

અર્પણ-પત્રિકા.

પ્રથમ પુસ્તક શિવચાર્ય જલિસ શ્રીયુત

શા. રમેશદાસજી મામજી જેજ.

જે આપશ્રી આવી આદવાય પાથીજ આજે ઉપર અત્યંત પ્રીતિની
 પાનાંમાં વર્ણવતા કરતા કે, તેમજ આવી વિષયો અપરંપામાં
 પત્ર આપિજ અને અનેક વખત ઉન્માદિત કરી ચક્રિયન
 જાન પ્રાપ્ત કરાવું કે. જગી આપના અનંતાને
 પ્રાન્નાદક તથા મુખ આગીવ અનોના કેમ કે
 આ પુસ્તક મુખને વધારે કરી અદા પાડવા
 મમર્થ થયે છે. તે આપની એકાદાજનાના
 એક અંગત વિગત તરીકે આપના
 અંગતમહા. આ પુસ્તક
 મમર્થ ૩૩ ૭

હીં શિશુ મનમુખજાણના

હેવરમાં—વાંચકનું હની કામા યાચનાં માદે જાગ્રાવનું પડે છે કે
કંઈ વિદ્યાન નથી, તેમજ શાસ્ત્રોનો અભ્યાસી નથી. તેમજ આ અમા
પ્રથમ પ્રયાસ છે. વળી કેટલેક પ્રસંગે મારી ગેરફાજરી પણ થયેલી
જેથી કંઈ ભુલો રહી ગયે હોય તેની એકવાર પુનઃ કામા યાચો વિ
ધું. સુનેયુ કં જાહુના ?

શી. મેવક,

મનમુખલાલ હીરાલાલ હંસરાજ

જામનગર૧૫/૪

સુજનન સુન્નિમત.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ ભાવના વિભાગ

નંબર વિષય

૧ ક્યાનમંદશા નમસ્કારમંત્ર

૨ ચાર મંત્ર

૩ ગોપ મનીને ઉદ

૪ ભરૂદ મંત્રનો ઉદ

૫ દેવમુનિ

૬ મેન્દરદંડે

૭ મેન્દરદંડે વિનયમંત્ર

૮ મેન્દરદંડે મંત્ર

૯ વિનયમંત્ર

૧૦ મેન્દરદંડે મંત્ર

૧૧ મેન્દરદંડે મંત્રનો ઉદ

૧૨ મેન્દરદંડે મંત્ર

૧૩ મેન્દરદંડે

(મંત્ર ૫૦ મંત્ર)

૧૪ મેન્દરદંડે

૧૫ મેન્દરદંડે

૧૬ મેન્દરદંડે

૧૭ મેન્દરદંડે

૧૮ મેન્દરદંડે

૧૯ મેન્દરદંડે

૨૦ મેન્દરદંડે

૨૧ મેન્દરદંડે

- ૧૬ શ્રીમેશ્વર પાર્શ્વનાથ ચૈત્યવન્દન
- ૨૦ વીસ વિહરમાન જિન "
- ૨૧ એકમો મીનેર જિન "

૭ સ્તુતિઓ, થોથો.

- ૧ મદાવીરસ્વામીની થોથ
- ૨ આદિનાથની થોથ
- ૩ સિદ્ધચક્રની થોથ
- ૪ મદાવીર સ્વામીની થોથ
- ૫ પર્યુષણની થોથ
- ૬ સુમતિનાથની "
- ૭ પાર્શ્વનાથની "
- ૮ સિદ્ધાચક્રની "
- ૯ પર્યુષણની થોથ
- ૧૦ મૌનએકાગ્રીની થોથ
- ૧૧ ગિરનારની થોથ
- ૧૨ નવનવની થોથ
- ૧૩ અખ્યામની થોથ
- ૧૪ સિદ્ધાચક્રની
- ૧૫ મપિનાથની

૮ સ્તવનો.

- ૧ ચોલીંગ જિન સ્તવન
- ૨ સિદ્ધાચક્રની
- ૩ શનિજિન
- ૪ પગમામાનું
- ૫ રાંચામગ પાપનાથનું સ્તવન
- ૬ નામેવગીયગ્રંથ

નંબર	વિષય	પાનુ
૬	આદિનાથ સ્તવન પદ	૧૦૮
૭	મુતીચીનાથ સ્તવન પદ	૧૦૯
૮	પદ્મે સ્વભાવ ન તત્ત્વ તે વિશે પદ	૧૧૦
૯	દિનશિક્ષા પદ	૧૦૯
૧૦	વીરબ્રહ્મ ગ્રંથે ઐતમ પ્રાર્થના પદ	૧૧૦
૧૧	પાર્શ્વનાથ પ્રાર્થના પદ	૧૧૦
૧૨	ગિરિપંચક સ્તવન	૧૧૧
૧૩	અધ્યાત્મિક પદ	૧૧૨
૧૪	દિનશિક્ષા પદ	૧૧૨
૧૫	નિર્પક્ષ પુરૂષ સ્વરૂપ પદ	૧૧૩
૧૬	મધુના ભાવના પદ	૧૧૩
૧૭	કરોળી કરોળી સ્વરૂપ પદ	૧૧૪
૧૮	ગુરુગમ મરીમા સ્વરૂપ પદ	૧૧૪
૧૯	અધ્યાત્મિક પદ	૧૧૫
૨૦	ગિરિપાળી મરીમા પદ	૧૧૬
૨૧	દિનશિક્ષા પદ	૧૧૬
૨૨	મોદદટિ ત્યાગ પદ	૧૧૭
૨૩	આત્મગોષ્ઠ પદ	૧૧૮
૨૪	મન નવે મામાર્થિક સ્વરૂપ પદ	૧૧૮
૨૫	વૈરાગ્ય વિશે પદ	૧૧૯

૧૦ ચૈત્રીસીઆ

૧	શ્રીઆનંદધનજી કૃત ચૈત્રીસી	૧૨૦
૨	શ્રી વર્ગવિગ્રહજી કૃત ચૈત્રીસી મોટી	૧૩૮
૩	" " " નાની	૧૫૨
૪	શ્રી મોદનવિગ્રહજી કૃત ચૈત્રીસી	૧૬૦
૫	શ્રી માનવિગ્રહજી કૃત ચૈત્રીસી	૧૮૮
૬	શ્રી પદ્મવિગ્રહજી કૃત ચૈત્રીસી	૨૦૪
૭	શ્રી દેવચંદ્ર કૃત ચૈત્રીસી	૨૧૮

૩ અભ્યાસ વિભાગ

૧ મનાગો ગાથાનું અનુવન	૩૭૭
૨ ગાથાચતુર્થો ગાથાનું "	૩૮૮
૩ રોગો ગાથાનું "	૪૨૧
૪ મનન પોડગલું "	૪૩૩
૫ વિદ્યાનંદનું કૃત મંત્રણ	૪૩૫
૬ અનારમ્ભીકામ કૃત "	૪૪૬
૭ શુદ્ધ મુનિરાજ સ્વરૂપ	૪૫૩
૮ આકલ્પનું કૃત આત્મભાષણ	૪૫૪
૯ પુનઃપ્રતીતિ (વિદ્યાનંદનું કૃત)	૪૫૫
૧૦ વિદ્યુત્તિ	૪૬૪
૧૧ અભ્યાસ અધીર્મ (અનારમ્ભીકામ કૃત)	૪૬૭
૧૨ મનન અધીર્મ	૪૭૦
૧૩ જ્ઞાન અધીર્મ (અનારમ્ભીકામ કૃત)	૪૭૨
૧૪ અભ્યાસનું વિચાર	૪૭૬
૧૫ અભ્યાસ મનન (પુનઃપ્રતીતિ કૃત)	૫૦૬
૧૬ અભ્યાસ મનન	૫૧૨
૧૭ જ્યાં જ્યાં સ્થાને સ્થાને આજ અભિનિ	૫૨૦
૧ પામલ સ્વરૂપ	૫૫૬
૨ પામલ સ્વરૂપ	૫૭૦

૪ કુલક નથા ક્રિયા વિભાગ.

૧ કુલક નથા ક્રિયા નથા નથા	૫૮૬
૨ કુલક નથા	૫૮૮
૩ કુલક નથા	૫૯૦
૪ કુલક નથા	૫૯૨

૫ પ્રકરણ વિભાગ

૧ કુલક નથા ક્રિયા નથા નથા	૫૯૬
૨ કુલક નથા ક્રિયા નથા નથા	૫૯૮

॥ श्रीजिनाय नमः ॥

श्री नवीन

सज्जन सन्मित्र.

दृष्टेश्वर्यी भावना विभाग.

(१) भंगलाचरण

आत्मरक्षा नमस्कार भंत्र.

ॐ परमेष्ठिनमस्कारं, सारं नवपदात्मकं ।

आत्मरक्षाकरं वज्र-पंजरानं स्मराम्यहं । १

ॐ नमो श्रिरिहंताणं, शिरस्कं शिरसि स्थितं ।

ॐ नमो सवसिद्धाणं, मुखे मुखपटंवरे । २

ॐ नमो आयरियाणं, श्रंगरक्षातिशायिनी ।

ॐ नमो उवझायाणं, आयुधं हस्तयोर्द्वंद्वं । ३

ॐ नमो लोए सवसाहृणं, मोचकं पादयोः शुभे ।

एतो पंचनमुकारो, शिला वज्रमयी तले । ४

सवपावप्पणासणो, वप्रो वज्रमयो वहिः

[illegible]

~~_____~~

संस्कृत-विद्यापीठ

~~_____~~

[illegible]

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

[illegible]

•(૨) ચાર મંગલ.

સિદ્ધાર્થ બૂપતિ સોઢે દશવિધકુટે, તસ પેર ત્રિયતા કામિની એ
ગમ્વર ગામિની પોદિય બામિની, ચડેડ મુપન હોડે જામિની એ

જામિની માયે જોભનાં રે, મુપન દેખે બાલ;
મયગલ વૃષભ ને કેસરી, કમલા કુમુમની માલ.

ઉંડુ દિનકર ક્વલ મુંદર, કલશ મંગલ રૂપ;
પદ્મસર જલનિધિ ઉત્તમ, અમર વિમાન અનૂપ.

રત્નનો અંબાર ઉચ્છલવલ, વન્દિ નિપુર્મ જ્યોત,
કેશાજી મંગલકારી મહા, કરવા જગ ઉદ્યોત.
એ ચડેડ મુપન સચિત વિશ્વપૂજિત, સકલ મુખદાપાર;
મંગલ પેટેડું લેણીએ, થી પીર જગદાપાર.

મગધ દેશમાં નયરી રાજગૃહી, યેલિક નામે નરેશકે એ;
ધનવર ગુપ્તર ગામ વસે તિહાં, વમુજૂતિ વિમ્મ મનોહરે એ.

મનોહર તસ માનિની, પૃથ્વી નામે નાર;
ઈન્દ્રજૂતિ આદેય છે, ત્રણ પુત્ર તેહને સાર.

યતકર્મ તેણે આદ્યું, બહુ વિમ્મને સમુદાય;
તેણે સમે તિહા સમોસર્થા, ચાવીશમા જિનસાય.

ઉપદેશ તેહનો સાબડી, લીધો સજ્જમ બાર.
અગીયાર ગજુધર ચાપીયા, થી પીરે તેણીવાર.

ઈન્દ્રજૂતિ ગુરુ ભક્તિ થયો, મહા લલિત તેણો બહાર.
મગલ બીજુ જોડીયે, થી ગામ પ્રથમ ગજુધાર.

નહ નરિંદનો પાડડીપુરવડે, સકડાલ નામે મત્રીસડે એ,
લાછલોડે તસ નારી અનુપમ, શીયલવના બહુ મુખકડે એ

મુખકડે સત્તાન નવ દેાય. પુત્ર પુત્રી સાત,
શીયલવતમા શિરોમણિ પૂલિબદ્ધ જગ વિખ્યાત

મોહવડે વેસ્વામદિન. વન્ધ્યા વપજ બાર.
જોગ બડી પેડે જોગના. તે જાણે સહુ સસાન

ગુહ સજ્જમ પામી વિષય પામી, પામી ગુરુ આદેશ.

કોશ્યા વાસે રહ્યા નિશ્ચય, ડમ્યા નહીં લવલેશ.
શુદ્ધ શીયલ પાલે, વિષય ટાલે, જગમાં જે નરનાર;
મંગલ ત્રીજું બોલીએ, શ્રી યુલિભદ્ર અણુગાર. ૩

હેમ મણિ રૂપમય ઘડિત અનુપમ, જડિત કોશીસાં તેજે ઝગે એ;
સુરપતિ નિર્મિત તણુ ગદ શોભિત, મધ્યે સિંહાસન ઝગમગે એ.

ઝગમગે જિન સિંહાસને, વાજિત્ર કોડા કોડ;
ચાર નિકાયના દેવતા, તે સેવે બેહુ કર બેડ.
પ્રાતિહારજ આડશું, ચોત્રીશ અતિશયવંત;
સમવસરણમાં વિશ્વનાયક, શોભે શ્રી ભગવંત.
સુર અસુર કિતર માનવી, બેડી તે પર્યદા બાર;
ઉપદેશ દે અરિહંતજી, ધર્મના ચાર પ્રકાર.
દાન શીયજી તપ ભાવનાએ, ટાલે સઘલાં કર્મ;
મંગલ ચોથું બોલીએ, જગમાંહે શ્રી જિન ધર્મ.
એ ચાર મંગલ નિત્ય ગાવશે જે, પ્રભાતે ધરી પ્રેમ;
તે કોડિ મંગલ નિત્ય પામશે, ઉદયરત્ન ભાંખે એમ. ૪

(૩) સોલ સહાસતીનો માંગલિક છંદ.

આદિનાથ આદે જિનવર વંદી, સફલ મનોરથ કીજિયે એ;
પ્રભાતે ઉડી માંગલિક કામે, સોલ સતીનાં નામ લીજિયે એ. ૧
બાલ કુમારી જગ દિતકારી, બ્રાહ્મી ભરતની બેહેનડી એ;
ઘટ ઘટ વ્યાપક અક્ષરરૂપે, સોલ સતીમાંદિ જે વડી એ. ૨
બાહુબલ ભગિની સતીય શિરોમણિ, સુંદરી નામે ઋષભમુતા એ.
અંકે સ્વરૂપી ત્રિભુવન માંહે, જેહ અનુપમ ગુણ ગુતા એ. ૩
ચંદનગાલા બાલપળાથી, શીયલવતી શુદ્ધ શ્રાવિકા એ;
અડદના બાકુલા વીર પ્રતિજ્ઞાબ્યા, કેવલ લડી વત બાવકા એ. ૪
ઉમમેન પુઆ ધારણીનંદની, રાજમતી નેમ વલ્લભા એ;
જોતન વેગે કામને જીત્યો, સંયમ લેઈ દેવ દુલ્લભા એ. ૫

અડસક અક્ષર અધિક ફલ, નવપદ નવે નિધાન;	૨
વીતરાગ સ્વયં મુખ વદે, પંચ પરમેષ્ઠિ પ્રધાન.	
એકજ અક્ષર એક ચિત્ત, સમર્થા સંપત્તિ યાય;	
સંચિત સાગર સાતનાં, પાતક દૂર પઠાય.	૩
સકલ મંત્ર શિર મુકુટમણિ, સફળરૂ ભાષિત સાર;	
સો ભવિયાં મન શુદ્ધશું, નિત્ય જાપીયે નવકાર.	૪

છદ—નવકાર થકી શ્રીપાત્ર નરેશ્વર, પામ્યો રાજ્ય પ્રસિદ્ધ;
 શમશાન વિષે શિવનામ કુમરને, સોવન પુરિસો સિદ્ધ;
 નવલાખ જપંતા નરક નિવારે, પામે ભવનો પાર;
 સો ભવિયાં ભક્તો યોગે ચિત્તે, નિત્યે જાપીયે નવકાર. ૫

બાંધી વડશાખા શિકે બેસી, હેડગ કુંડ હુતાશ;
 તરકરને મંત્ર સમર્થો શાવકે, જિડયો તે આકાશ;
 વિધિ રીતે જપતાં વિષધર વિષ ટાલે, ઢાલે અમૃતધાર. સો ૬

બીજેરા કારણ રાય મહાખલ, વ્યંતર દુષ્ટ વિરોધ;
 જંજો નવકારે હત્યા ટાળી, પામ્યો યજ્ઞ પ્રતિબોધ;
 નવલાખ જપંતા યાયે જિનવર, ઇંડયો છં અધિકાર. સો ૭

પટલીપતિ શિષ્યો મુનિવર પામે, મહામંત્ર મન શુદ્ધ;
 પરભવ તે રાજસિદ્ધ પૃથિવીપતિ, પામ્યો પરિગત રિદ્ધ.
 એ મંત્ર થકી અમરપુર પહોંતો, ચારૂદત મુવિચાર. સો ૮

સન્યાસી કાશી તપ સાધતો, પચાગ્નિ પરમલે;
 દીકો શ્રી પાસકુમારે પત્તન, અધમલ્લતો તે ટાલે;
 સભલાઓ શ્રી નવકાર સ્વયં મુખ, હંદ્રમુવન અવતાર. સો ૯

મન શુદ્ધ જપતા મયળામુદરી, પામી પ્રિય સંયોગ;
 ઇંજો પ્યાન થકી કુષ્ઠ દંડયો ક્રોધરનો, રક્તપિત્તનો રોગ;
 નિર્લેશ જપતા નવ નિધિ યાયે, ધર્મ તણો આધાર. સો ૧૦

થદ માહિ કૃષ્ણ બુદ્ધગમ ધાડ્યો, ઘરણી કરવા ધાત;
 પરમેષ્ઠિ પ્રભાવે દાર કૃત્તનં, વમુધા માંહિ વિખ્યાત.
 કમલાવનીએ (કલાવનીએ) પિંગલ કીધો, પાપતણો

એહીજ જિન ભજતા, સર્વ સંપત્તિ પાવે.	૨
જિનવર પદ સેવા, સર્વ સંપત્તિ દાઈ;	
નિશદિન મુખદાઈ, કંઈપણલિ સહાઈ.	૩
નમિ વિનમિ લહીજે, સર્વ વિદ્યા વડાઈ;	
રિખલ જિનહુ સેવા, સાધતાં તેહ પાઈ.	૪

શ્લોક.

ચિદાનંદસ્વરૂપાય, રૂપાતીતાય નામિને;	
પરમજ્યોતિષે તસ્મૈ, નમઃ શ્રી પરમાત્મને.	૫

શ્લોક.

અયોકવૃક્ષઃ સુરપુષ્પવૃષ્ટિ દિવ્યધ્વનિશ્રાવમાસનં ચ, ભામંડલં હુંહુભિરાતપત્રં, સતપ્રાતિહાર્યાણિ જિનેશ્વરાણામ્.	૬
---	---

શાઈલવિકીરિત છંદ.

નેત્રાનન્દકરી ભવોદધિતરી, શ્રેયસ્તરોર્ભંજરી, શ્રીમદ્ધર્મમહાનરેન્દ્રનગરી વ્યાપકલતાક્રમરી; હયોર્તકર્ણશુભપ્રભાવજહરી, રાગદિપા જિત્વરી, મૃતિઃ શ્રીજિનપુંગવસ્થ ભવતુ શ્રેયસ્કરી દેહિનામ્.	૧૫
અંદ્રગ્રેષ્ણિનતા પ્રતાપભવનં ભવ્યાંગિનેત્રામનં, સિદ્ધાંતોપનિષદ્વિચારચતુરેઃ પ્રીત્યા પ્રમાણીકૃતા; મૃતિઃ સ્ફૂર્તિમતી સદા વિજયતે જૈનેશ્વરી વિરુદ્ધન, મોહોન્માદધનપ્રમાદમદિરામત્તેરનાલોકિતા.	૧૬

આદીશ્વર સ્તુતિ કાવ્ય.

પૂર્ણાનંદમયં મહોદયમયં કુંવર્યચિદમયં, રૂપાતીનમયં સ્વરૂપરમણં સ્વાભાવિકીશ્રીમયં, જ્ઞાનેશ્વોનમયં કૃપારમ્ભયં, સ્યાદ્રાદિવાલયં; શ્રી સિદ્ધાચાર્યનીયં રાજમનિશં વદેદમાદીશ્વરં.	૧
---	---

(૬) ચૈત્યવંદનો.

—૩૦.—

૧ ચૈત્યવીશ જિન ચૈત્યવંદન.

નમો આદિ અરિહંત, દેવ દેવન પતિ રાયા;
 ભક્ત સરણ અવતરન, ગણાધિપ ગુણ નિજ પાયા.
 ધનુષ પંચ શત માન, સજ્જ કર પરિમિત કાયા;
 વૃષભ આદિ અરૂ અંત, મુગાધિપ સરણ મુકાયા.
 આદિ અંત અરૂ મધ્ય, જિન ચૈવિશ હંમ ધ્યાઈએ;
 ચિદાનંદ તસ ધ્યાનથી, અવિચલ તીર્થ પાઈએ.

૧

૨

૩

૨ શ્રી પરમાત્મા ચૈત્યવંદન.

પરમાનંદ પ્રકાશ ભક્ત ભાસિત ભવ કીર્તિ;
 લોકાલોક લોકપે, નિત એકવી લીલિ.
 ભાવ વિભાવ પહો કરી, જોણે રાખ્યો અલગો;
 તકપરે પય મેળવી, તેહ થકી નવિ વગજો.
 તાણી પરે આગમ ભાવને એ, વિભાગ કર્યો જોણે પૂર.
 તે પરમાત્મ દેવનુ, દિન દિન વધનુ ન-
 નામે તો જનમ રહ્યો, થાપના પાણી નેમરી.
 દ્રવ્યે ભવ મહે વળે પાણી ન કર્યો કિમહી.
 ભાવ થકી તરી એકરૂપ ત્રિભુવનમે ત્રિલોકો.
 તે પાનને વહાએ, ત્રિદુ યોગે, પરમાત્મે
 પાણે, તત્ત્વ ગુણ થકી તે જે ને વરુને તેહ
 જાનવિનય કરી ન કરી, જે ને પાણી નેહ.

૧

૨

૩

૪

૫

૬

૩ શ્રી સિદ્ધાચાર્યનું ચૈત્યવંદન.

સિદ્ધાચાર્ય સિખરે ચડી, આન ધરે જગદાન.
 મન વર કાય એકામરુ, નામ જપો એકલીન.

૧

શત્રુન્નય ગિરિ વંદીએ, બાહુબલી શિવડામ;	
મરેદેવ પુંડરીકગિરિ, દેવતગિરિ વિદ્યામ.	૨
વિમલાચલ સિદ્ધરાજજી. નામ ભગીરથ સાર;	
સિદ્ધક્ષેત્ર ને સહસ્રકમલ, સુક્રિનિવ્રત જયકાર.	૩
સિદ્ધાચળ શતકૂટ ગિરિ, ઢંક ને કોટીનિવાસ;	
કદંબગિરિ લોહિત નમુ, તાલધ્વજ સુખવાસ.	૪
મહાબલ દદ્યજિત સહી, એ એકવીશે નામ;	
સાતે ગુહિ સમાચરી, નિત્ય કીજે પરણામ.	૫
દગ્ધ શૂન્ય ને અવિધિ દોષ, અતિ પરિણુતિ જોહ;	
ચાર દોષ છંડી બાળે, ભક્તિ ભાવ ગુણુ ગેહ.	૬
માનવ ભવ પામી કરીએ, સદ્ગુરુ તીરથ જોગ;	
શ્રી ગુભ વીરને શાસને, શિવરમણી સંજોગ.	૭

—(૦):—

૪ શ્રી મહાવીર સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

પરમાનંદ વિજ્ઞાસ ભાસ, શાસન છે જોહનું;	
વરસ સહસ્ર એકવીશ, વહાણું છે તેહનું.	૧
શ્રી મહાવીર મહેયજ કરું, પણ સમતા ધારી;	
જોશ ન કંગદુ ન લેખવે, સહુને હિતકારી.	૨
બદ્ધ અતિશય હીજાવની, કરતાં જન પ્રસન્ન;	
પ્રજ્ઞચારી ચક્રમણિ, જસ નહિં વિષયનો સંગ.	૩
ગુરુ પામે ભણીયા નહીં, પણ સઘળું બાળે;	
નિદ વિના પદમેશ્વર, મુખ સઘળાં માળે.	૪
રજત મણિ હેમ ગદ વડે, નહીં પરિચદ પાસ;	
આમર છત્ર વિજાવના, નિત્યપરિસના ભાસ.	૫
સેવા કરાવે મદુ ભાળી, નામ ધરાવે સાધુ;	
સાધ ધરામણુ કો નહીં, સૂક્ષ્મ નિત્યાધુ.	૬
સગ નહીં પણ રીઝવે, સ્ત્રી ભવિના ચિત;	
દેવ નહીં પણ ટાળીયા, મોહપ્રદિક અમિત.	૭

સમ અરૂ વિષમપણે કરી, ગુણ પયાય અનંત;
એક એક પરદેશમેં, શક્તિ મુજગ મહંત.
રૂપાતીત વ્યતીત મદ, પૂર્ણનંદી ઇશ;
ચિદાનંદ તાકું નમત, વિનય સહિત નિજ ગિય.

—:(૦):—

૯ (સંસ્કૃત) તીર્થવંદના.

સમ્બરણ વૃત્તમ.

સહજકલ્યા, દેવલોકે, રવિશશિભુવને, વ્યંતરાણાં નિકાયે;
નક્ષત્રાણાં નિવાસે, અહમણ પટલે, તારકાણાં વિમાને;
પાતાલે પન્નગેંદ્ર, રુદ્રુટમણિકિરણે, ધ્વસ્તસાંદ્રાંધકારે;
શ્રીમત્ તીર્થકરાણાં, પ્રતિદિવસમહં, તત્ર વ્યત્યાનિ વદે.

વૈતાલયે મેરુશ્રંગે રચકગિરિવરે, કુંડલે હસ્તિદંતે;
વક્ષારે કુટનંદીશ્વરકનકગિરો, નંબધે નીલવતે;
ચિત્રે શૈલે વિચિત્રે યમકગિરિવરે, ચક્રવાલે હિમાદ્રો;

શ્રીમત્ ૦

શ્રીગૌરે વિધ્યશ્રંગે વિમલગિરિવરે, દ્યુર્ગાદે પાવકે વા;
સમ્મેતે, તારકે વા કુલગિરિશિખરે, દ્વાપદે સ્વર્ણશલે;
સહ્યાદ્રો, વૈશ્યંતે વિપુલગિરિવરે, ગુર્જરે રાહણાદ્રી.

શ્રીમત્ ૦

આઘાટે મેઢપાટે ક્ષિતિતટમુકુટે, ચિત્રકૂટે ત્રિકૂટે;
લાટે નાટે ચ ઘાટે વિદપિ ધનતટે, દેવકૂટે વિરાટે;
કર્ણાટે, હેમકૂટે વિકટતરકટે, ચક્રકૂટે ચ લેટે;

શ્રીમત્ ૦

શ્રીમાલે માલવે વા, મલ્લયિનિ નિષધે, મેળલે પિન્ડલે વા;
નેપાલે નાહલે વા કુવલ્લયતિલકે, સિંહલે કેરલે વા;
ડાહલે કોશલે વા વિગલિતસલિલે, જંગલે વા તમાલે;

શ્રીમત્ ૦

અંગે વંગે કલિંગે મુગતત્તનપદે, સત્પ્રયાગે તિલંગે;
ગાંડે ચૌડે મુરંગે વરતરદ્રવિડે, જિદ્રિયાણે ચ પારે;
આદ્રે માદ્રે પુલિંદ્રે દ્રવિડકુવલયે, કાન્ધકુળ્લે સૌરાષ્ટ્રે;

શ્રીમત્ ૦

ચંપાયાં ચંદ્રમુખ્યાં ગમ્પુરમથુરા, પત્તને ચૌત્તનિન્યામ;
કૌશાંખ્યાં કોશલાયાં કનકપુરવરે, દેવગિર્યાં ચ કાશ્યામ;
નાશિક્યે રામગેહે દશપુરનગરે, ભદ્રિલે તામ્રલિપ્ત્યામ;

શ્રીમત્ ૦

વર્ગે મર્ત્યન્તરિક્ષે ગિરિશિખરદ્રષ્ટે, સ્વર્ણદીનીરતીરે;
 પ્રલયે નાગલોકે જલનિધિપુલિને, બૃહદ્દાણાં નિકુલે;
 મામ્યે રસ્યે વને વા, સ્થલજલવિષયે, દુર્ગમ્યે ત્રિસંધ્યમ્; શ્રીમત્૦૮
 શ્રીમન્મેરૌ કુલાદૌ રૂચકનગવરે, શાસ્ત્રલે જંબુવૃક્ષે;
 ચૌલ્લન્યે, ચૈત્યનંદે રતિકરરૂચકે, કૌંડલે માનુષાંકે
 ઇન્દ્રધનુઃ જિનાદ્રા દધિમુખ ચ ગિરૌ, વ્યંતરે સ્વર્ગલોકે;
 જ્યેષ્ઠિર્લોકે ભવન્તિ, ત્રિભુવનવલયે, યાતિ ચૈત્યાવયાનિ. ૯
 હૃત્યં શ્રીજૈનપ્રેત્યસ્તવનમનુદિનં, ચે પદન્તિ પ્રવીણાં;
 પ્રોવત્કચાણુ હેતું, કલિમલહરણું, ભક્તિભાજસિસંધ્યમ્;
 તેષાં શ્રીનીયંયાત્રાશ્વમનુક્રાવં, જાયતે માનવાનામ્;
 ધાર્યાણં સિદ્ધિરૂપેઃ, પ્રમુદિતમનસાં, ચિત્તમાનંદકારિ. ૧૦

—(૧૦):—

૧૦ શ્રી નવપદ સ્તોત્ર ઇંદ. (પ્રાકૃત)

ઈદવજા વૃત્તમ્.

અપંત રંમરિર જલે મુનાલે, સપ્પાડિ હેરાઈ સય પ્પહાલે;
 સદેહ સદોહ રયં હરતે, કાએહ નિચ્ચં પિ તિલ્લે રિહંતે. ૧
 હુહુ કમ્માવરણુ પ્પમુકે, અનંત નાણાઈ સીરિ ચઉકે;
 સમગ્ગ લોગગ્ગ પપ્પસિપિ, કાએહ નિચ્ચં પિ મણ્ણુ સિપિ. ૨
 ન તં મુહં દેઈ પિયા ન માયા, જં દિતિ અવાણીક સરિપાયા;
 તમ્હા હુ તે ચેવ સયા મહેહ, જં મુખ્ખ મુખ્ખાઈ લહં લહેહ. ૩
 મુત્તમ્મ સવેગ મપ્પસુ એણં, સંખીર નીરામય વિસ્સુએણં;
 પીનંતિ જે તે ઉવચ્ચાય રાએ, કાએહ નિચ્ચં પિ કપ્પ પ્પસાએ. ૪
 ખતે ય દત્તે ય મુગુત્તિ મુત્તે, મુત્તે પસતે મુલ્લ જોગમુત્તે;
 ગય પ્પમાએ ગય મોહ માયે, કાએહ નિચ્ચં મુલ્લિરાયપાએ. ૫
 જં દવ્વ ઉપ્પાય મુસદ્દાણં, તં દંસણં સવ્વ મુલ્લ પ્પહાણં;
 કુગ્ગાહિ વાહી ઉવચ્ચતિ જેણ, જહા સિપિણ રસાયણેણ. ૬
 નાણં પહાણં નર ચક્ક સિહં, તત્તાવ ભોહીકમય પસિહં.
 ધરેહ ચિત્તાવસએ કુરંત, મલ્લિપ્પ દિવાવ્વ તમો હરંતં. ૭

મુરુવડં મોહ નિરોહ મારું, પંચ પપચરં વિમ્બાકં વારું;
 મુદોનમુદુન મુદુ પવિનં, પાદેહ નિર્યં પિ દુ મુચ્ચરિનં.
 જાતં તદા જિનરં નિવ મેવં, કયાવ દુષ્ણેવ કુકુમ્ભ જેવં;
 દુષ્ણમુવચ્ચં કવ પાવ નાસં, તવં તવંદા તમિવં નિરુસં.

૧૧ પંચમી તપ ચૈત્યવંદના

મુનસા ધર્મ નિવાન આગ, આદેમ અગ્નિદંત, શાંતિકરણ શ્રી શાંતિનાથ, જય કરુણાવંત.	૧
નેમિનાથ આવીશમા, આગ થકી ક્ષણચારી; પ્રમત પ્રભાવી પાર્શ્વદેવ, રત્નત્રયધારી.	૨
વર્તમાન શામન ધર્મીએ, વર્તમાન જગદીશ; પંચ જિનવર પ્રભુમના, વાર્ધ જગમા જગીશ.	૩
જન્મ કમ્બાળુક પંચરૂપ, મોહભાવિ આલે; પંચવર્ણ કલગ્ર કરી, મુરગિરિ નવરાલે.	૪
પંચ સાખ અંશુકટે, અમૃત સંચારે; જાણપણે જિનરાજ કાજ, એમ જાણિશું ધારે.	૫
પંચ ધાય પાત્રી જાતે, જેવન વય પાલે; પંચ વિપય વિપ વેત્રી તોડી, સંજમ મન ભાલે.	૬
છંદી પંચ પ્રમાદ પંચ, ઇદ્વિય બળ મોડી; પંચ મદામત આહરે, દેહ ધન કોડી.	૭
પંચાચાર આરામમાં, પામ્યા પંચમ જ્ઞાન; પંચ દેહ વર્જિત થયા, પંચ દૂત્વાક્ષર માન.	૮
પંચગી ગતિ ભરતાર તાર, પૂરણ પરમાનંદ; પંચગી તપ આશયતાં, કામાયિજ્ય જિનચંદ.	૯

—(૦)—

૧૨ શ્રી સકળ તીર્થેશુ ચૈત્યવંદન.

શ્રીમંધર પ્રમુખ નયું, વિહરમાન જિન
 કાપભાદિક વડી વંદીયે, સંપદા પિ

સિદ્ધાચળ ગિરનાર આણુ, અષ્ટાપદ વડી સાર; ૨
 સમેનચિખર એ પંચ તીર્થ, પંચમી ગતિ દાનાર.
 હિર્ણલોકે જિનવર નમું, તે દ્વારાશ્રી લાખ; ૩
 સદસ સતાણું ઉપર, ત્રેવીશ જિનવર લાખ.
 એકસો બાવન કોડ વડી, લાખ દ્વારાણું સાર; ૪
 સદસ સુમ્ભાવી સાગસે, સાડ જિન પડિમા ઉદાર.
 અધલોકે જિનભવન નમું, સાગ કોડ બહોતેર લાખ; ૫
 તેરસે કોડ નેધ્યારી કોડ, સાડ લાખ ચિત્ત રાખ.
 વ્યંતર જ્યેષ્ઠિવિમાં વડી એ, જિન ભવન અપાર; ૬
 તે ભવિ નિન્ય વંદન કરે, જેમ પામો ભવપાર.
 નિર્ગાં લોકે શાશ્વતાં, ઈ જિનભવન વિશાળ; ૭
 બત્રીશસે ને બોતલસાડ, વડું થઈ હિજમાળ.
 લાખ ત્રણ એકાણું સદસ, ત્રણમેં વીશ મનોહાર; ૮
 જિનપડિમા એ શાશ્વતી, નિન્ય નિન્ય કરે જુદાર.
 ત્રણ જુવનમાટે વડી એ, નામદિક જિન સાર; ૯
 સિદ્ધ બનતા વડીયે, મર્યાદ્ય પદ દાનાર.

૧૩ થી ૫૪૧ સુધી સંસ્કરણ

૫૪૧ પુર્ણવર્ણ ગુણ નીલે, નવ કાપ વિહાર.
 દ્વાર માસાન્ન દેવ ને અહીં અર્થે ઉદાર.
 અષ્ટાદ શુદ્ધ ચંદ્રેર દર્શ, તથાતર્કી પચાત.
 મુનિવર દિન નિભરમે પડિભવન ચંચાત.
 દ્વારકા પદ્મ તમન્ન ધર્મ, રમે ગુરુત્વ મદમાત.
 ૧૫૫૪ ગુરુદેવ ગુરુ, ન બલે નવ રતન.
 જનકા ચન્દ્ર જુદાગીયે ગુરુભવન ગુરુચાત.
 ૨૫૫૪ જનક ભવને વડે રમે રમે રતન.
 ૨૫૫૪ નિવ રતને જુરુ ગુરુદેવ.
 ૨૫૫૪ અનુભવ અવલે રતન અવલે રતન.

પંચ કોડ સાથે મુણીંદ, અનચન છહાં કીધ;
શુદ્ધધ્યાન ધ્યાતાં અમૂલ, કેવલ તીહાં લીધ. ૨
ચૈત્રી પૂનમને દિન એ, પામ્યા પદ મહાનંદ;
તે દિનથી પુર્ણિક ગિરિ, નામ દાન મુખકંદ. ૩

—(૧૦):—

૧૮ શ્રી ગોડી પાર્શ્વનાથ પ્રભાતિ છંદ.

શ્રીમુખ પંકજ વાસવતી, સમરૂં શુભદેવી ઉદ્ભવતી;
ઉપદેશ કહું તે ભાવ મુણે, પ્રભાતે ગોડીપાસ મુણે. ૧
સ્થાનક જે વીચ કહ્યા જિનના, તે તત્ત્વ કહીજે પ્રવચનમાં;
તે માહે ધુરતું એહ નમો, પ્રભાતે ગોડીપાસ મુણે. ૨
ત્રણ વર્ગ કહ્યા છે જે જનને, તેહનો સાધક ન ગણે મુરને;
તે વર્ગ તણું જે બીજ મુણે, પ્રભાતે ગોડીપાસ મુણે. ૩
પહેતું પાવન તુમે ચિત્ત કરો, ઉપશમ પમુહા ગુણ રંચધરો;
કોધાદિક વૈરી સર્વ હણો, પ્રભાતે ગોડીપાસ મુણે. ૪
ચક્રી પ્રમુખે જે ઋદ્ધિ લહી, તેહને ધર્મે તે સર્વ કહી;
તે માટે મંગલ એહ મુણે, પ્રભાતે ગોડીપાસ મુણે. ૫
આપદ સવિ તુમચી દર દજે, સઘળી સંપત્તિ આવી મલે.
મહિમા પળ હોવે નહસમુણે, પ્રભાતે ગોડીપાસ મુણે. ૬
વિજય દેવ સૂરીસર ગચ્છધણી, વિજયસિંહ મુનીસર ઋદ્ધિ ધણી.
ઉદય મુખેવક નેહ તણો પ્રભાતે ગોડીપાસ મુણે. ૭

—(૧૦):—

૧૯ શંખેષઃ પાર્શ્વજિન ચૈત્યવંદન. (હરિગીત છંદ)

નકલ ભવજન ચમત્કારી, બારી મહિમા જેહનો,
નિખલ આનમ આ ગચ્છત, નામ જપીએ તેહનો,
દુઃ કમાટક નજરી જ, ભાવિકજન મન મુખ કરો.
નિચ આપ જપીએ પાપ જપીએ, સ્વામી નામ શંખેશ્વરો. ૧
બહુ પુન્વર્ગશ દેશ કરી, તથા નયરી વાણારત્રી,
અનંતન નામ રાત્રી વામા, રૂપે રતિ તનુ સારીખી,

એ પ્રભુતણાં પદ પદ સેવા, રૂપ કહે પ્રભુતા વરો;
નિત્ય જાપ જાપીએ પાપ જાપીએ, સ્વામી નામ શંખેધરો

—(૧૦):—

૨૦ શ્રી વીશ વિહરમાન જિન ચૈત્યવંદન.

સીમંધર યુગમંધર પ્રભુ બાહુ મુખાહુ ચાર;
જંજી દીપના વિદેહમાં, વિચરે જગદાધાર.
સુખત સાહેજ ને સ્વપ્રંપ્રમુ, રિયભાનન શુભમાત્ર;
અનંતવીર્ય ને સુરપ્રમુ, દશમા દેવ વિશાત્ર.
વજ્રધર ચંદ્રાનન નમુ, ધાતકીખંડ મોખાર;
આદ્ય કર્મ નિવારવા, વંદું વાર હબાર.
ચંદ્રબાહુ ને ભુજંગ પ્રમુ, નમી ઇન્દ્ર વીરસેન;
મહાભદ્ર ને દેવજ્ઞા, અજિતવીર્ય નામેન.
આડે પુષ્કરાર્ધમાં, આદ્યમી ગતિ દાતાર;
વિજય અડ નવ ચંડવિશમી, પલ્લુ વિશમી કીરતાર.
જગનાયક જગદીશ્વરુ એ, જગજંધવ હિતકાર;
વિહરમાનને વંદતાં, જીવ લહે ભવખાર.

—(૧૧):—

૨૧ એકસો સીતેર જિન ચૈત્યવંદન.

સોણે જિનવર શામલા, રાતા ત્રીશ વખાણું;
લીલા મરકત મણિ સમા, આડવિશે ગુણુ ખાણું.
પીલા કંચન વર્ણુ સમા, છત્રીશે જિનચંદ;
શંખ વરણુ સોહામણું, પચાશે મુખકંદ.
સીતેર સો જિન વંદીયે એ, ઉત્કૃષ્ટા સમકાલ,
અજિતનાથ વારે હુવા, વંદું ચાં ઉજમાલ.
નામ જપતાં જિન તણું, દુરગતિ દૂરે જાય;
ધ્યાન ધ્યાતાં પરમાત્મનું, પરમ મહોદય થાય.
જિનવર નામે જશ બસો, સદ્ગુણ મનોરથ સાર;

થોથો (સ્તુતિઓ).

—(૦)—

૧ શ્રી મહાવીરચામીની ધોય.

(હરિણી છંદ.)

ઉપશમ રસમાં, મમ સરા જે, પ્રમત્ત હૃદિ સદા;
વિકસિત કમલ સમ જસ વદન, સો ન વ નદિ કદા;
મહો કર જીવલ, તે પલ જસ, સત્સાદિકે વર્ણત,
શ્રી મહાવીર, સત્યલિ દેવ, રાગ દેવ નિર્જીત.

જિન અરિહંત, રામ હમ વંત, સેવે સગ
પર તાળી આસ, જે ભવ વામ, કીધ નિરાસ
કામ ને કેહ, પિદલિત મોહ, નિદ પિછેહ
સયલ ગુણ બૂપ, પરમાત્મ રૂપ, સદોદ્ભૂત

નમો તત્વાવભાગી, જગ ભાવ વિકાગી,
પગપલ્લુ ટાકી, મુર રૂપ કરે જે, પદજલ
બૂલ અન્યદિ, ટલે જસ પ્રભાવે, રસે જ
પ્રભુમે (જિન વાગી, મહા

જિનજાગરી, હ
જિન ગુણ રાગી,
નિજ ભાવે મન્ના,
શુદ્ધ સમકિત ધારી

“સરા

અકુળી પાસર
જગ મરે આંખે
અસાર કોડકોડિ
જયમ જગતગુર

- આડ કર્મ ચૂલ્લાર વાણી, કલસ આડ પ્રકારછ;
 આડ દંદાણી નાયક અનુક્રમે, આડનો વર્મ ઉદારછ;
 અટ પ્રકારી પૂજ કરીને, મગલ આડ આવેખેછ;
 દાહિલુ ઉતર વિશિ જિનવરનો, જન્મ મહોત્સવ લેખેછ. ૨
- પ્રવચન માતા આડ આરાધો, આડ પ્રમાદને બાધોછ.
 આડ આચાર વિવૃવિત આગમ, ભણતાં ચિવસુખ સાધોછ;
 આડમે શુભદાસે ચડી અનુક્રમે, કષ્ટક ધંભી મંડાણુછ;
 આડમે અગે અંતગડ કેવડી, વડી પામો નિસ્વાણુછ. ૩
- વૈમાનિક જ્યોતિષિ ભવનાધિપ, વ્યંતરપતિ મુરનારીછ;
 મુદ્ધાદિ આ દોષ નિશરી, આડ શુભ સમજિત ધારીછ;
 આડમે દ્રીપે અદ્ધાડ મહોત્સવ, કરતાં ભજિત વિશાકછ;
 કામાવિજય જિનવરની દવણા, ચડસડી સય અડવાલછ. ૪

૩ ધી સિદ્ધચક્રની સ્તુતિ.

- “ ધી શત્રુજયગિરિ તારથ સાર. ” એ દેશી.
 અંગેશ ચંપાપુરી વાસી, મયલુ ને ધીપાલ મુખામી
 સમજિત મન વાની;
 અદિ જિનેશની દહાની, ભાવે પૂજા દીપી મન આમી,
 ભાવ ધરી વિશામી.
 મહિન કોડ નયો નેલે નામી, મુવિધિગુ સિદ્ધચક્ર ઉપામી,
 યેશ મ્વનનો વાની.
 આમો ચત્ર પૂજા મા... પ્રેમે રૂતે અજિત વિ...
 અદિ મુદ્રા અવિનરદ... ૧
- કેસર ચદન નમદ રાતી, હાંપેશુ ભરી હમ કમ્પાડી,
 મુદ્ધાદિ અદિ અદિ
 નવ અભિજનાં કંઈ એ.તો આનો મુદ્ધ નાનમ. ખાડી,
 પૂજે શ્રી જિન દોડા.
 ચડ અદિ માંડી આપદા એ.તો, દુનિયા દુખ દુઃખે દોડા.
 કમ નિદ્રાચિત રાત!

નીચા કપા ને દાળી જેમ ગિવરખાળી બમર ભોળી,
 પાગ માં ગુપ્તની કોળી. ૨
 આંત્રા મુદ માનમગું વિચારી, ચોરી પણ ચિતમું નિરધારી,
 નવ આગિતની મારી;
 કોળી કોળે આગમ વારી, પ્રતિકમલ જે કોળે ધારી,
 નિદ્રાક પૂતે ગુપ્તકારી;
 શ્રી ગિન જાગિત પર ડોહારી, નવ દિન માં જંપે નરનારી,
 જેમ કોળીએ મોઢાની મારી;
 નવજ મદિમા અતિ મનોહારી, ગિનાવમ બાંધે ગમતકારી,
 બાંડે લેડની બતીદારી. ૩
 રયામ બમર જેમ વીલુકકારી, અતિ મોંઢે મુંઢે મુકુમારી,
 બાંધે લગ મનારી;
 અડદર ચક ધરે રૂપારી, શ્રી ગિનગામનની રમવારી,
 ચોળેમરી જે કાળી;
 જેમ જે કોળી કરે હુશમારી, લેના વિગ દરે મા બાળી,
 લેવક જન સભાળી
 હુશમાર કરે આગમ વાળી, જે ગિન નામ જંપે -
 તે મર નિવ -

- - - - -

૪ શ્રી મહાવીર સ્વામીની

રૂપી દુપર પ્રભાં

મધારી મદારી

નૌર મુદ નૌર

વીર વામ પાત્રી

જે વિન ભેગ

- પ્રભાવના શ્રોકલની કીજે, યાચક જનને હાનજ દીજે,
 જીવ અમારી કરીજે;
 મનુષ્ય જન્મ ફલ લાહો લીજે, ચાચ છઠ્ઠ અકુમ તપ કીજે,
 સંહિમિવત્સલ કીજે;
 એમ અકુર્ષ ઓરુવ કીજે, કંપસૂત્ર ઘેર પધરાવીજે,
 આદિનાથ પૂજીજે. ૧
- વડા કંપદિન ધુર મંડાળ, દય કંપ આચાર પરિમાળ,
 નાગકેતુ વખાળ;
 પંડી કદીએ સૂત્ર મંડાળ, નમુચુળ હોય પ્રથમ વખાળ,
 મેધકુમર અહિડાળ;
 દય અરેરોનો અધિકાર, ઇન્દ્ર આદેશે ગર્જા પરિહાર,
 દેખે સુપન ઉદાર;
 ચાચે સ્વપ્ને બીજું સાર, સ્વપ્નપાડક આખ્યા દરબાર,
 એમ ત્રીજું જયકાર. ૨
- ચાચે વીર જન્મ વખાળ, દિશિ કુમરી સવિ ઇન્દ્રની જાળ,
 દીક્ષા પંચ વખાળ;
 પાંખા પરિમહ તપ ને નાળ, ગળુધરવાદ ચામાયું પરિમાળ,
 તવ પાખ્યા નિરવાળ;
 એ છઠ્ઠ વખાળે કદીએ, તત્કાપર દિવસ એમ લવીએ,
 શ્રી વીરચરિત્ર એમ ગુણીએ;
 પાસ નેમિ જિન અંતર માન, આડમે રિખમ ઘિર અવદાન,
 મુળતાં દીએ શિવ સાચ. ૩
- સંવરૂરી દિન સદુ નર નારી, ગારમેં સૂત્ર ને સામાચારી,
 નિમુએ અકુમ ઉદારી;
 મુઝીએ ગુરુ પદાવલી મારી, ચેન્ય પ્રવાટી અતિ મનેદારી,
 ભાવે દેવ ભુદારી;
 સંહિમિ ખમતખમજા કીજે, મમત રમ મહે ત્રીવીજે,
 હાન સંવરૂરી દીજે;
 એમ ચક્રેમરી સનિધ્ય કીજે, જાનવિમત્ત સદિ જમ અગ્નીજે,
 મુજસ મરોડવ દીજે. ૪

૬ શ્રી સુમતિનાથની યોગ.

“પૃથ્વી ખણી તેડ રે” એ દેશી.

ગોરા તે મેઘરથ રાયરે, રાણી સુમંગલા,
 સુમતિનાથ જિન જનમિયા એ;
 આસન કચ્ચું તામ રે, હરિ મન કંપીયા,
 અવધિજ્ઞાને નિરખતા એ;
 બાણું જન્મ જિલ્લંદ રે, હડયા આસન થડી,
 સાત આઠ દગ ચાલીયા એ;
 ધર લેડી હરિ તામ રે, કંદે નસુચુલું,
 સુમતિનાથના શુભ સ્તવે એ. ૧
 હરિજગન્નેષિ તામ રે, હન્દ્રે તેડીયા,
 ધંટા સોય વજ્રાવીયા એ;
 ધંટા તે બચીય લાખ રે, લાગે તે પેલા,
 સુરપતિ સહુકો આવીયા એ;
 રચું તે પાણક વિમાન રે, લાખ જોજન તલું,
 ઉચું જોજન પંચમે એ;
 હરિ લેખી તે મંદીરે, આયે વંદવા,
 જિન વિભાવિક વંદીયા એ. ૨
 હરિ આયે મનુષ્યોક રે, સાયે સુર બહુ,
 કેતા ગજ ઉપર ચડયા એ;
 ગરૂડ નાડયા શુભવંતરે, નાગ પહાણીઆ,
 સુર મલી જિનધર આવીયા એ;
 તલ પ્રદક્ષિણ રેડં રે, પ્રભુની સુમંગલા,
 રજ કુખ તારી સદિ એ;
 જન્મયા સુમતિ જિલ્લંદ રે, તલ જ્ઞાન સદ્ગિત,
 ધન્ય વાણી જિનજી તળી એ. ૩
 પંચ રૂપ સરી હાથ રે, હન્દ્રે તેડીયા,
 વ્યામર વિષ્ણે હોય હરિ એ,
 એક હરિ ઉપ ધરંતરે, વજ્ર કંદે મેડી,
 એક હરિ આગવ ચાલતા એ.

આત્મા મેરૂની શૃંગે રે, પાંદુક વન જિહાં,
 નવરાવી ઘર મૂઢીઆ એ;
 યશ તુંબડ દેવ રે, મહાકાલી યશાં,
 ઝપલ કહે રક્ષા કરે એ.

૪

૭ શ્રી પાર્થનાથની થોય.

“સત્તર લેલી જિન પૂજા રચીને.” એ દેશી.

સકલ સુરામુર સેવે પાયા, નયરી વણારમી નામ સોહાયા,
 અશ્વસેન કુલ આયા;
 દશ ને ચાર મુપન દીખાયા, વામાદેવી માતાએ જાયા,
 લંછન નામ સોહાયા;
 છપ્પન દિગકુમરી હુલસાયા, વ્યાસક ઇન્દ્રાસન ડાહ્યાયા,
 મેરૂ શિખર નવરાયા;
 નીલવર્ણ તનુ સોહો કાયા, શ્રી વિજયસેન સૂરીશ્વર રાયા,
 પાસ જિનેશ્વર ગાયા.

૧

વિદુમ વર્ણ દોય જિહુંદા, દો નીલા દો ઉજ્જવલ ચંદા,
 દો કાલા મુખકંદા;
 સોલે જિનવર સોવનવર્ણ, શિવપુરવાની શ્રી પરસન્ના,
 જે પૂજે તે ધન્ના;
 મહાવિદેહે જિન વિચરંતા, વીશે પૂરા શ્રી ભગવન્તા,
 ત્રિભુવન તે અરિહંતા;
 તીરથ સ્થાનક નામું એ શિવ, ભાવ ધરીને વિશ્વાવીશ,
 શ્રી વિજયસિંહ સૂરીશ.

૨

સાંભલ સખરા અંગ અગીઆર, મન શુદ્ધે ઉપાગમ બાર,
 દશ પયસા સાર,
 હેઠ અંથ વલી પઃ વિચાર, મૂલ સૂત્ર ગોડ્યા જિન ચાર,
 નદી અનુયોગ દાર;
 પણ્યાલીસ જિન આગમ નામ, શ્રી જિન અરથે ભાળ્યા જામ,
 ગણધર શુધે તામ;

શ્રી વિજયસેન સૂર્યોદય વખાણે, જે ભવિકા નિજ ચિત્તમાં બાણે,
તસ ઘર લક્ષ્મી આણે. ૩
વિજયપુરામાં સ્થાનક બાણી, મહિમા મોટે તું મંડાણી,
ધરણીદ્ર ધણીઆણી;
અહનિય સેવે મુર વૈભાની, પરતો પૂરણ તું સપરાણી,
પૂરણ પુન્ય કમાણી;
મંથ માતુર્વિંધ વિપ્ન નિવારો. પાર્શ્વનાથની સેવા શ્રારો,
સેવક પાર ઉતારો;
શ્રી વિજયસેન મૂરીશ્વર રાયા, શ્રી વિજયદેવ મુર પ્રણમી પાયા,
જયજહાસ મુલુ ગાયા. ૪

૮ શ્રી સિદ્ધાચલજીની યોગ.

“ પુંડરિકચિરિ મહિમા ” એ દેશી.

શુભંજય મંડળ, જયભ મિતુદ દયાલ,
મહેવા નંદન, વદન કડે ત્રણ કાલ:
એ નારાયણ દાસી. પૂર્વ નવાશું વાર,
આરીશન આચ્યા. જાણી લાભ અપાર. ૧
ત્રેસીય નારાયણ, ચડીઆ એણે ગિરિનાથ
એ નારાયણ મુલુ, અનુ મુનિક નાય.
એ પાવન નારાયણ, ત્રિમુવન નરિ તન નોલે.
એ નારાયણ મુલુ, નારાયણ મુલુ નોલે. ૨
પુરુષોત્તમ નારાયણ, નારાયણ પાનિદ.
વિભાજન નોલે, ત્રેસીય નારાયણ નિહ.
પાવન નોલે, ત્રેસીય નારાયણ નોલે.
એ નારાયણ મુલુ, નારાયણ મુલુ નોલે. ૩
શ્રી નારાયણ મુલુ, નારાયણ મુલુ નોલે.
શ્રી આર્ય વિભાજન, એ નારાયણ મુલુ.
શ્રી ત્રેસીય વિભાજન, એ નારાયણ મુલુ.
શ્રી રવિમુખનાથ, નારાયણ મુલુ નોલે. ૪

૯ શ્રી પર્યૂપણ થોય.

દેશી ઉપર પ્રમાણે.

મણિ રચિત સિંહાસન, બેડા જગદાધાર,
 પર્યૂપણ કેરો, મહિમા અગમ અપાર;
 નિજ મુખથી દાખી, મુર નર વૃંદ,
 એ પર્વ પર્વમાં, નિમ તારામાં ચંદ. ૧
 નાગકેતુની પરે, કટ્પ સાધના દીને,
 વ્રત નિયમ આખડી, શુદ્ધમુખ અધિકી લીને;
 દોય લેહે પૂજા, દાન પંચ પરકાર,
 કર પડિક્કમણાં ધર, શિયલ અખંડિત ધાર. ૨
 જે ત્રિકરણ શુદ્ધે, આરાધે નવ વાર,
 ભવ સાત આઠ અવ, શેષ તાસ સંસાર;
 સહુ સૂત્ર શિરોમણિ, કટ્પસૂત્ર મુખકાર,
 તે થવણ મુણીને, સફલ કરો અવતાર. ૩
 સહુ ચેત્ય બુહારી, ખમતખામણાં દીને,
 કરી સાહમિવત્સલ, કુગતિ દાર પટ દીને;
 અકુળ મહોત્સવ, ચિદાનંદ ચિત્ત લાઈ,
 ઈમ કરતાં સંધને, શાસન દેવ સહાઈ. ૪

૧૦ શ્રી મૌન એકાદશીની થોય.

“શ્રી શત્રુંજયગિરિ તીરથ સાર.” એ દેશી.

ગોયમ બોલે અન્ય સંભાલી, વર્દમાન આગલ રઢીઆલી,
 વાણી અતીઅ રસાલી;
 મૌન અગ્યારસ મહિમા ભા.૧, કોણે કીધી ને કહો કોણે પાલી,
 પ્રશ્ન કરે ટંકશાલી;
 કહેને સ્વામી પર્વ પાસલી મહિમા અધિક અધિક મુવિશાલી,
 કુણું કહે કહો તુમ ટાલી;
 વીર કહે માગશર અગુઆલી, દોઢસો કટ્યાણુક નિહાલી,
 અગ્યારસ કૃષ્ણે પાલી. ૧

નેમિનાથને વારે જાણે, કાનુડો ત્રણ ખંડનો રાણે,
 વામુદેવ મુખમાણે;
 પરિમહ ને આરણે ભરાણે, એક દિન આતમ કીધો ચાણે,
 જિન વંદન ઉત્તરાણે;
 નેમિનાથને કહે હેતે આણે, વરસી વારુ દિવસ વખાણે,
 પાત્રી થાઉં ચિવ રાણે;
 અતીન અનાગત ને વર્તમાન, નેવું જિનના હુવા કહ્યાણ,
 અવર ન એહ સમાન. ૨
 આગમ આરાધો ભવિ પ્રાણી, લેહમાં તીર્થકસ્ત્રી વાણી,
 ગણધર દેવ કમાણી;
 દોહસો કહ્યાણુકની ખાણી, એહ અગ્યારસને દિન જાણી,
 એમ કહે દેવકનાણી;
 મુન્દ પાપ તણી જિહાં કહાણી, સાંભરતાં શુભ લેખ લખાણી,
 તેહની સ્વર્ગ નિસાણી;
 વિદ્યા પૂરવ અન્થે રચાણી, અંગ ઉપાંગ સૂત્રે સંધાણી,
 મુણનાં દીએ શિવરાણી. ૩
 જિનશાસનમાં જે અધિકારી, દેવ દેવી હોએ સમક્તિધારી,
 સર્વનિધ્ય કરે સંભારી;
 ધર્મ કરે તસ ઉપર પ્યારી, નિશ્ચય ધર્મ કરે સુવિચારી,
 જે છે પરઉપકારી;
 વડ મંડલ મહાવીરજી તારી, પાપ પખાત્રી જિન જુહારી,
 લાલવિજય હિતકારી;
 માતંગ જશ કરે મનોહારી, ઓગળ સારે મુર અવતારી,
 શ્રી સંધના વિધનને વારી. ૪

~*~*~*~*~

૧૧ શ્રી ગિરનારજીની થાય.

મુર અમુર વહિત પાવપંકજ, મયજુમલ્લમસોલિત,
 ધન મુધન રયામ શરીર સુંદર, શંખ લંછન શોભિત;

નેમિનાથને વારે બાલો, કાનુગે ત્રણ ખંડનો રાલો,
 વાસુદેવ મુખમાલો;
 પરિવ્રજ ને આરંભે ભરાલો, એક દિન આતમ કીધો ચાલો,
 નિન વંદન ઉલસાલો;
 નેમિનાથને કહે ઉતે આલો, વરગી વાડે દિવસ વખાલો,
 પાકી યાદે ચિવ રાલો;
 અતીત અનાગત ને વર્તમાન, નેવું જિનના હુવા કથાલુ,
 અવર ન એક સમાન ૨
 આગમ આરાધો ભવિ પ્રાણી, લોકમાં તીર્થેકની વાળી,
 ગણધર દેવ કમાળી;
 દોહસો કથાવૃક્તી ખાળી, એક અગ્યાનને દિન જાળી,
 એમ કહે કેવલજાળી;
 પુનઃ પાપ તાળી જિહા કહાળી, માલગામું શુભ લેજાળી,
 તેડની સ્વર્ગ નિજાળી;
 વિદ્યા પુરવ મંથે રચાળી, અત્ર ઉપન મુરે રુચાળી,
 મુખનું દેવે જિજ્ઞાસાળી;
 જિનચાનનનું જે નધિગાળી, દેવ દેવે દેવે જાળી,
 નિર્વિદ્ય જે રુચાળી;
 ધર્મ કરે તમ ઉપાધ્યાયી, નિર્વિદ્ય જે રુચાળી,
 જે રુચાળી;
 વડ મહાત્મ મન પ્રાણી, નિર્વિદ્ય જે રુચાળી,
 જે રુચાળી;
 મનન કરે નિર્વિદ્ય જે રુચાળી,
 જે રુચાળી

૧૧ કં. નિર્વિદ્ય જે રુચાળી

૧૧ નવું કં. રુચાળી
 ૫૫ મુખ જે રુચાળી

શિવાદેવી નંદન, ત્રિજગ વંદન, ભવિક કમલ દિનેશ્વર,
 ગિરનાર ગિરિવર શિખર વંદ, શ્રી નેમિનાથ જિનેશ્વર. ૧
 આઘાપદે શ્રી આદિજિનવર, વીર પાવાપુરી વર,
 વામુપૂજ્ય અંખા નયર સિદ્ધા, નેમ રેવા ગિરિવર;
 સમેતશિખરે વીશ જિનવર, મુક્તિ પોહોતા મુનિવર, ૨
 ચોવીશ જિનવર, નિત્ય વંદ, સયલ સંઘ મુહંકર.
 અગ્યાર અંગ ઉપાંગ બાર, દશ પયજ્ઞા જાણિયે,
 છેદ અંથ પસંચ સચા, ચાર મૂલ વખાણિયે;
 અનુયોગ દ્વાર ઉદ્ધાર નંદીમૂત્ર જિનમત ગાળ્યે, ૩
 વૃત્તિ ચૂર્ણિ ભાષ્ય પિસ્તાલીશ આગમ ધ્યાળ્યે.
 દોય દિશિ બાલક દોય જોહને, સદા ભવિષ્ય મુખકર,
 દુઃખ હરિ અંબા લુંખ સુંદર, દુરિત દોહગ અપહર;
 ગિરનાર મંડળ નેમિ જિનવર ચરણ પંકજ સેવિયે, ૪
 શ્રી સંઘ મુખસન્ન મંગલ, કરો તે અંબા દેવીએ.

—:(૦):—

૧૨ શ્રી નવતત્ત્વની થોય.

જીવા જીવા પુણ્યને પાવા, આશ્રવ સંવર તત્તાજ,
 સાનમે નિર્જર્જરા આડમે જાંધ, નવમે મોક્ષપદ સત્તાજ;
 એ નવે તત્તા સમકિત સત્તા, ભાંખે શ્રી ભગવંતાજ,
 ભુજનયણ મંડળ રિસડેસર, વદો તે અરિહંતાજ. ૧
 ધમ્મા ધમ્માગાસા પુગલ, સમયા પંચ અજીવાજ.
 નાણુ વિજ્ઞાણુ શુભાશુભ યોગે, ચેતન લક્ષણુ જીવાજ;
 ઇન્દ્રિયાદિક પદ દ્રવ્ય પ્રરૂપક, લોકાલોક દિલ્લદાજ, ૨
 પ્રદ ઉડી નિત્ય નમિયે વિધિશુ, સિત્તરિસા જિનયદાજ.
 સૂક્ષ્મ બાહર દોઝે અંકેદી બિ નિ ચડરિદિ દુવિહાજ,
 નિવિહા પચિદિ પજ્જત્તા, અપજ્જત્તા તે વિવિહાજ;
 સંસારી અસંસારી સિદ્ધા, નિશ્ચય ને વ્યવહારાજ,
 પત્તવણુદિક આગમ મુજ્જા, લહિયે શુદ્ધ વિચારાજ. ૩
 ભુવનપતિ વ્યંતર જ્યોતિષવર, વૈમાનિક સુરવંદાજ,

જીવનમર મહિમંદલ સધલે, સંધ સકલ મુખ કરજોછ;
પડિન માનવિજય ઇમ જ પે, સમસ્તિ શુભ ચિત્ત ધરજોછ. ૪

—(૦)—

૧૩ થી અધ્યાત્મ ધ્યાય.

હી સવેળા સામાયિક લીધું, પણ બારણું નવિ રીધુંછ,
કાળે કુરો ધરમાં પેડે, હી સધળું તેલે પીધુંછ;
હો વહુઅર આવસ મૂડી, એ ધર આપ સંભાળોછ,
નિજ પંનિને કહે વીરજિન પૂજે, સમસ્તિને અમુઆળોછ. ૧

બલે નિઃકારે જડા જડાવી, ઉઝોડ સર્વે ફાડીછ,
અંચલ ઉપાં વાયાં ન રહે, ત્રાક ભાગી માગ ત્રોડીછ;
તેડ વિના રેટિયો નવિ ચાલે, મીન બહું કેને કડીયેછ,
જગસાદિક ધ્યાવીશ તીર્થકર, જાપીયે તો મુખ લડીયેછ. ૨

ધર વાગીડું કરોને વહુઅર, ટાલો ઝોછયાકુંછ,
ધારો એક કરે છે હેડું, ઝોરડે ઘોને તાળુંછ;
લગકે પ્રાદુલ્લા ચાર અબ્યા છે, તે હોવા નવિ રાખોછ,
ચિવપદ મુખ અનંતાં લહિયે, જો જિનવાણી ચાળોછ. ૩

ધરનો ખુલો કોણ ખલે છે, વહુ તુમે મનમાં લાવોછ,
પડોળે પડને પ્રીતમ પોદપા, પ્રેમ ધરીને જગાવોછ;
જગમમમુરિ કહે નહીં એ કથળે, અધ્યાત્મ ઉપયોગીછ,
નિદાણ રેવી સમસ્તિ કહેવિ, સાપે તે ચિવપદ બોડીછ. ૪

૧૪ થી સિદ્ધાચલજીની ધ્યાય.

હાં ઝોગવડોને કોણ કોડી, તેમ પંચાગી લખવની એડી,
મુખાડીશ સદસ્ય કોડી; સમવસરથા સિદ્ધ એની વાર,
૧૬ નવજીં એમ પ્રાગ, નાસિ નરિદ મહદાર. ૧

(સદસ્ય કુટ) અણપદ ચાર, સિન ધ્યાવીશ તણા મળુધાર,
૧૨કંઠા ચિસ્તાર; વડી સિન જિંજ તણે નરિદં ધર,
રેડરી થલે બહુ આપાર, વડું ચિમલચિદિ ચાર. ૨

શિવાદેવી નંદન, ત્રિજગ નંદન, ભવિક કમલ
 ગિરનાર ગિરિવર શિખર વંદું, શ્રી નેમિનાથ
 અષ્ટાપદે શ્રી આદિજિનવર, વીર પાવા
 વામુપૂજ્ય ચંપા નયર સિદ્ધા, નેમ રેવ
 સમેતશિખરે વીર જિનવર, મુક્તિ પોહો
 ચેલીશ જિનવર, નિત્ય વંદું, સયલ સં
 અચાર અંગ ઉપાંગ ખાર, દશ પયઃ
 છેદ ગ્રંથ પસર્ય સચ્ચા, ચાર મૂલ
 અનુયોગ દ્વાર ઉદાર નંદીમૂત્ર જિનઃ
 વૃત્તિ ચૂર્ણિ ભાષ્ય પિસ્તાડીશ આગ
 દોય દિશિ ખાલક દોય જોહને, સદા ભા
 દુઃખ હરિ અંગા હુંખ મુંદર, દુરિત
 ગિરનાર મંડલુ નેમિ જિનવર ચરણ
 શ્રી સંઘ સુપ્રસન્ન મંગલ, કરો તે

—:(૦):—

૧૨ શ્રી નવતત્ત્વની :

જીવા જીવા પુણ્યને પાવા, આશ્રવ
 સાતમે નિર્જ્જરા આડમે બંધ, નવ
 એ નવે તત્તા સમકિત સત્તા, ભાંખે
 ભુજનયણુ મંડલુ રિસહેસર, વદો
 ધમ્મા ધમ્માગાસા પુગલ, સમયા
 નાણુ વિનાણુ શુભાશુભ યોગે, ચેત
 ઇત્યાદિક પદ્ ૬૦ય પ્રરૂપક, તે
 પ્રહ ઉડી નિત્ય નભિયે વિધિશું, રિ
 સૂક્ષ્મ બાહર દોએ એકેંદ્રી, બિ
 તિવિહા પચિંદિ પત્તજ્જતા, અપ
 સંસારી અસસારી સિદ્ધા, નિર્દ
 પત્તવણાદિક આગમ સુણતાં, લહિ
 ભુવનપતિ વ્યંતર જ્યોતિષવર,

૮ સ્તવનો.

૧ શ્રી ચૈવિશ જિન સ્તવન.

- ભવિ તુમે વહોરે, ચાવીસે જિનચંદા,
 ગુણ ગણ કહોરે, નમતાં બધ બવકંદા;
 કથમ અમિત સંભવ અભિનંદન, સુમતિનાથ સુખકંદા. ૧
- પદ્મપ્રભુ ગુપાર્જ સંદ્રપ્રભુ, સુવિધિ શીતલ સ્વામી,
 યેથાંસ વાગુપૂજ્ય વિમલ અનંત પ્રભુ, ધર્મનાથ સુખધામી. ભવિ ૨
- પંચમા છઠ્ઠા સાતમા ચક્રી, શાન્તિ કુંચુ અર દેવા;
 એકજ ભવ માંહે દોષ પદવી, એ પુરય પ્રકૃતિના મેવા. ભવિ ૩
- મહિ મુનિગુપ્ત નમિ નેમિ, પુરુષ દાની પાસ;
 વર્દમાન જિનવરને નામે, વર્દમાન સુખવાસ. ભવિ ૪
- પુંડરિક પમદા ગણધારી, ચાહ સયા ભાવસ.
 લાખ અદ્વાયીય સદસ અઘ્યાત્રીસ, મુનિવર પાવન મજ. ભવિ ૫
- એક લાખ હજાર દે.હોતેન, એકમે કવલનાળી,
 એક લાખ ને તેત્રીય સદસ, ૪૩ તથ અવધિ વનાઝી. ભવિ ૬
- મનપર્યાવનાળી એક લાખ ને, અધિકા નદન ૫ ડીયાણા.
 ૫ ચસે એકજ નિન નનીચ, ૫૦૫ કમેક તુલકા. ભવિ ૭
- તેત્રીય સદસ નવને અઘ્યાત્ર ૧૦૦ ૧૦૦ ૧૦૦.
 દો લખ સદસ ૫ ડી ૩ મને ના ૫૦૦ ૫૦૦ ૫૦૦. ભવિ ૮
- એક લખ છત્રીય ને ૩૦૦ ૫૦૦ ૫૦૦.
 જિન મન સ્થપન કુનેન ૫૦૦ ૫૦૦ ૫૦૦ ના પાની. ભવિ ૯
- એકાદશીય લાખ ને ૫૦૦ ૫૦૦ ૫૦૦ ના અધિ.
 સવિ જિનના સામગ્ર મુનિધ ૫૦૦ ૫૦૦ ૫૦૦. ભવિ ૧૦
- લાખ સુમનાદીય સદસ ૩૦૦ ૫૦૦ ૫૦૦.
 સાધીનો પરિવાર મેનાદન, પ્રભુની ૧૦૦ ૫૦૦. ભવિ ૧૧
- લાખ પંચાવન નદન અઘ્યાત્રીસ, ૫૦૦ ૫૦૦ ૫૦૦.
 એક કોડ પલ લખ અઘ્યાત્રીય સદસ, ૫૦૦ ૫૦૦ ૫૦૦. ભવિ ૧૨

આવિરો જિનેના પન્કર, પ્રદ ઉડી પ્રભુમીરો;
જિભાવિમ્ય પંડિત ગુણકાલે, જિન પદ રંગ નમીરો. ભવિ ૧૩

૨. શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન,

‘આપા આપાને પધારે પૂજા. ’ એ દેશી.

આપા આપાને જાત મુધા મૂવન મોળી;

જાપા જાપાને મજ મુધા મૂવન મોળી. (૧૩)

શ્રી સિદ્ધાચલ નિરખી વધાવુ, પુણ્ય પુન્ય પંનાળી. આપો ૧

પ્રથમ જિનેશ્વરને મર્મ પૂજું, પંદરી નિર્મલ ધોળી;

દરખી દરખી જિન મુખ નિરખી, મુખને મટકે મેળી. આપો ૨

પૂર્વ નચિત મં બદ પાનીકડ, દુ.ખ દોદનડ મોળી;

પ્રમુ ગુણ ગણ માનસી માણા, બાવના ગુણમ પડોળી. આપો ૩

અનુભવ સીતા અ હી પ્રગટી, પંડિત કટીપ ન હેળી,

ધોળી ધ્યાન કિયાને અનુભવ, પ્રગટી નિરજન જ્યોતિ. આપો ૪

પૂજા વિવિધ પ્રકારે વિનિયત, મનિમવ મુણ્ય થાતિ,

નાટક ગીત કર્યા મોદળી, પંડિત આપા ફલળી. આપો ૫

સિદ્ધાચલ નિરખી જાવ જાવ હી, અવરોડ મઠ મેવ હી

મદ સિદ્ધ સીવા મર્મ વધાર, દરવે દેશ દનળી. આપો ૬

શિવમુદરી વગ્યા વગ્યા, કડ કંવ વગ્ય હે. હી,

જાનવિમવ મળી હી મેવ, રામ તરી દોદન. આપો ૭

૩. શ્રી શાન્તિ જિનેશ્વર સ્તવન.

‘આપા આપાને મજ, મુધા મૂવન મોળી. ’ એ દેશી.

મેવો મેવોને મજ, શાન્તિ જિનેશ્વર મ્વમી,

મેવુધા જિનવર મેવમ મેવન, વન્તે શિવતિ મામી. મેવો ૧

જવમુડ જવરોડન જવદાવક, જવનુડનુ દિતમડી,

જવજીવન જવવધવ જિનવર, વડો મતિ નન્દારી. મેવો ૨

નિર્વાણ સમય પ્રભુ જાણી, જાદુ સાધુ પરિવારે;	
તથિખરે પધાર્યા પ્રભુજી, આપ તરે પર તારે.	સેવો૦ ૩
શિવ ચંદવાની નિસરણી, સમેતથિખર ગિરીદા;	
રોહિ અશ્વમેસર જિનવર, અચિરા રાણીનંદા.	સેવો૦ ૪
સન પૂરી પરમેશ્વર, લેડા ધ્યાન સમાધિ;	
વર સમવસરજી તિહાં વિરચે, હેજયું હીયડું વાપે.	સેવો૦ ૫
હાં લેખી ઉપદેશ દીપે પ્રભુ, નિમુણે અમુર મુરીદા;	
અનિત્ય સકલ લવ માંહે, દીસે એ સવિ કંદા.	સેવો૦ ૬
મ કરશે મમતા મન માંહે, સદુ સંબંધે મલીયું;	
મે લવ માંહે રોકીને, કર્મ કટક એ બલીયું.	સેવો૦ ૭
કોણ ધરનો ચેતન તાહરી, સમતા મુંદરી નારી;	
લાગ્યો મમતા મણિકામું, હોય રહ્યો ભિખારી.	સેવો૦ ૮
ન સંગ તજે મમતાનો, કરો સમતામું ચારી;	
તે જાતિ મીઝે હોય લુગતું, અમરિવ સંગ નિવારી.	સેવો૦ ૯
મ કરો કોઈ એહવું ધારી, બંધનો હેતુ નિવારી;	
મ લવચિતિ છાંડી અતિ ભારી, વરીયે મુજિ મુનારી.	સેવો૦ ૧૦

૪ શ્રી પરમાત્મ સ્તવન.

“દેવ તુજ સિદ્ધાન્ત મીડો.” એ દેશી.

કલ સમતા મુર લતાનો, તુંહી અનોપમ કંદરે;	
તુંહી કૃપારસ કનકકુલો, તુંહી જિણંદ મુર્ખાદરે.	૧
મુ તુંહી, તુંહી, તુંહી, તુંહી, તુંહી ધરતાં ધ્યાનરે;	
તુજ સ્વરૂપી જે થયા, તેણે લલ્યું તાહરું તાનરે.	પ્રભુ૦ ૨
તુંહી અક્રમો લવ થડી પલ, ભવિક તાહરું નામરે;	
માર લવનો તેહ પામે, એહ અચરીજ હામરે.	પ્રભુ૦ ૩
જન્મ પાવન આજ માહરો, નિરખીઓ તુજ નૂરરે;	
મવો લવ અનુમોદનાજી, હુઓ આપ હમુરરે.	પ્રભુ૦ ૪
એહ માહરે અખય આતમ, અસંખ્યાત પ્રદેશરે;	
તાહરા શુભ છે અનંતા, કિમ કરું તાસ નિવેશરે.	પ્રભુ૦ ૫

એક એક પ્રદેશ તાહરે, ગુણ અનંતનો વાસરે; પ્રમુ ૧
 એમ કરી તુજ સદુજ મીઠા, હુએ જ્ઞાન પ્રકાશરે.
 ધ્યાન ધ્યાના ધ્યેય એકે, એકી ભાવ હોયે એમરે; પ્રમુ ૨
 એમ કરતાં સેવ્ય સેવક, ભાવ હોયે સેમરે.
 શુદ્ધ સેવા તાહરી જે, હોય અચર્ય સ્વભાવરે; પ્રમુ ૬
 જ્ઞાનનિમિત્ત મુરદિ પ્રમુખ, હોય મુજસ જમાવરે.

૨૨૨૨૨૨

૫ શ્રી પંચામરા પાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

“પ્રથમ જિનેશ્વર પ્રભુમીએ.” એ દેશી.

પરમાત્મ પરમેશ્વર, જગદીશ્વર જિનેશ્વર,
 જગમંધવ જગભાણ બહીદારી તુમ તારી,
 ભવ જલધિમાં રે જહાજ. પરમા ૧

તારક, વારક મોહનો, ધારક નિજ ગુણ કહિ;
 અનિશ્ચયવળા ભદંત રૂપાળી શિવજી,
 પરગી લડી નિજ સિદ્ધિ પરમા ૨

જ્ઞાન દર્શન અનંત છે, વડી તુજ ચરણ અનંત,
 એમ દાનદિ અનંત ક્ષાયિક ભાવે થયા,
 ગુણ તે અનંતા અનન. પરમા ૩

જગીશ વર્તુ મુમાય છે, એકજ ક્રોડ મજરે,
 એક વર્તુ પ્રભુ તુજ ન માયે જગતમા,
 કેમ કરી મુખીએ ઉદાર. પરમા ૪

તુજ ગુણ કેવળ નહીં થક, એ પત્ર કેવલ હોય,
 અવિનશ્ય તુજ નવત્ર ગુણ મહારે,
 સ્વજન ભવથ. ભવ પરમા ૫

શ્રી પદ્મવતી પાર્શ્વજી. અન્ન ૩૩ એક તુજ
 અવિનશ્યકી દયાકર દુષ્કર્મધિ,
 ક.ળા કીર્તિનું મુજ પરમા ૬

શ્રી જન સુખ તાહરી, અન્ન ૩૩ અધિક મદાનજી,
 અવિનશ્યકી દેવ એવ હુડુ શિવ નવગીન,
 અન્ન ૩૩ અવિનશ્યકી મુજ. પરમા ૭

૧મી સમ્મેતશિખરજીનું સ્તવન.

આજ સફલ દિન ઉગ્યો હો, શ્રી સમ્મેતશિખર ગિરિ લેટીયો રે;
 ધૃત વગ્યા પુન્ય અંકુર, ભૂલ અનાદિની ભાંગી હો;
 આજ લગી સમકિત વાસના રે, કાંઈ પ્રગટ્યો આનંદ પૂર. આજ ૧
 સમ પહાડની ઝાડી હો; નદી આડી એલંબી ઘણી રે;
 કાંઈ એલંબેયા બહુ દેશ, શ્રી ગિરિશાસ્ત્રને નિરખી હો;
 આજ હરખી દુઃખણ વિસર્જ્યા રે, કાંઈ પ્રગટ્યો ભાવ વિશેષ. આજ ૨
 ધીર્ય દુઃકે ભગતે હો, વડી વીર્યે ચિનપતિ રે;
 કાંઈ લેટ્યા ધરી બહુ ભાવ, શામલા પાસજી હો;
 આજ મુક્ત્યા મોહાદિકે રિપૂ રે, એ તીરથ ભવ જલ નાવ, આજ ૩
 તીરથસેવા મેવા હો, મુજ હેવા લેવાને ઘણું રે;
 તે પૂરંજી પામ્યો આજ, તણુ ભુવન હુરુણું હો.
 મુજ આજ સપગી હાથમા રે, કાંઈ સિધ્યાં સપગાં કાજ આજ ૪
 આજ પાસ મુજ પૂરે હો, દુઃખ મુરે શામલીયો સદા રે;
 ત્રેવીશમે ચિનરાજ, એ પ્રજુના પદ પામ.
 મુખ પમે મુજ મન મોદીયું રે, કવિ રૂપવિજય કહે આજ ૫

૭ શ્રી મટોવરા પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

(કડખાની દેશી પ્રગાળે આરંભ.)

તારં મુજ તાન મુજ તાન વિભુવન પદ્મ.

પાર જિનારં સનાન રવાના

પ્રાણુ તુ પ્રાણુ તુ શ્રવણ આધાર

આતમાનમ મુજ તુલિ નવન

આજ ૧

તુલિ ચિન્તનનિ તુલિ મુજ નવન

કામધર કામધેન વિદે

સકલ ન પદિકે તુલિ નવન

પાન મટોવરં તુલિ નવન

આજ ૨

પુન્ય ભવન નવન તુલિ નવન

૧૨ શ્રી સંભવ જિન સ્તવન.

“ બેડે બાર ધણે છે રાજ, થાંસુ પ્રેમ બન્યો છે રાજ ” એ દેશી.
 સમકિત દાતા સમકિત આપે, મન માગે થઈ મીઠું;
 છતી વસ્તુ દેતાં શું થોડો, મીઠું તે સહુએ દીઠું;
 પ્યારા પ્રાણ થઈ છે રાજ, સંભવ જિનવર મુગ્ધને. ૧
 એમ મત લલો ને આપે લહીએ, તો હાથું શું લેવું;
 પણ પરમારથ પ્રીતી આપે, તેહજ કહીએ દેવું. ૨ પ્યારાં
 એક અર્થ હું અર્થ સમર્પક, એમ મત કરજો હાંમું;
 પ્રગટ ન હવું તુમને પણ પહેલાં, એ હાંસાનું ખાંમું. ૩ પ્યારાં
 પરમ પુરુષ તમે પ્રથમ ભજીને, પામ્યા એ પ્રભુતાઈ;
 તેણે રૂપે તુમને ઈમ ભજીએ, તેણે તુમ હાથે વડાઈ. ૪ પ્યારાં
 તુમે સ્વામી હું સેવા કામી, મુજરે સ્વામી નિવાજે,
 નહિ તો હક માંડી માંગતાં, સેવક દીલુ વિધ લાગે. ૫ પ્યારાં
 જ્યોતે જ્યોત મીલે મત પ્રીછો, કોણ લેશે કોણ વરશે;
 સાચી ભક્તિ ને હંસ તણી પરે, ખીર નીર નય કરશે. ૬ પ્યારાં
 એકલ દીધી લેએ આવી, ચરણે લેટ પ્રભુ દીધી;
 રૂપ વિશુધનો મોહન પલણે, રસના પાવન દીધી. ૭ પ્યારાં

—૧૦૬—

૧૩ શ્રી આદિનાથનું સ્તવન.

સમકિત દાર ગભારે પેસતાજી, પાપ પડલ નયા ફરે;
 માતા મરૂદેવીનો લાહલોજી, દીઠો મીઠો આનંદ પૂરે. સમકિત ૧
 આયુ વર્જિત સાતે કર્મનીજી, સાગર કોડાંકોડી હીન દીધે;
 રિયતિ પ્રથમ કરણે કરીજી, વીર્ય અપૂર્વ મોખરે લીધે. સમકિત ૨
 બૂંગલ બાંગી આથ કયાવનીજી, મિથ્યા મોહની સાકલ સાથે;
 બાર ઉધાગ્યા સમ સંવેગનાજી, તીડા શ્રી અનુભવ બુવનનાથર. સમકિત ૩

તોરણ બાધું જીવદયા તાલુંજી, સાધિયો પૂર્વો શ્રદ્ધા રૂપે;
 ધૂપ ધટા પ્રભુ શુભ અનુભવનાજી, દીપ મંગલ આડ અનુપર. સમકિત ૪

સંવર પાણી અંગ પખાલણેજી, કેસર ચંદન ઉત્તમ ધ્યાન રે;
આતમ રૂચી મૃગમદ મહમહેજી, પંચાચાર કુસુમ પ્રધાન રે.

સમકિત ૭ ૫

ભાવ પૂજારે પાવન આત્માજી, પૂજે પરમેશ્વર પુણ્ય પવિત્ર રે.
કારણ જોગે કારજ નિપજેજી, ખિમાવિજય જિન આગમ રીત રે.

સમકિત ૭ ૬

૧૪ શ્રી નેમિનાથ સ્તવન.

(અજીત જિજ્ઞંસ શું પ્રીતડી, એ દેશી.)

પરમાતમ પૂરણ કલા, પૂરણ ગુણ હો પૂરણ જન આશ;
પૂરણ દ્રષ્ટિ નિહાડીયે, ચિત્ત ધરિયે હો અમચી અરદાસ. ૫૦ ૧

સર્વ દેશ ઘાતી સહુ, અઘાતી હો કરી ઘાત દયાગ;
વાસ કીયો શિવ મંદિરે, મોહે વિસરી હો ભમતો જગજાગ. ૫૦ ૨

જગતારક પદવી લહી, તાર્યા સહી હો અપરાધી અપાર;
તાત કહો મોહે તારતાં, કિમ કીની હો ઇણ અવસર વાર. ૫૦ ૩

મોહ મહા મદ છાકથી, હું છડીયો હો નહિ શુદ્ધ લગાર;
ઉચિત સહી ઇણે અવસર, સેવકની હો કરવી સંભાગ. ૫૦ ૪

મોહ ગયા જો તારયો, તિણવેગા હો કહા તુમ ઉપગાર;
ગુણ વેગા સજ્જન ઘણાં, દુઃખ વેગા હો વિરલા સંસાર. ૫૦ ૫

પણ તુમ દરિસન જોગથી, થયો દૃઢયે હો અનુલવ પરકાશ;
અનુભવ અજ્યામી કરે, દુઃખદાયી હો સદુ કર્મ વિનાશ. ૫૦ ૬

કર્મ કલંક નિવારીને, નિજ રૂપે હો રમે રમતા રામ.
લહન અપૂરવ ભાવથી, ઇણ રીતે હો તુમ પદ વિશ્રામ. ૫૦ ૭

ત્રિકરણ જોગ વિનવું, મુખદાયી હો શિવાદેવી નંદ;
ચિદાનંદ મનમે સદા, તુમે આપો હો પ્રભુ નાણુદિણંદ. ૫૦ ૮

૧૫ સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

માંમણને તુમે આપુન વાને એ દેશી

બાપડાં દે પતિકડાં તુમે, શું કર્યો હવે રહીને;
 શ્રી સિદ્ધાચલ નવલે નિરખ્યો, ફર જાઓ તમે વહીને દે. બાપડાં ૧
 કાલ અનાદિ તારી તુમ સાથે, પ્રીત કરી નિર વહીને;
 આજ થકી પ્રભુ ચંદ્રે રહેવું, એમ શિષ્યપ્રીયું મનને દે. બાપડાં ૨
 હઃસમ સમયે હલે ભરતે, મુજિ નહી સંધવલુને;
 પલુ તુમ ભક્તિ મુજિને ખેલે, ચમક ઉપડ જેમ લોહને દે. બાપડાં ૩
 શુદ્ધ સુવાસન વસલુ આપું, મિથ્યા પંક ચોધનને;
 તેહથી આતમ થયો મુજ નિર્મલ, આલુંદ તુજ ભજનને. બાપડાં ૪
 અખય નિધાન તુજ સમક્તિ પામી, કુલુ વછે ચલ ધનને;
 શાંત સુધારસ નવલુ કલ્યાણે, શ્રીઆ સેવક તનને દે. બાપડાં ૫
 બાઘ અભયંતર થયું ફેરો, ભય નહી મુજ મનને;
 સેવક મુખીઓ મુજસ વિઠાસી, એ મહિમા સવિ તુજને. બાપડાં ૬
 નામ મંત્ર તુમારો સાધ્યો, એ થયો જગ મોહનને;
 તુજ મુખ મુદ્રા નિરખી હરખુ, ચાતક જંમ જલધારને દે. બાપડાં ૭
 તુજ વિલુ અવર દેવ ન ધ્યાવું, ફેરી ફેરી આ મનને;
 જાનવિમલ કહે ભવજલારો, સેવક બાહી મહીને દે. બાપડાં ૮

૧૫-૧૦૨-૧૦૨

૧૬ શ્રી અજિતનાથજી સ્તવન.

આપડા મંગલ દેવો આમો એ દેશી

પ્રીતવદી બધાણી દે અજિત ગિજુદ શુ.
 કાઈ પ્રભુ પાખે કલુ અંકે મન ન મુહાયજો.
 ધ્યાનની તારી દે લાગી નેહ શુ.
 જલદ ધરા જિમ શિવમુજ વાહન દાયજો.
 નેહવેલું મન માડ દે પ્રભુ અજિતે નેહ.
 તન મન ધન એ કાંચુથી પ્રભુ મુજને.

પ્રીતવદી ૦

મારે તો આધાર રે સાહિબ રાવડો,
 અંતરગતનું પ્રભુ આગલ કહું ગુન્ગમે.
 સાહિબ તે સાચો રે જગમાં જાણીએ,
 સેવકના જે સહેજે મુધારે કાગ જે;
 અહવેને આચરણે કેમ કરીને રહું,
 ગિરફ તુમારો તારણ તરણ જહાગ જે.
 તારકતા તુમ માહે રે શ્રવણે સાંભડી,
 તે ભણી હું આગ્યો છું દીન દયાલ જે;
 તુમ કર્ણાની લહેરે રે મુગ કારગ સરે,
 મુ ધણું કહીએ જાગુ આગલ કૃપાલ જે.
 કર્ણા દ્રષ્ટિ કીધી રે સેવક ઉપરે,
 ભવ ભવ ભાવક ભાંગી ભક્તિ પ્રસંગ જે;
 મન વાંછિત ક્ષત્રીયાં રે જિન આજંબને,
 કર જોડીને મોહન કહે મન રંગ જે.

પ્રીતલડી૦ ૨

પ્રીતલડી૦ ૩

પ્રીતલડી૦ ૪

પ્રીતલડી૦ ૫

૧૭ શ્રી સિમંધર જિન વિનતિ સ્તવન.

પ્રભુ નાથ તું તિય લોકનો, પ્રત્યક્ષ ત્રિભુવન ભાણ;
 સર્વજ્ઞ સર્વદર્શી તુમે, તુમે શુદ્ધ મુખની ખાણ.

જિનશ્રી વિનતી છે એક. ૧

પ્રભુ શ્રવ શ્રવન બન્ધના, પ્રભુ મુગ શ્રવન પ્રાણ;
 તાહરે દર્શને મુખ લહું, તુંકિ જગત રિધતિ જાણ
 તુમ વિના હુ બહુ ભવ ભગ્યો, ધયાં વેશ અનેક;
 નિજ ભાવને પરભાવનો, જાણ્યો નહિ સુવિવેક.
 ધન્ય તોડ જે નિત્ય પ્રહસમે, દેખે જિન મુખચદ;
 તુમ વાણી અગત રસ લહી, પામે તે પરમાનદ.
 એક વચન શ્રી જિનતારનો, નવનમ ભગ પ્રમાણ,
 જે મુજે રચિથી તે લહે, નિજ તન્વ સિદ્ધિ અમાન.
 જે ક્ષેત્ર વિચરે નાથશ્રી, તે ક્ષેત્ર અતિ મુપસાધ્ય;
 તુમ વિરહ જે સજ્જ બાય છે, તે માનીયે અકથ્ય.

જિનશ્રી૦ ૨

જિનશ્રી૦ ૩

જિનશ્રી૦ ૪

જિનશ્રી૦ ૫

જિનશ્રી૦ ૬

- ਸਮੇਤ ਹਰੇਕ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿਖੇ ਹੋ ਰਾਜ ਅਧੀਨ
 ਸਮੇਤ ਸਿਖਾਂ ਦੁਆਰੇ ਨਿਬੰਧ ਨਿਬੰਧੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੭
- ਸਮੇਤ ਸੁਭ ਮਨੀ ਮਨੁ. ਅੰਤਰ ਹੋ ਵਿਸ਼ੇ ੮
- ਸਮੇਤ ਸੇ ਸੁਮਨੀ ਹਨੁ. ਨੇ ਮਿਤੇ ਸਿਖਪੁ ਮਾਧੇ ਵਿਸ਼ੇ ੯
- ਮਿਤੇ ਹੁੰ ਸਿਖਾਂ ਹਨੁ. ਸੁਭ ਬਿੰਦ ਸਦਾ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੧੦
- ਸਮੇਤ ਸੇ ਸੁਮਨੀ ਹਨੁ. ਨੇ ਮਿਤੇ ਅੰਤਰ ਸੁਮਨੀ ਵਿਸ਼ੇ ੧੧
- ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਬਿੰਦਮ. ਹੁੰ ਹੁੰ ਅੰਤਰ ਸੁਮਨੀ ਵਿਸ਼ੇ ੧੨
- ਸੁਭ ਮਨੁ. ਸੁਭ ਵਿਸ਼ੇ. ਸੁਭ ਸੁਮਨੀ ਮਾਧੇ ਵਿਸ਼ੇ ੧੩
- ਸੁਭ ਸੇ ਹੋਵੇ ਮਨੁ. ਨੇ ਮਨੁ. ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੧੪
- ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਅੰਤਰ. ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੧੫
- ਸੁਭ ਸਿਖਾਂ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੧੬
- ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੧੭
- ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੧੮
- ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੧੯
- ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੨੦
- ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੨੧
- ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੨੨
- ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੨੩
- ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੨੪
- ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੨੫
- ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੨੬
- ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੨੭
- ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੨੮
- ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੨੯
- ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ ਸੁਮਨੀ ਹੋਵੇ। ਵਿਸ਼ੇ ੩੦

પ્રભુ સિદ્ધ હુદ્ધ મહોદયી, ધ્યાને ચર્ચ લયડીનઃ
નિજ દેવચંદ્ર પદ આદરે, નિત્યાન્મ રસ ગુણ પીન. જિનશ્ચ ૨૧

— ୧୨୭ —

૧૯ શ્રી આખિલની ઓળીનું સ્તવન.

અવસર પામીને રે, કીજે નવ આગિજની યોતી;
 યોતી કરતાં આપદ બાયે, ઝડિ સિદ્ધિ લડીએ બહુડી. અવસર ૧
 આશે. રે કીજે

આશો ને ચંત્રે આદરશું, સાતમઘી સંભાલી રે;
આલસ મ્હેલી આંખિત કરશે, તસ ધર નિત્ય દીવાલી. અવસર ૨

पूजने दिने पूरी थाते, प्रेमशुं पणाती दे;
सिद्धयकने शुद्ध आराधी, नप नपे नपमाती. अवसर ३

દેહરે જાળને દેવ જાણારો, આત્મીયર અરિહંત રે;
ચોવિશે ચાહીને પૂજે, ભાવગુણ ભાગવંત.

શ્રી શ્રીપાત તણી પરે સમજી, ચિત્તમાં રાખો ચાલ. અવસર ૫

સમકિત પામી અંતરજ્ઞમી, આરાધો એકાતરે;
સ્વાદ્રાદ પથે સંચરતા, આવે ભવનો અનંત.

सत्तर शोराष्ट्रये शुद्धि चैत्रीये, भारसे जनावी रेः
सिद्धयक जातां मुण संपत्ति, यात्रीने घेर आवी

મવળી ભાવક તે ભાંચને, મુક્તિ પરીમાં મહાએ

જાવડા તો લાગુ, મુક્તિ પુરીમાં મહાત્મા. જાવડા ૮

૧૯ પડાવશ્યક (તિક્તમાણુ) સ્તવન.

62.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥
 शेषादिशे जिनवर नमुं, यतुर येतन काज
 भावश्यक मेष्टे उपदिश्या, ते धुल्लुशु जिनराज.

આવશ્યક આરાધીને, દિવસ પ્રત્યે દોષ વાર,
હરિત દોષ દૂરે ટલે, એ આત્મ ઉપકાર.

સામાયિક ચડવિસધ્યો, વંદન પઠિહમલેણ;	
કાઉસગ પચ્ચખાણ કર, આતમ નિર્મલ એણ.	૩
ઝેર જાથ જિમ જાંશુદી, મંત્ર તલે મહિમાય;	
તેમ આવશ્યક આદર્યે, પાતિક દુર પલાય.	૪
ભાર તજ જેમ ભારવહિ, હેલે હહુઓ થાય,	
અતિચાર આલેચન, અન્ન દોષ તેમ જાય.	૫

દાગ પેહેલી—કપુર હોએ અતિ ઉજલો એ દેશી.

પહેલું સામાયિક કરો દે, આળી સમતા ભાવ:	
રાગ રાગ દરે કરે દે, આતમ એહ સ્વભાવ દે:	
પ્રાણી સમતા છે સુણ એહ, એનો અલિનય અમત મેહરે. પ્રાણી ૧	
આપો આપ વિચારીએ દે, રમીએ આપ સ્વરૂપ;	
મમતા જે પર ભાવની દે, નિષ્પ્રેમ તે વિષ કૂપ દે. પ્રાણી ૨	
ભવ ભવ મેલી મૂકીએ દે, ધન દુકૂંબ સંલેગ:	
વાર અનંતી અનુભવ્યા દે, સવિ સંલેગ વિલેગ દે. પ્રાણી ૩	
શનુ મિત્ર જમ કો નહિ દે, ગુણ દુઃખ માયા જાડ.	
જો જાગે ચિત્ત ધનના દે, તો સવિ દુઃખ વિસરાડ દે. પ્રાણી ૪	
સાવધ યોગ સવિ પહિરી દે, એ સામાયિક ઉપ.	
દુષા એ પરિણામ. ન. સિદ્ધ અનન અરૂપ. પ્રાણી ૫	

હાલ પ્રાણ નાંહિડીની દેશી.

આરીધર આસાદીએ. તોં કીરી દે. અરિ ન જાહે જાનવ નો	
મલવનથ મોહામણ. ન. અ. અનન અરિ નો. ૧	
મુમતિ પચ્ચમુ પુણીએ. ન. અ. અનન અરિ નો. ૨	
ચદમન મિલ પારીએ. ન. અ. અરિ એ અરિ નો. ૩	
શીતલ મુનડ દિનમણી જાં કો પુન્ય ક્રમ નો. ૪	
વામુપેચ મુર પચિઆ જાં વિમલ વિમલ પુન્ય નો. ૫	

કરૂં અનંત ઉપાસના, સાં ધર્મ ધર્મ પુર ધીર તો; ૪
 શાંતિ કુંથુ અર મલ્લિ નમું, સાં મુનિમુખ ન વડ વીર તો.
 ચરણ નમું નર્મિનાથના, સાં નેમિશ્વર કરૂં ધ્યાન તો; ૫
 પાર્શ્વનાથ પ્રભુ પૂજ્યો, સાં વંદું શ્રી વદ્ધેમાન તો.
 એ શ્યાવિશે જિનવર, સાં ત્રિભુવન કરણ ઉદ્યોત તો; ૬
 મુક્તિપંથ જોણે દાખવ્યો, સાં નિર્મલ કેવલ જ્યોત તો.
 સમકિત શુદ્ધ એકથી હોજો, સાં ત્રીજે ભવનો પાર તો; ૭
 બીજું આવશ્યક કર્યું, સાં ચંદ્રવિસદ્યો સાર તો.

હાલ ત્રીજી. “ગિરિમાં ઝોરો ગીરૂઓ.” એ દેશી.

બે કર જોડી, બે કર જોડી, ગુરૂ ચરણે દીઓ વાંદળાં રે; ૧
 આવશ્યક પચવીશ ધારો રે, ધારા રે, દોષ બત્રીશ નિવારીએ રે.
 ચાર વાર, ચાર વાર, ગુરૂ ચરણે મસ્તક નામીએ રે; ૨
 બાર કિયાવર્ત ખામો રે, ખામો રે, વડી તેત્રીશ આશાતના રે.
 ગીનાથ, ગીનાથ, ગુણ ગીરૂઆ ગુરૂને વંદતાં રે; ૩
 નીચ જોત્ર દાય જાય, ધાયેરે, ધાયેરે, ઉચ જોત્રની અર્જના રે.
 આણ ઉત્તય, આણ ઉત્તય, કોણ ન જગમાં તેડની રે; ૪
 પરભવ લહે સૌભાગ્ય, ભાગ્ય રે, ભાગ્ય રે, દીપે જગમાં તેડનું રે.
 કૃપ્ત રાધે, કૃપ્ત રાધે, મુનિવરને દીધાં વાંદળાં રે; ૫
 શાયક સમકિત નાર, પામ્યા રે, પામ્યા રે, તીર્થંકર પદ પામરે.
 શીનડા ચારજી શીનડા ચારજી, જંમ ભાલે સદુ જો રે; ૬
 દુષ્ટ વાંદળાં દીધ ભાવે રે ભાવે રે, દેના વડી કેવલ લણું રે.
 એ આવશ્યક એ આવશ્યક, ત્રીજું એની પરે; ૭
 ગુરૂ વંદન અધિકાર કરજો રે કરજો રે, વિનય ભક્તિ ગુણવંતની રે.

—(૦)—

હાલ ચોથી. “જ્યો જિન વીરજી એ.” એ દેશી.

જ્ઞાનાદિક જિનવર કદમ, એ જ પદ્યે આચાર તો; ૧
 દોષ વાર તે દિન પ્રતે એ, પડિશ્કમીએ અનિયાર જ્યો જિન વીરજીએ.

- આવોપીને પડિક્કમીએ, મિચ્છામિ દુક્કડં દેય તો; જયો ૧૦ ૨
 મન વચ કાય શુદ્ધ કરીએ, ચારિત્ર ચાખ્યું કરેય.
 અતિચાર શય્ય ગોપરે એ, ન કરે દોષ પ્રકાશ તો; જયો ૧૦ ૩
 મચ્છીમણ તણી પરે એ, તે પામે પરિહાસ.
 શય્ય પ્રકાશે ગુરુમુખે એ, હોયે તસ ભાવ વિશુદ્ધ તો; જયો ૧૦ ૪
 તે દુશ્મીઆર હારે નહિ એ, કરે કર્મશું ભુદ.
 અતિચાર એમ પડિક્કમીએ, કરો ધર્મ નિઃશય્ય તો; જયો ૧૦ ૫
 ચિત્ત પનાકા તેમ વરોએ, લેમ જગ દસહીમણ.
 “વદિતુ” વિધિશું કરો એ, તેમ પડિક્કમણ સૂત્ર તો; જયો ૧૦ ૬
 ધ્યાયું આવરયક ઇચ્છું એ, પડિક્કમણ સૂત્ર પવિત્ર.

- દાવ પંચમી. “જન્મ જરા મરણે કરીએ.” એ દેશી.
 ૧ વ વિચક્ષણ લેમ હરે એ, પદલાં સાવ વિચાર તો;
 ૨ ન શેષ પડી દેજવા એ, કરે એસડ ઉપચાર તો;
 ૩ તિચાર મળુ દેજવા એ, કાઉચ્છમગ તેમ હાંચ તો;
 ૪ પદ્મવ સંજમ હુરે એ, ફણ ન હો કાય તો;
 ૫ ની ચિન્તા કરીએ, ચપક ચિત્ત કરે દગ તો;
 ૬ ન ભેગ સવિ પરિહરીએ, રમીએ આનમરામ તો;
 ૭ ઉસાસારિક કરી એ, ને સોલે આગાર તો.
 ૮ વિના સવિ પરિદેએ, દેહ નલો બ્યાપાર તો.
 ૯ રયક એ પચમું એ પંચમી ગતિ દાનાર તો.
 ૧૦ ગુણે આરાધીએ એ હરીએ ભવનો પા- તો

જન્મ જરા મરણે કરીએ

- દાવ છઠી. “વેનન જાન અભુઆલીએ.” એ દેશી.
 ૧ પચ્ચખાણ આરાધએ એ, છે સુદિનુ દેન ર.
 ૨ ની લાકચ પરિદેએ, ચગુર ન ચિત્તમા વેન . મુગુલ ૧
 ૩ રમું મળુ દેજનું. મડ વેદના કર ર.
 ૪ યાં પચ્ચ જોજન થઈ, વપે દેહ જંમ ન- ર મુગુલ ૨

તેમ પડિકમણ કાઉસગગથી, ગયો દોષ સવિ દુષ્ટ રે; મુગુળ ૩
 પાંડી પચ્ચખખાણુ ગુણ ધારણે, હોયે ધર્મ તણી પુષ્ટ રે.
 એહથી કર્મ કાઠવ ટલે, એહ છે સંવર રૂપ રે; મુગુળ ૪
 અવિરતિ કૂપથી ઉદ્ધરે, તપ અકલંક સરૂપ રે.
 પૂર્વ જન્મે તપ આચર્યો, વિશદ્યા થઈ નાર રે; મુગુળ ૫
 જેહના ન્હવણના નીરથી, શમે સકલ વિકાર રે.
 રાવણે શક્તિ શત્રો હણ્યો, પડ્યો લક્ષ્મણ સેજ રે; મુગુળ ૬
 હાથ અડતાં સચેતાન થયો, વિશદ્યા તપ તેજ રે.
 છઠું આવશ્યક જે કહ્યું, એહવું તે પચ્ચખખાણુ રે; મુગુળ ૭
 છઠ્ઠો આવશ્યક જેણે કહ્યા, નમું તેહ જગભાણુ રે

કલશ.

તપગમ્હ નાયક મુક્તિદાયક, શ્રી વિજય દેવ સૂરીશ્વરો; ૧
 તસ પદ દીપક મોહહરપક, શ્રી વિજય પ્રભ સૂરિ ગણધરો.
 શ્રી કીર્તિવિજય ઉવગ્રાંથ સેવક, વિનયવિજય વાચક કહો; ૨
 ધડાવશ્યક, જે આરાધે, તેહ શિવ સંપદ લહે.

૨૦ શ્રી આરાધનાનું સ્તવન.

દોહા—સકલ સિદ્ધિ દાયક સદ, ચોપીશે જિનરાય; ૧
 સહશુર સામિની સરસતી, પ્રેમે પ્રણમું પાય.
 ત્રિભુવનપતિ ત્રિશક્તા તણો, નંદન ગુણ ગંભીર; ૨
 શાસનનાયક જગ જયો, વર્દમાન વડીર.
 એક દિન વીર જિણુંદને, ચરણે કરી પરણામ; ૩
 ભવિક જીવના હિત ભણી, પૂછે ગોતમસ્વામ.
 મુક્તિમાર્ગ આરાધીયે, કહો કિલ પદે અરિહંત; ૪
 મુધા સરસ તવ વચન રસ, ભાષે શ્રી ભગવંત.
 અતિચાર આલોછયે, મત ધરીયે શુર સાખ; ૫
 જીવ ખમાવો સયલ જે, યોનિ ચોરાશી લાખ.

વિધિનું વડી પોસિદાવીએ, પાપરથાન અદારા
 ચાર શક્તિ નિત્ય અનુસરી, નિંદા દુલિત આચાર. ૧
 શુભ કરાળી અનુમોદીયે, ભાવ બોલો મન આજી.
 અણુમણુ અવસર આદરી, નવ પદ જપો શુભાળુ. ૭
 શુભમનિ આરાધન તણુ, બો હે દશ અધિકાર.
 ચિત્ત આળીને આદરી, જેમ પામો અવધાર. ૮

દાસ પોદડી

જ્ઞાન દરિયણ ચારિત તપ પીરજ, જે પ.પે આચાર,
 એવું તણુ એવું અવ પામવના આજોડ્યે અનિચાર ૧.
 જાણી જ્ઞાન ભોળા શુભાળી, વીર વડે એમ વાળીર. ૫૦ ૧
 શુદ્ધ જ્યોત્સવીયે નહિ શુદ્ધ વિનયે, કાલે ધરી બદુશાન,
 મૂલ અર્થ તદુભવ કરી મુખ, ભળીયે વરી ઉપધાન ૨. ૫૦ ૨
 જ્ઞાનાવગણ પાળી પામો, દજાળી નોતરવાડી
 તેજ તળી કીધી આશાનના, જ્ઞાનભક્તિ ન સખાડી ૩. ૫૦ ૩
 ઉપદેશ વિપરીતપણુએ, જ્ઞાન વિચારીયું જેડ,
 આ અવ પામવ વડિય ભોલાભયે, મિત્રગદિ દુષ્ટ તેડ ૪. ૫૦ ૪
 સમર્થન રમે શુદ્ધ બદ્ધી, ચિત્તવચન શકા નવિ દિશે.

નરિ પરામત અભિલાખ,

ભ.કુ તળી નિરા પરિદરજે દુઃસહ સહન ૫. ૫૦ ૫
 મુદપણુ તોડે પાટનુ, શુભવતને આગિએ
 ભાદરિમને પેને કદા દિગ્દા, ભક્તિ કલ્પવત કરીયે ૬. ૫૦ ૬
 સજ જેવ કાળા તળી, જે અવગણ મન દેખડ.
 દમ્બ દેવો જે વણસાળે, વિજયત ઉજેજે ૭. ૫૦ ૭
 રત્નદિશ વિપરીતપણુ, ભક્તિ ન મરુત વડ

આ અવગણ મન દેખડ ૮. ૫૦ ૮

ભક્તિ રમે દિગ્દા ભક્તિ પામ ન મન ૯. ૫૦ ૯

ભ. : કલ્પવત અવ

ભ.કુ તળી વડે પામડ ૧૦. ૫૦ ૧૦

પાવકને ધર્મે સામાયિક, પોસડમાં મન વાલી;
 જે જ્યણા પૂર્વક જે આઠે પ્રવચન માય ન પાતી રે. પ્રાં ચાં ૧૦
 ત્યાદિક વિપરીતપણાથી, આસ્ત્રિ ટાક્યું જેહ.

આ ભવં મિચ્છાં પ્રાં ચાં ૧૧

મારે લેહે તપ નવિ કીધું, છતે થોગે જિન શક્તો;
 માર્મે મન વચ કાયા વીરજ; નવિ ફેરવીડું ભગતે રે. પ્રાં ચાં ૧૨
 પ વીરજ આચારે એણી પરે, વિવિધ વિરાધ્યા જેહ;

આ ભવં મિચ્છાં પ્રાં ચાં ૧૩

લિય વિશેયે આસ્ત્રિ કેસ અતિચાર આલોછયે;
 ર જિજ્ઞેસર વચણ સુણીને, પાપ મયલ સવિ પોછયે રે. પ્રાં ચાં ૧૪

—:(૦):—

દાસ બીજી.

ધિવી પાણી તેહ, વાઉ વનસ્પતિ, એ પાંચે થાવર કુદ્યાં એ;
 રી કરસણ આરંભ, ખેત્ર જે ખેડીઆં, ફૂવા તડાવ ખણાવીયા એ. ૧
 ર આરંભ અનેક. ટાંકાં લોંચરાં, મેડી માલ ચણાવીયા એ;
 રં પેણુ ચુંપણુ કાજ, એણી પરે પરપરે પૃથિવીકાય વિરાધીયા એ. ૨
 યણુ નાહણુ પાણી; ઝીલણુ અપકાય, છોતી ધોતી કરી દૂહ્યાં એ;
 ડીગર કુંભાર, લોહ સોવનગરા, ભાડમુંજ લિહાલાગરા એ. ૩
 પણુ ચેકણુ કાજે, વસ્ત્ર નિખારણુ, રંગણુ રાંધણુ રસવતી એ;
 એણી પરે કર્માદાન, પરે પરે કેલવી, તેહ વાઉ વિરાધીયા એ. ૪
 ડી વન આરામ, વાવી વનસ્પતિ, પાન ફૂલ ફૂલ ચુંડીયાં એ;
 ણ પાંપડી શાક, ચેક્યાં સુક્યાં, છેવાં છુવાં આથીયાં એ. ૫
 તસીને એરંડ, ઘાણી ઘાલીને, ઘણા તલાદિક પીલિયા એ,
 લી કોલુ માંહિ, પીલી ચેલડી, કંદ મૂલ ફૂલ વેચીયાં એ. ૬
 મ એકદ્રિય જીવ, હણ્યા હણાવીયા હણતાં જે અનુગોદીયા એ;
 ભવ પરભવ જેહ, વલિય ભવોભવે, તે મુજ મિચ્છામિ દુકકડં એ ૭
 મી સરમીયાં કીડા, ગાડર ગડોલા, એલ પૂરા અલસીયાં એ;
 લા જલો ચુડેલ, વિચલિત રસતણા, વડી અથાણાં પ્રમુખનાં એ, ૮

- એમ લેઈદિયે એવ, જે મેં દૂહાયા, તે મુજબ
 ઉદેહી નૂ લીખ, માંકડ મકોણ, ચાંચડ ટીપી કુંધુઆ એ ૯
- ચદહીયાં પીમેલ, કાનખનૂરડા, ગીગીયા ધનેટીયાં એ,
 એમ લેઈદિયે એવ, જે મેં દૂં; તે મુજબ ૧૦
- માખી મત્સર હાંસ, મસા પતંગીયા, કંસારી કોલિયા વણએ;
 ટીંગલુ લીંગુ લીડ, ભમરા ભમરીયા, કોંતા બગ ખડમાંકરી એ ૧૧
- એમ ચાંદિયે એવ, જે મેં દૂં; તે મુજબ
 જલમાં નાખી જલ, જલચર દૂહાયા, વનમાં મૂમ સંતાપીયા એ ૧૨
- પીયા પંખી એવ, પાટી પાસમાં, પાપડ વાડ્યા ખાંજરે એ;
 એમ પચાંદિયે એવ, જે મેં; તે મુજબ ૧૩

ઘણ ગીત

- કાંધ લોભ ભવ દાસથી એ, જોડ્યાં વચન અસન્યા;
 કૂડ કરી ધન પારણં એ, લીધાં જેહ અદાત દે; ચિનત્ત. ૧
- મિત્રામિ દુષ્ટ આજ, તુમ સામે મહારાજ દે ચિનત્ત
 દેહ સારું કાજ દે, ચિનત્ત, મિત્ર એ દેહ.
- દેવ મનુજ નિર્ભયનત્ત મેયુન સેવ્યા જેહ;
 વિરવાસુ હપરપણે એ, ધણુ વિદ્યો દેહ દે, ચિન મિત્ર ૨
- પરિવેદની મમતા કરી એ, ભવ ભવ મેલી આજ.
 જેહ વિદ્યાની તે નિહા રહીએ, કોઈ ન અપી તાય દે ચિન મિત્ર ૩
- સ્વર્ણી જોડ્યા જે આ એ દેહ ભવ અભવ
 સ્વસ્થ સ્વસ્થી હાલે એ પાપ જ્યાં મનસ દે ચિન મિત્ર ૪
- જન હેહ વિસારીયાએ વડાં ભવ પચાંખાણ
 કપડ દેનું મિત્રા કરી એ દેહ આ પમાણ દે ચિન મિત્ર ૫
- વણુ હવ આંકે દેહ, આંકેલા અનિયા.
 શિવચરિ અપાધનણે એ જે પદેહ અધિજાન દે ચિન મિત્ર ૬

સમતા વિજુ જે અનુસરે, પ્રાણી પુણ્યનાં કામ;
છાર ઉપર તે લીંપણું, ગાંધર ચિત્રામ.

ધૃ ૮

ભાવ ભક્તી પરે ભાવીયે, એ ધર્મનો સાર;
શિવગતિ આરાધન તણો, એ આક્રમો અધિકાર.

ધૃ ૯

હાલ સાતમી.

દ્વયે અવસર જાણી, કરીયે સંલેખણ સાર,
અણસણ આરાધી, પમ્યજાળી ચાર આદાર;
લાલુતા સવિ મૂકી, છાંડી મમતા અંગ,
એ આતમ ખેડે, સમતા જ્ઞાન તરંગ.

૧

ગતિ ચારે કીધા, આદાર અનંત નિઃશંક;
પણ તૃપ્તિ ન પામ્યો, હવ લાલચીઓ રંક;
ફલદો એ વડી વડી, અણસણનો પરિણામ;
એકથી પામીજો, શિવપદ સુરપદ ઠામ.

૨

ધન ધન્યા શાલિભદ્ર, ખંધા મેઘ કુમાર;
અણસણ આરાધી, પામ્યા ભવનો પાર;
શિવમંદિર ભને, કરી એક અવતાર;
આરાધન કેરો, એ નવમો અધિકાર.

૩

દશમે અધિકારે, મદામંત્ર નવકાર;
મનથી નવિ મૂકો, શિવમુખ ફલ સદકાર;
એ જાણ્યાં જાણે, ફરિયાદો વિનાર,
મુખરે એ સુમરે, ચડે પુરવનો સાર.

૪

જન્માતરે જાન્ય જે પામે નવકાર,
તે પાનક નાકી પામે મુર અવતાર,
એ નવપદ નરિણ્યો, મત્ર ન કોઈ જાન;
હંદ ભવ ને પન્નમે, મુખ તપનિ દાન્યાર.
જુએ બીડલ બીડલ, નાજ નાજી સાવ,
નવપદ મદિમાથી, નાજનિદ મદાગાવ,
ગાંધી સ્તનજની બેઠ પદ્મવઃ છે મુન્નેનામ;
એક ભવથી છેડે, ત્રિદિવ્ય સયોગ.

૫

સમતા વિષુ ને અનુસરે, પ્રાણી પુણ્યનાં કામ;
છાર ઉપર તે લીંપણું, ઝાંખર ચિત્રામ.

ધ૦ ૮

ભાવ ભટ્ટી પરે ભાવીયે, એ ધર્મનો સાર;
શિવગતિ આરાધન તણે, એ આહમો અધિકાર.

ધ૦ ૯

હાલ સાતમી.

હવે અવસર જાણી, કરીયે સંલેખણ સાર,
અણસણ આરાધી, પચ્ચખી ચાર આહાર;
લલુતા સવિ મૂકી, છાંટી મમતા અંગ,
એ આતમ ખેલે, સમતા જ્ઞાન તરંગ.

૧

ગતિ ચારે કીધા, આહાર અનંત નિઃશંક;
પણ તૃપ્તિ ન પામ્યો, જીવ લાલચીઓ રંક;
દુલહો એ વટ્ટી વટ્ટી, અણસણનો પરિણામ;
એહથી પામીજે, શિવપદ સુરપદ ઠામ.

૨

ધન ધન્ના શાલિભદ્ર, ખંધો મેઘ કુમાર;
અણસણ આરાધી, પામ્યા ભવનો પાર;
શિવમદિર જાસે, કરી એક અવતાર;
આરાધન કેરો, એ નવમો અધિકાર.

૩

દશમે અધિકારે, મહામંત્ર નવકાર;
મનથી નવિ મૂકે, શિવસુખ ફલ સહકાર;
એ જપતાં જાએ, દુર્ગતિ દોષ વિકાર,
સુપરે એ સમરો, ચડેદ પૂરવનો સાર.

૪

જન્માંતરે જાતા, જે પામે નવકાર;
તો પાતક ગાલી, પામે સુર અવતાર;
એ નવપદ સરિખો, મંત્ર ન કોઈ સાર;
ઇહુ ભવ ને પરભવે, સુખ સંપત્તિ હાતાર.
જીઓ ભીંદલ ભીંદલડી, રાજ સણી ધાય;
નવપદ મહિમાથી, રાજસિંહ મહારાય;
રાણી રતનવતી એહુ, પામ્યા છે સુરભોગ;
એક ભવથી લેશે, સિદ્ધિવધુ સંયોગ.

૬

સય સત્તર સંવત ઓગણત્રીશે, રહી સંદેર ચીમાસ એ; ૪
 વિજય દશમી વિજય કારણ, કિઓ ગુણ અભ્યાસ એ
 નર ભવ આરાધન સિદ્ધિ સાધન, મુકૂત લીલવિલાસ એ; ૫
 નિર્જરા હોતે સ્તવન શયિયું, નામે પુણ્ય પ્રકાશ એ.

૨૦ શ્રી મહાવીર સ્વામીના સત્તાવીસ ભવનું સ્તવન.

દોહા—વિમલ કમલદલ લોચણું, દીસે વદન પ્રસન્ન;
 આઠર આળી વીર જિન, વાંદી કરું સ્તવન. ૧
 શ્રી ગુરૂ તણે પમાડલે, સ્તવનું વીર જિણુંદ;
 ભવ મત્તાવીમ વરણનું, સુણજે સહુ આણુંદ. ૨
 સાંભલતાં મુખ ડાગે, ભક્તિ નિરમલ હોય;
 કરતાં જિનની મંડ્યા, સફલ દહાડો સોય. ૩

દાઢ પહેલી—મહાવિદેહ પશ્ચિમ જાણું, નયસાર નામે વખાણું;
 નયર તણો છે એ રાણો, અટવી ગયો મપરાણો. ૧
 જમવા પેલાએ જાણી, ભક્તિ સમવંતી આણી;
 રાતની વામના આવી, તપસી બુવે તે ભાવી. ૨
 મારત્ર જૂઝ્યા તે દેવ, મુનિ આગ્યા તતખેવ;
 આદ્યાર દીયો પાવ લાગી, કળીની બુધ તૃષા મવિ ભાગી. ૩
 ધર્મ મુણ્યો મન રજે મમકિન પામ્યો એ ચજે,
 કવિને ચાલતા જાણી દીયડે ઉવડ આણી. ૪
 મારત્ર દેખાડ્યો વંદેનો, પાછો વત્તીઆ એમ કંડેનો.
 પોરેલે ભવં ધનમજ પાવં, અતે દેવગુરુને ધ્યાવં. ૫
 પસ પન્મેટીનુ ધ્યાન, નોધમ પામ્યા વંમાન.
 અટીનુ જલ પાવ્યાપમ, નુખ જોનવી અનાપમ. ૬
 ભવ બીજે વંજે આવ્યો, બળા કુલે નુત જાવ્યો.
 એમજ મમતીક દીપુ, નામ તે મરીમચ દીપુ. ૭

- વાપે મુન્તરૂ સરિખો, આદિ જિન દેખીને હરખ્યો;
એહોએ દેશના દીધી, ભાવે દીક્ષાએ લીધી. ૮
- જ્ઞાન ભણ્યો મુવિશેષ, વિહાર કરે દેશ વિદેશ;
દીક્ષા દેહી એ ન જરે, અલ્પો સ્વામિથી વિચરે. ૯
- મહાત્મન ભાર એ મહોટો, હું પણ પુન્યાદ્યે છોટો;
ભગવું કાપડ કરશું, માથે છતર ધરશું. ૧૦
- પાપે પાનડી પેરશું, સ્નાન શુચી જલે કરશું;
પ્રાણી થક નરી માડું, ખરું મુંડ ચોટીએ ધાડું. ૧૧
- જનોઈ સેવન કેરી, શોભા ચંદન ભરેરી;
હાથે ત્રિદંડિયું લેવું, મન માંહે ચિંતબુધું એહેવું. ૧૨
- હિંગ કુહિંગનું રચીડું, મુખ કારણ એ મચીડું;
શુભ સાધુના વખાણે, દીક્ષા યોગ તે જાણે. ૧૩
- આત્મી જતિઓને આપે, શુદ્ધ મારગ રચાપે;
સમવચરૂ રચ્યું જાણી, વાંદે ભરન વિજાણી. ૧૪
- ભારે પરવદા રાજો, પૂછે ભરન એ આજો;
કોઈ છે તુમ સરિખો, દાખ્યું મરીઅંચ નીકિલ ૧૫
- પહેલો વાસુદેવ યાચો, ચકવર્તિ મૂઝા એ વાચો;
આવીશમો એ તીર્થંકર, વર્દમાન નામે જયંકર. ૧૬
- ઉલ્લસ્યું ભરતનું હંથું, જર્મ મરીઅંચને કથું;
તાતે પદવીઓ દાખી, હરિ ચકિ જિન પદભાખી. ૧૭
- તણ પ્રદક્ષણા દેઈ, વંદન વિધિશું કરેઈ;
સ્તવના કરે એમ દાહો. પુત્ર ત્રિદંડી ન રાહો ૧૮
- વાંડું છું એહ મરમ, યાચો જિનપતિ ચરમ;
એમ કહી પાછો વટીઓ, ગરવે મરીઅંચી ચટીઓ ૧૯

—(૦)—

- ૩ બીજી—છંખાગ કુલે હું ઉપનો. મારો ચકવર્તિ તાનજી;
દાહો મહારો જિન હુએ, હું પણ ત્રિજગ વિખ્યાનજી. ૧
- અહો અહો ઉત્તમ કુલ માહડું, અહો અહો મુજ અવતારજી;
નીચ ગોત્ર તિહાં બાંધીડું, જુઓ જુઓ કરમ પ્રચારજી. અ૦ ૨

- આ ભરતે પોતાનપુરે ત્રિપૃષ્ઠ હરિ અભિશમત્ત; અં ૩
 મહાવિદેહ જેત્ર મૂકાપુરી, ચક્રી પ્રિયમિત્ર નામત્ત.
- ચરમ તીર્થંકર ચાઇશું, હોમે ત્રિગડું સારત્ત; અં ૪
 મુર નર સેવા સારમે, ધન્ય ધન્ય મુજ અવતારત્ત.
- રહે મહામાતો એગ્રી પરે, એક દિન રોગ અનીવત્ત; અં ૫
 મુનિજન સાર કો નવિ કરે, મુખ વંછે નિજ જીવત્ત.
- કપીલ નામે કેહાં આવીઓ, પ્રતિબોધો નિજ વાળીત્ત; અં ૬
 સાધુ સમીપે દીક્ષા વરે, ધરમ છે તેજે કામત્ત.
- સાધુ સમીપે મોકલે, નવી જાએ તે અગ્નેજત્ત; અં ૭
 ચિંતે મરીઅંચ નિજ મને, દીક્ષે છે મુજ જોગત્ત.
- તવ તે વત્તતું જોડીયે, તુમ વાંદે શું હોયત્ત; અં ૮
 લોભો ધરમ હહાં અહે, ઉત્સૂત્ર લાખ્યું સોયત્ત.
- તેજે સંસાર વધારીઓ, સાગર કોડા કોડીત્ત; અં ૯
 લાખ ચારારી પૂરવ તણું, આયુ ત્રીજે ભવ જોડીત્ત.
- ભવ ચાથે સ્વર્ગ પાંચમે, સાગર સ્થિતિ દશ જાણત્ત; અં ૧૦
 કૌશિક દિગ્ ભવ પાંચમે, લાખ જોંશી પૂરવ માનત્ત.
- શુણા નયરીયે દિગ્ થયો, પૂરવ લાખ બહોતેર સારત્ત; અં ૧૧
 હુઓ ત્રિદંડી છઠ્ઠે ભવે, સાનમે સાહુમ અવતારત્ત.
- અગ્નિયોત આડમે ભવ, સાડ લાખ પૂરવ આયત્ત; અં ૧૨
 ત્રિદંડી ચર્ધ વિચરે વડી, નવમે ઇશાને જાયત્ત.
- અગ્નિભૂતિ દશમે ભવે, મંદિરપુરે દિગ્ હોયત્ત; અં ૧૩
 લાખ છપત્ર પૂરવ આડખું, ત્રિદંડી ચર્ધ મરે સોયત્ત.
- ઈશ્વારમે ભવે તે થયો, સનન કુમારે દેવત્ત; અં ૧૪
 નયરી શ્વેન બીયે અવતર્યો, જારમે ભવે દિગ્ હોવત્ત.
- સુગાડીય લાખ પૂંચ આડખું, બારદ્રાજ જસ નામત્ત; અં ૧૫
 ત્રિદંડી ચર્ધ વિચરે વડી, મહા ઈંદ્ર તેરમે ભવે કામત્ત.
- રાજગૃહી નયરી ભવ ચડેદમે, યાવર બ્રહ્માણ દાખત્ત; અં ૧૬
 ચોત્રીય લાખ પૂરવ આડખા, ત્રિદંડીલિંગ તે ભાખત્ત.

અમર થયો ભવ પત્તરમે પાંચમે દેવલોકે દેવજી;
સંસાર ભયો ભવ સોલમે, વિશ્વભૂતિ રાત્રિય હેવજી. અઠ ૧૭

દાઢ ત્રીજી—વિશ્વભૂતિ ધારણીનો ભેટો, ભુજબગ કુડ સમૂહ સમેટો;
સંભૂતિ ગુરને તેણે લેજ્યો. ૧

સહસ વરસ તિહાં ચારિત્ર પાત્રી, લહી દીક્ષા આત્મ અનુઆત્રી;
તપ કરી કાયા ગાત્રી. ૨

એક દિન ગાય ધત્રી સિંગાત્રી, પડ્યો ભૂમિ તસ ભાઈમે ભાત્રી;
તેહગું ભડ સંભાત્રી. ૩

ગરબે ચત્રી ચિત્રાત્રી, સિંગ ધત્રી આકાશે ઉછાત્રી;
તસ ભલ શંકા દાત્રી. ૪

તિહાં અનશન નિયાણું કીધું, તપ વેંચી ભડ માગી લીધું;
અપો પ્રિયાણું કીધું. ૫

સત્તરમે ભવે ગુકે સુરવર, ચવી અવતરીઓ જિહાં પોતનપુર;
પ્રજાપતિ મૃગાવતી કુંવર. ૬

ચાત્રાત્રી લાખ વરસનું આયુ, સાત મુપન મુચિત મુત ભયો;
ત્રિપૃષ્ઠ વાસુદેવ ગાયો. ૭

ઓગણીસમે ભવે સાતમી નરકે, તેત્રીશ સાગર આયુ અભગે;
ભોગવીડં તનુ સંગે. ૮

વીશમે ભવે સિદ્ધ હિસા કરતો, એકવીશમે ચાથી નરકે ફિરતો,
વચે વચે ધણા ભવ ભમતો. ૯

બાવીશમે ભવે સરસ સભાવી, મુખ ભોગવતા જસ ગવરાવી,
પુન્યે ગુભમતિ આવી. ૧૦

ત્રેવીશમે ભવે મૃડાપુરી મુખે, ધન જ્ય ધારણીની ટુખે,
નર અવતરીઓ મુખે. ૧૧

ચકર્ષત્તિની પદવી લાધી પોટિલાચાર્યશ્રી મતિ બ.પી.
ગુભમતિ ત્રિગ્વિઆ લાધી. ૧૨

કોટી વરસ દીક્ષાનાં લાણુ, લાખ ચાત્રાત્રી ૧૦૫ પ્રજામ.
આડિયુ ૫૩ લાણુ. ૧૩

આ ભસ્તે પોતાનપુરે ત્રિપૃષ્ઠ હરિ અભિરામજી; અં ૩
 મહાવિદેહ જેત્ર મૂકાપુરી, ચક્રી પ્રિયમિત્ર નામજી.
 ચરમ તીર્થકર થાઇશું, હોશે ત્રિગુડું સારજી; અં ૪
 સુર નર સેવા સારશે, ધન્ય ધન્ય મુજ અવતારજી.
 રહે મહમાતો એગ્રી પરે, એક દિન રોગ અનીવજી; અં ૫
 મુનિજન સાર કો નવિ કરે, મુખ વાંછે નિજ જીવજી.
 કપીલ નામે કોઇ આવીઓ, પ્રતિબોધ્યો નિજ વાણીજી; અં ૬
 સાધુ સમીપે દીક્ષા વરે, ધરમ છે તેણે ઠામજી.
 સાધુ સમીપે મોડલે, નવી જાએ તે અજોગજી; અં ૭
 ચિંતે મરીઅંચ નિજ મને, દીસે છે મુજ જોગજી.
 તવ તે વલતું બોલીયો, તુમ વાંદે શું હોયજી; અં ૮
 લોલો ધરમ દહાં અછે, ઉત્સૂત્ર ભાખ્યું સોયજી.
 તેણે સંસાર વધારીઓ, સાગર કોડા કોડીજી; અં ૯
 લાખ ચોરાશી પૂરવ તણું, આયુ ત્રીજે ભવ જોડીજી.
 ભવ ચોથે સ્વર્ગ પંચમે, સાગર સ્થિતિ દશ જાણજી; અં ૧૦
 કૌશિક દિગ્ધ ભવ પાંચમે, લાખ એંશી પૂરવ માનજી.
 મુણા નયરીયે દિગ્ધ થયો, પૂરવ લાખ બહોતેર સારજી; અં ૧૧
 હુઓ ત્રિદંડી છઠ્ઠે ભવે, સાતમે સોહમ અવતારજી.
 અગ્નિદ્યોત આઠમે ભવ, સાડ લાખ પૂરવ આયજી; અં ૧૨
 ત્રિદંડી ચઇ વિચરે વડી, નવમે ઇશાને જાયજી.
 અગ્નિભૂતિ દશમે ભવે, મદિરપુરે દિગ્ધ હોયજી; અં ૧૩
 લાખ છપત્ર પૂરવ આઉખુ, ત્રિદંડી ચઇ મરે સોયજી.
 ઈશ્વારમે ભવે તે થયો, સનત કુમારે દેવજી; અં ૧૪
 નયરી સ્વેત ખીયે અવતર્યો, બારમે ભવે દિગ્ધ હેવજી.
 સુમાલીશ લાખ પૂરવ આઉખું, બારદાઝ જસ નામજી; અં ૧૫
 ત્રિદંડી ચઇ વિચરે વડી, મહા ઈંદ્ર તેરમે ભવે ઠામજી.
 રાજગૃહી નયરી ભવ ચઉદમે, થાવર બ્રાહ્મણ દાખજી; અં ૧૬
 ચોત્રીશ લાખ પૂરવ આઉખો, ત્રિદંડીલિંગ તે જાખજી.

ચડઃ મુખન માતા લહે તો, જાં આજુંદ દુઓ જાહુત તો;
 ઇંદે અવધિ જોઈયું તો, જાં એહ અઉતં જુત તો. ૩

ज्याशी दिन तिसां कुण्ठे रहा तो, अ० धर्म आदेशे देव तो;
 त्रिभार्य त्रिशला कुण्ठे तो, अ० गर्भ पावटे ततथेव तो. ४

ચડે મુખ ત્રિશકા લહે તો, જાન શુભ મુદુતે જગ્યા જામ તો;
જામ મહોત્તર તિહાં કરે તો, જાન ઉદ્ધ ઉદ્ધાણી તામ તો. ૫

વર્દમાન તસ નામ દિએ તો, ભઠ દેવે દીએ મહાપીર તો;
હર્ષે મું ખાણાપીઆ તો, ભઠ મુખ વિહારે ધર વીર તો. ૬

भाय ताय मुखोके गया तो, ओं जिन साथे निज काज तो;
खोदतिरु मर एम कहे तो, ओं ह्यो दीक्षा महासाज तो. ७

परभी दान दछं करी तो, ज० लीपि मंथम जार तो;
 शेकाही जिनविहार कइ तो, ज० उपसर्गनो नदी पार तो, ८

તપ ચરિવિદ્યાર કયાં પણા તો, ભં એક ઉમાત્રી ચરિવિદ્યાર તો;
બીજો ઉમાત્રી કયાં તો, ભં પંચ દિન ઉલા દિદાર તો. ૬

નવ તે ચામાન્ની કયાં તો, બ૦ જે વ્રણમાત્રી જાણ તો:
જડી માસ જે વાર કયાં તો, બ૦ જે માત્રી છ વાર વખાણતો ૧૦

હાલ મા-પી પેવાન કયા તો, બહુ માસ ખમણ કયા ખાર તો,
બહુતો માસ ખમણ કયા તો, બહુ ઉઠુ બસે આગળથી

अ. ११

७५० १०००० ५०००० १०० १०००० १०० १०००० १०० १०००० १००
 १०० १०००० १०० १०००० १०० १०००० १०० १०००० १०० १००००

३०५ अथवा ०३३ ज्ञेय : अतः ३०५ ५०३३, ३०५ ३३,
 ५०३३ ५०३३, ३०५ ३३ : अतः ३०५ ३३, ५०३३ ३३, ३३ ३३

[illegible]
$$\vec{m}_q = \frac{\partial}{\partial \vec{v}} \left(\frac{1}{2} m_0^2 v^2 + \frac{1}{6} g_1^2 v^3 + \frac{1}{8} g_2^2 v^4 + \dots \right) = m_0 + \frac{1}{2} g_1^2 v + \frac{1}{4} g_2^2 v^2 + \dots$$
$$209 \text{ B. 1. } m_1 = m_2 = 2 \text{ kg} \quad ; \quad m_1 = m_2 = 1 \text{ kg}$$

ચોવીસમે ભવે શુકે સુરવર, મુખ લોગવિઆ સાગર સત્તર
તિહાંથી ચવીઓ અમર. ૧૪

—૨૭૫૦૨૭૫—

હાલ ચોથી—આ ભરતે છત્રિકા પુરી, જિતરાત્રુ વિજય નાર; મેરે લાલ
પચવીસમે ભવે ઉપનો, નંદન નામ ઉદાર, મેરે લાલ
તીર્થંકર પદ બાંધીઓ. એ આંકણી. ૧

હાલ દીશા મુવિચાર, મેરે લાલ વીશ સ્થાનક તપ આચર્યું;
હુઓ તિહા જય જયકાર, મેરે લાલ તીર્થં ૨

રાજ તજ દીશા લીયે, પોટિલાચાર્ય પાસ; મેરે લાલ
માસ ખમણ પારણું કરે, અભિમદ્યવંત ઉદાસ. મેરે લાલ
તીર્થં ૩.

લાખ વરસ ઇમ તપ કર્યો, આલસ નહીં અલગાર; મેરે લાલ
પરિગલ પુણ્ય પોતે કર્યું, નિકચું જિનપદ સાર. મેરે લાલ તીર્થં ૪

મામખમણ સંખ્યા કહું, લાખ ઇઆર એંશી સદસ; મેરે લાલ
છદં પિસ્તાલીસ ઉપરે, પંચ દિન વૃદ્ધિ કરેસ. મેરે લાલ તીર્થં ૫

પચવીસ લાખ વરસ આઉખું, મામ મલેખણા કીધ; મેરે લાલ
ખમી ખમાવી ને ચયો, કમમે સ્વર્ગ ફલ લીધ. મેરે લાલ તીર્થં ૬

પુષ્પાનનવ મક વિમાન નાનવ પીમ, મેરે લાલ
મુન ચવાંઆ મુમ માનવી, હુઆ એ ભવ છવીસ. મેરે લાલ તીર્થં ૭

।

હાલ પચમ! જનપાગનો ભવ નાખવો તો, અમર દુટી
કમ; માલ તુડ નામ તો, જયમદન ત્રાણજી વમે તો; અ
દેવાન દા ધનગી નામ તો. ૧

કમ જય દવડેશ વતી તો, અમ મરીઅચી ભવને જે દને;
પ્રાણુર કમ યદી ચપા તો, અમ કિજ કુલે અવનયો તેદ તો. ૨

ચડે મુપન માતા કહે તો, ભ૦ આજુદ દુઓ બહુત તો; ૩
 હંદે અવધિ જોઈયું તો, ભ૦ એક અંતેય બુત તો.
 ખ્યાશી દિન તિહાં કહે રહ્યા તો, ભ૦ હંદ આરેયે રેવ તો;
 સિંધાર્ય ત્રિશકા કહે તો, ભ૦ ગર્ભ પાડે તતખેવ તો. ૪
 ચડે મુપન ત્રિશકા કહે તો, ભ૦ શુભ મુદુર્તે જળ્યા જામ તો;
 જન્મ મહોત્સવ તિહાં કરે તો, ભ૦ ઇંદ્ર ઇંદ્રાણી તામ તો. ૫
 વર્દમાન તસ નામ દિએ તો, ભ૦ રેવે દીઓ મહાવીર તો;
 હર્ષે શું પદલાવીઆ તો, ભ૦ મુખ વિવસે ધર વીર તો. ૬
 માય તાપ મુરલોક ગયા તો, ભ૦ જિન સાપે નિજ કામ તો;
 લોકાંતિક મુર હંમ કહે તો, ભ૦ રૂપે દીસા મહારાજ તો. ૭
 વરસી દાન દઈ કરી તો, ભ૦ લીધો મંચમ ભાર તો;
 એકાકી જિનવિદાર કરે તો, ભ૦ ઉપસર્ગના નહીં પાર તો. ૮
 તપ ચડેવિદાર કર્યા ધણ તો, ભ૦ એક છમાત્રી ચોવિદાર તો;
 બીએ છમાત્રી કર્યો તો, ભ૦ પંચ દિન ઉણા ઉદાર તો. ૯
 નવ તે ચોમાત્રી કર્યા તો, ભ૦ એ ત્રણમાત્રી બલુ તો;
 અઢી માસ એ વાર કર્યા તો, ભ૦ એ માત્રી છ વાર વખાણુ તો. ૧૦
 દોઢ માત્રી એવાર કર્યા તો, ભ૦ માસ ખમણુ કર્યા બાર તો;
 બહોતર માસ ખમણુ કર્યા તો, ભ૦ છઠ્ઠે બસે ઓગણત્રીય
 તો. ૧૧

બા. વનનમ પાંજા તો, ભ૦ ત્રણમેને ઓગણ પચાસ તો.
 ત્રિદા રેવતીની કી તો, ભ૦ રેવતી નહીં મન વનન તો. ૧૨
 કનમ ખપાવી કેવલ કલુ તો, ભ૦ ત્રિગો પનવદા માર તો.
 ગણધન પદતી થ પના તો, ભ૦ જન દુઓ જયજયકાન તો. ૧૩
 નરુધન વન દન દુઓ તો, ભ૦ ચડે નહન નાથુ નુ નડાર તો.
 છત્રીન નનન નાથરી દુહ તો, ભ૦ રાવિલ નાથુ ભ દન તો. ૧૪
 એક શાખ ઓગણત્રીય કલુ કલુ તો, ભ૦ શાખ

તમડિયાં ધાન તો

ત્રણ શાખ અઢાન કલુ આવીડા તો, ભ૦ એ કલુ

નાર પનિવાન તો. ૧૫

પ્રાક્ષણ માતપિતા હુઆ તો, ભ૦ મોકલ્યાં મુજિ મમરતો; ૧૬
 સુપુત્ર આવે ઇમ કલ્યો તો, ભ૦ સેવકની કરો સાર તો.
 ત્રીશ વરસ ગૃહવાસ વસ્થા તો, ભ૦ બાર વરસ છદ્ધસ્ય તો;
 ત્રીશ વર્ષ કેવલ ધન્યું તો, ભ૦ બહોતેર વરસ સમસ્ત તો. ૧૭
 એણીપરે પાત્રી આઉખું તો, ભ૦ દિન દીવાત્રી જેહ તો,
 મહાનંદ પઢવી પામીઆ તો, ભ૦ સમર્થ હું નિત્ય નેહ તો. ૧૮
 સંવત સોલ બાસઠ વર્ષે તો, ભ૦ વિજ્યા દશમી ઉદાર તો;
 લાલવિજ્ય ભકતે કહે તો, ભ૦ વીરગિન ભવજલ તાર તો. ૧૯

—:(૦):—

હાલ છટ્ટી—સ્મરણ મુખ સંપદ મિલે, ફલે મનોરથ કોડળ; ૧
 રોગ વિયોગ સવિ ટલે, ન હોય શરીરે કોડળ.
 આદ્રીઆણા પુર મંડણો, ખંડણો પાપનો પૂરોળ; ૨
 જે ભવિષ્ય સેવા કરે, મુખ પામે તે ભરપૂરોળ.
 મૂરત મોહન વેલડી, દીકે અતિ આણુદોળ; ૩
 સિંહાસણે બેઠા સોહે સદા, ગગને જીત્યો રવિયદોળ.
 પ્રતિમા એ લહીએ સદા, પ્રણમું બેડી હાથળ; ૪
 ત્રણ પ્રદક્ષિણા દર્શ કરી, મારું મુજિનો સાથળ;
 શ્રાવક અતિ ઉદ્યમ કરી, કીધો જિન પ્રાસાદોળ; ૫
 કાઢ્યું પાપ ઠેલી કરી, પુણ્યે જગ જસવાદોળ.

કલશ—શ્રી વીર પાટપરંપરાગત, શ્રીઆણુદવિમલ સૂરીશ્વર;
 શ્રી વિજયદાન સૂરિ તાસ પાટે, શ્રી હીરવિજય સૂરિ ગણધર.
 શ્રી વિજયસેન સૂરિ તાસ પાટે, શ્રી વિજયદેવ સૂરિ હિતકર;
 કલ્યાણવિજય ઉવગ્રાય પંડિત, શ્રી શુભવિજય શિષ્ય જયંકર. ૧

આણ ન ખડે તસ કોય કે, જગ જસ નિરમલો એ;
તસ પટરાળી ત્રિશક્તા સતી, ક્રુષે જગપતિ એ,
પરમ હર્ષ હિયડે ધરી, ઠવિયા મુશ્પતિ એ.

૧

મુખ સજ્જાગે પોઢી દેવી તો, ચડેડ મુખન લહે એ.
જાગતી જિન ગુણ સમરની, હરખતી ગદગદે એ;
શજ્જસ ગતિ ચાલતી, પિડે કને આવતી એ,
મદ ઉગમને સૂર કે, વિનવે નિજ પતિ એ.

૨

મુખીય વાત રાય રંજીઓ, પડિત તેડીયા એ,
તેણે શુભ મુખન વિચારવા, પુસ્તક છોડીયાં એ;
ખોલે મધુરી વાણ કે, ગુણનિધિ મુત હોયે એ,
મુખ સપતિ ધરે વાધયે, સંકટ ભાંજયે એ.

૩

પડિતને રાય તેડીયા, લશ્ચરી હીએ ધાળી એ,
કહે એક વાળી સફલ હોજે, અમને તુમ તણી એ;
નિજ પદ પડિત સચર્યા, રાય મુખે રહે એ,
દેવી ઉદર ગમે વાધતો, શુભ દોહડા લાહે એ.

૪

માત જાજિત જિનપતિ કરે, ગર્ભ હાલે નહી એ
ચાત માત પોઢી ગયા, માવ ચિન્તા લદી એ,
જદીઅનને જલ માલકો, કોણે મારો ગર્ભ દરો એ,
દુ નોની માણુ નહી, કેડડ નનદ કંપી એ.

૫

જાત દેડ જાતેડ નમનના કું મ દોહડા દહે એ
જાત નાત નકુ મુખના ગમવા માલનલે એ.

જાત નાત નકુ મુખના ગમવા માલનલે એ.

જાત નાત નકુ મુખના ગમવા માલનલે એ.

જાત નાત નકુ મુખના ગમવા માલનલે એ.

૬

જાત નાત નકુ મુખના ગમવા માલનલે એ.

જાત નાત નકુ મુખના ગમવા માલનલે એ.

જાત નાત નકુ મુખના ગમવા માલનલે એ.

૭

જાત નાત નકુ મુખના ગમવા માલનલે એ.

જાત નાત નકુ મુખના ગમવા માલનલે એ.

જાત નાત નકુ મુખના ગમવા માલનલે એ.

એમ આશીશ દીએ ભણી, આવી ઉપત્ત કુમાર;
મુતિ કર્મ કરે તે સદી, સોઢે જિત્રી હરિની નાર. સોડે ૧

—૪૫૫૫૫૫—

દાસ ત્રીજી.

- ચાલું રે સિંધાસણુ ઈંદ્ર જાને નિરખતા એ;
ભણી જનમ જિલુંદ, ઈંદ્ર તવ હરખતા એ. ૧
- આસનથી રે ઉડેવ, ભક્તિયે થુલે એ;
વાય મુલોયા ઘંટ, સપલે રણજલે એ. ૨
- ઈંદ્ર બુવનપતિ વીર, વ્યંતર તણા એ;
ભત્રીશ રવિ શશી હોય, દશ હરિકૃપના એ. ૩
- ઘોશક ઈંદ્ર આણુંદ, પ્રણમી કહે એ;
રત્નગર્ભા જિન માત, હજી એમી નહી એ. ૪
- જનમ મહોચ્છવ દેવ, સવિહુ આવિયા એ;
માય દેઈ નિદા મત્ર, મુત લેઈ મેરૂ ગયા એ. ૫
- કચન મણિ જુગાર, ગંધોદકે ભયા એ.
કિમ સહસં લધુ વીર, હરિ સશય ધર્યા એ. ૬
- પહેજો નીચ પ્રવાહ, કેમ તે નામીયે એ.
ન કરે નમણુ નનાહ, જાણું નવાનીયે એ. ૭
- ચંબળ અનુકે મેરૂ ચાપી નાચીઓ એ.
મુજ ગિન પન જનવત એમ લડી નાચીઓ એ. ૮
- ઉલટ્યા નાચન નાન નનં જલ હડ્યા એ
પાયાલે નાનંદ નયણ નહ્યોડ્યા એ. ૯
- જિનિવન તુરે ૧૧ નાનડી પડ્યા એ
તણુ બુવનના સાર, ઈપિત સંદેહડ્યા એ. ૧૦
- નનતમસ જનિત મુખપીયે ડહુ એ.
હું મુખન નહી નહ અડતુ નવિ લહુ એ. ૧૧
- પ્રદક્ષિણા દેઈ ખામય આનંદવ કરે એ
નાચે મુજ માથે ગીત, પુન્ય પાતે જાડે એ. ૧૨

ધોળે મુખે સ્વર્ગની હીલ, તૃણ સરાખી ગણે એ;	૧૩
જિન મૂકી માયને પાસ, પઢ ગયા આપણે એ.	
માય ભગી જૂએ પુત્ર, સુરવરે પૂજીએ એ;	૧૪
કુંડલ દોય દેવદંધ, અમીય અંગુઠે દીએ એ.	
જન્મ મહોચ્છવ રાય, ઋદ્ધિયે વાધિયો એ;	૧૫
સજ્જન સંતોષી નામ, વર્દમાન થાપીએ એ.	

દાહ ચોથી.

પ્રભુ કાપતરૂ રામ વાધે, શુભ મલિમા પાર ન લાધે;	૧
રૂપે આમુત અનુપમ અકલ, અંગે લક્ષણ વિદ્યા સકલ.	
મુખ ચદ્ર કમલ દલનયણ, સાસ ગુરભિ ગંધ મીઠા વયણ;	૨
હંમ વળે પ્રભુ તનુ શોભાવે, અતિ નિર્મલ ચિત્તુ નવરાવે.	
તપ તેજ સૂચ્ય મોહિ, જોવા મુર નગ્ના મન મોહિ;	૩
પ્રભુ રમે રાજકુવરગુ' વનમા માયા તાયને આનંદ મનમા.	
અલ અતુલ વૃષભ ગતિ વીર, ઈદ્ર મજામા કથો જિન ધીર;	૪
એકે મુન મૂકે વાત ન માને, આજ્યો પરખવાને વન રમવાને.	
અદિ ઘર્ષ રૂઝ આમલીયે રાખ્યો, પ્રભુ હાથે તાલી દૂર નાખ્યો;	૫
વડી ખાલકે ઘર્ષ આવી નમીએ, હાની વીળને ખાધે તપ ગમિએ.	
માયા તાય દે મ ધની રૂઢ મિત, તપ વધ માનને તર્ક નયો મન;	૬
અત્યે નુન ચાવ્યા ન ન મિત્યારી સંત મુક્યાંયે હાથે રડ્યો ધનની.	
પાવ નનો નાન તેજુ નરનાથ મદરા નિર રૂઢ રડ્યા વીન,	૭
મુન રડિએ વનુ જ ન ન મિત્યારી માય તાયને કેવલ અંગે.	

વનુ—નવ આવી ન ન મિત્યારી રૂઢ મન ન ન, કેમન શાખાએ

ગુન કેવ.

વેન જન ન જા ન જાણુ નવ ન વમ નિ આવાવા.

રૂઢ મથે નવાલી ન માણુ.

અઠાડનુ રેલ નિહ. રૂઢા અનવ મુન નવ

વચન વડ વનુ જનુ રૂઢ ન જા. વિનવ થાય

દાસ પાંચમી.

યૌવન વય જન્મ આવીયાએ, રાય કન્યા જ્યોદ્ધા પરજાવીયાએ;
 વિવાહ મહેન્દ્રવ શુભ ક્રિયાએ, સર્વે મુખ સંસારના વિવશીયાએ. ૧
 અનુક્રમે દુલ્હે એક કુંવરીએ, ત્રીય વર્ષ લિનરાજ લીલા કરીએ,
 માન્યપિત્ર સદગતિ ગયાએ, પછે વીર વૈરાગે પૂરીઆએ; ૨
 મધ્યરાત્ર સેના જતીઓએ, વીરે અધિર સંસાર મન ચિતીઆએ;
 રાજ રમણી જમ્બિ પદ્મિરીએ, કહે કુટુંબને લેશું સંયમ સિદ્ધિએ. ૧

દાસ છઠી.

પિતરીઓ મુપાસરે, ભાર્ગ નદિવાર્ધન;
 કહે વત્સ એમ ન ડીછયેએ ૧
 આગે માથ લાથ વિહોહરે, તું વહી મત લીયે;
 ચારે ખાર ન ડીછયે. ૨
 નીર વિના જિમ મન્દરે, વીર વિના તિમ;
 ટલરતળું ઇમ સહુ કહેએ ૩
 કૃપાવત ભમવતરે, નેહ વિના વહી.
 વસે એ કહેએ રહીએ ૪
 શામુ ડીએ અતપાનરે, પરધર નવિ જાએ,
 ચિત ચાલિત ભાવે વન એ. ૫
 ન કરે રાજર્ણ ચિતરે તું હોહ. તિ
 અર્પા કહે ત વમ વાને એ ૬
 નજ નજ ભાવ નેં ઇન્દ વિષય મુન
 એ ન જાને વધાએ એ ૭

૪૨૫૪૪૪૪

દાસ સપ્તમી

આણે આણે ત્રિદહને, કુળ ન. જા. નહ. નયને. નાન દ. નહ. વ. ત. એ.
 એક કોટી આદ લાખ રૂપ ન વેચે કન. ૫૫૫ કૃષ.
 મે. ન. ને. ન. ન. જા. જા. જા. એ. આ. કે. ૧

નિર્ધનને ધનવંત કીઆએ, તસ ઘર ન ઓલખે નારી
 તો સમ કરે વલી વલીએ. આવે ૦ ૩
 દુઃખ દારિદ્ર દાસ્યા જગ તણા એ, મેઘપરે વરસી દાન
 પૃથિવી અઝણ કરી એ;
 બહુ નર નારી ઓચવ જુએ એ, સુર નર કરે મંડાણ
 તો, જિન દિક્ષા વરીએ. આવે ૦ ૩
 વિહાર કરમ જગ ગુરુ કીઓએ, કેડે આભ્યો માહણ
 મિત્રતો, નારી સંતાપીઓએ,
 જિન યાચક હું વીસર્યોએ, પ્રભુ ખંધ થકી દેવદુથ તો,
 પટ ખંડ કરી દીઓએ. આવે ૦ ૪

દાસ આઠમી.

જસ ઘર હોય પ્રભુ પારણં સુર તિહાં કંચન વરસે અતિ ધણં;
 આંગણં દીપે તેજે તેહ તણં એ;
 દેવ દુહંભી વાજે એ, તેણે નાદે અંખર ગાજે એ;
 છાજે એ, ત્રિભુવન માંહે સોહામણં એ. ૧
 ગુટક—સોહામણં પ્રભુ તપ તપે, બહુ દેશ વિદેશે વિચરતા,
 ભવિ જીવને ઉપદેશ દેતા, સાતે ઈતિ સમાવતા,
 પટ માસ વન કાઉસગા રહી, જિન કર્મ કડીન દહે સહી;
 ગોવાલ ગાંડે બલાવી ગયા, વીર મુખે બોલે નહી. ૨
 દાસ—ગોડ સવિ દશ દિસે ગયા, તેણે આવી કહું મુનિ કિહાં ગયા;
 ઋષિરાય, ઉપર મૂરખ કોપીયાએ ચરણ ઉપર સપી ખીર;
 તેણે ઉપસર્ગ ન ચડ્યા ધીર, મહાવીર;
 ચવણે ખીલા ઠોકીઆએ. ૩
 ગુટક—ઠોકીયા ખીલા હુ ખે પીડ્યા, કો ન લહે તેમ કરી ગયા;
 જિનરાજને મન શત્રુ મિત્ર સરખા, મેડ પરે ધ્યાને રહ્યા;

દાસ દશમી.

ઈમ કર્મ હવ્યા સવિ, ધીર પુરૂષ મહાવીર;
બાર વર્ષ તપ્યો તપ, તે સધલો વિષુ નીર;
શાલિવૃક્ષ તલે પ્રભુ, પામ્યા કેવલજ્ઞાન;
સમવસરણુ રથે મુર, દેશના દે જિન બાણ.

૧

અપાપા નયરે, યજ્ઞ કરે વિપ્ર જોહ;
સર્વે બુજવી દિખ્યા, વીરને વદે તેહ.
ગૌતમ ઋષિ આદે, ચારસેં ચાર હજાર,
સહસ્ત્ર ચૌદ મુનિવર, ગણધર વર ઇચ્છાર.

૨

ચંદનબાલા મુખ્ય, સાધવી સહસ્ર બત્રીસ;
દોઢ લાખ સહસ્ર નવ, શ્રાવક છે આશીસ;
ત્રણ લાખ શ્રાવિકા, અધિકી સહસ્ર અદાર;
સંઘ ચતુર્વિધ થાપ્યો, ધન ધન જિન પરિવાર.

૩

પ્રભુ અયોડ તરૂતલે, ત્રિગટે કરેઅ વખાણ;
મુણે બારે પરખદા, યોજન વાણી પ્રમાણ;
ત્રણ છત્ર સોહો શિર, ચામર દાલે ઈદ્ર;
નાટક બદ્ધ બત્રીશ, ચૌત્રીશ અતિશય જિણુદ.

૪

ફૂલ પગર ભરે મુર, વાગે ડુંડુબિ નાદ;
નમે સકલ મુરમુર, છાડી સવિ પરમાદ,
ચિત્ત રૂપે સાહે, ધર્મ પ્રકાશે ચાર,
ચૌવીશમે જિનવર, આપે ભવનો પાર.

૫

પ્રભુ વર્ષ ગોહોતેર, પાણી નિર્મલ આય.
ત્રિમુવન ઉપગારી, તરણ તારણ જિનસાય,
કર્ત્તિક માસે દિન, દીવાડી નિરવાણ;
પ્રભુ મુક્તે પોહોના, પામે નિત્ય કલ્યાણ.

૬

કલશ—ઈમ વીર જિનવર સચલ મુખ કરે, નામે નવનિધિ સંપન્ને;
ધર ઋદ્ધિ વૃદ્ધિ સસિદ્ધિ પામે, એક મના જે નર ભગ્ને;
તપગચ્છ ઠાકુર ગુણ વૈરાગર, હીરવિજય સૂરીશ્વરો;
હસરાજ વદે, મન આજુદે, કહે ધન્ય મુજ એ ગુરો

૧

શ્રી સીધર જિન સતમાં, હવે ચોવીશી વર્તમાન મેરે લાલ;
શ્રી નમિ જિન એકવીશમા, ઓગણીશમા મહત્તી પ્રધાન
મેરે લાલ જિન ૨

શ્રી અરનાથ અઢારમા, હવે લાવિ ચોવીશી લાવ મેરે લાલ;
શ્રી સ્વયંપ્રભ ચોથા નમું, છઠ્ઠા દેવ મુત મન લાવ મેરે લાલ.
જિન ૩

ઉદયનાથ જિન સાતમા, તેહને નામે મંગલ માલ મેરે લાલ
ઓઝવ રંગ વધામણા, વગી લહિયે પ્રેમ રસાલ મેરે લાલ
જિન ૪

અલિય વિધન દ્વરે ટલે, દુરજનનું ચિત્તું નવિ થાય મેરે લાલ;
મહિમા મહોટાઈ વધે, વહી જગમાં મુજસ ગવાય મેરે લાલ,
જિન ૫

હાલ ચોથી- પૂરવ ભરતે તે ધાતકી ખડે રે.

અતિ ચોવીશી ગુણ અખડે રે, ચોથા શ્રી અકલક સોભાગીરે.
છઠ્ઠા દેવ શુભકર ત્યાગીરે ૧

સતનાથ સતમ જિનનાથ રે, મુરપતિ પ્રભુમે તેહના પાયા રે.
વર્તમાન ચોવીશી બાણે રે, એકવીશમા બ્રહ્મ વખાણે. ૨
ઓગણીશમા ગુણનાથ સમરીરે રે અઢારમા ગાગિક મન ધરીયેરે,
કહુ અનાગત હવે ચોવીશમા રે, ધાતકી ખડે હિયડે હિરીરે. ૩
શ્રી સાપ્રતિ ચોથા મુખદારી રે, છઠ્ઠા શ્રી મુનિનાથ અમાયીરે;
શ્રી વિશિષ્ટ સતમ મુખદાર રે, તે તો લાગે મુજ મન પ્યાર.
શ્રી જિન સમરણ જેહવુ મીડુ રે, એહવુ અમૃત જગમા ન દીડુરે.
મુજન મહોદય શ્રીજિન નામે રે, વિજય લડીજે ડામે ડામેરે ૫

હાલ પાચમી—પુખ્તર અર્ધ પૂરવ હુઆ, જિન વાદીયે રે.

ભરત-અનાત ચોવીશી કે, પાપ નિકેલીએ રે.

ચોથા મુમુદ મુહકરે, જિન છઠ્ઠા વ્યજન જગદીશ કે. પાં ૧

શ્રી કલાસત સતમ ગુણ ભયા. જિન હવે ચોવીશી વર્તમાન કે, પાં
કસ્યાણિક શ્રી દિન હુવા, જિન લીજીયે તેહના અલિધાન કે પાં ૨

કાશી—પુષ્પર અર્ધ પૂરવ અંદર, અતીત ચોવીશી સંભારું,
 શ્રી અણ્ણીક દાયા વંદી, ભવ વન પ્રમલ નિવારું રે. ૧
 ભવિષ્ય, એકવા જિનવર ધ્યાવો, ગુણવંતના ગુણ ગાયો રે;
 ભવિષ્ય એકવા એ રેકે.

વલ્લુક નામ છટ્ટા જિન નમીયે, ગુરુ ધર્મ બ્યવહારી;
 ઉદયનાથ સાતમા સંભારે, ગુણ ભુવન ઉપગારી રે.
 ભવિષ્ય એકવા ૨

વર્તમાન દાવીશી વંડું એકવીશમા તમેકંદ;
 શાયકાશ એકાગ્રીશમા સમરે જન મન નયનાનંદ રે.
 ભવિષ્ય એકવા ૩

શ્રી કોમંત અદારમા વદો ભાવિ દાવીશી ભાવો;
 શ્રી નિર્વાણ દાયા જિનવર, હૃદયકમલમાં લાવો રે.
 ભવિષ્ય એકવા ૪

છટ્ટા રવિનાથ સાતમા, પ્રથમનાથ પ્રણમીને;
 ચિદાનંદ ગુજસ મહોદય, લીલા લલિત લાલીને રે.
 ભવિષ્ય એકવા ૫

કાશી—પશ્ચિમ અંદરવતે ભલો, પાનદીપદે અતીત રે;
 દાવીશી રે પુરવા, દાયા ગુમતીત રે. ૧
 જિનવર નામ એકામલું, ધરીય ન મોયું જાય રે,
 માન દિવસ ગુજ સાંભરે, સંભારે ગુણ થાય રે. જિન ૨
 એ રેકે

શ્રી અવગોષ્ઠ છટ્ટા નમું સાતમા થી ચિકમંદ રે.
 દાવીશી વર્તમાનના, દરે સંભારે જિનંદ રે. જિન ૩
 એકવીશમા થી સ્વસાંતજી, એકાગ્રીશમા દરનામ રે.
 થી નંદકિશ અદારમા, રાએ તામ પ્રણામ રે. જિન ૪
 ભાવિ દાવીશી સંભારીયે દાયા શ્રીમદામુને રે.
 છટ્ટા અદ્યોચિત વંદીયે, સાતમા શ્રી ધમેકે. જિન ૫
 મન લામું જન મેલશું, ન સરે તેલ વિલ તામ રે.
 તેમે મુજ મન જિન ગુણ ગુણી, પામે ગુજસ ચિદામ રે. જિન ૬

૨૫ જ્ઞાન પંચમીનું સ્તવન.

કાલ પાઠેલી.

- સુત સિદ્ધારથ ભૂપનો રે, સિદ્ધારથ ભગવંત;
ભારહ પચ્ચઢા આગતે રે, ભાષે થી વર્ધમાનો રે. ૧
- ભવિષ્ય ચિત્ત ધરો, મન વચ કાય અમાયો રે;
જ્ઞાન ભક્તિ કરો. એ આંકડી
- ગુણ અનંત આતમ તણા રે, મુખપપણે તિહાં હોય;
તેમાં પણ જ્ઞાનજ વડું રે, જિણથી દરસણ હોય રે. ભ૦ ૨
- જ્ઞાને ચરિત્ર ગુણ વધે રે, જ્ઞાને ઉગોત સહાય;
જ્ઞાન સ્થવિરપણું લહે રે, આચારજ ઉવગાય રે. ભ૦ ૩
- જ્ઞાની શ્વાસોશ્વાસમાં રે, કડિલ કરમ કરે નાગ;
વહ્નિ જેમ ઈંધણ દહે રે, દાણમાં જ્યોતિ પ્રકાશે રે, ભ૦ ૪
- પ્રથમ જ્ઞાન પછે દયા રે, સવર મોહ વિનાશ.
ગુણકાણ પગ ધાડીયે રે, જેમ ચઢે માંસ આવામાં રે ભ૦ ૫
- મઈ મુઅ ઓહિ મણુપન્નજવા રે. પથમ કેવડ જ્ઞાન:
ચઉ મુંગા શ્રુત એક છે રે. સ્વપર પ્રકાશ નિદાનો રે ભ૦ ૬
- તેહના સાધન જે કહ્યા રે પાટી પુસ્તક આદિ.
લખે લખાયે સાચવે રે, ધર્મી ધરી અપ્રમાદો રે ભ૦ ૭
- ત્રિવિધ આશાતના જે કરે રે, ભણતા કરે અતરાય.
અધા બેહિસ બોળડા રે, મુંગા પાગુડા થાય રે ભ૦ ૮
- ભણતા ગુણતા ન આવડે રે ન મહે વડૂભ ચીજ,
ગુણમંજરી વરહત્ત પરે રે, જ્ઞાન વિરાધન બીજ રે. ભ૦ ૯
- પ્રેમે પૂછે પરખદા રે પ્રણમી જગશુર પાય.
ગુણમંજરી વરહત્તનો રે, કરો અધિકાર પસાયો રે. ભ૦ ૧૦

કાલ બીજી.

- જંજૂદીપના ભરતમાં રે, નયર પદમપુર જાસ;
અજિતસેન રાજા તિહાં રે, રાણી યશોમતી તાસરે. ૧

- અંગજ પાંચ સોહામણા, પુત્રી ચતુરા ચાર;
પંડિત પાસે શીખવા, તાતે મૂક્યા કુમાર. ૨
- બાલ સ્વભાવે રમત, કરતાં હહાડા જાપ;
પંડિત મારે ત્યારે, મા આગલ કહે આપ. ૩
- મુંદરી શંખણી શીખવે, બલુવાનું નદી કામ;
પંડ્યો આવે તેડવા, તો તસ હજુજ્યો તામ. ૪
- પાટી ખડિયા લેખણા, બાકી દીધાં રાખ;
શકને વિદ્યા નવિ રૂચે, જેમ કરદાને દ્રાખ. ૫
- પાડા પરે મોહોટા થયા, કન્યા ન દીયે કોય;
શેઠ કહે મુણ મુંદરી, એ તુજ કરણી જોય. ૬
- તટકી જાખે જામિની, બેટા બાપના હોય;
પુત્રી હોયે માતની, બહુ છે સદુ કોય. ૭
- રે રે પાપિણી સાપિણી, સામા બોલ મ બોલ;
રીસાત્રી કહે તાહરો, પાપી બાપ નિટોલ. ૮
- શેઠે મારી મુંદરી, કલ કરી તતખેવ;
એ તુજ બેટી ઉપની, જ્ઞાનવિરાધન હેવ. ૯
- મૂર્છાંગત ગુણમંજરી, જાતિસમરણ પામી,
જ્ઞાન દિવાકરે સાચો, ગુરૂને કહે શિર નામી. ૧૦
- શેઠ કહે મુણો સ્વામી, કેમ જાયે એ રોગ,
ગુરૂ કહે જ્ઞાન આરાધ્યા, સાધ્યા વહિત યોગ. ૧૧
- ઉજ્જવલ પચમી સંવો, પચ વરસ પચ માસ;
નમો નાણુસ ગણુણુ ગણો, ચાવિહારો ઉપવાસ. ૧૨
- પૂર્વ ઉત્તર સન્મુખ, જપિયે દોય હજાર;
પુસ્તક આગલ ઢોઇયે, ધાન્ય ફલાદિ ઉદાર. ૧૩
- દીવો પચ દીવડ તણો, સાથિઓ મ ગલ જેહ;
પોસહમાં ન કરી શકે, તેણે વિધિ પારણ એહ. ૧૪
- અથવા સૌભાગ્ય પચમી, ઉજ્જવલ કર્તિક માસ;
જાવજીવ લગે સેવીયે, ઉજમણા વિધિ ખાસ. ૧૫

તુટક—આર વાસર કોમ્ મુનિને, વાયણા દીધી નહી,
અશુભ ધ્યાને આયુ પૂરી, ભૂપ તુજ નંદન સહી;
જ્ઞાન વિરાધન મૂઢ જડપણું, કોઢની વેદન લહી,
વૃદ્ધ બાંધવ માનસરવર, હંસગતિ પામ્યો સહી.

૮

દાસ—વરદત્તને રે, જાતિસમરણ ઉપ-ચું,
ભવ દીઠો રે, ગુરૂ પ્રણમી કહે શુભમનો;
ધન્ય ગુરૂજી રે, જ્ઞાન જગત્રય દીવડો,
શુભ અવશુભ રે, ભાસન જે જગ પરવડો.

૬

તુટક—જ્ઞાન પાવન સિદ્ધિ સાધન, જ્ઞાન કહો કેમ આવડે,
ગુરૂ કહે તપથી પાપ નાસે, દાઢ જેમ ધન તાવડે;
ભૂપ પમજો પુત્રને પ્રભુ, તપની શક્તિ ન બેવડી,
ગુરૂ કહે પચમી તપ આરાધો, સપદા ક્યો બેવડી.

૧૦

—:(૦):—

દાસ પાંચમી.

સકગુરૂ વયલ મુધારસે રે, ભેદી સાતે ધાન,
તપગુ રંગ લાગો; શુભમજરી વરદત્તનો રે,

નાડો રોગ મિથ્યાત. ૧૦ ૧

પચમી તપ મહિમા ઘણું રે, પસર્યો મરીયત માણી, ૧૦

કન્યા વરદન સયવન રે, વરદત્ત પરખ્યો ત્યાર્હી. ૧૦ ૨

ભૂપ કાંધો પાટવા રે, આપ થયો મુનિ ભૂપ. ૧૦

બીમ કાંતિ ગુણે કરી રે વરદન નિશ શશિ ઉપ. ૧૦ ૩

નાજ નમા નમાણી તજા રે, ભોગવે ભોગ આપડ. ૧૦

વન્ન વન્ન ઉજવે રે પચમી તેજ પ્રચડ. ૧૦ ૪

જુજાનોગી થયો જજમી રે, પાંતે જગ બટ કાવ. ૧૦

શુભમજરી જિનચક્રને રે, વન્નજાવે નિજ તાય. ૧૦ ૫

મુખ વિરત્ત યર્ધ સાધવી રે, વજ્રવને દોય દેવ; ૧૦

વરદન પજુ કેપન્યે રે, જિદા નીમ ધન દેવ. ૧૦ ૬

અમરમંત્ર સાચ ધરે રે, ગુણવત નારી પેટ, ૧૦

લક્ષ્મી લક્ષિત રાવને રે, પુખ્યે કાંધો નેટ. ૧૦ ૭

શ્રી વિજયસિંહ સૂરીયનો, હું'ં સત્યવિજય પંચાસ રે; હું'ં
 શિવ્ય હરવિજય કવિ, હું'ં ચંદ્રકિન્ન જસ જાસ રે. હું'ં
 પાસ પંચાસરા સાક્ષિધ્યે, હું'ં ગિમાવિજય ગુરુ નામ રે; હું'ં
 જિનવિજય કહે મુજ હજો, હું'ં પંચમી તપ પરિભ્રામ રે. હું'ં

કલશ—ઇમ વીર લાયક વિનાયક, સિદ્ધિદાયક સંસ્તગયો;
 પંચમી તપ સંસ્તવન ટોડ, ગુરુ ગિજ કહે હયો;
 પુણ્ય પાટણ ક્ષેત્ર માંહે, સત્તર ત્રાણ સંવસરે;
 શ્રી પાર્થ જન્મ કથાણુ દિવસે, સકલ ભવિ મંગલ કરે.

૨૬ નિશ્ચય વ્યવહાર ગર્ભિત શ્રી શાંતિજિન સ્તવન.

શાંતિ જિજ્ઞેસર કેસર, અર્થિત જગધણી રે;
 સેવા કીજે સાહિબ, નિત્ય નિત્ય તુમ તણી રે;
 તુજ વિણ હજો દેવ, ન કોઇ દયાલુઓ રે;
 મન મોહન ભવિ મોહન, તુંહી મયાલુઓ રે.
 દુરિત અપાસન શાસન, તું જગ પાવનો રે;
 સુકૃત ઉદ્ધાસન, કર્મ નિકસન ભાવનો રે;
 સિંહાસન પદ્માસન, બેઠો જે ચવે રે;
 જગ ભાસન પર શાસન, વાસન ખેપવે રે.
 વાણી ગંગ તરંગ, મુરંગ તે ઉચ્છલે રે.
 નયગમ ભંગ પ્રમાણ, પ્રવાહ ધણા ભણે રે.
 નિશ્ચય નય વ્યવહાર, નિહા ભમરી ભમે રે.
 બુદ્ધિ નાવ જસ ચાલે, તોડને મહુ નમે રે.
 નિશ્ચય ને વ્યવહાર, તણી ચર્ચા ધાણી રે.
 જાણે પણ જન તાણે, દિલ રૂચી આપણી રે.
 સ્યાદાદ ધર માહી, ધકયા હોય ઘોડલા રે;
 દેખે પણ ઉવેખે, તે જગ ઘોડલા રે.
 માંહેમાંહે તે બેઠુ જેમ, નય ચરચા કરે રે;
 ભરતક્ષેત્રના ભાવિક, શ્રાવક મન ધરે રે.

રાનીને કરણી સવિ થાકી, હુઇ રહ્યો નરમ કરમ સ્થિતિ પાકી;
 માણા અણદેખે જે ભમતો, તે દેખી હોએ નિજ ગુણ રમતો. મોઝ ૪
 ભાવ અશુદ્ધ જે પુરૂષ કુરા, તે તો જાણ્યા સગદી અનેરા;
 મોક્ષરૂપ અમે નિજ વરિયા, તે અર્થે કરશે કુણ કિરિઆ. મો. ૫
 હવે બ્યવહાર કહે મુજો પ્યારા, એ મીઠા તુમ મોક્ષ દુઆરા;
 બળુગંજ અણકરનાં ભાસો, વચન વીર્ય કરી આપ વિભાસો. મોઝ ૬
 જે અભિમાન રહિત તે સાખી, શક્તિ િતમાં તે છે આખી;
 ક્રિયા જે શુભ જોગે માંડે, ખેડાદિડ દ્વંષતુ સવિ છાંડે. મોઝ ૭
 બુધ ન બાંજે ભોજન દીડે, વિણ ખાંડે તુપ મીઠી ન નીડે;
 માંજ્યા વિણ જેમ પાત્ર ન આપું ક્રિયા વિણ તેમ માધન પાપું, મો. ૮
 મોક્ષ રૂપ આતમ નિરધારી, નવિ થાક્યા જિજીવસ ગણધારી;
 ક્રિયા રાન જે અનુકમે સેવે મુજમરંગ તેડને પ્રભુ દેવે. મો. ૯

દાસ ચોથી.

નિરધાર કંડે વિણ ભાવ પ્રમાણે, ક્રિયા કામ ન આપે,
 આપ્યો ભાવ તો ક્રિયા થાકી, પ્રાયાં જમણુ ન બાપે.
 માણે માણ દમારો રાજ, ગણાતાણુ ન દીજે. ૧
 અમણુ હુઇ ગણધર પ્રવજ્યા, મંત્રે તે ભાવ પ્રમાણે.
 કિન પ્રયાજન જન મન રજન, કિનગધ્યયને વખાણે. મોઝ ૨
 નિજ કિંજામજ ભાવ રમ. યો વડી બાધનિયુ કો.
 આતમ ન મંત્રિત અવરમા, બાધુ તે મંત્રે આતમને. મોઝ ૩
 નવ વ્યવહાર કા નવિ નમ. ભાવ કો. તે માયો
 પજુ ક્રિયા. તે ક્રિયા આપ્યા ક્રિયા વિણ તે ક્રિયા ક્રિયા. મોઝ ૪
 ભાવ નવ ક્રિયા. ભાવ આપ્યો તે વડી વાધ.
 નવિ ૧. ૧. ગુણુ જન ગુણુ જન ક્રિયા માયે. મોઝ ૫
 નિરધાર નિરધાર નવિ આ વડી ક્રિયા. નવિ પાકી.
 વચન મા. નિરધારુ વચન ભાવ વચન જુઓ બાકી મોઝ ૬
 જેમ જેમ આ વચન આપે. નવિ જેમ પવમ. જે.
 તેમ તેમ વચન ક્રિયા. નવિ જેમ મુજમ વિજાન દુઆરો. મોઝ ૭

દાસ પાંચમી.

નિશ્ચય નયવારી દોડે દે, ખટ દડોન માંડી સાવ,
સમના સાધન માનનું, એકવો દીધા નિઃપાન દે.
મનમાંની પરીનં પ્યાર દે, અમે દેડુ પુ પુમ ઉપગાર દે,
બલિદાની ગુણની ગાદી. મેં દે લાલ ૧

પતર જેદ ને તિલના દે ભાવલિત તિલા એક,
દુધ્ય લિમ ભમના હતી, શિવ માધન સમના છેક દે.
તેલમા છે સુગન્ધ વિવેક દે, તિલા લાગી મુજ મન રેક દે.
ભામા છે અવર અનંક દે. બ૦ ૨

ચિલા માધન ભાનં સુધે દે, પારભુને અમનાલ.
જેમ નાડી સમના તિલા, હાંડા હાંધે તન્મક દે.
દોડો જેમ અનંક વિચાર દે, હુપુ પુજ અસર સભાલ દે.
પાંચે શિવપદ દોડે શલ દે. બ૦ ૩

કથવિનકથ વિનકથની દે, કિન્નિયા છે બદુ ઉપ.
સામાચારી વૃદ્ધુદ દે કોઇ ન મહે એક ઉપ દે.
તિલા દોડ છે દોડે ઉપ દે તિલા પાલ પાં નોલ નુપ દે.
તે નો વિ. ના વિષમ વિષ દે બ૦ ૪

નય નયવારી . . . નો પા. એ મિત્ર
નમના ગુનન વાલવી . . . પા. એ દોડે વિન દે.
નમં નાના . . . નો પા. એ મિત્ર
એમ તથા . . . નો પા. એ મિત્ર

દાસ . . . નો પા. એ મિત્ર
તે નો . . . નો પા. એ મિત્ર
આવન . . . નો પા. એ મિત્ર

દાસ . . . નો પા. એ મિત્ર
આવન . . . નો પા. એ મિત્ર
તે નો . . . નો પા. એ મિત્ર

કિરિયા જે બહુવિધ કરી રે, તેડજ કર્મ પ્રતિકાર;
 રોગ ઘણા ઔષધ ઘણાં, કોઈને કોઈથી ઉપગાર રે;
 જિન વૈધ કહે નિરધાર રે, તેણે કહ્યું તે કીજે સાર રે,
 એમ ભાષે અંગ આચાર રે. ૧૦ ૮

રાજપંથ ભાંગે નહીં રે, ભાંગે તે નાહનાં શેર;
 એ પણ મનમાં ધારજો, એ એક ગાંઠો સો પેર રે,
 શું ફૂલી થાઓ છો ભેર રે, જો મટીયે બેઠું એક વેર રે,
 તો ભાંગે જ્યંતિ ઉકેર રે. ૧૦ ૯

સૂત્ર પરપેરશું મલે રે, સામાચારી શુદ્ધ;
 વિન્યાદિક મુદ્રા વિશે, તે બહુ વિધ પણ અવિરુદ્ધ રે;
 મુઝે તે જે હોયે મુદ્ધ રે; નવિ મુઝે તે પ્રતિબુદ્ધ રે,
 વડી મુજસ અબુદ્ધ અકુદ્ધ રે. ૧૦ ૧૦

દાસ છડી.

વાદ વદંતાં આવિયા, તુજ સમવસરણુ જળ દીકું રે;
 તે બેહુનો જગડો ટડ્યો, તુજ દર્શન લાગ્યું મીકું રે. ૧
 બલિહારી પ્રભુ તુમ તણી. એ આકર્ષી.
 સ્થાદાદ આગલ કરી, તુમે બેહુને મેલ કરાવ્યો રે;
 અતરંગ રંગે મડ્યા, દુર્જનનો દાવ ન ફાવ્યો રે. ૧૦ ૨
 પર ઘર ભંજક ખલ ઘણા, તે ચિત્ત માહે ખાચા ધાલે રે,
 પણ તુમ સરિખા પ્રભુ જેહને, તેહશું તેણે કાઈ ન ચાલે રે. ૧૦ ૩
 જેમ એ બેહુની પ્રીતડી, તુમે કરી આપી ચિર ભાવે રે;
 તેમ મુજ અનુભવ મિત્તશુ, કરી આપો મેલ સ્વભાવે રે. ૧૦ ૪
 તુજ શાસન જાણ્યા પડી, તેહશું મુજ પ્રિત છે જાગી રે;
 પણ તે કહે મમતા તજો, તેણે નવિ આવે છે ખાજી રે. ૧૦ ૫
 કાલ અનાદિ સંપ્રધિની, મમતા તે કેડ ન મૂકે રે;
 રીસાયે અનુભવ તઢા, પણ ચિત્તથી હિન નવિ ચુકે રે. ૧૦ ૬
 એહવા મિત્રશું રૂસણુ, એ તો મુજ મન લાગે માકું રે;
 તેમ કીજે મમતા પરી, જિમ છાકું ચિત્ત કરી કાકું રે. ૧૦ ૭

શુદ્ધ અશુદ્ધપણું સરખું છે ખેડને રે, નિગ નિગ વિષે શુદ્ધ;
જાણો જાણો રે, પર વિષે અવિશુદ્ધતા રે.

નિશ્ચય નય પરિણામપણાએ છે વડો રે, તેહવો નહિ વ્યવહાર;
ભાખે રે ભાખે રે, કોણકે ઇમ નવિ ઘટે રે.

જે કારણ નિશ્ચય નય કારણ અછે રે, કારણ છે વ્યવહાર;
સાચો રે સાચો રે, કારજ સાચો તે સહિ રે.

નિશ્ચય નય મતિ ગુરૂ શિષ્યાદિક કો નહિ રે, કંદે ન ભુંજે કોય;
તેહથી રે તેહથી રે, ઉન્મારગ તે દેશના રે.

વ્યવહારે ગુરૂ શિષ્યાદિક સંભવે રે, સાચો તે ઉપદેશ;
ભાખ્યો રે ભાખ્યો રે, ભાખ્યે સૂત્ર વ્યવહારમેં રે.

દાસ યીજી.

કોણક વિધિ જોનાં યજ્ઞં રે, છાંટે સવિ વ્યવહાર રે, મન વસીયા;
ન સહે તુમ વચને કર્યું રે, દ્રવ્યાદિક અનુસાર રે, ગુણ રસીયા.

પાઠ ગીત નૃત્યની કલા રે, જિમ હોય પ્રથમ અશુદ્ધ રે; મન
પણ અજ્યાએ તે ખરી રે, તિમ કિયા અવિરુદ્ધ રે. ગુણ ૨

મણિ રોધક મન બાવના રે, જિમ પુટ સકલ પ્રમાણ રે, મન
નય કિયા નેમ યોગને રે, પંચ વસ્તુ અદિનાણ રે. ગુણ ૩

પ્રીતિ ભક્તિ યોગે કરી રે, દ્રવ્યાદિક વ્યવહાર રે; મન
દાંત. મન ગિય હેતુ છે રે, જોડને ગુરૂ આધાર રે. ગુણ ૪

વિષ નરક અન્યાન્ય છે રે, હેતુ અમૃત નેમ પંચ રે; મન
કિયા નિહ. વા નરક કરી રે, ઈદ પાલોક પ્રપંચ રે. ગુણ ૫

અન્યેન્ય દુરંધ વિના રે, ન મુર્ચ્છિતમ પરે હોય રે; મન
હેતુ કિય. વિષ નનયા રે, ગુણ વિનયીને જોય રે. ગુણ ૬

અનુત કિયા મદ્દ આતીએ રે, હોય નહિ લવલેશ રે; મન
ત્રિક નરકા દોષ નેવવા રે, યોગ ત્રિદુ ઉપદેશ રે. ગુણ ૭

કિયા ભક્તિ જોડીએ રે, અવિધિ દોષ અનુગ્રંથ રે; મન
નિલે ને શિવ કાન્તુ કંદે રે, ધર્મ સંપ્રદાની પ્રગંથ રે. ગુણ ૮

આંધા આગલ દરપણ દાખવો, બહેરા આગલ ગીત;
 મૂરખ આગલ પરમારથ કથા, ત્રણે એકજ રીત.
 એવું બાણી રે હું તુજ વિનવું, કિરિયા સમકિત બોલી;
 દીને કીને રે કરૂણા અતિ ઘણી, મોહ સુભટ મદ મોડી.

અં ૦ ૯

અં ૦ ૧૦

—(૦)—

દાલ ચોથી.

એણી પરે મેં પ્રભુ વિનવ્યો, સીમંધર ભગવંતો રે;
 બાણું હું ધ્યાને પ્રગટ હું તો, કેવલ કમલા કંતો રે;
 જ્યો જ્યો જગગુરુ જગ ધણી. ૧
 તું પ્રભુ હું તુજ સેવકો, એ વ્યવહાર વિવેકો રે;
 નિશ્ચય નય નહિ આંતરો, શુદ્ધાતમ ગુણ એકો રે. ૨
 જિમ જલ સકલ નદીતણો, જલનિધિ જલ હોય લેલો રે;
 બહા અખંડ સખંડનો, તિમ ધ્યાને એક મેલો રે. ૩
 જિણે આરાધન તુજ કર્યું તસ સાધન કુણ લેખે રે;
 દર દેશાંતર કુણ ભમે, જે સુરમણિ ઘરે રેખે રે. ૪
 અગમ અગોચર નય કથા, પાર કુણે નવિ લહીએ રે.
 તિણે તુજ શાસન ઇમ કહ્યું, બહુશ્રુત વયણડે રહીએ રે. ૫
 તું મુજ એક હૃદય વસ્યો, તુંહીજ પર ઉપગારી રે;
 ભરત ભવિક હિત અવસરે, મુજ મત મેલો વિસારી રે. ૬

કવચ.

ઇમ વિમલ કેવલ જ્ઞાન દિનકર, સકલ ગુણ સ્વણાયરો,
 અકલક અકલ નિરીહ નિર્મમ, વિનવ્યો સીમંધરો;
 શ્રી વિજય પ્રભ સૂરિસાજ રાગે, વિકટ સંકટ ભયહરો;
 શ્રી નયવિજય બુધ શિષ્ય વાચક, જસવિજય જય જય કરો.

—૪૬૪૦૪૬૪—

કાલે જાણ વિલાસ મનોહર, યૌવન કાલા કેશ રે,
 વૃદ્ધ પણ વણી પડી વધુ અતિ દુર્ગલ, શક્તિ નહીં લવલેશ રે. શ્રી ૭

દાસ બીજી.

૨ સ્વભાવ સમવાય કારણ; સ્વભાવવાદી મત.

તવ સ્વભાવવાદી વદે જી, કાલ કિરણું કરે રંકે;
 વસ્તુસ્વભાવે નીપજે જી, વિલસે તિમજ નિઃશંકે;
 મુવિવેક વિચારી જૂઓ, જૂઓ વસ્તુસ્વભાવ એ આંકળી. ૧
 છતે યોગ જોગનવંતી જી, વાંઝાળી ન જાણે જાણ;
 મૂઝ નહીં મહિલા મુજે જી, કરંતલ ઉગે ન વાણ મુઝ ૨
 વિજુ સ્વભાવ નવિ નીપજે જી, કેમ પદારથ કોય;
 અજ ન વાગે લીંગે જી, વાગ વનને જોય. મુઝ ૩
 મોર્ચપચ્છ કુલ્લ ચીતરે જી, કુલ્લ કરે મધ્યા જગ.
 અન વિવિધ નવિ જીવનાજી, મુદર નયન કુર્ગ. મુઝ ૪
 દેરા તોન મનુજના જી, રામ મ હિયાસા કીધ.
 ફરન ન મુલ્લ જૂઓઆ જી, રૂં ફરે ફરે અનિદ મુઝ ૫
 વિવચન મનુજ નવિ વન જી, મનુજ દુર વિવિધ રૂં.
 પદ ન વન વરે વાવન જી, વાવ અનિનિત્ય જીવ મુઝ ૬
 મનુજ નવિ વન જી, ન વન વન વન
 અનિનિત્ય નવિ વન જી, નિત્ય નવિ વન વિજાત મુઝ ૭
 વાવુ જી, વન વન જી, નવિ વન વિવિધ
 નવિ વન વન જી, નવિ વન વન જી
 દેરા વિવિધ વન જી, નવિ વન વન જી
 મુજ અનિનિત્ય નવિ વન જી, નવિ વન વન જી મુઝ ૮
 અનિ નવિ જી, નવિ વન જી, નવિ વન જી
 છતે દુર અનિ અનિ જી, નવિ વન વન જી મુઝ ૯

३ लावि समवाय आरुः नियतिवादी मत

૩ ભાવિ સમવાય કારણે:
૧ કિશ્કું કહે ભાપડો છ, વસ્તુ સ્વભાવ અકલ્પ્ય:
૨ નવિ હોયે ભવિતન્યતા છ, તો કિમ મીઝે કલ્પ દે:
પ્રાણી મ કહે મન જાંલક, ભાવિ ભાવ નિહાલ રે. પ્રાં મં ૧
એ આંકણી
૨૧ જ્ઞાન કહે કોય; પ્રાં

જાણી મ કરો મન જલાવ, પ્રાગ ર
જ્ઞાનિધિ તરે જંગલ ફરે છ, રાડ જાતન ફરે કોય; પ્રાગ ર
અણભાવી હોવે નહીં છ, ભાવિ હોય તે હોય ર.
મનમા છ, ઘણે ઘણે કેઇ લાખ; પ્રાગ ર

જલનિધિ તરે જાય છે, ભાવે ભાવે છે. પ્રાં ૩
અણભાવી હાથે નહીં જી, હાથે હાથે છે ભાખ:
આંત્રે મોર વસંતમા જી, હાથે હાથે છે ભાખ ર. પ્રાં ૩
કેંદ્ર ખન્યાં કેંદ્ર ખાખટી જી, કેંદ્ર આંખા કેંદ્ર સાખ ર.
જિહ્વા ભવિતવ્યતા જી, નિષ્ક નિષ્ક દિસિ દિવસ;
જિહ્વા ભવિતવ્યતા જી, નિષ્ક નિષ્ક પડે પાય ર. પ્રાં ૧

ॐ अन्त्यां ॐ आभ्यां ॐ
 वाज्रिन्त्रिभ लविनध्यता ॐ, निष्पु निष्पु विनि
 पन्वय भन भाषुम दलुं ॐ, तृष निभ पूडे धाय दे.
 नियत वसे विष्पु चिन्म्युं ॐ, आवी भवे तन्त्रावः
 वस्त्रां शोनुं चिन्म्युं ॐ, नियति करे विन्नराव देः
 ॐ अन्त्यां ॐ आभ्यां ॐ, निष्पु निष्पु विनि
 वाज्रिन्त्रिभ लविनध्यता ॐ, तृष निभ पूडे धाय दे.
 नियत वसे विष्पु चिन्म्युं ॐ, आवी भवे तन्त्रावः
 वस्त्रां शोनुं चिन्म्युं ॐ, नियति करे विन्नराव देः

[illegible]

પ્રજ્ઞાના વિકાસથી
 હોય સુદૃઢ જન દેવતાનું. હવે તો
 કુલુકે કોયડા હવે જી. ડિમ નામી શરૂ પ્રાણ
 આંધ્રી ૨૦૦૦ દિવસે ૨૦૦૦ જાન ૨૦. ૨૦૦૦
 ૨૦૦૦ ૨૦૦૦ ૨૦૦૦ ૨૦૦૦ ૨૦૦૦ ૨૦૦૦

[illegible]

2011.11.11
 2011.11.12
 2011.11.13
 2011.11.14
 2011.11.15

ਦਾਸ ਬਾਈ.

दास बाबा.

४ व ५ मे मजूर... ..

३.३ स्वभावानुसार... ..

३.२ नव्य शिक्षण... ..

३.१ सर्वोत्तम... ..

કર્મે સમ વશ્યા વનવાસે, સ્ત્રીતા પામે આત્મ;
 કર્મે લંકાપતિ રાવણનું, રાજ યથું વિશરાલ. એ૦
 કર્મે ક્રીડી કર્મે કુંજર, કર્મે નર ગુણવંત;
 કર્મે સોગ સોગ દુઃખ પીડિત, જન્મ જન્ય વિલવંત. એ૦
 કર્મે વરસ લગે રિસહેસર, ઉદક ન પામે અન્ન;
 કર્મે વીરને જુઓ યોગમાંદે, ખીલા રોમ્યા કન. એ૦
 કર્મે એક મુખપાલે બેસે, સેવક સેવે પાય;
 એક હથ ગય રથ ચઢ્યા ચતુર નર, એક આગલ ઉભાય. એ૦
 ઉદમ માની અધ તણી પરે, જગ હીંડે હાહુતો;
 કરમ ખલે તે લહે સકલ ફલ, મુખ ભર સેજે મુતો રે. એ૦
 ઉદર એકે ક્રીધા ઉદમ, કરંડીયો કરકોલે;
 માહે ધણા દિવસનો ભૂખ્યો, નાગ રહ્યો દુઃખ ટાલે રે. એ૦
 વિવર કરી મૂષક તસ મુખમાં, દિયે આપણો દેહ;
 માગ લડી વન નાગ પધાર્યા, કર્મે મર્મ જુઓ એહ. એ૦

દાસ પાંચમી.

૫ ઉદમ સમવાય કારણ; ઉદમવાદી મત.

હવે ઉદમવાદી બણે એ, એ ચારે અસમર્થ તો;
 સકલ પદારથ સાધવા એ, એક ઉદમ સમરથ તો.
 ઉદમ કરતાં માનવીએ, શું નવિ સીઝે કાજ તો;
 રામે રચણાયર નરીઓ. લીધું લંકા રાજ તો.
 કર્મ નિયત તે અનુસરે એ, મંહમા શક્તિ ન હોય તો.
 દેઉલ વાઘ મુખે ૫ ખીયા એ, પિંડ પેસતા એય તો.
 વિલુ ઉદમ કિમ નિકલેએ નિલમાહેથી તેલ તો,
 ઉદમથી ઉચી ચંદ્ર એ, જુઓ એકદિય વેલ તો.
 ઉદમ કરતાં એક સમે એ, મંહ નવિ સીજે કાજ તો;
 તે ફરી ઉદમથી હુવે એ, જો નવિ આવે વાજ તો.

મ કરી ચોર્યા વિનાએ, નવિ રંધાયે અન્ન તો; ૬
 વી ન પડે કોડીઓ એ, મુખમાં પામે જતન્ન તો.
 મ મુત ઉદમ પિતા એ, ઉદમે કીધાં કર્મ તો; ૭
 ઉદમથી ફરે દહે એ, જુઓ કર્મનો મર્મ તો.
 દમદારી હંત્યા કરી એ, કીધાં પાપ અનંત તો; ૮
 ઉદમથી પડ માત્રમાં એ, આપ થયા અશ્વિંત તો.
 ટીપે ટીપે સર ભરે એ, કાંકરે કાંકરે પાત્ર તો; ૯
 ગિરિ નેહવા ગદ નીપજે એ, ઉદમ શક્તિ નિહાલ તો.
 ઉદમથી જલ જિહ્વો એ, કરે પાપાણમાં દામ તો; ૧૦
 ઉદમથી વિદ્યા ભણે એ, ઉદમ ભેડે દામ તો.

દાલ છડી.

૬ સ્યાદવાદ મતે પૂર્વોક્ત અંકાંતવાદીઓનું સમાધાન.
 એ પાંચે નયવાદ કરતાં, શ્રી જિન ચરણે આવે;
 અમિય સરસ જિન વાણી મુણીને, આનંદ અગ નમાવે દે. પ્રાણી.
 અમકિન મતિ મન આણે. નય એકા- મ તાણે દે. પ્રાણી. સં ૧
 તે 'મિથ્યામતિ' જાણે પ્રાણી એ આકર્ષી.
 એ પાંચે મમુદાય મિથ્યા વિજુ. કોઈ કાજ ન ત્રીકે. સં ૨
 અશુભિયોને કન- પડે તે રીકે. પ્રાણી
 આશંક ના ફે કો અંકેન એદમ દીને વડા.
 પણ નેના નેત્રી જગત ભજુ. ગણુ દુતે ગુણત લેડાડે પ્રાણી નં ૩
 નનુ નવભાવે પડ એવને ગત કનકે વડાવે
 ભવિષ્યના હાલ તો નિપડે. નહીં તે. વિરન ચલુને. પ્રાણી નં ૪
 નનુચાવ એદમ જોના. નિ. જાન્ય નહીં નહીં.
 દમ પાંચે મત્રી જગતે પદાચ એ પતિ કુળો નિનાની દે. પ્રા. નં ૫
 નિપતિવડે હંકરનો થડને. નિનાદ થડ. નહીં.
 પુરંચે મનુજ લવાદે પાની નદયુકેન નહીં નેત્રો દે. પ્રાણી જગ

કર્મે રામ વશ્યા વનવાસે, સીતા પામે આલ; એ૦ ૨	
કર્મે લંકાપતિ રાવણનું, રાજ થયું વિશરાલ. એ૦ ૩	
કર્મે ક્રીડી કર્મે કુંજર, કર્મે નર શુણ્વંત; એ૦ ૪	
કર્મે રોગ સોગ દુઃખ પીડિત, જન્મ જાય વિશ્વવંત. એ૦ ૫	
કર્મે વરસ લગે રિસહેસર, ઉઠક ન પામે અન્ન; એ૦ ૬	
કર્મે વીરને જુઓ યોગમાંરે, ખીલા રાખ્યા કન. એ૦ ૭	
કર્મે એક મુખપાલે બેસે, સેવક સેવે પાય; એ૦ ૮	
એક હથ ગય રથ ચઢ્યા ચતુર નર, એક આગલ ઉભાય. એ૦ ૯	
ઉદમ માની અંધ તણી પરે, જગ હીંડે હાહુતો; એ૦ ૧૦	
કરમ ખડે તે લહે સકલ ફલ, મુખ ભર સેજે મુતો રે. એ૦ ૧૧	
ઉદર એકે ક્રીષો ઉદમ, કરંડીયો કરકોલે; એ૦ ૧૨	
માહે ઘણા દિવસનો ભૂખ્યો, નાગ રહ્યો દુઃખ ટાલે રે. એ૦ ૧૩	
વિવર કરી મૂષક તસ મુખમાં, દિયે આપણા દેહ; એ૦ ૧૪	
માગ લહી વન નાગ પધાર્યા, કર્મ મર્મ જુઓ એહ. એ૦ ૧૫	

દાલ પાંચમી.

૫ ઉદમ સમવાય કારણ; ઉદમવાદી મત.

હવે ઉદમવાદી બજે એ, એ ચારે અસમર્થ તો; ૧	
સકલ પદારથ સાધવા એ, એક ઉદમ સમર્થ તો. ૨	
ઉદમ કરતાં માનવીએ, શું નવિ સીએ કાજ તો; ૩	
રામે રચણાયર તરીઓ. લીધું લંકા રાજ તો. ૪	
કર્મ નિયત તે અનુસરે એ, જેહમા શક્તિ ન હોય તો; ૫	
દેઉલ વાઘ મુખે પખીયા એ, પિંડ પેસંતા એય તો. ૬	
વિલુ ઉદમ ક્રિમ નિકલેએ, તિલમાહેથી તેલ તો; ૭	
ઉદમથી ઉચી ચડે એ, જુઓ એકે દ્રિય વેલ તો. ૮	
ઉદમ કરતા એક મુખે એ, જેહ નવિ સીએ કાજ તો; ૯	
તે ફરી ઉદમથી હવે એ, એ નવિ આવે વાજ તો. ૧૦	

૧. ભીચકે બેઝી રોના, દીન દયાલ કોના ચરીએ; રિખલ ૫
 તન મન દારો બચનસે, સેવક અપના કલ દણે.
 ૨. હમકુ તારે, પ્રભુસે મનકી બાન સકલ કહીએ; રિખલ ૬
 ૩. ચિતામણી ભાએ, આજ નિરાશે ના રહીએ; રિખલ ૭
 ૪. ચિતિત દાયક, દાસકી અરજ ચિતમેં ૬૬ થીએ.
 ૫. ન હીન પર ગુણ રસ રાગી, ચરણ રહિત જગમેં રહીએ; રિખલ ૮
 ૬. તું કરણસિંધુ, દાસકી કરણા કયું નહિ ચિત થીએ.
 ૭. તુમ બિન તારક કો નહી દીસે, અમે તુમકું ક્યા કહીએ; રિખલ ૯
 ૮. દહ દીવમે દાની, તારકે સેવક જગમેં જગ લહીએ.
 ૯. સાત વાર તુમ ચરણે આયો, દાયક ચરણ જગત કહીએ; રિખલ ૧૦
 ૧૦. અજ ધરણે બેઝી, ના થયે મન વંછિત મજ કુચ લહીએ.
 ૧૧. અવગુણ માની પરિદરો તો, આદિ ગુણી જગકો કહીએ; રિખલ ૧૧
 ૧૨. બે ગુણીજન તારીએ, તો તેરી અધિકતા ક્યા કહીએ.
 ૧૩. આતમ ધટમેં જોજ તું પ્યારે, બાહિર ભટકતા ના રહીએ; રિખલ ૧૨
 ૧૪. તું અજ અવિનાશી, ધાર નિજરૂપ આનંદધન રસ લહીએ.
 ૧૫. આત્માનદી પ્રથમ જિનેશ્વર, તેરે ચરણ રાજ રહીએ.
 ૧૬. સિદ્ધાંત રાજ, મજ કાજ આનંદ રસ કો પી લહીએ. રિખલ ૧૩

૨ શ્રી અજિતનાથની સાવણી.

શ્રી અજિતનાથ મહારાજ. ગરીબ નિવાર. જરૂર જિનવરણ. (જરૂર.)
 સેવક શિર નામી. તને ઉચારે અનંદ (એ આકળી)
 કર માફ માફના વક. રજાગીને નક. અનતા ભવમે. (૨)
 આજ્યો મુ તારાં મન. બગી દુખ દવમે અજિત ૧
 દુતા ચાર. ખંડખ ખાં સાન્યા રૂચ કે. (૨)
 વગી પાપી મારો નાથ. છે, ને જે. અજિત ૨
 આ મુજરો મુજ ભગવાન. કડ ગુણધાન આનંદ ૧૨
 સેવક શિર નામી. તને ઉચારે અનંદ અજિત ૩

મેં પૂરણ કર્યા છે પાપ મુણજો આપ, કરું કર જોડી; (૨)
 મુજ બુંદામાં ભગવાન જૂઠ નડી થોડી;
 જીવ હિંસા અપરંપાર, કરી કિરતાર, હવે શું કરવું; (૨)
 જૂઠું બહુ જોડી, સાચને શું પર હરવું;
 તુજ જોવામાં મુજ ચીજ, બહુ જગદીજ, ગમે તે કરજ; (૨)
 સેવક શિરનામી, તને ઉચારે અરજ. અનિત
 મેં કર્યા બહુ કુકર્મ, ધર્યો નડી ધર્મ, પૂરણ હું પાપી; (૨)
 અવજો થઈ તારી આજ, મેંજ ઉથાપી;
 મેં મૂરખ નિંદા ધણી, મુનિવર તણી, કરી હરખાયે; (૨)
 પરદાસ દેખી લગાડ હું લલચાયે;
 કિંકર દંદે કેશવલાલ, આત્મીને વહાલ, દુઃખ તું હરજ (૨)
 સેવક શિર નામી, તને ઉચારે અરજ. અનિત

૩ ચેતનને શિખામણની લાવણી.

ચલ ચેતન અમ ઉકરે અપને, જિન મંદિર અધ્યે;
 કિલીકી જુરી ના કડીએ, કિલીકી જુડી ના કડીએ ચલો એ ટેક
 ચરણ જિનવરજીકા ભેટયા રે, ચરણ જિનવરજીકા ભેટયા;
 ભવ ભવ સચિત પાપ કર્મ સમ, તન મનકા ભેટયા;
 મુદ્દા કીર્તિ, મદાનજ મુદ્દા કીર્તિ.
 જિનવરજી ગુણ બજ લીર્તિ, નમકિત અમૃત રસ પીર્તિ;
 લાભ જિન ભજિતો વહાલે રે, લાભ જિન ચલો ૧
 કરોજી મન મુનને બહાલ. (૨)
 તજ નામન તન મનકા સમગ્યમે રહેના ભાઈ.
 રીતમે જોડો મેરી જન રીતમે જોડો,
 આતમ સમગ્યમે જોડો, મન મન પારકા જોડો.
 મોન કર તન મનને રહીએ મન કર તન મનને રહીએ ચલો ૨
 જોગન દિન ચાર તણા નગી. (૨)
 અંત સમય ચેતન ઉક ચાલે કાયા પડી નગી;

શ્રી મેરી જાન પ્રીત મજા ત્રી, આડખાડી ખરવી ખુશી;
મરી જુડી, મંગલનં કાયા રૂઠી.
માપ કીયા મરીયા કે મુખ દુ ગણ

અલગ ૩

શ્રી ઉકાનુ ૧૦

જાનનાર રૂઠો મેના દુનગરો કે રૂ

ધ ભાઈ, જાન રૂઠો નામ ધધ,

અનમ નર, રિજાનના મેના મર,

અન નર રૂઠો નામ

અલગ ૪

૮. શ્રી ગિનદાસકૃત અવધાની.

શ્રી નાન નવનાન ઉનુને ઉડેનાં બધ પાન,

શ્રી રૂઠોડા નાધાન, રૂઠોડ કે જે અપનાં અવગાર,

શ્રી મનમે ધેના નનાન, ખાન દુ મારુડો એક સનાદ,

શ્રી નર નર ગિનદાન નરે મેને નરોડો પાન રૂઠોડ ૧

શ્રી નર નર ગાન નર નર નર નર નર નર નર નર,

શ્રી નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર,

શ્રી નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર,

શ્રી નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર રૂઠો ૨

શ્રી નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર,

શ્રી નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર,

શ્રી નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર,

શ્રી નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર,

શ્રી નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર,

શ્રી નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર,

શ્રી નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર,

શ્રી નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર,

શ્રી નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર,

શ્રી નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર,

શ્રી નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર,

શ્રી નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર,

શ્રી નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર નર,

મેં પૂરણ કર્યા છે પાપ મુણમે આપ, કરું કર જોડી; (૨)
 મુજ બુંડામાં ભગવાન બૂલ નહી થોડી;
 જીવ હિંસા અપરંપાર, કરી કિરતાર, હવે શું કરવું; (૨)
 જૂઠું બહુ જોડી, સાચને શું પર હરવું;
 તુજ જોવામાં મુજ શીશ, જાણુ જગદીશ, ગમે તે કરજી; (૨)
 સેવક શિરનામી, તને ઉચારે અરજી. અનિતા
 મેં કર્યા બહુ કુકર્મ, ધર્યો નહી ધર્મ, પૂરણ હું પાપી; (૨)
 અવતો થઈ તારી આણુ, મેંજ ઉથાપી;
 મેં મૂરખ નિંદા ઘણી, મુનિવર તણી, કરી હરખાયો; (૨)
 પરદાસ દેખી લગાડ હું લલચાયો;
 કિંકર કહે કેશવલાલ, આણીને વહાલ, દુઃખ તું હરજી (૨)
 સેવક શિર નામી, તને ઉચારે અરજી. અનિતા

૩ ચેતનને શિખામણની લાવણી.

ચલ ચેતન અજ ઉઠકર અપને, જિન મંદિર જઈએ;
 કિમ્પીકી જુરી ના કહીએ, કિમ્પીકી બુંડી ના કહીએ. ચલ ૦ એ ૨
 ચરણ જિનવરજીકા ભેટયા રે, ચરણ જિનવરજીકા ભેટયા;
 ભવ ભવ સંચિત પાપ કર્મ સભ, તન મનકા મેટયા;
 સુકૃત કીજે, મહાસજ સુકૃત કીજે;
 જિનવરકા શુણુ ભજ લીજે, સમકિત અમૃત રસ પીજે;
 લાભ જિન ભક્તિકા લહીએ રે, લાભ જિન. ચલ ૦ ૧
 કરોજી મત મુખસેં જડાઈ, (૨)
 તજ તામસ તન મનકી સમતાસે રહેના ભાઈ;
 રીતસે જોસો મેરી જાન રીતસે જોસો,
 આતમ સમતામેં તોસો, મન મરમ પારકા જોસો;
 મૌન કર તન મનસે રહીએ, મૌન કર તન મનસે રહીએ. ચલ ૦ ૨
 જોગન દિન ચાર તણો સંગી, (૨)
 અંત મમય ચેતન દેહ ચાલે કાયા પડી નંગી;

૧ મેરી જાન પ્રીત સગ તૂટી, આડિખાકી ખરચી ખુટી;
હી જૂડી, ચેતનસે કાયા રૂડી;
૧૫ કીયા સહીએ રે સુખ દુઃખ ૦ ચલ ૦ ૩

૧ હિદામી, (૨)

જનરાજ, હરો મેરી હર્ગતકી ફાંમી;
શ મેરી જાન, તમે સગ ધોધા;
પુનમ ચંદા, જિનદાસ તેરા બંદા;
૧ દર્શન સહીએ રે, મેરે ચલ ૦ ૪

—(૦)—

૪. શ્રી જિનદાસકૃત લાવણી.

૧ મંત્ર નવકાર, ઉતુસે ઉતરોએ લવ પાર,
૧ કાયાકો આધાર, સફલ કર લે અપનો અવતાર;
૧ મનમે ધરો નરનાર, ખાલુ દુખલુકો એડ સંસાર,
૧ બાલ જિનદાસ, રહ્યો તેરે ચરણોકે પાસ. છંદ ૧
૧ નામું નાલિનંદન, ચરણ પર ચડે કેસર ચંદન,
૧ ઈશ્વરિક વંદન, કરન હે કર્મોકા ફંદન;
૧ શિવપુરુષો સાધન, સર્વ જગ એવો કે જીવન,
૧ ગુણ જિન ગાયે, શિશ ચરણોસે નમાવે. છંદ ૨
૧ કાયા મેરા હસકર, ચડાવું વર ચંદન ધસકર,
૧ ધર્મો મે ધસકર, પાપ દલ દુર ગયા ખસકર;
૧ પું ખરા કમર કસકર, હડાવો કર્મોકા લસકર,
૧ રાજ દાસ ખાસા, શરણે જિનરાજ લીયા વાસા. છંદ ૩
૧ નિગોદકા બામી. કરકં તેં જુમમાં ફાંમી,
૧ પી ગજે ફાંમી, સુમતિકું કર સખી દામી;
૧ શ્રીશ્રી સેવ ખામી, માન રહ્યો મમતાકું મામી,
૧ હો અરિહંતકું પરખો, કરો જિનદાસ અપ સરીઓ છંદ ૪
૧ તેરી છંદ્યાની. શિખ સૂત્રાકી નહી માની,
૧ હી ગુરુ નિમંથધારી. કામસેં રહી કુમતિ નારી;
૧ ઉતર ગયા પાની, ગતિ તેરી દુરગત કાની,
૧ રાજ જિનદાસ વાલે, મુખારોએ જુમહી કાલે. છંદ ૫

૫ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તવન પદ.

મેરે સાહિબ તુમહિ હો, પ્રભુ પાસ જિલ્લુંદા;	મેં ૧
ખિજમતગાર ગરીબ હું, મેં તેરા બંદા	
મેં ચકોર કરું ચાકરી, જળ તુમહિ ચંદા;	મેં ૨
ચકવાક મેં હુઈ રહું, જળ તુમહિ દિલુંદા.	
મધુકર પરે મેં રલુજલું, જળ તુમ અસવિંદા,	મેં ૩
ભક્તિ કરું ખગપતિ પરે, જળ તુમહિ ગોવિંદા.	
તુમ જળ ગર્જિત ધન લયે, તબ મેં શિખિનંદા;	મેં ૪
તુમ સાયર જળ મેં તદા, મુર સરિતા અમંદા.	
દૂર કરો દાદા પાસજી, ભવ દુઃખડા રૂંદા;	મેં ૫
વાચક જશ કહે દાસકું, દીજે પરમાનદા.	

—(૦)—

૬ શ્રી આદિનાથ સ્તવન પદ.

(સગ ધનાશ્રી)

રૂપભદ્રેવ હિતકારી, જગત ગુરૂ રૂપભદ્રેવ હિતકારી;	૩૦ ૧
પ્રથમ તીર્થંકર પ્રથમ નરેસર, પ્રથમ યતિ બ્રહ્મચારી.	
વરસી દાન દેઇ તુમ જગમેં, ઇલતિ ઇતિ નિવારી;	૩૦ ૨
તૈસી કાહી કરતુ નાહી કરના, સાહિબ ભેર હમારી.	
માંગત નાહિ હમ હાથી ઘોરે, ધન કન કંચન નારી;	૩૦ ૩
દિયો મોહિ ચરન કમલકી સેવા, ચાહિ લગત મોહે ખ્યારી.	
ભવ લીલા વાસિત મુર ડારે, તુંપર સખહી ઉન્વારી;	૩૦ ૪
મેં મેરો મન નિશ્ચય કીને, તુમ આણા સિર ધારી.	
એસો સાહિબ નહિં કોઇ જગમેં, ચામું હોય દિલદારી;	૩૦ ૫
દિલહિ દલાલ પ્રેમકે બીચે, તિહાં હક ખેચે ગંભારી.	
તુમહિ સાહિબ મેં હું બંદા, યા મત દેઓ વિસારી;	૩૦ ૬
શ્રી નયવિજય વિબુધ સેવક કે, તુમ હો પરમ ઉપકારી.	

૭ શ્રી મુવિધિનાથ સ્તવન પદ.

મેં કીનો નાંદી તો બીન ઓરમું રાગ (ટેક.)

દિન દિન વાન ચડે ગુન તેરો, જ્યું કંચન પર ભાગ;
ઓર ન મેહ કષાયકી કલિપ, મો કયું મેવા લાગ. મેં ૧

રાજહંસ તું માન સરોવર, ઓર અશ્રુચિ રૂચિ કાગ;
વિષય ભુજંગ ગરૂડ તું દહિયે, ઓર વિષય વિષ નાગ. મેં ૨

ઓર દેવ જલ ધીવર સરિખે, તું તો સમુદ્ર અથાય;
તું મુરતરૂ મનવહિત પૂરન, ઓર તો મુકે માગ. મેં ૩

તું પુરપોત્તમ તુહિ નિરંજન, તું શંકર વડ ભાગ;
તું પ્રજ્ઞા તું ભુદિ મહાગુણ, તુહિ દેવ વીતરાગ. મેં ૪

મુવિધિનાથ તુજ ગુન કૂચનકો, મેરો દિલ હે ભાગ;
જસ કહે ભમર સસિક હોઈ તામે, લીછયે ભક્તિ પરાગ. મેં ૫

૮ પડયો સ્વભાવ ન લાય તે વિષે પદ.

રાગ પ્રભાતિ.

કાહારે અજાની શુવકું, જ્ઞાન અસાવે;
કંઈકું ન વિષયર વિષ નજે, કાહા કુધ પિઠાવે. કાદા ૧

ઉજ્જવર હંખ ન નીપજે, બીજા બાહિ બાહિ જાવે.
રાસભ છાર ન છાડ હિ. કાહા અગ ત્રિઠાવે. કાદા ૨

કાડી કન કુ માલુસા. મંગ ફળે ન કાવે.
શ્રી જિન દર્શ કરી કહે અ.કો નહેજ ન જાવે. કાદા ૩

૯ દિન-રાત્રી પદ.

રાગ રબાઈ.

આજ કો લાહો લીછમે કાલે કેમે હી
રહેલું ન પાવે પાગરી. જમ આવે રાત્રી. ન ૧૦ ૧

મનસા વાચા કર્મભા. આજન નવે રાત્રી
ધ્યાન કરે અનિદ નનો. ચાનકે રિ. ન મ. આજ ૨

૫ શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્તવન પદ.

મેરે સાહિબ તુમહિ હો, પ્રમુ પાસ ગિલુંદા;	
ખિજમતગાર ગરીબ હું, મેં તેરા બંદા.	મેં ૧
મેં ચકોર કરું ચાકરી, જળ તુમહિ ચંદા;	
ચકવાક મેં હુઈ રહું, જળ તુમહિ દિલુંદા.	મેં ૨
મધુકર પરે મેં રણજલું, જળ તુમ અરવિંદા,	
ભક્તિ કરું ખગપતિ પરે, જળ તુમહિ ગોવિંદા.	મેં ૩
તુમ જળ ગર્જિત ઘન ભયે, તબ મેં શિખિનંદા;	
તુમ સાયર જળ મેં તદા, મુર સરિતા અમંદા.	મેં ૪
દૂર કરેા દાદા પાસજી, ભવ હુંખઝ કુંદા;	
વાચક જશ કહે દાસકું, દીજે પરમાનદા.	મેં ૫

—(૦)—

૬ શ્રી આદિનાથ સ્તવન પદ.

(રાગ ધનાશ્રી)

રૂપભદ્રેવ હિતકારી, જગત ગુરૂ રૂપભદ્રેવ હિતકારી;	
પ્રથમ તીર્થંકર પ્રથમ નરેસર, પ્રથમ યતિ બ્રહ્મચારી.	૩૦ ૧
વરસી દાન દેખ તુમ જગમેં, ઇલતિ ઇતિ નિવારી;	
તૈસી કાહી કરતુ નાહી કરના, સાહિબ બેર હમારી.	૩૦ ૨
માંગત નાહિ હમ હાથી પોરે, ધન કન કચન નારી;	
દિયો મોહિ ચરન કમલકી સેવા, યાહિ લગત મોહે પ્યારી.	૩૦ ૩
ભવ લીલા વાસિત મુર ડારે, તુંપર સળહી ઉન્વારી.	
મેં મેરો મન નિશ્ચલ કીનો, તુમ આણા સિર ધારી.	૩૦ ૪
એસો સાહિબ નહિ કોઇ જગમે, યામુ હોય દિલ્લહારી,	
દિલ્લહિ દલાલ પ્રેમકે બીચે, તિહા હક બેચે ગમારી.	૩૦ ૫
તુમહિ સાહિબ મે હું બદા, યા મત દેચો વિસારી;	
શ્રી નયવિજય વિબુધ સેવક કે, તુમ હો પરમ ઉપકારી.	૩૦ ૬

વિનય મૂલ્ય જે પાતીયે, શ્રી જિનવરનો ધર્મ;
ભાવે શુદ્ધ આરાધનાં, મુઠે નિજ દૃન કર્મ.

આજ્ઞ૦

દાન શીયલ તપ ભાવના, એ ચાર પ્રકાર;
દયા શુદ્ધ આરાધીએ, પાત્રીએ ભવ પાર.

આજ્ઞ૦

ધર્મનો મરમ એ ભાળજે, રાગ દ્વેષને વારો;
કેવડજાન પાછને, દેવચંદ પદ સારો.

આજ્ઞ૦

—:૦:—

૧૦ શ્રી વીરપ્રભુ પ્રત્યે જોતમ પ્રાર્થના પદ.

રાગ પ્રભાતી.

મેં નદી ભાળ્યો નાથજી, મોમેં દર પડાએ;
પીછેમું વદ્ધમાનજી, શિવમહેલ સધાએ.

મેં૦

વચન તુમારો માન કે, મેં હીણા હીની;
લોક લાજ સમ ત્યાગ કે, ઘર ઘર બિણા કીની.

મેં૦ ૨

દરસ તુમારો હેમ કે, રહેનો રંગ રાનો;
વચન તુમારો ગિર ધરી, ગુલુ તોરા ગાનો.

મેં૦ ૩

જીદાં જીદાં વચન ઉપજાં તો શુ પૂડી હીજે,
જાન મુધાનનદી કયા, કોડા કોળનુ કીજે.

મગ ૪

અદિ અદિ તુ વીતગત હ્ર નદી રાનદી રેખા,
શુભુ નિર નેર નમ બાને નો મે નજર દેખા

મેં૦ ૫

પૂજાનુ વચન વચન જાણ, તરિ જાણ નિઘણ.

કાનક જાણ દે, રાજા શિવ પાણ

મેં૦ ૬

૧૧ શ્રી પાર્થનાથ પ્રાર્થના પદ.

રાગ ભૈરવી

શ્રીનાથ વચન વચન દેવ મેર ગીત ને રાગી દે

મેં ૭૬

શ્રીનાથી દે નમ જાણવેલ મહાનાથ દેવ પારી દે

શ્રીનાથ વચન વચન દેવ મેર ગીત ને રાગી દે

શ્રીનાથ ૧

ગુરુવાઈ મનમેં વેદે, નૃપ શ્રવણ નાસિકા છેદે;	
અંગમાંહે લધુ કહાવે, તે કારણ ચરણ પૂજાવે.	લધુ૦ ૫
શિશુ રાજધામમેં જાવે, સખી હિતમિત્ર ગોઠ ખિતાવે;	
હોય બડા જાન નવિ પાવે, જાવે તો શીવ કટાવે.	લધુ૦ ૬
અંતર મદ ભાવ બહાવે, તમ ત્રિભુવન નાય કહાવે;	
ધર્મ ચિદાનંદ એ ગાવે, રહણી બિરતા કોડ પાવે.	લધુ૦ ૭

૧૭ રહેણી કહેણી સ્વરૂપ પદ.

રાગ ટોડી.

કથણી કથે સહુ કોઈ, રહણી અતિહર્ષભ હોઈ.	કથ૦
	એ આંકણી.
શુક રામકો નામ વખાણે, નવિ પરમારથ તસ જાણે;	
યા વિધ લણી પેદ મુજાવે, પણ અકલ કલ નવિ પાવે.	કથ૦ ૧
પદ્મીશ પ્રકારે રસોઈ, મુખ ગણતાં તૃપ્તિ ન હોઈ;	
શિશુ નામ નહી તસ લેવે, રસ સ્વાદત મુખ અતિ લેવે.	કથ૦ ૨
બંદી જન કડખા ગાવે, મુણી સૂરા શીસ કટાવે;	
જળ રૂંદમુંડતા ભાસે, સહુ આગલ ચારણ નાસે.	કથ૦ ૩
કહણી તો જગત મજૂરી, રહણી હે બંદી હજૂરી:	
કહણી સાકર સમ મીઠી, રહણી અનિ લાગે અનીઠી.	કથ૦ ૪
જળ રહણીકા ઘર પાવે, કથણી તખ ગિણતી આવે,	
અળ ચિદાનંદ ધર્મ જોઈ રહણીકી સેજ રહે મોઈ.	કથ૦ ૫

—:(૦). —

૧૮ ગુરુગમ મહિમા સ્વરૂપ પદ.

રાગ પ્રભાતી.

વસ્તુગતે વસ્તુકો લક્ષણ, ગુરુગમ વિજ નહી પાવે રે;	
ગુરુગમ વિન નવિ પાવે કોઈ, બટક બટક મર જાવે રે.	વ૦ ૧
	એ આંકણી.

ભવન આરીસે શ્યાન ફૂકડા, નિજ પ્રતિબિંબ નિહારે રે;
 હંતર રૂપ મનમાંહે બિચારી, મહા ભુદ્ર વિસ્તારે રે. ૧૦ ૨
 નિર્ભય ફૂટકે શિલા અંતર્ગત, કરિવર લખ પરછાંહિ રે;
 દમન તરાય અધિકે દુઃખ પાવે, દ્વેષ ધરત દિલ માંહિ રે. ૧૦ ૩
 સસરે જલ સિંહકું પકડ્યો, દમ્ભે દીયો દેખાઇ રે;
 નિરખ હરિ તે જલ દમ્ભરો, પડ્યો જપે તિલાં ખાઇ રે. ૧૦ ૪
 નિજ છાયા પેતાવ ભરમ ધર, હરન બાલ ચિત્તમાંહિ રે;
 રમ્યુ મૂર્ખ કરી કોઉ માનત, ભોલો સમજત નાંહિ રે. ૧૦ ૫
 નલિની જમ મડકટ મૂઠી જિમ, જમવશ અતિ દુઃખ પાવે રે;
 ચિદાનંદ ચેતન ગુરુગમ વિન, મૃગ તૃષ્ણા ધરી ધાવે રે. ૧૦ ૬

૧૬ અધ્યાત્મિક પદ.

મુણે ચંદાછ. એ દેશી.

હો પ્રીતમછ પ્રીતકી રીત અનિચ તછ ચિત્ત ધારીયેં;
 હો વાલમછ વચન તણે અતિ ઉંચે મનમ વિચારીયેં. એ આંકણી.
 તુમેં કુમતિક ધર જાવો છો, નિજ કુલમેં ખોટ લગાવો છો;
 ધિક એક જગતની ખાવો છો. હો પ્રીં ૧
 તમેં ત્યાગ અમી વિષ પીયો છો, કુગતિનો મારગ દીયો છો.
 એ તો કાચ અમુગતો દીયો છો. હો પ્રીં ૨
 એ તો મોહ-નયકી ચેટી છે, શિવ ન પતિ એદમ. છેટી છે,
 એ તો નાક-તે નલપેટી છે. હો પ્રીં ૩
 એટ શ- મેં મન ભાવી છે, તિલ વિષ એ તુમ તિલ ભાવી છે.
 એતો ડાઘજી જગમેં ચાલી છે. હો પ્રીં ૪
 નદ કદિ તુમાની બાહ છે કરી કમલ મનિ ભનમાહ છે
 તુમેં પુ ય જો. એ પાહ છે. હો પ્રીં ૫
 મન ન મ કાચ ખાવલ ખાવો. અનુપમ ભવ વિન્યા નવિ ખાવો.
 અમ ખોલ નયજી પ્રગટ જાવો. હો પ્રીં ૬

છજીવિધ સમતા બહુ સમજાવે, ગુણુ અવગુણુ કહી સહુ ઠરસાવે;
ગુણી ચિદાનંદ નિમ્ન ધર આવે, હો પ્રીં ૭

૨૦ શ્રી જિનવાણી મહિમા પદ.

હો કુંથજિન મનકું કિમહી ન જાગે. એ દેશી.

અનુભવ અમૃત વાણી હો, પાસ જિન. ૫૦
સુરપતિ ભયો જે નાગ શ્રીમુખથી. તે વાણી ચિત્ત આળી હો. ૫૦ ૧
સ્વાદવાદ મુદ્રા મુદ્રિત ગુચિ, જિમ સુરસરિતા પાળી;
અંતર મિથ્યાભાવડના જે, છેદજી તાસ કૃપાળી હો. ૫૦ ૨
અદોનિશ નાથ અસંખ્ય મહ્યા નિમ, તિર્થંગ છે અચરિત એડી
લોકાલોક પ્રકાશ અંશ જસ, તસ ઉપમા કહો કેડી હો. ૫૦ ૩
વિગ્દ વિયોગ દરૂળી એ ઠંતી, સંધી વેગ મિલાવે;
યાત્રી અનેક અવંચકતાથી, આજી વિમુખ કહાવે હો. ૫૦ ૪
અક્ષર એક અનંત અંશ જિહાં, લેખ રહિત મુખ ભાજો;
તાસ લયોપશમ ભાવ વધ્યાથી, શુદ્ધ વચન રસ ચાજો હો. ૫૦ ૫
ચાખ્યાથી મન તૂમ થયું નવિ, શે માટે લોભાવ;
ઠર કંડલા કંડજારસ સાગર, પેટ ભરી તે પાવો હો. ૫૦ ૬
એ લવલેશ લજ્યાથી આદિમ, અગુમ યુગવર્તન વારી,
ચિદાનંદ વામાગુન કેરી, વાળીની બલિદારી હો. ૫૦ ૭

૨૧ દિનશિશ્યા પદ.

નન મ.ત.કાળ

પૂનવ પુનવ ઉદય રૂડી વનન, નાગ નન્નવ પાસા કે ૫૦
એ આકાળી.

દિનનાથ દવાડ દવાર્નિધ, દુર્લભ અધિક મતાવા કે, ૫૦ ૧
દશ હટતે દેહિટા નન્નવ, કેનન રવને નાવા કે
અવનર પાવ વિવર રત નચન, તે તે મુદ કહાવ. કે.
કાન ઉદયજી કાજ વિજ જિમ, કાન મહિ પાઠનવા કે. ૫૦ ૨

નદી ધોત્ર પાખાન ન્યાય કરે, અર્ધવાટ તો આયા રે,
 અર્ધ મુગમ આગત રહી તિનકુ, જિન કુત્ર મોહ ઘટાયા રે પૂ૦ ૩
 ચેનન ચાર ગતિમેં નિશ્ચ, મોક્ષદાર એ કાયા રે;
 કરત કામના મુર પળ યાદી, જિનકું અનર્ગલ માયા રે. પૂ૦ ૪
 રોહણગિરિ શિખ રતનખાલુ તિમ, શુભ સદુ યામે સમાયારે;
 મહિમા મુખમી વરણત બાદી, મુરપતિ મન શંકાયા રે. પૂ૦ ૫
 કંપવૃક્ષ સમ સંયમ કેરી, અતિ શીતલ જિહ્વાં છાયા રે;
 ચરણ કરણ શુભ ધરણ મહાપ્રિય, મધુકર મન લોભાયા રે. પૂ૦ ૬
 થા તન વિણુ નિહું કાલ કહો ક્ષિન, સાચા મુખ નિપજાયા રે;
 અવસર પાપ ન મુક ચિદાનંદ, સદૃશ્યુ મું દરસાયા રે. પૂ૦ ૭

—(૦)—

૨૨ મોહદ્રષ્ટિ ત્યાગ વિષે પદ.

રાગ ધનાશ્રી.

ચેતન જ્ઞાનકી દ્રષ્ટિ નિહાણો	ચેતન૦ ટેક.
મોહ દ્રષ્ટિ દેખે સો બાકેરો, હોત મહા મતવાણો	ચે૦ ૧
મોહ દ્રષ્ટિ અતિ ચપલ કરત છે, ભવ વન વાનર ચાલો;	
યોગ વિયોગ દાવાનલ લાગત, પાવન નહિ વિચાલો.	ચે૦ ૨
મોહદ્રષ્ટિ કાયર નર કરપે, કરે અકારન ટાલો;	
રત મેદાન હરે નહા અરિમું, ઝર હરે જયુ પાલો.	ચે૦ ૩
મોહદ્રષ્ટિ જન જનકે પર વશ, દીન અનાથ દુખાલો.	
માને લીખ કરે ધન ધરમું, કંઈ મુઝકુ કોઈ પાલો.	ચે૦ ૪
મોહદ્રષ્ટિ મદમદિના માની, તાકો હોત ઉછાલો.	
પન અવગુન નચે નો અહનિન, કાન અમુચિ જ્યાં કાલો.	ચે૦ ૫
જ્ઞાનદ્રષ્ટિમા હોવ ન એતે, કરે જ્ઞાન નગ્નુઆલો.	
ચિદાનંદ ધન મુજલ વચન નમ, સરેન હૃદય પજાલો	ચે૦ ૬

૧૦ ચોવિસીઓ.

૧ આનંદધનજી કૃત ચોવીસી.

શ્રી અગ્નિનાથજીનું સ્તવન.

(રાગ મારૂ-કર્મ પ્રરીક્ષા કરણ કુંવર ચડ્યો એ દેશી.)

રૂપભ જિનેધર પ્રીતમ માહરોરે, ઓર ન આહું રે કંત;
રીઝયો સાહિબ સંગ ન પહિરેરે, ભાંગે સાદિ અનંત. ૩૦

પ્રીત સગાઈરે જગમાં સહુ કરેરે, પ્રીત સગાઈ ન કોય;
પ્રીત સગાઈરે નિરૂપાધિક કહીરે, સોપાધિક ધન ખોય. ૩૦

કોઈ કંત કારણ કાષ્ઠભક્ષણ કરેરે, મિલશું કંતને ધાય;
એ મેજો નવિ કહીયે સંભવેરે, મેજો હામ ન હાય. ૩૦

કોઈ પતિરંજન અતિ ઘણો તપ કરેરે, પતિરંજન તનત્રાપ;
એ પતિરંજન મેં નવિ ચિત ધર્યુરે, રંજન ધાતુમેત્રાપ. ૩૦

કોઈ કહે લીલારે લખ અલખ તણીરે, લખ પૂરે મન આશ;
દોષ સહિતને લીલા નવિ ઘટેરે, લીલા દોષવિલાસ. ૩૦

ચિત્તપ્રસન્નેરે પૂજન કૃગ કધુરે, પૂજ અખડિત એક;
કપટ સહિત થઈ આતમ અરપણારે, આનંદધન પદ રેહ. ૩૦

૨ શ્રી અગ્નિનાથસ્વામીનું સ્તવન.

(રાગ આશાવરી મારૂ મન મોહુરે શ્રીવિમલાચલેરે એ દેશી.)

પંચદેશ નિહાળુ રે બીજા જિન તજોરે, અગ્નિ અગ્નિત ગુણધામ
જે તેં જીવ્યારે નિહોં દુ જીવ્યારે, પુરૂષ કિશુ મુજ નામ. પં.

ચરમનયણ કરી મારગ જોવનારે, બૂંચો નયણ સંતાર;
જોખે નયણે કરી મારગ જોખ્યારે, નયણ ને દિવ્ય વિચાર. પં.

સામાન્યે કરી દરિયાજી દેહિતું, નિરણુય સકળ વિશેષ;
 મહમેં ઘેરોરે અધો કિમ કરે, સવિ શશિ રૂપ વિશેષ; અ૦ ૨
 હેતુવિવાહે હો ચિત ધરી જોઈયેં, અતિ દુરગમ નયવાદ;
 આગમવાહે હો ગુરુગમ કો નહિ, એ સખજો વિખવાદ. અ૦ ૩
 ધાતી ડુંગર આડા અતિ ઘણા, તુજ દરશણ જગનાથ;
 ધીડાઈ કરી મારગ સંચરું, સેંચુ કોઈ ન સાથ. અ૦ ૪
 દરશણ દરશણ રત્નો જે કિરૂં, તો રણ રોઝ સમાન;
 જોડને પિપાસા હો અમૃતપાનની, કિમ જાગે વિદપાન. અ૦ ૫
 તરસ ન આવે હો મરણ જીવનતણો, સીઝેં જે દરશણકાજ;
 દરશણ દુરલભ મુલ્યમ દૂપા થકી, આનંદધન મહારાજ. અ૦ ૬

—:(૦):—

૫ શ્રી સુમતિજિન સ્તવન.

(ગગ વમન કેદાગે.)

સુમતિ ચરણકજ આનમઅરપણા,
 દરપણ જિમ અવિહાર; મુજાની૦
 મતિનરપણ બહુ સમ્મત જાગીયેં,
 પરિસર પણ મુવિચાર; મુજાની૦ મુ૦ ૧
 ત્રિવિધ સકળ તનુ ઘરગત આતમા,
 બદ્ધિગતમ પુરિ બેદ; મુજાની૦
 બીજે અનંદઆતમ તીસરો,
 પરમાતમ અવિહાર; મુજાની૦ મુ૦ ૨
 આનમખુદે હો કાયાદિક અથો,
 બદ્ધિગતમ અથરૂપ, મુજાની૦
 કાયાદિકનો હો સામી ધર વથો,
 અનંદ આનમરૂપ; મુજાની૦ મુ૦ ૩
 જાનનદે હો પૂજ્ય પાવને,
 જર્જન સકળ કોપાધ, મુજાની૦
 અનીકિરગુણજ મલિ આગરૂ,
 કંઈ પરમાતમ સાધ, મુજાની૦ મુ૦ ૪

બહિશતમ તણ અંતર આતમા,
રૂપ થઈ યિરભાવ; મુજાનીં
પરમાતમનું હો આતમ ભાવનું,
આતમ અરપણ દાવ. મુજાનીં

મુ ૦ ૫

આતમ અરપણ વસ્તુ વિચારતા,
ભરમ દળે માતિદોષ; મુજાનીં
પરમ પદારથ સંપતિ સંપન્ને,
આનંદધન રસપોષ; મુજાનીં

મુ ૦ ૬

૬ થી પદ્યપ્રભુજિન સ્તવન.

(ગમ માર તથા સિધુ—આંદોષ મરિય કંઠને મારા કંઠનેરે એ દેવી)

પરમ પ્રભુ જિન તુજ મુજ આંતરૂંદે, કિમ ભાંલે ભગવંત;
દરમવિષયકે દારણ બેઠનેરે, કોણ કહે મતિમંત.

૫૦ ૧

પયર્થ સિધુ અણભાગ પ્રદેશથીરે, મૂળ ઉત્તર બિહું લેઈ;
ધાનિ અધાની હો બમુદયદીરણરે, સત્તા દરમવિષેદ.

૫૦ ૨

કનકોપકવત્ પયર્થી પુરુષનરૂપીરે, બેઠી અનાદિ સ્વભાવ;
અન્ય સંચેગી બિહું ભગે આતમારે, સંસારી દેહવાય.

૫૦ ૩

દારણયોગે હો બાંધે બંધનેરે, દારણ મુજાનિ મુજાપ;
આધવ સંવર નામ અનુકમેરે, હેયોપદેય મુજાપ.

૫૦ ૪

મુંબલકરણે હો અંતર તુજ પડયોરે, મુંબલકરણે કરી ભંજ;
મેયમુજિ કરી પડિનળન કહોરે અંતરભંજ મુજંગ.

૫૦ ૫

તુજ મુજ અંતર અતર ભાજયોરે, વાજયે મંજગનુર;
અવસરોવર અનિસય વાજયોરે આનંદધન રસપૂર.

૫૦ ૬

૭ થી મુપાર્થજિન સ્તવન.

મોડી દલદળી .

શીમુપાર્થજિન વહાયે, મુખ સ પનિને હેતુ લલન.
સાત મુધારસ જલનિધિ ભવસાગરમાંહે નેતુ.

૭૦ થી ૧

સ્રાત મહામય ટાંગતો, સપ્તમ જિનવરદેવ; લ૦
સાવધાન મનસા કરી, ધારો જિનપદ સેવ;

લ૦ શ્રી

શિવ શંકર જગદીશ્વર, ચિદાનંદ ભગવાન; લ૦
જિન અરિહંત તિર્થંકર, જ્યોતિસરૂપ અસમાન.

લ૦ શ્રી

અક્ષય નિરંજન વર્ણુ, સકળજંતુ વિસરામ; લ૦
અભયદાનદાતા સદા, પૂરણ આતમરામ.

લ૦ શ્રી

વીતરાગ મદ કંઠપના, રતિ અરતિ ભય શોગ; લ૦
નિંદ્રા તંદ્રા દુરદશા, રહિત અગ્રાધિતયોગ.

લ૦ શ્રી

પરમપુરૂષ પરમાતમા, પરમેશ્વર પરધાન; લ૦
પરમપદારથ પરમિષ્ટી, પરમદેવ વર માન.

લ૦ શ્રી

વિધિ વિરંચિ વિશ્વંભર, રૂપીકેશ જ્યોતાય; લ૦
અધહર અધમોચન ધણી, મુક્ત પરમપદ સાય.

લ૦ શ્રી

ઇમ અનેક અલિધા ધરે, અનુભવગમ્ય વિચાર લ૦
જે જાણે તેહને કરે, આનંદધન અવતાર.

લ૦ શ્રી

૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભુજિન સ્તવન.

(સમ કેદારો ગોડી-કુમર ગેવ આદેશ ૬૦ મુને કાષ મુકાન-એ દેવી :
ચંદ્રપ્રભુ મુખયદ્ર, સખી મુને દેખણ દે, ઉપમરતનો ૬૬. સ૦
સેવે સુરનર વૃંદ, સ૦ ગતકલિમલ દુઃખદંદ. સ૦

સુહમ નિગાદે ન દેખીયો, સ૦ બાહર અતિદિ વિશેષ, સ૦
પુઢવી આઉ ન લેખીઆ, સ૦ તેઉ વાઉ ન લેશ. સ૦

વનસ્પતિ અતિઘણુ પાડા, ન૦ દીડા નદીય દીદાર.
જિ તિ ચંદ્રિની જગસીહા, સ૦ ગતનગ્રીપણ ધાર. સ૦

સુર તિરિ નરય નિવાસમા સ મનુજ અનાજ સાય. સ૦
અપજ્ઞતા પ્રતિભાસમા, ન૦ ચતુર ન ચડીયો હાય. સ૦

ઇમ અનેક થલ જાણીયે, ન૦ દરિયાણુ વિણુ જિનદેવ. સ૦
આગમથી મતિ આણીયે સ૦ કીર્તે નિરમલ સેવ. સ૦

નિર્મલ સાધુભગતિ લહી, સ૦ યોગ અવચક હોય, સ૦
કિરિયા અવચક તિમ સહી, સ૦ કૃપા અવચક જાય. સ૦

દેરક અવસર બિનવડે, સં મોહનીય કાય થાય; સં
અમિત પૂરણ સુરતર, સં આનંદધન પ્રભુ પાય.

સં ૭

૯ શ્રી મુચિધિનાથજિન સ્તવન.

(રામ ગોરાનન્દ મનો ધનને પરચાવે—એ રીતે)

મુચિધિજિજ્ઞેસર પાય નમીને, ગુણ ક્ષણી ઇંગ કીજેરે;
અતિ ધણો ઉક્કટ અંગ ધરીને, પ્રહ ઉડી પુછજેરે. મું .

દબ્બ ભાવ ગુચી ભાવ ધરીને, હરખે રેહરે જાણેરે;
દ્વિતિય પલ અદ્વિતમ સાચવતાં, એકમના મુરિ થાણેરે. મું

કુમુદ અશત વર વાસ મુગધો, ધુપ દીપ મન સાખીરે;
અંગપૂજા પલ લેદ મુળી ઇમ, ગુર મુખ આગમ ભાખીરે. મું ૩

એહનું કાગ દોષ લેદ મુળીને, અનંતર ને પરપરે;
આજ્ઞાપાકલ ચિત્તપક્ષતિ, મુગતિ મુગતિ મુરમદિરે; મું ૪

દેવ અશત વર ધુપ પહોવે, ગધ નેવેદ કાગ જાણીરે;
અંગ અમપૂજા મિત્રી અગ્રવિધ, ભાવે ભવિક ગુણગતિ વરીરે. મું ૫

સત્તર લેદ ઇંકવીશ પ્રકારે, અઠોત્તરચત લેરેરે;
ભાવપૂજા બહુવિધ નિરધારી, દોહગ દુરગતિ છેડેરે. મું ૬

તુરીય લેદ પડિવત્તપૂજા, ઉપચમ ખીલ સંયોગીરે;
ચડદા પૂજા હમ ઉત્તરાધ્યયને, ભાખી કેવળ લોગીરે. મું ૭

ઇમ પૂજા બહુ લેદ મુળીને, મુખદાયક ગુણ ક્ષણીરે;
જવેકજવ કર્યે તે હરેયે, આનંદધન પદચરણી. મું ૮

૧૦ શ્રી શીતલનાથજિન સ્તવન.

(રામ પન્થશી એડી-ગુપ્ત વિદ્યાગા મન્દાગાગા એ રીતે)

શીતલજિનપતિ હરિ-વિભંગી, વિવિધભંગી મન એડેરે;
કરણા કોમળા વિષ્ણુના, હવામીનના એડેરે. શીં ૧

સર્વજંતુ હિતકરણી કરૂણા, કર્મવિહારણ તીક્ષ્ણરે; શી૦ ૨
 હાન દાન રહિત પરિણામી, ઉદાસીનતા વિશ્ણરે.
 પરદુઃખછેદનધમ્મજા કરૂણા, તીક્ષ્ણ પરદુઃખ રીઝેરે; શી૦ ૩
 ઉદાસીનતા :ઉભયવિવશણ, એક ઠામે કિમ સીઝેરે.
 અભયદાન તે કરૂણામગ્નશય, તીક્ષ્ણતા શુભ ભાવેરે; શી૦ ૪
 પ્રેરણ વિશ્વ કૃતિ ઉદાસીનતા, ઇમ વિદોષ મતિ નાવેરે.
 શક્તિ વ્યક્તિ ત્રિભુવન પ્રભુતા, નિમંચતા સંયોગેરે; શી૦ ૫
 યોગી લોગી વક્તા મૌની, અનુપયોગી ઉપયોગીરે.
 ઈત્યાદિક બહુ ભંગ ત્રિભંગી, ચમત્કાર ચિત્ત દેતીરે; શી૦ ૬
 અચરિત્કારી ચિત્રવિચિત્રા, આનંદધનપદ લેતીરે.

૧૧ શ્રી શ્રેયાંસન્નિન રતવન.

(રાગ ગોડી—અહો મત વાણે સાજના.—એ દેશી)

શ્રી શ્રેયાંસન્નિન અંતરજાગી, આતમરામી નામીરે; શ્રી૦ ૧
 અધ્યાતમમત પૂરણ પામી, સહજ મુક્તિગતિગામીરે.
 સયલ સંભારી ઈન્દ્રિયસમી, મુનિગુણ આતમસમીરે; શ્રી૦ ૨
 મુખ્યપણે જે આતમરામી, તે કેવળ નિઃકામીરે.
 નિજ સ્વરૂપે જે કિરિયા સાધે, તે અધ્યાતમ લહિયેરે; શ્રી૦ ૩
 જે કિરિયા કરી ચડગાંતે સાધે, તે ન અધ્યાતમ કહિયેરે.
 નામ અધ્યાતમ હવણ અધ્યાતમ, દ્રવ્ય અધ્યાતમ છડોરે; શ્રી૦ ૪
 ભાવ અધ્યાતમ નિજ ગુણ સાધે, તે તેહથી રહી મડોરે.
 શબ્દ અધ્યાતમ અરથ મુણીને, નિર્વિકલ્પ આદરજોરે; શ્રી૦ ૫
 શબ્દ અધ્યાતમ ભજના ભણી, દાનઅહણ મતિ ધરજોરે.
 અધ્યાતમ જે વસ્તુ વિચારી, બીજા ભણુ લખાસીરે; શ્રી૦ ૬
 વસ્તુમતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદધન મતવાસીરે.

૧૨ થી વામુપત્ન્યજિન સ્તવન.

(રામ ગોડી-ગૂંચીયાજિર સિખરે સોડે—એ રેડી)

- મુખુન્ધ જિન ત્રિમુવનસ્વામિ, ઘનનામી પરિણામીરે;
સાકાર સાકાર સચેતન, કરમ કરમફળકામીરે. વાં ૧
- સાકાર અનેક સંભાહક, લેહમાહક સાકારીરે;
ઈન જાન હુ લેહ ચેતના, વસ્તુ અહણ બ્યાપારીરે. વા. ૨
- તાંપરિણામી પરિણામો, કર્મ જે જીવે કરીયેરે;
મેક અનેકરૂપ નપવાડે, નિપતો નપ અનુસરીયેરે. વાં ૩
- જમ મુખ રૂપ કરમફળ ભાખે, નિશ્ચય એક આનંદીરે;
જનના પરિણામ ન મુકે, ચેતન કહે જિનચહોરે. વાં ૪
- પરિણામી ચેતનપરિણામો, જ્ઞાનકરમફળ ભાવીરે;
જ્ઞાનકરમફળ ચેતન કહીયે, લેજો તેહ મનાવીરે. વાં ૫
- આતમજ્ઞાની અમણ કહાવે, બીજા તો દ્રવ્યસિંગીરે;
વસ્તુગતો જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદપન મતસંગીરે. વાં ૬

૧૩ થી વિમલનાથજિન સ્તવન.

(રામ માઃ-નંદરઅન્નઅન્નલીરે—એ રેડી)

- કુઃખ દોહમ કૂદે દર્યારે, મુખસપદગું લેટ;
પીંગપત્રી માથે કીચોરે, કુણુ જાંજે નરખેટ;
વિમલજિન દિશ લોપલે આજ, માસ સિધ્યા વાંછિત કાજ. વિં ૧
- ચરણકમળ કમળા વસેરે, નિરમળ ધિરપદ રેખ;
સમગ અવિર પદ પરિહરીરે, પંકજ પામર પેખ. વિં ૨
- મુજ મન મુજ પદપંકજેરે, લીલો મુજ મહરંદ;
શંક ગણે મદિર ધરારે, ઈદ ચંદ નજિંદ. વિં ૩
- સાદિજ સમરચ મું ધરીરે, પામ્યો પરમ ઉદાર;
મનવિસદામી ચહોરે, આનમંદ આધાર. વિં ૪
- કાચન ઘીં વિનગણેરે, સંકલ ન રહે વેષ;

૧૬ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન

(રાગ મન્હાર-ચતુર ચોમાસો પંકમી-એ દેશી)

શાંતિજિન એક મુજ વિનતી, સુણો ત્રિભુવનરાયરે;
 શાંતિસરૂપ કિમ જાણીયે, કહો મન કિમ પરખાયરે. શાં. ૧
 ધન્ય તું આતમ જેહુને, એહુવો પ્રજા અવકાશરે;
 ધીરજ મન ધરી સાંભળો, કહું શાંતિપદસેવરે. શાં. ૨
 ભાવ અવિશુદ્ધ સવિશુદ્ધ જે, કહ્યા જિનવર દેવરે;
 તે તિમ અવિનય સદૃઢે, પ્રથમ એ શાંતિપદસેવરે. શા. ૩
 આગમધર શુરૂ સમકિતી, ક્રિયા સંવર સારરે;
 સંપ્રદાય અવંચક સદા, શુચિ અનુભવાધારરે. શાં. ૪
 શુદ્ધ આત્મજન આદરે, તજી અવર જંજાળરે;
 તામસીવૃત્તિ સવિ પરિહરી, ભજે માત્વિકી સાસરે. શા. ૫
 કૃગવિસંવાદ જેહમાં નહી, શબ્દ તે અર્થસંજધીરે;
 સકળ નયવાદ વ્યાપી રહ્યો, તે શિવસાધનસંધીરે. શાં. ૬
 વિધિપ્રતિપેધ કરી આનમા, પદારથ અવિરોધરે;
 ચંદ્રજુવિધિ મહાજને પરિમહ્યા, ઇશ્યો આગમે બોધરે. શાં. ૭
 દુષ્ટજન સર્વતિ પરિહરી, ભજે મુગુરૂસંતાનરે;
 જંગ સામર્થ્ય ચિતભાવ જં, ધરે મુગતિનિદાનરે. શા. ૮
 માન અપમાન ચિત્ત સમ ગણે, સમ ગણે કનક પાપાણરે;
 પંદક નિદક સમ ગણે, ઇશ્યો દોષ તુ જાણરે. શાં. ૯
 સુર્વ જગજ તુને સમ ગણે, ગણે તૂણ મંજી ભાવરે;
 મુગતિ સસારત્રિદુષ્ટમ ગણે, મુજી ભવજલનિધિ નાવરે. શાં. ૧૦
 આપણો આનમા ભાવજં, એક ચંતનાધારરે,
 અવર સુચિ સાથ સંવાગતી, એહ નિજ પરિકર સારરે. શાં. ૧૧
 પ્રભુમુખથી હંમ સામગી, કહે આનમરામરે;
 તાદરે દશિણે નિસ્તર્યો, મુજ સિધ્યા સુચિ કામરે. ? શાં. ૧૨

મન દુશરાધ્ય તે વશે આવયું, તે આગમથી મતિ આણું;
આનંદધન પ્રભુ માહરૂં આણો, તો સામું કરી જાણું હો. કું. ૬

૧૮ શ્રીઅરનાથજિન સ્તવન

(રાગ પરજ્યો માર-રૂપભનો વંશ રવજામ-એ દેશી.)

- ધરમ પરમ અરનાથનો, કિમ જાણું ભગવંતરે;
સ્વ પર સમય સમજાવીયે, મહિમાવંત મહંતરે. ધ. ૧
- શુદ્ધાતમ અનુભવ સદા, સ્વસમય એહ વિજ્ઞાસરે;
પરવડિ છાંહડી જિહાં પડે, તે પર સમય નિવાસરે. ધ. ૨
- તારા નસત્ર શ્રદ્ધ ચંદની, જ્યોતિ દિનેશ મહારરે;
દર્શન જ્ઞાન ચરણધરી, શકિત નિજાતમ ધારરે. ધ. ૩
- ભારી પીળો ચીકળો, કનક અનેક તરંગરે;
પર્યાયદષ્ટિ ન દીજીયે, એકજ કનક અભંગરે. ધ. ૪
- દર્શન જ્ઞાન ચરણધરી, અલખ સરૂપ અનેકરે;
નિરવિકરૂપ રસ પીજીયે, શુદ્ધ નિરંજન એકરે. ધ. ૫
- પરમારથ પંથ જે કહે, તે રંજે એક તંતરે;
વ્યવહારે લખ જે રહે, તેહના બેઠ અનંતરે. ધ. ૬
- વ્યવહારે લખે દોહિલા, કાંઈ ન આવે હાથરે;
શુદ્ધ નય માપના સેવતાં, નવિ રહેં દુવિધા સાથરે. ધ. ૭
- એકપખી લખ પ્રીતની, તુમ સાથે જગનાથરે;
કૃપા કરીને રાખજ્યો, ચરણ તલેં મહી હાથરે. ધ. ૮
- ચક્રી ધરમતીરથતણો, તીરથકૂળ તતસારરે;
તીરથ સેવે તે લહેં, આનંદધન નિરધારરે. ધ. ૯

૧૯ શ્રી મહિનાથજિન સ્તવન.

(રાગ કારી.)

સેવક કિમ અવગણિયે હો, મહિલાજિન, એ અખ શોભા સારી;

આતમતત્ત્વ જાણ્યા વિણ નિરમલ, ચિત્તસમાધિ નવિ લહિયો મુ. ૧
 કેઇ અજાંઘ આતમતત માને, કિરિયા કરતો ઘસે;
 ક્રિયાતણું કૃગ કહો કુણ લોગવે, ઇમ પૂછ્યું ચિત રીસે. મુ. ૨
 જડ ચેતન એ આતમ એકજ, યાવર જાંમ સરિણો,
 દુઃખ સુખ શંકર હથણ આવે, ચિત્ત વિચાર એ પરણે. મુ. ૩
 એક કહે નિત્યજ આતમતત, આતમ હરણ લીણો;
 મૃતવિનાશ અમૃતાગમહથણ, નવિ દેખે મતિહીણો. મુ. ૪
 સુગતમત રાગી કહે વાદી, કિણુક એ આતમ જાણો;
 જાંધે મોખ સુખ દુઃખ ન ધટે, એહ વિચાર મન આણો. મુ. ૫
 ભૂતચતુષ્ક વર્જિત આતમતત, સત્તા અલગી ન ધટે;
 અંધ સકટ એ નિજર ન દેખે, તો શું કીજે સકટે. મુ. ૬
 ઇમ અનેકવાદી મતિવિજમ, સકટ પડિયો ન લહે;
 ચિત્તસમાધિ તે માટે પુણ, તુમ વિણ તન કોઇ ન કહે. મુ. ૮
 વલતું જગચુર ઇણપરે જાણે, પદપાત સવિ છાંડી;
 રાગ કષ મોહ પખ વરજિત, આતમ શુ તદિ મંડી. મુ. ૯
 આતમધ્યન કરે એ કોડ, સો કિરિ ઇણમા નાવે,
 વાગજાગ જીજી નહુ જાણે, એહ તત્ત્વ ચિત આવે. મુ. ૯
 જિહ્વ વિવંક ધરી એ પખ મદિયે, તે તત્ત્વજાની કહીયે,
 શ્રી મુનિમુક્ત દૃષ્ટ કરે તા, આનંદધનપદ લહિયે. મુ. ૧૦

૨૧ શ્રી નમિનાથજિન સ્તવન.

. રાત આઠાઈ — વન વન નવનિ નાવા નાત — એ (શ્રી ૧)

પદકન્થજી જિન જાન જાણીજ, ન્યાત ખડગ એ સારિયે,
 નમિજિનવન્ના ચન્નુ ઉપનત, પદકન્થજી આરાધિયે. મુ. ૧
 જિનમુનપદપ પાવ વખાણુ, ન ખવ પોત દોવ મેહરે,
 આતમસન્ન વિજાણુકન્ના, હરે દુગ અમ અખંદરે. મુ. ૨

- લેદ અમેદ મુમત મિમાંસક, જિનવર દોષ કર ભારીરે; ૫. ૩
 લોકલોક અવલંબન ભણ્યે, ગુરુગમથી અવધારીરે.
- લેખવતિક કૃષ્ણ જિનવરની, અંસ વિચાર ને છીનેરે; ૫. ૪
 તત્ત્વવિચાર મુધારસ ધારા, ગુરુગમ વિલુ કિમ પીનેરે.
- નૈન જિનેશ્વર વર ઉત્તમ અંગ, અંતરંગ બહિરંગેરે; ૫. ૫
 અક્ષરન્યાસધરા આરાધક, આરાધે ધરી સંગેરે.
- જિનવરમાં સપહાં દરિશલુ છે, દર્શન જિનવર ભજનારે; ૫. ૬
 સાગરમાં સપટ્ટી તટની સહી, તટનીસાગર ભજનારે.
- જિનસરૂપ થઈ જિન આરાધે, તે સહી જિનવર હોવેરે; ૫. ૭
 જુગી છલિકાને ચટકવેં, તે જુગી જગ ભેવેરે.
- ચૈર્ષિ બ્રાહ્મ સૂત્ર નિર્ધુક્તિ, વૃત્તિ પરંપર અનુભવરે; ૫. ૮
 સમયપુરૂષના અંગ કદા એ, ને છેદે તે દુરભવરે.
- મુદા બીજ ધારણા અક્ષર, ન્યાસ અરથવિનિયોગેરે; ૫. ૯
 ને ધ્યાવેં તે નવ વચ્ચીને; ક્રિયા અવચક ભોગેરે.
- સ્તુત્ત્વનુસાર વિચારી ભોલું, મુગુરૂ તથાવિધિ ન મિલેરે; ૫. ૧૦
 ક્રિયા કરી નવ સાધી શકીયેં, એ વિખવાદ ચિત સપળેરે.
- તે મળે ઉભા કર ભેડી. જિનવર આગગ કહિયેરે; ૫. ૧૧
 સમય ચરણસેવા શુચી દેવ્યે, જિમ આનંદધન લહિરેરે.

૨૨ શ્રી નેમીનાથજિન સ્તવન.

(રાત્ર માણ્ઘી-પણરા દોષ—એ દેશ)

- અષ્ટ ભવંતર પાલ્લીરે, તું મુજ આતમરામ, મનરાવાણા; મ. ૧
 મુગતિનારીમું આપણેરે, સગપણ કોઈ ન કામ.
- ઘરી આપોહો વાહિમ ઘરી આવે, મારી આશાના વિસરામ મ.
 દય દેરો હો સાજન દય દેરો, સાજન માહસ મનોરથ સાથ મ.

નારી પખે રથો નેહલોરે વાત્રા, સાચ કહે જગનાથ.	મ.
ઈંધર અરધંગે ધરીરે, વાં તું મુજ ઝાલે ન હોય.	મ. ૨
પશુજનને કરૂણા કરીરે, વાં આણી દુઃખ વિચાર.	મ.
માણસની કરૂણા નહીરે, વાં એ કુલુ ઘર આચાર.	મ. ૩
પ્રેમ કંપતરૂ છેદીયોરે વાં ધરિયો યોગ ધતૂર.	મ.
ચતુરામીરે કુલુ કરોરે વાં ગુરૂ મિલિયો જગસૂર.	મ. ૪
માદરૂં તો એમાં કયું નહીરે વાં આપ વિચારો રાજ.	મ.
રાજસભામાં પ્રેસતારે, વાં કીસડી વધશે લાજ.	મ. ૫
પ્રેમ કરે જગજન સહુરે, વાં નિરવાહે તે ઓર;	મ.
પ્રીત કરીને છાંડી દેરે, વાં તેહશુ ચાલે ન ઝેર.	મ. ૬
જો મનમાં ઓદવું હતુરે, વાં નિમપતિ કનન ને જાણ;	મ.
નિમપતિ કરીને છાડતારે, વાં માણસ હુપે નુકમાણ.	મ. ૭
દેતા દાનસ વનગરે, વાં સદુ સંદે વહિત પોય,	મ.
નેવડ વહિત નવિ સંદે વાં તે નેવડનો દોય.	મ. ૮
મખી કંદ એ નાખજારે, વાં હુ કહુ સસળનંવેન,	મ.
હજુ સસળુ યાની મ મીર વાં આપ વિચાર હેન.	મ. ૯
ગાંધી મુનાંધી નહરે વાં વગાંધી રથો નાન.	મ.
રાગ વિના કિમ દાનવોરે, વાં મુગાંધી મુદરીમાન.	મ. ૧૦
એક ગુઢ રહતુ નહીન. વાં મરડોડ ઝાંખુ ટોળ.	મ.
અનેકાંતિત નોનંવરે વાં કહાચારી નાંગેતન.	મ. ૧૧
જિલ્લુ જોને નુજને જોડેર વાં નિજુ જોને જોડેર નાજ,	મ.
એકવાં મુજને મુજારે, વાં તે નાજે મુજ રાજ.	મ. ૧૨
ઘોડદરૂં ધર્મ જાવતારે વાં ચિત સંદે જયવિચાર.	મ.
વીનનાત્રા આદરીરે, વાં રાણનાથ નિન્ધાન.	મ. ૧૩
નેવડ પત્ર તે આદરે વાં ને નંદ નેવડ મામ.	મ.
આશુચ સાથે આડોરે, વાં અદિજ કહુ ગમ.	મ. ૧૪
ત્રિવિધદેવ ધરી આદ્યોરે, વાં નેમનાથ જગનાથ,	મ.

ધારણ પોષણ તારણોરે, વાં નવરસ મુગતાહાર.	મ. ૧૫
કારણરૂપી પ્રભુ લજ્જોરે, વાં ગણ્યો ન કાજ અકાજ;	મ.
કૃપા કરી પ્રભુ દીગ્ધોરે, વાં આનંદધનપદરાજ.	મ. ૧૬

૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથજિન સ્તવન.

(રામ સારંગ-દેશી રસિયાની)

ધ્રુવપદસામીહો સ્વામી માહરા, નિઃકામી શુભરાય મુસાની;	મુ. ૧
નિઃશુભકામીહો પામી તું ધણી, ધ્રુવઆરામીહો થાય.	મુ. ૨
સર્વવ્યાપી કરો સર્વજલુગપણે, પરપરજુમનસ્વરૂપ;	મુ. ૩
પરરૂપે કરી તત્ત્વપણું નહી, સ્વઅત્તાચિદરૂપ.	મુ. ૪
જ્ઞેય અનેકેહો જ્ઞાનઅનેકતા, જગજાજન રવિ જેમ;	મુ. ૫
દ્રવ્યએકતત્ત્વપણે શુભએકતા, નિઃપદ રમતાં હો જેમ.	મુ. ૬
પરમેત્રે ગતજ્ઞેયને જાણવે; પરમેત્રી થયું જ્ઞાન;	મુ. ૭
અસ્તિપણું નિઃશ્વેત્રે તુમે કહ્યો, નિર્ભજતાશુભમાન.	મુ. ૮
જ્ઞેયવિનાયેહો જ્ઞાનવિનશ્ચર, કાજ પ્રમાણેરે થાય;	મુ. ૯
અકાળે કરી સ્વસત્તા સદા, તે પરરીતે ન જાય.	મુ. ૧૦
પરભાવે કરી પરતા પામતા, સ્વસત્તા ધિર દાજ;	મુ. ૧૧
આત્મચતુષ્કમયી પરમાં નહી, તો કિમ સદુનોરે જાણ.	મુ. ૧૨
અગર હધુ નિઃ શુભને દેખતાં, દ્રવ્ય સકળ દેખતાં;	મુ. ૧૩
સાધારણ શુભની સાધર્મ્યતા, દર્પણજગને દર્શાવ.	મુ. ૧૪
શ્રીપારસજિન પારસરસ સમે, પણ ઈહાં પારસ નહિં	મુ. ૧૫
પૂરણ રમીઓહો નિઃશુભ પરસનો, આનંદધન મુગમાંહિ.	મુ. ૧૬

૨૪ શ્રી મહાવીરજિન સ્તવન

(ગજ ધનાર્થી)

વીરજીને ચરણે લાગું, વીરપણું તે માગુરે;	વી. ૧
ચિથ્થામોહતિમિર લય લાગું, જીત નગારૂં વાગુરે.	

છઉંમય વીરય લેસ્થા મુગે, અભિસંધીજ મતિઅગેરે;	વી. ૨
સૂક્ષ્મ યત્ર ક્રિયાને રગે, યોગી થયો ઉમંગેરે.	
અસંખ્યપ્રદેશ વીર્યઅસંખે, યોગઅસંખિત કંખેરે;	વી. ૩
પુદ્ગલગણ તિલે લઈ મુવિરોપે, યથાશક્તિ મતિ લેખેરે.	
ઉત્કૃષ્ટે વીર્યને વેસે, યોગક્રિયા નવિ પેસેરે;	વી. ૪
યોગતણી મુવતાને લેશે, આતમશક્તિ ન ખેસેરે.	
કામવીર્ય વશે જિમ લોગી, તિમ આતમ થયો લોગીરે;	વી. ૫
સૂરપણે આતમ ઉપયોગી, થાયે તેહને અયોગીરે.	
વીરપણું તે આતમકાલે, લાગ્યું તુમચી વાલેરે;	વી. ૬
ધ્યાનવિનાલે શક્તિ પ્રમાણે, નિજ મુવપદ પહિચાલેરે.	
આલંબન સાધન જે ત્યાગે, પરપરિણતિને ભાગેરે;	વી. ૭
અશયદર્શન જ્ઞાનવિરાગે, આનંદધન પ્રમુ લાગેરે.	

અથ શ્રી યશોવિજયજીકૃત ચોવિશી.

૧ શ્રી રૂપભદ્રેવજિન સ્તવન.

(મદાવિદેહ ક્ષેત્ર સોદામણ્ડ-એ દેશ)

જગજીવન જગવાલકે, મરૂદેવીનો નંદ લાવરે;	
મુખ દીકે મુખ ઉપજે, દરિયાજી અતિહિ આણુંદ લાવરે.	જ. ૧
આંખગ્રી અંબુજ પંખગ્રી, અષ્ટમીશશિસમ ભાવ લાવરે,	
વદન તે રાસદયાંદલે, વાળી અતિહિ રસાગ.	લા. જ. ૨
લક્ષણ અગે વિરાગતાં, અહિયસકુચ ઉદાર;	લા.
રેખાંકર ચરણદિકે, અવ્યંતર નહિ પાર.	લા. જ. ૩

ઈંદ્ર ચંદ્ર રવિ ગિરિ તણા, ગુણુ લેઈ ઘડીઓ અંત;	લા.
ભાગ્ય કિડાંધરી આવીઓ, અચરિત એક ઉત્તંગ.	લા. ૧
ગુણુ સરગા અંતે કર્યા, દૂર કર્યા સવિ દોષ;	લા.
વાયકે જશવિજયે સુરયે, દેએ મુખનો પોત.	લા. ૨

૨ શ્રી અનિતનાથજિન સ્તવન.

(નિંદરી વેરણુ દોષ રહી—જે રેણ)

અનિતનિષંદરયું પ્રીતરી, મુજ ન ગમે હો બીજાનો સંગ
 માણરી કુલે મોહીયો, કિમ લેસે હો બાવગતરૂ જાંગ કે.
 ગંગાજગમાં જે રમ્યા, કિમ છીવર હો રતિ પામે મરાગ કે;
 સરોવરજગ જલધર વિના, નવિ યાચે હો જગ ચાતકજાગ કે.
 દેહકિલ્લ કલકલિત કરે, પાત્રી મંજરી હો પંચર સહકાર કે;
 એણા તરૂવર નવિ ગમે, ગિરૂઆગું હો હોયે ગુણુનો પ્યાર કે.
 કમલિની દિનકર કર ચહે, વડી કુમુદિની હો ધરે ચંદ્રયું પ્રીત
 આરી ગિરીયા ત્રિદેધર વિના, નવિ ચાહે હો કમલા નિજ ચિ
 તિમ પ્રમુગ્યું મુજ મન રમ્યું, બીજાગું હો નવિ આવે દા
 શીનથરિજય સુગુરૂતણે, વાયકે જશ હો નિત નિત ગુણુ ગા

૩ શ્રી સંભવનાથજિન સ્તવન.

(મનમુગ્ધ મોહી રજો—જે રેણી)

સંભરજિનવર વિનરી, અવધારો ગુણુતાપારે;
 ખાત્રી નહિં મુજ બિજમતે, કહિયેં દોરયો કુગદાપારે.
 કર ભેડી ઉઘે રહું, રાત દિવસ તુમ પ્યાનેરે;

જે મનમાં આણે નહિ, તેા શું કહિયે છાને
 ખોટ ખજાને કેા નહિ, દીજે વાંછિતદાનોરે;
 કંડણા નિજરે પ્રમુતણી, વાધે સેવક વાનોરે.
 કાગલઅથ નહી મતિ ગણે, ભાવલઅથ તુજ હાથે
 લકચરતું પલ ગજ બચું, ગાજે ગજવર સાથે
 દેશેા તેા તુમહી ભલા, ખીજા તેા નવિ થાયું રે;
 વાચક જય કહે સાર્થશું, કજરે એ મન સાચુરે.

૪ શ્રી અભિનંદનજિન સ્તવન.

(મુખ્યો પ્રભુ—એ દેસી.)

દીડી તેા પ્રભુ દીડી જગચર તુજ;
 મુરતિ હો પ્રભુ મુરત મોહનવંતરીજ,
 મીડી હો પ્રભુ મીડી તાહરી વાણી;
 લાગે હો પ્રભુ લાગે જંત્રી ચેલરીજ.

જાણ્યું હો પ્રભુ જાણું જનમક્યથ્ય,
 જોડું હો પ્રભુ જોડું તુમ સાથે મિત્રોજ,
 મુરમણી હો પ્રભુ મુરમણી પામ્યો હથ્ય;
 અંગણુ હો પ્રભુ અંગણુ મુજ મુરતરૂ દર્શોજ.

જામ્યા હો પ્રભુ જામ્યા પુણ્ય અંકુર;
 મામ્યા હો પ્રભુ મહે મામ્યા પાસા હજ્યાજ,
 વડા હો પ્રભુ વડા અમીયેં મેહ;
 નાહા હો પ્રભુ નાહા અશુભ શુભ દિન વજ્યાજ.

બૂખ્યા હો પ્રભુ બૂખ્યાં મિત્ર્યા ધૃતપૂર,
 તસ્ત્યા હો પ્રભુ તસ્ત્યાં દિવ્ય ઉદક મિજ્યાજ;
 થાક્યા હો પ્રભુ થાક્યાં મિત્ર્યાં મુખપાલ;
 ચાહ્યાં હો પ્રભુ ચાહ્યાં મજન હેજેં હજ્યાજ.

દીવો હો પ્રભુ દીવો નિશા વનગેહ,
 શાખી હો પ્રભુ શાખી યગેં જગનો મિલિત;
 કવિયુગે હો પ્રભુ કવિયુગે હવહો મુજ,
 દરિયણ હો પ્રભુ દરિયણ લણું આશા ફગીત. ૫
 વાચક હો પ્રભુ વાચક જય તુમ દાસ,
 વિનવે હો પ્રભુ વિનવે અભિનંદન મુલોત,
 કડીયેં હો પ્રભુ કડીયેં મ દેશ્યો છેહ;
 દેવો હો પ્રભુ દેવો મુખ દરિયણતણોત. ૬

૫ શ્રી મુમતિજિન સ્તવન.

(ઝાંઝરીયા મુનિવરની દેખી)

મુમતિનાથ ગુણગું મિલીત, વાધે મુજ મન પ્રીત;
 તેવગિંદુ જિમ વિસ્તરેત, જગમાંકિ ભડી રીત. ૧
 સોજાગી જિનગું લાગો અવિહક રંગ,
 સન્નજનગું જે પ્રીતદીત, છાની તે ન દખાય;
 પરિમલ કસ્તુરીતણોત, મહિ માંહિં મહકાય. સો. ૨
 અંગુડીયેં નવિ મેરૂં દંકાયેં, છાગડીયેં રવિ તેજ;
 અંજડીમાં જિમ ગંગ ન માચે, મુજ મન તિમ પ્રમુ હેજ. સો. ૩
 મુચો છીપે નડી અધરઅરણુ જિમ, ખાતાં પાન મુરંગ;
 પિવત ભરભર યલુગુલ પ્યાલો, તિમ મુજ પ્રેમ અમંગ સો. ૪
 હાંકી હંતુ પદાવગુંત, ન રહે લડી વિસ્તાર;
 વાચક જય કહે પ્રમુતણોત, તિમ મુજ પ્રેમપ્રકાર. સો. ૫

૬ શ્રી પદ્મપ્રભજિન સ્તવન

(સદગ સપુણા દો સપુણ-એ દેખી)

પદ્મપ્રભજિન જા અવગા રહ્યા, ગિહાંથી નાવે લેખોત;
 મગગને મિસિ તિહાં નવિ સપણે, ન ચલે વાટ વિશેખોત. ૧

મુગુણસનેહારે કહિય ન વિમરે,
 ઇહાંથી તિહાં જઈ કોઈ આપે નહિ, જેહ કહે સદેશાજી;
 જેહનું મિલવું તેહનું દાહિલું, નેહ તે આપ કિલેશાજી.
 વીતરાગશુરે રાગ, તે એકપખો, કીજે કવણ પ્રકારાજી;
 ઘોડા દોડે સાહિબ કાજમાં, મન નાણે અવસારાજી.
 સાચી ભક્તિરે ભાવનરસ કહ્યો; રસ હોએ તિહાં દોએ રીઃ
 હોડાહોડેરે બેહુ રસરીઝથી, મનના મનોરથ સીઝેજી.
 પણ ગુણવંતારે ગોડે ગાજીએ, મોટા તે વિશ્રામોજી;
 વાચક જય કહે એહજ આશરે, મુખ લહુ કામોડામોજી.

૭ શ્રી મુપાર્શ્વજિન સ્તવન

(સાજદે મત મતાર એ દેસી.)

શ્રીમુપાર્શ્વજિનરાજ, તું ત્રિભુવન ચિસ્તાજ;
 આજ હો છાજેરે, ઠકુરાઈ પ્રભુ તુજ પદતળીજી.
 દિવ્યવની મુરકૂલ, આમર છત્ર અમૂલ;
 આજ હો રાજેરે, ભામંડલ ગાજે દુંડાભેજી.
 અતિશય સહજના ચાર, કરમ ખખ્યાથી ઇઆર;
 આજ હો કીધારે, ઓગણીયે મુરગુણભામુદિજી.
 વાગ્મીગુણ પાંત્રીય, પ્રતિદારજ જગદીય;
 આજ હો રાજેરે, દીવાજે છાજે આડશુંજી.
 સિંદાસન અચોક બેડા, બેડા મોહે લોક;
 આજે હો સ્વામીરે, ચિવગામી વાચક જય ચુર્યોજી.

૮ શ્રી ચંદ્રપ્રભુજિન સ્તવન.

(ધજરા દેવાની દેવી)

ચંદ્રપ્રભુજિન સાદિઆરે, તમે હો ચતુર મુખજી; મનના મ

૧૦ શ્રી શીતલજ્ઞિન સ્તવન.

(અસિ અસિ કદિ આંગો-એ દેગી.)

શ્રીશીતલજ્ઞિન લેગીયે, કરી ચાપું ભગતે ચિન્ન હો; શ્રી.
 તેલશું કહો છાનું કશું, જહને સોંખ્યા તનમન વિત્ત હો. શ્રી.
 દાયક નામે છે ધણા, પણ તું સાચર તે કુપ હો; શ્રી.
 તે બહુ ખમુઆ તગતગે, તું દિનકર તેજ સ્વરૂપ હો. શ્રી.
 મોટો જાણી આદર્યો, દારિદ્ર ભાંગો જગતાત હો; શ્રી.
 તું કરૂણાવંત ચિદોભાણી, હું કરૂણાપાત્ર વિખ્યાત હો. શ્રી.
 અંતર્યામી સવિ લહો, અમ મનની જે છે વાત હો; શ્રી.
 મા આગળ મોસાળનાં, રથાં વરણવધાં અવદાત હો. શ્રી.
 જાણો તો તાણો કિશું, મેવાફળ દીનું દેવ હો, શ્રી.
 વાચક જશ કહે કીલની, એ ન ગમે મુજને દેવ હો. શ્રી.

૧૧ શ્રી શ્રેયાંસજ્ઞિન સ્તવન.

(જન્મે ન છુડત પ્રાનુપા—જા નાહ.)

તુમે બહુમિત્રીરે સાહિબા માહરે તો મન એક,
 તુમ વિષ્ણુ બીજેરે નવિ ગમે, એ મુજ માટીરે ટેક, શ્રીશ્રયાસ કૃપા કરો.
 મન રાખો તુમે સવિ તણા, પણ કિહાએ મહી જાએ; શ્રી.
 લલચાવો લખ લોકને સાચાં સહજ ન થાએ. શ્રી.
 રાગભરે જનમન રહ્યો, પણ ત્રિહુંકાગ રિરાગ,
 ચિત્ત તુમારેરે સમુદ્રનો, કોય ન પામેરે તાગ. શ્રી.
 એહવાશુ ચિત્ત મેગવા, કેળવ્યુ પહેલા ન કાર્ક; શ્રી.
 સેવક નિપટ આમુઝ છે, નિસ્વહશો તુમે સહ. શ્રી.
 નિરાગીશુરે કિગ મળે, પણ મળવાનો એકાત, શ્રી.
 વાચક જશ કહે મુજ મિલ્યો, ભગતિ તે કામણુ તંત. શ્રી.

શ્રીનયવિજય વિશુધ પય સેવક, વાયક જશ કહે સાચુંછ;
કુડ કપટ ને કોઈ દેખાવે, તોહી પ્રભુ વિણ નવિ રાચુંછ.

૧૪ શ્રીઅનંતનાથજિન સ્તવન.

શ્રી અનંતજિનશું કરો સાહેજડિયાં, ચોક્ક મછડનો રંગરે ગુણ
વેલડિયાં

સાચો ધર્મનો રંગ તે ધર્મનો, સા. બીજો રંગ પતંગરે ગુ. ૧
ધરમરંગ જિરણ નહિ, સા. દેહ તે જિરણ યાયરે, ગુ. ૨
સોનું તે વિણયે નહિ, સા. ઘાટવડામણ જાયરે, ગુ. ૩
ત્રાંબું જે રસ વેધીડું, સા. તે હોએ જાયું હોમરે, ગુ. ૪
ફરી ત્રાંબુ તે નવિ હોવે, સા. એકયો જગયુર પ્રેમરે, ગુ. ૫
ઉત્તમ ગુણ અનુસાગથી, સા. કલિએ ઉત્તમ ડામરે, ગુ. ૬
ઉત્તમ નિજ મહિમા વધે, સા. કીર્તિ ઉત્તમ ધામરે, ગુ. ૭
ઉદકગિન્દુ સાયર ભાગ્યો, ના. જિમ હોય અક્ષય અભંગરે, ગુ. ૮
વાયક જશ કહે પ્રભુ ગુણે, ના. નિમ મુજ પ્રેમવન ગરે, ગુ. ૯

૧૫ શ્રીધર્મનાથજિન સ્તવન

૧. ૧ માન રંગા ન રંગ રંગા રમ રમ ના—એ રંગી)

થાગુ પ્રેમ બન્ધો છે નાજ, નિવદશે નો રંગ.
મે રાગી પ્રભુ છે હો નિનાગી, આજુનુનું હોએ હાગી,
એકયો જે નેહ નિવદશે, તેમાફી ફી હી શાખાગી થા. ૧
નિનાગી નેવે કંઈ દેવે, હમ મનમે નાંવ આપું.
ફગ અવગન પજુ જિમ નુનમ હી નિમ ગુમ બાગી પ્રમાણુ. થા. ૨
ચદન રીતવના ઉપજાવે, અગનિ ને રીત મિદાવે,
મેવડના નિમ ફૂળ ગમાવે, રમુગુજુ પ્રેમ નવમાવે. થા. ૩

સાં જેહ ન મરૂતને ગમ્ય, ચંચલતા જે નવિ લહે હોવાત;
 સાં જેહ સદા છે રમ્ય, પુષ્પગુણે નવિ કૃશ રહે હોવાત.
 સાં પુરગત તેલ ન ખેપ, તેહ ન શુદ્ધદશા દેડે હોવાત
 સાં શ્રીનયવિજય મુશિધ્ય, વાચક જશ એણિપરે કહે હોવાત

૧૮ શ્રીઅરનાથજિન સ્તવન

(આસબુરા મોગી-એ દેશી)

શ્રીઅરજિન ભવજલનો તારૂ, મુજ મન લાગે વારૂરે; મનમોહનમ
 બાંહે બહી એ ભવિજન તારે, આણે શિવપુર આરેરે. ૧
 તપ જપ મોહ મહા તોફાને, નાવ ન ચાલે માનેરે;
 પણ નવિ ભય મુજ હાથોહાથે, તારે તે છે સાથેરે. ૨
 ભગતને સ્વર્ગ સ્વર્ગથી અધિકુ, જ્ઞાનીને કૃજ દેઈરે;
 કાયાકષ્ટ વિના કૃજ લહીએ, મનમાં ધ્યાન જ ધરીયેરે. ૩
 જે ઉપાય બહુ વિધની રચના, યોગમાયા તે, જાણોરે;
 શુદ્ધ દ્રવ્ય ગુણપર્યાય ધ્યાને, શિવ દે પ્રભુ સપરાણોરે. ૪
 પ્રભુ પાપ વસત્યા તે રહ્યા તાજ, અલગા અગ ન સાજારે;
 વાચક જશ કહે અવર ન ધ્યાઈ, એ પ્રભુના ગુણ ગાઈરે. ૫

૧૯ શ્રી મલ્લિનાથજિન સ્તવન.

(નાભિરાવક ખાગ-એ દેશી)

તુજ મુજ રીઝ નીરીઝ, અટપટ એહ ખરીરી;
 લટપટ નાવે કામ, ખટપટ ભાજ પરીરી. ૧
 મલ્લિનાથ તુજ રીઝ, જન રીઝે ન હુયેરી;
 દો એ રીઝણનો ઉપાય, સાહમું કાંઈ ન જીયેરી. ૨
 દુરાસાધ્ય છે લોક, સહુને સમ ન સરીરી;
 એક હુહવાએ ગાઢ, એક જો બોલે હસીરી. ૩

લોકલોકોત્તર વાન, રીઝવેં દાણં ઝુયરી;
તાન ચક્રધર પૂજ, ચિંતા એહ હુધરી. ૪
ગીઝવે એકે સાંધે, લોક તે વાત કરારી;
શ્રીનથવિજય મુશિધ, એહજ ચિત્ત ધરીરી, ૫

૨૦ શ્રી મુનિમુવતસ્વામીજિન સ્તવન

(પાંચ પાંચે વંદતાં—એ દેશી)

મુનિમુવત જિન વંદતાં, અતિ ઉત્તસિત તન મન ચાયરે;
વદન અનોપમ નિરખતાં, માહરા ભવભવના દુઃખ ભાયરે. ૩૫
જગતગુરુ જગતો ગુણકંદરે, મુખકંદ અમંદ આનંદ. જ. ૧
નિશ્ચિન સૂતાં જાગતાં, હીયડાથી ન રહે દરેરે;
જળ ઉપગાર સંભારીયે, તવ ઉપજે આણુંદ પૂરે. જ. ૨
પ્રમુ ઉપગાર ગુણે ભર્યા, મન અવગુણ એક ન સમાયરે;
ગુણગુણ અનુજંધી હુઆ, તે તો અક્ષયભાવ કહાયરે. જ. ૩
અક્ષયપદ દીયે પ્રેમ ને, પ્રમુનો તે અનુભવરૂપરે;
અક્ષરસ્વર ગાયર નહિ, એ તો અકલ અમાય અરૂપરે. જ. ૪
અક્ષર યોડા ગુણ ધણા, સત્જનના તે ન લખાયરે;
વાચક જશ કહે પ્રેમથી, પણ મનમાહે પરખાયરે. જ. ૫

૨૧ શ્રી નમિનાથજિન સ્તવન.

શ્રીનમિજિનની સેવા કરતા. અલિય વિધન સવિ દરે નાસેછ.
અષ્ટ મહાસિદ્ધ નવનિધિ ત્રીઢા આવે બહુ મહમૂર પાસેછ શ્રી. ૧
મયમતા અંગણ ગજ સાંજ. રાંજ તેછતુપાર ચગાછ.
બેડા બેડી બંધવ બેડી. લડીયે બહુ અધિકાર રગાછ. શ્રી. ૨
વડલસ ગમ રગ લડીજ. અણવાહડા હોયે દર સહજેછ
વાણતણો વિહબ ન દ્રમો. કારંજ મીઝે ખૂરિ સહજેછ. શ્રી. ૩

ચંદ્રકિરણયશ ઉજવત ઉદ્ધસે, સૂર્ય તુલ્ય પ્રતાપ દીપેછ;
 જે પ્રભુ ભગત કરે નિન વિનયે, તે અરીયા બહુ તાપ છપેછ. ૩
 મંગળમાળા લલિતવિશાળા, બાળા બહુત્રે પ્રેમ રંગેછ;
 શ્રીનયવિશ્વ વિશુધ પદ સેવક, કહે લલિયે પ્રેમગુણ અંગેછ. ૪

૨૨ શ્રી નેમીનાથજિન દત્તવન.

તોરણથી રથ ફેરી ગયારેહાં, પશુઆં શિર દેઇ દોષ મેરે વાલિ
 નવ ભવ નેહ નિવારીયોરેહાં, રથો નેઇ આઘ્યા નેપ.
 ચંદ્રકલંકી જેહથીરેહાં, રામ ને સીતા વિયોગ;
 તેહ કુરંગનેરે વધજડેરેહાં, પતિ આવે કુલુ લોક.
 ઉતારી હું ચિત્તથીરેહાં, મુગતિ ધુતારી મેત;
 સિદ્ધ અનતે લોગવીરેહાં, તેહશું કવલુ સકેત.
 પ્રીત કરતાં સોહલીરેહાં, નિરવદતા જાંતલ;
 જેહવો વ્યાગ ખેલાવવોરેહાં, જેહવી અગનની આળ.
 જો વિવાહ અવસર દિઓરેહાં, હાથ ઉપર નવિ હાથ;
 દીક્ષા અવસર દીછ્યેરેહાં, શિર ઉપર જગનાથ
 ધમ વિલવની ગમ્મલ ગરેહાં, નેમ કને જાત લીધ;
 વાચક જરા કહે પ્રભુમીયેરેહાં, એ દ પતિ દોષ નિહ.

૨૩ શ્રી પાર્શ્વનાથજિન દત્તવન.

(૨.૫ મધ્યાહન)

વામાનંદન જિનવન મુનિવરમા વટોરે; કેં મુ
 જિમ મુશ્માંદિ માંદે, મુરપતિ પરવટોરે, કેં મુ
 જિમ ગિરિમાંદે મુસાયલ, મૃગમાંદે કેસરીરે; કેં મુ
 જિમ ચંદન તડમાંદે, મુખમાંદે મુશ્ચરીરે. કેં મુ

૩ અથ શ્રીયશોવિજયજીકૃત ચોવિશી ૨ જી.

૧ શ્રી રૂપભદ્રેવજિન સ્તવન.

(મેરે પ્રભુનંદા મેંત પ્રભુનંદા-એ દેશી)

રૂપભ જિનંદા રૂપભ જિનંદા, તું સાહિબ હું છું તુજ બંદા;
તુજશું પ્રીતિ બની મુજ સાચી, મુજ મન તુજ ગુણશું રક્ષો માચી. ૧
દીકા દેવ રૂથે ન અનેરા, તુજ પાખણિ ચિતડું દિયેં ફેરા;
સ્વામી શું કામણુવું કીધું, ચિતડું અમારું ચારી લીધું. ૩. ૨
પ્રેમ બધાણો તે તો જાણો, નિરવહણો તો હોગ વખાણો,
વાચક જશ વિનવે જિનસજ, બાહ્યબ્રહ્માની તુજને લાજ. ૩. ૩

૨ શ્રી અજિતનાથજિન સ્તવન.

(કપુર હોષ અતિ હમગાન મેં ગી)

વિજયાનંદન ગુણનીસોજી જીવન જગદાધાર,
તેહશયું મુજ મન ગોડડીજી, છાંચ વાંચવાન
સોભાગી જિન, તુજ ગુણનો નહિ પાન, તું તો દોલતનો દાતાર.
જેહવી કૂઆ છાંડડીજી જંહવુ વનનું ફૂલ.
તુજશું જે મન નવિ મિળયુજી તેહવુ તેહનું શૂલ સો. ૨
માહરં તો મન ધુરિયકીજી, હગિઉ તુંજ ગુણ સંગ,
વાચક જશ કહે રાખજોજી, દિનદિન ચઢતા રંગ સો. ૩

૩ શ્રી સંભવનાથજિન સ્તવન.

સેનાનંદન સાહિબ સાચારે, પરિપરિ પરખ્યો હીરે જાચારે,
સુદ્રિકા તેહશયું જોડીરે, જાણું મેં લહી કયન કોડીરે. ૧

તુમ્હ દેતાં સવિ દેવાર્યેજી, સાહિબ સાંભળો;
 તો અજર કર્યે રયું થાયેજી, સાહિબ સાંભળો.
 યશ પૂરણ કેતે લહિજેજી, સાહિબ સાંભળો;
 ને અજર ઠરીને હીજેજી, સાહિબ સાંભળો. ૨
 ને અધિકું ઘો તો દેનેજી, સાહિબ સાંભળો;
 સેવક ઠરી ચિત્ત ધરજ્યોજી, સાહિબ સાંભળો.
 જશ કહે તુમ્હ પદ સેવાજી, સાહિબ સાંભળો;
 તે મુજ મુસ્તફા મેવાજી, સાહિબ સાંભળો. ૩

૧૨ શ્રી વામુપૂજ્યજિન સ્તવન.

(વિગત ન મંજ્યે-એ દેશી.)

વામુપૂજ્યજિન વાઙ્ણદારે, સાંભાશે નિજ દાસ;
 સાહિબરયું હઠ નવિ હોયેરે, પળ કીજે અરદાસોરે. ચતુર વિચારીયે.
 સાસ પદ્ધિવા સાંભરેરે, મુખ હીકે મુખ હોય;
 વિસારવા નવિ વિસરેરે, તેહશું હઠ કિમ હોયરે. ચ. ૨
 આમળુ દુમળુ નવિ દળેરે, ખજ વિજુ પૂરીરે આશ,
 સેવક જશ કહે હીજીયેરે, નિજ પદકમળને વામોરે. ચ. ૩

૧૩ શ્રીવિમલનાથજિન સ્તવન.

(સવનાની દાળ.)

વિમલનાથ મુજ મન વમે, જિમ મીના મન મમ, લલના,
 પિક વછે સદકાન્ને, પથી મન જિમ ધામ, લલના. વિ. ૧
 કુંજર ચિત્ત દેવા વમે, કમળા મન ગોવિંદ; લ.
 ગારી મન ચક્ર વમે, કુમુદિની મન જિમ ચંદ. લ. વિ. ૨
 અર્ધ મન વિકલિત માવની, કમલિની ચિત્ત દિજંદ; લ.
 વાચક જશ ને વાઙ્ણે, નિમ શ્રીવિમલ જિજંદ. લ. વિ. ૩

૧૪ શ્રીઅનંતનાથજિન સ્તવન.

(ત્રણ ગ્રંથાદની)

શ્રીઅનંતજિન એવિયેરે લાડ, મોહનવટી કંઠ મનમોહનાં
 જે સેવ્યો શિવ મુખ દિયેરેલાડ, ટાળે ભવસય દંઢ. શ્રી. મ. ૧

મુખમટકે જગમોહિઓરેલાડ, રૂપરંગ અનિચંગ; મ.
 લોચન અનિ આપ્તિયાડરેલાડ, વાળી મંગનરંગ શ્રી. મ. ૨

શુભ્ર સપગા અંગે વરધારેલાડ, દોષ ગયા સર્વિ દૂર મ.
 વાયકે જગ કહે મુખ લટકેરેલાડ, દેખી પ્રભુ મુખ નૂર શ્રી. મ. ૩

૧૫ શ્રીધર્માનાથજિન સ્તવન.

(૩૫ અંકાર)

૧૫ગનથ તુજ સરખો, સદ્વિજ શિર થકેરે સદ્વિજ શિર થકેરે;
 દાર એર જે દારવે, મુજગુ દંઢ મનેરે છે. મુ

મજને મીઠી દારવી, તુજને નરિ થકેરે છે તુ.
 જે તુજ સનમુખ એત, અરિનુ જગ મિરેરે છે જ.

રવિ દેવે ગરુડગણ, ત્રિમિત તે નરિ થકેરે છે તિ.
 દમકુલ વર આપે, દલિદ કિમ લહેરે છે દ.

જન વિરેરે એ તિહ તેમ થીક ન રજ ત હેરે છે જી.
 મેં રેરે મુ એવ મનજ એ જગપ હેરે છે મ.

મુજુ નિરુજને આંતર મુજુ નરિ ચિતે રહેરે છે મ.
 નિરુજ જગ દાણ મન એ રે હિત રહેરે છે જ.

સદ તરે નરિ લાખ મુજ અનિ સ મહેરે છે મ.
 જગ રેરે તિમ તુરુદ જ રે મુજ અરિ જગ રહેરે છે મ.

૧૬ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન

(મુખિ પમઆ વાળીરે-એ દાવ)

- જગ જનમનરંગેરે, મનમથ જગ ભંગેરે;
નવિ રાગ ન દોસ તું અંજ ચિત્તધ્યુરે. ૧
- શિર છત્ર વિરાંગેરે, દેવદંડુલિ વાંગેરે;
ઠકુરાઇ ઇમ છાંગે, તોહિ અકિંચનોરે. ૨
- થિરતા ધૃતિ સારીરે, વરી સમતા નારીરે,
બ્રહ્મચારી શિરોમણી, તો પણ તું મુખ્યોરે. ૩
- ન ધરે ભવર ગોરે, નવિ દોષામ ગોરે,
મૃગલંછન ચગો, તો પણ તું સદીરે. ૪
- તુજ ચુણ કુણ આખેરે, જગ કેવળી પાખેરે,
સેવક જશ ભાખે અચિરામુત જયોરે. ૫

૧૭ શ્રીકુંથુનાથજિન સ્તવન

(દાસ વીઝિયાની)

- સુખદાયક સાહિજ સાભગો, મુજને તુમશ્યુ અતિ રંગરે.
તુમ્હે તો નિરાગી હુઈ રહ્યા, એ સ્થો એકગો ટંગરે. મુ. ૧
- તુમ્હે ચિત્તમાં વસતુ મુજ ઘણું, તે તો ઉખર ફૂલ સમાનરે,
મુજ ચિત્તમાં વસહો જો તુમ્હે, તો પામ્યા નવે નિધાનરે. મુ. ૨
- શ્રીકુંથુનાથ અમ્હ નિરવહું, ઇમ એકગો પણ નેહરે,
ઈણિ આકીને કળ પામશું, વળી હોશે દુઃખનો છેહરે. મુ. ૩
- આરાધ્યો કામિત પરવે, ચિંતામણિપાપાણરે;
વાચક જશ કહે મુજ દિગિયે, ઇમ જાણી કેડિકચ્યાણરે. મુ. ૪

આપ માઆ તે પાસા હજ્યા, સુર સમકિત તુડા. આ. ૨
 નિપતિ હિત દાન સનમુખ હુગે, સ્વપુજ્યોદય સાથે.
 જશ કહે સાહિબે મુગતિનું કરિઉં નિતક નિજ હાથે. આ. ૩

૨૧ શ્રી નમિનાથજિન સ્તવન.

(રામનો ૧૨ ગ્થાપઃ—એ દેખી)

મુજ મન પંકજ ભમરે, શ્રીનમિજિન જગદીશોરે; મુ. ૧
 ધ્યાન કરે તુમ્હ નિત તુમ્હ તણું, નામ જપું નિશાનોરે;
 ચિત્તથડી કહિયેં ન વિસરે, દેખીયેં આવડિં ધ્યાનેરે;
 અંતર તાપથી જાગિયેં, દર રહ્યાં અનુભારિરે. મુ. ૨
 તું ગતિ તુ મનિ આશરે, તુંહિજ બધવ મોટોરે;
 વાયક જશ કહે તુજ વિના, અવર પ્રપચ તે ખોટોરે. મુ. ૩

૨૨ શ્રી નેમનાથજિન સ્તવન.

(રામન જે .મેને-એ ના)

કહા કિયો તુમ્હે કંહા મેરે નાઈ, ફેરી ચલે રથ તારણ આઈ;
 દિલગનિ અરે, મેરા નાહ ન ત્યગિય નેહ કહુ અગતન. દિ. ૧
 અટપટાઈ ચલે ધરી કહુ રોષ, પગુગનકે શિર દે કરી દોષ. દિ. ૨
 રંગ બિચ લયા થાથિ ભગ, સંત તો સાચો જાનો કુરંગ. દિ. ૩
 પ્રીતિ તનકમિ તોરત આજ, કિડિં નાવે મનમે તુમ્હે લાજ. દિ. ૪
 તુમ્હે બહુ નાયક જાનો ન પીર, વિરહ લાગી જપું વેરીકો તીર. દિ. ૫
 હાર ઠાર શિગાર અગાર, અસન વસન ન મુહાર્થ લગાર. દિ. ૬
 તુજ વિન લાગે સુની સેજ, નહી તનુ તેજ ન હારદ હેજ. દિ. ૭
 આવોને મંદિર વિલસો ભોગ, ખુદાપનમે લીજે યોગ. દિ. ૮
 છોડંગી મેં નહિ તેરો સંગ, ગઈલિ ચલું જિઉ છાયા અંગ. દિ. ૯

મનથી નિવાજસ નહિ કરે, જો કર મહીને લીજે,
આવશે તે લેખે લોસજ, મોડાને કેહવું વિશુનું;
પગ દોડી અનુચરની, અંતરજામી દેખે હો રાજ. ૪

એકથી રથું અધિકો અછે, આવી મનડે વપ્તીઓ,
આહામો મુગળ સનેહી હો રાજ, જે વચ હોયે આપણે;
તેહને મામ્યું દેતાં, અજર રહે કહો કેહી હો રાજ. ૫

અતિ પરચે વિરચે નહિ, નિત નિત નવલો નવલો,
પ્રમુગ્ધ મુજથી જાણે હો રાજ, એ પ્રમુતા એ નિપુણતા,
પરમપુરુષ જે જેહવી, કિહાંથી કોણ પાણે હો રાજ. ૬

જીનો પરમ મહારસે, માહરો નાય નગીનો,
તેહને તે કુણ નિદે હો રાજ, અમકિત દદતા કારણે;
૩૫ વિગુધનો મોહન, સ્વામી મુપામને વંદે હો રાજ. ૭

૮ શ્રી ચંદ્રમુખિન સ્તવન.

(નંદ સુપુષ્પા નંદનારે સો-એ દેથી.)

શ્રીચંદ્ર ચંદ્રમુખે હો, તું ધ્યાતા જગનો વિભુરે હો;
તિલે હું ઓગળે આવિયોરે હો, તુમે પલ મુજને મયાકિયોરે હો. ૧

દીપી ચરણની આકરીરે હો, હું સેવું હરખે કરીરે હો;
સાહિબ સાહમું નિહાવજ્યોરે હો, બચમુદથી તારજ્યોરે હો. ૨

અગણિન ગુણ ગણવાતણીરે હો; મુજ મન હોંચ ધરે ઘણીરે હો;
જિમ નજને પામ્યા પંખીરે હો, દાખે બાવક કરથી લખીરે હો. ૩

જેચિન તું છે પાંચરોરે હો, કરમ તણો રથો આશરોરે હો;
જે તુમે રાખયો ગોઠમાંરે હો, તો કિમ જશું નિગોઠમાંરે હો. ૪

જજ તાહરી કડ્ડણ થઈરે હો, કુમતિ કુમતિ દુરે ગઈરે હો;
અધ્યાતમ રવિ ઉગીયોરે હો, પાપ તિમિર કિહાં પૂગીઓરે હો. ૫

તુજ મુક્તિ માયા જિસિરે હો, ઉર્વશી થઈ ઉચરે વરીરે હો;
રખે પ્રમુ દાખે એક ધણીરે હો, નિશ્ચર વાદળ છાંહડીરે હો. ૬

ખીલ એક મુજને નવી વીસરે, સાં તુમ ગુણ પરમ અનંત હો; સ.	
દેવ અવરને રથું કરે, સાં લેટ થઈ ભગવંત હો. સ. ૨	
તુમે છો મુગટ ત્રિહુ લોકના, સાં હું તુમ પગની ખેડહો. સ.	
તુમે છો સપન રતુ મેહુલો, સાં હું પશ્ચિમ દિશિ ત્રેહ હો. સ. ૩	
નિરાગી પ્રભુ રિજતું સાં તે ગુણ નહિ મુંજ માંહિ હો. સ.	
ગર ગરતા સાહમું જીઓ, સાં ગરતા તે મૂકે નાંહિ હો. સ. ૪	
મોટાસેંતી બરોબરી. સાં સેવક દીલ વિધ ધાય હો; સ.	
આસંગી કિમ દીજીયે, સાં તિહાં રહી આ હુભાય હો. સ. ૫	
જગગર કર્ણા દીજીયે, સાં ન લખ્યો આત્માર વિચાર હો; સ.	
મુજને રાજ નિવાજયો, સાં તો કુણ વારણહાર હો. સ. ૬	
ઓગમ અનુભવ ભાવથી, સાં બલો બલુ મુખલુ હો; સ.	
મોહન કહે કવિ રૂપનો, સાં જિનજી જીવનપ્રાણ હો. સ. ૭	

૧૧ શ્રી ઐયાંસજિન સ્તવન.

(કંઞની રેણી)

ઐયાંસજિન મુલો સાહિબારે, જિનજી દાસ તણી અરદાસ;	
દિલડે વસી રહ્યો, દુર રહ્યાં બાણું નહિરે; પ્રભુ તુમારે પાસ. દિ. ૧	
હારે મૂગને જ્યું મધુર આલાપ, દિ. મોરને પીછ કલાપ. દિ.	
દુર રહ્યા બાણે નહિરે, પ્રભુ તુમારે પાસ. દિ.	
જગ થગ મહિયલ જોવતારે, જિ ચિંતામણી ચઢ્યો હાથ; દિ.	
ઉણપ શી હવે માહરેરે, જિ. નિરખ્યો નયણે નાથ. દિ. ૨	
ચરણે તેહને વિરબિયેરે, જિ. જોયાં શીઝે કામ; દિ.	
ફાકટ શું ફેરા તિહારે, જિ. પૂછે નહિ પણ નામ. દિ. ૩	
કૂટો કવિયુગ યોગીનેરે, જિ. આને રહ્યા એકાંત; દિ.	
આપોપું રાખે ધણારે, જિ. પર રાખે તે સંત. દિ. ૪	
દેવ ધણા મેં દેખિયારે, જિ. આડંબર પટરાય. દિ.	

નિગય નદિ પણ સોડમીરે, જિ આપા પસારે પાપ.	કિ. ૫
સેવકને જો નિવાજીયેરે, જિ તો નિદા રૂપાને જાય;	કિ.
નિપટ નિરાગી હોવતારે, જિ આમીપતુ કિમ થાય.	કિ. ૬
મેં તો તુજને આહ્યોરે જિ ભાવે તુ જાણ મ જાણ,	કિ.
રૂપવિજય કવિરાયનારે, જિ મોહન વચન પ્રમાણ.	કિ. ૭

૧૨ શ્રી વામુપૂજ્યજિન સ્તવન.

(ચુનટી ના મીઠાંડા નાદમાં રમતા—૧૦)

પ્રભુશુરુષુ ડાગીડા રૂપા પ્રાંતરી, ઝરુન વાણુ આધાર.
 ગિરુઆઃ જિનશુ ડોગજ, નાદમ તુતુરોસો નાદાં વિનની.
 દશિશણુ દેજ્યો દિલભરી ડ્યામશુ અંત રૂપાનુક નિગદાન સા ૧
 ચાહીને દીજ હો વચનગી વાકરી હા અનુમય નમ નાજ, ગે.
 હંમ નવિકિરે હો નાદમાઝ નભયા, રૂપ નવરુન તારવજ જિ
 સુપરુષુ ડાગા હો નાદિમા ને હો રોડા નામા નાદ પાડા, ગિ.
 હાસ ઉધારો હો નાદિમાઝ આરુપા, જરુ નાદ રૂપા નાવા રૂપ સા
 અરુણુ જો ઉગે હો નાદમાઝ અવર નાગે, તનજ નાજ ગે
 અવર દેવ હો નાદમાઝ દિગ્ગા, નિતના તુ રૂપા રૂપા ગે સા.
 અવન ન ચાહુ હો નાદિમાઝ તુમ રોડા રૂપા રૂપા રૂપા ગિ
 ખટપટ લીને હો નાદિમાઝ રમજુ રૂપા રૂપા રૂપા રૂપા ગિ
 સાત રાજને હો નાદિમાઝ અવર રૂપા રૂપા રૂપા રૂપા ગિ
 પ્રાંત, ગિ.
 નિપટ નિરાગી હો જિનવર તુ સદિ એ તુમ પાગી રૂપા ગિ સા.
 દિલની જે વાતા હો કિલને દાગવુ, શ્રીવામુપૂજ્ય જિનનવ, ગિ
 ખીણુ એક આવી હો પડેશુ સાભગો કહ મોહન આરે દાર ગિ સા

૧૩ શીવિમલનાથજિન સ્તવન.

(તેવરીયા બાપ તેવરીયા-એ રેગી)

- વિમલ જિવંદગુ ગ્યાનવિનોદિ, મુખ છજિ શશી અવિહેનેંછ; વિ. ૧
 મુરવર નિરખી રૂપ અનોપમ, હંછયે નમેય ન મેજેછ.
- ચીપ્પુ વસાહ થઈ ધર વમુધા, એવું કોઈક કહે છે છ; વિ. ૨
 તે વસાહ લંછન મયે પ્રમુને, ચણે શરણુ રહે છે છ.
- હીરા અકગ લલિત પુરોત્તમ, સિદ્ધવધુ રસ લીનોછ; વિ. ૩
 વેપક સ્વામીશી મિલવું સોલિહું, જે કોઈ ટાળે દીનોછ.
- પ્રસન્ન થઈ જગનાથ પધાર્યા, મનમદિર મુજ મુખયોંછ; વિ. ૪
 હું નટ નવવ વિવિધ ગનિ જાણું, જિણુ એક તો રૂપો મુજરોછ.
- ધારાશીવખ વેષ હું આંણું, કર્મ પ્રતીત પ્રમાણેછ; વિ. ૫
 જે અનુભવ દાન ગમે તો, ના રૂપે તો કરો મયાણેછ.
- જે પ્રમુખજિ વિમુખ નર જગમે, તે જામ મૂર્યો ભટકેછ; વિ. ૬
 સંગત તેહ ન વિગત લડીયે, પૂજાદિકી ચિટકેછ.
- દીજે પ્રસાદ હસિત દુઝાઈ, સ્વામી અખપ ખલનોછ; વિ. ૭
 રૂપ વિમુખનો મોહન પખણે, સેવક વિનતી માનોછ.

૧૪ શીવનંતનાથજિન સ્તવન.

(વર મુને મેરી વિનતી એ રેગી)

- મનંત જિવંદગુ વિનતી, જે તો દીપી હો ત્રિસરણી આજ; અ. ૧
 મિલનં નિજ સહિજ ભણી કુલ જાણે હો મુરખમન ટાંજ.
- મુખપંકજ મન મધુકર, રહો ભુખ હો મુખગાને હીણ; અ. ૨
 હનિદા અવગૂઢ અપેય તે દેખ્ય હો શિમચિત દોવે પ્રીણ.
- ભવ દરીયો દરીયો તપે, પજુ કોઈ હો અણુમરીઆ ન દીપ; અ. ૩
 દવે મનમદવલ અહો, મુખપા બેટે હો જે રાખું દીપ.

અંતરભ્રમી મિદ્યે ધકે, કૃત્તે માહરો હો સડી કરીને ભાગ;
હવે વાહિ જાવા તણી, નથી પ્રમુજ્જ હો કોઈ ઇહાં ભાગ. અ. ૪
પદ્મવ ઝહી રદ લેયશું, નહી મેળો હો જ્યારે તુમે મીટ;
આતમ અંબરે જો ચર્ષ, કીમ ઉવટે હો કરારી છોટ. અ. ૫
નાયક નિજ નિવાજ્યે, હવે લાજ્યે હો કરતાં રસવટ
અધ્યાતમ પદ આપવા, કાંઈ નહિ પટે હો ખમને ખુટ. અ. ૬
જિમ તુમે તર્થા તિમ તારજ્યો, શું બેસે હો તુંમને કાંઈ દામ;
નહી તારો તો મુજને, તો કિમ તુમ હો તારક કમેશ્યો નામ. અ. ૭
હું તો જિન રૂપસ્થથી, રહું હોઈ હો અહનિશ અનુક્રા;
ચરણ તજ જઈયેં કિહાં, છે માહરી હો વાતવડીનો મૂલ. અ. ૮
આપપદ પદમ કરે, અન્ય તિરથ હો શે જિમ હેક;
મોહન કહે કવિ રૂપનો, વિના ઉપશમ હો નવિ મૂકું કેક. અ. ૯

૧૪ શ્રી અનંતજિન સ્તવન.

(આદિ પુરૂષ એ આદ્ય-એ દેગી)

અનંત જિજ્ઞંદ અવધારીયેં, સેવકની અરદાસ જિનજ;
અનંત અનંત ગુણ તુમતણા, સાબરે શ્યાસોશ્યાસ. જિ. ૧
મુરમણિ સમ તુમ સેવના, પામીયેં પુન્ય પંડુર;
કિમ પ્રમાદ તણે વશે, નૂકું અધખિણ દૂર. જિ. ૨
ભગતિ મુગતિ મનમેં વનો, મનરંજન મહારાજ;
સેવકની તુમને અહે, ખાદ્ય અશ્યાની લાજ. જિ. ૩
ગ્યુ મીડા ધીડા દિવેં, તેહનો નહિ હું દાસ;
સાથે નેવક સંભરી, કિજે જ્ઞાન પ્રકાશ. જિ. ૪
જાણને રૂપું કહેતુ ધણું, એક વચન મેત્રાપ;
મોહન કહે કવિ રૂપનો, બજિ મધુર જિમ દ્રાખ. જિ. ૫

૧૫ શ્રીધર્મનાથજિન સ્તવન.

(હારે મારે ભેરનીયનો લલો દલાય ચાલે-એ રેડી)

હેરે મારે ધર્મજિજ્ઞંસુ લાગી પૂરણ પીન ભે,
અવડો લલયાતો જિનજી બેળગેરે લો;

હારે મુને થાયે કોઈક સમે પ્રભુ મુપ્રસન્ન ભે,
વાવડી માહારીરે સવિ થાયે વગેરે લો. ૧

હારે પ્રભુ દુર્જનનો લાલેપો મારો માહરા હાય ભે,
બેળવડે નહિ કપારે દીપી ચાકરીરે લો;

હારે મારા સ્વામી સરખો કુણ છે દુનિયાં માંડ ભે,
જાંચેરે વિમ તેહને ધર આરથા કરીરે લો. ૨

હારે જસ સેવામેતી સ્વાચની નહિ સિદ્ધ ભે,
મહીરે શી કરી તેહથી ગોઠીરે લો;

હારે કોઈ જુદું ખાલ તે ત્રીકાંને માટે ભે,
કોંઈ પરમારથ વિણ નહી પ્રીતીરે લો. ૩

હારે મારે અંતરજામી સુજનપ્રાણઆધાર ભે,
થાયેરે નવિ ભણ્યો કડીમુગ ચાચોરે લો;

હારે મારે હાથક નાથક ભગવદ્ગુણ ભગવંત ભે,
ચારેરે ગુણ કેરા સદ્વિજ સાચરે લો. ૪

હારે મારે લાગી મુજને તાહરી માયા ભેર ભે,
અગચારે દલાયે હોય બેસ મગેરે લો;

હારે કુણ જાણે અતમગાત્રી વિણ મહારાજ ભે,
હેરેરે હમી ભે.હો છ.પી અમલેરે લો. ૫

હારે તારે મુખને મટો અટક્યું માહરું મન ભે,
અખડી અ-ધાતી કામણચરીઆરે લો.

હારે મન નવજ. ભે. ભે. ખીણ ખીણ ગુજ ભે,
શોરે પ્રભુપે ન મટે ચરીઆરે લો. ૬

હારે પ્રભુ અગચ તે.પણ અગચરે કરીને હજાર ભે.

તાહરીરે બડીહારી હું જાઉં વારણેરે લો;
હારે કવિ રૂપ વિયુધનો મોહન કરે અરદાસ જો,
ગિરુઆથી મન આણી ઉલટ અતિ ધણેરે લો. ૭

૧૬ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

(ધણે સરવરીઆરી પાળ-એ દેસી.)

સોળમા શ્રીજિનરાજ ઓળગ મુણો અમ તાણી લક્ષનાં,
ભરતથી એવળી કેમ કરેછો લોળામળી લક્ષનાં;
ચરણે વગગ્યો જોહ આવીને થઈ ખરે,
નિપટ જ તેહથી કોણ રાખે રસ આંતરે. લ. ૧
મેં તુજ કારણ સ્વામી ઉવેખ્યા મુર ધણા,
માહરી દિશાથી મેં તો ન રાખી કાંઈ મણા;
તો તુમે મુજથી કેમ અપુઠા થઈ રહો,
ચુક હોવે જો કોય મુખે મુખથી કહો. લ. ૨
તુજથી અવર ન કોય અધિક જગતી તણે,
જોહથી ચિત્તની વૃત્તિ એકાગી જઈ મળે;
દીજે દરશન વાર ધણી ન લગાવીએ,
વાતવળી અનિ મીઠી તેજિમ વિરભાવીએ. લ. ૩
તું જો જાગ તો હું કમળ કમળ તો હું વાસના,
વાસના તો હું બમર ન ચુક આસના;
તું છોટે પળ હું કેમ છોડું તુજ બગી,
લોકોનર કોઈ પ્રીત આવી તુજથી બગી. લ. ૪
ધુરથી સ્થાને સમકિત દઈને લોળગ્યો,
ખોટે દવે કિમ જાઉં દિસાસે ઓળગ્યો;
જાણી ખ.સો દાસ વિમાસો છો કિમ,
અમે પળ જિજ્ઞાસાદિ ખોટા કિમ યાચ મું. લ. ૫

મુજ મન અંતર મુકુતને કે રૂપે સજ્જન દાન	૨૮
પ્રીતિ સમે તો ભુવં કહે, જે રૂપે સજ્જન સજ્જન	૨૯ ૧ ૪
અંતર શો મગિયાં પડે, નવિ રૂપે રૂપે રૂપે	૨૯
કુમવા કિમ કરવી પડે, જે રૂપે નિજ અજ્ઞાન	૨૯ ૧ ૨
જાણી હવે અનુભવ દિયા, ભાણી રૂપે રૂપે	૨૯
રૂપવિગ્રહ કવિરાયનો, કહે મોહન રૂપે રૂપે	૨૯ ૧ ૩

૧૭ શ્રી કુચુનાથજીન સ્તવન

(નારાયણ દેવજી આજ્ઞાને રૂપે)

મુજ અરજ મુલો મુજ ખ્યાલ, મહાવી ભવનિરૂપે રૂપે રૂપે	૨૯
સનેહી મોરા, કુતુહલિયુંદ કહે કહે	૨૯
હું તો તુમ દરિયાવૃનો અરણી, હો કિમ કહે રૂપે રૂપે	૨૯
થઈ ગિરુઆ એમ જે વિમરે, તે રૂપે મુજને દેવ રૂપે રૂપે	૨૯ ૨
લલયાવીને જે કિરે, કિમ ઘડને ચિત્ત રૂપે રૂપે	૨૯
પદ મોરે કહાવો મોટા, વિષુ નિવ રૂપે રૂપે રૂપે	૨૯ ૩
મુજ ભાવમહેકમે આંખે ઉપદ્રવ રૂપે રૂપે રૂપે	૨૯
સેવકનો તો મન રીતે, જે સેવકનું રૂપે રૂપે	૨૯ ૪
મનમેળુ થઈ મન મેળે, રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે	૨૯
તુમે નાણોણો એ કહે લીલા, રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે	૨૯
પ્રભુ ચરણસંદાહ લેહવુ રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે	૨૯
હવી રૂપવિગ્રહ વચકારી રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે	૨૯

૧૮ શ્રી અન્નદાસજીન સ્તવન

(અન્નદાસજી આજ્ઞાને રૂપે)

અન્નદાસજી અવિનશી રૂપે રૂપે રૂપે રૂપે

કાંઈ ચાહું અમે નિશ્ચિત,

અંતરાયને રાગે હો અણરાગે કીજીયે;

કાંઈ શુભભાવે સુખગીશ.

અ. ૧

સિદ્ધસ્વરૂપી સ્વામી હો શુભધામી અવળ અગોચર;

કાંઈ હીઠા વિણ દિદાર,

કેમ પતીજે કીજે હો હો કેમ હીજે કૃપા સેવા તણ;

કાંઈ હીસે ન પ્રાણઆધાર.

અ. ૨

જ્ઞાન વિના કુણ પેખે હો સંખેપે સૂત્રે સાંભળ્યો;

કાંઈ અથવા પ્રતિમા રૂપ,

સાંગે જો સંપેખું હો પ્રભુ દેખું દિલભર લોયણો;

કાંઈ તો મન પડુંચે સુખ.

અ. ૩

જગનાયક જિનરાયા હો મન ભાષા સુખ આવી મળ્યા;

કાંઈ મહેર કરી મહારાજ,

સેવક તો સસનેદી હો નિસનેદી પ્રભુ કિમ કીજીયે;

કાંઈ ઇસત્રીઈ વદીયેરે લાજ.

અ. ૪

ભક્તિ શુભે ભરમાવી હો સમજાવી પ્રભુજીને જોગવી;

કાંઈ સાખું દુદય મઝાર,

તો કદજો રવાનાશી હો પ્રભુ ભાગી જાગી મેવન;

કાંઈ એ અમર્યા એક તાર.

અ. ૫

પાત્રીનીરને મેરે હો કિણ ખેરે એકત રાખે રહું;

કાંઈ નદિરે મિલજાનાં જોગ.

જો પ્રભુ દેખું નયણે હો કદિ વયજુઃ સમજાવું સદિ;

કાંઈ તે ન મિરે સજોગ.

અ. ૬

મનનેજુ કિમ રીઝે હો રૂપ કીજ અંતનય એવટો,

કાંઈ નિષદ નેહા નાથ,

સાનનાજને અતે હો કિણ પામે ને આરીને ત્રીજુ.

કાંઈ વિદ્ધ નુમારોજી માથ.

અ. ૭

એનાગ એ અનુભવની હો મુજ મનની વાતો સાંભળી;
કાંઈ દીને આજ નિવાજ.

રૂપવિજયનો મોહન હો મનમોહન સાંભળી વિનની;
કાંઈ દીને શિવપુર રાજ.

અ. ૮

૧૯ શ્રી મહિનાથજિન સ્તવન.

(પાસ મોહન-એ દેખી)

મુગુરુ મુળી ઉપદેશ ધ્યાયે દિલમેં ધરી હો લાલ;	ધ્યા.
દીપી ભગતિ અનંત ચલી ચલી ચાતુરી હો લાલ.	ચ.
સેચ્યેરે વિસવાસીય ઉડટ ધરી ઉડરયો હો લાલ;	ઉ.
દિલ નીવે દિદાર કાન કિલુરી લગ્યો હો લાલ.	કાં. ૧
પરમેશ્વરું પ્રીત કડો દીમ દીછયેં હો લાલ,	દ.
નિમેષ ન મેળે ખીટ દોષ કિલુ દીછયે હો લાલ,	દો.
દેણ કરે તકલીર સેવામં સાદિખા હો લાલ,	સે.
દીને ન છોકરવાદ ભગત ભરમાયવા હો લાલ.	ભ.
અર્યું તમારું અલુ પુરૂ નાં પારખો હો લાલ.	પુ.
મુગુલુ નિગુલુનો રાહ કર્યો ર્યું સારીખો હો લાલ,	ક.
દીપો દીવાસો દીનદયાગ કહાવયો હો લાલ,	દ.
કરુણારસજંદાર બિરુદ કેમ પાગરયો હો લાલ.	નિ.
ર્યું નિવસ્યા તુમે સિદ્ધ સેવકને અવગમી હો લાલ;	સે
દાખો અવિહલ પ્રીત બપા ઘો લોભામણી હો લાલ,	બ
એ કોણ રાખે રાગ નિરાગ મ રાખીએ હો લાલ.	નિ
ગુણ અવગુણની વાત કહી પ્રભુ ભાખીએ હો લાલ.	૧
અમચા દોષ હજાર તિરે મન ભાગજ્યો હો લાલ,	તિ
તુમે છે ચતુર મુખલુ પ્રીતમ ગુણ પાગજ્યો હો લાલ	કં
મહિનાથ મહારાજ મ રાખો અતરો હો લાલ.	:
ધાં દરિયલુ દિલ ધાર બિટ્ટે જ્યુ આતરો હો લાલ.	(

1

2

3

4

5

6

7

8

9

ભવમવશરૂપો સાદિજ કવ.મી તાદરીદે લો.

૫

દેવ રાખશું હૃદય મજાર ને;

આપો શામળીયા શો પદવી તાદરીદે લો.

દેવ રૂપવિષયનો ચિધ્ય ને;

મોહનને મન લાગી માયા તાદરીદે લો.

૬

૨૧ શી નમિનાથજિન રતવન.

(આમજગરે પોગી-એ રથી.)

આજ નમિનાથરાજને કરીયે, મીઠે વચન પ્રભુ મન લડીયેદે;
મુખકરી સાહેબજી.

પ્રભુ છે નિપટ નિમનેદી નચીના, તો હિયટ પુ' સેવક આપીનારે. મુ. ૧

મુનિજર કર્યો તો વર્યો વડાઈ. મુકડીયે પ્રભુને લગાઈ; મુ.

તુમે અમને કર્યો મોટા, કુલ કહેયે પ્રભુ તુમને ખોટારે. મુ. ૨

નિઃશંક થઈ ગુમ વચનો કહેર્યો, તો જગચોખા અધિકી લહેર્યોદે; મુ.

અમે તો રહ્યા પુ તુમને રાચી, રખે આપ રહો મત ખાંચીદે. મુ. ૩

અગ્રે તો કિયું અતર નવિ રાખું. જે હોયે હૃદયે તે કડી દાખુદે; મુ.

શુભીજન આગળ ગુલુ કહેવાયે જેવારે પ્રીત પ્રમાણે ચાયેદે. મુ. ૪

વિષયક મંત્ર હૃદયે લપટાણે, તેડયો અમને મજ્યો છે ટાણોદે; મુ.

નિરવકર્યો ને પ્રાંત અમારી, કીમા કીરન ધારયે તમારીદે. મુ. ૫

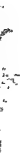
ધુત્તાઈ ચિત્તે નવિ ધર્યો, કામ અવળો વિચાર ન કર્યોદે. મુ.

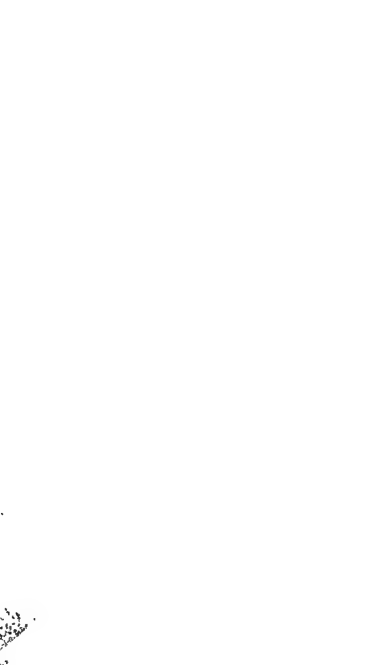
જિમ નિમ ન પી સેવક જાન્યેને, અવસર લડી મુખ લહેમ્યોદે. મુ. ૬

આસંગે કડીએ છે તુમને. પ્રભુ હીજે દિલાસા અમનેદે; મુ.

મોહનવિષય સદા મન રજે, ચિત લાગ્યો પ્રભુને સગેદે. મુ. ૭

૧૪ શ્રી અનંતજિન સ્તવન.

(રાવ મા:-દેશી મીન કૃતજ્ઞાની મુજરદિન)

શ્યમ અનંતું તાહરેરે, દરિશન તાહરે અનંત;	
મુખ અનંતમય સાહિબારે, વિરજ પલુ ઉવસ્યું અનંત	૧
અનંતજિન આપજેરે, મુજ એહ અનંતા સ્વાર;	અ.
મુજને નહી અવરગ્યુ પ્યાર, અ. તુજને આપતાં રી વાર;	અ.
એહઉ તુજ યશનો દાર, અ. આપ ખજનો ન ખોલવોરે;	
નહિ મિલવાની ચિંત, માહરે પોતે છે સંવેરે;	
પલુ વિચે આવરણની ભિંત	અ. ૨
તપ જપ કિરિયા મોગરેરે, ભાજુ પલુ ભાંગી ન જાય.	
એક તુજ આણુ લહે થકેરે, હેત્રામાં પરદી ધાય.	અ. ૩
માત ભણી મરેવીનેરે, જિન રૂપભ ખિલુમા દીધ.	
આપ પિય.કે વિચરત.કે કમ કિમ વીનરાગતા સિદ્ધ	અ. ૪
તે માટે તસ અનંત આરે તુજ પ્રાથના જે નાહ કોકે.	
તેહને આપે ન કા.કે નિદાં ન રો દુ.વન રોકે	અ. ૫
તેહને તેહનું આરવુકે. નિહ ક્યેા ઉવર છે ખેદ.	
પ્રાર્થના કન તાહરેરે. પ્રજુ.નો રહુ નરિ છે	અ. ૬
પામ્યા પામે પામશે. જાન.કે રહ અનંત.	
તે તુજ આણાય. નવે. કેલે મનવિજય કિંતન	અ. ૭

૧૫ શ્રીધર્મનાથજિન સ્તવન.

(રાવ મા:-દેશી મીન કૃતજ્ઞાની મુજરદિન)

શ્રીધર્મજિણુદ દયાળુ છે. ધર્મ તરે. દ.ત.

સવિ જંતુ તણેા રખવાળ છે. ધર્મ તણેા પાળ.

જસ અમિય સમાણી વાણી. ધર્મ નેંદ નિનુરે ભાવે ના.પ્રી.ધ

૧૬ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

(મુખ્ય મેરી સગ્ગી રગ્ગી ન ભવેઃ—એ દેશી)

- શાંતિજિનેસર સોગમો સ્વામીરે, એક ભવમાં દોય પદવી પામીરે; ૧
 પદ્મ પદ્યોપમ એવું બલોરે, અંતર ત્રણ સાગર મન આલોરે.
 ભક્તિવા વદ સાગમ દિને ચવતરે, જનમ તે જોડ વદિ તેરસ દિશરે; ૨
 ચાત્રીય ધનુષ કયા તણ માયારે, જોડ વદિ ચૈદસ માઠ નિપાયારે.
 મુદિ નવમી પોસમાં લહે જ્ઞાનરે, અતિશય ચાત્રીય કંચનજનરે; ૩
 લાખ વરસ આયુ પરમાણુરે, જોડ વદિ તેરસ દિન નિરવાણુરે.
 જિન પારંગત તું ભવવંતરે, સ્યાદાદી શંકર ગુણવંતરે, ૪
 શંભુ સ્વયંભુ વિષ્ણુ વિધ્યાનારે, તુંડી સનાતન અભયનો દાતારે.
 પિતા ત્રાતા માતા જ્ઞાતારે, ત્રાતા દેવનો દેવ વિખ્યાતારે; ૫
 શિવ પદે ઓપના ઉત્તમ છાજેરે, પદ્મ વિજય કહે ચક્ર દિવાજેરે.

૧૭ શ્રીકુંધુનાથજિન સ્તવન.

(દેશી—રમ્યાળી)

- કુંધુજિનેસર પરમ કૃપાકરે, જનગુરુ જગતી જ્યોત; સોભાગી ૧
 અરધ પદ્યોપમ અંતર શાંતિથી, કુંધુજિણુદ વિચે હેન સો.
 ચત્રીયા શાવણ વદિ નરની દિને વેશાખ વદિમારે જનમ. સો.
 ચૈદસને દિને તે પ્રમુ પ્રજુમત્ત. બાધે નવિ કોડ કમ. સો. ૨
 પાંત્રીય ધનુષ પ્રમાણે રેહડી, કંચન વનેરે કવ. સો.
 વેશાખ વદિ પાચમે દિશા મહી, તપ કરી કમ ચલય. સો. ૩
 એવ મુદિ ત્રીજે રાત્રી યપા આયુ પચણુ હથળ— સો.
 વરસ વેશાખ વદિ પડવે શિવ વયા, અશરીરી અલુડાં. સો. ૪
 મુરઘટ મુરગતી મુરમળી ઓપમા. જિન ઉત્તમ હહે રેહ. સં.
 મુચ મન વહિત પ્રમુછ આપજો, પદ્મવિજય કહે ચક્ર. સં. ૫

અભિનંદન અવરૂંબને. પરમાનંદ વિજાસદો મિત્ર,
દેવચંદ્ર પ્રમુ સેવના, કરી અનુભવ અભ્યાસદો મિત્ર

૨૫ ૬

૫ શીશુમનિનાથજિન સ્તવન

અદો શી શુભનિર્મિત શુદ્ધતા તાદરી,
સ્વશુભ પર્યાય પરિભાગી શામી,

નિન્નતા એકતા અસ્તિતા કાલક શુભ
જાગ્ય જોગી થોડા પ્રમુ અશામી.

અ ૧

ઉપજ વ્યય તાદે તદ્દશિ તેદ્દશિ તેદ્દયો રહે

શુભ પ્રમુખ બહુલતા તદ્દયી પિટી,

આ-મઆયે રહે અપરતા નવિ ભદે

લોક પરદેશ મિત્ર પણ અખડી

અ ૨

શાઈ શાણપણે પાણમે તદ્દયી મુલ

શાઈ જોઈ કરી પણ અભેડા.

કનુતા પાણમે નન્નતા નવિ રમે

સાવરેના થોડા પણ અભેડા.

અ ૩

શુદ્ધતા શુભતા ૧૦૦ પાશા અત્ર

તદ્દશ નવજાવ જોડા અવરૂંબ

૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦

૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦

૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦

૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦

૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦

૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦

૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦

૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦

૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦ ૧૦૦૦

અ ૪

હવે સંપૂર્ણ સિદ્ધ તણી શી વારઃછે હોવાત,
દેવચંદ્ર જિનરાજ જગત આધાર છે હોવાત.

૧૦ શ્રી શીતલનાથજિન સ્તવન

શીતલ જિનપતિ પ્રમુતા પ્રમુની, મુજથી હૃદિ ન બાયછ;
અનંતતા નિમ્મર્જતા પૂર્ણતા, જ્ઞાન વિના ન જણાયછ.

ચરમ જલધિ જલ મિણે અંજલી, ગતિ છપે અતિ વાયછ;
સર્વ આકાશ ઉડ્ડયે ચરણે, પશુ પ્રમુતા ન ગણાયછ.

સર્વ દ્રવ્ય પ્રદેશ અનંતા, તેહથી ગુણ પચાયછ;
તાસ વર્ગથી અનંત ગુણો પ્રભુ, કેવલજ્ઞાન કહાયછ.

કેવલદર્શન એમ અનંતો, અહે સામાન્ય સ્વભાવછ;
ઃવપર અનંતથી ચરણ અનંતો, સ્વરમણ સંવર ભાવછ.

દ્રવ્ય ક્ષેત્ર ને કાગ ભાવ ગુણ, રાજનીતિ એ આરછ;
તસ વિના જડ ચેતન પ્રમુની, કોઈ ન લોપે કારછ;

શુદ્ધાચાર ચિર પ્રભુ ઉપયોગ, જે સમરે પ્રમુ નામછ;
અવ્યાગ્રાધ અનંતો પામે, પરમ અમૃત મુખ ધામછ.

આણા ઈશ્વરતા નિર્મલતા, નિર્વાંછકતા રૂપછ;
ભાવ સ્વાધીન તે અવ્યય રીતે, ઇમ અનંત ગુણ બૂપછ.

અવ્યાગ્રાધ મુખ નિર્મલ તે તો, કારણ જ્ઞાન ન જણાયછ,
તેહજ એહનો જાણજ લોકના, જે તુમ્હે સમ ગુણરાયછ.

ઇમ અનંત દાનાદિક નિજ ગુણ, વચનાતીન પંડુરછ;
વાસન ભાસન ભાવે દુર્લભ, પ્રાપ્તિ તો અતિ દ્વરછ.

સકળ પ્રત્યક્ષપણે ત્રિમુવનગર, બાણું તુજ ગુણ કામછ;
બીજું કોઈ ન માયું સ્વામી, એહ છે મુજ કામછ.

વસ્તુ અમેદ સડપ, કાર્યગણું ન મહેરી;	
તે અમાધારણ રંતુ, કુળંગતાસ લહેરી.	૬
જેહનો ન વિચાર, નિસ નિવત બહુ ભાતી;	
ભૂમિ કાગ આકાશ મટ કારણ સકાળાતી.	૭
એહ અપેશા રંતુ, આગમમાંહિ કથોરી;	
કારણ પદ ઉપસ, કાર્ય થયે ન સહોરી.	૮
કર્તા આતમ દ્રવ્ય, કાર્ય સિદ્ધ પગોરી;	
નિજ સત્તાગત ધર્મ તે ઉપાદાન ગણોરી.	૯
યોગ સમાધિ વિધાન, અસાધારણ તેહ વહેરી;	
વિધિ આચરણ; ભક્તિ નિજો નિજ કાર્ય સહેરી.	૧૦
નરગતિ પદમ સંધયણ, તેહ અપેશા જાણો;	
નિમિત્તાશ્રિત ઉપાદાન, તેહની લેખે આણો.	૧૧
નિમિત્ત હેતુ જિનરાજ સમતા અમૃતખાણી;	
પ્રભુ આજંબન સિદ્ધિ, નિયમ્ય એહ વખાણી.	૧૨
પુષ્ટ હેતુ અરનાય, તેહના ગુણથી લીલીયે;	
રીઝ ભક્તિ બહુ માન, લોગ ધ્યાનથી મીલિયે.	૧૩
મોટાને ઉછંગ, બેડાને શી ચિંતા;	
તિમ પ્રભુચરણપસાય, સેવક થયા નિચિંતા.	૧૪
અરપ્રભુ પ્રભુતા રંગ, અંતરશક્તિ વિકાસી;	
દેવચંદ્ર આણુંદ, અક્ષયભોગ વિલાસી.	૧૫

૧૯ શ્રી મહિનાથજિન સ્તવન.

(કરતાં સેતી પ્રીતિ સદુ કુસી કરેરે-એ દેશી.)

મહિનાથ જગનાથ ચરણ યુગ ધ્યાણયેરે,	અ.
શુદ્ધાતમ પ્રાગ ભાવ પરમ પદ પાછયેરે,	પ.
સાધક કારક ખટ કરે ગુણ સાધનારે,	ક.

સ્વામી દરશણ સમો નિમિત્ત લહી નિરમળો,
જો ઉપાદાન શુચિ ન થાશે:

દોષ કો વસ્તુનો અદ્વય ઉદ્ધમ તણો,

સ્વામિ સેવા સહી નિકટ લાશે.

તા. ૪

સ્વામી શુભ ઓલખી સ્વામીને જે ભજે,

દરિશણ શુદ્ધતા તેહ પામે;

જ્ઞાન ચારિત્ર તપ વીર્ય ઉદ્ધાસથી.

કર્મ છૂપી વસે મુક્તિ ધામે.

તા. ૫

જગતવત્સલ મહાવીર જિનવર મુણી,

ચિત્ત પ્રભુ ચરણને શરણ વાસ્યો;

તારજ્યો બાપજી ગિરૂદ નિજ સખવા,

દાસની સેવના રજે જોડ્યો;

તા. ૬

વીનની માનજ્યો શક્તિ એ આપજ્યો,

ભાવસ્થાદ્રાદતા શુદ્ધ બાસે;

સાધિ સાધક દશાશુદ્ધતા અનુભવી,

દેવચંદ્ર વિમલ પ્રભુતા પ્રકાશે.

તા. ૭

કહારી.

ચડવીસે જિન ગામ્યે, ધ્યામ્યે તત્ત્વ સરૂપોજી;

પરમાનંદ પદ પામ્યે, અશયજ્ઞાન અનુપોજી.

શ્લો. ૧

ચઉદ્દમે બાવન ભણા, જળધર શુભ બંડારોજી;

સમતામયી સાહુ સાહુળી, સાવય સાવય સારોજી.

શ્લો. ૨

વર્ધમાન જિનવર તણો, શામન અતિ મુખકારોજી;

ચઉવિદ્ધ સંધ વિસજ્જતા, દુઃસમ કાલ આધારોજી.

શ્લો. ૩

જિનમેવનથી જ્ઞાનતા, નિદ્રે દિનાદિન બેધોજી;

અદિન ત્યાગ દિન આદરે, સંવમ તપની શેધોજી.

શ્લો. ૪

અમિનવ કર્મ અમદ્ભૂતા, છૂજું કર્મ અભાવોજી;

નિકર્મને અમાધના, અવેદન અનાકૂલ ભાવોજી.

શ્લો. ૫

ભાવ રોગના વિગમથી, અચર અશય નિરાખાયોજી, ચો. ૫
 પૂર્ણાનંદદયા લહી, વિવરે સિદ્ધિ સમાપોજી.
 શ્રી જ્ઞાનચંદ્રની સેવના, પ્રગટે પુણ્ય પ્રધાનોજી; ચો. ૬
 સુમતિ સાગર અતિ ઉત્તરે, સાધુરંગ પ્રમુ ધ્યાનોજી.
 સુવિહાર ગચ્છ ખરતરવર, રાજસાગર ઉવખાયોજી; ચો. ૮
 સાનધર્મ પાડક તણો, શિષ્ય મુજન મુખદાયોજી.
 દીપચંદ્ર પાડક તણો, શિષ્ય સ્તવે જ્ઞાનરાજોજી; ચો. ૯
 દેવચંદ્ર પદ સેવતાં, પૂર્ણાનંદ સમાજોજી.

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત શ્રીચીરી સમાપ્ત.

૯ શ્રી ઉદયરત્નજી કૃત ચોવિશી.

૧ શ્રી રૂપભદ્રેવજ્ઞિન સ્તવન.

૧ વાગ વાગે રાકિત વય મુને નો ન મમેરે—એ દેશી.

મરૂદેવીનોનદ માહરો, સ્વામી સાચારો.

શિવવધુની ચાહ કરો તો, એહને યાચારો

કેવલ કાચના કુંપા નહવો પિંડ કાચારો;

સત્ય સરૂપી સાહિબો એહને, રંગે રાચારો.

યમરાજાના મુખડા ઉપર, દેહ તમાચારો.

અમર થઈ ઉદયરત્ન પ્રમુશુ, મિત્રી માચારો

મ. ૧

મ. ૨

મ. ૩

૧૪ શ્રી અનંતાજિન સ્તવન.

અનંત તાહરા મુખડા ઉપર, વારી ભડેરે;	અ. ૧
મુગતની મુને મોજ દીજે, ગુણ ગાડેરે.	
એકરસો હું તલમું તુને, ધ્યાન ધ્યાડેરે;	
તુજ મિલવાને કારણ તાહરો, દાસ થાડેરે.	અ. ૨
ભજન તાહરો ભવો ભવે, ચિત્તમાં ચાહુરે;	
ઉદયરત્ન પ્રભુ જો મિલે તો, છેરા સાહુરે.	અ. ૩

૧૫ શ્રીધર્મનાથજિન સ્તવન.

વાડેરે વાહણ વાડું તું તો, મેં દિલ વાડીરે;	વા. ૧
મુજને મોહ લગાડયો પોતે, બેપરવાહીરે.	
હવે હું હડ લેઇ બેઠો, ચરણ સાહીરે;	
કેઇપેરે મહેસાવર્યો કહોને, ઘા બતાઇરે.	વા. ૨
કોડ મમે જો તુજજશું, કરું ગહિલાઇરે;	
તો પણ તું પ્રભુ ધર્મ ધારી, દ્યો નિવાડીરે.	વા. ૩
તું તાહરા અધિકાર સાહમુ જોને ચાહીરે;	
ઉદય પ્રભુ ગુનવીનને તારતા, છે વડાઇરે.	વા. ૪

૧૬ શ્રીશાંતિનાથજિન સ્તવન.

પોતહમા પારેવંડા રાખ્યો, શરણ લેઇરે;	
નનમાટે જીવાડયો અભય-દાન દેઇરે.	પો. ૧
અનાથ જીવનો નાથ કહાયે, ગુણનો મેડીરે;	
નો મુજને પ્રભુ તાનત કહો એ તાન કેડીરે.	પો. ૨
મરીઅનિવાજ તું મરચો આદિબ, શાંતિ મનેડીરે;	
ઉદયગ્ન પ્રભુ તુજશુ ગાવી, પ્રીત અછેડીરે.	પો. ૩

- (ગાથા) લે સિદ્ધા સિદ્ધિંતિ લે, સિદ્ધિં શાંતિ અર્જુનઃ
જમુ આશ્રમન દવિય મણ, સો સેવા અરિહંત,
- (દાસ) થિવ મુખ કારણ લે ત્રિકાલે. સમપરિણામે જગત નિહ
ઉત્તમ સાધન માર્ગે દેખાડે, ઈશ્વારિક જમુ ચરણ પખાલે
કુમુભાંજલિ મેલો પાસ મિલ્યુંદા. તે
- (ગાથા) સમતિક્તિ દેસ જય, સાહુ સાહુલી સારઃ
આચારિક ઉવગ્રય મુણિ, ભો નિમ્મલ આધાર.
- (દાસ) ચરણિવહ સપે જે મન ધાર્યુ. મોક્ષ તણ કારણ નિરધાર
વિવિધ કુમુમ વર ભાતિ મહેવી, તમુ ચરણે પ્રણમંત કં
કુમુભાંજલિ મેલો વીર મળ્યુંદા. તે
- (વસ્તુ છંદ) સયલ જિનવર સયલ જિનવર, નમિય મનરંગઃ
કદાચ કવિહિ અંદવિય, કરિણુ ધમ્મ મુપવિત્તઃ
મુંદર સય ઈગમ્મત્તરિ નિચ્ચકરં, ઈગ સમય વિરહાનિ મ
ચવણ સમય ઈગવીમ મિણ, જમ્મ સમય ઈગવીસઃ
ભત્તિય ભાવે પુણ્યા. કમે મધ મુચ્ચીમ.

૨ દાસ ગીણ.

જવ ત્રીજે નમકિત ગુણ નેર. જિનસખિ પ્રમુખ ગુણ પા
ગણ ઈદિય નુમ આનગત. કરી ન્યાનક રીગની નેવના
અતિ મન પ્રગત પ્રભુ વગા. મન ભાવના એકવી ભાવના.
સરિ છવ કંઠે ગાનન ની. કરી ભાવદયા મન ઉત્તરી
કદા પાણિ.મ એકવુ જણ નિપજાવા જિનપદ નિર્મલુ.
આયુ બધ વખે એક જવ કરી. શ્રદ્ધા સંવેગે તે થિન ધરી
ન્યાયી ચવિય કો નાનવ ઉદા. ભાને તેમ અન્ન તેજ ન
મહાવિભેલે વિચરે વન પ્રધાન મધ્ય મે. ભવનરે જિન નિ

તવ સુરવર બહુ જય જય રવ કરી, નાચે ધરી આણુંદ;
મોક્ષમાર્ગ સારથપતિ પામે, લજ્યું હવે ભવ દંડ.

૪

કોડિ બનીશ સોવન ઉવારી, વાજંતે વર નાદે;
સુરપતિ સંઘ અમર શ્રી પ્રભુને, જનનીને સુપ્રસાદે.
આણી થાપી એમ પયપે, અમ નિસ્તરિયા આજ;
પુત્ર પુમારો ધમીયું હમારો, તારણ તરંગે જહાજ.

૫

માત જાતન કરી રાખજો એહને, પુત્ર પુત્ર અમ આધાર;
સુરપતિ ભક્તિ સહિત નંદીધર, કરે જિનભક્તિ ઉદાર.
નિય નિય કૃપ ગયા સર્વ નિર્જર્જર, કહેનાં પ્રભુ ગુણસર;
દીશા કેવલ જ્ઞાન કહ્યાણુક, ઇચ્છા ચિત્ત મજાર

૬

ખરતરગરૂ જિન આજારગી, રાજસાગર ઉવઝાય;
જ્ઞાન ધર્મ દીપ ચંદ્ર સુપાડક, સુચરિતણે સુપ્રસાય.
દેવચંદ્ર જિન ભક્તે ગાયો, જન્મ મહોત્સવ છંદ;
બોધ બીજ અંકુરો ઉત્પત્તે, સંઘ સુકલ આનંદ.

૭

(કવચ) હંમ પૂજા ભગતે કરો, આતમ હિત કાજ;
તજિય વિભાવ નિજ ભાવમે, રમતા ચિવ રાજ

૮

કાલ અનંતે જે હુઆ, હોયો જેહ જિખંદ;
સંપદ સીમંધર પ્રભુ, કેવલ નાણુ દિખંદ.

૨

જન્મ મહોત્સવ એણી પર આવક રૂચિવત,
વિરંચે જિન પ્રતિમા તણે, અનુમોદન ખત

૩

દેવચંદ્ર જિન પૂજના કર્યા ભવ પાર,
જિન પડિમા જિનસારખી, કહી સૂત મજાર

૪

નિર્મલ સિદ્ધ શિવાની ઉપર, જોયલ એક લોગંત;
સાદિ અનંત તિહાં સ્થિતિ જોહની, તે સિદ્ધ પ્રજુમો સંતરે. ભ. ૩
જાણે પણ ન શકે કદી પુર શુભ. પ્રાકૃત તેમ શુભ જાસ;
ઉપગા વિલ નાણી ભવમાંહે; તે સિદ્ધ દીયો ઉજાસ રે. ભ. ૪
જ્યોતિશું જ્યોતિ મલી જસ અનુપમ. વિરમી સકલ ઉપાધી;
આનમરામ રૂપાપતિ સમરો, તે સિદ્ધ સહજ સમાધિ રે. ભ. ૫

૩ શ્રી સૂરિ પદ પૂજા.

—પંચ આચાર સુધા પાળે, મારગ ભાળે સાચો;
તે આચારજ નમિયે તેહશું. પ્રેમ કરીને જાચો રે. ભ. ૧
વર છત્રીય શુભે કરી સોહે યુગ પ્રધાન જન મોહે;
જગ જોહે ન રહે જિલ કોહે, સૂરિનમું તે જોહે રે. ભ. ૨
નિત્ય અપ્રમત્ત ધર્મ ઉવએસે, નહિ વિકયા ન કયાય;
જોહને તે આચારજ નમિયે, અકલુષ અમલ અમાય રે. ભ. ૩
જે દીને સારણ વારણ ચાણલ, પડિચાણલ વડી જનને.
પટધારી ગરુડ થાંભ આચારજ. તે માન્યા મુનિ મનનેરે. ભ. ૪
અશ્વમિયે જિન સૂરજ કેવલ. વંદીજે જગદીયો;
ભુવન પદાર. પ્રકટ ન પડુ તે. આચારજ ચિર જીવારે. ભ. ૫

૪ શ્રી ઉપાધ્યાયજી પદ પૂજા.

ઠાઠશ અગ સંપ્રોય કરે જં, પાનગ ધાનગ નાન.
નય અર્થ વિનના સનિક તે. નમો ઉવઝું. ૫ ઉજાસરે ભ. ૧
અર્થ મતને દાન વિભાગે આચારજ ઉવઝું. ૫
ભવ રોજે જં લહે શિવ ન પદ. નમિયે તે મુપસાયરે ભ. ૨
નૂનપ શિવ નિપાદ જં પ્રભુ, પાહાણને પડવ આણું
તે ઉવજીવ સકલ જન પૂજિત, સત્ર અર્થ સવિભાણરે ભ. ૩

જાજુમર મરિયા ગુણ વિગત આગાજી પદ મોગ
જ કેલભાગ મદા કે લમળા, નાવ બવ બવ મોગરે, બ. ૪
વાળના મદન રસ મમ રાવળ અદ્વિત નામ સવિ દોષે
કે કવચ, વ નવી જે જે રી રી જન માગન અનુભવેરે, બ. ૫

૫ થી મુન પદ પૂજા.

કાળ -જમ ૧૨૬૬ મગ- રાવ રીવ રાવ ને રીવાવે
ધીરે રસ અગમ ને રી રામ મુન નામરી ભીરે રે,
અર્ધિય ને રીવરે રે રે રે રામ ને રાવ ને રે રે રે બ. ૧
રસ રીવરે રે રીવરે રીવરે રાવરે પ્રતિપાવે
ગ રામ ને રાવ રાવરે અગમ રે રે રે રાવ રે બ. ૨
અગમ રે રાવ રીવરે રાવ રીવરે અગમ રાવરે
રે રાવ રે રે રાવરે રીવરે રીવરે રાવરે રીવરે રે, બ. ૩
રાવરે રાવરે રે રે રાવ રાવરે રીવરે રાવ રાવ
રે રાવ રાવરે રાવ રે રે રાવ રે રાવરે રાવરે બ. ૪
રે રાવ રે રાવ રાવરે રાવ રાવ રાવ રાવ રાવ
રે રાવ રાવ રાવ રાવ રાવ રાવ રાવ રાવ રાવ બ. ૫

૬ થી રાવ ને રાવ રાવ

કાળ -જમ ૧૨૬૬ મગ- રાવ રીવ રાવ ને રીવાવે
ધીરે રસ અગમ ને રી રામ મુન નામરી ભીરે રે,
અર્ધિય ને રીવરે રે રે રે રામ ને રાવ ને રે રે રે બ. ૧
રસ રીવરે રે રીવરે રીવરે રાવરે પ્રતિપાવે
ગ રામ ને રાવ રાવરે અગમ રે રે રે રાવ રે બ. ૨
અગમ રે રાવ રીવરે રાવ રીવરે અગમ રાવરે
રે રાવ રે રે રાવરે રીવરે રીવરે રાવરે રીવરે રે, બ. ૩
રાવરે રાવરે રે રે રાવ રાવરે રીવરે રાવ રાવ
રે રાવ રાવરે રાવ રે રે રાવ રે રાવરે રાવરે બ. ૪
રે રાવ રે રાવ રાવરે રાવ રાવ રાવ રાવ રાવ
રે રાવ રાવ રાવ રાવ રાવ રાવ રાવ રાવ રાવ બ. ૫

જે વિલુ નાલુ પ્રમાણુ ન રોવે, ચારિત્ર તરૂં નવિ દુહિયો;
મુખ નિર્વાણુ ન જે વિલુ લડીયે, સમક્તિ દર્શન જાણીયો રે.

ભ. ૪

સડમડ બોલે જે અલંકરીયે, જ્ઞાન ચારિત્રનું મૂલ;
આ મિત્ર દર્શન તે નિ ય પ્રભુમું, શિવ પદનું અનુકૂલ રે. ભ. ૫

૭ શ્રી જ્ઞાન પદ પૂજ.

હાલ—સમાજજન જે વિલુ લડિયે, પેય અપેય વિચાર;
કૃત્ય અકૃત્ય ન જે વિલુ લડિયે, જ્ઞાન તે સકલ આધાર રે;
જીવિકા સિદ્ધ ચક્ર પદ વડો, જેમ ચિર કાળે નદો રે. ભ. ૧
પ્રથમ જ્ઞાનને પડી અહિંમ્મા, શ્રી મિત્રાંતે ભાખ્યું;
જ્ઞાનને વડો જ્ઞાન ન નિદો, જાણીયે શિવમુખ ચાખ્યું રે. ભ. ૨
ચક્ર ક્રિયાનું મૂલ જે ધડા, તેડનું મૂલ જે કહિયે;
તેહ જ્ઞાન નિન નિન વંદીજે, તે વિલુ કહો કેમ રહિયે રે. ભ. ૩
પંચ જ્ઞાન માહિ જેહ સદાગમ, સ્વપર પ્રકાશક જેહ
દીપક પદે ત્રિભુવન ઉપકારી, વડી જેમ રવિ શશિ મેહરે. ભ. ૪
લોક કુર્ષ્વ અધો નિર્વાગ જ્યોતિષ, વૈમાનિકને સિદ્ધ.
લોકાલોક પ્રગટ સપિ જેહયા, તેહ જ્ઞાને મુજ શુદ્ધ રે. ભ. ૫

૮ શ્રી ચારિત્ર પદ પૂજ.

(હાલ) દેશવિનતિ ને સર્વવિનતી જે, ગૃહપતિને અભિરામ.
તે ચારિત્ર જનન જયવતુ, કીજે તાસ પ્રજામરે,
ભાવક સિદ્ધ ચક્ર પદ વડો, જેમ ચિર કાળે નદો રે. ભ. ૨
તુલુ પદે જે બદ નડ મુખ છડી, ચક્રવર્તી પણ વરિયો,
તે ચારિત્ર અક્ષય મુખ કારણ, તે મે મનમાહે ધરિયો રે. ભ. ૨

૩ શ્રી આષ્ટ પ્રકારી પૂજા પ્રારંભ.

કર્તા શ્રી દેવવિજયજી.

૧૧૧૧૧૧

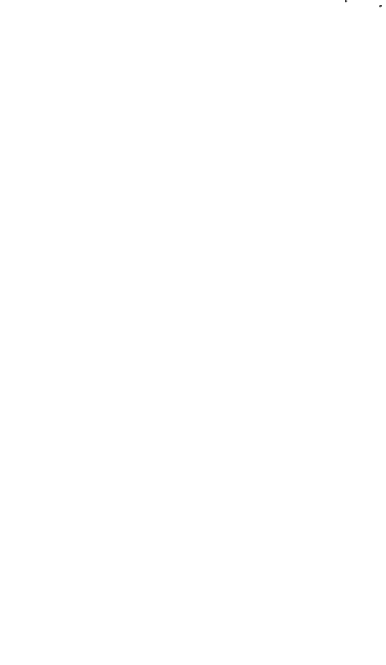
૧ શ્રી નંદવલ્લુ પૂજા.

- દોહા—અમર અમર નિકલુંક જે. અમર્ય રૂપ અનન્ય
અવધ અગોચર નિત્ય નમુ. પરમ પ્રભુત્વાવત. ૧
- શ્રી સંભવચિત્ર ગુણનિધિ ત્રિભુવન રત્ન સિંગકારઃ
તેહના પદ પ્રભુમી કરી. કહિશું અષ્ટ પ્રકાર. ૨
- પ્રથમ નંદવલ્લુ પૂજા કરેા. બીજી મંદન સાર.
ત્રીજી કુમુદ વડી પુપની. પચમી દીપ મનોહાર ૩
- અક્ષત રૂઝ નંદવળી. પૂજા અનિદિ ઉદાર.
જે ભવિષ્યજી નિત્ય નિત્ય કરે તે પાને ભવપાર ૪
- નન્દવલ્લુ કહેા. કરેા. નંદવલ્લુ કરેા જિનનુપ.
પાતક પક પખાલત પ્રતે આગમ નવકેવ ૫
- દ્વિત્ય ભાવ દોષ પૂજના. કાન્ત કાર્ય ત મધ.
ભાવ તવ પુરિ ભ ન્દવળા દ્વિત્ય ત મધ
ગુણ સિદ્ધાનન મહાને પ્રભુ પધનાયો ભક્ત.
પચ મ. દ વાચિતર. પૂજા કરીયે નયકા ૭

- (૬૭૩) અનિદ - જિનમ.દ - નિકિયામલ ૨ એ દેશી
અનિદા - નંદવલ્લુ કરેા જિનનાચન જે, એનાગુધાલખન દેવ.
પન્થનામ ન-મેનઃ જે, જનુ ગુરે નર નારે મેવ ન્દ. ૧
- માગધ ત.ર્ય પ્રભ.સનાઃ ગુરુગરી સિધુન કેવ.
વરદામ ભાવ તમેદનારે નારે ન્દવે જેમ દેવ ન્દ ૨

જાગ્યું અમર તિમ્ન નેવાજી,	અ.
જાગ્યા મંદિરે વડાગીજી,	અ.
મેળીયાવ વિલિન નેગીજી,	અ. ૪
નેકાયા દેવાધિદેવને પૂજેજી,	અ.
ભય ભયનાં પાનકે મૂડેજી,	અ.
શિખા રીર પૂનવ ઘાગાજી,	અ.
સર્વે અયન પૂનવ મડાજી,	અ. ૫

૭ થી ૬૩ પૂજા.

૬૮૬ મીલાવ જનમ પમણાં, કૃપ વર્ષ નમ નામ,	
મિલનન આંસ જે પડે, મહાગૌ નમ આગામ	૧
કૃપ પાલના કૃપ મરી, કૃપી દામ કાગાળ,	
અમર રૂપ કૃપ મરી, રમ મડે મિલના પાન	૪

૬૪ થી ૭૩ મી

૬૪૬ દામ કૃપ કૃપાની આંસના વળ પૂર્ણ મીલી દે,	
અમર મળ પાદ, મહાગૌ અમર મહાગૌ,	
૬૫૬ કૃપ કૃપાની આંસના વળ પૂર્ણ મીલી દે,	૫
૬૬૬ કૃપ કૃપાની આંસના વળ પૂર્ણ મીલી દે,	૬
૬૭૬ કૃપ કૃપાની આંસના વળ પૂર્ણ મીલી દે,	૭
૬૮૬ કૃપ કૃપાની આંસના વળ પૂર્ણ મીલી દે,	૮
૬૯૬ કૃપ કૃપાની આંસના વળ પૂર્ણ મીલી દે,	૯
૭૦૬ કૃપ કૃપાની આંસના વળ પૂર્ણ મીલી દે,	૧૦
૭૧૬ કૃપ કૃપાની આંસના વળ પૂર્ણ મીલી દે,	૧૧
૭૨૬ કૃપ કૃપાની આંસના વળ પૂર્ણ મીલી દે,	૧૨
૭૩૬ કૃપ કૃપાની આંસના વળ પૂર્ણ મીલી દે,	૧૩

૮ થી નેવેઇ પૂજા.

દેહા—સવદય દહન નિવારવા, જલદ ઘટા સમ જોડ;
જિનપૂજા યુગતે કરી, ત્રિવિધે કીજે તેહ. ૧

પૂજા કુગતિની અર્ગલા, પુણ્ય સરવરે પાલ;
શિવગતિની સાહેલકી, આપે મંત્રે ભાલ. ૨

શુભ નેવેઇ શુભ ભાવશું, જિન આગે ધરે જોડ;
સુર નર શિવપદ સુખ લહે, હૃદીય પુરૂષ પરે તેહ. ૩

હાલ—આવજુ માસે સ્વામી, મહેલડી ચાલ્યા રે. એ દશી.

હવે નેવેઇ રસાલ, પ્રભુજી આગે રે,
ધસ્તાં ભવિ સુખકાર, પ્રભુતા બાગે રે;
કંચન જડિત ઉદર, યાલમાં લાવો રે,
તાર તાર મુજ તાર, ભાવના લાવો રે. ૧

લાપસી સેવ કંસાર, લાડુ તાળ રે,
મનોહર મોનીચુર, ખુશમાં ખાખ રે;
જરૂરી પેંડા ખીર, યેવર ધારી રે,
સાટા સાંકડી સાર, પૂરી ખારી રે. ૨

કસમગ્રીઆ કૃષ્ણેર, સફર પારા રે,
લાખલ સાખ રસાલ, ધરો મનોહારા રે;
મોનીયા કલિસાર, આગે ધરીયે રે,
ભવ ભવ સચિન પાપ લલુખા હરિયે રે. ૩

સુરકી મેસુર દહીયનું વર સોલાં રે,
પાપડ પૂરી ખાસ, દોઢા યોગ રે,
ગુંદવણં ને રેવડી, મન ભાવે રે,
ફેણી જલેળી માહે, સરસ સોહાવે રે. ૪

ચાલિ દાણને સાલણુ, મનરંગે રે,
વિવિધ ભાતિ પકવન, દોવો ચંગે રે;
તાલ કંસાલ મૂદંગ, વીણા વાજે રે,
જેરી નૌરી ચમ મધુર ધ્વનિ ગાજે રે

ચોલ સહ શલ્યગાર, ગોરી ગાવે રે,
 દેતાં અઢલક દાન, જિનધર આવે રે;
 ઇંછી પરે અહ પ્રકાર, પૂજા કરશે રે,
 નૃપ હરિચંદ પરે તેહ, ભવજલ તરશે રે.

કાલ—નમો ભવિ ભાવશું એ. એ દેશી.

અહ પ્રકારી ચિત્ત ભાવીયે એ, આણી હર્ષ અપાર;
 ભવિજન સેવિયે એ, અહ મહાસિદ્ધિ સંપન્ને એ,

અહ છુદ્ધિ દાતાર. ભવિ. ૧

અહ દિક્ષિ પણ પામીયે એ, પૂજનથી શ્રીકાર; ભવિ.
 અનુક્રમે અહ કરમે હણી એ, પંચમી ગતિ લેહો સાર. ભવિ. ૨

શા ન્હાના સુત સુંદર એ, વિનયાદિક ગુણવંત; ભવિ.
 શાહ જીવણના કહેણથી એ, કીઓ અભ્યાસ એ સંત. ભવિ. ૩

સકલ પંડિત શિર સેહરોએ, શ્રીવિનિત વિજય ગુરુરાય; ભ.
 તાસ ચરણ સેવા થકી એ, દેવનાં વહિત થાય ભ. ૪

શશિ નયન ગજ વિધુ વરૂએ, નામ સંવત્સર જાણ; ભ.
 તૃતીયા શિત આસો તણી એ, શુકરવાર પ્રમાણ. ભ. ૫

પાદલ નગર વિરાજતા એ, શ્રી સંભવ મુખકાર; ભ.
 તાસ પસાયથી એ રચીએ, પૂજા અહ પ્રકાર. ભ. ૬

કલશ—ઈય જગત સ્વામી મોહવામી, મોહગામી મુખકર,
 પ્રભુ અકલ અમલ અખંડ નિર્મલ, ભવ્ય મિથ્યા તમહર;
 દેવાધિદેવા ચરણ સેવા, નિત્ય મેવા આપીયે,
 નિમ્નદાસ જાણી દયા આળી, આપ સમોવડ થાપીયે.

મિરિગોયમ ગળદાર, પંચાસપા મુનિ પરવસિય;
ભુમિય કરેય વિદ્યાન, ભવિયાં જન પડિગોલ કરે.
મમતમરણ મજાર, જે જે સંભા ઉપજે એ;
તે તે પદ ઉપગાર. કારણ પુરે મુનિપાવરો.

૨૩

જિહ્વા જિહ્વા હીજે દિખખ, નિહ્વા નિહ્વા કેવલ ઉપજે એ;
આપ જન્દે અણુ દુલ, ગાયમ હીજે જ્ઞાન ધંમ;
ગુરુ ઉપર ગુરુભક્તિ, સામીય ગોયમ જાનિય;
ધંજુ ઇડે કેવલનાળ, શમજ શમે રમમરે.

૨૪

એ અજ્ઞાપદ શુભ, વહે રાત્રીય ગડીમ જિજ્ઞા
આતમ ક્ષમિય વગેળુ, ગરમગરીરી માંધ મુનિ;
ધંમ દેનાળુ નિગૂંનુ, ગોયમ ગળુર નંચકિઓ.
તાપમ પદ્મચંચેળ, તો મુનિ દીડો આવંગો એ.

૨૫

તપ નાનિય નિય અમ, અગ્ન મજિત નિય ઉપજ એ,
દિમ વડકે: કુકડાય નજ જિમ હીને તાજંગો એ,
નિહ્વા એ અજિમાન, તાપમ એ મન નિતર એ,
તો મુનિ વડિલા પત, આત તો દિનકન કિનય

૨૬

તપ નાનિય નિય અમ, અગ્ન મજિત નિય ઉપજ એ,
દિમ વડકે: કુકડાય નજ જિમ હીને તાજંગો એ,
નિહ્વા એ અજિમાન, તાપમ એ મન નિતર એ,
તો મુનિ વડિલા પત, આત તો દિનકન કિનય

૨૭

તપ નાનિય નિય અમ, અગ્ન મજિત નિય ઉપજ એ,
દિમ વડકે: કુકડાય નજ જિમ હીને તાજંગો એ,
નિહ્વા એ અજિમાન, તાપમ એ મન નિતર એ,
તો મુનિ વડિલા પત, આત તો દિનકન કિનય

૨૮

તપ નાનિય નિય અમ, અગ્ન મજિત નિય ઉપજ એ,
દિમ વડકે: કુકડાય નજ જિમ હીને તાજંગો એ,
નિહ્વા એ અજિમાન, તાપમ એ મન નિતર એ,
તો મુનિ વડિલા પત, આત તો દિનકન કિનય

૨૯

૧ જિલ્લનાહ, સમવસરલુ પ્રાકાર ત્રય;
 કેવલ નાલુ, ઉપસો ઉજ્જોય કરે;
 તલુહ પીયૂષ, ગાજંતી ઘલુ મેઘ જિમ;
 ઝી નિમુલેર્મ, નાણી હુઆ પંચસયા. ૩૦

૨ અનુક્રમેં ઇલે અનુક્રમેં, નાલુ સંપત્ત;
 સય પરવરિય, હરિય દુસ્તિ જિલ્લનાહ વંદઇ;
 જગગુરુ વયલુ, તિહ નાલુ અપ્પાલુ નિંદઇ;
 જેલેસર ઇમ લલુર્મ, ગોયમ મ કરિમ ખેડ;
 ઇ આપલુ સહી, હોશાં તુરશાં બેડ. ૩૧

૩ એ વીર જિલ્લંદ, પૂનિલ ચંદ જિમ ઉલ્લસિઅ;
 એ એ, ભરહ વાસમિ, વરિસ બહુતર સંવસિઅ;
 એ, કલુય પમેવ, પાયકમલસયે સહિઅ;
 ૪ એ નયલાલુંદ, નયર પાવાપુરિ મુરમહિય. ૩૨

૫ એ, ગોયમ સામી, દંવચર્મા પ્રતિઓષ કરે;
 એ ત્રિશલા દેવી નદન પહોતો પન્મ પએ.
 એ દેવ આકાશ, પેખવિ જાણિય જિલ્લ નમે એ.
 ૬ એ, મન વિખવાદ, નાદ સેદ જિમ ઉપના એ. ૩૩

૭ એ નામિય દેવી આપ કન્હે હુ તાલિઆ એ.
 ૮ એ તિહ અલ્લનાહ, લાક વિવદાન પાલિઆ એ.
 ૯ એ, કીધલુ સામી અપ્પુ કેવલ આગર એ.
 ૧૦ એ, બાલક જેમ, અદવા કે? લાગર એ. ૩૪

૧ એ વી- જિલ્લ, બનાને નોડો ભાલ-યો એ.
 ૨ એ, અવિદલ નેદ, નાદ ન નંપે તાચ-યો એ.
 ૩ એ, દદ વીગના, નેદ ન રેલે લાલિઆ એ.
 ૪ એ, ગોયમચિત, નાગ વેગરે વાલિઆ એ. ૩૫

૫ એ એ ઉલ્લ રહેતો રાગ, તાલિઆ એ,
 એ, નલ્લ ઉપજ, ગોયમ નહેરં ઉમાલિઆ એ.

તિહુઅણુ એ, જય જયકાર, કેવલ મહિમા મુર કરે એ;
ગણુકરૂં એ, કરય વખાણુ ભવિષ્યુ ભવ ઇંમ નિસ્તરે એ. ૩૬

વસ્તુ છંદ—પદમ ગણુકરૂં પદમ ગણુકરૂં, વરસ પંચાસ;
ગિહિવાસે સંવસિય, તીસ વરિસ સંજમ વિનૂસિય;
સિરિકેવલ નાણુ, પુણુ બાર વરિસ તિહુયણુ નમસિય;
સાયગિહિ નયરીહિ, ઠવિઅ બાણુવઈ વરિસાઓ;
સામી ગોયમ ગુણુનિતો, હોશે શિવપુર ઠાઓ. ૩૭

ભાષા—જિમ સહકારે કોયલ ટહુકે,
જિમ કુમુભવને પરિમલ બહેકે, જિમ ચંદન સુગંધનિધિ;
જિમ ગંગાજલ લહેરે લહેકે, જિમ કલ્યાણત્ર તેજે જલકે,
તેમ ગોયમ ઔભાગ્ય નિધિ. ૩૮

જિમ માનસરોવર નિવમે હંસા, જિમ મુર ગિરિવર
કલ્યાણનંસા,
જિમ મહુયર રાજીવવને;
જિમ રયણાયર રયણે વિલસે, જિમ અગર તારાગણુ વિકસે,
તેમ ગોયમ ગુણુ કેલિવને. ૩૯

પ્રનિમ નિમિ જિમ મસિદર મોહે, મુસ્તક મહિમા જિમ
જગ મોહે
પૂરવ દિસિ જિમ મુદ્ધસકરો;
પચાનન જિમ ગિરિવર રાજે, નરવડ પર જિમ મય-
ગલ ગાજે,
નમ જિનશામન મુવિ પવરે. ૪૦

જિમ નુનડવન સોલં શાખા, જિમ ઉનમ મુખ મધુરી
બાખા,
જિમ વનકેતકી મદમહે એ;
જિમ નુમિર્ધન નુવજત્ર ચમકે જિમ જિનમદિર ધંડા
રજકે,
તેમ ગોયમ સર્વ મદમહે એ. ૪૧

ચિંતામણિ કર ચઢિએ! આજ, ગુસ્તરૂં સારે વાંછિત કાજ,
કામકુલ સર્વિ વશ હુઆ એ;
કામગામી પૂરે મનકામિય, આદ્ય મદાસિદ્ધિ આપે ધામિય,
આમિય ગોપમ ચણસરો એ. ૪૨

પલ્લવખખર પહેસો પલગીરો, માયાળીજી ધરણ નિમુગીરો
શ્રીમતી ગાભા ચંલવે એ;
દેવડ મુદિ અદિદંત નમીરો, વિનયપદુ ઉવડોય ગુણીરો,
ઈણ મને ગોપમ નમો એ. ૪૩

પર ઘર વસતાં કાંઈ કરીરો, દેશ દેશાંતર કાંઈ ભમીરો,
કવચ કાચ આયાસ કરો;
મરૂ હડી ગોપમ સમરીરો, કાચ સમગત નતખણ મિરો,
નવનિધિ વિરમે તાસ ધરો. ૪૪

ચડદહ સય બારોતર વરને. ગોપમ ગણદર કેવલ દિવસે.
કિઓ કવિન ઉપગાર કરો;
આદેસિ મંગલ એડ પત્રણીરો, પંચ મહોચ્છવ પહિરો
રીરો,
ઋદિ વૃદિ કડાણ કરો. ૪૫

ધન્ય માતા જિહો ઉપરે ધરિતા. ધન્ય પિતા જિહો કુલ
અવતરિયા.
ધન્ય સહ સુર જિહો દિખિયા એ;
વિનયવંત વિદ્યા ભંડાર, વસ ગુણ પુદવી ન લગમે પાર.
વડ શાખા જિમ વિસ્તેરે એ. ૪૬

ગીનમ સ્વામિનો રાસ ભગીરો ચડવિહ સય રંગીયાયન
ડીરો,
સયલ સંધ આજુંદ કરો;
કુંકુમ ચંદન ચડા દેવનાયો, માણેક મોતીના ચોક પૂનાયો.
વચણ સિંહાસણ બેસણો એ. ૪૭

તિંહા બેસી પ્રભુ દેશના દેસે. ભવિક જીવના કાજ કરસે.
દેવવંત મુનિ એમ ભણે એ;

ગૌતમ સ્વામિ તણો એ રાસ, બલુતાં મુલુતાં લીલ વિલાસ,
આસય મુખ નિધિ સંપન્ને એ. ૪૮

એહ રાસ જે બણે બણાવે, તસ મંગળ ઘર લચ્છી આવે,
મન વાંછિય આશા ફૂલે એ;
જે ભવિ પ્રેમે બણે એ રાસ, નસ આધિ વ્યાધિ ઉપાધિ
નાસ,

ચિદાનંદ ધન પદ લહે એ. ૪૯

માંગલિક કાગે એહ સમરીને, વિદ્યા વૃદ્ધિ વિવેક લડીને,
સમરણ ભજન ભવિ નિત કરે એ;
શુર ભક્તો ગોચમ શુભવંતો, પચાસ લગ્નિધ તણો
એ કતો,

તસ નામે ભવજલ તરો એ. ૫૦

૧૩ શ્રી રતનાકર પચીસી.

(અર્થ સદિન.)

૪૪૪૪૪૪

મેષદિપાં મંગલોલિસદા. નરેન્દ્રેવેન્દ્રનામિપદઃ

મર્ચંડા સર્વાનિશયપ્રધાન, ચિરં કલ્પજ્ઞાનાઅનિધાન ૥૧૫

આવાર્થ—સર્વ પ્રકારના કાર્યાણને કરનારી એવી જ્ઞાનદિ
અનંત ગુણરૂપ, તદ્ગમીરૂપ, સર્વ પ્રકારના મંગલોલિને કીડા કરવાના
મદિર રૂપ, ચક્રવર્ત્યદિ ગુણધના મહારાજાઓ તથા દેવોના જે
દેવો તેમજે જેમનાં ચરણ કમલ પ્રત્યે મહા ભક્તિ પૂર્વક નમસ્કાર
સ્વીકે છે એવા, જગત્તથના સર્વ આવને એક સમયમાં સમકાર
જાળનાર દોષાથી સર્વજ્ઞ એવા, જતી બદ મહા પ્રતિદાર તથા
ધારીશ અનિશય મુક્ત સંપાનમ મદિમાર્ગત એવા, અને સર્વ
પ્રકારની કલ્યાણને કરનારી એવી રેવતીજ્ઞાનરૂપી સંપન્નરૂપ રૂપના
નિધાન એવા, જે પીતલમ ચિનેધર પ્રભુ, જે પદ્મામ્બા, આપ
સદા ઉન્નતપણે કલ્પવંત જોતાં ૧

જમત્તથાધાર રૂપાવગર, દુર્ધરસસામંવિધારવદઃ

ધીરીગમમ ત્વચિ મુખભાષા, કિંમ પ્રત્યે વિજયપદમિ કિંચિદ ર

આવાર્થ—જળ જુવનતા એક પદમ આધાર જૂઠા એક છે
ત્વચિ સર્વ જમતુજુવ ઉપા સમાન દિલિને એકાગ દાખલ
અવગતરૂપ એવા, જતી આ અવગત સુગુરુતિ અમરરૂપ વિજય
રૂપાવગ મુગ રૂપ અવગત રૂપે રૂપિને નિવારણ થા દો એક
આ મહા ભક્તવરૂપી જે કીર્તિ રાજ તેમ જ્ઞાન પ્રમદ રાજ તથા
અજન્મ કિંમ વિજયપદમિ રૂપે વિજયને પદમ દત્ત રૂપના
જુવરૂપી સમગ્રજ રૂપિગત અવગતરૂપે રૂપિને અવગત, જે
કેવે, રૂપ અવગતી જે રૂપ છે રાજ અને રૂપે સર્વ રૂપે
તે જેમના એક જે રૂપિગત પદમામ્બા જે જુવ રૂપિગત

જાગના બંધનમાં બધાયેલો એવો હું પામર પ્રાણી છું; તેથી હે પ્રભુ, હું આપને કેવી રીતે ભજું? હે નાથ, આ અનાદિ અનંત કાળના કેટલાકેલા ક્રોધ, માન, માયા, અને લોભરૂપી ભયંકર શત્રુઓથી હું ધુંદું, એવી મહારા ઉપર આપની કૃપા થયે આપનું સમ્યક પ્રકારે સેવન કરવાનો મારો હેતુ ક્યારે પાર પડે? ૫

દુષ્ટં મયામુત્ર દિનં ન ચેક, લોકેષિ લોકેશ મુખં ન મેભૂત;
અસ્માદશાં કેવલમેવ જન્મ, જિનેશ જજ્ઞે ભવપૂરણાય. ॥૬॥

ભાવાર્થ—છકાચ છુપોના પ્રતિપાળક, હે જગન્નાથ! મેં નિર્દય પરભવને વિષે કોઈ પણ પ્રકારનું ક્ષિત એટલે લોક કડ્યાણ, કે આત્મકડ્યાણ, કે પરોપકારાદિ કાંઈ પણ સુકૃત ન કર્યું, તેથીજ આ ભવમાં પણ મને યથાર્થ મુખ પ્રાપ્ત ન થયું; હે જિનનાથ, અમારા જેવાનો જન્મ તો કેવળ અવતાર પૂર્વ કર્ત્વારૂપ થયો, અથાત્, જેમ પૂર્વે ઘણા ભવ વ્યર્થ કર્યા તેમ આ પણ એક વધારે, ગણવા માટે થયો. ૬

મન્યે મનો યત મનોજ્ઞા વૃત્ત, ત્વદાસ્ત્યપીયૂષમયુખતા ભાત :

દુષ્ટં મહાનંદરસં કટોર-મસ્માદશાં દેવ તદ્દશ્મતોપિ. ॥૭॥

ભાવાર્થ—હે સ્વામિન, આપનું અતિ સુંદર શાત, પવિત્ર શીંગવંત. મહા મનોહર મુધાસ્ત્રમય મુખરૂપી ચંદ્ર કિરણના અપૂર્વ દર્શનને લાભ થયા છતાં તથા તેમાર્થ! નિકળતા પરમ અમૃત સદૃશ દેશનારૂપી મહા આનંદદાયક રસનું પાન થયે છતાં પણ મહાત્ મન તેમા લેશ માત્ર બીનું થયું નહિ. પિતૃજ્યું નહિ, તેથી હું એમ માનું છું કે તે મહારૂ મન પાપાણ્યકી પણ અત્યંત કટોર હોવું જો-એ ૭

ત્વત્ મુદુઃપ્રાપ્તમિદં મયામે, જ્ઞાત્રય ભૃગિભવજ્ઞમેભુઃ

પ્રમાદનિગ્રાહરણો નત નત, કસ્યામનો નાયક પન્કજેભિ ॥૮॥

ભાવાર્થ—હે નાથ સેકટો ગમે ભવ ભમતા મહા કંટે પ્રાપ્ત થાય, એવું અતિ દુર્લભ સમ્યક જ્ઞાન દર્શન. ચાન્નિરૂપ રત્ન-

ત્રયનું શુદ્ધ સેવન તુલ્યકી મુજને મળ્યા છતાં, મેં તેને વિષ
કપાયાદિ પ્રમાદ તથા નિદ્રાને વશ પડી, તથા વ્યર્થ વિડ્યાએ,
પરનિંદા, તથા કુચલી કરવામાં ગુમાવ્યું; માટે હવે હું રંક પામર
ભિખારી કોની આગળ પોકાર કરું? મારે તો એક આપનોજ
આધાર છે, તો હવે આપની કૃપા થાય તોજ માફ કાંઈ શ્રેય થાય
તેમ છે. ૮

વૈરાગ્યરંગઃ પરવંચનાય, ધર્મોપદેશો જનરંજન.યઃ
વાદાય વિદ્યાધ્યયનં ચ મેભૂત, ક્રિયદ્વયે હાસ્યકરં સ્વમીરા. ૥૯૫

ભાવાર્થ—હે ભગવન, મેં બહારથી વૈરાગ્યનો રંગ એટલે
ટોળ દેખાડીને લોળા લોકોને છેતર્યા, વળી લોકોને શિશ્નવા માટે,
તથા લોકોમાં ભલે ગણાવા માટે મેં બહારથી ધર્મનો ઉપદેશ
કર્યો; વળી મારા સર્વ વિદ્યાભ્યાસનો ઉપયોગ મેં વાદવિવાદમાં
તથા તકરારો કરી જય પરાજય કરવામાં કર્યો; માટે હે ઇશ,
આવું માફ હાસ્યકારક ચરિત્ર તે હું આપને કેટલું કરું? ૯

પગપચાદેન મુખ સંદાય, નેત્રં પરમ્પ્રીજનવીક્ષણેન;
ચેતઃ પરાપાયવિચિંતનેન, દૂતં ભવિષ્યામિ કથં વિભોક્ટ. ૥૧૦

ભાવાર્થ—હે નાથ, પાંચકાના છતાં અછતા દોષો બોલી મેં
મારા મુખને દૂષિત કર્યું, તથા પરસ્તીને વિકાર દૃષ્ટિએ ભેડ ભેડ
મારા નેત્રાને મે અપવિત્ર કર્યા; વળી પરશુઓને અનર્થ તથા
પીડા ઉત્પન્ન કરવાના વિચારો કરીને મારા મનને મેં મહા મલિન
કર્યું, હવે હે સ્વામિન, આવા પાપાયરજોએ કરી માફારી
આગળ શી ગતિ થશે? ૧૦

વિદમ્બિતં યત્ સ્મરંધસ્મરતિર્દશાવશાસ્ત્રં વિપયાધલેન;
પ્રકાશિતં તદ્ભવતો દ્વિયેન, સર્વંજ સર્વં સ્વયમેવ વેત્સિ. ૥૧૧

ભાવાર્થ—હે પ્રભુ, કામદેવરૂપી રાક્ષસની મહા વિદમ્બણરૂપ
પીડાને પામેલો વિપયાધપણે એટલે વિવેકરૂપી ચક્ષુ વિંધ્યાએલી

છે જેની, એવો હું, તે આપને આ મારી લક્ષ્મણુજી વૃત્તિ
પ્રગટી કરી છે, અને આપ તો અંતરંગતરી સર્વજ્ઞ છે, સર્વ
જગતજીવના ભાવને જ્ઞાને કરીને જાગી રહ્યા છો, તેથી મુખે
કરીને શું કહું! ૧૧

પરમેશ્વરમંત્રૈઃ પરમેષ્ઠિમંત્રઃ, કુશાસ્ત્રવાક્યૈર્નૃદિતાગમોક્તિઃ,
કર્તુર્વૃદ્ધા કર્મ કુદૈયસંગાઃ-કર્વાંછિ હી નાથ મનિગ્રમો મે ॥૧૨॥

ભાવાર્થ—હે નાથ, અન્ય દેવી દેવજ્ઞાનાં મહિન કુશાસ્ત્રો શિષી
શિષીને આપનો પંથ પરમેષ્ઠિ મંગલરૂપ નવ પદાત્મક શ્રી નવકાર
મહા મંત્રનો મેં નિરાદર કર્યો; જગી હે ભગવાન, કુશાસ્ત્રના
શ્રવણ વડે આપના મહા પવિત્ર જિનાગમના વચનોને વૃથા,
અસત્ય માન્યાં, જગી હરિહરહિ કુદૈયોની કુસંગતિવાગી સેવાએ
કરી મેં સારાં પાપ કર્મોનો નાશ કરવાને આશું, હા હા ઈતિ
ખેદ, હે પરમેશ્વર, આ ગને કેવો મતિનો ભ્રમ, અચાત, બુદ્ધિનો
વિપર્યાય થયો! ૧૨

વિમુચ્ય દ્રગલક્ષ્યગત ભવંત, ધ્યાતા મયા મુકશિયા દદતઃ
કટાક્ષ વાંજગલીરનાલી-કટીતટીયાઃ સુદરશાં વિલાસાઃ ॥૧૩॥

ભાવાર્થ—હે જગદિશ શાશ્વત મારી દ્રષ્ટિને જોયર એવા
મન્યજ તમોને મૃદીને અર્ધાત્, આપના મહા પવિત્ર મુખ દર્શનનો
ત્યાગ કરીને મેં મૃદે સ્વયં નેત્રાવાલી સુંદર સ્વરૂપવાન કામિની-
ઓના હાવભાવ, કટાક્ષ, સ્નનપ્રદેશ, ગલીર નાલી, પાતળી કેડ
ઈત્યાદિક મનોહર અવયવોના વિભ્રમયુક્ત વિલાસોનું મારા હૃદયને
વિષે કામાધપણે ચિંતવન કર્યું, હે નાથ, અનોપમ ચિંતામણી-
રત્નથી પણ અધિક એવા આપના દર્શન તથા ધ્યાનનો ત્યાગ કરીને
હું મહામૃદ જડપ્રાણી આવા કલુષિત, મહિન પાપી, વિષયવિકા-
રોમા આશકત થયો, માટે મને પિષ્કાર હો. ૧૩

ધણે ધમ કીધો, પણ શરીરની અંદર રહેતો નો આત્મા તેની
શુદ્ધિને અર્થે તો કોઈ પણ પ્રકારનો વિચારજ ન કીધો, અથાત્
કાંઈ પણ સુકૃત ન કર્યું એવી ભારી મહા મોહ વિટંબણા તો
જીવ્યો! ૧૬

નાત્મા ન પુણ્યં ન ભયો ન પાપ. મયા વિદ્યાનાં કટુગીરંધીયં;
અધારિ કલ્મે નયિ કેવલાકે. પરિસ્ફુટે સત્યપિરેવ વિગ મામ્ ॥૧૭॥

ભાવાર્થ—હે પ્રમુખાપ કેવળજ્ઞાનકોળી સૂર્ય, માણાત અતિ પ્રગટ
છતાં મેં જીવ એટલે આત્મા નથી. પુન્ય નથી પાપ નથી પુનર્ભવ
સ્વર્ગ નથી. નરક નથી મોક્ષ નથી. કાંઈ નથી, ઇત્યાદિ અધમ. નાસ્તિક,
દુર્જનોની વાણી મેં કાને ધારણ કરી, માટે ગુણ અવગુણના વિવેક
કરીને રહિત એવા મુજ મૂઠ અવેવેકીને ધિષ્ટાર હો. ૧૭

ન દેવપૂજા ન ચ પાત્રપૂજા. ન આહુતર્મથ ન સાધુતર્મથ
સજ્જાપિ મ નુચ્યમિદ મમજ્ઞ. કૃત મયાભ્યવિજાપનુલ્ય. ॥૧૮॥

ભાવાર્થ—હે જગતના મને જાણ દેહતે દોહિતો એવા સર્વ
ઉન્નત ધર્મના, ન નવું પુણ્ય નમો કૃતવાન મનુષ્ય ભવ મર્યો
કળા. ન વાધિવળા. નાન્ય વિદે રજા ન કરી. ન પાત્રને વિષે
ભક્તિભાવે જાણ ન કરું. ન નવું શ્રાવ ને ધમ કીધી રીત ન
પા. યે. તેમ જ નવું નવું નવું નવું જ્ઞાનાધનકે નાપુ
ધમેનું રથથ પાત્ર ન નવું નવું નવું નવું નવું નવું નવું
કળા ને મા. યે જ્ઞાને રથે નવું નવું નવું નવું નવું નવું
કળા નવું નવું નવું નવું નવું નવું નવું

અન મયા ન નર્વાર કામનુ ન નુચિતામગિનુ કેપ્રદાનિ
ન નવર્મ કૃત્વામિદપિ, જિનેશ ન પચ્ચ વિમ્ભાવ. ૨૮

ભાવાર્થ—જિનેશ મેં અવગણ્ય ને નવું નવું
એવા મનોવર્તિ કૃત્વામિદ. નવું નવું નવું નવું નવું નવું
ચિત્તવર્તી પાત્રમો; નવું નવું નવું નવું નવું નવું નવું

સૌલેક્ષ્યાવકત્રનિરીક્ષણેન. યો માનસે સમસ્યો વિકલ્પ;
ન શુદ્ધસિદ્ધાંતપરોધિમધ્યે. ચૈનોધ્યગાનારકકારણ કિં. ૫૧૬૪

ભાવાર્થ—હે ત્રિકાગવેદિ નાથ મેં અંચળ નેત્રાવાલી સમજી
ઓના મુખોને વિકાર દ્રષ્ટિએ નિગ્મી નિગ્મીને મહાશ્વ મને વિ
વિષયાભિલાષનો જે ચીકણો. સાક્ષાગના અશ્વવાતો ડાર લાગ્યો છે.
તે છે સંસારતારક વિનો, મેં આપના પ્રતિષ્ઠા મિદાન સ્થુલ
મધ્ય ભાગને વિશે થોયો. તોપણ તે નગનો શ્વર અંદરે વિષ
ચીકણનો ડાઘ નિકળ્યો નહિ, તેનું શુ કારણ હશે? સમજ
કે, આપનાં શાસ્ત્ર વચનોને અતિ વિસ્તારપણે અભ્યાસ પૂરક
ભણ્યા છતાં, તેના ગુહ મનેને અનુભવતા હતા. આ સમજી
ચીકણતા ટળી નહિ, તેનું શુ કારણ? હે પ્રભુ મને તો તેનું
કારણ મારી અત્યંત ધુરી દ્રઢ વિચારનાનું 'ગુરિય' જણાય છે. ૧૬

અંગં ન ચંગં ન ગણો ગુણાતા. ન નિર્મલં કેવલસત્ત્વિકમ;
સ્ફુટપ્રભા ન પ્રભુતા ચ ક્ષાપિ. તથાપ્યદગાન્ઠર્થિનાં ૫૧૬૫

ભાવાર્થ—હે જિનેશ્વર માત્રે મારી નાં મુદ્દર નથી.
તેમ મારામા કોઈ પણ પ્રકારના કલમ વિનય નામીયો, પૈર,
સમતા, સત્યતા, ક્ષમા આદ્યાદિ નવવર્ગ ગુણને નમક જ
નથી. તેમ કોઈ પણ પ્રકારનો પવિત્ર કે નહિ કે પવિત્ર જ નથી.
વળી દેહીધ્યમાન કાલિયુક્ત નાથ પ્રધાનને કોઈ નાડેમી
પણ નથી, છતાં મહા અહ કારે મહેન્મત્ત યદા ૫૧૬૬; ચિવિ
કર્થનાને પામું છું. ૧૫

આયુર્ગણિત્યારા ન પાપશુદ્ધિ. નૌત્ર વંશા ના ૧૧૫૬
યન્નકૌઠ્યવિવેકો ન વર્મ. સ્વમિન્મદાનર્દા ૧૧૫૭

ભાવાર્થ—હે સ્વામિન, ૧૧૫૬ અહિં નાં ૧૧૫૬
આભ્યં, તોપણ મારી પાપ પશ્ચિમનાં નહિ નહિ
તરણ અવસ્થા પૂરી થઈ, તોપણ મારી વિવેક નહિ
અધુરીજ જણાય છે, હે પ્રભુ મેં માન કર્યું નહિ નહિ

યદી વિરજા ભુદિને લવ પત્ર ન થયોઃ વડી હે નાથ, દુર્જન
પ્રાણીએના અપ્રિય કટુક વચનો સાંભળીને મનમાં ઉપદ્રમ એટલે
સમજાવા ન રાખ્યોઃ વડી હે દેવ, મેં પરમાર્થ ભુદિએ એટલે
કેવળ આત્માની નિર્મળતાને અર્થે જ્ઞાનાશ્વાસ, ક્રિયાયોગ, ધ્યાન
તપશ્ચિન કર્યાં; કોઈ પણ પ્રકારની અધ્યત્મિક દયા એટલે શુદ્ધાત્મ
સ્વરૂપ ચિંતવન અને આત્મું નહિ તો હવે હે નાથ, આવો અધમ
દુરાચારી જો હતું, તેને આ ગદન અંસાર સમુદ તરવાની યોગ્યતા
ક્યાં થીજ દોષ ? ૨૨

પૂર્વે ભવેશ્વરિ મયા ન પુણ્ય-માગમિજ્ઞમન્યપિ નો કુરિમ્યેઃ
વરીદશાદં મમ તેન નપ્તઃ જૂનેદભવદભવિત્રયીશઃ ॥૨૩॥

ભવાર્થ—હે કેવળીપતે, મેં પૂર્વે ભવને વિષે કોઈ પણ પુનઃ
કર્મું નહિ, કેમકે જો કર્મું હોત તો આ ભવમાં મુખ મગ્ધું હેતુ,
પત્ર તે તો નાહીઃ વડી આવતે ભવે પણ હતું કોઈ પણ મુશ્કેલ કરનાર
નાહી, કેમકે આ ભવમાં કોઈ પણ જાતની ભડી ધર્મવાસના દંદ
કરતો નાહી, તો આગળ તે ક્યાંથી થયો? કેમકે જેવી મનિ તેવી
મનિ થાય છેઃ આ રીતે હે ભવજાન, મારા તો વર્તમાન જૂન અને
દાવિધ્ય, ત્રણે ભવો નપ્ત થયા ૨૩

કિંચ મુખાદં લઘુધા મુખાભુઃ પૂજ્ય ત્વદ્વે ચલિત સ્વપ્નિયઃ
જરપદમિ ઘરમાન ત્રિજગત્સ્વરૂપ-નિરૂપાસ્ત્વં વિચરેતદચ ૨૪

ભવાર્થ—અને જ્ય હવેએ પૂજિત એવા હે જગત્પતે, હું મારું
ચરિત તે આપણી પાસે શુ હતું? કેમકે આપ તો ત્રણ ભુવનના સર્વ
ભાવોને એક સમવમા બાંધીને નિરૂપણ કરનારા છે, તો હે અંતર
ભમી, અપને આ મારું ચરિત ભણવું તે શા દ્વિસાજમા છે? ૨૪

સપ્તવિંશતિમો ઉદઃ

દીનોપારકુરંચસ્તેવાપમે નાસ્તે માન્ય દુષા-

પાત્રં નાત્ર જને ધિમેશ્વર તથાપિત્યં તથાયે શિવઃ

કષ્ટ, તથા સર્વ વ્યાધિથી મુક્ત, અપાર મુખે કરીને પૂર્ણ, અને સદાકાળ સર્વ પરબુદ્ધગતિક સંગે કરીને સહિત, આ આત્માધિરાજ વર્તે છે. ૧૩

લોકમાત્રપ્રમાણો હિ, નિશ્ચયે નહિ સંશયઃ;

વ્યવહારો દેહમાત્રેણ, કથયન્તિ મુનીયૈરાઃ. ૧૪

ભાવાર્થ—ચોક્કસ રાજલોક પ્રમાણ, નિશ્ચયે અવગાહન શ્રેય છે જેનું, પણ વ્યવહારે પોતપોતાના શરીર પ્રમાણ શ્રેયવાળો આત્મા છે, એમ મહા મુનિયો એટલે તીર્થંકર, ગણધરાધિ મહાત્માઓ કહે છે તે વાતમાં લેશ માત્ર સંદેહ નથી. ૧૪

યત્ક્ષણં દશ્યતે શુદ્ધં, તત્ક્ષણં મનવિઘ્નમઃ;

સ્વસ્થચિત્તં સ્થિરીભૂતં, નિર્વિકલ્પં સમાધયે. ૧૫

ભાવાર્થ—જે ક્ષણે આ આત્મા શુભને શુદ્ધ દેખાય છે, તેજ ક્ષણે સર્વ કલ્પિત મુખના જ્રમથી સહિત શુભ માત્રમ પડે છે; વહી સંપૂર્ણ શાંત, સ્થિર ચિત્તવંત, અચલ, નિર્વિકલ્પ સમાધિને વિષે સંદેહો હીસે છે. ૧૫

સ એવ પરમં શ્રદ્ધ, સ એવ જિનપુંગવઃ;

સ એવ પરમં તત્ત્વં, સ એવ પરમં તપઃ. ૧૬

ભાવાર્થ—તેજ ઉન્નૃષ્ટો શ્રદ્ધસ્વરૂપી છે. તેજ સામાન્ય કેવલીને વિષે શિરોમની શિખર સમાન વીર્ય કર, સ્વરૂપી છે, તેજ ઉન્નૃષ્ટ તત્ત્વ છે સારભૂત પદાર્થ છે, અને તેજ ઉન્નૃષ્ટો, ઇચ્છાનિરોધરૂપ તપમય એવો આ આત્મા છે. ૧૬

સ એવ પરમં જ્યોતિઃ, સ એવ પરમો મુરઃ;

સ એવ પરમં ધ્યાન, સ એવ પરમાત્મ. ૧૭

ભાવાર્થ—તેજ ઉન્નૃષ્ટ જ્ઞાન જ્યોતિમય છે, તેજ ઉન્નૃષ્ટ સા મુર એટલે પોતાના આત્માને પોતેજ ગ્રિપ્તા આપનાર ઉત્તમમુર છે, વહી તેજ ઉન્નૃષ્ટ ધ્યાન છે, અને તેજ સર્વોત્તમ પદાર્થ આ આત્મા છે. ૧૭

સ એવ સર્વકલ્યાણું, સ એવ ગુણ ભાગનું;
સ એવ શુદ્ધ ચિદરૂપું, સ એવ પરમં શિવં. ૧૮

ભાવાર્થ—તેજ સમસ્ત કલ્યાણનું નિધાન છે, તેજ સમસ્ત
ગુણોનું ભાગન છે, તેજ નિર્માણ જ્ઞાનાનંદ સ્વરૂપી છે, અને તેજ
સર્વ ઉપદ્રવથી રહિત, અચ્છાદ્ય શિવરૂપ આ આત્મા છે. ૧૮

સ એવ પરમાનંદ; સ એવ ગુણદાયક;

સ એવ પરમચેતન્યું, સ એવ ગુણસાગરં. ૧૯

ભાવાર્થ—તેજ પરમ આનંદ યુક્ત છે, તેજ મહા ગુણદાયક
છે, તેજ ઉત્કૃષ્ટ ચેતન્ય એટલે જ્ઞાનશક્તિ છે, અને તેજ સર્વ ગુણ
સમુદ્ર આ આત્મા છે. ૧૯

પરમઆહ્લાદસંપન્નું, રાગરૂપવિવર્જિતું;

સૌકં તુ રેહ મધ્યે તુ, યો જ્ઞાનાતિસ પડિત. ૨૦

ભાવાર્થ—તેજ ઉત્કૃષ્ટ હર્ષમય છે, તેજ સર્વ રાગ, દેવાદિ
વિકાર રહિત, શરીરને વિષે શોભી રહ્યો છે, તેને જે યથાર્થ જાણે
છે, તેજ ખરો પડિત છે. ૨૦

આકારં રૂદિતં શુદ્ધં સ્વસ્વરૂપં વ્યવસ્થિતં;

સિંધમંદગુણુપિત. નિર્વિકારં નિરંજન. ૨૧

ભાવાર્થ—સર્વ આકાર રહિત, પાતાના સ્વરૂપેજ રહેલો.
સિદ્ધના આડ ગુણોએ સરિત, નિર્વિકારી. સર્વ કર્મકેરી અજને
રહિત. શુદ્ધ નિપન્ન સ્વરૂપી જ્ઞાનમા છે. ૨૧

તત્ત્વમત્તુ નિજામાન. રાગ પવિત્રિત;

સદ્ગુણાદ્યેતન્ય. પ્રકાશયતિ મદ્દાયશ. ૨૨

ભાવાર્થ—જેવંજ, એટલે ઉપર કલ્યા નેવાજ, પાતાના જ્ઞાનમા
રા. ૫. મે. ૬. જ્ઞાન મિશ્રાવાદિ. વિકાર રહિત છે. સ્વભાવિક
સ્વાધીન, જ્ઞાન ચેતનાવત જ્ઞાનમાનુ સ્વરૂપ છે. જેમ મહાદેવ યશના
પણી શ્રી પન્નામાએ પ્રકાશુ છે. ૨૨

પાપાણ્યેયુ યથા લેમં, દુઃખમધ્યે યથા શૂનં:
નિદ્રમધ્યે યથા તેજં, કેદમધ્યે તથા શિવં. ૨૩

ભાવાર્થ—જેમ પથ્થરને વિશે સુવર્ણ, જેમ દૂધને વિશે ધી,
જેમ તલમાં તેજ, સત્તાગત્ એટલે શક્તિરૂપે રહેલાં છે; તેવીજ રીતે
આ શરીરને વિશે શક્તિરૂપે બ્યાપી રહેલો ચિત્સ્વરૂપી આત્મા
છે. ૨૩

કાષ્ઠમધ્યે યથા વન્દિઃ, શક્તિરૂપેણ નિષ્ક્રિય;
અયમાત્મા શરીરેણ, યો જ્ઞાતાતિ સ પડિતઃ. ૨૪

ભાવાર્થ—જેમ કાષ્ઠને વિશે અગ્નિ શક્તિરૂપે ગુપ્ત રહેલી છે.
તેમ આ આત્મા શરીરને વિશે રહેલો છે, એમ જે જાણે છે, અને
વર્તે છે, તેજ ખરો જાણકાર પડિત છે. (પણ આત્મા, આત્મા
કરીને પોકાવનારા, માત્ર કથની કરનારા, અને આત્માના સ્વરૂપી
ગિરદીન વર્તનારા, શાગી, ઢેગી, મોડી, ગિઝારી, મમની, જઝાનંદી;
જવવાની પ્રાણીઓ પડિત નામને યોગ્ય નથી, એકલા વચન જાતને
વિશે કહી રહેલા મુકાબી પડિતાઓના પાતાના આત્માને કહી
શ્દ્ધા છે, અને આત્માને નામે આત્માનેજ વગાવે છે, એ ખેદની
વાત છે.) ૨૪

અસત્ત્વતિ પશ્યિત્વયઃ, ત્રનેષુ પશ્વિત્ત્વતિઃ
ત્વદેવતાત્વતિ ન પ્રાપ્ત્ય, પન્થ પદમાભવઃ. ૨૫

ભાવાર્થ—અસત્ત્વતિ નવાત કરીને ત્રણ નિયમને વિશે નિષ્ક્રિય
શ્યુ, અને તરી પડેલા ત્રણ મુદ્દાઓ નિયમને વિશે ત્રણ નિયમ
તે ત્રણ નિયમને શ્યુ ને ત્વદેવતા નમારી કરીને આત્મા મુદ્દ
પન્થાભવતે પાત છે. ૨૫

ત્રિતે વન્થાભવ પશ્ચીકી નમાતે

૧૫ ત્રિપાઠિ શલાખા છાત્રિની.

(ચાખાણી દેશી)

- પ્રહસ્યમે પ્રણમુસસ્ત્રતીમાય, વડી સહયુરને લાગું પાપ. ૧
 ત્રેસડ ચિહ્નાકાનું કહું નામ, નામ જપંતા સીએ કામ.
 પ્રથમ ચોવીય તીર્થકર બાજુ તેડ તલે હું કરીય પ્રણામ; ૨
 રીખમ અગ્રતને સંભવ સ્વામ, ચોથા અલેનંદન અભિરામ.
 મુખતિ પદપ્રમુ પૂરે આય મુપાશ ચંદ્રપ્રમુ દે મુખવાસ; ૩
 મુવિધિ શીતલ ને ઔપાસનાય, એ છે સાચા ચિત્તપુર સાધ.
 વામુપૂજ્યવિજય વિમગ અનંત ધર્મ શાંતિકુમુ અરિકંત; ૪
 અર મહિલ મુનિમુગત સ્વામ, એકથી લહિયે મુક્તિ મુકામ.
 નમીનાથ નેમીસર દેવ, જસ મુન્નરનિન સારે સેવ; ૫
 પાર્શ્વનાથ મહાવીર પ્રસિદ્ધ. તુડા આપે અવિચલ રિદ્ધ.
 ચોતારી બહુતેર સાડ પચાસ. ચાકીય ત્રીય વીય દય ખાસ; ૬
 બે લાખ એક લાખ પૂરવ સર્વી બાજુ. ચોતારી બહુતેર સાડ પ્રમાણ ૬
 ત્રીય દય એક લાખનું માન. વચાયુ શાંતિ તાર્ક વખાણ.
 પચાણુ મુકની પચાવન ત્રીય. દય એક અડીયે, હોતેર કરીય. ૭
 ધનુચય પચ ને સ.ક.ચ.ન. ચા. સ.ધ.ચ.લ. ચલેએ અડીયે ધા.
 દોસન સાર્થસન ને તન એક આનંદ દય દય રીજા પચારે ઉંક. ૮
 ત્યાગ. પચ પચ રીજ. ત્રીજીએ એમ. દસ ધનુર મુખી પ્રમુ
 હવે નવ ને સાત હાથ પ્રમાણ. અનુક્રમે પાતને વીનુ બાજુ ૯
 એમ સર્વિ વિનુ આયુ તનુમાન. બાજી કરા પ્રનુનુ ગુણમાન.
 વિનુ તાન પ્લાન બહુમાન કન્યા લદાએ અવિચલ ધમ ૧૦

- તપ જપ સંજમ સગ લયે રાગ દેષ જો નાંહિ;
રાગ દેષ કે જાગતે, એ સગ લયે જાંહિ. ૨૨
- રાગ દેષ કે નાસતે, પરમાતમ પરકાસ.
રાગ દેષકે લાસતે પરમાતમ પદનાસ. ૨૩
- જો પરમાતમ પદ થયે, તો તું રાગ નિવાર;
દેખી સંજોગ સામીકો, અપને હિયે જિયાર. ૨૪
- લાખ બાતકી બાત થહ, તોકું દેઈ બતાય;
જો પરમાતમ પદ થયે, રાગ દેષ તજ લાય. ૨૫
- રાગ દેસ ત્યાગે જિનુ, પરમાતમ પદ નાંહિ;
કોટિ કોટિ તપ જપ કરે, સગ અકારથ જાય. ૨૬
- દોષ આતમકું થહ, રાગ દેષકો સંગ;
જોસે માસ મજીકમેં, વસ આરહી રંગ. ૨૭
- તેસે આતમદ્રવ્યકું, રાગ દેસકે પાસ;
કર્મરંગ લાગનુરહે, કેસે લહે પ્રકાશ. ૨૮
- ઇલુ કરમનકો જીતવો, કડીન બાતહે વીર;
જર ખોદે જિનું નહિ મિટે, હુલ જીત જો પીર. ૨૯
- લડ્ડો પતોકે કીયે, એ મિટવે કે નાહિ;
ધ્યાન અગની પરકાશકે, હોમ દેહિ તે માહિ. ૩૦
- જયું દારકે ગંજકુ, નર નાહિ શકે ઉકાય,
તનક આગ સંજોગ તે, છિન એકમેં ઉડ જાય. ૩૧
- દેહસહિત પરમાતમા, એહ અચરિતકી બાત;
રાગ દેષકે ત્યાગ તે, કર્મ શક્તિ જરી જાત. ૩૨

પરમાતમકે ભેદ દ્વય, નિઃશ્વ સકલ પરવાન;	
મુખ અનતમેં એકસેં, કહેવે કે દ્વય યાન.	૩૩
ભાઈ એક પરમાતમા, સોહિ તુમમેં યાહિ;	
અપગી શક્તિ સંભારકે, હિખારત કે તાંહિ.	૩૪
રાગ દેવકુ ત્યાગ કે, ધરી પરમાતમ ધ્યાન;	
યું પાવે મુખ શાશ્વત, ભાઈ હંમ કઠ્યાન.	૩૫
પરમાતમ છત્રીસીકે, પહિયો પ્રીતિ સંભાર;	
ચિદાનંદ તુમ પ્રતિ લખી, આતમકે ઉદાર,	૩૬

ઈતિ પરમાતમ છત્રીસી સમાપ્તઃ

અવધારે અમ વિનતિ રે. એ આંકળી. ૧
 યોડામાં કાર્ય ધર્મનાં રે, કિમ કરીએ મુનિરાજ;
 ગુરુ કહે યોગ અમંખ્ય છેરે, જ્ઞાન પંચમી તુમ કાજ. અવગ ૨
 હાજી અર્ધે સવિ અથ ટળે રે, શુભ પરિણામે સાધ્ય;
 કદયાળુક ને જિનતણા રે, પંચમી દિવસે આરાધ્ય. અવગ ૩

લાગ ત્રીજી, જાછને કેળો માગ વાજાજી રે.—એ ફેરી

ચેત્ર વંદ પાચમ દિને સુજો પ્રાણીજીરે,	મુ.	
ચવિયા ચંદ્રપ્રભુ સ્વામ, લાડી મુખડામ;	મુ.	
અજિત સંભવ અનંતજી,	મુ.	
ચેત્ર મુદિ પંચમી શિવ ધામ, પરિણામ.	મુ.	૧
વેમાળ વદિ પંચમી દિને,	મુ.	
સંજ્ઞામ કિયે કુંડુનાથ, બહુ નર સાથ;	મુ.	
જેઠ મુદિ પંચમી વાસરે,	મુ.	
મુકિત પામ્યા ધર્મનાથ, શિવ પુર સાથ	મુ.	૨
શ્રાવણ મુદિ પંચમી દિને,	મુ.	
જન્મ્યા નેમિમુરંગ, અતિ ઉછરંગ;	મુ.	
માગસર વદિ પંચમી દિને,	મુ.	
મુચિધિ જનમ મુખમ ન, પુન્ય અમંગ.	મુ.	૩
કાર્તિક વદિ પંચમી દિને	મુ.	
સંભવ કેવળજાન, કરો બહુ માન	મુ.	
દસ દોર નેઉ નિજ મુંગ,	મુ.	
પંચમી દિનના કદયાળુ. મુખ નિધાન	મુ.	૪

હાગ વાજી. હાગ વાજી જાનના જાનના વજીરા દરમ સાગમે—એ ફેરી

હાગે માગે જાન નુડના વજળ ગુણી દિવસારમે.
 વ્યાજ વિજાધરી પંચમી વિધિ ને વાચરેરે લોક,
 હાગે વાગે જાનના દવ વજ જાન મનેદારમે.
 હાગેરે જાનના દવ વજળ વજારે લોક.

હારે મારે તપ પૂરણા ઉજમણાનો ભાવજો.
એકલે વિધુન યોગે મુરપદ વિવર્યાં દે લોક;
હારે મારે ધર્મ મનોરથ આગમ તજતાં હોય નો.
ધન્ય તે આતમ અવલોકે કારજ કર્યાં દે લોક. ૨

હારે મારે દેવ થકી તુમ કુખે લિયો અવતારજો,
સાંભળી રોહીણી જ્ઞાન આરાધન દૂલ ધણાં દે લોક;
હારે મારે ચાર ચતુરા વિનય વિવેક વિચારજો;
શુભ કેટલા લખાયે તુમ પુત્રી તણારે લોક. ૩

રાગ પાંચમી, આસજસહો નેમી—એ રેમી

જાનીને વણજી ચારે બેઠેની, જાતિ સમરણ પામીરે;
ત્રીજા ભવમાં પારણ દીધી, સિદ્ધાં મનનાં કામો રે, જાની ગુણવંતા;
શ્રી જિનમંદિર પંચમનોહર, પંચવરણી જિન પડિમા રે જાગ
જિનવર આગમને અનુસારે, કરી ઉજમણાનો મહિમા રે. જાની ૧
પંચમી તિથિ આરાધન પંચમ, કેવલનાલિ તે શાયરે; જાગ
શ્રીવિજયવદનીસૂરિ અનુભવ નાણે, સંધ સકલ સુખદાય રે. જાની ૨
જાગ ૩

૨ શ્રી શાંતિ સુધારસ કુંડની સમજાય.

સ્વામિ મિત્રપરા વિનનિ—એ રેમી.

શાંતિ સુધારસ કુંડમાં, તું રમે મુનિવર હંસ રે;
ગારવ રેણું શું મમરમે, મૂક ને તુ ચિથિલ મુનિ સંગ રે. શાંતિ ૧
સ્વહિત કર મ કર ભવ પૂરણા, મ કર તું ધર્મ ગાહિ કુહ રે;
લોક ગંજન ધણું મમ કરે, ભણતો હોઈ મમ મૂઠ રે. શાંતિ ૨
ને યતિવર થયો જીવડા, પ્રથમ તું આપને તાર રે.
આજ સાખે મુનિ ને તર્યો, તો પડી લોકને તાર રે. શાંતિ ૩

તુજ ગુણવંત બાણી કરી, લોક દીયે આપણા પુત્ર રે;
 અસન વસનાદિક ભરી દીયે, ખોટડું મ ધર મુનિ મુત રે શાંતિ ૪
 નાણુંદસણ ચરણ ગુણ વિના, તું કિમ હોઇય સુપાત્ર રે;
 પાત્ર બાણી તુજ લોક દીયે, મ ભરીય તું પાપી નિજ ગાત્ર રે.
 શાંતિ ૫

મુખી સમિતિ ગુપતિ નહિ, નહિ તપ એવણા શુદ્ધિ રે;
 મુનિ ગુણવંત માંહિ મૂલગો, કિમ હોએ લઘિધને
 સિદ્ધિ રે. શાંતિ ૬
 વ્યાપ માંડયો ઘણો ગુણ વિના, ભૂરી આડંબર ઇચ્છ રે;
 ધર તજ માન માયા પડયો, કિમ હોએ સિંહ ગતિ
 રીચ્છ રે. શાંતિ ૭

ઉપશમ અંતરંગે નહિ, ન હોએ તુજ સગળ આચાર રે.
 નતિ શુતિ પૂજ તું અભિવ્રજે, મ કર અણુમાનિઓ
 ખાર રે. શાંતિ ૮

ઉદર ભરણાદિ ચિંતા નહિ, સ્વજન મુત કવત્ર ધર ભાર રે;
 સજન ચૌરાદિક ભય નહિ, તોહી તુજ શિયિત્ર આચાર રે. શાંતિ ૯
 વિવિધસું દેખી તું લોકના, તુજ કિસિ ચિંત મુનિસજ રે;
 તું જના વર્જનાદિકે પડયો, મૂક માં આપણું કાજ રે. શાંતિ ૧૦
 આપણું પારકું મમ કરે, મૂકી મમતા પરિવાર રે;
 ચિત્ત સમતા રસે સિંચજે, મ કર બહુ બાજી વિસ્તાર રે. શાંતિ ૧૧
 લોક સત્કાર પૂજે સ્તવે, મુજ મિત્રે લોકના વૃંદ રે;
 મુજ જશ નામ સહુમે વિસ્તરે, ઇસો અભિમાન
 મુલિંદ રે. શાંતિ ૧૨

પૂર્વ મુનિ સારિણિ નહિ કિસિ, આપણી લઘિધને સિદ્ધિ રે.
 અનિશય પણ તેહવા કિરયા નહિ, તેહિ તુજ માનએ શુદ્ધિ રે.
 શાંતિ ૧૩

પૂર્વ પ્રભાવિક મુનિ હુવા, તેહને નહિ તું તોલ રે;

૧૫ હીણું ઘણું લાવજે, મૂખે વણું ઘણું મ તું જોડ
 રે. શાંતિ ૧૪
 અડી કરી ને જન રંજીઆ, વથ ક્યાં બહુ જન લોક રે;
 ક દીપે ન તે તાહર, ગૃહી મુનિના તરે દેક રે. શાંતિ ૧૫
 ર પ્રસાદે શુભહીનને, હુધ અછે તુજ શુભ સિદ્ધિ રે;
 શુભ મત્સરી મન હુધે, કર નિજ જીવએ શુદ્ધિ રે, શાંતિ ૧૬
 યમ યોગ મૂઢી કરી, વથ ક્યાં ને જન લોક રે;
 ગ્ય ગુરુ ભક્તિ પુસ્તક લખાં, અંતે દીપે સાન વિષ્ણુ શોક રે.
 શાંતિ ૧૭
 યમ સમતા મુખ જલધીમાં, મુરનર મુખ એક ખિંદુ રે;
 જે તું સેવ સમવેલડી, મૂઢી રે અવર સજ પધે રે. શાંતિ ૧૮
 એક કાલુ વિધે જંતુ પરે, તુ વથ જીવ સમભાવ રે;
 વર્ત મેત્રી મુધાપાનથી, સકલ મુખ સન્મુખે લાવ રે. શાંતિ ૧૯
 તાપ શુભવંત શુભ રંજીઓ, દીન દુઃખી રૂખી દુઃખે છુર રે;
 નેર્ગુણી દેશ વિરતિ રહી, સકલ મુનિ મુખે ચિત્ત
 પૂર રે. શાંતિ ૨૦

૩ શ્રી દેવાનંદાની સમજાય.

હા કુયુક્તિન મનર કિમવા ન જાતે—એ વેલી

જનવર રૂપ દેખી મન હરખીત જ્ઞાનમે દુધ મરાયા.
 તવ જ્ઞાનમકુ લખા અચલા, પ્રેન કરનકુ આયા.
 હો જ્ઞાનમ એતો મેરી અલા. એ અકણી ૧
 તસ રૂપે તુમ કએક વમીયા. કવલ કીયા એલે કર્મ.
 તવ શ્રી વીરજિજ્ઞંદ એમ જોડે, એમ કીયા એલે કર્મ હો.
 જ્ઞાનમ ૨
 ત્રિનગરે દેરાણી હુની દેવાનંદા નંડાણી.

વિષય લોભ કરી કાંઈ ન જાણ્યો, કપટ વાત મન આણી. હો ગૌતમ ૩

દેરાણીડી રત્ન ડાઘડી, બદુલાં રત્ન ચોરાયાં;
જંગલો કરતાં ન્યાય જળ હુવો, તમ કહુ નાણાં પાયાં. હો ગૌતમ ૪

ઐસા શ્રાપ દીધા દેરાણી, તુજ સંતાન મુજ હોજો;
કર્મ આગળ કાંઈ ન ચાલે, ઇદ્ર ચકવર્તિ જો જો. હો ગૌતમ ૫

ભરતરાય જળ રૂપજને પૂછે એકુમાં કોડે જિલુંદા
મરીચી પુત્ર ત્રિદંડી તેરો, ચોવિસમે જિલુંદા. હો ગૌતમ ૬

કુળનો ગર્વ કિયો મેં ગૌતમ, ભરતરાય જળ વંધા;
મન વચન કાયાએ કરીને, હરખ્યો અતિ આજુંદા. હો ગૌતમ ૭

કર્મ સંજોગે ભિક્ષુક કુળ પામ્યા, જન્મ ન હોવે કમહુ;
ઈદ્ર અવધે જોતાં અપહર્યો, દેવ ભુજંગમ જાંહે. હો ગૌતમ ૮

ખ્યારી દિવસ તિહાં કણે વસીયા, હરિભુગમેષિ જળ આયા;
સિદ્ધારથ ત્રિસલા દેરાણી, તમુ કુંખે છટકાયા. હો ગૌતમ ૯

સિદ્ધારથ ત્રિસલા દેરાણી, અમ્યુત દેવકોક જાશે,
જીજ્ઞે અંગે આચારંગે, તે સૂત્રે કેહેવાશે. હો ગૌતમ ૧૦

રિખવદત્તને દેવાનંદા, લેશે સંજમ ભારા;
તવ ગૌતમ એ મુકતે જાશે, ભગવતી સૂત્ર વિચારા. હો ગૌતમ ૧૧

તપ ગચ્છ શ્રીહીરવિજયમુરી, દીધો મનોરથ વાણી;
સકળચંદ પ્રભુ ગૌતમ પૂછે, ઉલટ મનમાં આણી. હો ગૌતમ ૧૨

૪ શ્રી દશાર્ણભદ્રની સમજાવ.

સારદ બુધદાર્ધ, સેવક નયજ્ઞાનંદ;
પ્રજ્ઞમું હું નિજ ગુરુ, ભવિક વિકાસન વૃંદ;
વંદુ શાસન પતિ, સાચા વીર જીવંદ;
ગાંધ્ય હું ભક્તે દશાર્ણભદ્ર મુખીંદ

દશાર્જુન દેશ અતિ ઉત્તમ, દશાર્જુન પુર સોહિ;
 દશાર્જુન રાજ્ય અનુદીનક, ભગિનનાં મન મોહિ;
 ન્યાયે રાજ પ્રભાપતિ પાત્રે ટાત્રે પર દણ પીડા;
 વ્યસન નિવારે ધર્મ વિચારે, કરે રંગ રસ કીડા.

કર્ણ અવસરે અનુક્રમે, જિનવર વિકાર કરંતા;
 પડોના તિલ્લે નયરી, સમોવસરણ વિચરતા;
 ગણધરને મુનિવર, ખેચર ભૂચર વૃદ્ધ;
 કિન્નરને મુરવર, પામ્યા પરમાર્જુન.

પરમાર્જુન પામ્યા વનપાત્રક, રાયને જઈ વધાવ્યા;
 સ્વામી તુમ પતિ તુમ મન વણલ, વીરજિલ્લેસર આપ્યા;
 સાત આઠ પગ સામો જાળને. ભાવે વંદન કીધું;
 અંગ વિમૂખણ સોવન રસના, લાખ દાન તસ કીધું.

હવે રાજ્ય ચિંતે. મુજ સમ અવર ન કોય;
 હય મય રથ પાયક, મણિ માણિક સિદ્ધિ હોય,
 તેણી પરે કરી વંદું, જિમ નવિ વંદા કેલું;
 અભિમાન ધરીને. પડક વજાવ્યા તેણે

તેણે નયરી પડક વજાવ્યો. વેગે કરો. સજાઈ.
 વાહન અગ સયલ સલગારો. જોઈએ તે છે ભાઈ.
 મોના ઉપા ધાટ સામટા સજલ સજાઈ કીજે,
 અધિન દ્રવ્ય એ સાલય મુખ જે. જિનવર વંદી કીજે.

ભદ્ર જાન સરિખા હાથી સહસ્ર અઢાર.
 વનહય પાખનીયા. ચાલિત લાખ ઉદાર.
 વન નથ જોનરીઆ. દૃઢ એકવિશ હજાર.
 એક સહન તુ નાનન. અતેઉરી પરિવાર

અતેઉરીનય પચ મળેહુન. મોડ સહસ્ર ગજન.
 નેવ. નાન કેડી એકાલ પાયક બીમ નમાન
 મોડ રજાન ધજા સહસ્રની ચામન પીડે પખે મોહો.
 મેધાદન ઉચ જિનવર અવિજનના મન મોહો

વિષય લોભ કરી કાંઈ ન જાણ્યો, કપટ વાત મન આણી.
હો ગૌતમ ૩

દેશણીકી રત્ન હાથડી, બટુલાં રત્ન ચોરાયાં;
જાગડો કરતાં ન્યાય જળ હુવો, તખ કંકુ નાણાં પાયાં.
હો ગૌતમ ૪

ઐસા ત્રાપ દીધા દેશણી, તુજ સંતાન મુજ હોજો;
કર્મ આગળ કાંઈ ન ચાલે, ઇંદ્ર ચક્રવર્તિ જે જે. હો ગૌતમ ૫

ભરતરાય જળ રૂપમને પૂછે એકમાં કોઈ જિજ્ઞંસ.
મરીચી પુત્ર ત્રિદંડી તેરો, ચોવિસમો જિજ્ઞંસ. હો ગૌતમ ૬

કુળનો ગર્વ કિયો મેં ગૌતમ, ભરતરાય જળ વંધા;
મન વચન કાયાએ કરીને, હરખ્યો અતિ આણુંદા. હો ગૌતમ ૭

કર્મ સજોગે ભિક્ષુક કુળ પામ્યા, જન્મ ન હોવે કમલુ;
ઈંદ્ર અવધે જોતાં અપહર્યો, દેવ ભુજંગમ બાંહે. હો ગૌતમ ૮

બ્યાશી દિવસ તિહાં કલ્પે વસીયા, હરિણગમેયિ જળ આયા;
સિદ્ધારથ ત્રિસલા દેશણી, તમુ કુંખે છટકાયા. હો ગૌતમ ૯

સિદ્ધારથ ત્રિસલા દેશણી, અચ્યુત દેવલોક જાશે,
બીજે અંગે આચારંગે, તે સૂત્રે કેહેવાશે. હો ગૌતમ ૧૦

રિખવદત્તને દેવાનંદા, લેશે સંજમ ભારા;
તવ ગૌતમ એ મુકતે જાશે, ભગવતી સૂત્ર વિચારા. હો ગૌતમ ૧૧

તપ ગરુડ શ્રીહીરવિજયસુરી, દાયો મનોરથ વાણી;
સકળચંદ પ્રભુ ગૌતમ પૂછે, ઉલટ મનમાં આણી. હો ગૌતમ ૧૨

૪ શ્રી દશાર્ણભદ્રની સમજાય.

સારદ બુધદાર્ઘ, સેવક નયજ્ઞાનંદ;
પ્રજામું હુ નિજ ગુરુ, ભવિક વિકાસન વૃંદ;
વદ્ધ શાસન પતિ, સાચા વીર અણંદ,
ગાંધ્ય દું જાનો દશાર્ણભદ્ર મુળીદ

ભાલી કરીય સજાઇ, પુર બાહિર જાળ આવે;
પટ ગય વર ચઢીઓ, રાજા ઈમ મન ભાવે;
ચતુરંગી સેના, રિદ્ધિ દેખી ઈમ બોલે,
મહારી રિદ્ધિ આગળ, અવર સદુ તૃણ તે.તે. ૯

તૃણ તોલે મુજ આગળ મહુ એ, એમ અભિમાને હરખે;
પડેલે કડપે ઈદો બેડો, અવધિતાને નિરખે;
જિનવર ભક્તિ કરે બહુ રાજા, પણ અભિમાને ચંદીઓ,
જિનવર ભક્તિ કરી કોણ પૂજે, તણ જગ આવે જડીઓ. ૧૦

એમ ચિંતી ઈદો, અધરાવણ મુર તેડયો;
તે હરખ્યો અંજલી બેડી ઉસો નેડો,
જિન વંદન જાણુ માન ઉતારણ કાજ,
અધર.વણ સરીખા સહસ ચાસડ ગજરાજ. ૧૧

ગજરાજ એક એકને મસ્તક, સોડે પાંચસેં બાર
મસ્તક મસ્તક આઠ દાંતુસળ, સોલે અતિહી સ્ફાર;
દાંતદત પ્રત્યે આઠ આઠ વાવી, વાવે વાવે આઠ આઠ કમલ;
કમલે કમલે લાખ પ.ખડી, લાખ નાટક તિલાં વિમલ. ૧૨

હોડા વિચે વિચે એક એક. કમલ પ્રત્યે પ્રાસાદ,
અગ્ર મહિની આઠ આઠ, સાથે ઈદ્ર આહ્વાદ;
પ્રતિ કમલે બેડો, ઈદા આવે જામ,
બત્રીસ બદ નાટક, જમક સમક હુવો તામ. ૧૩

તામ વીર વાલીને બેડો દશાર્જુભદ્ર નરેશ,
શુભ ઉગ્રવત્ત ગજ ઘટા સવાલ, ઈદ્ર કીઓ પ્રવેશ;
ઉચું વદન વિજેતા રાજા, ગેડાલી રિદ્ધિ પ્રમાણ,
મહારો મદ અંગે ઉતારો, તો અન્ય અગ્રમાણ. ૧૪

મે રિદ્ધિનો નાનવ, ફેકટ કીધો આજ.
ઈદ્રની નિદિ આગળ. એ આવે કુળ કાજ;
હવે એ હુ છાકુ, તો હારે સ્વર્ગવાલી,
તવ જિનવર પાને, ગયો ઈન્દુ વિમાલી. ૧૫

- ઇમ કહી ધર તેડી ચાડ્યો, આગ્યા મુનિ આનહે;
અઇમત્તારાગી દેખીને, વિધિયું ગૌતમ વહે. આપા ૬
- આજ આરે રતન વિંતામાગી, મેઢ અમીરસ વૂડા;
આજ અમ આંગણ સુરતર ફૂલીયો, જે ગૌતમ નવલો દીડા. આ ૭
- રે જાણુડા જડુ જુદિવંતા, ગણધર ગૌતમ આગ્યા;
શાલ ભરીને મોઢક મોઢા, ભાવેયું વોડરાગ્યા. આપા ૮
- વાંઠી પાપ કુંવર મુનિવરના, હાથ મેજાગ્યો માયે;
વોલાયું કહેતા મુનિને, ઇમ કહી ચાડ્યો સાથે. આપા ૯
- કુંવર કહે આ ભાજન આપો, ભાર ધણો પ્રમુ પામે;
ગૌતમ કહે હું તેડને આપું, ચારિત્ર દીપે ઉજામે. આપા ૧૦
- ચારિત્ર લડીયું હું તુમ પાસે, ઝેળી દીપો મુજ હાથે;
ગૌતમ પૂછે અનુમતી કેડની, મા મોકતીયો સાથે. આપા ૧૧
- ગુડે માનિ ગૌતમ મન આગી, ટિશા દીધી તેડને;
વૂઢ મુનિને જાગારી દીધે, મુનિ મારગ દીપો તેડને. આપા ૧૨
- તે નવાને અઇમતો ચાડ્યો, નાપુ નવાને વનમાં;
નાનુનુ નવાવન નીરે જાગીયું તે દેખી દુઝગ્યો મનમાં. આપા ૧૩
- નાનુનુ નવાવન નાનુ ભાજન, નાવ કરી અઇમનો;
વડવા નાનુજી તે રાંધે, અગીડ રમત કરતો. આપા ૧૪
- નડાગીન નલ નાડડને, જ આગળ નવિ કીજે,
નડાવ રડવાનું વનવના રડવા દુર્ગિનના ફૂલે કીજે. આપા ૧૫
- કમ વડે મન ભડ કેળી, નમાનગતમા આગ્યો;
નવિવજડા નવિવજડા આગમ્યા, વાલ ગુડવ મન આગ્યો. આ ૧૬
- કવડગળ ને કવડગળ વન વન મુનિ અઇમતો,
કુડ મન વન-ક વડગળ, ૧ મુનિ મુનને પોડ્યો. આપા ૧૭
- નવજ અડ અડ અડ નવિના, ગુડગત નિવિગત,
જડનોજડ કડ જેડે વડ ન મુનિવનના પાવા. આપા ૧૮

૬ શ્રી વયસ્વામીની સગઝાય.

સાંભળજો સુખ મહાબુત વાતો, વયર કુંવર દુનિવસ્તી એ આંકળી
ખટ મહિનાના શુર જોગીમાં, આવે કેલ કરતા;

તલુ વરસના સાધવી મુખથી, અંગ અગાર લલ્લતા; રે. સાં ૧

રાજ સભામાં નહિ સોલણા; માત મુખવટી દેખી,

શુર એ દીધો ઓપો મુહપત્તિ, લીધો સર્વ ઉવેખી રે. સાંભળજો ૨

શુર સંવાતે ચિહાર કરે રુનિ, પાળે શુદ્ધ આચાર;

ભાવપણાથી મહા ઉપયોગી, સવેગી શિરદાર રે. સાંભળજો ૩

કોળાંપાકને યેમર મિશ્તા, દોષ દામે નવિ લીધી;

ગગનગામિની વૈકીય લગ્નિ, દેવે જંહને દીધી રે. સાંભળજો ૪

દશ પૂરવ ભળીયા જે રુનિવર, લદ્દગુપ્ત શુર પાસે;

ખીરાસવ પ્રમુખ જે લગ્નિ પ્રકટ જાસ પ્રકામે રે. સાંભળજો ૫

કોટી તંડડા ધનને સંચે, કન્યા કંકિમળી નામે.

શેક ધનાવો દીધે પાણુ ન ત્રીયે, વધન ગુણ પગિજામે

રે. ન.ભ. ગે. ૬

દે ઉપદેશને કંકિમળી નારી નારી ના.ભ. ગે. ૭

યુગ પ્રધાન જે વિચરે જન.ભ. ગે. ૮

રે. ન.ભ. ગે. ૯

સમકિત શિવગા ગુણ ધનને ના.ભ. ગે. ૧૦

તે કેમ જુરે નારી નદીમાં એવા નુનિવર મે. ન.ભ. ગે. ૧૧

જંજો દુભિષ્ઠ નાથ કે.ન. ગે. ૧૨

શાસન શોભા ઉદા. ન.ભ. ગે. ૧૩

બોધનયને પાણુ પ્રતિજ્ઞાયે ન.ભ. ગે. ૧૪

શાસન શોભા જય પદ.ન. ગે. ૧૫

વિસયો મુદ્દા ગુણે કનં ના.ભ. ગે. ૧૬

વિમરે નહિ પાણુ એ વિત.ન. ગે. ૧૭

રે. ન.ભ. ગે. ૧૮

- ઇમ કહી ઘર તેડી ચાડ્યો, આગ્યા મુનિ આનહે;
અર્ધમત્તારાણી દેખીને, વિધિમું ગૌતમ વહે. આધા૦ ૬
- આજ આરે સ્તન યિંતામણી, મેહ અમીરસ વૂડા;
આજ અમ આંગણ મુરતરૂ ફૂલીયો, જે ગૌતમ નયણે દીડા આ૦ ૭
- રે બાપુડા બહુ બુદ્ધિવંતા, ગણધર ગૌતમ આગ્યા;
ચાલ ભરીને મોઢક મોટા, ભાવેમું વોડરાગ્યા. આધા૦ ૮
- વાંઢી પાય કુંવર મુનિવરના, હાથ મેજાગ્યો માથે;
વોજાવું કહેતો મુનિને, ઇમ કહી ચાડ્યો સાથે. આધા૦ ૯
- કુંવર કહે આ ભાજન આપો, ભાર ઘણો પ્રમુ પાસે;
ગૌતમ કહે હું તેડને આપું, ચારિત્ર લીધે ઉડ્ડાસે. આધા૦ ૧૦
- ચારિત્ર લહીમું હું તુમ પાસે, જોગી લીધો મુજ હાથે;
ગૌતમ પૂછે અનુમતી કેડની, મા મોકલીયો સાથે. આધા૦ ૧૧
- ચુરૂ જ્ઞાનિ ગૌતમ મન આગી, દિક્ષા લીધી તેડને,
વૃદ્ધ મુનિને ભાગવી લીધે, મુનિ મારગ લીધો તેડને. આધા૦ ૧૨
- તે સંઘાતે અર્ધમનો ચાડ્યો, સાધુ સંઘાતે વનમા:
નાનુંસું સરોવર નીરે ભરીયું, તે દેખી હરખ્યો મનમા. આધા૦ ૧૩
- નાનુંસું સરોવર નાનું ભાજન, નાવ કરી અર્ધમ તો.
વજ્રતા સાધુજી તે દેખે, બાગક રમત કરતો. આધા૦ ૧૪
- જોજાવીને મુનિ જાણકને, એ આપણ નવિ કીર્ત.
છકાય જીવની વિરાધના કરતા, દુર્ગતિના ફૂલ કીર્ત. આધા૦ ૧૫
- લજ ઘણી મન માહે ઉપની, સમોસરણમા આગ્યો,
ઈરિયાવડી પડિકમતાં આર્ધમતો, ધ્યાન મુકલ મન ભાગ્યો. આ૦ ૧૬
- કેવલજ્ઞાન નિહાં ઉપન્યું, ધન ધન મુનિ અર્ધમતો.
શુદ્ધ મને ચારિત્ર પાગીને, તે મુનિ મુગતં પોહોતો. આધા૦ ૧૭
- ગૌતમ આદે અર્ધમત્તા સરિખા, ગુણવતા રિગિનયા,
લક્ષ્મીરતન કર જોડી વહે, તે મુનિવરના પાયા. આધા૦ ૧૮

૬ શ્રી વયરસ્વામીની સન્ન્યાય.

સાંભળજો તુમ અદ્ભુત વાતો, વયર કુંવર રુનિવસ્તી એ આંકગી
ખટ મહિનાના રૂડે જોગીમાં, આવે કેલ કરતાં;
તરુ વરસના સાધવી મુખથી, અંગ અગાર લણતાં; રે. સાંભળજો ૧

રાજ સભામાં નહિ ફોલણા; માત મુખવટી દેખી;
ગુરુએ દીધો ઓથો મુકપત્તિ. લીધો સર્વ ઉવેખી રે. સાંભળજો ૨
ગુરુ સંવાતે રિહાર કરે રુનિ, પાળે શુદ્ધ આચાર;
ભાવપણાથી મહા ઉપયોગી, સુવેગી ચિરહાર રે. સાંભળજો ૩

કોળાંપાકને ઘેર મિત્રા, દોય હામે નવિ લીધી;
મગનગમિની વૈકીય લગ્નિ, દેવે લેહને લીધી રે. સાંભળજો ૪
દયા પૂરવ ભળીયા જે રુનિવર, ભદ્રગુપ્ત ગુરુ પાસે;
ખીસાસવ પ્રમુખ જે લગ્નિ, પ્રકટ ભાસ પ્રકાસે રે. સાંભળજો ૫

કોડી સંકટા ધનને સુચે, કન્યા રૂકિમત્તી નામે;
એક ધનાયો દીયે પલ ન લીયે, વધને શુભ પરિણામે
રે. સાંભળજો ૬

દોષ ઉપદેશને રૂકિમલ્લી નારી, નારી દીક્ષા આપી,
મુગ પ્રધાન જે વિચરે જગમાં. સૂરજ તેજ પ્રતાપી
રે. સાંભળજો ૭

સમક્ષિ ચિત્રગ તુલ ધરી કરમાં, મોહ આચર કર્યો ઉઠો
તે કેમ ભુટે નારી નદીમાં, એતો મુનિવર મોટો રે. સાંભળજો ૮
જેણે દુર્ભિક્ષ સંધ હેલને, મુકયો નવર મુઝાવ;
શાસન શાખા ઉત્તમિ કારણ. પુત્ર પદ વિસાવ રે. સાંભળજો ૯

લેખસાધને પલ પ્રતિજ્ઞાધો, લીધો શાસન રાગી;
શાસન શાખા જવ પગપદ, અંજર જઈને લાગીરે. સાંભળજો ૧૦
વિસયો મુક જાંડીયો; કાને, આવશ્યક વેગા જાણ્યો;
વિસરે નહિ પલ એ વિસરીયો. આયુ અદ્ય પીછાણ્યો રે,
સાંભળજો ૧૧

૬ શ્રી વયરસ્વામીની સગ્ગાય.

સાંભળજો તુમ અહભુત વાતો, વયર કુંવર રૂનિવરની એ આંકડી
ખટ મહિનાના રૂર જોગીમાં, આવે કેલ કરંતા;
તલુ વરસના સાધવી સુખથી, અંગ અગાર લણંતા; રે. સાંભળજો ૧
રાજ સભામાં નહિ જોલણા; માત સુખલડી દેખી;
શુરએ દીપો એધો મુકપત્તિ, લીધો સર્વ ઉવેખી રે. સાંભળજો ૨
શુર સંવાતે વિહાર કરે રૂનિ, પાળે શુદ્ધ આચાર;
બાલપણથી મહા ઉપયોગી, સંવેગી શિરદાર રે. સાંભળજો ૩
કોળાંપાકને પેતર મિદ્ધા, દોષ દામે નવિ લીધી;
ગગનગામિની વૈકીય લગ્નિ, દેવે જોહને દીધી રે. સાંભળજો ૪
દશ પૂરવ લણીયા જે રૂનિવર, લદ્દશુપ્ત શુર પાસે;
ખીરાસવ પ્રમુખ જે લગ્નિ, પ્રકટ બસ પ્રકાસે રે. સાંભળજો ૫
કોટી સંકટા ધનને સચે, કન્યા રૂકિમણી નામે;
શેક ધનાયો દીયે પલુ ન લીયે, વધતે શુભ પરિણામે
રે. સાંભળજો ૬

દેવ ઉપદેશને રૂકિમણી નારી, તારી દીક્ષા આપી;
યુગ પ્રધાન જે વિચરે જગમાં, સૂરજ તેજ પ્રતાપી
રે. સાંભળજો ૭

સમકિત શિગગ તુંબ ધરી કરમાં, મોહ સાયર કર્યો ઊટો;
તે કેમ ખુડે નારી નદીમાં એતો મુનિવર મોટો રે. સાંભળજો ૮
જેણે દુર્ભિદ્ધ સંધ લેઈને, મૂક્યો નયર મુગાલ;
શાસન શોભા ઉજાતિ કારણ, પુષ્ક પદ્મ વિસાલ રે. સાંભળજો ૯

ભોધરાયને પલુ પ્રતિજોધ્યો, કીધો શાસન રાગી;
શાસન શોભા જ્ય પતાકા, અંબર જઈને લાગીરે. સાંભળજો ૧૦
વિસયો મુક ગાંડીયો; કાને, આવસ્યક વેગા બાવયો;
વિસરે નહિ પલુ એ વિસરીયો, આયુ અદૃષ્ટ પીછાવયો રે.
સાંભળજો ૧૧

- મજ્જુકુમાર સંતાપીયાજી, બાંધી માટીની પાલ; મેતારજ. ૮
 ખેર અંગારા શીરે ધરાજી. મુમતે ગથા તત્કાલ.
 વાપણ શરીર વણુરીયુંજી. આધુ મુકોમલ સાર; મેતારજ. ૯
 કેવડ લડી મુમતે ગથાજી, એમ અસ્તીક અવતાર.
 પાપી પાલકે પીલીયાજી, ખધેક સૂરીના ચિખ્ય. મેતારજ. ૧૦
 અંબડ ઘેણ પાંચસેંજી, નમો નમો તે મુનિ ચિખ્ય.
 એકલા પુરૂષ અંભારત્યાજી. મેતારજ રિચિત્તાય; મેતારજ. ૧૧
 અંતમડ દુઆ કેવડીજી, વહે મુનિના પાલ.
 ભારી કાણની સી તિહાંજી, લાવી નાંખી તેત્તીવાર; મેતારજ. ૧૨
 ધમકે પંખી બાગીયોજી. જ્વલા કલશ તિલે સાર.
 દેખી જ્વલા વીટમાંજી. મનમાં લાજ્યો સોનાર; મેતારજ. ૧૩
 એયો મુહપતિ સાધુનોજી, લઈને થયો અલુખાર.
 આનમ તાર્યો આપલોજી. શીર કરી મન વચ કાલ. મેતારજ. ૧૪
 રાજવિજય ર ને બલેજી. સાધુ તણી એ સજ્જવ

૮ પરનિંદા વારક દિન શીખામળની સજ્જાય.

—

- મ કં હો જીવ પાનના દિન નાન તુ. આપલો વક નવલું ન દેખે.
 નિલ સમ પાન. દોષ દોષે જીવે તેલ કરી દાખવે એક લેખે.
 મ ક ૧
 કો કરે પા તણી અંતરિ નિહા થણી તેલ તેલ તેલને એક પાંચ,
 તાસ ઉજવણ કરે પિડ પાંચે ભરે મુહ ને માનવી મુમુલ ખેલે.
 મ ક ૨
 બહુલ મજ્જુકુમારે જીવ નહીં પર નહીં; સત અલુસત જે દેવ જીવે.

- ગજસુકુમાલ સંતાપીયાજી, બાંધી માટીની પાલ; મેતારજ. ૮
- ખેર અંગારા શીરે ધયાજી. મુગતે ગયા તત્કાલ. મેતારજ. ૯
- વાયલુ શરીર વહુરીયુંજી, સાધુ મુકોમલ સાર; મેતારજ. ૯
- કેવલ લહી મુગતે ગયાજી, એમ અશ્લીક અવતાર. મેતારજ. ૯
- પાપી પાલકે પીલીયાજી, ખંધક સૂરીના શિષ્ય. મેતારજ. ૧૦
- અંબડ ચેલા પાંચસેંજી, નમો નમો તે મુનિ શિષ્ય. મેતારજ. ૧૦
- એહવા પુરૂષ સંભારતાજી. મેતારજ રિષિરાય; મેતારજ. ૧૧
- અંતગડ હુઆ કેવલીજી, વહે મુનિના પાય. મેતારજ. ૧૧
- ભારી કાષ્ટની સી તિહાંજી, લાવી નાંખી તેણીવાર; મેતારજ. ૧૨
- ધનકે પંખી ભગીયોજી. જવલા કઢયા તિણે સાર. મેતારજ. ૧૨
- દેખી જવલા વીટમાંજી, મનમાં લાજ્યો સોનાર; મેતારજ. ૧૩
- ઓથો મુહપત્તિ સાધુનોજી, લઈને થયો અલગાર. મેતારજ. ૧૩
- આતમ તાર્યો આપણોજી, થીર કરી મન વચ કાય; મેતારજ. ૧૪
- રાજવિજય રંગે ભણેજી, સાધુ તાળી એ સજ્જાય. મેતારજ. ૧૪

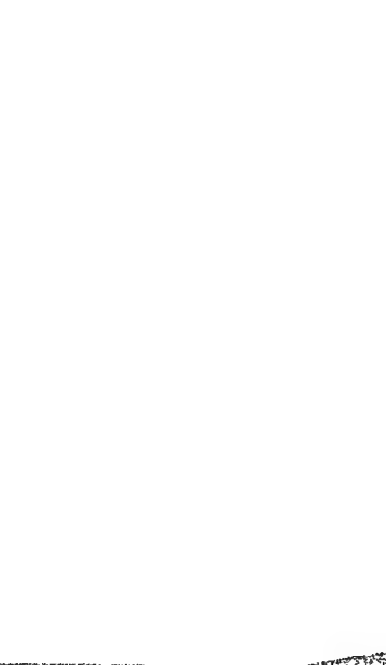
૮ પરનિંદા વારક હિત શીખામણની સજ્જાય.

૧ મેતારજી

મ કર હો જીવ પરનાત દિન નાત તુ, આપણા વાક નયણે ન દેખે,
નિત્ર નમ પારકા દોષ તંદાવે જીકે તેડ કરી દાખવે મેરૂ લેખે.
મ કર ૧

કો કરે પં તાળી આતિદિ નિદા ધ પિ. તેડ તો તેડના મેરૂ પોવે,
તાસ ઉજવલ કરે પિડ પાપે બંદે નહ તે માનવી મુગુલ ખોવે.
મ કર. ૨

બહુલ મચ્છરપણે ગુણ તજી પર તણા સંત અલસ ત ન દોષ ભાખે;

- ગચ્છુકુમાર સંતાપીવાળ, બાંધી માટીની પાલ; મેતારજ. ૮
- ખેર અંગારા શીરે ધયાળ. મુગતે ગયા તત્કાલ. મેતારજ. ૯
- વાયલુ ચરીર વણુરીયુંજ, સાધુ મુકોમલ સાર; મેતારજ. ૯
- કેવલ લહી મુગતે ગયાજ, એમ અરણીક અવતાર. મેતારજ. ૯
- પાપી પાલકે પીલીવાળ, ખંધક સૂરીના શિષ્ય. મેતારજ. ૧૦
- અંબડ વેણા પાંચસેંજ, નમો નમો તે મુનિ શિષ્ય. મેતારજ. ૧૦
- એકવા પુરૂષ મંભારતાજ. મેતારજ રિષિરાય; મેતારજ. ૧૧
- અંતગડ દુઆ કેવલીજ, વદે મુનિના પાથ. મેતારજ. ૧૧
- ભારી કાણી સી તિહાંજ, લાવી નાંખી તેલીવાર; મેતારજ. ૧૨
- ધમકે પંખી બગીચોજ. જ્વલા કાઢ્યા તિલે સાર. મેતારજ. ૧૨
- દેખી જ્વલા વીટમાંજ, મનમાં લાજ્યો સોનાર; મેતારજ. ૧૩
- ઓયો મુહપત્તિ સાધુનોજ, લઈને થયો અલુમાર. મેતારજ. ૧૩
- આતમ તાર્યો આપણોજ, ચીર કરી મન વચ કાપ; મેતારજ. ૧૪
- રાત્રિવચ્ય રંગે ભણેજ, સાધુ તણી એ સજ્જાય. મેતારજ. ૧૪

૮ પરનિંદા વારક હિત શીખામણની સજ્જાય.

૧. રૂખાની યોગ

મ કર હો જીવ પરનાત દિન રાત તુ. આપણો વાક નયલે ન દેખે;
નિહ સમ પારકા દોષ દોષે જીકે તેહ કરી રાખવે મેર લેખે
મ કર. ૧

કો કરે પર તણી અતિહિ નિદા ધણી. તેહ તો તેહનો મેર ધોવે,
તામર દેવલ કરે પિડ પાપે ભરે. મૂઢ તે માનવી મુગલુ ખોવે.
મ કર. ૨

બહુલ મચ્છરપલે ગુલ તજ પર તણા સંત અલસંત જે દોષ ભાખે;

- જ્યુકુમાલ સંતાપીયા, બાંધી માટીની પાલ; મેતારજ. ૮
 મેર નંગારા શીરે ધખાણ. મુમતે ગયા તત્કાલ.
 ધણુ શરીર વહુરીયું, સાધુ મુકોમલ આર; મેતારજ. ૯
 વલ લડી મુમતે ગયા, એમ અસહીક અવતાર.
 માપી પાલકે પીલીયા, ખમ્બક સૂરીના ચિધ્ય. મેતારજ. ૧૦
 નંભડ વેઠા પાંચસે, નમો નમો તે મુનિ ચિધ્ય.
 બેઠવા પુરૂષ સંભારતાં, મેતારજ ચિવિરાય; મેતારજ. ૧૧
 અંતમડ દુઆ કેવલી, વદે મુનિના પાય.
 ભારી કાળની સી તિહાં, લાવી નાંખી તેડીવાર; મેતારજ. ૧૨
 ધગકે પંખી બાગીયો, જવલા કલશ તિલે આર.
 દેખી જવલા વીટમાં, મનમાં લાજ્યો સોનાર; મેતારજ. ૧૩
 એયો મુકપતિ સાધુનો, લખને યેયો અણુમાર.
 આનમ તાર્યો આપલો, ધીર કરી મન વચ કાય; મેતારજ. ૧૪
 સમવિજય રમે ભલે, સાધુ તલ્લી જે સજ્જાય.

૮ પરનિંદા વારક દિન શીખામણની સમજાય.

૧. કુખની રેણી.

મ કર હો એ પરનાંત દિન રાત તુ, આપલો વાક નવલે ન દેખે;
 દિવ સમ પાસા દોષ હોવે છકે. તેડ કરી દાખવે મેડ લેખે
 મ કર ૧

કો કરે પર તલ્લી અતિહિ નિંદા થકી, તેડ તો તેડને એક ધોવે,
 તાસ હવલ કરે પિંડ પાપે ભરે. મૂઠ તે માનવી મુશુલ ખોવે
 મ કર. ૨

બહુલ મચ્છરપલે શુભ તણ પર તણા. સંત અણુસંત જે દોષ ભાખે;

આપંદા શુવંદા નેદ મૂરખપંદુ, ગજ પદે નિજ શીરે ધુગ નાખે
મ કં ૩

કાશ આપંદા અન્ન વન્નુ સવિ રિન્દરી, કાશ જેમ અવ્યથું મેલ સુથે;
નિંદરી નેમ ગુણ કૈલિ હારી કરી, ચિન્મય પદ તણા દોષ મુથે
મ કં ૪

અંગ જેમ ગોપરી મીનને માળા, જન નેદ તારી શુભ નીર નાકે;
નીચ નિમ કીડ ગોપરી કરી અ પળુ, ના દિન પાંડા છિદ્ર તારી
મ કં ૫

નિપટ લંપટપંદુ લંપટી ફૂલે, વનન દેવી કરી નકટ નાથે,
દોષ લવણે પામી તથા પાતરી, અંધન જન નામક મન મલિ
નાથે મ કં ૬

એક અજાન દોષે મેલરી ચારીયા, મદ નદ કરી કંઈ કોષે;
તેમકિ પળુ પીડના આપ કેનમપંદુ અન્ન વન્ન વન્નુ, નાથ નાથે
મ કં ૭

કૈલિ અવગુણ પળુ હારી જે ગુણ વંદે દેશ પંદર ને ગુણ પાવે;
દેશ પ્રત્યક્ષ પળુ ફૂલુ પદે નેદન, દેવ નાજંદ ૧૬ ગુણ નાથે
મ કં ૮

દેવ ગુરુ ધર્મ આરાધ મુદ્ધ મને, તનકે પેશના મુદ્ધ કાને,
અકલ ગુણ કાનિતી દરિન કુ મ પાનિતી, જાવના એક દિન
શિખ માને મ કં ૯

૬ પુન્યની મજાયા.

(કાવ્યાની રીત)

પુન્ય કર પુન્ય કર પુન્ય કર પ્રાણીઆ,
પુન્ય કરના અવલ નિદિ વૃદ્ધિ;
કનકની કોરી કર એરી કાયા કરે,
લચ્છી લીલા લદે ધર્મ ભુદિ.

પુન્ય. ૧

દાઝ કુળ મદ શીજી દાખીયો, મરીય અ ભવે કીયો પ્રાણી રે;
કોડકોડી માગત ભગમા ભગ્યા મદ મધરો એમ મન તાળી રે, મદ ૩
દાઝ ગત મદગી દુ.ખ પામીયા, દેખીક વમુમુનિ જીવો રે;
દુ.ખ નરક તણા જમ ગોવત્યા, મુખ પાડતા નિત રીવો રે, મદ ૪
મનન કુમાર નરગત ગુન આગમડા નખાડ્યો રે;
મા રોમ રોમ કાયા કયા મિતલી નમ મદ દેખાનો એ દોવો
રે, મદ ૫

મુનિવર મયમ પાતતા, તાંતો મદ મનમાદે આગ્યો રે;
મયા કુનક કવિ નજીયા પાગ્યા તાંતો અંતરાગ્યો રે, મદ ૬
દાઝ દેમ દગાનવંતો પાળી, રાગ દગાનું ભદ્ર અભિમાની રે;
દેહની નિદ્રા દેહી ગુજ્યા મ નાન નજી થયા ગાની રે, મદ ૭
દાઝ મુકિતભદ્ર વિદ્યાનો કવો મદ નાનનો જે દુઃખદાઈ રે,
ધન પૂન્ય અર્થ ન પાનીઆ, જીવો માન નાળી અધિકાઈ
રે, મદ ૮

મય મુનમ પદ અડો પાળી, જાણનો મદ કીયો આપાડે રે;
દવ તવ વ્ય મય આયન નરમ, તવો નાનમી નરક મજાડે
રે, મદ ૯

હમ તન મન પન દોવત નજનો, ન પડો મનમા અદાડો રે;
એક અર્થ અનન્ય કામુ વિવુને કાવુમા મદ વાડો રે, મદ ૧૦
મદ આદ નિગડો વન પાડીયા, પાંચ નયમ મુનકારી રે,
કેંદ અન્નવિગય તે પાનીયા અવિગય પડી તન નારી રે, મદ ૧૧

૧૨ એકાદશીની મજાસાવ.

અન્નવિગય કાવુમા

અન્નવિગય એકાદશી, નવુદત મન કીયો મુન અર્થો,
મુનવિગય પદુન્ય જીવ, કોને કાવુ ન કોને
અન્ન ૧

માદરો નવુંદોઈ તુજને વડાવો. મુજને તારો વીરો;
 કુંઆડના બાથકા ભરનાં, દાય ન આવે હીરો.
 ધરનો ધરો ધરો કર્યો પલુ એકે ન આશ્યો આડો;
 પરભવ જાનાં પાણવ જાલે, તે મુજને દંખાડો.
 માગધિર શુદ્ધ અગિઆરસ મહોડી, નેતુ જિનના નિરખો;
 દોડસો કંઠાતુક મહોડા, પોથી જોઈ જોઈ દરખો.
 મુજન શેડ થયો શુદ્ધ આવક, માન ધરી મુખ રહીયો;
 પાવક પૂર સધળો પરજાગ્યો, એવનો કાંઈ ન દહીયો.
 આડ પડોર પોસો તે કરીએ, ધ્યાન પ્રમુખ ધરીયો;
 મન વચ કાયા એ વથ કરીએ, તો ભવ સાયર તરીએ.
 ઉદયનન વાયક ઉપરે, જે નર નારી રહેશે;
 પોઆ માહે પ્રેમ ધરીને, અવિચળ લીલા લેવશે

૧૨ ચેતનને શીખામણુની સમગ્રાથ.

(કાખાની રંગા)

ચતુર તું ચાખ મુજ હિત શીખ મુખડી,
 બાપડા વિચ કાં મૂઠ મટે;
 વિચ લપટ પછે રાત દિન નવિ મણે,
 કોઈ મદ માન માયા ન છટે.
 સદન ધન સ્વચ્છન જન, નિરખી નિજ વથ અરે.
 માહડે માહડે મ કં લોગા.
 તાહડે તેહ જે મુદ્દત નચય કં.
 પિડ પાપે નરી કરીય મેલા
 કાલ અહીં શરી મુર રૂપ જોડકુ.
 દિવસ ને નિશી અગિ ધરીય માહ.
 નિરખી નિજ આડેતુ નીં ઉલેચના
 કા ન છટે હજી એક જાહ.

અ. ૧

અ. ૨

- મિત્રની મિત્રતા કમના, કાચ થકી ઉપની જંદ રે: ૩૦. ૧૭
- જહ આગાર આગારનો, ચળવળ મિત્રતા મેલે ૩૦. ૧૮
- જહ ઉપદ્રોયનો ગુણ ભલો, નવ મજાયા પળિયામ રે. ૩૦. ૧૯
- માથુની જ પડી માથુના, મલ ઉત્તર ગુણ પામ ૩૦. ૨૦
- જહ વિનિ દેશ પ્રાપ્ત તાપી, જે મમતિલ મદા માં રે, ૩૦. ૨૧
- મમતિલ દ્રષ્ટિ મુલત તણા તહ અનુભાવિયે માં ૩૦. ૨૨
- અનુભાવિયે તણા દવાદિક ગુણ, જહ વિનિ રચન અનુભાવ ૩૦. ૨૩
- મલ ને વિનિ અનુભાવિયે મમતિલ મોજ નિભાવ ૩૦. ૨૪
- પાપ નિવ તીન માં ૩૦ જહને નિવ મલ માં ૩૦. ૨૫
- ઉત્તર વિનિ જહ નવ મદા, તહ અનુભાવિયા માં ૩૦. ૨૬
- મોડવા તણ ગુણ ૩૦ તણા માથુની દવા મલ આણ ૩૦. ૨૭
- દાવ વા તણ નજ રમતા, તણુ તણુ તણુ માં ૩૦. ૨૮
- ઉત્તર તણુદાવ અવડ મલ તણ કરી વિનિ પળિયામ ૩૦. ૨૯
- અવિયે મુદ નવ આવતા, પાપનાશ તણ કામ ૩૦. ૩૦
- દેદ મલ વળત મુદત થકી, કમ મી વિનિ તુજ ઉપ રે, ૩૦. ૩૧
- અજા અવડકે કે જીવનુ, માન આનક અવડ રે ૩૦. ૩૨
- કમ મી કાપના ઉપર, પાપના જંમ જલધિ વેવ રે. ૩૦. ૩૩
- કા પાપે મદજ આગાર, દેવતા દ્રષ્ટિ વિનિ મિત્ર રે. ૩૦. ૩૪
- અનુ અમની આનક, માન મોલ વડ માં રે, ૩૦. ૩૫
- જાન ઉત્તર વેડ વિનિયામ, વાનુ કમનુ ભેર રે, ૩૦. ૩૬
- અન વિન દેવ ઉત્તર, અનુ દેવ વલ માં રે, ૩૦. ૩૭
- કર્મ અનિ વળત નજાનુ માનુ કમ વિનિય રે, ૩૦. ૩૮
- દેવે અન વિનિયામ, જે ઉદાસીન પળિયામ રે, ૩૦. ૩૯
- તેલ અવડાવડ અવિયે અનીયે જંમ પાપનામ ૩૦. ૪૦
- કેલ અવડાવડ મુડ વિનિય, મુડિય અનુ વેવ રે, ૩૦. ૪૧
- તેલ જે અનુ વલ અવડ, જે જો મુવજ મંતરેવ ૩૦. ૪૨

૧૬ અથ શ્રીસમ્યક્ત્વના અડમ્મ બોલની સજ્જાય પ્રારંભ.

(પેદા)

મુદ્દતવણિ મદ્ભિની, સમરી સરસની માન;
સમકિત અડમ્મ બોલની, કલિયુ મધુરી વાન. ૧

સમકિત દાયક શુદ્ધભોલ પચ્ચુવપાર ન થાય;
ભવ કોણકોરે કરી. કરતાં સર્પ ઉપાય. ૨

દાનાદિક કિરિયા ન દિયે, સમક્ષિ વિલુ ચિવશર્મ,
તે માટે સમકિત વડું. જાણે પ્રાચ્યન મર્મ. ૩

દર્શન મોહ વિનાશથી. જે નિર્મલ શુભદાણ,
તે નિશ્ચય સમકિત કથો, તેડનાં એ અદિદાણ. ૪

(૫૯) તે તે દરિમુખ અડમ્મ. એ રંગી ।

અડ સદ્દણા તિલિંગ છે. દશવિધ વિનય વિચારો રે;
વિલુ શુદ્ધિ પણ દ્રવણ. આડ પ્રભાવિક પ્રારો રે. ૫

(૬૦)-પ્રભાવિક અડ પંચ ભૂષણ. પંચ લક્ષણ ભાષિયે;
પદ જયણ પદ આગાર ભાવન, ચત્વિહા મન આભિયે,
પદ દાણ સમકિત તણા સડમ્મ. ભેદ એક ઉદાર એ,
એકનો તન્વવિચાર કરના. ભૂદર્શન ભરપાર એ. ૬

(૬૧)-ચતુષ્વિધ સદ્દણા તિહાં, શુભદિક પરમચંદ્રા રે,
પ્રવચનમા જે ભાષિયા. હીરે તેડનો અચંદ્રા રે. ૭

(૬૨)-તેડનો અર્થ વિચાર કરીયે પ્રથમ સદ્દણા ખરી.
બીજી સદ્દણા તેડના જે. જામ મુનિ ગુણ જવડરી
સંવેગ રમ તરમ કીલે, માર્ગ મુદ્ધ કહે બુધા
તેડની સેવા કીજયે જિમ, પીજયે નમન બુધા. ૮

(૬૩) સમકેન જેણે મહિ, સમિતે, નિન્દરને અડમ્મ દા રે
પામના ને કુપીસિયા, વેપ વિદગદ મદ રે. ૯

(૬૪)-મહા અનાણી કરે છટે, ત્રીજી સદ્દણા અડ.
પન્દર નીને સગ તણયે, ચામી સદ્દણા અડ.

ભદ્રબાહુ પરિ જોહ નિમિત્ત કહે, પરમતણપણ કામ;
 તેહ નિમિત્તીરે ચોથો જાણીયે, શ્રી જિનશાસન રામ. ધન. ૩૧
 તપ ગુણ ઉપર રોષે ધર્મને, જોયે નવિ જિન આણુ,
 આશ્રવ લોષેરે નવિ કોષે કઠા, પંચમ તપમી તે જાણુ. ધન. ૩૨
 છઠો વિચારે મંત્ર તણો બલિ. જિમ શ્રીવચર મુણિંદ;
 સિદ્ધ સાતમોરે અંજન યોગથી, જિમ કાલિક મુનિચંદ. ધન. ૩૩
 કાચ્ય સુધારસ મધુર અર્થભર્યા, ધર્મ હેતુ કરે જોહ;
 સિદ્ધમેન પરે નરપતિ રીઝવે, અકુમ વર કવિ તેહ. ધન. ૩૪
 જવ નવિ હોવે પ્રભાવિક એહવા, તવ વિધિ પૂર્વ અનેક;
 જાત્રા પૂજાદિક કરણી કરે, તેહ પ્રભાવિક છેક. ધન. ૩૫

(૧૧૧) મનીષ મુખ્યાની દેશી.

સોહો સમકિત જોહથી, સખિ જિમ આભરણે દેહ;
 ભૂષણ પાંચ તે મન વશ્યાં, સખી મન વશ્યાં તેમાં નહીં સદેહ;
 મુજ સમકિત રંગ અચલ હોયે. (એ આંકણી) ૩૬
 પહિણું કુશલપણું તિહાં, સખી વંદન ને પચ્ચખાણુ;
 કિરિયાનો વિધિ અતિ ઘણો, સખી આચરે તેહ સુખ જાણુ મુજ. ૩૭
 જીમું તીરથ સેવના, સખી તીરથ ત રે જોહ;
 તે ગીતારથ મુનિવરા, સખી તેહમું કીજે નેહ. મુજ. ૩૮
 ભકિત કરે ગુરુ દેવની, સખી ત્રીમું ભૂષણ હોય;
 કિણહિ ચલાર્યો નવિ ચણે, સખી ચોથું ભૂષણ જોય. મુજ. ૩૯
 જિનશાસન અનુમોદના, સખી જોહથી બહુજન હુંત;
 કીજે તેહ પ્રભાવના, સખી પાંચ ભૂષણની ખંત મુજ. ૪૦

(૧૧૨) ૧૫ નવિ કીજે દો (એ દેશી)

ભક્ષણ પાંચ કથાં સમકિતતણાં. પુર ઉપશમ અનુકુલ; મુગુણ નર
 અપરાધીમું પણ નવિ ચિતયકી. ચિંતવિયેં પ્રતિકુલ મુગુણ નર.
 શ્રી જિનભાષિત વચન વિચારીયે. એ આંકણી ૪૧.

રાજા નગરાદિક ખાજી, તસ સાસન અભિયોગ સત્તના;
તેડથી કાર્તિકની પડે, નહિ મિથ્યાત્વ સંયોગ સત્તના. બો. ૫૩
મેલો જનનો પંજા કુશો, અત્ર ચોરાદિક ભાજ; સત્તના.
ખેવપાણાદિક ફેવતા તાતાદિક ગુરુ કાજ. સત્તના. બો. ૫૪
ગુણિ દુર્જભ આજીવિકા, તે બીયાજ કતાર; સત્તના.
તે હેતે ફેવજ નહી કળતા અન્ય આશાજ. સત્તના. બો. ૫૫

૫૫ ૫૫ મ-સા-

ભાવિજેદે નમકિત જેડથી કમડુ તે ભાવનારે ભાવો મન કરી
પાવડું.

એ નમકિત કે તાજુ તાજુ મત્ર ર તા મત્ર તરૂં રે દીયે
ગિયપા અનુકુલ રે. ૫૬

(૫૬૩) અનુકુલ રનાડ નમકિત તેડવિજ મતિ અધ રે.
જે કડે મિથ્યા નવ બાળ્યા તદ્દ મુડો ધધ રે.
એ પ્રથમ ભાવના ગુણા કમડી ગુણા બીજી ભાવના.
આજુ નમકિત ધર્મપુરનુ અડવી તે પાવના. ૫૭

(૬૩૩) બીજી ભાવના રે નમકિત પીડ એ દહ મડી
તા નાટો રે ધમ પ્રનાદ કને નહી
પાડવે નાંદ કે નાંદા મ ધણ ન ધાભીયે
તેડ કાંણ રે નમકિતગુ ચિત ધાભીયે. ૫૮

(૬૩૩) જેનિંડે ચિત નિત એમ ભાલી, એમી ભાવના ભારિયેં
નમકિત નિધાન પ્રમલ ગુણુ એડવુ મત કારિયેં,
તેડ વિજુ મુડા ન્તનનિયા મૂવ કનન ગુણુ રવે.
દિમ એડ તાડે એડ દગ્ધા એડ એડ એડ એડ. ૫૯

(૬૩૩) એમી પચમી રે ભાવના મમ દમ ભાવ રે,
પૃથ્વી પડે રે નમકિત તનુ આજુ રે,
જી. આજુ રે જીજન નમકિત એ મત્રે,
જી. રીવરુડે તા મત્ર તેડમા નવિ રત્રે. ૬૦

(૩૨૩)-ન.પે હશે સમક્ષિ ભારનો રસ, અમિય સમ સંવસાજો;
 યદ ભાવના એ કદી એકમાં, કરો આદર અતિ ધનો.
 દમ ભાવના પરમાર્થ જલનિધિ, હોય નનુ ઝકઝોલ એ,
 ધન પવન પુણ્ય પ્રમાણ પ્રગટે. ચિદાનંદ કલોલ એ. ૬૧

(૬૧) ને મુનેરેય મો નરિ હી । એ રંગી ।

- ૬૨
 હરે તિહાં સમક્ષિ તે ધાનક. તેહના યદ વિધ કહિયે; ૬૨
 તિહાં પદિતું ધાનક છે દ્યતન, લક્ષણ આતમ લહિયે; ૬૩
 ખીર નીર પદં પુગલ મિથિત, પત્ત એકથી છે અલગો; ૬૪
 અનુભવ હંસે ચચ એ લાગે, તો નવિ દિસે વલગો; ૬૫
 બીજું ધાનક નિન્ય આતમ, જે અનુભુત સંભારે; ૬૬
 બાલકને રાગ પાન વાસના, પૂરવ ભવ અનુસારે; ૬૭
 દેવ મનુષ્ય નરકાદિક તેહના, છે અનિન્ય પર્યાપ; ૬૮
 દ્રવ્ય થકી અવિચલિત અખડિત, નિજ ગુણ આતમ રાપ; ૬૯
 ચીજું ધાનક દ્યતન કર્તા. કર્મતલે છે યોગે; ૭૦
 કુભકાર જિમ કુંભ તણો જે દંડાદિક સંયોગે; ૭૧
 નિશ્ચયથી નિજ ગુણનો કર્તા. અનુપચરિત વ્યવહારે; ૭૨
 દ્રવ્ય કર્મનો નગરાદિકનો, તે ઉપચાર પ્રકારે; ૭૩
 ચીજું ધાનક છે તે ભોજના પુણ્ય પાપ ફલ કેરે; ૭૪
 વ્યવહારે નિશ્ચય નય દષ્ટે. ભુજે નિજ ગુણ નેરે; ૭૫
 પચમ ધાનક છે પરમપદ અચલ અનત મુખવાસો; ૭૬
 આધિ વ્યાધિ તન મનથી લહિયે, તમુ અભાવે મુખ ખાસો; ૭૭
 છકું ધાનક મોહ તમુ છે. સંયમ રાગ ઉપાયો; ૭૮
 એ સહિરં લહિયે તા નયગો કારણ નિશ્ચય ધાયો; ૭૯
 કહે જ્ઞાનનય જ્ઞાનજ્ઞ સાનુ તે વિષ્ણુ પૂડી કિસ્મિયા; ૮૦
 ન લહે કેપુ કેપુ જ્ઞાન, મીપ ભાગી જે કિન્નિયા; ૮૧
 કહે કિન્નિયાનય કિન્નિયાવિષ્ણુ જે જ્ઞાન તેહ શું કરે; ૮૨
 જલ પેના કર પદ ન હસાવે તાત તે કિમ તરે. ૩

દુપણ બુપણ છે ઇંદાં બહુલાં, નય એકેકને વાઠેં રે
 મિદ્ધાતી તે બેહુ નય સાધે, જ્ઞાનવંત અપ્રમાદેં રે ૬૭
 મળિપરે સડસઠ બોલ વિચારી, જે સમકિત આરાહે રે.
 રાગ દ્વેષ ટાળી મન વાળી, તે સનમુખ અવગાહે રે.
 જેહનું મન મમકિતમાં નિશ્ચલ, કોઇ નદી તમ તોલે રે.
 શ્રી નયવિજય વિબુધ પયસેવક, વાયકજસ ઇંમ બોલે રે ૬૮
 મતિ શ્રીસમ્યક્ત્વના સડસઠ બોલની સજ્જાય સંપૂર્ણ.

૧૬ અથ શ્રી યશોવિજયજી ઉપાધ્યાયકૃત આદિદિનો સ્વાધ્યાય પ્રારંભ.

શિવમુખકારણ ઉપદિશી, યોગતણી અદદિડી રે;
 શુભ શુભી જિનવીરનો, કરશું ધર્મની પુડી રે; વીરજિનેસર
 દેશના ૧
 સધન અધન દિનરયણીમાં, બાલ વિકલને અનેરા રે;
 અરથ જોય જેમ જુજવા, તેમ ઓધનજરેના ફેરા રે. વી. ૨
 દર્શન જે થયાં જુજવાં, તે ઓધનજરેને ફેરેં રે;
 ભેદ ચિત્તાદિક દૃષ્ટિમાં, સમકિત દૃષ્ટિને હેરેં રે. વી. ૩
 દર્શન સકલના નય ગ્રહે, આપ રહે નિજભાવેં રે;
 હિત કરી જનને સંજીવની, ચારો તેડ ચરાવે રે. વી. ૪
 દૃષ્ટિ ચિત્તાદિક ચારમાં, મુગતિ પ્રયાણ ન ભાજે રે;
 રચની શયન જેમ યમ હરે, મુરનર મુખ તેમ છાજે રે. વી. ૫
 એહ પ્રસંગથી મં કર્યું, પ્રથમ દૃષ્ટિ હવે કહિયેં રે;
 જિહાં મિત્રા તિહાં બોધ જે. તે તૂણ અગ્નિ મો લહીયેં રે. વી. ૬
 મનપણ યમ ઇંદાં સંપજે, ખેદ નદી શુભ કાજેં રે;
 દ્વેષ નદી વળી અવરમું, એહ શુભ અંગ વિરાજે રે. વી. ૭

ખીજ મેંદાં મેંદાં, જિનવર ગુદ પ્રભામો દે;	વી. ૮
ધારજ એવના, ભવઉંગ મુદામો દે.	
અભિમદ પાણવા, આંધપ્રમુખને દાને દે;	વી. ૯
આગમ આસરી, લિખનાદિક બહુ માનેં દે.	
પૂજન આપવું, શૂનવાચના ઉદમારો દે;	વી. ૧૦
વેન્નાર સજ્જાયશી, ચિંતન ભાવન ચારો દે.	
કથા ભટ્ટી માંભટ્ટી. દામાંચિત હુમ્મ દેદ દે;	વી. ૧૧
અવચક યોગશી, લહિયેં ધરમસનેદ દે.	
કુયોગેં વંદનગિયા, તેદશી કુલ દોયે નંદો દે;	વી. ૧૨
કેયા ફલભેદશી, ત્રિવિધ અવચક એહો દે	
ચકોદ તે ચંદને, મધુકર માણતી જોગી દે;	વી. ૧૩
ભવિ સદજ ગુણેં દોયે; ઉત્તમનિમિત્ત સચોગી દે	
અવચકયોગ તે પ્રગટે ચરમાવર્તે દે;	વી. ૧૪
નં ત્રિદદશા સમો, ખીજનું ચિત પ્રવર્તે દે.	
અપૂર્વના નિકટશી, જે પહેલું ગુણદાણું દે;	વી. ૧૫
પણે તે મેંદાં દોયે, મુયશવિલાસનું દાણું દે.	

(તા. ૧) ખીજ મન મોદન મેંદાં એ દેશી.

તારાદૃષ્ટિમાં, મનમોહન મેંદાં જોમય અગ્નિ સમાન મ.	
સુતાંય ને તપ ભલે મ. સજ્જાય કથદધ્યાન મ. ૧	
અવચક મેંદાં સંપર્જે મ. નહી કિરિયા ઉંગ. મ.	
આ ગુણ તરવળી મ. પણ નહી નિજદહટેમ. મ. ૨	
દેહેં દોય વર્તતાં મ. યોગકથા બહુપ્રેમ; મ.	
ચિત તેહ ન અચારે મ. વાદ્યો વલે નંમ હેમ. મ. ૩	
અધિક ગુણીનો કરે મ. દેખે નિજગુણદાણું, મ.	
ધરે ભવમયધરી મ. ભવ માને હુખ ખાણું મ. ૪	
ધણા મતિ ધોડડી મ. શિષ્ટ કુંડ તે પ્રમાણ. મ.	
શ લહે એ ભાવશી મ. ન કરે શુદ્ધ ડહાણું મ. ૫	

- તે પદ અધિવિભેદથીજ, ઉદ્ધતી પાપ પ્રવૃત્તિઃ
નમઘોદપદ ફાનિ સમીજ, તિદાં દોષ અનનિવૃત્તિ, મ. ૭
- એદથહી વિપરીત છેજ, પદ તે અવેદ્ય સંવેદ્યઃ
ભવ અભિનંદી જીવનેજ, તે દોષ વજ્ર અભેદ. મ. ૮
- લોખી કૃપણ દયામણેજ, માથી મન્દહૃદ્દાણઃ
ભવ અભિનંદી ભવ ભરયોજ, અદ્વૈત આદંભ અથાણ. મ. ૯
- એદ્ધવા અવગુણવંતનુંજ, પદ છે અવેદ્ય કડોણઃ
સાધુસંગ આગમતણુંજ, તે જીવો ધરી ભેર. મ. ૧૦
- તે જીવે સદ્ગુણે દલેજ, વિગમ કુતર્કપ્રકારઃ
હર નિકટ દાસી હલેજ, જેમ એ બહરવિચાર. મ. ૧૧
- હું પામ્યો સંશય નહીજ, મૂંઝા કરે એ વિચારઃ
આસમુઆ શુરૂ શિષ્યનોજ, તે તો વચનપ્રકાર. મ. ૧૨
- પીછે તે પતિ આવવુંજ, આપમતેં અનુમાનઃ
આગમને અનુમાનથીજ, સાચું લહે મુજાન. મ. ૧૩
- નહી સર્વજ તે જ્યૂજ્યૂઆજ, તેદના જેવડી દાસઃ
ભગતિ દેવની પણ કહીજ, ચિત્ર અચિત્ર પ્રકાર. મ. ૧૪
- દેવ સંસારી અનેક છેજ, તેદની ભકિત વિચિત્રઃ
એક રાગ પર દેખીજ, એક મુગતિની અચિત્ર. મ. ૧૫
- ઈદ્રિયાર્થમત જુદિ છે જ, જ્ઞાન છે આગમહેતઃ
અસમોદ્ધ મુલકૃતિ ગુણેજ, તેણે હલ લેદ સંકેત. મ. ૧૬
- આદર કિરિયા સતિ ધણીજ, વિધન દલે મિલે સમિતઃ
જિજ્ઞાસા બુધસેવનાજ, મુલકૃતિ ચિન્હ પ્રત્યક્ષિત. મ. ૧૭
- જુદિ ક્રિયા ભવફલ દીયેજ, જ્ઞાન ત્રિવા શિવઅંગઃ
અસમોદ્ધ કિરિયા દિયેજ, શીલ મુગતિફલ અંગ. મ. ૧૮
- પુદગલ રચના કારનીજ, નિહા જસ ચિત્ત ન કીનઃ
એક માર્ગ તે શિવતણેજ, ભેદ લહે જગ દીન. મ. ૧૯
- શિષ્ય ભણી જિનદેશનાજ, કહે જન પરિણુતિ બિન્નઃ
કવી મુનિની નયદેશનાજ, પરમાર્થથી અભિન્ન. મ. ૨૦

તીર પ્રભાતી દે આગલો યોગથી, મિત્રાદિક મુનચિત્ત:	
૫ દુષ્ટનો દે દંડ અદક્ષતા, જનમિત્રના હોય નિન્ધ	ધ. ૨
૬ દોષનો દે તૂમિ પરમ લહે સુખના ઉચિત સંયોગ;	
૭ વચરનો દે બુદ્ધિ સનંભરા, એ નિષ્પન્નદ યોગ.	ધ. ૩
ચેન્દ્ર યોગના દે જે પરમંથમાં યોગાચાર્ય સિદ્ધ;	
સંચમદદિયકી તે જોડીયે, એકવા તેદ ગરુડ.	ધ. ૪
કૂટી દીકી દે હવે કાંતા કહું, તિહાં તારાલ પ્રકાશ;	
૧-૪મીમાંસાદે દદ હોયે ધારણ, નહિ અન્ય સુનવાસ	ધ. ૫
મન મદિલાનું દે વાદલા ઉપરે, બીજા કામ કરંત;	
તેમ સુનધર્મે દે એકમાં મન ધરે, જાનારોપકવંત.	ધ. ૬
એકવે જ્ઞાને દે વિપન નિવારણે, ભોગ નહીં ભવહેત:	
નવિ શુભ હોય ન વિરયસ્વરૂપથી, મનશુભ અવશુભખેત	ધ. ૭
માયાપાણી દે જાણી તેદને, લાંબી જાય અટોલ;	
સાચું જાણી દે તે બીજતો રહે, ન ચળે ડામાટોલ.	ધ. ૮
ભોગતત્વને દે એમ જાય નવિ દળે, જૂઠા જાણે દે ભોગ;	
તે એ દષ્ટિ દે ભવસાધર તરે, લહે વગી મુપય સંયોગ.	ધ. ૯

(રાગ માનસી) એ હીંદી કિતાં રાખી । એ રેણી ।

અર્કપ્રભાસમ જોધપ્રભામાં, ધ્યાનપ્રિયા એ દીડી;	
તન્વતાળી પ્રતિપત્તિ ઈલાં વગી, રાગ નહીં મુખ પુડી રે;	
ભવિષ્ઠ વીરવચન ચિત્ત પરિયે. (એ આંકણી)	૧
સપગું પરવશ તે હુખ લક્ષણ, નિજવશ તે મુખ લલિયે;	
એ દષ્ટે આતમશુભ પ્રગટે, કહો મુખ તે કુળ કલિયે દે. ભવિ.	૨
નાગરમુખ પામર નવિ જાણે, વજ્રમમુખ ન કુમારી;	
અનુમતિ વિષુ તેમ ધ્યાન તણું મુખ, કુણ જાણે નરનારી રે.	
	ભવિ. ૩

એક દષ્ટિમાં નિર્ભજ જોધે, ધ્યાન સદા હોયે સાચું;	
દુષણ રક્ષિત નિરતર જ્યોતિ, સ્તન તે દીપે જાય રે. ભવિ.	૪

- જિમ જલમાંડિ નાચિએ, તરે આંધે હો જલમે
અવગોલ કે;
ચોરે કહારે કરમ કરી, આપ નરકે દેવ તિમ નિપટ
નિટાલકે. ચો. ૩
- નાહું પડયું વડી નીચામું, રૂપ રાખ્યું દો માપળ
કર્યું સંદ કે;
નૃપ નુમ માત્ર ન હીંચયે, અલ્લીપું હો કિહો કોર્નું
તેડ કે. ચો. ૪
- હરે અનર્થ સકલ દલે, મિલે વાજા હો મપલે જમ માપ કે;
મુર મુખના હુરે બેટલ, મન ત્રીજું હો આપે જમ
દાય કે. ચો. ૫
- લ્યજ ચોરપલું દેવના, હોય નિદાય હો મોદલિપ જંમ કે;
એ જનમી જમ મુખ લલે, વડી પ્રાણી હો વડે પુણ્યમું
પ્રેમકે. ચો. ૬

૪ આત્મલક્ષ્યર્થ પાપરથાનકે સત્તમોય.

તુમે જન્મ મિત્રી રે મદિના (એ દેમી રે

- પાપરથાનકે ધ્યાયું પર્જિયે, દુર્ગતિ મૂલ અમંભ;
જગ સર્વિ મંત્રાપો ડિ એદમાં, છોટે તેડ અચંભ. ૧
- પાપ એ આંકળી
- રૂડુ લાગે રે એ પુરે, પદિલામે અતિ કર;
ફલ કિંપાકમે સારિખુ, વરંચ સમજન દુર. ૨
- પાપ ૨
- અધર વિદુમ સ્મિત ફુલડં, કુચ ફલ કડિન વિગ્રાલ;
દામા દેખી ન રાગિયે, એ વિષવેડી રસાલ. ૩
- પાપ ૩
- પ્રજલજલવિન અયપૂતલી, આલિગન બહુ તત;
નરકે દુઆર નિગળિની, જલન સેવન એ દુરંત. ૪
- પાપ ૪
- દાવાનલ ગુણવન તણે, કુલમરી ફરંક એડ;

તૃપ્તો ન હવ પરિમલે, ઈધણી શિમ આગ; સહુણા
 તૃપ્તો દાહ તે ઉપશમે, જલસમ જ્ઞાન વૈરાગ્ય. સહુણા પ. ૬
 તૃપ્તો સગરમુતે નહિ, ગોધનથી કુચીકર્ણ; સહુણા
 તિલકગેડ વહી ધાનથી. કનકે નંદ સકર્ણ. સહુણા પ. ૭
 અમ્ભનુષ્ટ પરિમલે લય્યા, મુખીયા ન ઈંદ નરિંદ; સહુણા
 મુખી એક અપરિમલો, સ્વામી મુચ્ચ સમકંદ. સહુણા પ. ૮

૬ ક્રોધ પાપરથાનકે સ્વજાતેય.

જયજનો વંશ મમજાત ૧ એ દેગી ૧.

ક્રોધ તે જોષ નિરોધ છે, ક્રોધ તે સંયમપાતિ રે;
 ક્રોધ તે નરકનું બારણું, ક્રોધ દુરિત પક્ષપાતી રે. ૧
 પાપરથાનકે છડું પરિહરે, મન ધરી ઉત્તમ ખંતી રે;
 ક્રોધ ભુવંજની બાંધુડી, એક કહી જયવંતી રે. એ આંકણી પા. ૨
 પૂરવ કેપડિ ચરણ ગુણે, ભાગ્યો છે આગમ જોણ રે;
 ક્રોધવિવશ દુતાં દોય ધરી, દારે સવિ કૃત તેણ રે. પા. ૩
 બાલે આશ્રમ આપણો, લજના અન્યને દાહે રે;
 ક્રોધ કૃયાનુ સમાન છે, દાલે પ્રથમ પ્રવાહે રે. પા. ૪
 આક્રોશ તર્જના ઘાતના, ધર્મજાંચને ભાવે રે;
 અગ્નિ અગ્નિ વિરહથી, લાભ તે શુદ્ધ સ્વભાવે રે. પા. ૫
 ન દોય ને હોય તો ચિર નહિ, ચિર રહે તો કૃત છેલે રે;
 સજ્જન ક્રોધ તે એકવે, એકવે દુરજન નેહારે પા. ૬
 ક્રોધી મુખે કદુ જોણના, કંદડીઆ કુલ સાખી રે.
 અદી કંથાણકરા કંઠા, દોષનર શત સાખી રે. પા. ૭
 કુરંગડુ ચરિતપ કથા, ચરિત મુલ્કી સમ આલે રે.
 ઉપશમ તાર છે પ્રવચને, મુચ્ચ વચન એ પ્રમાણે રે. પા. ૮

૯ માયા પાપસ્થાનક સંગ્રહાથ.
 સ્વામી કરકંઠ મ.જંબા અદિતાણ. મં. ૧૦૧ી ૬
 પાપસ્થાનક અમ કં. મુળે. અનાજ. ૧૦૧૦ માયા મુલ
 ગુણવંતાણ. મુ. ૧

કદ કદે મળ આદર. મું. માયાએ ને પ્રતિકૃત;
 નમન મ.સ ઉપવામીયા, મું. ગીચ હીમે દૂશ અસ;
 ગર્ભ અનના પામગે મું. જો છે માયા મસ.
 કેમ હોય મલ પાસુ. મું. જમિ શરયા મળ વામ;
 મુકર નકલ છે માયુને મું. દુકર માયા-વામ
 નયન વચન આકાશુ. મું. સ્વપન માયાવત
 રેલ કદે અમનિપદે મું. ને નદિ દિન કરતંત
 કુમુદપુરં મર થોડે. મું. સેકે રહો સવિન્ન;
 ઉપરં તસ પીએ રહો. મું. મુકલ પલ મુગુલત.
 દંભી એક નિદા કદે, મું. પીએ મદે શુભરામ;
 પેલણને ભવ દુનર કદે. મું. પીએનં કદે વહી તામ
 વિધિ નિપંથ નવિ ઉપદિયે. મું. એકાંતે ભગવત;
 કાલે નિ.કપટી હવં, મું. એ આજા છે તંત
 માયામી અલગા રહો, મું. જિમ મલ મુગતિ મુરં
 મુજસ વિલાસ મુખી રહો. મું. લલણ આંખ અમ.

૯ લોભ પાપસ્થાનક સંગ્રહાથ.
 જર માવ મનના કપરે જામ. મં. ૧૧૦
 જરે મારે લોભ તે હોય અધોભ પાપસ્થાનક
 મર્વ વિનાયન મુલ, એકથી કોણે ન મુજ સહુ.
 મળીએ બહુ લોભાથ. ચકવર્તી હાનિની કયા.

પામ્યા કટુક વિપાક, પિવત રજા જલો યથા.	છરેછ. છ. ૨
નિર્ધનને શત ચાહ, શત લહે સહસ લેડીએ;	છરેછ. છ.
સહસ લહે લખ લોભ, લખ લોભે મન કોડીએ.	છરેછ. છ. ૩
કોટીશ્વર નૃપ રૂદિ. નૃપ ચાહે ચક્રિપણ;	છરેછ. છ.
ચાહે ચક્રી સુરલોગ, સુર ચાહે સુરપતિ મુખ ઘણ.	છરેછ. છ. ૪
મુલ લપુપણે લોભ વાધે સર્વપરે સહિ;	છરેછ. છ.
ઉત્તરાધ્યયને અનંત, ઈચ્છા આકાશ સમી કડી	છરેછ. છ. ૫
સ્વયંભૂરમણ સમુદ્ર, કોઈક અવગાડી શંક	છરેછ. છ.
તે પણ લોભ સમુદ્ર, પાર ન પામે અત્યંત	છરેછ. છ. ૬
કોઈક લોભને હેત, તપ યુગ હારે જે જડા;	છરેછ. છ.
કાગ ઉડાવણ હેત, મુમલિ નાખે તે ખડા.	છરેછ. છ. ૭
લોભ તજે જે ધીર, તસ સવિ સપતિ કિંકરી;	છરેછ. છ.
મુજસ મુપુણ્ય વિલાસ, ગાવે તસ મુરમુંદરી.	છરેછ. છ. ૮

૧૦ રાગ પાપરથાનક સજ્જાયા.

મુજ મોરી મળી રાગી ન જાએ રે (એ દેશી)

પાપરથાનક દશમું કથું રાગરે, કુણહિ ન પામ્યો તેહનો તાગ રે;
 રાગે વાઘા હરિહર ખંભા રે, રાચે નાચે કરેય અચંભા રે. ૧

રાગ કેસરિ છ વડરાજ રે, વિપયાભિલાષ તે મંત્રી તાલ રે;
 જેહના છોરે ઈદ્રિય પંચો રે, તેહનો કીધોએ સકલ પ્રપંચો રે. ૨

જેહ સદાગમવશ હુઈ જાયે રે, અમ્રમતતા ચિખરે વાયે રે;
 ચરણ ધરમ નૃપ શેઠ વિવેક રે, તિહગું ન ચલે રાગી રેકે રે. ૩

બીજા તો સવિ રાગે વાઘા રે, એકદશ ગુણડાણે ઉમાઘાં રે;
 રાગે પાડયા તે નર ખુના રે, નરય નિગોહ મહાદુઃખ નુતારે. ૪

રાગ હરણ તપ જસ મૂન બાંખ્યો રે, તેહની પણ જિણે
 ભવકલ આખ્યાં રે;

તેડનો કોઈ ન છે પ્રતિભાનો છે. અમિય વિષ ત્યાં રયો ચોરો છે. ૫
 નપત્રજે ધુધ તરતું તાણી છે, કંચન કોટી અપાદભૂતિ નાળી છે;
 નદિયેણ પણ નામે નડિયાં છે, વાનિધિ પણ વેરપાવણ પડ્યાં છે. ૬
 બાતીસ જિન પણ રૂડી ઘરવાસે છે, વર્ષા, પૂર્વરાગ અગ્રાસે છે;
 વજ્રમંથ પણમથ બસ ઝુટે છે, નેડ તાંતુથી તેડ ન છુટે છે; ૭
 દેડ ઉચ્ચાટન અગ્નિનું દેડનું છે, ધણ કુદન એ સવિ દુઃખ સદનું છે;
 અનિ ધણું રાત્રી જે હોય મહિક છે, રાગનલો ગુણ એહજ દિકું છે. ૮
 રાગ ન કરજો કોઈ નર કોઈનું છે. નવિ રહેવાય તો કરજો મુનિશું છે;
 મલિ વિમ રૂણિ વિમો નિહો છે, રાગનું લેખ મુગ્ય સનેહો છે. ૯

૧૧ દેવ પાપસ્થાનક તત્ત્વ.

(ભાગ્યનતી રંગી).

દેવ ન ધરિયે લાલન દેવ ન ધરિયે; લા. શિ.
 દેવ તજ્યાથી લાલન શિવમુખ ધરિયે.
 પાપસ્થાનક એ અગ્રારમું કંક; લા. દો. ૧
 દેવ મહિન ચિત્ત હોય સવિ રૂક.
 ચરણ કરણ ગુણ બની ચિત્રગ્રાહી; લા. દો. ૨
 દેવમુખે હોય તે સવિ સહી.
 દેવ લેખાહીસ ગુણ આહારી; લા. પ્ર. ૩
 પુમ્મ હોય હોય પ્રજા વિહારી.
 દુઃખ વિહારને તપ જપ શિરિયા; લા. લ. ૪
 મનના દેવ તે ભવમાં રે રૂપિયા.

યોગનું અગ અ.પ છે રહિયું	
સાધન અવિ હોઈ તેરથી વહેલું	સા ને
નિર્ગુણ તે ગુણવત ન જાણે.	
ગુણવત તે ગુણ વમા તાણે.	સા ને
આપ ગુણી ને વણિ ગુણનાગી.	
જગમાંહે તેડની શીન્તિ જાની	સા શ્રી ૩
ગગ ધસ્તિં જિહ્વા ગુણ હરિયે.	
નિર્ગુણ ઉપરે સમચિત્ત રહિયે	સા ન ૮
ભવસ્થિતિ ચિત્તન મુચ્છય વિજ્ઞાને.	
ઉત્તમના ગુણ એમ પ્રકાશે.	સા ઉ ૬

૧૨ કલ્પક પાપસ્થાનક સજ્જાયા.

કિમંતે મેંતે કિમંતે પુન । એ ગા

કલ્પક તે જાદમું પાપસ્થાન. દુર્ગતિ વનનું મૂલ નિહાન,
સાચન સાલગો.

મહોદો રોગ કલ્પક કાચ કામગો એ આકાળી,
દંત કલ્પક જે ઘર માહે દાય. સ્વર્ગી નિવાસ નિદા નવિ
દેવ ન ૧

મું મુંદરી તું ન કરે માન ન કરે નાપે ક.ક. ગમાન, ન
કોધમુખી તું તુજને ધિક્કાર, તુજથી અધિકો કામ
કલ્પક ના. ૨

સુદમું જોડે પાપાળી નિન્ધ, પાપી તુજ પિતા જુઓ ચિન્ત મા.
દંત કલ્પક ઈમ જંદને થાય. તે દોષિનેનું મુખ દલ કાય. સા ૩
કારે કારે થાયે વારી, જોડે જોડે વાપે નહિ, મા
જા.પી મૈન ધરે ગુણવત, તે ગુણ પામે અનુક અનંત સા. ૪
નિન્ધે કલ્પક કોદલુ રીડ, જાંદલુ રીડ વિવાદ મડીડ સા
ચિન્ત કુનાય ધરે જે એમ. સંયમ કરે નિર્થક નેમ સા ૫

કણ્ઠ કરીને ખમાયે જંઘ. કપુ ગુરૂ આરાધક દોષ તેડ. સા.
 કણ્ઠ મમાયે તે ધન્ય ધન્ય. ઉપશમ સાર કરો સામન સા. ૬
 નાદ નાદી નિર્દય ચિત્ત, કણ્ઠ ઉડીયે ત્રણે નિત્ય: સા.
 સજ્જન સુજસ મુશીલ મદાંત વારે કણ્ઠ સ્વભાવે સંત. સા. ૭

૧૩ અભ્યાખ્યાન પાપસ્થાનકે સજ્જાયા.

અર્ચિક મુનેતર ચાલ્ય નાગરી । એ દેવી ।

પાપસ્થાનક તે તેરમું છાંડીયે. અભ્યાખ્યાન દુરંતો છ.
 અઘના આવે છે પરનાં ઉચ્ચરે, દુઃખ પામે તે અનનો છ. ૧
 ધન ધન તે નર છે જિનમન ધરે. એ આંકળી.
 અછતેં દોષે કે અભ્યાખ્યાન છે. કરે ન પૂરે કાણે છ;
 તે તે દોષરે તેડને કૃપિયે, દંમ ભાંખે જિન ભાલોછ. ધન. ૨
 જે બહુ મુખરીરે વળી મન્સર ભર્યા, અભ્યાખ્યાની તે હોયછ:
 પાતક લાગે કે અલુકીયાં સરિ, તે કીધું સવિ ખોયછ. ધન. ૩
 મિથ્યામતિનીરે દશ ચંડા મિકે, અભ્યાખ્યાનના લેહોછ;
 ગુણ અવગુણોરે જે કરે પાતકો, તે પામે બહુ ખેહોછ. ધન. ૪
 પરને દોષ અઘના ન રીજિરેં, પીછયેં એ જિન વાળીછ;
 ઉપશમ રસમુરે ચિત્તમાં ભાંછયેં, કીછયેં સુજસ કમાળીછ.
 ધન. ૫

૧૪ પેશુન્ય પાપસ્થાનકે સજ્જાયા.

ચિરોડીના માત્ર હો કે ઉપર પેશપગી । એ દેવી ।

પાપસ્થાનક હો કે ચીદમું આકરૂ. પેશુન્યપણાનું હો કે વ્યસન છે
 અતિ બુરૂ.
 અશન માત્રનો હો કે શુનક કૃતસ છે, તેહથી બુડો હો કે પિશુન
 લયે પછે. ૧

બહુ ઉપકરિયે હો કે પિશુનને પરે પરે, કલ્પનો દાના હો કે
 હોય તે ઉપરે;
 હુધે ઘોયો હો કે વાયસ ઉઝલો, કિમ હોય પ્રકૃત હો કે જે છે
 શામલો. ૨
 તિલ્લ તિલ્લત્તણ હો કે નેહ છે ન્યા હો, નેહ પિણે હો કે
 ખલ કડીયે જે;
 ઈમ નિઃસ્નેહી હો કે નિરદય હૃદયથી, પિશુનની વાત્તાં હો કે
 નવિ જાયે કથી. ૩
 ચાડી કરતાં હો કે વાડી ગુણતણી, મુકે મુકે હો કે પાજ પુણ્ય
 તણી;
 કોઈ નવિ દેખે હો કે વદન તે પિશુન તણું, નિજ કુલને હો કે
 દીયે તે કલકે ધણું. ૪
 જિમ સજ્જન ગુણ હોકે પિશુનનેં દૂષિયે, તિમ તિણે સહેજે
 હો કે ત્રિભુવન ભૂષિયે;
 ભસ્મે માંજ્યો હો કે દર્પણ હોય ભલો, મુજસ સવાઈ હો કે
 સજ્જન મુકૃત તિલો. ૫

૧૫ રતિ અરતિ નામે પાપસ્થાનક સત્સંચય.

પ્રથમ ગોવાલજી તખેં ભવેછ (એ દેશી).

જિહાં રતિ કોઈક કારણેછ, અરતિ તિહાં પણ હોય;
 પાપસ્થાનક તે પનરમું છ, તેણે એ એકજ જોય. ૧
 મુગુણ નર સમજે ચિત્તમજર. એ આંકણી.
 ચિત્ત તો અરતિ રતિ પાખગું છ, ઉડે પંખીરે ચિત્ત;
 પિંજર-શુદ્ધ સમાધિમેં છ, રૂંધ્યો રહે તે મિત્ત. મુ. ૨
 મન પારદ ઉડે નહિં છ, પામી અરતિ રતિ આગ;
 તો હુયે સિદ્ધિ કડ્યાણી છ, ભાવક જાયે ભાગ. મુ. ૩

રતિવશે અરતિ કરી જી, બૂતાચ હોય જેહ;
 તસ વિવેક આવે નહિ જી, હોયે ન દુઃખનો છેક. મુ. ૪
 ન રતિ અરતિ છે વસ્તુથી જી, તે ઉપજે મન માંડિં;
 અંગજ વસ્તુલ સુત હુઓ જી, યુક્તદિક નહિ કાંહિ. મુ. ૫
 મનકલ્પિત રતિ અરતિ છે જી, નહિ સત્ય પર્થાય;
 નહિ તો વેણી વસ્તુમાં જી, કિમ તે સવિ મટી જાય. મુ. ૬
 જેહ અરતિ સતિ નવિ ગણે જી, સુખ દુઃખ હોય સમાન;
 તે પામે જસ સપેદાજી, વાપે જગ તસ પાન. મુ. ૭

૧૬ પરપરિવાદ પાપસ્થાનક સ્ત્રોત્રાય.

માદેગ બાદુ ગિનેઝર વિનવું. (એ દેશી).

મુંદર પાપસ્થાનક તણે સોગમું, પરનિંદા અસરાત હો;
 મુંદર નિંદક જે સુખરી હુવે, તે આયો અંદાલ હો. મુ. ૧
 મું. જેહને નિંદાનો હલ છે, તપ કિરિયા તસ ફેડક હો;
 મું. દેવ કિરિય ને ઉપજે, એ ફલ રાકારાક હો. મુ. ૨
 મું. કોય અજીરજી તપનલું, જ્ઞાન તણે અદંકાર હો;
 મું. પરનિંદા કિરિયા તણે, વમન અજીરજી આદાર હો. મુ. ૩
 મું. નિંદાનો જેહ સ્વભાવ છે, તાસ કયન નવિ નંદ હો;
 મું. નામ પરી જે નિંદા કરે, તેહ મહા મનિમંદ હો. મુ. ૪
 મું. કેપ ન કોલ પારીયે, દાખીયે નિજ નિજ રંજ હો;
 મું. તેહમાં કાંઈ નિંદા નહિ, જોવે બીજુ અંજ હો. મુ. ૫
 મું. એહ કુશીલ્લી એમ કહે, કેપ હુઓ જેહ બાપે હો;
 મું. તેહ વચન નિંદા તણ, રથવેકાલિક સાપે હો. મુ. ૬
 મું. દેવ નજરથી નિંદા હુઓ, ગુણ નજરે હુઓ રામ હો;
 મું. જગ સવિ આલે માલક મલ્યે, સર્વ ગુણી વિતરામ હો. મુ. ૭

પટે જાલે તોપણ હાલે, માયા મોક્ષને અધિઃ અપલેઃ
સમકિન દષ્ટિ મન થલે હો જાણ
કુલમર્યાદા નિર્ધારી, રૂઢા માયામોક્ષ નિવારીઃ
શુદ્ધ ભાવકની જાણવારી હો જાણ
જે માયાએ જુદું ન જોડે, જગ નદિ કોઈ તેડને તોડેઃ
તે જાણે ગુજ્જર અમોલે હો જાણ

મા ૧૦

મા ૧૧

મા ૧૨

૧૮ મિથ્યાત્વ પાપસ્થાનક સત્ત્રઅધ્ય.

ઉપરિષ્ટી અપરિષ્ટી. । એ દેશા ।

અઠારમું જે પાપનુ થાનક. તે મિથ્યાત્વ પરિહરીયેં છ,
સત્તરમી પણ તે એક ભારી, હોયે તુઝાર્યેં જો ધરીયેં છ;
કપ કરો પરે પરે હમો આપા ધર્મ અર્થે ધન ખરચો છ, ૧
પણ મિથ્યાત્વ છને તે જુડું. નિલે તેડથી તુમે વિરમો છ.
દિરિયા કરના ત્યજતો પરિજન, દુઃખ સહતો મન રીજેં છ,
અથ ન છવે પરની સેના. નિમ મિથ્યા દષ્ટિ ન સીજેં છ;
વીરમેન ગુરમેન દષ્ટાતે સમકિનની નિયુક્તેં છ,
જેડને જાડી પરે મન ભાંગા, એડ અરથ વર યુક્તેં છ. ૨
ધર્મે અધર્મ અધર્મે અમમલ, તન્ના મન ઉમંગા છ,
ઉન્માર્ગે મારગની તન્ના. સાધુ અનાધુ નંતંગા છ.
અસાધુમા સાધુની મનિ છવે અછવ અજિય જિય વેહોછ,
મુતે અમુતિ અમુતે મુતિક તન્ના એ હસા બેહો છ
અભિચારક નિજ નિજ મતે અભિચર. અનભિચારિક તડું
અભિનવેશા જાણતો કહે જુડું. કરે ન જવ પરીક્ષા છ
તરણ તે જેન વચનની શકા અપકતે અનામોંગા છ.
એ પણ પૂર્ય બેહ છે વિશ્વ જાલે અમમલું લોંગા છ

સંવર નિર્જર ભાવના, લોક સ્વરૂપ મુખોપિ;
 હૃદય ભાવન જિનપદમ, એળીપદેં કર નિડ સોપી.
 રસકૃપી રસ વેધીઓ, લોકચક્રી હોયે હેમ;
 નિર્દે ઇંલુ ભાવન શુદ્ધ હુયે. પદમ રૂપ લહે તેમ.
 ભાવ વિના દાનાદિકાં, જલે અકુલું ધન;
 ભાવ રસાંગ મઃયા થકી, તુટે કરમ નિશાન.

દાસ પહેલી.

(ભાવનાની દેસી.)

પહેલી ભાવના ઈંલીપદેં ભાવિયેંજી, અનિત્યપણું સંસાર.
 દાસ અણી ઉપર જલ બિંદુઓજી, ઈંદ્રધનુષ અનુદાર
 સહજ સવેગી સુંદર આતમાજી, પર જિન ધર્મસું રંગ;
 અંચલ અપજાની પદેં ચિંતવેજી, કૃત્રિમ સવિદુ સંગ. સ.
 ઈંદ્રજલ સુદણેં શુભ અશુભશુંજી, કૂડો તોય ને રોય;
 તિમ જમ ભુલ્યો અધિર પહારયેંજી, રયો કીજે મન રોય. સ.
 કાર ત્રેહ પામરતા નેહ જયુંજી, એ ચૌવન રંગદોહ;
 ધન સંગદ પલુ દીસે કારમીજી, નેહવા જલકલોહ. સ.
 સુંજ સરિજે માગી બીખડીજી, રામ દયા વનવાસ;
 ઇંલુ સંસારે એ મુખસપદાજી, સંધ્યા રાગવિહાસ. સ.
 સુંદર એ તનુચોગા કારમીજી, વિલસતાં નહિ વાર;
 દેવજે વચને પ્રતિજુજીયોજી, ચક્રી સનનકુમાર. સ.
 સૂરજ રાહુ મહલે સમજીઓજી, થી કીર્તિધર રાય;
 કરકંડુ પ્રતિજુજીયો દેખીનેજી; વૃષભ જરાકુલ કાય. સ.
 કિહાં લગે ધુઆ ધવલહર રહેજી, જલ પરપોટા નેય;
 આડિયું અધિર તિમ મનુષ્યનુંજી, ગર્વ મ કરચો હોય
 જે શણમાં ખેર કોય. સ.

નિન્ય મિત્ર સમ દેહી, સપળા પર્વ સદાય દે;
જિનવર ધર્મ ઉગારશે, જિમ તે વંદનિક ભાયદે;
રાખે મત્રિ ઉપાય દે, સંતોષશે વડી કાય દે;
રાજ્યા તેડના અપાય દે.

લા

જનમ જન્મ મરણિકા, વપરી લાગા છે કેડ દે;
અરિદંત શરણ ને આદરી, ભવ જમળા દુઃખ દેડ દે;
ચિત્ર મુંદરી ધર તેડ દે, નેન નવજ રસ દેડ દે;
સીંચી મુદત મુરપેડ દે.

લા. ૭

દેહા

ચાવચ્યા મુન ચરણે, ભેર દેખી જમ ધાડ;
સંયમ 'શરણ' સંયમ ધણ કણ કંચણ ધાડ
દંત ચરણે મુખિયા થયા, શી અનામી અભુજાર;
ચરણ લગા વિજી અવગા હાંપી પદે રૂંચે સંમા

૧

૨

દાસ ગીત.

(રાવ મ.જી.)

ગીત ભાવના મંડીપદે ભવિષ્યે દે, એક સ્વરૂપ સંસાર,
કર્મવશે અવ નામે નવ નવ મનુ દે એ એ વિવિધ પ્રકાર દે ૧
મનમ દેનિયે દે લડી અનુભવ અવગાર
ભવનારાયે એ દુઃખ ઉભયા દે, તે પોતા વિષય વિશાલ દે ૨
કમલી ભૂજલ ભરણનિક નરમ ભરણે દે, કમલિ નરક નિરોધ,
ચિતિ સંતોષે ભવમલે દેહ વિન વાપે, ૩ કમલિક દેવ વિન્દ્ય
વેગમ

દેવી પત્ર દેહ મન વધણુ ભવ દે કમલિક ભવ મનુદ
પ્રા.કળ સંવિદ રસમ રસ.વં. ૬ દેહે ૧.૩ એકક

૫ ૪

દવ બલતો દેખી દશ દિશે પુલે. જિમ પંખી તરવાત્રી દે. મ
ખરખડ નવનિધિ ચીઢ રયણ ધત્રી, ચાંસક સહસ મુનારી દે; મ
છેહડે છોડી તે ચાંચ્યા એકલો દે. હાયાં લંમ જુનારી દે. મ
ત્રિજુવન કંરક ત્રિજુદ ધરાવતો, કરતો ગર્વ ગુમાનો દે; મ
ત્રાગા વિષુ નાગા તેહ ચાંચ્યા, રાવણ સરિખા રાજનો દે. મ
માત્ર રહે ઘર સ્ત્રી વિદ્યામિતા. પ્રેત વના લગેં લોકો દે;
ચય લગેં કાયા દે આખર એકલો, પ્રાણી ચલે પરલોકો દે. મ
નિત્ય કલહો બહુ મેલેં દેખીઓ, ત્રિહું પણ ખટપટ થાય દે;
વલયાળી પરેં વિહરીય એકલો, ઈમ જુગ્યો નમિરાય દે. ગમ.

(દોહા)

ભવસાયર બહુ દુઃખ જલેં, ભમણ મરણ તરંગ; ૧
મમતા તંતુ તિલેં ગ્રધો, ચેતન ચતુર મતંગ.
ચાહે ને છોડણુ ભણી, તો ભજ ભગવંત મહંત; ૨
દર કરે પર ભયને. જિમ જલથી ગરકંત.

દાસ પાંચમી.

૧ ગમ મેલમે મેડી કુરુ દુરે અનિ ઉજાતા દે. ૧ એ ચાંચી ૧

પાંચમી ભાવન ભાવીયે દે ત્રિહુ અન્યત્ર વિચાર; ૧
આપ સવારથી એ સહુ દે. મઝીયો ગુજ પરિવાર
સવેગી મુંદર જુગ મા મુંઝ ગમાર તાણે કો નહિ કલ સસાર; ૨
તુ કેહનો નહિ નિરધાર
પથ મીરે પથા મન્યા દે. કીજેં કિમ્મુ પ્રેમ.
રાતિ વસે પ્રહ કડી ચલે દે. નેહ નિવાહે કેમ. ૩
જિમ મેલો તારથ મલે દે. જન વણજાળી ચાહ.
કે ત્રોટો કે કાયદો દે. લેકે લેકે નિજ ધર બાય ૪

જિહ્વાં કાદજ જેહનાં મરે રે તિહા લગે દાખે નેદ.	સ	૫
અરિકંતાની પરે રે, છટકી દેખાડે છેદ.		
સુલણી અંગજ માનવા રે કુડુ કરી જતુજેહ;	મં.	૬
ભરત બાહુબલી હુમીયા રે, જેજે નિજના નેદ		
શ્રેણિક પુત્રે બાધીઓ રે, સીધુ વહેંચી રાજ્ય:	ન	૭
હુઃખ દીધું બહુ તાનને રે, દેખો સુતના કાજ		
મણ ભાવન શિવપદ લરે રે, શ્રી માડુંદેવી માય;	સં.	૮
પીર શિષ્ય કેવલ લલ્યું રે શ્રી ગાંતમ ગણરાય.		

(રોલા)

મોહ વસુ મન મતવી, ઇન્દ્રિય મન્યા કલાલ;	૧
પ્રમાદ મદિરા પાયકે. બાંધ્યો જીવ બૂપાલ.	
કર્મ જંજીરે જડી કરી, સુકૃત માલ સવિ સીધ;	૨
અગુલ વિરમ દુર્ગંધમય, તનગો તહરે દીધ.	

દાસ છટ્કી.

રાત્ર—સિધુ, સામેરી.

છટી ભાવના મન ધરે, જીઉ અગુચિ ભરી એ કાયા રે,	૧
રી માયા રે, માંડે કાયા પિંડગું એ.	
નગર ખાલ પરે નિતુ વહે, કંઈ મલ મુત્ર ભંડારો રે;	૨
તિમ દારો રે, નર નવ દાદશ નારીનાં એ.	
દેખી દુરગંધ દુરથી, તું મુહ મયકોટે માણે રે;	૩
નવિ બાણે રે, તિજ પુગલ નિજ તન લલ્યું એ.	
માંસ રૂધિર મેદારસે, અગ્નિ મજાનર બીજે રે;	૪
ગું રીઝે રે, રૂપ દેખી દેખી આપણું એ.	
કૃમિવાસાદિક કોયલી, મોહરાયની ચેટી રે;	૫
એ પેટી રે, ચર્મ જડી ધણા રોગની એ.	

ગર્ભવાન્ન નવ માસનાં, કૃમિપરેં મલમાં વસિયો દે;
 ગું રસિયો દે, ઉધે માથે હંમ રહ્યો એ
 કનક કુમરી ભોજન ભરી, નિદાં દોખી દુરમધ ખુલ્યા દે;
 અતિ જુલ્યા દે, મણિ મિત્ર નિજ કમંજુ એ

(રોડા)

તન ઊતર ઇંદિ મચ્છા, વિવધ કલ્પ જાનાતઃ
 પાપ કલુસ પાણી બચું આમર વહે ગણાવ
 નિર્મલ પખ સદનું ગુમનિ, નાજુ રિનાજુ રનાવ;
 ગું બગની પરેં પકજવ. મુથે ચગુર મનાવ.

દાસ સ્વામી.

રામ - પારંગી

આપણ જાવના આત્મી દે. સમજે મુગુર સમીપઃ
 કોપાદિક ઠાંઈ કરો દે. પાની પી વિન દીપો દે. ૧
 મુજ મુજ પ્રવિષ્ઠ, પરિહર આપણ પડ્યા દે;
 રમ્યેં બને કલ્યા ભંડના કુલ પ્રપડ્યા દે ૨
 હેયે જે દિસા કરે દે, ત લહે કદુક વિપાક.
 પરિભ્રમેં નેત્રાલની ન. એ એ અમ વિપાકો દે ૩
 મિથ્યા વચણેં વમુ નડ્યો દે, મહિક પરધન લેઈ.
 મંજુ અમલે રોડ્યા દે. ઇંદ્રોતિ મુર હેલ દે ૪
 મદા અરબ પરિભ્રમેં ને, પ્રમદન નરક પડુગ.
 મેખા ઇતુપડે બને દે પડે દુરમનિ દુને. ૫
 ઊંઘ મહિત નાજા જણે ૬ છુટે ની. જગજ
 નિમ દિલગીર અવધે ૭ પડે પડ જગથે દે ૮
 અવનિ જલે એકેદિવ ૮. પાપ રથન ભદન.
 હામે પડેલી કીચા ૯ પચમ અવ વિષાં ૯ ૯

કદુક ક્રિયા થાનક ફલા છે. બ્રાહ્મ્યા બીજે રે અગ,
 કહેતા લીયડું કમકમે રે વિડેઆ તામ પ્રમંગા રે. મુજ ૮
 મૂગ પતગ અલિ માછલો રે. કરી એક વિષય પ્રપંચ;
 દુખિયા તે કિમ મુગ લોરે રે. જન પવન એહ પંચોરે.
 મુજ ૯

હાસ્ય નિદ વિકથા વને રે નન્ક નિગોરે રે જાન.
 પુસ્તકર કુન હારીને રે અવનની ની વાનો રે મુજ. ૧૦

૧૮.

શુભ માનસ માનસ કરી, ધ્યાન અમૃત નમ રેલી.
 નવદલ શ્રી નવકાર પય. કરી કમલાન્તર કેલિ ૧
 પાતક પક પખાલીને, કરી નંવરની પાલ;
 પરમ દસ પદવી ભાને, છાંટી સકલ જાગલ ૨

દાસ આઠમી.

ઉત્તરી રંગા.

આઠમી સંવર ભાવનાજી, ધરી ચિતગુ એક નાન,
 સમિતિ શુભિ મુખી ધરોજી. આપે આપ વિચાર.
 સહુજા, શાંતિ મુધારસ બાખ એ આકાળી.
 વિરસ વિષય ફલ ફલડેજી, અટનો મન અલિ રાખ. ન ૧
 લાભ અલાભે મુખ દુઃખેજી, જીવિત મરણ સમાન,
 શત્રુ મિત્ર સમ ભાવનો જી, માન અને અપમાન. સ ૨
 ફદીયે પરિમદ છાંડજી જી, લેગુ સવમ ભાવ,
 શ્વાક ચિને હું કરા જી, કરીય સંચારે માન. સ. ૩
 માધુ આશંસા મૃમ કરે જી, સૂર ભાળીશ શુર પાસ;
 એકલ મલ્લ પ્રતિમા રહી જી, કરીય સંલેખ જાસ. સ. ૪

ઈં અવ હિત ચિંતવે છ, વચર મકર મગમિત્ત;	
ત્ય વચણ મુખ ભાંખિયેં છ, પડિહર પરતું વિત્ત.	સ. ૫
મ કંક લેલુ લણી છ, ધર તું શીલ સનાહ;	
અવિધ પરિમહ મુકેયાં છ, લહિયેં મુખ અચાહ.	સ. ૬
ર મલુઅ ઉપસર્ગશુ છ, નિશ્ચય હોઈ સધીર;	
લીશ પરિમહ છપીયેં છ, જિમ છત્યા યો વીર.	સ. ૭

(પોદા).

હારિ દહ મ્યાન ધરી, શુભનિધિ ગજ મુકુમાલ;	
દમ મરન જ્યો, મુકેશલ મુકુમાલ.	૧
અનેક મુનિવર તર્યા, ઉપચમ સંવર ભાવ;	
કર્મ સવિ નિર્મર્યાં, નિજ નિર્જર પ્રરનાવ.	૨

દાસ નવમી.

ગજ ગોડી મન ભમરા રે એ દેણી.

ડી નિર્જન ભાવના, ચિત્ત ચેતો રે;	
ડો મન પચ્ચખાણુ, ચતુર ચિત્ત ચેતો રે.	
આગેચો ગુરુ કરે ત્ય ધરિયેં વિનય મુજણુ.	ચ. ૧
વચ્ચ બહુધિક કરો ચિ દુર્જલ જાણ ગિલાન.	ચ.
ધારજ વાચક તણો ચિ. શિષ્ય સાધાર્મિન જાણ.	ચ. ૨
ડી કુલ મલુ સધનો ચિ. ધિવિર પ્રવર્તક વૃદ્ધ;	ચ.
વ લક્ષ્મ બહુ નિર્જરા ચિ દયમે અંગ પ્રસિદ્ધ	ચા. ૩
ડય દહ આવગયક કરો ચિ સુંદર કરી સમ્રાટાય.	ચ.
સહ સામાયિક કરો ચિ નિત્ય પ્રત્યે નિયમન ભાય	ચ. ૪
સુદન કનકાવડી, ચિ. મિદ નેહાડીય દાવ.	ચ.
ગુણ વચણ સવસકે ચિ સાધુ પડિમ દય દાવ	ચ. ૫

શુભ આરાધન આપવો, વિ. યોગ વાદન ઉપધાન,	૨૧.
ગુફેત ક્યાન ગુપ્ત ધર્મ વિ. ને આગિત વદ્ધેમાન.	૨૧. ૧
શૌર મદુરમ અગાધમા વિ ધન ધક્કા અગાધ,	૨૧.
મયમુખ નીર પ્રમનાડે વિ બધા મેવકુમાર	૨૧. ૭

મન શરૂ લન નાવિ કરી, પાનાનય નયનાલી,	
કર્મ કટક ભેદબુ બની, ગોરા જ્ઞાન ગણાલી	૧
મોહનય મારી કરી, ઉચો ગરી અડોલ,	
ત્રિબુવન મંડપ માડની જિમ પન્માનક હાવ	૨

દાસ દશમી.

(મન-ગોરી । જાજીય માન । બાલી)

દશમી લોક સ્વરૂપ છે, બાળન ભાવિયે,	
નિમ્નગી સુતે ઉપરેશમી એ,	૧
કુર્વ પુરૂષ આશન છે, પત મદુલા ધરી,	
કન દોડ કરી બાલીયે એ	૨
દશ આદર્શ લોક છે, પુરૂષય પુરૂષો	
જિમ કાશકર્મ કુપતી એ.	૩
ધર્મોમંદિર છે, દેશ પ્રદેશ એ,	
શુભ એવડે પુરૂષો એ	૪
નર નર દેવદેવ છે, કુર્વ નિર્નિય મલી,	
એવડે નાન નરિ હૃદ એ	૫
એવડે જન નરિ છે, વનજીવાળ,	
એવડે નરિ હિંસે વિનદ એ	૬
કુર્વ નર નર નર છે, નિર્નિય બાળ નિયે,	
એવડે નર નરિ છે નર એ	૭

દીપ સમુદ્ર અસંખ્ય દે, પ્રભુ મુખ સંભાળી; શય ઋષિ શિવ સમશ્રુઓ એ.	૮
લાંબી પોહોટી પલ્લ્યાવ દે, લખ જોયલુ લહી; સિંધુશિલા ચિર ઉજડી એ.	૯
ઉંચા ધનુસય તીન દે, તેત્રિશ સાધિકેં; સિંધુ યોજનને છેડે એ.	૧૦
અમર અમર નિકરંક દે, નાલુ દંસલુ મય; તે જોવા મન ગદગદે એ.	૧૧

દેહ

વાર અંનતિ ફરતીઓ, છાતી વારક ન્યાય; નાલુ રિના નવિ સંભવે દે, લોક જમલુ ભડવાય.	૧
રત્નત્રય ત્રિહું ભુવનમેં, હાલહ લાણી દયાલ; જોધિ રૂપલુ કાળે ચતુર, આગમ ખાણી સંભાલ.	૨

દાસ અગીઆરમી.

ગય-ખંભાની

દગ દપાંતે દોહિલો દે, લાપો મલુઅ વમારો દે; હાલહો ઉંબર કુલજયુ દે, આરજ પર અવનારો દે, મોરા જીવન દે, જોખી ભાવના અગારમી દે, ભાવો હાલ મમારો દે. મો.	૧ એ આંકળી
ઉત્તમ કુલ નિહા દોહિલો દે, સદગુરુ ધર્મ સયોગી દે; પ.વે ઈદિય પરવગ કે હાલહો: દેહ નિરોમો દે. મો.	૨
સાગવળું સિંધાતળું દે દોહિલુ તલ ચિત ધરલું દે. મુખી સદ્ગુણ પરી દે, હાલ અગ કંચુ દે. મો.	૩
સાગમી સપટી લડી દે, મુઠ મુધા મમ દારો દે, ચિતામન્દ્રી દેવે દીપ્તો દે દાપે જંમ ગમારો દે. મો.	૪

અથ શ્રી મહાવિદ્ય કેળવણી કૃત આરંભાવના

મહાવિદ્ય પ્રાચીન.

દાસ પદેસી.

૧ મ

વિભવેદુર કમલના પત્ર ૧ ૨૩૧૬ માનવ મન કન તે વિચારી
જન્મ નર મનુષ્ય જન્મ નર ૧ ૨૩૧૭ નર જન્મના માનવ તે દાસ

વિભવ. ૧ એ આરંભ

જન્મ નરમદા ૧ ૨૩૧૮ માનવ અનુભવી, તેજુ જન્મના નિર
ગતી મહારી

૧ ૨૩૧૯ માનવ ૧ ૨૩૨૦ માનવ ૧ ૨૩૨૧, તેજુ જન્મના શ્રમ દુર્વિ
ચારી, વિભવ. ૨

જિલ માનવ ૧ ૨૩૨૨ માનવ વિના જ જન્મ જન્મ બમે ધર્મ વિના
જિલ મુનિ માનવ ૧ ૨૩૨૩ માનવ દાના નર પગપદે તે મદે ત્રિજગતીના

વિભવ. ૩

જિલના કેવનુડ ધર્મ ૧ ૨૩૨૪ માનવ બારી નિનુ જ્ઞાન લેવાન વિચારી
કમલના નારી આરંભ માનવ, બારી નિનુ ૨૩૨૫ માનવ તારી.

વિભવ ૪

નર નરિમાદા ૧ ૨૩૨૬ માનવ દુરકેદો, નર ૧ ૨૩૨૭ માનવ કેવલિયારી,
નર ૧ ૨૩૨૮ માનવ જન્મ ૧ ૨૩૨૯ માનવ માનવ મુનિ વંદીયે શુભ

વિચારી વિભવ. ૫

દાસ બીજી.

૧ ૨ ૧૨૧૦

જન્મના માનવ ૧ ૨૩૨૧, જન્મના કેવલ મુનિના ૨,
તેજુ નિનુ ૧ ૨૩૨૨ માનવ ૧ ૨૩૨૩ માનવ મુનિના માનવ ૨ ૧ ૨૩૨૪

ભાવના કુમુદ શુ વામીયા, લે કરે પુણ્યનાં ગામ રે; ભા. ૩
 તે સવે અમર તરે પરે રહે, ભાવના દીપે શિવરામ રે. ભા. ૪
 ભુમી જનની થકી ઉપના, મુતપરે જે જગે ભાવ રે; ભા. ૫
 તે સવે ભૂ ભુજગી ગણે. જિમ ગણે વનતરે દાવ રે. ભા. ૬
 ભૂમિના વર અનંતા ગયા, ભૂમિ નિવિ ગર્ભ કિષ્ક સાથ રે; ભા. ૭
 રૂદિ બહુ પાપી જે તસ મત્તી, ને ન હીપી કુણે સાથે રે. ભા. ૮
 ગર્ભ દાસાવની હરી ગયો, અચિર સગ લોકની રૂદિ રે; ભા. ૯
 મુણી અતે પંડવા મુનિ હવા, તેણે વરી અચરપદ સિદ્ધિ રે. ભા. ૧૦

રાજના પાપમર શીર થકે, જસ હવા શુદ્ધ પરિણામ રે; ભા. ૧
 ભરત ભુપતિ પરે તેહને, ભાવના પુણ્યનાં ગામ રે. ભા. ૨
 રાજના પાપમર શિર થકે, જસ હવા શુદ્ધ મન ભાવ રે; ભા. ૩
 ભવના સિંધુમાં ને ગણે, ઉતરે મોહપદ તાવ રે. ભા. ૪
 જે પદારથ તુછ આપણો, નવિ ગણે પ્રેમ રતિમધ રે. ભા. ૫
 જે મણે તે હવે આપણ, એવ તુહી મતિઅધરે ભા. ૬
 કૃષ્ણચેર્યાવસે કીણયે, કર્મ જે રોડ પરીણામ રે; ભા. ૭
 તે સવે ધર્મ નવિ જાણીયે, શુભ હવે શુદ્ધ પરીણામ રે. ભા. ૮
 જે જગ આશવ જિને ભણ્યા ને સવે સંવર હોઈ રે; ભા. ૯
 ધર્મ જે અશુભ ભાવે કરે તે તસ આશવ બેઠ રે. ભા. ૧૦

અથ પ્રથમા અનિત્ય ભાવના.

દાસ ત્રીજી.

પ્રથમા મુજમા મોહમા એવ તુ. મ. ૬ પ. ૩૫ ને ૩૬ રેખી.
 તથા તે અધિ. તુ અધિ. તુ ૨ વન ભાવ મન નામ હરિ
 આપ જે મ. તુ ૧

લછિ સરિયતતિ પરેં એક ઘર નવિ રહે, દેખતાં જાય પ્રભુ જીવેલી;
અધિગ મગ વમુને કાજ મુદો કરે, જીવડો પાપની કોટી કેતી મું. ૨
ઉપની વરતુ સર્વી કારિમી નવિ રહે જ્ઞાનશું ધ્યાનમાં જો વિચારી;
ભાવ ઉનમ દયાં અધમ મગ ઉધયા, સંહરે કાલ દિન રાત્રી ચારી મું. ૩

દેખ કંટી કુતરો સર્વ જગમેં ભખે, સંહરી ભુપનર કોટી કોટી;
અધિર મંનાગને ચિરપણે જે ગણે, જાણી તસ મૂઢની ભુલિ
જોડી મું. ૪

ગય મમ રાજની શુદ્ધિશું પરિવયો, અતે સગ રૂધિ
વિસરાસ હોયો;
નિધિ માથે મગ વતુ મુકી જતે, દિવસ દોનીન પરિવાર
રોયો. મું. ૫

કુમુદપર વાવન જલમિંડુ જીવિતં, ચંચલં નરપુખં દેવ ભોગે;
અવધિ મન કેવલી મુકવિ વિદ્યાધરા, કલિયુગેં તેડનો પલુ વિયોગો
મું. ૬

ધન્ય અનિકા મુનો ભાવના ભાવનં, કેવલ મુરનડીમાંહે લીયો;
ભાવના મુરલના જેણે મન રોપી, તેણે શિવનારી પરિવાર રૂચ્યો
મું. ૭

અથ દિનિયા અશરાગુ ભાવના.

દાલ ચોથી.

નાજાગંત મુનિ મયમ રાગી-એ દેશી.

ગય કાવદગો.

કો નવિ શરજ કો નવિ શરજં, મરનાં કુણને પાળીરે;
જ્ઞાનદન મરનો નવિ રાખ્યો, જસ દય ગય જાડુ રાખીરે.
જસ નવ નિધિ ધન જાળી રે. કો. ૧

માનપિત્તલિક દમમગ એજ, વમ લે જનને તાતીરે;
મગ્ગ થી મુખ્યાન નવિ મુડે, નવિ મુડે ઇંદાળીરે. કો. ૨

- હય ગય રથ નર કોડિ વિધાધર, રહે નિન કાયાં કાયરે; કો. ૩
 બહુ ઉપાય તે જીવન કાળે, કરતા અશરણ જાયરે.
 મરણ બીનિથી કદાચિત્ત જીવે, તે પેસે પાપાણે રે; કો. ૪
 ગિરિ દરિ વન અંબુધિમાં જાયે, તોખી હરિયે કાણે રે.
 અપાપદ જોજે જાણે ઉપાડયો, સો દશમુખ સંહરીયો રે; કો. ૫
 કો જગ ધર્મ વિના નવિ તરીયો, પાપી કો નવિ તરીયો રે.
 અશરણ અનાથ જીવત જીવન, શાંતિનાથ જગ જાણો રે; કો. ૬
 પારેવો જોજે શરણે રાખ્યો, મુનિ તમ ત્યજી વખાણ્યો રે.
 મેઘકુમાર જીવ ગજગતિમાં, શસલો શરણે રાખ્યો રે; કો. ૭
 વીર પાસ જોજે ભવ ભય કચ્યો, તપ સયમ કરી નાખ્યો રે;
 મત્સ્ય પદે રોગી તરફડતા, કોણે નવિ મુખ કરીયો રે; કો. ૮
 અશરણ અનાથ ભાવના ભરીયો, અનાથ મુનિ નિસરીયો રે.

અથ તૃતીયા સંસાર ભાવના સમજાવ.

દાસ પાંચમી.

ગમ-કેદાર.

- સર્વ સંસારના ભાવ તું. મમ ધરી જીવ સભારી રે; સ. ૧
 તે સવે તે પણ અનુભવ્યા, હૃદયથી તેહ ઉતારી રે.
 સર્વ તનુમા વમી નીસયો તે હીયા મર્વ અધિકાર રે; સ. ૨
 ભાતિ ને યોનિ સગ અનુભવી અનુભવ્યા સર્વ આહાર રે.
 સર્વ સયોગ તે અનુભવ્યા, અનુભવ્યા જાગ ને શોગ રે. સ. ૩
 અનુભવ્યા મુખ ફુ ખકાલ ને, પણ કિયો નવિ જિન યોગ રે.
 સર્વ જન નાતર અનુભવ્યા, પહેરીયા સવ શણગાર રે. સ. ૪
 પુત્રગણ તે પગવતિયા, નવિ નમ્યા જિન અણગાર રે.
 પાપના જન પણ તે ભણ્યા તે કયા મોહન માન રે.
 પાપના દાન પણ ને દિયાં નવિ રે. સ. ૫

અથ પંચમી મન્યત્વ ભાવના સજ્જાય.

દાસ સાતમાં.

રાત-મેઘનં મેઘી

- ચેતના ભાગી સદુચારિની, આવસ ગોદડુ નાખી રે; ઘડ્ય ધર જ્ઞાન દીવો કરે; મુખતિ ઉધારી નિજ આખ રે. ચ. ૧
- એકશન અધિક અકાવના. મોહિ રૂણીયા ધગારી રે; હું સદા તેહ વિંટયો રહું; તુજ ન ચિતા કિસિ મારી રે. ચ. ૨
- જમ મુજ તે અલગો કરે, તો રમું હું તુજ આથે રે; તેહથી હું અલગો રહું; જો રહે તું મુજ હાથે રે. ચ. ૩
- મન વચન તનુ મયે ઈદિયા, એવથી જુજવા હોય રે; અપરંપરિવાર સગ એવથી, તું સદા ચેતના જોય રે. ચ. ૪
- (પાશંતરે) તનુ વચન મયે ઈદિયા, એવથી જુજવા જોયરે. જો રમે તું હણે ભાવના, તો તુજ કેવલ હોય રે.
- સર્વ જમ એવ ગાણી જુજવા, કોઈ કુલુનો નવિ હોય રે; કર્મવગે સર્વ નિજ નિજ તણે, કર્મથી નવિ તયો કોઈ રે. ચ. ૫
- દેવ ગુરુ એવપણે જુજવા, જુજવા જગતના એવ રે; કર્મવશ સર્વ નિજ નિજ તણે, ઉધમ કરે નવિ કિલજ રે. ચ. ૬
- સર્વ મુક્ત વસ્તુ મહિમા હરે, કલિયુગો કુપ જુજાવ રે. નિમ ઉકાણોપિ જનને હરે, અપરાધી આશ મન વાલ રે. ચ. ૭
- ચિતા કરે આપ તુ આપણી મમ કરે પરતણી આશરે; આપણ આચમુ અનુભવ્યુ. વિચરી પરંવગુ ઉદાસ રે. ચ. ૮
- કો કિલે જગ નવિ ઉદયો ઉદયરે આપણે એવ રે, મન્ય જો ધર્મી આદર દિયે, તે વને નહ સમિપ રે. ચ. ૯
- જો જુવે જુજવા આતમા, દેહ ધન જનકયા ધ્યાન રે, તે ગાહ કુ.ખ નવિ ઉપજે જેહને મન જિન જ્ઞાન રે. ચ. ૧૦

તે અગુણ ક્ષાણિક રૂપેણં જીવને, સુવરે। સુવરે કર્મવતઃ।
 નાવતાં તિલક રૂપેણં વથા નંદનં નેત્રે કદી જીત મથા વિશત્ ૩ જ ૫

અથ અષ્ટમી તપો ભાવના સતજાણી.

દાસ દશમી.

ગાથ ૫૧

- તપો મિત્ર મહે જિમ આપણ તથ કર્મ તપ તપે દે, તા ૧
 કોથન કાર ગરો જોમ આગે, પાપ ગરો જિન આપે દે
 તે તપ બાર બેરગું દીલે, કર્મ નિર્ધાર રોપે દે, તા ૨
 મો મુનિવંને રોપ આગા, અપર આગા બેપે દે
 અનગન કોનોરી રત્નવાગા, દીછપે જુનિ સરોપા દે, તા ૩
 સંહીનગ કદી કાષ કિલેશો, રહે કર્મના લેશો દે
 પાવનિગ પિતૃ પેથાવચ્ચ, સ્વચ્છાપો વર જગાંજી દે, તા ૪
 કાંડે-સુગ કિંજે રોપે અવિચન, તપ તપ મુજિ નિદાન દે

અથ નવમી ધર્મ ભાવના સતજાણી.

દાસ અગીઆરમી.

ગાથ ૫૨

- ધર્મથી જીવને જય હોયે ધમયા નવિ કુખ નારા દે
 રોગ ને શોક બધ કંઈગને ધમયા, અમર પગલાસ દે ધર્મ ૧
 કુર્મનિ પાપયા જીવને ધમ .વજી નવ પદે કોડ દે
 વાછિન દિયે ગુણગત પદે, દાન તપ શીલયા જોઈ દે ધર્મ ૨
 ધર્મવન આધુ સાવક તંજા, નાદયો જાવરુ ગહ દે
 સર્વ મુખ તર્ક મગલ તાન નાદયુ કાંબુ નેહ દે ધર્મ ૩

અથ દરમી દાન ભાવના સંજ્ઞાયા.

દાસ આરમી.

મમ-મનાથી.

જે નરા સાધુ આધાર વરદાયકા, તે નરા ધન્ય જગ વિપ્રુધ ગાયા;
જે છતે યોગવર સાધુને નવિ દીયે, તે કાશકુમ્ભ પરેં ફેાક જાયા. જે. ૧

નિર્ભયો મુજિનો માર્ગ જિનશાસન, સાધુ વિજ્ઞ દાન વિજ્ઞ
દાણ ન ચાલે;
પામનો મનુજ જે સાધુને નવિ દીયે, સો કરો કપિત દાસીય
વાલે. જે. ૨

અકલનુ દાદ નર મુજિનું વાર નર, નાદ તું મ કર તપ
પુણ્ય કેરો;
નમને કાદ ઉનાર નર ભવ લદી, ધીડ મ મ જોલ ભવ વારિ
ફેરો. જે. ૩

જ્ઞાન વિજ્ઞાન આચાર્યદ નરભયો, પામિયો પૂર્વ ભવ પુણ્યયોગેં;
પુણ્ય વિજ્ઞ પશુમયેં એવ પરવશ પડયો, શત્રુનું મારીયેં
અધમ લોગેં. જે. ૪

એવ તે નન્ભયેં અગુભમયેં પશુપતે, એવના એવની કેલિક મારી,
પુણ્યવિજ્ઞ પશુમયેં રાસમ ઝીકરેં મત્ર ભળે પુંક તૂળ ગુણિ ધારી.
જે. ૫

અર્થદિસા સવિ પાપ એ એવને, પાપીયેં આદવા એવ માટે;
આદવી દાદ તે વિવિધ પરેં કાપીયેં, અભિમાં દાપીયેં પાપ માટે
જે. ૬

પુણ્યથી દેવ તુજ દેદ કેડે પડયો, અણયો જીનપુત્ર પુણ્ય કાળેં.
ધર્મ નન્ભમ જે એવ દારીજ તું, પનીશ નિજ દાષણ અગુભ
સાળેં. જે. ૭

દાન તપ શીલ મંવગ દવા ધર્મથી, મર્મ મુખ કદિ જે તું
ચિતારી;

જનના સુખ શુભ ધ્યાન સુત્રેશ્યા, હુમળા મુસો કાટે;
 જ્ઞાન પુરૂષ જનના સગ નેજે, વાહત પદે સગ ફાટે રે. ભ. શ. ૪
 રોગ શમે જેમ અમૃત છાંટે, હૃદય પડી નવિ આંટે;
 ધર્મ કરતાં ભવિક જીવને, શિવ સુખ આવે આંટે રે. ભ. શ. ૫
 ગુણવિભુ કિમ શિવગિરિવર ચઢીયે, લીણ પુરૂષ જન સોટે;
 જેમે જે જિન ગુણમણિ સાટે, તો સગ ભવ હુમળા કાટે રે. ભ. શ. ૬

આથ દાદશ લોક ભાવના સમજાય.

દાસ ચૌદમી.

ગય પરજો.

જ્ઞાન નયન માંહે ત્રિભુવન રૂપી, જેણે જિન લીડો લોગો;
 ધર્મી આજ્યો પરદ્રવ્ય રૂપો, પ્રજામે તમ જિન યોગો. ૧
 મુનિવર ધ્યાયો અદિપતીવ લોગો. એ આજગી.
 જિદાં જિનમુનિવર નિદ્રા અનતા, નિદ્રા નહિ જ્ઞાન વિયોગો.

મુ. પ્યા. ૨

આપે ત્રીધો કેલે ન કીધો, લીધો કેલે નવિ જાણે;
 આદિ નહિ જલ દોયે એ તો, કેવલનાળી ભાણે. મુ. પ્યા. ૩
 અધિલોક છત્રાસન સમ વડે, તીકો જલ્લરી જાણો;
 ઉર્ધ્વલોક મુદંગ સમાણો, સકલ મુનિ ચિત આણો. મુ. પ્યા. ૪

ઈતિ મહામહોપાધ્યાય શ્રી સકલચંદ્રમુનિ વિનયિત

દાદશ ભાવના સમજાય સમાપ્ત

તૃતીય વિભાગ.

અભ્યાસ વિભાગ.

૧ સીમધર સ્વામીની વિનતિરૂપ સ્વાસા! ગાથાનું રતન.

ઢાલ પહેલી.

- સ્વામી સીમધર વીનની, સાંભરો માહરી દેવરે; સ્વામી ૧
 તાહરી આણ હું શિર ધર. આરૂ તાહરી સેવ રે
 કુચુરની વાસના પાચમા. હરિણ પર જે પડયા વોક રે; સ્વામી ૨
 તેહને શરણ તુજ વિણ નર્યાં. દસવરો જાપણ દોકરે.
 જાન દર્શન ચંચલુ ગુણ વિના. જે કરાવે કુચાચાર રે; સ્વામી ૩
 છુટીયા તેણે જન દેખતા, કિહા કંઈ લોક પોકાર રે
 જેહ નવિ ભવ તયા નિગુણી. તાન્હે કે-પી પર તેહ રે. સ્વામી ૪
 એમ અજાયા પંડે કદમા. પાપમરિ નદ્યા જેહ રે.
 કામકુભા દડ આધરુ. ધમનુ કો નવિ નવ રે. સ્વામી ૫
 દોકરે કુચુરે તે દાખવે. મુ થયુ એવ જાનવર રે
 અર્થની દેશના જે દાખ, એ સેવે ધમનુ તથ રે.
 પન્મ પદનો તાડ જો. તદને જેન વોકે પથ રે. સ્વામી ૬
 વિપવનસમ. મૂલ માચિયા નાચિયા કુચુરે મદપન રે.
 પુમ ધામે ધમાધમ ચલી જાનમ. ન નદ્યા જેહ રે. સ્વામી ૭
 કુચકારી કદામદ ભર્યા. થાપનુ જાપણુ જોલ રે
 જેન વચન અન્યથા દાખવે. આજ તો પાચમે દોક રે. સ્વામી ૮

એમ જાણીનેદે જ્ઞાનદશા ભણી, સદીએ આપસ્વરૂપઃ
પર પરિણતિથીદે ધર્મ ન હાંકિએ. નવે પરિણે ભવરૂપ. થી

દાસ ત્રીજી.

જિહાં લગે આતમદ્યનું, લશણ નવિ લખ્યું;
તિહાં લગે શુભકાળુ ભણું. કેમ આવે તાબ્યું.
આતમ તત્વ વિચારીએ.

આતમ અજ્ઞાને કદી, જે ભવ દુઃખ લહીએ;
આતમ જ્ઞાને તે રહે, એમ મત સદહીએ. આતમ

જ્ઞાન દશા જે આકરી, તેહ ચરણ વિચારો;
નિર્વિકલપ ઉપયોગમાં, નહીં કર્મનો ચારો. આતમ

ભવવશ અગે લાખીએ, સામાયિક અર્થો;
સામાયિક પણ આતમા, ધરો સૂષો અર્થ. આતમ

લોક સાર અધ્યયનમાં. સમકિત મુનિ ભાવે;
મુનિ ભાવજ સમકિત કવિ, નિજ શુદ્ધ સ્વભાવે. આતમ

કેટ કરો સંશય ધરો. ગાલો નિજ દેહ.
જ્ઞાનદશા વિણુ છવને. નહીં દુઃખનો છેદ આતમ

આહિર પળના આપડા કળા દૂરવાએ.
અતર જળના જાનની નવિ તેણે ચાએ આતમ

નગ જે મલ નાકવા. ઉગમ જલ ત્રણો.
આતમ પરિણતિ આદરી પા પરિણતિ પીણો આતમ

હુ એહનો એ માહરો એ દ આહી 'તુહિ.
એતન જડતર અનુભવે ન વિમાનો શુદ્ધ આતમ

આહિ દષ્ટિ જેગળ આહિ મન ધાવે.
અતર દષ્ટિ દેખતા. અક્ષય પદ પાવે આતમ

અનુભવે એમ અનુભવે. નિજ મનને તા

મમ દોષ સ્થિત એક જે, દયા મુદ્દ તે પાલે;	મુદ્દ ૪૫
પ્રથમ અમે એમ ભાખિયું. નિજ શક્તિ અનુભાલે.	મુદ્દ ૪૬
એકમ જ્ઞાન નિર્લય દયા, મુગ્ધ તેડને ભાખે;	મુદ્દ ૪૭
એક અવિકલ ઉપોગમાં, નિજ પ્રાણને રાખે	મુદ્દ ૪૮
એક રાખે પર પ્રાણને, દયા તાસ વ્યવહારે.	મુદ્દ ૪૯
નિજ દયા વિણ કંઠો પરદયા, હોએ કવલ પ્રકારે.	મુદ્દ ૫૦
એક વિણ જેમ નગરમેદિની, જેમ શુભ વિણ કાયા.	મુદ્દ ૫૧
એક તેમ જ્ઞાન વિણ પરદયા, જિમ્ની નટનળી માયા	મુદ્દ ૫૨
સર્વ આચારમય પ્રવચને, ભણ્યો અનુભવ યોગ;	મુદ્દ ૫૩
તેડમી મુનિ વમે મોહને, વડી અરંત રતિ યોગ.	મુદ્દ ૫૪
મુત્ર અક્ષર પરાવર્તના, સરસ મેલડી દાખી;	મુદ્દ ૫૫
તાસ રસ અનુભવ આખીએ. જિહાં એક છે સાખી	મુદ્દ ૫૬
આત્મારામ અનુભવ ભણે, તણે પવનળી માયા;	મુદ્દ ૫૭
એક છે સાર જિન વચનનો, વડી એક શિવ માયા	મુદ્દ ૫૮

દાસ પાંચમી.

એમ નિર્લય નય ન ભડીયે બાલે એક અજાણ.	મેા ૫૩
આદરમુ અમે જાનનેય. મુ' કોઈ ને રખખાણ.	મેા ૫૪
સોસાની જિન નીમધર મુણે વાગ	મેા ૫૫
મિલ્યા ઉભાપી કરીય. ન ધી તેણે જાજ.	મેા ૫૬
નવિ જાણે તે ઉપજીય કાણ વાણ નવિ ન જ	મેા ૫૭
નિર્લય નય અવજાતાય. નવ જાણે નન મર્મ	મેા ૫૮
હોડે જે વવડાનેય. હોપે તે જિન ધમ	મેા ૫૯
નિર્લય દષ્ટિ હૃદય ધરીય. પાલે જે વવડાન.	મેા ૬૦
પુણ્યવત તે પામયેય. ભવ નમુદને પ	મેા ૬૧
પુરંજ થડી જેમ પામિયેય વેગે પુણે પથ.	મેા ૬૨
માર્ગ તેમ શિવનો જાહેય. વ્યવહારે નિયથ	મેા ૬૩

- આજ ન ચરણ ઉ આકરું, સંહનનાદિક નાથે રે; ગુજ. ૬૬
- એમ નિજ અવગુણ ઓણરી, કુમતિ કદાચલ પેપે રે; ગુજ. ૭૦
- ઉતરે ગુણ માંહે હીલુડા, ગર કાલાન્કિ પામે રે; ગુજ. ૭૧
- મુલ ગુણે નહિ હીલુડા, એમ પંચાથા ભામે રે; ગુજ. ૭૨
- પરિમલ ચક્રવર્તી, લેખ કુમતિ રજ માથે રે; ગુજ. ૭૩
- નિજ ગુણ પર અવગુણ લયે, દંદ્રિય રૂપ ન નાથે રે; ગુજ. ૭૪
- નાણુ રહિત હિન પરિકરી નિજ દસણુ ગુણ કુંમે રે; ગુજ. ૭૫
- મુનિજનના ગુણ સાંભળી, તેજ અનારજ રૂમે રે; ગુજ. ૭૬
- અણુસમ દેવ જે પરતણો, મેરુ સમાન તે જોલે રે; ગુજ. ૭૭
- જેહનું પાપની ઝોડી, તેહનું દિયડનું જોલે રે; ગુજ. ૭૮
- મૂરે વિરૂધ જે આચરે, થાપે અવિધિના ચાલા રે; ગુજ. ૭૯
- તે અતિ નિવિડ મિથ્યામતિ, જોલે ઉપદેશમાલા રે; ગુજ. ૮૦
- ધામર જન પલુ નવિ કહે સહસા જૂઠ સગુકો રે; ગુજ. ૮૧
- જૂઠ કહે મુનિ વેપ જે તે પરમારથ મૂકો રે; ગુજ. ૮૨
- નિર્દય દુદય છ કાયમા જે મુનિવેપે પ્રવર્તે રે; ગુજ. ૮૩
- ગૂઢ યતિ ધર્મથી જાહેરા તે નિર્ધન મતિ વર્તે રે; ગુજ. ૮૪
- સાધુ ભક્તિ જિન પૂજના, દાનાદિક ગુણ કર્મે રે; ગુજ. ૮૫
- ધાવક જન કરો અતિ ભલો નહિ મુનિવેપ અધર્મે રે; ગુજ. ૮૬
- કેવલ જિગધારીનણો જે અવલન અગુધો રે; ગુજ. ૮૭
- આહરીએ નવિ નવથા જાણી ધમ વિરૂધો રે; ગુજ. ૮૮

દાસ સાતમી.

જે મુનિવેપ ગોકે નવિ છડી, ચાણુ કનણુ ગુણ હીલુ છડી.
તે પલુ મનન માંહે દાનના મુનિ ગુણ પક્ષે લીજાછડી.
મૂળાવાદ ભવકાન્કણુ છડી, માનન ગૂઢ પ્રકરેછડી.
જે નવે વદાયે મુનિને, આપ થક નિજ કરેછડી.
નિ ગુણ ગમે પૂગ ગમે જે જે અપણા પાલેછડી.

- આરંભાદિક શંકા ધરી, જો જિનરાજ ભણિત પરકરી;
 દાન માન વંદન આદેશ, તો તુજ સગવો પડશે કલેશ. ૯૦
- સ્વરૂપથી દીસે સાવધ, અતુગ્રંથે પૂજા નિર્વંધ;
 જે કારણ જિન ગુણ બહુ માન, જે અવસરે વસે શુભ ધ્યાન ૯૦
- જિનવર પૂજા દેખી કરી, ભવિષ્ય ભાવે ભવજલ તરી;
 છાયાના રસક હો વટી, એહ ભાવ જાણે કેવટી. ૯૧
- જલ તરંગાં જલ ઉપર યથા, મુનિને ઇયા ન હોએ વૃથા;
 પુષ્પાદિક ઉપર તિમ બાળુ, પુષ્પાદિક પૂજાને દાણુ. ૯૨
- તો મુનિને નહિં કિમ પૂજના, એમ તું શું ચિંતે શુભ મના;
 રોગીને ઔષધ સમ એવ, નિરોગી છે મુનિવર દેવ ૯૩

દાસ નવમી.

- ભાજતવ મુનિને ભગોઇ, ભેડે ભેદે શૂદી ધાર;
 ત્રીજે અધ્યયને-કહ્યોઇ, મહાનિશિથ મજાર;
 મુણે! જિન તુજ વિષુ કવણુ આધાર. એ આકાશી. ૯૪
- વટી તિકાં ફલ દાખિયુઇ દ્રવ્ય સ્તવનરે માર;
 સ્વર્ગ ભારમુ ગેહિનેઇ એમ દાનપદિક ચાર;
 ઉડે અગે દ્રૌપદીઇ, જિન પ્રતિમા પૂજ્ય મુણે! ૯૫
- સુરિયાજ પરે ભાવગીઇ, એમ જિનવીર કહેય
 માંદ આવે નવિ યદુઇ ઉભી તેહ મુગલુ.
 કારણ તે શ્રાવિકાઇ ભાખે આલ અગલુ. મુણે! ૯૬
- જન પ્રતિમા આગલ કહ્યોઇ શકેન્નવ તેણે નાર
 જે કુલ વિષુ શ્રાવિકાઇ એવ વિધ હૃદય વિચાર મુણે! ૯૭
- જે જિન પ્રતિમા પ્રતેઇ. નરિયાલ નુગાય.
 પી પુનક રતનાઇ, લેહ ધર્મ વ્યવસાય મુણે! ૯૮
- પતેન્ની સૂતમાઇ, મોહોદો એહ પ્રગથ
 વચન અભમાનયઇ. કરે કરમનો જથ મુણે! ૯૯
- મુણે! ૧૦૦

વિધિ જોના કલિયુગમાં દોષે નિરયનો ઉચ્છેદઃ
 જિમ ચાલે નિમ ચલવે જડવે એક પદે મનિ બેઠે રે. જિન વી. ૪
 કમ ભાવી ને મારગ હોપે, મુર્ચકયા સવિ પીનીઃ
 આવજા ગુદિ આવરીયે રે ; ચોગની વીચી રે. જિન વી. ૫
 પંચમે આદે જિમ વિષ મારે અવિધિ દોષ નિમ લાગે,
 કમ ઉપદેશ પદાદિક દોષી વિ. ૫ વીચીઓ જન જાગે રે. જિન વી. ૬
 કોઈ કહે જિમ બહુ જન ચાલે, નિમ ચલિયે રી ગયાં,
 મારગ મદાજન ચાલે ભાખ્યો. તેડમા લડીયે અચારે. જિન વી. ૭
 એ પણ જોડ મૂખા મન ધરીયે બહુ જન મન આસ્તાંઃ
 છે ન આવે બહુલ અનાસ્ય, મિથ્યા મનમાં ફિત્તાં રે. જિન. વી. ૮
 યોગ આર્થ અનાસ્ય જનગી, જેન આર્થમાં યોગઃ
 તેમાં પણ પરિણુ જન યોગ, ધમણ અલપ બહુ મોડારે જિન. વી. ૯
 ભદ્રબાહુ ગુરુ વદન વચન એ આવશ્યકમાં લલિયે;
 આજ્ઞા ગુદ મદાજન જાગી, તેડની સંગે લલિયે રે. જિન. વી. ૧૦
 અજાની નવિ હોયે મદાજન, જો પણ ચલવે ટોડુ,
 ધમ દાસ ત્રણ વચન વિચારી, મન નવિ ફીરે બોડુ રે. જિન વી. ૧૧
 અજાની નિજ છહે ચાલે, તત્ત નિમાયે વિહારી,
 અજાની જો ગરેહને ચલવે, તે તે જન ન નારી રે જિન. વી. ૧૨
 બડ બડ પડિત રે હોયે, તે નવિ કડોયે નાની
 નિશ્ચિત નમય હોયે ના. નમનિ નિન ર ના વી રે. જિન વી. ૧૩
 જિમ જિમ બહુ યુગ મહુ જન નમન મહુ ગિયે પવરીઓ,
 નિમ નમ જિન જાનનને વપરી એ નવિ નિશ્ચય દરીઓ રે.
 જિન વી. ૧૪
 કોઈ કહે હોચાદિક કહે, માનન બહુજન
 તે મધ્યા ન વ મારગ હોયે જન મનની નનુર ત રે જિન વી. ૧૫
 જે કહે મુનિ મારગ પાવે બહુદ ચાલે તે નારો,
 બા- વહે છે તાવે બમતો બમતો ગત પ્રદ રે = જિન વી. ૧૬

- શુભ અવશુભ ઇંમ સરિખા મંતો, તે જિન શાસન વૈરી રે;
નિરશુભ જો જિન હદે ચાલે, તો ગછ થાએ સૈરી રે. શ્રી સ્તી. ૪
- નિરશુભનો ગુરૂ પક્ષ કરે છે, તસ ગચ્છ ત્યજ્યો દાખ્યો રે;
તે જિનવર મારગનો ધાનક, ગચ્છાચારે ભાખ્યો રે. શ્રી સ્તી. ૫
- વિષમ કાલમાં નિરશુભ ગચ્છે, કારણથી જો વચ્ચીયે રે;
દ્રવ્ય થકી વ્યવહારે ચત્રીયે, ભાવે નવિ ઉજ્જમીયે રે. શ્રી સ્તી. ૬
- જિમ કુરુદિથી નગર હોડકને, ધહેલા દેખી રાખ રે;
મતિ સહિત ધહેલા હોડ લેણ. પણ મનમાંહે તાજ રે. શ્રી સ્તી. ૭
- ઇંમ ઉપદેશ પરે જો ભાખ્યું, તિહાં મારગ અનુસારી રે;
ભણીને ભાવે આદરીયે, કટપભાખ્ય નિરધારી રે. શ્રી સ્તી. ૮
- સામાજિક શુભવંત પરપર, ઉપગારે આદરવો રે;
પથ વસ્તુમાં ગચ્છમુશુભને, અવર કહ્યો છે ત્યજ્યો રે. શ્રી સ્તી. ૯
- જે નિરશુભ શુભ રત્નાકરને, આપ સરીખા દાખે રે;
સમકિત માર સહિત તે બાણો, ધર્મદાસ ગણી ભાખે રે. શ્રી સ્તી. ૧૦
- કોઈ કહે જે બકુસકુરીલા, મૂર્ખાતર પડિસેવી રે;
ભગવર્ધ અંગે ભાખ્યા તેથી, અંતવાન નવિ લેવી રે. શ્રી સ્તી. ૧૧
- તે મિથ્યા નિ.કારંજ મેવા ચરણધાનીની ભાખી રે,
મુનીને તેહના સભવ માત્રે, સતમકાણ સાખી રે. શ્રી સ્તી. ૧૨
- પડિ સેવા વચન તે બાણો, નનિચાન મદુ કાઠ રે,
ભાવ બહુલનેયે તે દાણે, રથ વગુ મુનિવા. રે. શ્રી સ્તી. ૧૩
- મહસા દોષ લે. તે પડ. ન વચન તતકાણે રે,
ચિત્તે ભાકુદિયે કાપુ. રથમ નાની ભાણે રે. શ્રી સ્તી. ૧૪
- પ્રથમિત્ત. દક ભાવ ન રાખે, દોષ કરી નિ નૂંડા રે,
તેહ ધન મેટીયા હેડે તે માનવ. નુકો રે. શ્રી સ્તી. ૧૫
- ૧૫ કહે જે પતિક કીધા પડિકમત, મુટાં રે,
મિથ્યા રૂઝ પડિકમલુનુ અપુલ કંજરી તીજ રે. શ્રી સ્તી. ૧૬

મિથ્યાદુઃકૃત દેહ પાતિક, તે ભાવે જે સેવે રે;
 આવશ્યક સામે તે પરગટ, માયા મોસને સેવે રે. શ્રી
 મૂલ પદે પડિકમણું ભાખ્યું, પાપ તણું અણ કર્યું રે;
 શક્તિ ભાવ તણે અભ્યાસે, તે જસ અર્થે વર્યું રે. શ્રી

દાસ ત્રીજી.

દેવ તુજ સિદ્ધાંત મીઠો, એક મને ધરીએ;
 હુદ આલંબન નિહાડી, કહો કેમ તરીએ. દેવ તુ
 હુદ આલંબન ધરે જ, ભભ પરિણામી;
 તેહ આવશ્યકે ભાખ્યા, ત્યજે મુનિ નામિ. દેવ તુ
 નિયત વાસ વિદાર ચેમય, ભક્તિનો ધંધો;
 મૂઠ અજ્ઞાત લાભ ચાપે, વિગય પડિગયો. દેવ તુ
 કહે ઉમ વિદાર ભાગા, સંગમ આચરિઓ;
 નિયતવાસ ભજે જહુ યત, મુણીઓ ગુણ દરીઓ. દેવ તુ
 ન જાણે તે ખીણ જંઘા, જલ ચિપિર તેહો,
 ગેયરીના ભાગ કરી, જહુ રહ્યો જંઘો. દેવ તુ
 ચેત્ય પૂજા મુજિત મારગ, નાધુને કરવી,
 જિણે દીધી વયર મુનવર, ચેત્ય વાસ કરી. દેવ તુ
 તીર્થ ઉત્તાંત અન્ય શાસન, મંત્રિનગ દાણ,
 પૂર્વ અવિચિત પુણ્ય મદિમા, તેહ નવે જાણ. દેવ તુ
 ચેત્ય પૂજા કરત સવત, દેવ ભોધ કહ્યા,
 ગુણ મને પણ માર્ગ નાશિ, મદ્દાનિશીયે સદ્યા. દેવ તુ
 પુદ કારણ વિના મુનિ નવિ દ્રવ્ય અધિકારી,
 ચેત્ય પૂજાયે ન પામે, કૃત અનધિકારી. દેવ તુ
 માર્ગ અન્નિય પુત્ર અજ્ઞાત, લાભથી લાગા;
 કહે નિજ લાભે અનૃપા, ગેયરી ભાગા. દેવ તુ

તેહને જો મારગ ન લાખે, તો અંતરાય કૃત આખે;
મુનિ શક્તિ છતી નવિ જોખે, વારે તેહને શ્રુત કોખે.
નવિ નિંદા મારગ કહેનાં, સમ પરિણામે ગહગહતાં;
મુની અદ્યશિત મન રંગે, જોઈ લીજે બીજે અગે.

કોઈ લાખે નવિ સમજાવો, આવકને ગુહા લાવો;
તે જુઠ કહ્યા લલકૃા, આવક સૂચે ગહિયકૃા.
કહે કોઈ નવી શી જોડી, શ્રુતમાં નહીં કાંઈ જોડી;
તે મિથ્યા ઉદ્ધત લાવા, શ્રુત જલધિ પ્રવેશે નાવા.

પૂરવ સૂરીએ કીધી, તેજે જો નવિ કરવી શિદ્ધિ;
તો સર્વ કીધો ધર્મ, નવિ કરવો જોયો મર્મ.

પૂરવ બુધને બહુ માને, નિજ શક્તિ મારગ આને;
ગુરુ કુલ વાસીને જોડી, યુગતી એહમાં નહીં જોડી.
એમ શ્રુતનો નહિ ઉચ્છેદ, એ તો એક દેશનો ભેદ;
એ અર્થ મુળી ઉઘાસે ભવિ વરતે શ્રુત અભ્યાસે.

દંડા દ્વયજી એક કહાય, જે બંધને પીડા ધાય;
તો પણ એ નવિ છોડીજે, જો સમજનને મુખ દીજે.
ને પુણ્યે હાસ તોય, તેહને પણ મર્મ નહિ દોષ;
ઉજમના દીયડે દીના, જેઈ લીજે પેહેલી વીંટી.

કહે કોઈક જુદી રીતે, મુનિ બીજા ભાજે બીતે;
તે જુદુ શુભમતિ દંડે, મુનિ અતરાયથી બીડે.
જે જન છે અતિ પરિણામી, વહી જેહ નહિ પરિણામી;
તેહને નિને સમજાવે, ગુરુ કાવ્ય વચન મન લાવે.

બંધ વચણ ગણે કુણ સુરા, જે કાઢે પયમાં પુરા;
ગુજ સેવામાં જો રહીયે, તો પ્રભુ જશ લીલા લહીયે.

દાસ પાંચમી.

- વિષમ કાલને જોઈ કેઈ. હૃદય જડમણધારી રે. ૧
- શુદ્ધમંદ્ર ઊડી મારગ લાપી. કહે અમે ઉમ વિદારી રે. ૨
- શ્રી જિન તું આવંજન જગને. તુજ વિલુ કવલુ આધારો રે. ૩
- ભમન લોકને કુમતિ જલધિથી, બાંધે મરીને તારો રે. શ્રી જિન ૪
- ગીતાંથ વિલુ ભૂલા ભમન. કહ કહે અભિમાને રે. ૫
- ગાયેમંડી લગે નરી આખ્યા. તે ખુલા અગાને રે. શ્રી જિન ૬
- તેડ કહે શુદ્ધમંદ્ર ગીતાંથ. પ્રતિજ્ઞાએ શું કીજે રે. ૭
- શુદ્ધ જ્ઞાન અસ્થિ આદરિયે, આપે આપ તરીયે રે. શ્રી જિન ૮
- નવિ જાણે તે પ્રથમ અગમાં, આદિ શુદ્ધ વાસો રે. ૯
- કશા ન તે વિલુ ચરણ વિચારે, પંચાશક નય ખાસો રે. શ્રી જિન ૧૦
- નિયે શુદ્ધ વાસે વસવુ, ઉત્તરધ્યને ભાખ્યુ રે. ૧૧
- તેહને અપમાને વડી તેહમાં. પાપ ધમલુપણ દાખ્યું રે. શ્રી જિન ૧૨
- શુદ્ધમંદ્ર શુદ્ધ શુદ્ધ તત્ત્વ નિંદા ફલ લાખ્યા રે. ૧૩
- આવિમા દુઃખમસદશુર. મુનિકુલ મંદમલ ભાખ્યા રે. શ્રી જિન ૧૪
- શુદ્ધ દાદિ અનુસારે મેહના. લહે પ્રવદ પ્રસાદે રે. ૧૫
- એ પણ અર્થ તિહા મન ધન્યિયે. બહુ બુલુ મેહુર પ્રસાદે રે. શ્રી જિન ૧૬
- વિનય વધે શુર પાને વનના. ને જિન માનન મૂલોરે. ૧૭
- શુદ્ધ નિમંત્ર ઉચ્ચ નહીં મુલ ના. અનુભવ. શ્રી જિન ૧૮
- ધ્યાવચ્ચ પાતિય તુર. ન તાદિય બુલુ માર. ૧૯
- કોતોપદેશે સુવેદિત ને. પ્રસવદન. મુનિ. શ્રી જિન ૨૦
- ન વાધે મૂક બુદ્ધિ રે. મ. ન ભેદન લેવે. ૨૧
- શુદ્ધ જાણે એ અધિકારે. ધમ નયલે ને જોવે. શ્રી જિન ૨૨
- તણા ન ભાગી હોવે. યિન નન દગ ન ચ. ન. ૨૩
- યને શુર કહિયે એ બુધ ભાખ્યુ. અવસ્થક નિયુકતે. શ્રી જિન ૨૪
- પ્રતે જમ ભાણે હણુપ. પગ અણુકે. ના. લગારે. ૨૫
- છાડિ આહાર તણા ખપ કળા નેમ મુનિ નવના. શ્રી જિન ૨૬

[illegible]

દાસ અગીઆરમી દોહા.

એકવીસ ગુણ પરિભ્રમે, બાસ ચિત્ર નિત મેવઃ
ધર્મ રાનની ચોગ્યત, ત સ કહે ૧' દેવ.

પુલહી વડી ઉપનિધિ, મોગમ જન પ્રિય ધન્યઃ
કનહી બીરુવડી, અસક સાદાખિત.

લક્ષ્મણુઆ દયાકુઓ, આમદિહિ મજ્જુરથઃ
ગુણરાગી સનકથ મુપખખ, દીરંધરઃચિઅથ.

વિગેષત વૃદ્ધાનુગત, વિનયવત કૃતજ્ઞભુઃ
પરંહિતકારી લખ્ય લખ્ય, ગુણ એકવીસ પ્રમાણ.

પુલ નરી તે જોહ મને, અતિગંભીર ઉદારઃ
ન કરે જન ઉતાવણે, નિજપરનો ઉપમાર.

ગુણ સંઘયળી ઉપનિધિ, પૂરણ અંગે ઉપંગઃ
ને સમરથ સેરે ધરે, ધર્મ પ્રભાવન અંગ.

પાપ કર્મ વરને નરી, પ્રકૃતિ સોબ્ય જગમિતઃ
મેવનીક સોરે મુખે, પરને પ્રસન્ન નિમિત.

જન વિરુદ્ધ સેરે નરી, જન પ્રિય ધર્મે મૂઠઃ
મલિન ભાવ મનથી નહ, કરી શકે અકુર.

દંડ પરંવોઝ અપાયથી બીહે બીરક જોહ,
અપયશય, વડી ધર્મના અધકારી ઉ નંદ

અસક વરે પ. પ્રતે, હરે કિર્તિ વિધાત,
ભાવસાહ ઉચ્ચમ કરે, ધર્મ કામ ને ખાત

નિજ કામ્ય છાંટી કરી કરે અન્ય ઉપકાર,
મુદ ખિત જન સવને, ઉપાદેય અવદાર

અચીત કૃત ન ન્યહં, લક્ષ્મણુઆ અકાલ,
ધરે દયાકુ ધર્મની દયા મુલની લાલ

ધર્મ મર્મ અવિત-થ હરે સોમદિહિ મજ્જુરથ
ગુણ ન વેચ કરે સદા વરંદે દેવ અનન્દ

૧

૨

૩

૪

૫

૬

૭

૮

૯

૧૦

૧૧

૧૨

૧૩

ગુણરાગી ગુણ સંબંધે, દ્વિસે ન ગુણ અનંત;	
ઉવેએ નિર્ગુણ સદા, બહુ માને ગુણવંત.	૧૪
અગુણ કથા કલુષિતમતિ, નાસે રતન વિવેક;	
ધર્મર્થ સત કથ હુએ, ધર્મ નિદાન વિવેક.	૧૫
ધર્મશીલ અનુકૂલ યશ, સદાચાર પરિવાર;	
ધર્મ સુપખ્ય વિધને રહિત, કરી શકે તે સાર.	૧૬
માંડે સવિ પરિણામ રિત, દીરઘ દર્શોકામ;	
લહે દોષ ગુણ વસ્તુના વિગેયજ ગુણધામ.	૧૭
વૃદ્ધાનુગત મુમંગે, હોવે પરિણત બુદ્ધિ;	
વિનયવત નિયમાં કરે, જ્ઞાનાદિકની ગુદ્ધિ.	૧૮
ગુણ જોડે ગુરૂ આદરે તત્ત્વબુદ્ધિ કૃત જાણ;	
પરહિતકારી પર પ્રત, થાપે માર્ગ મુખ્યણ.	૧૯
શીખે લખે મુખે સકલ, લખ્ય લક્ષ ગુણ કાજ;	
એમ એકવીસ ગુણે વર્યો, લહે ધમનું રાજ.	૨૦
પૂરણ ગુણ ઉત્તમ કથો, મધ્યમ પાઠે દીન;	
અર્ધ દીન જ્યન્ય જન, અપર દરિદ્રી દીન.	૨૧
અનંતવસ્તુ પાપને, એહ ધર્મ આમાન્ય;	
પ્રભુ તુજ ભક્તિ રજા લહે તેહ હોએ જન માન્ય.	૨૨

દાસ આરમી.

એકવીસ ગુણ જેણે લક્ષ્યા, જે નિજ મયાદામા રહ્યા,	
તેહ આવ આવક્યા લહે, તન લક્ષણે તું પ્રભુ કહે.	૧
કૃતવ્રત કમા શીલાધર, ગુણવતોને પ્રભુ આવદાર;	
ગુરૂ સેવીને પ્રવચન દસ આવકે માવે એ પત્યસ.	૨
શ્રવણ જાણવા મદલ ઉદાર પાંડ મેવા એ ચાર પ્રકાર;	
ધમ નેદન્ય મન પારીયે, અર્થ નામ ધર્મ અવનારીયે.	૩

- બહુ માને નિમુલે ગિયમ્ય, પાલે ઉપમગાદિક બહુ અમ્યઃ
જાણે ગુરૂ પાસે મન ગ્રહે, પાલે ઉપમગાદિકે સહે. ૪
- સેવે આય તણા ઉદેશ, પરગૃહ તર્કે અલ્પભયમ્સઃ
વચન વિકાર ત્યર્કે ગિયુક્તીલ, મધુર ભણે એ ખર વિધ ગીલ. ૫
- આયતને સેવે ગુણપાય પરગૃહ ગમને વાધે દોષ;
હૃમટયેય ન શોભા જાગ, વચન વિકારે જાગે રાગ. ૬
- મોહ તણે રાગુક્તીલલિંગ, અનર્થ દંડ અછે એ ચગ;
કહિલુ વચનનું જરૂપન જોઈ, ધર્મને નહિ સમગ તેહ. ૭
- ઉપમ કરે સદા સજ્જાય, કરલુ વિનયમાં સર્વ ઉપાય;
અનભિનિવેશી રૂચિ જિન આલુ, ધરે પંચગુણુ એહ પ્રમાલુ. ૮
- સજ્જાયે ધારે વેરાગ, તપ નિયમાદિક કરલે રાગ;
વિનય પ્રયુ જે ગુણ નિધિ તણે, જંમ મન વાધે આદર ધણે. ૯
- અનભિનિવેશી અવિનય ગણે, ગીતારથ ભાષીત જંમુલે;
સજ્જાયે મુલવા ચાહ સમકિતનો મોરો ઉચ્છાહ. ૧૦
- અવિનય ક્યન અવચક રિયા પાલિક પ્રગટન મેત્રી પ્રિયા;
જોષ જીજ સજ્જાયે આર, ચાર બેદ એ જગુ વિવદાર. ૧૧
- ગુરૂ સેવી ચહિવિહ મેવના, કાન્હુ સપાદન ભાવના,
સેવે અવમરે ગુરૂને તદ, ધ્યાન યોગનો ન કરે છંદ. ૧૨
- તેહા પ્રવચાવે પન પ્રતે ગુરૂ ગુણ ભાષે નિઃપન છતે,
સપાદે આપધ મુખ વત્રી, ગુરૂ ભાવે ચાલે અવિચલી. ૧૩
- મત્ર અર્થ ઉન્નત્ય વવાય ભાવે વ્યવહારે નોપાય,
નિપુણપણુ પામ્યા છે જંદ, પ્રવચનદક્ષ દલજે તંદ. ૧૪
- ઉચિત મત્ર ગુરૂ પાસે ભણે, નય મુતાયે તેહનો મુલે,
વિષય વિજ્ઞાન લહે અવવાહ વહા ઉન્નત્ય તથા અપવાહ. ૧૫
- પણભાવ વિધિ માહે ધરે દેશકાલ મુખ જંમ અનુસરે;
જાણે ગીતારથ વ્યવહાર, તેમ સર્વિ પ્રવચન કુશલ ઉદાર. ૧૬

ગુણરાગી ગુણ સંબંધે, દ્વંમે ન ગુણ અનંત;	
ઉવેએ નિર્ગુણ સદા, બહુ માને ગુણવંત.	૧૪
અશુભ કથા કલુષિતમતિ, નાસે રતન વિવેક;	
ધર્મર્થિ સત કથ હુએ, ધર્મ નિદાન વિવેક.	૧૫
ધર્મશીલ અનુકૂલ યથા, સદાચાર પરિવાર;	
ધર્મ સુખખ વિધને સ્થિત કરી શકે તે સાર.	૧૬
માંડે સર્વ પરિણામ હિત, હીરથ દર્શકામ;	
લહે દોષ ગુણ વસ્તુના, વિગેરત ગુણધામ.	૧૭
વૃદ્ધાનુગત મુખગત, હોવે પરિણત બુદ્ધિ;	
વિનયવત નિયમો કરે, જાનાદિકની શુદ્ધિ.	૧૮
ગુણ જોડે ગુરૂ આદરે તત્ત્વબુદ્ધિ કૃત જાણ;	
પરહિતકારી પર પ્રતે, થાપે માર્ગ મુખાણ.	૧૯
શીખે લખે મુખે સકલ, લખ્ય લક્ષ ગુણ કામ;	
એમ એકપીસ ગુણે વર્ણે, લહે ધમનું રામ.	૨૦
પૂરણ ગુણ ઉત્તમ કહ્યો, મધ્યમ પાદે હીન;	
અર્ધ હીન જથન્ય જન, અપર દરિદ્રી હીન.	૨૧
અરજેવરજી પાપને, એહુ ધર્મ સામાન્ય;	
પ્રભુ તુઝ ભકિત જશ લહે, તેહ હોએ જન માન્ય.	૨૨

ઢાલ બારમી.

એકપીસ ગુણ જેણે લદ્યા; જે નિજ મયાદામા રદ્યા;	
તેહુ ભાવ શ્રાવકના લહે, તસ લક્ષણએ તું પ્રભુ કહે.	૧
કૃતવ્રત કમા શીલાધાર; ગુણવંતોને જશ્યુ વ્યવહાર;	
ગુરૂ સેવીને પ્રવચન દક્ષ, શ્રાવક ભાવે એ પ્રત્યક્ષ.	૨
શ્રવણ જાણણા મહુણ ઉદાર, પડિ સેવા એ ચાર પ્રકાર;	
પ્રથમ ભેદના મન ધારીયે, અર્થ તાસ ઇમ અવતારીયે.	૩

- ઘડુ માને નિમુલે ગિયધ્ય. પાણે ઉપસર્ગાદિક ઘડુ અર્થઃ
 જાણે ગુરૂ પાસે જગ શ્રેષ્ઠ, પાસે ઉપસર્ગાદેક સારે. ૪
- સેવે આય તણા ઉદેશ, પરબ્રહ્મ તને આણુબલકવેશઃ
 વચન વિકાર ત્યજે શિશુકીલ, મધુર ભણે એ ખર વિધ શીલ. ૫
- આયતને સેવે ગુણપાત્ર પરબ્રહ્મ ગમને વાધે દોષઃ
 ઉપદેશ ન શોભા લાગ, વચન વિકારે બાળે રાગ. ૬
- મોહ તણા શિશુકીલલિંગ, અનર્થ દંડ અછે એ ચગ;
 કહિણ વચનનું જરૂરનું જોઈ, ધર્મિને નહિ સમ્મત તેડ. ૭
- ઉદ્યમ કરે મદા સુદ્યમાય, કરણ વિનયમાં સર્વ ઉપાય;
 અનભિનિવેશી કોય ચિત આણુ, ધરે પંચગુણ એહ પ્રમાણ. ૮
- સુદ્યમાયે ધારે વૈરાગ, તપ નિયમાદિક કરણે રાગ;
 વિનય પ્રયુ છે ગુણ નિધિ તણા, જેમ મન વાધે આદર ધણા. ૯
- અનભિનિવેશી અવિનય ગણે, ગીતાર્થ ભાષીત જંગુલે;
 સદ્ગુણાયે સુલુપા ચાહ સમકિતનો મોટો ઉચ્છાદ. ૧૦
- અવિતય કથન અવચક ક્રિયા પાતક પ્રગટન મૈત્રી પ્રિયા.
 જોય બીજા સુદ્યમાયે માર, ચાલ બેઠ એ જાણુ વિવદાન ૧૧
- ગુરૂ સેવા ચક્રવિદ મેવના. કાંણુ ન પાદન ભાવના.
 મેવે અવનંદે ગુરૂને તડ, યાન યોગનો ન કરે ઝંડ ૧૨
- તેડા પ્રવચાને પગ પ્રતે ગુરૂ ગુણ ભાષે નમ્રપદ જાને
 ન પાદે આશય મુખ વક્ષી. ગુરૂ ભાષે ચાહે અવચક્ષી ૧૩
- નત્ર નર્થ ઉન્નત્ય વચાય ભાવે વ્યવદાને નોપાય.
 નિપુણપાણુ પામ્યા છે જોઈ, પ્રવચનદશ દુર્લભે તોડ. ૧૪
- ઉચિત નત્ર ગુરૂ પાસે ભણે અર્થ મુતિધે તેડના મુલે.
 વિષય વિભાગ સહે અવરાહ વક્ષી ઉન્નત્ય તથા અપવાહ ૧૫
- પદ્મભાવ વિધે માહે ધરે દેશકાલ મુખ જેમ અનુસરે.
 જાણે ગીતાર્થ વ્યવદાન, તેમ સર્વ પ્રવચન કુશલ ઉદાર. ૧૬

સૂત્રે ભર્યું પળ અન્યથા, જુદુંજ બહુ ગુણ જાણ;
સંવિત વિશુધે આચર્યું, કાંઈ દીસેદો કાણાદિ પ્રમાણ. સા. ૫

કરપનું ધરવું જોલિકા, ભાજને દવરકદાન;
તિથિ પશુસળની પાલતી, ભોજન વિધિદો ઈન્ધાદિ પ્રમાણ. સા. ૬

વ્યવહાર પાંચે ભાષીયા, અનુક્રમે જેડ પ્રધાન;
આજ તો તેમાં છત છે. તે તાજ્યેદો કેમ વિગર નિદાન. સા. ૭

આવક મમત્વ અગુડ વહી, ઉગરણ વસની આદાર;
મુખશીલ જે જન આચરે. નવિ ધરીયેહો તે ચિત્ત લગાર. સા. ૮

વિવિ સેવના અવિતૃપ્તિ શુભ, દેશના ખલિત વિશુદ્ધિ;
અધ્યા ધર્મ ઈન્દ્રો ધાળી, ચડેભેદેહો એમ જાણે સુશુદ્ધિ. સા. ૯

દહરાગ છે શુભ ભોજ્યમા. જેમ સેવનાયે વિરુદ્ધિ;
આપદામાં રસ જાળુને. તેમ મુનિને હો ચન્દ્રે તે શુદ્ધિ. સા. ૧૦

જેમ તૃપ્તિ જગ પામે નહીં, ધન હીન લેતો રત્ન;
તપ વિનય વેચાવચ પ્રમુખ, તેમ કર્તોહો મુનિવર બહુ યત્ન. સા. ૧૧

શુરની અનુસા લેઈને, જાણે તો પાત્ર કૃપાત્ર
તેમ દેશના શુદ્ધિ દીએ, જેમ દીપે હો નિજ સયમ ગાત્ર. સા. ૧૨

જે કદાચિત લાગે મને અતિચાર પક કલક,
આલોચણે તે શોધતા મુનિ ધરે હો અદ્વા નિઃશક. સા. ૧૩

અદ્વા થકી જે સર્વ લહે, ગભીર આગમ ભાવ,
શુર વચને પદપણિજ્જતે, આરાધક હો હોવે સરલ સ્વભાવ. સા. ૧૪

ખટકાય ઘાત પ્રમરણે, પડિસેહજાદિક યોગ,
જાણી પ્રમાત્રી નવિહોએ, કિરિયામાં હો મુનિ શુભ સંયોગ. સા. ૧૫

જેમ શુર આર્થ મહાગિરિ. તેમ ઉઝમે જલવત;
ખલ્લ અવિષય નવી ઉઝમે, શિવ ભૂતિહો જેમ શુર હીલત. સા. ૧૬

શુભવંતર્ગી મંગલિ કહે, ચિત્ત ધરતી શુભ અનુદામઃ
 શુભ શ્રેષ્ઠ પદ્મ પન્નેઃ શુભે, નિઃ કંઠે દો અવશુભ વદમામ. સા. ૧૭
 શુરૂ વચ્ચ ક્રેષા રત્ત દોર્ધ, આરાધનો શુરૂ આજી;
 આચાર સર્વનો મૂલ શુરૂ. તે જાણે દો ચતુરે મુશ્મલ. સા. ૧૮
 એ સાત રૂણ હશલ વર્ષો. જે ભાવ સાધુ ઉદાર;
 તે વરે મુખ દશ સપદા, તુજ ચરણે દો જગ ભક્તિ અપાર. સા. ૧૯

દાસ પદ્મરમી.

ધન્ય તે મુનિવર કહે, જે ચાહે સમ ભાવે;
 જપ સાધર હીઝાએ ઉતરે, સંયમ કિરિયા નાવે. ધન્ય ૧
 જોગ પંકજ છ ઉપર જોડા, પંકજ પરે જે ન્યારા;
 સિંહપરે નિઃ વિક્રમ શૂરા, ત્રિભુવન જન આધાર. ધન્ય. ૨
 જાનવંત જાની મુ મલતાર, તન મન વચને સાચા;
 દ્રવ્ય ભાવ મુધા જે ભાણે, સાચી જિનની વાચા. ધન્ય. ૩
 મૂલ ઉતરે શુભ સંમદ કરતા ત્યજતા ભિક્ષા દોષો.
 પગ પગ મત દુષણ પરિહરતા. કરતા સંયમ પોષો. ધન્ય. ૪
 મોહ ને હણતા નિત આનમ, ભાણતા સદગુરૂ પાને.
 દુષમ કાણે પદ્મ ગુણવતા. વળે મુખ અબ્યાસે. ધન્ય ૫
 છંદુ ગુણકાલ જવ અતર્ધ, ઉલ્લસ જેઠું સહિયુ
 ગમે માભાગ સકલ મુખ એકે, કેમ ને નયે કહિયુ ધન્ય ૬
 ગુણસાધનાં પરણિ જેહની નછાપે જવ જ જાણે.
 રહે જોડી દાકી નાખી, કે તો કાલ પરણે. ધન્ય ૭
 તંદુવા ગુણ ધરવા અભૂખીરા, જોપણ મુખુ ભાષી.
 જિનશાસન શોભાવે તે પદ્મ મુધા ન વેગ તાપી. ધન્ય. ૮
 સફળા અનુભાદન કરણ, ગુણથી લયમ કિરિયા.
 અવહારે રહિયા તે ક્રેષે, જે નિશ્ચય નયદરિયા. ધન્ય. ૯

- હું કરકાર થકી પણ અધિકા, જ્ઞાન ગુણે ઇંમ તેહો;
ધર્મદાસ ગણી વચને કહિયે, જેહને પ્રવચન નેહો. ધન્ય.
- મુવિહિત ગરુઝ કિરિયાનો ધોરી, થીકરિભદ્ર કહાય;
આંહુ ભાવ ધરતો તે કારણ, મુઝ મન તેહ મુકાય. ધન્ય.
- અંચમ ઠાણુ વિચારી જોતા, જો ન લહે નિજ ગ્રાણે;
તો જૂહું બોલીને દુરમતિ, મું સાધે ગુણ પાણે. ધન્ય.
- નવિમાયા ધમે નવિ કેહેલું પરજનની અનુવૃત્તિ;
ધર્મ વચન આગમમા કહિયે, કપટ રહિત મન વૃત્તિ. ધન્ય.
- સંચમ વિણ સચતતા સાધે, પાપ શમણુ તે ભાખ્યો;
ઉત્તરાવ્યથને સરલ સ્વભાવે, ગુણ પરપક દાખ્યો. ધન્ય.
- એક ગાલ પણ કિરિયા નયેતે, જ્ઞાન નયે નવિ જાણા;
મેવા યોગ્ય મુઝ પતને તે, બોલે ઉપદેશ માણા. ધન્ય.
- કિરિયા નયે પણ એક ગાલ તે જે કિંગી મુનિરાગી;
જ્ઞાન યોગમા જગ મનવર્તે, તે કિરિયા મોભાગી. ધન્ય.
- જાણા રિક અનુકુલ રિયાથી આપે સ્વેચ્છા યોગી
અધ્યાત્મ મુઝ યોગ અખ્યામ, કેમ નવ કહીયે યોગી. ધન્ય.
- કિરિયા કયા નિજ મજા ઝાડી, જે અતિ વેગે ચડતો,
તે ભવથ ૧ પડીપાક થય વિઝ, જગમા હીને પડતો. ધન્ય.
- માવે મોહકમા જે મુનિ, ચડવે ઠાકકમાલ.
ગુંધપડે પણ ગુણ વિણ ન વડે તન ભવ અન્દરમાલ. ધન્ય.
- નિજગણુ નવે મન નવિ ખવે, રથ ભાગી જન વચે;
વુચે રંગન મુચે માયા, તો જન ન જો, પવે. ધન્ય.
- યોગ રથના ભાવ ન જાનું જાણું તો ન પ્રકારે,
કોઈક મોહક મન નાજે તન ગુણ દેરે જાન. ધન્ય.
- જેણે વેરે મહિવલ મહાસે, અકપરે નીચો ગાણે;
જ્ઞાન વિના જગ ધરે ધાણે, તે કેમ મારગ ચાણે. ધન્ય.

ખરૂં પદિલુતિ પાતળી માને, વરતે આરત ધ્યાને;	
અધે મોઝા કારણ ન પીછાને, તે પદિલે શુભ હાલે.	ધન્ય, ૨૩
કિરિયા હવપત્તુ જે રાત્રીનો, દૃષ્ટિ યોગદિક લાગે;	
તેથી મુજશ લલિતે સારિજ, મીઠાધરે તુજ નામે.	ધન્ય, ૨૪

દાસ સોહમી.

સ્વામી સીમધર તુ ભલે ધ્યાડયે,	
આપણે આતમા જેમ પ્રકટ પામયે;	
દ્રવ્ય શુભ પદ્મલતા તુજ યથા નિર્મલા,	
તેમ મુજ શક્તિથી જલ્દિ ભવ સામણ.	૧
ચાર છે ચેતનાની દશા અવિનયા,	
ભટુ ગયન ગયન જાગરણ ચોથીતયા,	
ત્રિવિધ અવિરત મુખત તેરમે તેડુની,	
આદિ શુભ હાલે નયચક માંહે મુખી.	૨
ભાવ સંયોગજ કર્મ ઉદયાગતા,	
કર્મ નવિ જીવ નવિ મુક્ત તે નવિ છતા;	
ખરીયથી ભિન્નિમા જેમ હોએ મેવતના	
બીજી નવિ ખરીય નવિ તેહ જમનંગના.	૩
દેહ નવિ વચન નવિ જીવ નવિ ચત છે	
એ નવ નાન નવ ૧ ન વિચિત્ર છે.	
પુનર્જાત ભાવ પુનરુપણે પશ્ચિમે.	
૬ વ નવિ જુએ જુએ એક હાંવ કિમે	૪
૧૧ જન જનક નાનકે જેમ ભણે	
૧૧ ૧ જનકે જેમજ મુખેગણે.	
એ જેમે મ ય. અજુગા છે પતા	
વિદુતિ જે એની પ્રાપ્તિ જેમજો.	૫
દેહ કમાદે નવિ કેવ પુનરુપણ.	
જીવના તેહ ચક્રદાન માને વણે.	

- સયત્ર ગુણુડાણુ શુભકાણુ મંયોગમથી,
 શુદ્ધ પરિણામ વિજુ શ્રવ કાર્ય નથી. ૬
- નાણુ દંસણુ ચરણુ શુદ્ધ પરિણામ જે,
 તંત્ર જોના નછે શ્રવથી ભિન્ન તે;
 રત્ન જેમ જ્યોતિથી કાગ કારણુપણે,
 સંલિપ એમ એકતા સહજ નાણી મુણે. ૭
- અંશ પણ નવિ ઘટે પૂરણુ દ્રવ્યના,
 દ્રવ્ય પણ કેમ કહું દ્રવ્યના ગુણુ વિના;
 અકલ ને અક્ષમ એમ શ્રવ અતિ તંત્રથી,
 પ્રથમ અંગે વદયો અપદને પદ નથી. ૮
- શુદ્ધતા ધ્યાન એમ નિશ્ચયે આપનું,
 તુજ સમાપતિ ઔગધ સકલ પાપનું;
 દ્રવ્ય અનુયોગ મંમતિ પ્રમુખથી લડી,
 ભક્તિ વૈરાગ્યને જ્ઞાન ધરીયે સડી. ૯
- જેહ અહંકાર મમકારનું બંધનં,
 શુદ્ધ નયતે હાલે હલન જેમ કંધનં;
 શુદ્ધ નય દીપિકા મુક્તિ મારગ ભળી,
 શુદ્ધ નય આથ છે સાધુને આપણી. ૧૦
- સકલ ગણિ પિટકનું સાર જેણે લખું,
 તેહને પણ પરમસાર એહજ કથું;
 ઉપ નિર્ચુક્તિમાં એહ વિજુ નવિ મિટે,
 દુઃખ સવિ વચન એ પ્રથમ અંગે ઘટે. ૧૧
- શુદ્ધ નય ધ્યાન તેહને સદા પરિણમે,
 જેહને શુદ્ધ વ્યવહાર હીયટે રમે;
 મક્તિન વત્તે યથા રાગ કુંકુમળો,
 હીન વ્યવહાર ચિત્ત એહથી નવિ ગુણે. ૧૨
- જેહ વ્યવહાર મેદી પ્રથમ છાંડતા,
 એક એ આદરે આપ મન માંડતા;

- તાસ ઉપાવચે નવિ ટચે આપદા,
સુધિત ઇચ્છાયે ઉંબર ન પાધે કદા. ૧૩
- ભાવ લવ નેહ વ્યવહાર ગુણથી ભણે,
ગુણ નય ભાવના તેદથી નવિ ચણે;
ગુણ વ્યવહાર ગુરૂ ચોગ પરિભુતપણ;
તેદ વિજુ ગુણ નયમાં નહિ તે ધણ. ૧૪
- કેઇ નવિ ભેદ જાણે અપરિભુતમતી,
ગુણ નય અતિદિ ગંભિર છે તેવતી;
ભેદ લવ જાણનાં કેઇ મારગ તમે,
હોય અતિ પરિભુતી પર સમયસ્થિતિ ભણે. ૧૫
- તેહ કારણ થકી સર્વ નય નવિ કહ્યા,
કાલિક કુલ માહે તીનપ્રાયે લક્ષ્યા;
દેખી આવગ્યકે ગુણ નયધુરે ભળી,
જાણિયે ઉચ્છેદી રીતિ બોલિકતથી. ૧૬
- ગુણ વ્યવહાર છે ગચ્છ કિરિયા થિતિ,
દુષ્પસહ જાવ તીરથ કર્યુ છે નીતિ;
તેહ સવિત ગીનાયેમી સખચે,
અવર અરડસમ કોણ જગ જોખવે ૧૭
- શાસ્ત્ર અનુસાર જે નવિ હડે તાણિયે,
નીતિ તપ ગચ્છની તે ભણી જાણિયે
જુગ દાખે જિહાં સમય સોડે યુધા
નાનને હમ કુમને નહી જન મુધા ૧૮
- નામ નિમય છે પ્રથમ કંઈકનું કર્યુ
પ્રથમ અડપાટ જોડે ગુરૂ ગુણે નમય
મંત્ર કોટી જપી નવમ તોરે પદા
તેહ કારણ થયુ નામ ઉડીડ તપા ૧૯
- પનરમે પાડે થી ચદમૂરે કર્યુ
ચદગચ્છ નામ નિર્મલપણે વિસ્તર્યુ.

સોલમે પાટ વનવાસ નિર્મમ મતિ,
નામ વનવાસી સામંતભદ્રો યતિ. ૨૦

પાટ છત્રીશમે સર્વદેવાભિધા,
મૂરિવડ ગચ્છ તિહાં નામ શ્રવણે સુધા;
વડ તલે મૂરિવડ આપીયું તે વતી,
વસીય તસ બહુ ગુણે જે વાધ્યા યતી. ૨૧

સૂરિ જગચંદ જગ સમરસ ચંદ્રમા,
જંહુ ગુર પાટે ચડે અધિક ચાહીશમા;
તેહ પામ્યું તપાનામ બહુ તપ કરી,
પ્રગટ આ ઘાટપુરી વિજય કમસા વરી. ૨૨

એહ બાડનામ ગુણ કામ તપગણતણા,
ગુહ સહસ્રણ ગુણ રવણ એહમાં ધણા;
એહ અનુમત પરપર ભાળી રેવના,
જ્ઞાન યોગે વિશુધ પ્રગટ જગ દેવના. ૨૩

કોહ કહે મુઝિ છે વિજુતાં ચીધરાં,
કોહ કહે સહજ જમતાં ધર દહિયરાં;
મૃદ એ હોય તસ ભેદ જાણે નહી,
જ્ઞાન યોગે ક્રિયા સાધના તે સરી. ૨૪

મરત્ત ભાવે પ્રભો ગુહ એમ જાણતાં,
હું હું મુજગ તુઝ વચન મન આજુતાં;
પૂર્વ મુવિદિતતણા પ્રથ જાણી કરી,
મુઝ હોએ તુઝ કૃપા ભવપયોનિધિ તરી. ૨૫

દાસ સનરમી.

આજ જિનનજ મુજ કાજ મિદા મંચ.
વીનતી માહરી ચિત્ત ધારી;
માન એ મેં લશી તુઝ કૃપારસ ચરી,
તો હું પ્રપદા પ્રગટ મારી.

આજ. ૧

વેગલો મત હુરો દેવ મુજ મન થકી,
કમલના વનથકી જેમ પસંગોઃ
ચમક પાપાણુ રંગ લોહને જેચંગો,
મુકિતને મેહેજ તુજ ભક્તિસંગો.

આજ. ૨

તું વમે લો પ્રભો હર્ષ ભરે હીપડલે,
તો સકલ પાપના બંધ તુટેઃ
ઉગને ગગન મુર્ધ તલે મંડલે,
દહદિગિ જેમ તિમિર પડલ કુટે.

આજ. ૩

સીંચિયે તું સદા વિપુલ કાશ્વરસે,
મુજ મને ગુપ્ત મતિ કસપવેલીઃ
નાણુ દંડણુ કુમ્ભ ચણુવર મંજરી,
મુકિતદલ આપશે તે એકેલી.

આજ. ૪

લોક સત્તાથકી લોક બહુ બાડલે,
રાડલો દાસ તે સર્વિ ઉવખેઃ
એક તુજ આણુમુ ભેદ સત્તા રહે
તેદને એક નિજ મિત્ર દેખે.

આજ. ૫

આણુ જિન ભાન તુજ એક હું શિર ધડે,
જવલ્લી વાળી નરિ કાને મુલીયેઃ
સર્વ રંગિન નલુ મુક તુજ શાસન
તેલે તે એક મુર્વેવડ મુખિયે.

આજ. ૬

તુજ વચન રાગ મુખ લાગરું હું ગાડ
સકલ મુર મનુજ મુખ એક જિહ્વ.
માર કંઠે સદા દેવ મેવક નાઝી,
તું મુખનિ કમલિની વન દિલ્લડ

આજ. ૭

જાન યોગે ધરી નમિ નવિ હાજીયે
જાજીયે એક તુજ વચન નાન.
શકિત ઉજાગ બધો દુર્મે તુજ વાં
તું મરા તડલ મુખ દેવ બાં.

આજ. ૮

શ્રીમદ્દશો વિજયલ્લ ઉપાધ્યાયલ્લ કૃત
વીર સ્તુતિરૂપ દોહસો ગાથાનું હુંડીનું સ્તવન.

મંગલાચરણ.

અનુક્રમ ગતમ્.

પ્રણમ્ય શ્રી મહાવીર, શંકર શિવસાંખ્યદઃ
ધીર્વીરં પ્રકુર્વેહં, શ્રીવીરસ્તવચર્ચિકઃ.

૧

અર્થ—શિવ મુખના કસાં તથા દાતા, શ્રી મહાવીર સ્વામીને
નમસ્કાર કરીને તે પ્રમુખી સ્તવના રૂપે હુંડી, સ્તુતિ નહિ માનનારા-
ઓને જાણું છું.

દોહ પહેલી.

પ્રજુમી શ્રી ગુરૂના પથપકજ ચુલ્લગું વીર જિલ્લદઃ
હવણ નિરૂપ પ્રમાણ પંચાંગી, પરખી લહું આણંદ રેઃ
જિતજી તુજ આણા શીર વહીએ, તુજ શાસન નથ શુદ્ધ પ્રરૂપણ,
ચુલ્લ. શિવ મુખ લદીએ રે જિ. ૧

શ્રી અનુયોગ દ્વારે ભાખ્યા, ચાર નિરૂપા સા-
ચાર સ્તવ દશ સંખા ભાખ્યા, કાણાને નિરૂધાર રે જિતજી તુ. ૨
ભસ ધ્યાન કિરિયા મહો આવે, તેહ નન્ય કરી વ્યાનુ.
શ્રી આવકયક નૃપ પ્રમાણે વિજયે તેહ વખાણુ રે. જિ તુ ૩
દેવીસચ્ચ માહ નિરૂપા, નામ દ્રવ્ય દોષ ભાવુ.
કાઉસ્સગ્ગ આણાવે ઉવણા ભાવ તે નવજી જાનુ રે જિ તુ ૪
પુનક કિખિત મકલ જિમ આનમ, તેન આવકયક એદ.
ભગવદ નરી નાખી સમ્મત, તેદમા નરી ન દદ રે જિ તુ ૫
મુખ અવાચક રે પર ધરનુ કહેલું, તે અસાની.
પુનક અન્ય પરપર આણુ, માને તદજ માની રે જિ તુ ૬

- ગાંભીરિણી શ્રી પ્રજુધર દેવે, પ્રજુમી ભગવંત આદે;
જ્ઞાન તુખી તે કલ્યા આચર, દ્રવ્ય શુભ અવિચરિ રે. જિ. તુ. ૭
- ભેદ અદાશ્વ ગાંભીરિણીના સમવાયાને દીડા;
ગુંધ અન્ય મરેડી ભવ બદુડા, ભમરો કુમતિ ધીડા રે. જિ. તુ. ૮
- ગાંભીરિણી તે તેડનો કુન્તા નો લેખક પાલુ આવે;
શુર આજ્ઞા વિણ અન્ય કહે જે તેડનો શોભ ન ભાવે રે. જિ. તુ. ૯
- જિનવાણે પગ દ્રવ્ય શુભ છે નહી મુત્ર ને લેખ;
જિમ તે જિમ ગાંભીરિણી નમિયે, ભાવ તે દ્રવ્ય વિશેષ રે. જિ. તુ. ૧૦
- જંમ અશુભ નયમનુ માધન, ગાનાદિકનુ તેમ;
ગુંધ ભાવ આદેયે વિષયનુ, તેડને નયલે જોમ રે. જિ. તુ. ૧૧
- ગુંધ ભાવ જંદનો છે તેડના ચાર નિશેષ સાચા
જંદમા ભાવ અગુંધ છે તેડના, એક કાચે માવ કાચા રે. જિ. તુ. ૧૨
- દગયેકાલિકે દયાનુ દાનનુ નારી ચિત્રને ડામે,
તો કેમ જિન પ્રાપ્તમા દેખીને, ગુનુ નવિ હોય પારંગામે રે. જિ. તુ. ૧૩
- દેવકદીપે એક ડગલે જાતાં પડિમા નનીય આજુ રે;
આવતાં એક ડગલે નહીંમરે, બીજે વડા જિન વરે રે. જિ. તુ. ૧૪
- વિંદી પ્રતિએ ભનવડ ખાખી જધાન્વાનુ કેરી,
પડગવન નદન ઇંદ. પડિમા, કૌર્વ નમે ધોંડરી રે. જિ. તુ. ૧૫
- વિદાચાનુ તે એક ડગલે માનુષાનકે જાય,
બીજે નહીંમરે જિન પ્રતિમા, પ્રજુની પ્રમુદિત સાય રે. જિ. તુ. ૧૬
- નિર્દોષ. પડિમા વદાનુ કાનુ, એક ડગલે ઇંદા આવે,
દુષ્ટોષો જાના તે ડગલે આવતા. એક ન્યભાવે રે. જિ. તુ. ૧૭
- શુભક વીશમે નવમ ઉદરે, પ્રતિમા મુનિવન વંદી,
કંમ દેવીજે અવજા બાજે, લન માંત કુમતિ ફરી રે. જિ. તુ. ૧૮
- આલેખજનુ ડાનુ કદુ જે તેડ પ્રમાદ નિરંદે,
નાનંત તે જે આવ વિષયે ઇંદ તે એક પંજુ રે. જિ. તુ. ૧૯

- જલ તરનાં જલ ઉપર મુનિને, જેમ કુર્ણારે રંગ;
પુષ્પાદિક શ્રાવકને તેમ, પૂજા માટે ચંગ. મુ. ૧૦
- પાત્ર દાનથી શુભ વિપાક જ્યમ, લહે મુખાદુકુમાર;
પહેલે શુભકાળે ભદ્રક પળ, ત્યમ જિન પૂજા ઉદાર. મુ. ૧૧
- ઉપસક્ષણથી જેમ શીલાદિક, તેમ જિન પૂજા પ્રકાર. મુ. ૧૨
- મેઘ જીવ ગજ શય અનુક્રા, દાન મુખાદુ વિચાર;
પહેલે શુભકાળે પળ સુંદર, જેમ જિન પૂજા પ્રકાર. મુ. ૧૩
- દાન દેવ પૂજાદિક સઘસા, દ્રવ્યસ્તવ કહ્યાં જેહ;
અસદારંભી તમ અધિકારી. માંડી રહે જે જેહ. મુ. ૧૪
- સદારંભમાં શુભ જાણીએ, અસદારંભ નિવૃત્તિ;
અરમણીકતા ત્યારે ભાળી, એમજ પ્રદેશી પ્રવૃત્તિ. મુ. ૧૫
- જિજ્ઞાસુ શિષ્યપણ ગણિત પ્રકાર્યાં, ત્રણ વ્રત હિત હેન;
પ્રથમ રાય શ્રી ઋષભ જિજ્ઞાસુ, તિહાં પળ એ સકેત. મુ. ૧૬
- ચતનાએ સૂચે કહ્યું મુનિને, આર્ય કરમ ઉપદેશ;
પરિણામિ બુદ્ધિ વિસ્તારે, સમજે શ્રાદ્ધ અગ્રેષ. મુ. ૧૭
- આર્યકાર્ય શ્રાવકનાં જે છે, તેહમાં હિંસા દિડ;
હેતુ સ્વરૂપ અનુગ્રંથ વિચારે, નાશે દેઈ નિજ પિડ. મુ. ૧૮
- હિંસા હેતુ અચતના ભાવે, જીવ વધે તે સ્વરૂપ;
આણા ભંગ મિથ્યામતિ ભાવે, તે અનુગ્રંથ વિરૂપ. મુ. ૧૯
- હેતુ સ્વરૂપ ન હિંસા સેવી, સેવી તે અનુગ્રંથ;
તો જમાવિ પ્રમુખે ફલ પામ્યા, કડુમાં કરી બહુ ધંધ. મુ. ૨૦
- સરૂપથી હિંસા ન ટલે છે, સમુદ્રજલે જે સિંધ;
વહી અપવાદ પદ જે વરતે. પળ તેણે શિવપદ સ્તીધ. મુ. ૨૧
- સાધુવિહાર પરે અનુગ્રંથે, નહીં હિંસા જિનભક્તિ;
એમ જે માને તેહની વાધે. મુકુન્દ આગમ શક્તિ. મુ. ૨૨

હાલ પાંચમી.

સાસય પડિમા અહસય માને, સિદ્ધાયતન વિમાને રે;

ધન ધન જિન વાળી, પ્રભુ તે ભાણી અંગ ઉવગે:

વરણવશું તેમ રંગે રે. ધન. ૧

કંચનમય કર પદ તલ સોડે, ભવિઝનનાં મન મોડે રે;

ધ.

અંકરનમય નખ મસનેહા, લોહિતાશ મધિ રેહા રે.

ધ. ૨

ગાગ્રયષ્ટિ કંચનમય સારી, નાભિ તે કંચન ક્યારી રે;

ધ.

રિહરતન રોમવાચિ વિરાજે, સુસુક કંચન છાજે રે.

ધ. ૩

શ્રીવચ્છ તે તપનીય વિશાલા, હોડ તે હાલ પ્રવાલા રે;

ધ.

દંડ રિક્તમય હલ દયાલુ, વલિ તપનીયનું તાલુ રે.

ધ. ૪

કનક નાગિત્રા લિહાં મુવિશેષા, લોહિતાશની રેષા રે,

ધ.

લોહિતાશ રેખિત મુવિશાલા, નયન અંક રતનાલા રે.

ધ. ૫

અન્ધપત્તિ ભમુહા વડી કીકી રિહરતનમય નીકી રે;

ધ.

યવલુ નિલાહચી ગુણશાલા, કંચન શાક્રમાલા રે

ધ. ૬

વજ્રરતનમય અતિહિ સોહાણી, શીશવટી મુખ ખાળી રે;

ધ.

કેશમુખિ તપનીય નિવેશા રિહરતનમય કેશા રે.

ધ. ૭

પુકે છવ ધરે પ્રત્યેકે પ્રતિમા એક વિવેકે રે.

ધ.

દાય પામે દાય આમ- હાલ લીલાએ જિનને કયા રે

ધ. ૮

નામ જન યજ્ઞ ને કુર્યાના, આ- રે વ ઉપના રે.

ધ.

તે પડેમ જન પડેમ, આ- મન નેર મ- રે

ધ. ૯

ધ/ કલશ જના આ- રે ધ ૧૦ ના- રે.

ધ.

મનુજ કલ વાયકે- રે ૧૧ ના- રે.

ધ. ૧૦

ધ/ ના ના રે ૧૨ ના- રે.

ધ.

ધ/ ના ના રે ૧૩ ના- રે.

ધ. ૧૧

ધ/ ના ના રે ૧૪ ના- રે.

ધ.

ધ/ ના ના રે ૧૫ ના- રે.

ધ. ૧૨

- ઉદ્દેશાદિક નહીં ચિંતાવનાં, ઉં મુચ્ચનાવના તેડઃ
શ્રી અનુયોગ દુવાર થકી લડી, ધરીએ યોગનું નેડઃ. સ. ૨
- ઉદ્દેશાદિક કમવિજ્ઞ હો ભણે, આશાને તેડ નાણ
નાણાવરણી દે ગાંધે નેડગી, ભગવત્ અગ પ્રમાણ. સ. ૩
- શ્રી નંદી અનુયોગ દુવારમાં, ઉત્તરાધ્યયનેરે યોગઃ
શક્તિ અદબુનોરે વિધિ સપડો કહ્યો, ધરિએ તે ઉપયોગ. સ. ૪
- શણે ત્રીજે દે વડી દયમે કહ્યું, યોગ વડે જંદ સાધઃ
આગમે સિભદા તે સપડે, તરે સંસાર અગાધ. સ. ૫
- યોગ વડીને દે સાધુ યુગ ભણે, ધાવક તે ઉપધાન;
તપ ઉપધાને કે કુન પરિશદ કહ્યા, નંદીને તેડ નિદાન. સ. ૬
- ધરિયાદિકનાં દે યદ ઉપધાન છે, તેણે આવશ્યક ગુણ;
ગૂરી સામાયિક આદિ કુન ભણે, દીક્ષા લેવું અનુદ. સ. ૭
- મુન ભણ્યા હોઁ ધાવક નવિ કહ્યા, લલ્લક કહ્યા તેડ;
અથમ જ્ઞાન ને પડી દયા કરી તિદા સંજલ ગુણ દેડ. સ. ૮
- નવમે અધ્યયનેરે બીજા અંગમા ધરમાં દાવ ન દીકઃ
વલિય ચડેદમે દે કહ્યુ શિક્ષા લેઉં, અથ તરે તે ગરિક. સ. ૯
- સમગ્ર અંગે અપદિયા નગરી, દાખ્યા શાહ અનેક,
નવિ આચારધરિક તે કહ્યા, માટે એડ વિવેક. ન ૧૦
- ઉત્તરાધ્યયનેરે કોવિદ હં કહ્યો, ધાવક પાલિત ચંપ,
તે પ્રવચન નિમય વચનથી, અન્ય વિવેક અકંપ. ન ૧૧
- સત્રે દીધુરે સત્ય તે સાધુને, મુન નન્ને વલિ અન્ન,
સવર દારેરે બીજે એમ કહ્યુ અગ ગાને સમન્ન. ન ૧૨
- વલિય વિનયપડિતજ ને વાચના શ્રી કહ્યુ કે, નિરંધ
નવિય મનોન્ય કુન ભણવા તણે, શ્રવણે મુનનિદ. સ. ૧૩
- વાચન દેતાં નિહિને સાધુને પાયવિહિત ચડેમાન
કહ્યુ નાગરે તે ગુ એવડી, કરવી હેતુ નિ. ન ૧૪

- ત્યજિત અસન્નથં ગુરુ વાયના, લેખ યોગ ગુણવંતઃ
જે અનુયોગ ત્રિવિધ સાચા લહે, કરે તે કર્મનો અંત. સ. ૧૫
- સૂત્ર અરથ પહેલો બીજો કહ્યો, નિમ્મુત્તિએ રે મીસઃ;
નિરવિશેષ ત્રીજો અગ પંચમે, એમ કહે તું જગદીશ. સ. ૧૬
- સૂત્ર નિમ્મુત્તિરે બેઉ ભેદે કહે ત્રીજું અનુયોગદ્વારઃ
કૃષ્ણ કપટીરે જે માને નહી, તેડને કવલુ આધાર. સ. ૧૭
- બદ્ધ તે સૂત્રેરે અર્થ નિકાચીયા નિમ્મુત્તિએ અપારઃ;
ઉપધિમાન ગણભુલક કિહાં લહે, તે વિલુ માર્ગ વિચાર. સ. ૧૮
- જે નિર્ચુકિત ગદ્ય કુમતિ કહે, સૂત્ર ગયાં નહિ કેમ;
જેલ વાયનાએ આગ્યું તે સંવ, માને તો હોએ એમ. સ. ૧૯
- આધા આગત દરપણુ દાખવો, બહેશ આગત ગીતઃ;
મુરખ આગેરે કહેવુ યુક્તિનુ, એ સવિ એકજ રીત. સ. ૨૦
- મારગ અર્થીરે પણ જે જીવ છે, ભદ્રક અતિદિ વિનીતઃ;
તેડને એ દ્વિત શિખ સોદામળી, વડી જે મુનય અધીત. સ. ૨૧
- પ્રવચન સાએરે એમ એ ભાખિયા, વિગતે અરથ વિચારઃ;
તુજ આગમનીરે અદ્વિય પરંપરા, લહિને જગ જયકાર. સ. ૨૨
- ગુણ તુજ સંધ્યારે પ્રભુ કોણુ ગળી શકે, આજ્ઞા ગુણ લવ એકઃ;
એમ મેં ગુણતારે સમકિત દદ કચ્ચું, રાખી આગમ ટેક. સ. ૨૩
- આજ્ઞા તાહરીરે જે મેં શીર ધરી, તો શું કુમતિનું જોરઃ;
તિહાં નવિ પસરેરે બલ વિગધસ્તલું, કિંગારે જ્યહાં મોર. સ. ૨૪
- પવિત્ર કરીજે રે જીદા તુજ ગુણે, શિર ધરિએ તુજ આણુ;
હીતથી કમએરે પ્રભુ ન વિસારીએ, લહીએ મુજશ કચ્ચાણુ. સ. ૨૫

કલશ.

(રાગ ધનાર્થ)

વર્તમાન શાસનનો સ્વામિ, આગીકર સમ દેહોજ;
વીર જિનેશ્વર મેં એમ શુભિઓ, મન ધરી ધર્મ સનેહોજ:

એવ તપન જે બળુએ ગળુએ, તમ ધર મગત માતાજી
 સમકિત બાળુ રંગે ઘટ તેડને. પરગટ ઝાક ગમાતાજી.
 અરથ દોડના છે અતિ મુકમ, તે ધારો ગુરુ પામેજી;
 ગુરુની મેવા કરનાં લડીએ, અનુભવ નિત્ય અભ્યાસેજી;
 જેહ બહુ ધન ગુરુ ગીતાદથ, આગમના અનુમારીજી;
 તેડને પુત્રી સગાય દાસો, એ દિન શીખ છે સારીજી
 દિલ્લપુરમાં સ્વીય દામાયુ, ધમ ધ્યાન મુખ પાયાજી;
 સંવત સત્તર તેથીશ્રી વરમે, વિજયાદશમી મન બાપાજી.
 શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ સવાયા, વિજય દન મુવરાયાજી;
 તમ રાજે ભવિષ્યન દિત કારં, એમ મેં જિનગુણ ગાયાજી.
 શ્રી દયાભવિજય વર વાયક, તપગચ્છ ગયળ દિલ્લદાજી;
 તાસ શિષ્ય શ્રી લાભવિજય બુધ, ભવિષ્યન કેરવચદાજી;
 તામ શિષ્ય શ્રી જીવવિજય બુધ, શ્રી નયવિજય મુણિદાજી;
 વાયક જશવિજયે તમ શિષ્યે શુભીયા પીર જિલ્લદાજી
 દોગી મુલામુત મુવિવેદી દોગી મેધા હેતેજી.
 એહ તપન મેં કામુ નુદન, ધન અસત મેં કેતેજી.
 એ જિનગુણ મુગરેના પગિલ અનુભવ તો તે લેશેજી
 ભમં પડે જ અન્ની લાનને ગુરુઆજી શિવ વહેશેજી

૬ શ્રી મનન શ્લોક.

શ્રી મન ગુરુ બાનન, તમ ગુરુ મનન પાપ
 પદમ સી સરવા પંજા, નકેત મનોનથ શાય
 વિગત આનિ પદમે નામ મન ન મંગે શાય.
 નવાની વા કરીને સમા, ના નકરજન મંગેશાય
 ગાવ અવગુણ મિતિપાજે જગત પદારથ દોષ.
 નિજ કરી અનુભવ કરી પદમ કર નકે કોષ

- રાગીજન તવ ગુણ મરી, કરે અધિક વિસ્તાર,
 દેખા નહિ નજરે કરી, હોય તણો સંભાર. ૪
- રેગીજન દેખે નહિ, બહુ ગુણનો સમુદાય,
 આવસર હોય મેડસમા, તસ મન માદી જાણાય. ૫
- મહે ગર્જજન તમ કરે, દુર્જન ગુણની પુણ,
 રોય મરી નિહા કરે, ગર્જ નહિ તમ દુણ. ૬
- ગુણ સજ્જન રાગી થયો, બહુ ગુણ લાવી મન માંજ,
 તમ પ્રગમે મુખથી કરે, કાંકે કોય ઉગાંજ. ૭
- જન સજ્જન નજરે પડે, અવગુણનો સમુદાય,
 ઉપસા વા અડચી કરે, હોય ન મુખ ખોલાય. ૮
- ગુણ વા અવગુણ ખોલનો કરી વિવેક ઉદાર,
 નાપેસી વચને રહે નિજપરનો ઉપવાર. ૯
- અવનન ઉચત વચાના, પશ્ચાત નહિ લેગા,
 નવ્ય પદ્ય પ્રિય વચનથી, દે જાની ઉપદેગ. ૧૦
- દિનેશ્વર જન દિન જાનો, કહે કરી કડવું વેણુ;
 મનઃપરાણ વેણુ પાણુ દે આપણે દુઃખદેણુ. ૧૧
- ન્યાડાદ નવનમ્મ થરી રમતો મમતાન મ,
 કડુ.પદમોત દુર નજી નજ્જન પ્રાણમું રંગ. ૧૨
- નરેશ્વર, નિજકેવમા રણમે પાણુ નરાય,
 જ્યવદાન ગુણ અવગુણ, તાન નવરે જાણાય. ૧૩
- જામ પુરે જન ગુણ કદ ગુણકે પ્રણમે ભેડ
 દેવ કહે દેવજા બારી, પ્રણમે નહિ નહિદ. ૧૪
- વેનલ શરૂ પવ પાણી નમ જાણ મધ્યા બન્યું છેડ
 નવન વિવેચન જાનથી કરે પદમં મુવિવેક. ૧૫
- મનલ પેડાડ અ જ્યુ નજ મન રમવા કાજ,
 નજ દન કરી વિનવડ, થરી થરો મેવ નજ. ૧૬

૫ વિદ્યાનંદજી કૃત મંત્રાયા.

મંત્રાયા મંત્રાયા

આકાર અગમ અપાર પ્રવચન આર
મહા બીજ પંચ પદ મરમિત બાળીને
જ્ઞાન ધ્યાન પદમ નિધાન મુખયાનરૂપ.
સિદ્ધિ છુદ્ધિદાયક અનુપ એ વખા-ણીયે;
શુભ દરિયાવ ભવજ્ઞાનિધિ મહે નાવ,
તત્વકો લિખાવ હિયે બેઠિરૂપ દાણીને;
કીનો હે ઉચ્ચાર આદ અદિનાથ નાને વાકો
વિદ્યાનંદ પ્યારે ચિત્ત અનુભવ આળીને

૧

નમન સકલ દેહ ચંદ બાકું ધ્યેયરૂપ,
બલકે મુર્નાદ યાકુ ધ્યાન મજ ધારદિ;
મુરતિ નિરતિ મેં સમાય રહે આહુ બામ.
મુર્બલ ન શિમ નિજ મુનકુ વિસારહિ.
કીનો હોય પીનના પ્રભુવ મુખકારી લહે.
હહે ભવ બીજ વિષે વાસ પદ બારહિ.
વિદ્યાનંદ પ્યારે શુભ ચેતના પ્રગટ કર
એસો ધ્યાન થર મિથ્યા ભાવકુ વિતારહિ

૨

મુખ મહિ રામપે હરામ મહિ મન કિરે.
ગીરે ભવ કુપ મહિ કર દોષ ધારકે
વિષય વિકાર મહિ રાગી મુખ દમ કહે.
મેં તો હુ વેરાગી માણા નિલક બધુ વારકે.
એગરી જુગતિ બિના બલને જો કલ વે જોગી.
મહા મહિ સેલી અરૂ કાલી કતા ડારકે.
બિના ગુરુગમ મિથ્યા જ્ઞાન ભમે કલુ રિષ
ફાટ બધુ જાવે એ મનુષ્ય ભવ રાનકે

૩

શાળીજન લેવ ગુણ મરી, કહે અધિક વિસ્તાર,
 દેખત નહિ નજરે કરી, હોય જાણે સંભાર,
 શાળીજન હોય નહિ, જલુ ગુણનો મમુદાય,
 આનુગમ હોય મેડમમા, તસ મન માડી જાણાય,
 મન મજાજન તમ કહે કુજન ગુણની પુણ,
 હોય મરી નિરા કહે, મજ નહિ તમ કુણ,
 ગુણ મજાજન શાળી થયો, જલુ ગુણ સદી મન માજ,
 તમ પ્રમાન મુખથી કહે કાકે હોય ઉગ્રજ,
 જામ મજાજન નજર હિ, અવગુણનો મમુદાય,
 ઉપમા વા અડગી કહે, હોય ન મુખ જોસાય,
 ગુણ વા અવગુણ જોસનાં કરી વિવેક ઉદાર,
 નાવમા તમે કહે નિજાપનો ઉપમા,
 અવનન કેવલ વળાળ્યા પડ્યાન નહિ શ્રેય,
 કાવ તમ વિવેક વળાળ્યા, કે જાની ઉપદેશ,
 દનવજી જન . . . જાણો, કહે કરી કડવું પેત્ર,
 નાવદાનવ વિવેક વળુ કે અવિવેક કુ.અવેજી,
 નાવદા.ક વળમા થઈ જમનો નમનાન ન,
 જલુ વળમા.ન હન નજી મજાજન મંત્રણુ ન ન,
 નહિવન, નિજાકામ નજમે વળુ નદાય,
 નાવદા.ક જલુ અવગુણ, તમ અવેક જાણાય
 અ.ન કુણ જામ કુણ કહે જલુકા નજમે નેક
 કે જે કહે દાવજા અ.ન. જેતમે નહિ નહિદ
 નાવ જલુ કાવ હા.ન નમ જાજી અથવા અનુ હિ
 નાવ વિવેચન જલુ.કે કાવ વદમા નુ જાણે
 નાવ જલુ.કે અ.ન. નજી મન જમજા કાજ,
 નાવ જલુ કાવ જા.ન.કે થઈ, જે.કે કાવ નાજ

૫ ચિદાનંદજી કૃત મંત્રમા.

— — — — —

મંત્રમા મંત્રવીમા

ઔકાર અગમ અપાર પ્રવચન સાર
મહા બીજ પંચ પદ ગદ્યભિન્ન જાગીરો.
જ્ઞાન ધ્યાન પરમ નિધાન મુખધ્યાનરૂપ,
સિદ્ધિ બુદ્ધિદાયક અનુપ એ વખાણીયે;
શુભ હરિયાષ ભવજાગનિધિ માણે નાવ,
તત્ત્વકો વિખાવ દિયે જોતિરૂપ જાગીરો;
દીનો દે હચ્ચાર આદ આદિનાથ તાતે યાકો
ચિદાનંદ પ્યારે ચિત્ત અનુભવ આગીરો.

૧

નમન સકલ દેહ ચંદ જાકું ધ્યેયરૂપ,
જનકે મુનીંદ યાકુ ધ્યાન મઝ ધારણિ;
મુરતિ નિરતિ મેં સમાય રહે આકુ જામ,
મુરભિ ન જિમ નિજ મુતકુ વિસારણિ;
લીનો હોય પીનતા પ્રભુવ મુખકારી લહે,
દહે ભવ બીજ વિષે વાસ પર જાણણિ;
ચિદાનંદ પ્યારે શુભ મેળના પ્રગટ કર,
એસો ધ્યાન ધર મિથ્યા ભાવકું વિસારણિ.

૨

મુખ માણિ રામપે હરમ માણિ મન કિરે,
ગીરે ભવ કૃપ માણિ કર દીપ ધારકે
વિષય વિકાર માણિ રાગી મુખ હંમ કહે,
મેં તો હું વેરાગી માણા તિલક જ્યું ધારકે.
જોગડી જુગતિ જિના જાને જો કલાવે જોગી,
ગણા માણિ સંસારી અરૂ કાસી કતા હારકે,
જિના શુદ્ધગમ મિથ્યા જ્ઞાન ભમે મજુ વિષ
દેહકદ જ્યું જાવે એ મનુષ્ય ભવ હારકે

૩

- મગીજન ત્રણ ગુણ મરી, કરે અધિક વિચાર,
 દેખત નહિ નજરે કરી, દોષ તુલ્યા સંભાર. ૪
- રેણીજન દેખે નહિ, બહુ ગુણનો સમુદાય,
 આયુષ્યમ દોષ મેડેમમા, તસ મન માદી જાણાય. ૫
- મહે મર્જીજન તમ કરે, દુર્જન ગુણની પુણ,
 દોષ મરી નિરા કરે, મર્જ નહિં તમ દુણ. ૬
- મુખ મજ્જન મગી થયો, બહુ ગુણ લીધી મન માંજ,
 તમ પ્રમમ મુખાલી કરે, કાંકે દોષ ઉજાંજ. ૭
- જળ નજરન નજરે પડે, અવગુણનો સમુદાય,
 ઉપેક્ષા થા અટ્ટી કરે, દોષ ન મુખ જોડાય. ૮
- ગુણ થા અવગુણ જોડનો કરી વિવેક ઉદાર,
 નાપેક્ષી વચને કરે નિજપરનો ઉપચાર. ૯
- અવનન ઉચત વચાનતા, પદપાત નહિ લેગ,
 તવ પદ્ય દિવ વચનથી, દે જાની ઉપદેગ. ૧૦
- દિનેનજ જન વિન કાન્યે, કરે કરી કરનું વેળ;
 મેઘવદાનજ વેળ પાજ, દે આજે દુઃખદેળ. ૧૧
- ન્યાડાદિ જાનમા થરી રમનો મમતાનંગ,
 રત્ન પદમને રૂપ તજી નજરન પ્રાનુમ રંગ. ૧૨
- નદેવર્ષ, નિજરૂપમા પ્રાનુમે વાનુ મદાય;
 જ્યવદરે ગુણ અવગુણે, જાન સ્વરૂપ જાણાય. ૧૩
- જાન પુરે જાન ગુણ કરે, ગુણરૂપ પ્રાનુમે લેકે
 દોષ રૂપ દોષજ બાલી, પ્રાનુમે નહિ મદેદ. ૧૪
- જાન જડ જલ પાણી નમ, જાનજ મિથ્યા બન્યું છેક
 જાન વિવેચન જાનથી કરે થામં મુવેક. ૧૫
- મનન પડડે અવગુણ નજ મન રમવા કાજ,
 નજ દન કરી વિચરન, થરી થરે ગિર મજ. ૧૬

૫ ચિદાનંદજી કૃત સત્ત્વગા.

મર્યાદા અંકગીતો

ઓકાર અગમ અપાર પ્રવચન સાર
મહા બીજ પંચ પદ ગરબિત જાણીને
જ્ઞાન ધ્યાન પરમ નિધાન મુખયાનરૂપ,
સિદ્ધિ શુદ્ધિદાયક અનુપ એ વખાણીયે;
શુભ દરિયાવ ભવજગનિધિ માહે નાવ,
તત્ત્વકો જિખાવ દિયે જ્યેષ્ઠરૂપ દાણીને;
દીનો દે ઉચ્ચાર આદ આદિનાથ તાતે યાકો.
ચિદાનંદ પ્યારે ચિત્ત અનુભવ આણીયો. ૧

નમન સકલ દેહ ચંદ જાતું ધ્યેયરૂપ,
જ્ઞાનકે મુર્તિદ યાકુ ધ્યાન મત્ર ધારંદિ;
મુરંતિ નિરંતિ મેં સમાય રહે આહુ જામ,
મુરંતિ ન જિમ નિજ મુતકુ વિસારંદિ;
લીનો હોય પીનતા પ્રભુવ મુખકારી લહે,
રહે ભવ બીજ વિષે વાસ પર જાદંદિ;
ચિદાનંદ પ્યારે મુલ ચંતના પ્રગટ કર
એસો ધ્યાન ધર મિથ્યા ભાવકું વિસારંદિ. ૨

મુખ માહિ રામપે હરમ માહિ મન દિરે,
ગીરે ભવ કૃપ માહિ કર દીપ પારકે
વિષય વિચાર માહિ રાગી મુખ દમ કહે.
મેં તો હું વરાગી માણા તિલક જ્યુ પારકે.
જોગડી જુગલિ બિના જાને જો કંડાવ જોગી,
મણા માહિ સંહી અરૂ કાઢી કતા રાંકે.
ખિના મુકગમ મિથ્યા જ્ઞાન ભમે જલે વિષ
કોકલ જ્યુ જાવે એ મનુષ્ય ભવ દારકે ૩

શિર પર શ્વેત કેશ લયા તો હું નાહિં ચેત,
 શ્રીસ્ત અચેત ધન હેત જ્યું પ્રદેશમેં;
 મેરો મેરો કરત ન ધરત વિવેક દિયે,
 મોહ અતિરેક ધર પરત કિલેશમેં;
 પડ્યો નાનાવિધ લવકુપમેં સદત દુઃખ,
 મગન લયો હે મધુગિંદુ લવલેશમેં;
 આનપત્ર છાયો સોડ મનહુંત લયો અગ,
 ચિદાનંદ મુખ પાયો સાધુકે મુયેશમેં.

૪

ધન અરૂ શ્રામ મહૂ પડ્યોહિ રહેગો નર,
 ધારકે ધરામેં તું તો ખાલી હાથ જાવેગો;
 દાન અરૂ પુન્ય નિજ કરથી ન કર્યો કશુ,
 હોય કે જમાઈ કોડિ દુસરો હિ ખાવેગો;
 કુડઓ કપટ કરી પાપ જાધે કીનો તાતે,
 ઘોર નરકાદિ દુઃખ તેરો પ્રાણી પાવેગો;
 પુન્ય વિન દુસરો ન હોયગો સખાઈ તગ,
 હાય મલ મલ માખી જિમ પીસતાવેગો.

૫

અગમ અપાર નિજ સંગતિ સંભાર નર,
 મોહકું બીડાર આપ આપ જોજ લીજયે;
 અચળ અખંડ અલિપ્ત જ્ઞાનમંડ માંહિ,
 વ્યાપક સ્વરૂપ તાકો અનુભવ કીજયે;
 ખીર નીર જિમ પુરગત સગ એકીબૂત,
 અંતર મુદ્રાદિ જોજ તાકો લવ લીજયે;
 ધાર એમી રીત હીએ પરમ પુનીત ઇમ,
 ચિદાનંદ પ્યારે અનુભવ રસ પીજયે.

૬

આયકે અચાત્મક કિતાંત જ્યું ગહેગો તોહિં;
 તિહા તો સખાઈ કોડિ દુસરો ન હોવેગો;
 ધરમ વિના તો ઓર સકળ કુટુંબ મીલી,
 જનકે પદેતાં કોડિ મુખને ન જોવેગો;

લોક સલામ કે સખાઈ વિના અંતસમે,
 નેલુ માંહિ નીર બર બર અતી રાવેગો;
 જન કે વગત રસો જાનિ ન મગન હોત,
 અંબ યાયા ચાહે તે તો બાઉલ ન બોવેગો. ૭

મર્થયા એકવીમા.

આપકું આપ કદે ઉપદેશ જ્યું, આપકું આપ સુમારગ આવે;
 આપકું આપ કદે સ્થિર ધ્યાન મેં. આપકું આપ સમાધિમેં તાવે;
 આપકું આપ લખાવે સ્વરૂપકું. ભોગનકી મમતા નવિ કાવે;
 આપકું આપ સંભારન યાવિષ, આપજો બેઠ તો આપહિ જાવે. ૮

આપ થઈ જગ જાગથી ન્યારો જ્યું, આપ સ્વરૂપમેં આપ સમાવે;
 આપ તમે મમતા સમતા થર મીઝમું આપો સનેહ જગાવે;
 આપ જલેખ અસેખ નિરજન, પરિજન અંજન હર બહાવે;
 શા વિધ આપ અપુન્ધ બાવથી, આપજો મારગ આપરી પાવે. ૯

પેર બજો જ્યું કિનાર બજો અરૂં દેખો કિનારમકું સત્ર બેઠ;
 રાત કદો અરૂં સ્નાન કદો બાવે, મોન ધરો વનવામી જ્યું હોઈ;
 ત્યાપ તપો અરૂં જાપ જપો હોઈ. જ્ઞાન ફિરાઈ ફિદા ફુનિ દોઈ
 જ્ઞાનમધ્યાન અધ્યાનમ જ્ઞાન સમો શિવ સાધન જોગ ન કોઈ. ૧૦

કે અરિ મિત્ર બરાબર જનન પામત આંખ પાપાજી જ્યું દોઈ,
 કચન કિચ સમાન અલે જન નિચ નરેશમે બિદ ન કોઈ.
 માન કદા અપમાન કદા મન એવેના જિવાન નહિ નમ દોઈ.
 શત્રુ અરૂં શેષ નહિ ચિત્ત જાતે કમું ધન્ય અલે જગમેં જન દોઈ. ૧૧

જાણિ કદો જ્યું અજાણિ કદો. શા ધ્યાન કદું મન માની જ્યું કદો.
 એગી કદું બપ જોગી કદું કદો. જરૂં જિગમેં મન જાન-કદો.
 શોખી કદા નિરોખી કદો. પદ પે ના કદો એ જુન જો.
 શત્રુ અરૂં શેષ નહિ મુન જાતે જ્યું ધન્ય અલે જગમેં જન દોઈ. ૧૨

માયુ મુલન મહન કદો કોઈ. જાવે અલે નિરનંદ ૧૧.૨
 જાવે ૧૨.૨ જાવે શોખી કદો. ૧૩.૨ જાવે ૧૪.૨ જાવે ૧૫.૨

મન મુલાવ વિપેક્ષીયું, મંપન પાપ મુમારગ લાવે;
 ની દનોડી થોડીદિશ, તોડ સભામેં દાતાર કહાવે. ૨૦
 હોયે સત ખંડ જ્યું, લાગત જાસ જરા ઠણકા;
 અપાવનરૂપ અરે નર નેહ કહા કરીયે તનકા;
 જ સિદ્ધિ ન હોય કહુ. પર રંજન સોભ કરે મણકા;
 કહા જપમાલકું ફેરના. ફેર અરે મનકે મણકા. ૨૧
 કા ઉચાંત ભયા તમ, ફેર ગયા જમ ભાવ અધેસ;
 રૂપકું આપ નિહારત, જૂઠા સ્વરૂપ લખ્યા જમ કેસાં;
 તોર અરૂ ધ્યાનકે જોર કે, પાયા જિતુને મુવાસ વસેરા;
 માવ વિચાર ચિદાનંદ, સોડ મુશંત અહે શુરૂ મેરા. ૨૨
 શ વિદેશ ફેરે નર. કાઢેકું સાપરકું અવમાડે.
 પાયા કરે પરદી સડ. નિય નરેશકી ચાકરી ચાહે;
 પાયા વિચાર કરે તન, અંતર તાપશી કાઢેકું દાહે,
 અવતાર તો હે જિજ્ઞાસુ, તાડો તો ભાર મું તેહુ નિવાડે. ૨૩
 અંતર મંતર સાધત. કાઢેકું નિસા મસાણમેં જાવો;
 વડી સેવ કરો તુમ. કાઢેકું આક ધતુર જ્યું ખાવો;
 ત અસારકે કારન, કાઢેકું જોરકે દાસ કહાવો;
 કા કરીયે પરદી નર, હોડ નિરાય નિરજન ધ્યાવો. ૨૪
 પરમાદ મેં પ્યારે તું, સાથ મેં તેરે તો ચોર લગેરે;
 તરૂ જાતરૂ ભામિની, રથાવરકે સહુ જાન સુગેરે;
 સનેહી અહે તું જો કુણુ અહે જગ માંહી જ્યું તેરે;
 કહાંથી કિહાં પુનિ જાવેગે. એસો વિચાર કરો મનમેરે. ૨૫
 નિધિ સિદ્ધિ કહા કરૂ. કહા કરૂં મુખ દેવગતીકો.
 મહિ માણેક મોની જ્યું, કહા કરૂ તેરો રાજ કેડિકો.
 જન રંજન વેશકું. કહા કરૂ મત ધાર મતિકો.
 રંજન નામ વિના જગ. જોર સહુ મોહે લાગન પ્રીકો. ૨૬
 સંગ કુલેલ ભયો તિલ, તેલ તે તો સહુ કે મન ભાવે;
 કે પન્સંગમી દેખીયે. લોહા જ્યુ કચન હોય બિગાવે;

ગામે જાય મિત્રો સસ્તાજા, તે હુ મહાજા ઓપમા પાવે;
 મંગલકો કાળ દેખ ચિદાનંદ, નિચ પદારથ ઉંચ કહાવે. ૨૭

લિનીકલમે જલ ભુંદ તે તો, મુગતાકાળ કેરી ઓપમા પાવે;
 મણયાગર સગ પડાસ નડે લખ, તાહુમે ચંદનતા ગુન આવે;
 મુગધ સજ્જેગ થકી મૃગ કોમલ, ઉત્તમ લોક સહુ મિલ આવે;
 મંગલકો કાળ દેખ ચિદાનંદ, નિચ પદારથ ઉંચ કહાવે. ૨૮

મનવા એકવીસા.

દુન્ય અરૂ ભાવના કરમણી નીવારો નિન,
 લેખ્યા ગતિ જોગકો મંજોગ નડે પાડ્યો,
 કોમળી ન કલો જાય કરમી ન અજો જાય,
 જ્યો હે સમાય તાકું કેમેકે બનામ્બે;
 નય અરૂ ભંગ ન નિમેષકો પ્રયેગ જિહા,
 ઉગતિ જુગતિ તામે કોન ભાન લાખ્યો.
 ચિદાનંદ નિયન સરૂપ નિજ એનો,
 ધાર વિવહાર નાના ભેદ દરમાખ્યો ૨૯

તું તો અવિનાશી કાયા પ્રગટ વિનાશી અરૂ,
 તું તો હે અરૂણી એ તો ડાળી વન્તુ જોખ્યો;
 મલ કેરી કયારી મોહનયત્રી પિયારી એનો,
 દવગી નીવારી એનો મથા ભાર દોમ્બે;
 મહા દુઃખ ખાંતી દુરગતિત્રી નીમાત્રી તાને,
 યાકો તો બરબો નિદિગ્ધિન નાદિ મોખ્યો;
 ચિદાનંદ તપ જપ દીરીયાકો લાહો લીજો,
 નીંડા નમ્બવ પાય વિન્ધ્યા ન જોખ્યો. ૩૦

શીર કરી પંચ બીજ વાપુકો પ્રચાર કરે,
 ભેદ ખર ચક્રકો અક ગતિ પાડકે;
 પ્રાણાવાય એવ સમ બેડો અરૂપ લરી,
 મન અગ્રેજ અંક નાનમે સમાવે;

દેહિકો વિચાર ભાન દ્વં અતિ ધાર જ્ઞાન,
અનદ્વં નાદ મુખો અતિ પ્રીત લાયકો;
મુખા સિધુરૂપ પાવે મુખ હોય જાવે તખ,
મુખમી જનાવે કહા ગુંગા ગોલ ખાયકે. ૩૧

ધરમ શુકલ ધ્યાન હિરદેમે ધારીયે જ્યું,
આસ્ત ઉદર દોડ ધ્યાનકું નિવારીયે;
પ્રથમ પ્રથક ચ્યાર ચ્યાર પાયકે જ્યું,
તાકો તો સરૂપ ગુરુગમગી વિચારીયે;

એસો ધ્યાન અગની અજર કાયા કુડ બીચ,
કર્મ કાષ્ટ કેરી જ્યું આહુતિ તામે ડારીયે.
દૂર ધ્યાન દૂર હોએ આપ ધ્યાન ભૂરી ભએ,
શુદ્ધ સ્વરૂપ નિજ કર શીર ધારીયે. ૩૨

ભુઝ્યો ફિરે કુઝ્યો મોહ મદિરાદી છાક માંહિ.
ધાર્યો નહિ આતમ અધ્યાતમ વિચારકું;
પડિત કહાયો જહુ મંથ પડી આયો નાંહિ.
સાચો ભેદ પાયો અરૂ ધાયો હે વિદ્યારકું;
પ્રભુનાઇ ધારે નવિ પ્રભુકું સંભારે મુખ,
જ્ઞાન તો ઉચારે નવિ મારે મન જરકું;
ખોટો ઉપદેશ દેવે અતિ અનાચાર સેવે,
તે તો નવિ પાવે ભવ ઉદધિકે પારકું. ૩૩

જગ ધરે ધ્યાન શુક કયે મુખ જ્ઞાન મચ્છ
કચ્છા અસનાન પય પાન શિશુ જાણીયે
જર અંગ ધાર છાર ફલિ પાંતકો આહાર,
દીપ સીખા અંગ જર સલલ પીછાળીયે;
ભેડ મૂલ ચાવે લડ પશુજન પટા અરૂ.
ગાડર મૂંડાવે મૂંડ જોત કહા વખાળીયે;
જરા ધાર વટ કેરી વૃક્ષ જ્યું વખાળે તાકી
ઇત્યાદિક કરળી ન ગિજલીમે આણીયે. ૩૪

દોહિડો વિચાર ભાન દૂઠ અતિ ધાર જાન,
અનદદ નાદ મુજો અતિ પ્રીત લાયકો;
મુખા મિથુરૂપ પાવે મુખ હોય બાવે તમ,
મુખમી બનાવે કહા ગુંગા ગોત્ર ખાયકો. ૩૧

ધરમ ગુરુત્ર ધ્યાન હિરદયે ધારીયે જ્યુ,
આનન ઉદર દોડ ધ્યાનકું નિવારીયે;
પ્રથમ પ્રથક સ્વાર સ્વાર પાયકે જ્યું,
તાકો તો મરૂપ ગુરુગમમી વિચારીયે;

એઓ ધ્યાન અગની અજાર કાયા કુંડ બીચ.
કર્મ કાષ્ટ કેરી જ્યું આહુતિ તામે ડારીયે;
દૂર ધ્યાન દૂર હોએ આપ ક્યાન બૂરી ભાએ,
ગુદ સ્વરૂપ નિચ કર મીર ધારીયે. ૩૨

ભુઘો ફિરે કુઘો મોહ મદિરાકી છાક માંહિ.
ધાર્યો નહિ આતમ અધ્યાતમ વિચારકું;
પડિત કહાયો બહુ અંચ પડી આયો નાંહિ.
સાચો ભેદ પાયો અરૂ ધાયો હે વિદ્યારકું;
પ્રભુનાઈ ધારે નવિ પ્રભુકું સંભારે મુખ,
જ્ઞાન તો ઉચારે નવિ મારે મન જારકું;
ખોટો ઉપદેશ દેવે અતિ અનાચાર સેવે,
તે તો નવિ પાવે ભવ ઉદધિકે પારકું. ૩૩

ભગ ધરે ધ્યાન ગુરુ કયે મુખ જ્ઞાન મરૂ.
કચ્છા અસનાન પય પાન શિશુ જાણીયે;
ખર અંગ ધાર છાર ફલિ પાનકો આદાર,
દીપ સીખા અંગ જાર સજ્જલ પીછાણીયે;
ભેડ મૂઝ આવે લક પશુબન પદા અરૂ.
ગાડર મૂંઝાવે મૂંઝ જોત કહા વખાણીયે;
જાડ ધાર વટ કેરો વૃક્ષ જ્યું વખાણે તાકી.
ઇત્યાદિક કરોળી ન ગિલ્લીમે આણીયે. ૩૪

ગણેગા અથાં નેસે લવાડુ સેથાન તેસે,
ધરી પલ દિનમાંજ રવિ મુલ આયકે;
શિદાનંદ કાચકે સકગ કાજ ખેયો ગાદ,
નરભવરૂપ રૂટો ચિંતામગ પાયકે;

૩૮

લવ સસમિક દેવ જાણે ખાં દ્રવ્ય ભેવ,
પરદી ન કરે સેવ એસા પદ પાયો હે;
સાગર પ્રમિલ હે તેત્રીસ જાતી આયુ થિનિ,
બોધરૂપ અંતર સમાધિ લક્ષ લાયે હે;
અરૂપ હે વિકાર અરૂ મુખ હે અનંત જાતુ;
સૂત્ર પાડ કરી એસો પ્રગટ જાતાયો હે;
શિદાનંદ એસો મુખ તેડુ જિનસાગ દેવ,
ભાવના પ્રથમમે અનિત્ય દરસાયો હે

૩૯

પનિતા વિલાસ દુઃખકો નિવાસ ભાસ પયો.
જંધુરવામિ ધર્યો તાતે મનમે વિરાગ જ્યુ;
પનિતા વિલામી નાના વિધ દુઃખ પાવે એસે;
આમિય આસજા કદ લલ્યો જેસે કાગ જ્યુ;
નવ પરજીત વસુ નાર ધનધામ ત્યાગ,
દિનમાંજ રહે ભવ ઉદધિકે પાર જ્યુ;
શિદાનંદ નરક દુવાર હે પ્રગટ નાર,
જ્ઞાન હીન કરે તેથી અતિ અનુરાગ જ્યુ;

૪૦

મુણી જંગ કેસે શબ્દ કીટ શ્રીટ જંગ થયો,
જાહકો વિકાર ગયો પારસ ફરસથી;
લકે સંજોગ તીલ તેલ હું ભયો કુલેલ.
રૂં લયે ચંદન મુવાસકે ફરસથી,
કેતાફલ સ્વાંત કે ઉદય ભયો સીપ સગ.
હું પાપાલુ જ્યુ સીલોદક સરસથી,
દાનંદ આનમ પરમાનમ સરૂપ થયો.
વસર પાય ભેદ જ્ઞાન કે ફરસથી.

૪૧

લી નવિ ફિટત, દાન વિના ન દાનાર કહાયે;
દે શિવ મારગ, ધ્યાન વિના મન હાથ ન પાવે. ૪૫

હો પંચમે ઈમ, દોય દિનોકા થાદે જગ મેલા;
ધા ન રહેગા, કોન શુરૂ અરૂ કોનકા ચેલા;
દે મુલુ એસે જ્યુઃ જાન વઘા જેમા પાણીના રેલા;
પ્રાર્દ, રહે સદુ, હંસતો આખર જાત એટીલા. ૪૬

તિતિ વહે નિત, રૂપકા મંડન શીલમું જાણો;
દંસજ હે જગ, માયાકા મંડન દાન વખાણો;
દે ધનથી પુન, જ્યોતીકા મંડન ત્યાગ પીછાનો;
જાણુ સમા શુભ, ધ્યાનીકા મંડન પીરજ હાણો. ૪૭

મે અતિ દેખત, એક લગે સદુકું અતિ ન્યારા;
પેટકે કારણ, એકકું હોય લખ કોટિ આધારા;
હે નહિ પાવત, એકનકે શિર છત્ર જ્યુ ધારા;
દે જગમેં ઇમ, પાપ અરૂ પુન્યકા લેખાહી ન્યારા. ૪૮

મેં ભેદ નહિ કહુ, બધન રૂપ દોડે તુમે જાણો;
મરૂ તાત દોડે કે જ્યુ, મોહ માયા બગવંત વખાણો;
લોહમણ દોડે, યાવિધ ભાવ હીયે નિજ આણો;
ધાર કે આપણો, દોડથી ન્યારો નવરૂપ પીછાનો. ૪૯

કંજ તાકે જ્યુ, ઈંદ નરિંદ સદુ મિલ આણ;
દેવ વિને સુત, કદ પટે જાકુ હાંત સહાઈ;
ધોગતકી સગ, વસ્તુ અગોચર દેત લખાઈ;
પ્રકૃતિનકું નર, સિદ્ધિ મુધ્યાનમઈ જિણે પાક. ૫૦

દોડમેં નહિ જક, પ્રાણી એસો દુવિંદજ કહાયે;
શુરૂ જો મિથે તોહી, વ્યાઝ તણી પરે વાંકોહી જાયે;
કાંત ગહે સખ, આપ તપે પરકું જ્યુ તપાવે;
કરે મૂરખ વાદ કીયે કહુ હાથ ન આવે. ૫૧

ખાટ કાપમજ પાર ઘોણો ઘોણામી જાણ,
 નાનારૂપ સજ્જ બહુ વિધ નાટ કીનો હો;
 પંચ જો મિયાનરૂપ મજ મીઠુમાર અંગ,
 મોહમયી મહિલાકો કેફ અનિ પીનો હો.
 કુમલિ કુસમ સીતા ઉદભટ પેચ કીયો,
 ફિરત મગન કૌંધ માનસ્ય બીનો હો.
 નિરાનર આપકો મરૂપ વિમલય એને,
 મ નારીક શુવકો ખિરક મોટો સીનો હો.

ગિય મુખ કાજ ખર્મ કશો જિનગજ દેવ,
 તાકે આપે મિત જયુ આગાચ્છદક નાખીયે,
 શન ગિય તપ જાય હો નિમિત્તકો કાખાય,
 નિર્દેશ જયદાઓ ફરિય મન આખીયે
 ત્યાદવાહરૂપ અનિ પંચ અનુપ એનો,
 દયા કન કુપ પન્નક પયગાખીયે,
 નિરાનર મોકલાઈ દુવાલુ તિયાન નહુ,
 પંચ પ્રતીત તરી નિજ માલ્ય કાખીયે

દુનકા મુખાય ધાન કીનો મુલુ અ ગીકાન
 પજન મુખાય એક પ્યતમ મુલીકરૂપ
 ધાનક જનીન્દા મુખાય જયુ મુનક પાન
 હોન હોન જાણા કદમિ તદાગે ન જુવ

હો ફેરવન મુલુપ ન જાણા અજાન

હોનક ધાન વાનુ પેન હોન જુવ

જાણા નહી અક મુલુપ ન જાણા અજાન

જાણા અક હોન જાણા નહી અજાન

दीन बिना दखनी नहि दित्त, दान बिना न दाना न ददाये; ४५
 ज्ञान बिना न ज्ञेये शिव भासत, ध्यान बिना मन दाय न पाये.
 अधिक आय भित्ति पथमे भूमि, होय दिनोका यहे जग भंडा,
 नहि किमुका दया न दोगा, कोन अरु अरु कोनका बैठा,
 आका तो हीनत ले मुख ओमे कयुं, जग वया संसा पाहीना भंडा,
 राज अभाज पटपार्द, रहे सहुं, संसारा आपन जग ओगीडा ४६

भूपडा भंडन नीति वहे निन, रूपडा भंडन शीतलु बल्लु;
 हाथा भंडन संसय ले जग, भाषाडा भंडन दान वभाजुं,
 जोगीडा भंडन ले धनशी पुन, न्योगीडा भंडन त्याग पीछाने,
 जानीडा भंडन जलु हाभा गुल, ध्यानीडा भंडन पीरज हाजुं. ४७

एक अनिह वने अति होयन, एक वने सहुं अति नारा
 एक दिने निज पेटके हासल, एकहुं होय वज्र केति आधारा,
 एक न रूप नहि नहि पावत, एकनके छिह छत्र कयु नारा
 रूप विद्वान ले जगमे' हम, पाप अरु पुन्यडा जेपादी नारा ४८

पाप अरु पुन्यमे जेह नहि हाउ, जयन रूप होउ तुमे बल्लु,
 भेदनि भाग अरु त्याग होउ के कयुं, मोह भाषा जगजग वभाजुं,
 जेह तो कयन होइमहुं होउ वरिष जार हीये निज आजुं,
 दस स्वभावु धार के आपजुं होउये नारा - ५३५ पीछाने ४९

पूछन ले पदपद लगे कयु, छह नहिह नहु भित्त जग,
 बार निशाके देव विने पुन ३८ पडे कहु दान लदाउं,
 उप होर अर्धांगही सज, वस्तु जगेवर हंग लपटा,
 दुर्वज नहि हाउ निनहु नहि तिह गुमाननहि किउं पा ५०

जग जलजु होउमे नहि कहु आउं जग दुवह व कदाये
 . वर व नमन हु ओ भित्ति नहि जग नहि, जे कोहल कये,
 जग बिना कोनका नहि कयु आप नहि पाउं कयु नपाये,
 वर वर वर वर वर वर वर वर वर वर वर वर वर ५१

ધરમકો મંડન બરમકો વિહંડન જયં.
 ધરમ નરમ બેડે કરમનો લયો રો:
 એસો મુનિનાજ બૂહોકમે વિનાજમાન.
 નિરખી બનારખી નમસકાર કયા રો

૫૫

સમકિતિની સ્તુતિ.

મંત્રા પ્રીતિમા.

વિજ્ઞાન જાણો જિનકે ધા, ચિત્તજ ચિત્ત બધો જિમ ચલના:
 કે કહે શિવ મારમમે, જમમાંદિ જિનેપર કે સુપુ નરન.
 ન સ્વરૂપ સદા જિનકે, પ્રગટયો અવદાન મિથ્યાન નિકંદન.
 ન દયા નિન્દકે પદિચાન. કહે કહે જોરી બનારખી ચલન ૫૬

મંત્રા એકીમા.

સ્વાસ્થ્યકે સાચે પરમાસ્થ્યકે સાચે ચિત્ત.
 સાચે સાચે વૈન કહે સાચે વૈન મતી હો:
 કાનુકે વિરોધિ નાહિ પરબાપ છુદિ નહિ
 આતમ મયેખી ન ગુદસ્થ હે ન જતી હો.

સિદ્ધિ રિદ્ધિ વૃદ્ધિ દીને ધામે પ્રગટ સદા,
 આંતરડી લક્ષ્મણે અબાચી લક્ષ્મણિ હો:

દાસ જમવતકે હાસ રહે જમવતે.

મુખીયા સદીવ એમે છવ સમકિતિ રો.

૫૭

જોકે ધા પ્રગટ વિવેક મનપરકોમલ

દિરે દરખ મહા મોહકો દનુ હો.

સાચે મુખ માને નિજ મહિમા અટોચ જાને.

અપુરુષે અપને મુખાવશે ધનુ હો.

જેને જલ દર્શન જુઠું જુઠું જિત કહે

તેને છવ અછવ વિરખાન જનુ હો.

આતમ સર્વજિ સ્વપ જાનો: હો આતમિ

મેઠું સમકિતિ અવમાજા નનુ રો

૫૮

મિથ્યાદ્રાષ્ટૃવનું સ્વરૂપ.

ધરમ ન જાનત જામાનત ભરમ રૂપ,
 ઠોર ઠોર ઠાનત ભરાઈ પછપ.તકી;
 બુદ્ધો અભીમાનમેં ન પાડેં ધરે ધરનીમેં.
 હિરદેમેં કરની ગિથારે ઉતપાતકી;
 શ્રીરે કામાદોક્ષસો કરમકે કલોક્ષનમેં,
 પેરહી અવસ્થાસોં બધુલા કેસે પાતકી;
 જાકી છાની તાની કારી કુટિલ કુઆતી ભારી,
 એસો બ્રહ્મઘાતી હે મિથ્યાતી મહા પાતકી. ૫૬

શુદ્ધાત્મ સ્વરૂપ.

મરેયા ત્રેતીયા.

ચેતનરૂપ અરૂપ અમૂરતિ, સિદ્ધ સમાન સદાપદ મેરો;
 મોહ્ય મહાત્મ આત્મ અગ, ક્રિયો પરમંગ મહાત્મ ઘેરો;
 જ્ઞાનકલા ઉપજી અખ મોહિ, કહુ ગુન નાટક આગમ કેરો;
 જાસ પ્રસાદ સપે શિવ મારગ, વેગ મિટ્ટે ઘટ વાસ વમેરો. ૬૦

કર્તા લધુતા દર્શાવે છે.

મરેયા એતરીયા.

જેસે કોડે મૂળખ મહાસમુદ્ર ગરિયેકો,
 બુદ્ધનિમું ઉચ્ચ બપો હે નજી નાવરો;
 જેમે ગિરિ ઉપર વિરખ ફલ નોહિયેકો,
 વામન પુરૂષ કોડે ઉમ ન ઉનાવરો,
 જેને જલકુદમેં નિરખી ગ્રાસિ પ્રતિબિંબ,
 તાકે ગદિયેકો કર નીચા કરે ડાવરો;
 તેમેમેં અરૂપ બુદ્ધિ નાટિક આરબ કીનો,
 ગુની મોહિ હમેંને કહેને કોડે ગાવરો. ૬૧

લેસે કોડે સત્તસેાં વિંધો રો સત્ત કોડે.
 નામેં મુન રેશમરી દોરી પોહ મહ રો.
 તેમેં છુદિ ટીકા કરી નાનક મુગમ કીના.
 તાપરે અતપ છુદિ મુદિ પન નહ રો.
 જેમેં કાહુ દેશકે પુરૂષ લંભી બાપા કરે
 તેમી તિનહુકે બાતમી રીખી લહ રો.
 તેમેં જ્યુ ગરેષકો અરથ કયો ગુરુ ન્યો.
 દમારી મનિ કલિયેકો સાવધાન બધેં રો.

૯૦

કર્ના ચોનાની ચોગથના દશાવિ છે.

કેમહુ મુમતિ બેં કુમનિકા બિનાન કરે,
 કેમહુ ચિમત બ્યેલિ અનર જગતિ રો.
 કેમહુ દયા બેં ચિન કન દયાત રૂપ.
 કેમહુ મુજાતમા બેં પેચન લગન રો.
 કેમહુકિ આરની બેં પ્રમુ મનમુખ આરે.
 કેમહુ મુબારની બેં બારદિ બનતિ રો.
 ધરે દમા લંભો નાન કરે રીતિ તેની દેની.
 દિવેં દમારે બગવનરી બગત રો.

૯૩

સમયસાર ગ્રંથે આવાનમે.

મોખ સુતરેકો નાન મગરે કરે રેન
 મદમેં ના બાન તુપ કન અપ પુતરે
 મુનકે મગરે નામુનુના મગરે પપ
 બાને બાન કહુન મુનકે બાન કન રો
 મગરે કે બપે પપ ના ના નામુનુનમે
 મગરે કે રિવેકેકે કનકુતમ ના ના
 મગરેકો વિવેકે વિવેકુતમ ના ના
 મગરે કુનકે રોવે કુનકે ના ના

૯૪

અનુભવ મહિમા.

(ગોદા)

કહું શુદ્ધ નિર્દેશ કથા, કહું શુદ્ધ વિવહાર;
 મુક્તિ પંથ કાશ્વ કહું, અનુભવકો અધિકાર. ૬૫
 વસ્તુ વિચારત ધ્યાવતે, મન પાવે વિશ્રામ;
 રસ સ્વાદત મુખ ઉપજે, અનુભવ યાકો નામ. ૬૬
 અનુભવ ચિંતામણી રતન, અનુભવ હે રસકૃપ;
 અનુભવ મારગ મોખકો, અનુભવ મોંખ સરૂપ. ૬૭

મર્યાદા એકત્રીયા.

અનુભવકે રસકોં રસાયન કહત જગ,
 અનુભવ અભ્યાસ યાદે તીરથકી ઠોર હે;
 અનુભવકી જો રસા કહાંયે સોઇ પોરસા મુ,
 અનુભવ અધોરસા સોં ઉરધકી દોર હે;
 અનુભવ કેલી યાદે કામધેનુ ચિત્રાવેલી,
 અનુભવકો સ્વાદ પંચ અમૃતકો કોર હે;
 અનુભવ કરમ તોરે પરમસો પ્રીતિ જોરે,
 અનુભવ સમાન ન ધરમ કોઈ જોર હે. ૬૮

તત્વ સ્વરૂપ.

(ગોદા).

ચેતનવંત અનત ગુણ પર્યાય સકિત અનત;
 અલગ અખડિત સર્વગત, જીવ વસ્તુ વિસ્તત. ૬૯
 તનતા મનતા વચનતા, જડતા જડ સમેલ;
 લઘુતા ગુરૂતા ગમનતા, એ અજીવકે ખેલ. ૭૦
 જોઇ કરમ ઉદ્યોત ધરી, હોઇ ક્રિયા રસ રતા;
 કરખે નુતન કરમકોં, સોઇ આશ્રવ તત્ત. ૭૧
 જો ઉપયોગ સરૂપ ધરી, વસ્તે જોગ વિરતા;
 રોકે આવત કરમકોં, સોહિ સંવર તત્ત. ૭૨

યિનિ પૂરન કરી જો કમ. ખિદે જમે પદ જાન;
 યંમે અંશે ઉજવલ કરે મોક્ષ તત્વ મો જાન. ૭૩

चिह्न ५.

(२११) अथर्ववेद ।

१. अथ अष्टांगयोगः ।
 प्रथमं पुरुषं प्रथमेत्यहं प्रथमं कथयामि,
 प्रथमं पुरुषं प्रथमं पुरुषं पुरुषं
 अनादि अनन्त अप्रविणत अप्रविनाशी अज,
 निरद्वन्द्वं शुद्धं शुद्धं शुद्धं शुद्धं शुद्धं
 निराभाषं निगमं निरंजनं निरविशारं,
 निराभाषं नानां शिरोमण्णीं शुद्धं शुद्धं
 सर्वव्यापी सर्वव्यापी सर्वव्यापी सर्वव्यापी
 सर्वव्यापी सर्वव्यापी सर्वव्यापी सर्वव्यापी

54

આત્મ સ્વરૂપ.

219 24.21

એ અવની શુભિ આપુ વિશાળ છે પાયાન પદારથ નામી,
 દેવન અંત સદા નિહાળે, મદા મુખ લાગરો વિનનામી.
 દુષ્ક અદુષ્ક વિશે જાણે, જનક હરે કાલક અંગે જાણી.
 તેં દિગ્ગજ જાણે, દુષ્ક દેવન નેત્ર વિદ્યાનમે દિગ્ગજાની ૭૫

2. 4. 1

১। প্রথম শ্রেণীতে পড়ার সময়
 যা যত্নে লিখিত তা সেখানে লিখুন
 দ্বিতীয় শ্রেণীতে যা লিখিত তা সেখানে লিখুন
 তৃতীয় শ্রেণীতে যা লিখিত তা সেখানে লিখুন
 চতুর্থ শ্রেণীতে যা লিখিত তা সেখানে লিখুন
 পঞ্চম শ্রেণীতে যা লিখিত তা সেখানে লিখুন
 ষষ্ঠ শ্রেণীতে যা লিখিত তা সেখানে লিখুন
 সপ্তম শ্রেণীতে যা লিখিত তা সেখানে লিখুন
 অষ্টম শ্রেণীতে যা লিখিত তা সেখানে লিখুন
 নবম শ্রেণীতে যা লিখিত তা সেখানে লিখুন
 দশম শ্রেণীতে যা লিখিত তা সেখানে লিখুন

નિર્ધન દાદિ એક દસ ચેતન. એક સદિત અવિગત અવિહાર.
સમયગદ્યા પ્રમાણ ઉભય નય. નિર્મલ સમત એકદી ભાગ
માં સમકાલ સુવર્ણ પરિનિર્મલ કોરે જિનદ ગરે મનમાર.

અવવાદાર કુચન.

(રોડા)

એક રૂપ જ્ઞાનમ દરવ. જ્ઞાન ચરન દગ નીન.
એક ભાવ પરિણામને, વિદારે મુ મલીન ૮૧
પુદ્ગલમા કેવો છે. કયાં. અને કેમ જાગ્યાય તે વિશે.

(રોડા)

સામાદિ વર્ણવિય, રૂપ હમારો ન.દિ.
એક જ્ઞાન નદિ દુસરી. દીને અનુભવ મ.દિ. ૮૨
એક રૂપીયે જ્ઞાનિયે. સમિ કરીયે એક દેવ.
સમત વિમલ ન વિચારીયે. થલે તિલ નદિ એ. ૮૩
મેઠ કરીયે સો પુત્રીએ. તાને પરીયે રંગ.
થાને મિત્રે અજોધના લોપકપ બે ગંગ. ૮૪

૭ સીયસોવિજયલ કૃત મુદ્ધ મુનિનાજ સ્વરૂપ.

મૈત્ર્ય મોર્ચન.

પામરે વિજયન જ.મ નાનો મદા પ્રક ન
દામ ભવજન કે દેવસ ભવ જીને રો.
નમતા નદી નરેજ અગતી ઉપવ ચરુ
મજજન પ્રભંડ રજ અવ જગ મને છે ૮૫
જાહે જગત રો દેવે મદા મે.કે રો.
એક નાનો. ને.રેકે મ.વધન જગ રો
રોડા પરી જગત મનુષ્ય મદા ઉભા.દ
જગજનો મે.દા.દ જગ રો. જાને ૮૬

આપ પરમે' નિજ શુદ્ધ સ્વરૂપ. ચહે ન વિભાષ ગહે ન અનિની;
 ચેનન રાગ વિશેગકો કાલજી. યામે' વસંત રહે ભવલિની;
 ચેન ચિદાનંદ ચેનન કો ચહ. આંસર આપ મિત્ર્યો તુમ સેની;
 છેડી કે નિંદ પ્રમાદ દયા: અજ. બાગ કહે શુદ્ધ શિખ મુનેરી. ૯૩

ચાહકી દાહમે' કાહે જરે અજ. બૂહી નિબતમ સિદ્ધિ મ્વનંતી;
 દોદિય લોગ વિશાર વિષે રસ. ત્યાગત નગત સ્થોતિ અનંતી.
 શુદ્ધ સ્વભાવ રમે નગમે', વિવશ રસ લોગ વિલાસ વિપત્તી;
 શા તે સુ સમયક પ્રાકમ ફોલ, મુગમદ તોરન સર્વ વિપત્તી. ૯૪

૬ શ્રીચિદાનંદજી કૃત પુદ્ગલગીતા પ્રારંભ.

સતો દેખીયે' ભે, પરગટ પુદ્ગલ ભલ તમાસા એ આંકણી.
 પુદ્ગલ ખાલો પુદ્ગલ પીણો, પુદ્ગલ હુંચી કાયા;
 વર્ણ મધે રસ ફરસ સહુ એ, પુદ્ગલ હુંકી માયા. સતો ૧

ખાન ખાન પુદ્ગલ બનાવે, નડી પુદ્ગલ ચિલુ કાપ;
 ચણેકે નડીં જીવમે ભે, દીનો ભેદ બનાપ. સં. ૨

પુદ્ગલ કાલા નીલા રાતા. પીલા પુદ્ગલ હોય.
 લગા મુત એ પંચવરણ શુભ. પુદ્ગલદુઃખ ભેય. સં. ૩

મિલવેલુ કાલા નહિ ભે, નીલ રજા અરૂ પીત.
 તે વર્ણ પુદ્ગલ જિના ભે, ચેનનમે' નડીં મીત. સં. ૪

ભિગધ ફરમ ધના ભે, પુદ્ગલદુઃખે' દોય
 મલકા પરસંગ વિના તે. જીવમાલે નરિ હોય. સં. ૫

મલ નાખા કેડવા પુદ્ગલ દુઃખે' કસાપલ કર્દાયે.
 ૥ મીઠા પુદ્ગલ કેસ રસ પાવુ સર્દીયે સં. ૬

૧ ઉલ્લ અરૂ કામ કોમલ હલુવા ભારી નોય.
 જા કેખા આડ ફરસ એ. પુદ્ગલદુઃખે' દોય સં. ૭

- પુત્ર પાપ પુત્રવત્ત દશા ઇમ. જે જાણે સમ તુલ; સં. ૪૭
- શુભ કિરિયા રૂઢ નવિ ચાહે એ, જાણુ અધ્યાતમ મૂલ. સં. ૪૮
- શુભ કિરિયા આચરણુ આચરે, ધરે ન મમતા ભાવ; સં. ૪૯
- તુલન જાણે હોય નહિ ઇલુ વિધ. પ્રથમ અરિ શિર ધાવ. સં. ૫૦
- વાર અનંત સુક્રિયા ચેતન, દણુ અવસર મત સુક; સં. ૫૧
- માર નીચાના મોહસયદ્રી, છાનીમે મત લેક. સં. ૫૨
- નદી ગોલ પાપાણુ ન્યાય કરી, હુલ્લે અવસર પાયો; સં. ૫૩
- ચિંતામણિ તજ કાચ શકલ સમ પુત્રવત્તથી લોભાયો. સં. ૫૪
- પરવસતા હુઝા પાવન, ચેતન પુત્રવત્તથી લોભાય, સં. ૫૫
- બ્રમ આરોપિત જાણે વિચારત, મરકત મૂઢી ન્યાય. સં. ૫૬
- પુત્રવત્ત રાગ ભાવથી ચેતન, ચિર સરૂપ નવિ હોત; સં. ૫૭
- ચિદુન્નતિમાં ભરકા નિય દિન ઇમ, જિમ ભમરિનિય પોત સં. ૫૮
- જડવશણુ પરગટ જે પુત્રવત્ત. તાસ મર્મ નવિ જાણે; સં. ૫૯
- મદિસપાન છક્યો જિમ મધપ, સ્વપર નવિ પીછાણે. સં. ૬૦
- શુભ અરૂપી રૂપ ધસ્ત તે, પરપરણુની પરસંગ; સં. ૬૧
- વજ્રસ્ત્રમાં ડંક યોગ જિમ. દશિત નાનારંગ. સં. ૬૨
- નિશ્ચયણુ ત્યાન સમ પરથી ચિર. ગહન અગુલદલ થોક; સં. ૬૩
- શુદ્ધ રૂઢિત તજ મધો લોહી પાન કમ્પ જિમ જોડ; સં. ૬૪
- જડ પુત્રવત્ત ચેતનકુ જગમે, નાના નાચ નચાવે. સં. ૬૫
- ગાત્રી ખાન વાધકુ વારો એ અચરિત મન આવે. સં. ૬૬
- જાન અનન શુભનો નિશ્ચયણુ તે પુત્રવત્ત આવર્યો. સં. ૬૭
- અનંત શક્તિનો નાયક તે ઇલુ કાયર કરિયા. સં. ૬૮
- જનકુ પુત્રવત્ત જે નિય દિન નાનાવિધ હુ.ખ ધાણે. સં. ૬૯
- પિયરના નાહત્તી પડે જોડ કડ નવિ ચાહે. સં. ૭૦
- નં ૫૦ની જો ચેતનકુ પુત્રવત્ત નગ નોદાયે. સં. ૭૧
- ની નં જિમ કુપય કરીને મનમ દર્પિત થાયે. સં. ૭૨

ત વરગણા શુભ પુરુષગતી, શુભ પરિણામે જીવ;	
શુભ અશુભ પરિણામ યોગથી, જાણો એમ સદીવ.	સં. ૭૩
સંયોગે પુણ્ય સંચયે, અશુભ યોગથી પાપ;	
વિશુદ્ધ ભાવ જળ ચેતન, સમજે આપા આપ.	સં. ૭૪
ભુવનમે દેખીયે સહુ, પુરુષગત વિવદાર;	
વિલુ કોઈ સિદ્ધરૂપમે, દરસત નહિ વિકાર.	સં. ૭૫
હુકે મહેલ માલીયે, પુરુષગતુંકી સહેજ;	
પિંડ નારકો તેથી, મુખ વિવસત ધરી હેજ.	સં. ૭૬
પિંડ ધારકે ચેતન, ભૂપતિ નામ ધરાયે;	
પુરુષગતથી પુરુષ ઉપર, અદનિશ હુકુમ ચલાયે.	સં. ૭૭
હુકે વસ્ત્ર આભૂષણ, તેથી ભૂપિત કાયા;	
હુકા ચામર છત્ર, સિદ્ધાસન અજબ બનાયા.	સં. ૭૮
હુકા કિલ્લા કોટ અંત, પુરુષગતુંકી ખાઈ.	
હુકા દાંત ગોસા, રચ પચ તોપ બણાઈ.	સં. ૭૯
પુરુષ ગાંઠી થઈ ચેતન, કરત મહા ન મામ.	
જલ કલ કરી એમ ચિતવે, ર.ખું અજનુ નામ	સં. ૮૦
નિદ્રા બેઠે નહ તોડી જોડી અનમ આપાન.	
તે પુરુષગત દ્રવ્ય વચલાયે, વણસત જો ન વાન	સં. ૮૧
હુકે નયે ન વચાને દ્રવ્ય કોઈ ચિત્ત વાન.	
વનુ ચિત્ત હોઈ કહાં કમ, હણ વધ નરીય વિચારે	સં. ૮૨
નન નવ ધન્ય હે, છિન છિન કો ન દાન	
હુકા પદ પદાર્થે જલ ગલ હોયે દાન	સં. ૮૩
રિધ રાત રાયેમે ધારી, નવ ન દાન મિત	
નવ જાણે પુરુષગતે, નવે અનાદિ નીત	સં. ૮૪
નવ નિવ નવ રાયે ત્રિગુણ મુન	
નવ ને જાન મુનના, રૂપ વા અવિરોધ	સં. ૮૫

- શીલ વિશય મનવૃત્તિ છે, ગ્રંથ તેલ મુપવિત્તઃ
 રોધ અનુભવ દેવને, વિષય ત્યાગનું ચિત્ત ૧૨
- એવ દશ વિધિ જનિધર્મ છે આદર્ષ નિત્યમેવઃ
 મૂલ ઉત્તર ગુણ ચતુર્થી, કીર્તિ તેદની સેવ ૧૩
- અંતર જતના વિજ કિર્યો, વામ કિયાનો ભાગઃ
 કેવલ કંત્રુક પન્દિત, નિરવિષ ન દુલે નાગ ૧૪
- રોધ રહિત આદાર હિયો, મનમાં ગાસ્ત્ર રાખઃ
 તે કેવલ આશ્ચર્ય મુપગણગની સાખ ૧૫
- નામ પરાયે ચરતનુ, વગર ચરણ ગુણ ખાણ
 પાપ જમણ તે જાણીયો, ઉત્તરપ્રયત્ન પ્રમાણ ૧૬
- મુદ્ધ ક્રિયા જો ન કરી શકે, તો તું મુપ્પ બાખઃ
 મુપ્પ પ્રત્યક્ષ દુઃખે કરી, જિત શાસન વિનિ રાખ ૧૭
- ઉચ્ચનો પલ્લ કર્મ રચ, હાથે પાકે એધ.
 ચરણ કરણ અનુભોદયા, જ્ઞાનપ્રસાદે યોધ ૧૮
- હીલો પલ્લ શાને અધિક મુદ્ધ મુદ્ધી વિચાલ
 અકષાયમ મુનિ નહિ ભલો, બોલે ઉપદેશમાલ ૧૯
- જાનવત ને કેવડી, દુષ્પાદક અદિનાલ.
 વૃદ્ધપ્રજા આયે વડી, જનપા બાપ્પા જાણ ૨૦
- જાનવિક ગુણ મરુડરી કદ કરી ને ફોડ.
 વધે બોલ પલ્લ તલ નહિ નુકે બોલો કોડ ૨૧
- એકોષે હાલ અપેહરી જાને જાની તેમ
 દાણધિક બોલે ચતુઃ જનન બોલે કેમ ૨૨
- આશય દેષિ તેદને ઉચ્ચાનન વિન રોધ
 ગાથ કરે મન નરેજો પવન ન જવડેવ ૨૩
- નહરે જાનવ પ.વાંધે તેદન ન ને ૨૪
 નહરે તે જ.વાંધે, નહરે નહરે ૨૫

- જેસે પવન ઝકોર્યે, જલમેં ઉડે તરંગ;
ત્યું મનસા ચંચલ ભય, પરિમલકે પરસંગ.
- જિહાં પવન નહિ સંચરે, તિહાં નહિ જલ કલ્લોલ;
ત્યું સજ પરિમલ ત્યાગયે. મનસા હોઈ અટોલ.
- જ્યું કાલુ વિષયર ઉસે, રૂચિશું નિબ ચવાય;
ત્યું મમતાશું તુમ મટે, મગન વિષય તુમ પાય.
- નિબ રસ ફરસે નહિ, નિર્વિંબ તન જબ હોય;
મોહ ઘટે મમતા મટે, વિષય ન વાંછે કોય.
- જ્યું સ્મિતદ નીકા ચટે, છુટે અંધ અદેખ;
ત્યું તુમ ભવજલમે પરે, બીન વિવેક ધરી ભેખ.
- જિહાં અખડિત શુભ લગે, એવડ શુદ્ધ વિચાર;
આતમ રૂચિ નીકા ચટે, પાવે ભવજલ પાર.
- જ્યું અંકુશ માને નહિ, મહા મતંગજ રાજ;
ત્યું મન તૃષ્ણામે ફિરે, ગિને ન કાજ અકાજ.
- જ્યું નરદાય ઉપાય કરે, ગદ્ધિયાને ગજ સાધ;
ત્યું યા મન વશ કરનકો નિર્મલ ધ્યાન સમાધ.
- તિમિર રોગમેં નયન જ્યું, સખે ઓરકી ઓરે;
ત્યું મન સશયમે શીરે, મિથ્યા મનકી દોર.
- જ્યું આંધ અજન કિયે, તિમિર રોગ મિટ જાય.
ત્યું સફળુક ઉપદેશમેં સશય વેગ પઝાય.
- જેને સજ જાહુજરે. ડારામતિકી આન,
તિમ માયામે તુમ પડે કિધા જાઓને ભાન
- ઉપાયનને તેં જયે. જે તપની નિમંથ,
તજ મમતા સમતા મેંહા દહે મુનતિકો પથ
- જય કુધાતુકે કેલને. ધરી વિષ કચન કાતિ
પુન પાપ કરી નય નયે. મહાતમ મદ ભાતિ

મુદર બુદ્ધિપણે કથ્યો, મુંદર શવણું થાય;	
જાનાદિક વચને કરી, મારગ ચાલ્યો જાય.	૨૫
જાનાદિક વચને શ્રદ્ધા, સાથે જે શિવ પંથ;	
આતમજ્ઞાને ઉજલો, તેડ ભાવ નિમંથ	૨૬
નિંદક નિંથે નારકી, બાહ્યરૂપી મતિ અંધ;	
આતમ રામે જે રમે, તેડને તો નદી લંધ.	૨૭
આતમ સામે ધર્મ જે, તિહાં જનનું શું કામ;	
જન મન રજન ધર્મનું, મૂલ ન એક બદામ.	૨૮
જગમાં જન છે બહુ મુખી, રૂપી નદી કો એક;	
નિજ હીન હોય તીન કીજીયે, ચંદી પ્રતિજા ટેક.	૨૯
દુર સદી જે વિવચથી, કીજે શ્રુત અભ્યાસ;	
સંગતિ કીજે સતની થઈએ તેડના દાસ.	૩૦
અમતાસેં લય લાઇયે, ધરી અધ્યાતમ રંગ;	
નિંદા તજીયે પરતાપી, ભજીયે સંજમ અંગ.	૩૧
વાચક જસવિજયે કરી, એડ મુનિ હિન વાન;	
એડ ભાવ જે મન ધરે, તે પામે શિવ સાથ	૩૨

૧૩ શ્રી બનારસીદાસ કૃત જ્ઞાન પત્રિચરી.

(૧૧૧)

મુન્નર નિરં જગ જોનિમેં, નન્ક નિગોઠ ભમંત;	
મદામોદકી નિંદમેં મોએ કાસ અનત.	૧
જેમે જવન્કે જોમે ભોજનકી રૂપી જાય;	
તેમે કુકર્મકે ઉતયમે, ધર્મ વચન ન મુદાય.	૨
લમે બૂખ જવન્કે ગય, ઊચિગુ લેન આદાર;	
અગુભ હીન ગુભ મયિજગે, જોને ધમ વિચાર.	૩

- આ સંસાર અસારમાં, ભમતા કાલ અનંત;
અસમાધિ કરી આતમા, કીમડી ન પામ્યો અ ૧. ૩
- ગઈગતિમાં ભમતાં થકાં, દુઃખ અનંતા અનંત;
ભોગવીયાં એલે જીવડે, તે બહે ભગવંત. ૪
- કોણ અપૂરવ પુણ્યથી, પામ્યો નર અવતાર;
ઉત્તમ કૃત ઉત્પન્ન થયો, સામગ્રી લડી સાર. ૫
- ચિતવાળી શવલે મુગી, પ્રભુમી તે શુભ ભાવ;
લીલથી અગુભ દેશમાં ધણાં, કાંઈક લઈ પ્રસ્તાવ. ૬
- વીરુઆ ભવ દુઃખ બાપીયાં, મુખ તો સહેજ સમાધિ;
તેલ ઉપાધી માટે દુઝે, વિષય કપાય અગાધ. ૭
- વિષય કપાય રહ્યા થકી, હોય સમાધિ સાર;
નિભ કારણ વિવરી કહું મરણ સમાધિ વિચાર. ૮
- મરણ સમાધિ વરણુ, તેની મુલો ભવિ સાર;
અત સમાધિ આદરે, તસ લક્ષણ ચિત્ત ધાર. ૯
- તે પશ્ચિમામ કપાયનાં, તે ઉપશમ જળ થાય;
તેલ અવરૂપ સમાધિનું, એ છે પરમ ઉપાય. ૧૦
- સમ્યગદ્રષ્ટિ જીવ તે, તેડનો સહેજ સ્વભાવ;
મંણ સમાધિ વરૂં સદા, ચિર કરી આતમ ભાવ. ૧૧
- અડગી ભઈ અસમાધિકી સહજ સમાધિમુ પ્રીત;
દિન દિન તદની ચાહના, વળે એવીજ રીત. ૧૨
- કાલ અનાદિ અબ્યાનથી પરિણતિ વિષય કપાય,
તેડની શાન્તિ જગ દુઝે, તેડ નમાધિ કલાય. ૧૩
- અવસર નિકટ મન્યનમાં, જગ જાણે મનિવત
તથ વિશેષ સાધન બાળી, ઉત્તમિત ચિત્ત અન્યત ૧૪
- હંમે નાનુક નિહક પુરૂષ કહે કોઈ જાણ
મને કાં નિર્ભય દે મનન કદ અખદાય ૧૫

- નિશ્ચે દ્રષ્ટિ નિહાલતા, કર્મ કલંકે ન કોય;
 શુભ અનંતનો પિંડ એ, પરમાનંદમય હોય. ૨
- અમુર્તિક ચેતન દ્રવ્ય એ, લખે આપકું આપ;
 જ્ઞાન દશા પરગટ ભણ, મિટો ભમકો તાપ. ૩
- આતમજ્ઞાનકી મગનતા. તિનમેં હોય લયલીન;
 રજત નહીં પર દ્રવ્યમેં, નિજ શુભમેં હોય પીન. ૩૧
- વિનાશિક પુફગલ દશા, ફાલભંગુર સ્વભાવ;
 મેં અવિનાશી અનંત હું, શુદ્ધ સદા ચિર ભાવ. ૩૨
- નિજ સ્વરૂપ જાણે મસે, સમક્ષિ દષ્ટિ જીવ;
 મરણ તણો ભય નહિ મને, સાધ્ય સદા હે શિવ. ૩૩
- એસે જ્ઞાની પુરૂષકે, મરણ નિકટ જળ હોય;
 તપ વિચાર અતરંગમેં, કરે તે લખીયે સોય. ૩૪
- ચિરતા ચિત્તમેં લાયકે, ભાવના ભાવે એમ;
 અચિર સંસાર એ કારમે, ઇલુશું મુજ નહિ પ્રેમ. ૩૫
- એ શરીર ત્રિચિત્ત હુઆ, શક્તિ હુમ્ સજ ખીલ;
 મરણ નહીં અજ જાણીએ, તેણે નહિ હોના રીન. ૩૬
- સાવધાન સજ આતમે, હુક કરું આગમ કાજ;
 કાલ કૃત્યતકુ જીતકે. વેગે લડું ચિવરાજ. ૩૭
- રણ ભભા યવલે મુગી. મુખત પીર લં હોય;
 તે તનખિજ રણમેં ચડે શત્રુ ન જીતે નોય. ૩૮
- એમ વિચાર હિયડે ધરી મુકી સજ જન્તલ;
 પ્રથમ કુટુંબ પરિવારકુ. સમજાવે મું રસાલ. ૩૯
- મુણે કુટુંબ પરિવાર સદુ તુમકુ કહું વિચિત્ર,
 એક શરીર પુફગલ તણો કેનો ભયો ચરિત્ર. ૪૦
- ભયા રેખતહી ઉત્પન્ન ભયા. રેખત વિલય તે હોય;
 તેણે કારણ એ શરીરકા મમન ન કંના કોય. ૪૧

- એડ મંગાર અમારમેં, ભમતા વાર અનંત;
નય નય ભય મારણ કરી, શરીર અનંતા અનન. ૪૨
- જન્મ મરણ દોષ માથે છે, ખિલુ ખિલુ મરણ તે કોય;
માર વડત્ત એ જીવને માનુષ ન પડે કોય. ૪૩
- મે તો જ્ઞાન દષ્ટિ કરી, જાણુ મકલ મર્યા;
પાટણી મેં એડકા, નહિ માડું એ રૂપ. ૪૪
- મે તો નેનન દ્રવ્ય તું ગિદાનદ મુજ રૂપ;
એ તો પુરગય પિડ છે, ભરમ જાત અંધ રૂપ. ૪૫
- નકલ પડન વિવેચનના એડ પુરગરકો ધર્મ;
નિષ્ઠા પાકે ખિલુ નાથ રહે અંધ એડીજ મર્મ. ૪૬
- અનન સમાન મરી કરી, બપા શરીર પન જાવ
વનપાકક નડુ વિષ મલા. ગમે વિવરી જાવ. ૪૭
- કુવલ માલિક જીવકુ નનુપમ જાન એડ
પાવ જ વનવેદા દ્યવ ગિલુકુ નહી કનુ મેદ. ૪૮
- કોળી વનુ કાનની ન રહે ન વિવર જાન,
એન અર્ધી ઉત્તમ જના, ધરે ન પુરગય જાગ. ૪૯
- મેડ તરુ નમતા અજી જાંવ વનુ મર્યા
પુનર નય ન કીજીવ, નહી પરીએ બપડા. ૫૦
- વનુ રજઆંવ નીપાજ કાંત વનુની જાવ
કુલ્ય નિવનુ કે નહિ. કોવલ નહિ જાવ. ૫૧
- ન. વ કુલ્ય એ શરીરકુ. ન નય ન બહારે કાવ,
મે જાન એડકા નહા, એ જીવ નહા એવ. ૫૨
- એડ જાનનુ પ્ર: કેવ: જાનં મુવા જાવ
જા કે કેવ: જા. જા. જા. જા. જા. જા. જા. જા. ૫૩
- જાવ નિષ્ઠા એડ શરીરકુ. કાંત પંડેવે કોવ મજ
નય જાંવે જા. જા. જા. જા. જા. જા. જા. જા. ૫૪

- ૫૫ હા હા પુત્ર તું કીયાં ગયો, મુઠ્ઠી એ સહુ સાથઃ
 હા હા પતિ તુમ કીયાં ગયો, મુઠ્ઠું મુઠ્ઠી અનાથ.
- ૫૬ હા પિતા તુમ કીયાં ગયા, અમ કૃણ કરશે સારઃ
 હા બંધવ તુમ કીયાં ગયા, ગુન્ય તુમ વિણ સંસાર.
- ૫૭ હા માતા તું કીયાં ગઈ, અમ ઘરની રખવાળઃ
 હા બેની તું કીયાં ગઈ, રાવન મૂકી બાળ.
- ૫૮ મોહ વિકલ એમ છવડા, અસાને કરી અધઃ
 મમતા વશ ગણી માદર, કરે કલેશના ધધ.
- ૫૯ એણુ વિધ ચોક સંતાપ કરી, અતિ શંકલેશ પરિણામઃ
 ક્રમ બધે બહુ વિધ કરે, ના લહે ખિલ વિધામ.
- ૬૦ જાનવંત ઉત્તમ જ્ઞા, ઉત્તમ એહ વિચારઃ
 જગમાં કોઈ કીસકા નહીં સંજોગીક સહુ ધાર.
- ૬૧ બવમાં ભમતા પ્રાણીયા કદે અનેક સંબંધઃ
 રાગ દેવ પરિણતી થકી, બહુ વિધ બાંધે બધ.
- ૬૨ યંર વિરોધ બહુ વિધ કરે, તેમ પ્રીતિ પરપર હોયઃ
 મંબધે તેહ આવી મીલે, ભવ ભવને વિષે સાય.
- ૬૩ વનકે ખિચ એક તરૂં વિષે, સંજ સમય જન હોયઃ
 દસો દીશથી આવી મીલે, પંખી અનેક તે જોય.
- ૬૪ સત્રે તિહા વાસો વસે, સવિ પંખી સમુદાયઃ
 પ્રાતઃકાલે ઉડી ચલે, દસો દિશ નીહુ બાય.
- ૬૫ રણવિધ એહ સંસારમેઃ, સવિ કુટુંબ પરિવાર.
 સંબંધે સહુ આવી મીલે સ્થિતિ પાકે સહે ન કેવાર.
- ૬૬ કીસકા બેટા બાપ છે, કીસકા માત ને જાતઃ
 કીસકા પતિ કીસકી પ્રિયા કીસકી ન્યાત ને જાત.
- ૬૭ કીસકા મદિર માલીયા, રાજસિદ્ધિ પરિવારઃ
 કિલુ વિણામી એ સહુ, એમ નિઃશ્ચ ચિત્ત ધાર.

- ઈંદ્રજાળ સમ એ સદુ, જેસો મુપનકો રાજ;
જેસી માયા ભૂતકી, તેસો સકલ એ સાથ. ૬૮
- મેહ મહિરાના પાનથી, વિકલ ભયા જે છવ;
તિનકુ અતિ રમણીક લગે, મગન રહે તે સદૈવ. ૬૯
- મિથ્યામતિના જોરથી, નવિ સમજે ચિત્ત માંદી;
કોડ જતન કરે જાપડો, એ રહેવેકો નાંદિ. ૭૦
- એમ જાગી તણ લોકમાં, જે પુણ્ય પરબાય;
નીનકી હું મમતા તણું, ધરું સમતા ચિત્ત લાય. ૭૧
- એહ શરીર નહિ માહરું, એ તો પુણ્ય ખધ;
હું તો ચેતન દ્રવ્ય છુ. ચિદાનંદ મુખકંદ. ૭૨
- એહ ગરીબકા નાશથી, મુજકુ નહિ કોઇ ખેદ;
હુંતો આંવનાથી સદા, અવિચલ અગ્નિ અમેદ. ૭૩
- જેમો એહ સ્વભાવથી, પરતશ શૂટે એહ;
અતિ મમતા ધરી ચિત્તમા, રાખણ ચાહે તેહ. ૭૪
- પણ તે રાખી નવિ રહે, અચલ જેહ સ્વભાવ;
દુઃખદાઇ એહ ભવ વિષે, પરબવ અતિ દુઃખદાય. ૭૫
- એમો સ્વભાવ જાગી કરી, મુજકું નહિ કાનુ ખેદ;
ગરીબ એહ અનારકા, ઇંજ વિષ લહો સદુ ભેદ. ૭૬
- નંદો પડો વિશ્વત હો. જસો ગસો હુઓ છાર;
અથવા યન ચક્રને રહો, પણ મુજકુ નહિ પ્યાર. ૭૭
- જાનદ્રષ્ટ અનંદ ભવ નીટ ગયા મેહ અધાર;
જાન સ્વરૂપી આત્મા, ચિદાનંદ મુખકાર. ૭૮
- નિજ મરૂપ નિરંધારકે, મેં ભયા દનમે લીન;
કાવકા ભવ મુજ ચિત્ત નહીં, કયા કંઈ રહે એ દીન. ૭૯
- કેનકા ભવ પુણ્ય વિષે, મોપર ચલે ન કાય;
મેં મદા સિરે શારંગના, અશય આત્મ ભય. ૮૦

આતમ જ્ઞાન વિચારણાં, પ્રગટયો સહજ સ્વભાવ;
અનુભવ અમૃત કુંડમેં, રમણ કુંડેં લડી દાવ. ૮૧

આતમ અનુભવ જ્ઞાનમાં, મગન ભયા અંતરગ;
વિકલપ સર્વિ દ્રરે મયા, નિર્વિકલપ રસ રંગ. ૮૨

આતમ સત્તા એકતા, પ્રગટયો સહજ સ્વરૂપ;
તે મુખ ત્રણ જગમેં નહિ. ચિદાનંદ ચિદરૂપ. ૮૩

સહેજાનંદ સહેજ મુખ, મગન રાતું નિશ્ચિદ્ય;
પુણવ પત્નિય ત્યાગકે, મેં ભયા નિશ્ચયલું ઇશ. ૮૪

દેખો મહિમા એકકે, અમૃત આગમ અનુપ;
નીન લોકકી વસ્તુકા, ભાસે સકલ સ્વરૂપ. ૮૫

જેવ વસ્તુ ભાલે સહુ, જ્ઞાન ગુણે કરી તેહ.
આપ રહે નિશ્ચ ભાવમેં, નહિ વિકલપકી રેહ. ૮૬

એકજિ આતમ રૂપમેં, મેં ભયા ઇલુ વિધ લીન;
સ્વાપીન એ મુખ ઇડકે, વસ્તુ ન પર આપીન. ૮૭

એમ બાણી નિશ્ચ રૂપમેં, રહું સદા હુશીયાર;
બાધા પીડા નહિ કયુ, આતમ અનુભવ સાર. ૮૮

જ્ઞાન રસાયણ પાયકે, મીટ ગર્ભ પુણવ આશ;
અચલ અખડ મુખમે રમું પૂરજાનંદ પ્રકાશ. ૮૯

ભવ ઉદાધ મહા ભયકર, ફાળ જલ અગમ અગાધ.
મોહિ મૂઢિત પ્રાણીકું મુખ ભાસે અતિ સાર. ૯૦

અસંખ્ય પ્રદેશી આતમા, નિશ્ચ લોક પ્રમાણ.
અવદાને દેહ માત્ર છે સંકોચ ધરી મન આખ. ૯૧

મુખ વીરજ જ્ઞાનાદે ગુણ સંસ્થાને પ્રતિપૂર
જેમેં છલ સકરે દલી સંસ્થાને રત પૂર. ૯૨

જેસે કયુક ત્યાગથી જિનસત નહિ ભુજ ન,
દેહ ત્યાગથી હવ પણ તેસે રહત અભન. ૯૩

- એમ વિવેક હિયડે ધરી, જાણી શાસ્ત્રન રૂપ;
સ્થિર હુઓ નિજ રૂપમે, તથા વિકરૂપ બ્રમકૃપ. ૯૪
- મુખમય ચેતન પિંડ છે. મુખમે રહે સદૈવ;
નિરમલતા નિજ રૂપકી, નીરખે ખિલુ ખિલુ શુભ. ૯૫
- નિરમલ એમ આકાશકુ, લગે ન કિલુ વિધ રંગ;
છેદ લેદ હુવે નહિ, સદા રહે તે અભંગ. ૯૬
- તેસે ચેતન દ્રવ્ય છે, ધનકુ ક્રમહુ ન નાશ;
ચેતન જ્ઞાનાનદમય, જડ ભાવી આકાશ. ૯૭
- દરપણુ નિર્મલકે વિષે, સખ વસ્તુ પ્રતિભાશ;
તિમ ચેતન નિર્મલ વિષે, સખ વસ્તુ પ્રકાશ. ૯૮
- ધણુ અવસર એમ જાણકે, મેં ભયા અતિ સાવધાન;
પુકગલ મમતા છાંડકે, ધરું શુદ્ધ આતમ ધ્યાન. ૯૯
- આતમ જ્ઞાનકી મગનતા, એવીજ સાધન મૂલ;
એમ જાણી નિજ રૂપમે, કરું રમણ અનુકુલ. ૧૦૦
- નિર્મલતા નિજ રૂપકી, કિનદી કહી ન જાય;
તાન લોકકા ભાવ જળ, ઝડકે તિનમે આય. ૧૦૧
- એસા મેસા સદૈજ રૂપ, જિનવાણી અનુસાર;
આતમ જ્ઞાને પાયકે, અનુભવમે એકતાર. ૧૦૨
- આતમ અનુભવ જ્ઞાન જે. તેદિજ મોક્ષ સરૂપ;
તે છડી પુકગલ દશા, કુણુ ગ્રહે ભવકૃપ. ૧૦૩
- આતમ અનુભવ જ્ઞાન તે. હુવિધા ગઈ અજ દર;
તજ ચિર થઈ નિજ રૂપકી, મહિમા કહું ભરપૂર. ૧૦૪
- જ્ઞાન ગુરુન કુડ એ, ગુણુ રનોકી ખાણ;
અનન નિદિ આવાસ એ, શિવ મંદિર સોપાન. ૧૦૫
- પરમ દેવ પણ એદ છે પરમ ગુરૂ પણ એદ;
પરમ જનમ પરકાશકે, પરમ તત્ત્વ ગુણુ મેદ. ૧૦૬

- મેં મેઝ એ ભાગી, શ્રીગોં અનંતો કાતઃ
જિનવાળી વિન પરિભ્રમેં, મુટે મોહ જન્મત. ૧૨૦
- મોહ વિકલ એ જીવકુ, પુકગત મોહ અપારઃ
પાણુ પંતની મમજે નહિ, ઝનમેં કમ્પુ નહિં સાર. ૧૨૧
- પુકગતી નવિ સપજે, કહેવિ વિપત ન જાય;
પાણુ અસાની જીવકુ વિકલપ અભિગય થાય. ૧૨૨
- એમ વિકલપ કરે યાત્રા, મમતા અંધ અભણ.
મેં નો જન વચને કરી, પ્રથમ થકી હુઆ જાણ. ૧૨૩
- મેં મુદ્ધાગમ દુલ્હ હુ, એ મગ પુકગત ભાગ;
મડલ પડલ વિલેવમના, મુકા એહ રવભાગ. ૧૨૪
- પુકગત વ્યવતા રાખી, શીજીયતા નહિં વાગ;
અમ જાગી મમતા તજી, મમતાગું મુજ પ્યાગ. ૧૨૫
- જનની મોહ અવાજી માયા રજની પૂજ;
ભાવકુ મકી નો પાણુ હે, પંજગુ રહીએ કુદ ૧૨૬
- અમ જાગી નિજ કામેં રહુ, મઠા મુખવાના;
જાન નજ અવજત હે મંત્રુજી બવા ઉકાન. ૧૨૭
- અમ અવનન રાત આવડે, મુજકુ કહે વિચાર,
કાવાગુ મુલ રહુ તાહ અહુ વાગ નિગાર ૧૨૮
- કાલ અહુ મરીન નિભલ નહ મનુષ્યતવિં આદિ;
મુક રાજાતન નાયતા, નવમું મને ઉકાગરી ૧૨૯
- અહુ કાનન નવ અહુવડ, નુકા રજાગુ રજ,
અમ નવ રાજ હે અહુ મરીનન નાજ ૧૩૦
- અમ નવ નવ નવ, અહુ કાનની જાગ,
અહુ નવ નવ રાજ નુકા નજાજન બાગી આજ ૧૩૧
- નુભલ નહ નવ રાજ, અમનને અહુ મુજે,
અહુ મનુષ્ય રાજાગુ મુક નહુ રાજ નિતરે. ૧૩૨

૧ એક મહા જાણી, મેઘ મુજબ જગ જાણી:
 સંસારી હવકું, પટકે ચિહું ગતિ જાણી. ૧૮૫
 ૨ મહા ચંડાલકી, પદ્મિજીતિ વિગમ વિરૂપ;
 ૩ મર મુનિ ચેલિ ગત, પટકે ભવજગ રૂપ. ૧૮૬
 ૪ મહા હુકું, પ્રથમકી પડીછાણ;
 ૫ માહા મોપરે, અતિમે કિધ હેરાન. ૧૮૭
 ૬ રીમૂત હુમ ગયા, નાહા મુજગું દર:
 ૭ નજકે આવે નહીં, દરપે મુજગું ભર. ૧૮૮
 ૮ ફરી મેં નિર્ધિન હું, અગ મુજ બધ નહીં કોય;
 ૯ લોક પ્રાણી વિપે, મિત ભાવ મુજ હોય. ૧૮૯
 ૧૦ મુજજન પદિવારે તુમ, મુખા લોક મુખો વાન;
 ૧૧ હા ભવ મુજ નહિ, એ નિર્ધે અવદાન. ૧૯૦
 ૧૨ લડી અગ મેં ભયા, નિભંચ સર્વ પ્રમાન
 ૧૩ મ સાધન અગ કડું, નિઃસંદેહ નિર્ધાર. ૧૯૧
 ૧૪ ઉપયોગી પુરૂષકું, ભાસે મરણ નજક;
 ૧૫ જગત સખ પદિદરી, આપ દોષે નિર્જન. ૧૯૨
 ૧૬ વિધ ભાવ વિચારકે આજુદમથ રહે દેવ
 ૧૭ હતા કિલ્લિધ નદા, નિરાકુલ ચિર દેવ. ૧૯૩
 ૧૮ હતા ભવ બિજ હા ઇલ્લાહી વધે મુદ્દ
 ૧૯ આકુલતા નજ, એ ઉગમ અવરુ. ૧૯૪
 ૨૦ મ ધનમ અગીકરે કિન્ધા કુટ અગન
 ૨૧ જપ જહુ વસ્તો ભરે, કરી કુટ દેર. ૧૯૫
 ૨૨ હતા પદ્મિજામળી ખિલમે દેવ મુદ્દ
 ૨૩ જગ ભગ એમ ભાળીને અમુદ્દ મુદ્દ. ૧૯૬
 ૨૪ આકુલ ચિર દોષકે અગન મુદ્દ
 ૨૫ શીખ એક દારણે ધરી મુદ્દ. ૧૯૭

નિજાન કાણે તુમ મત્ કરે, પશ્ચ કરી થઈ પીર;	
મેં પણ આનમ માખેના, કરું નિજ મન કરી પિર.	૧૭૬
આનમ કાજ માખેનો, તુમકું ઉગિત છે સારા;	
ગોડ રંગે કમી કારણે, જીભથી દુઃખ અપાર.	૧૭૭
મલજ મરૂપ જે આપણું, તે છે આપણી પામ.	
નહિ કીમીય અગના, નહિં પગડી કીમી આમ	૧૭૮
આપણા મલમાદીય છે, માફા અમુક નિમાન;	
તે ન જાણે મુખ પર, મિતન કરે મુનિમાન.	૧૭૯
જનમ મનુકા દુઃખ રહે, જ્યાં નિરમે નિજ કેપ;	
અનુક્રમ અવિગત પર લાહે, પ્રમટે મિદ્ધ મરૂપ.	૧૮૦
નિજ મરૂપ અરૂપ પવન, જીવ જમી મસાર,	
જ્યાં નજર કપ હીઠાળીયો તખ લાહે ભગડો પાર.	૧૮૧
નકલ પશાન્થ મનવક, અલુલુ કેમલુલા,	
પ્રાવથ બિજ મરીચનુ, માવક મિતન માલ	૧૮૨
કાંદાદ બક મુદ્દા મુદ્દા જાગ્યા કમીકો દેવ;	
કનુક મલ મલ રોકમં આલી વાલીયો હેવ.	૧૮૩
કાંદાદ મલ મુદ્દા ત હી મરીચ પન્થવમં મોવા;	
અથ તલ રો દિના ત દાના મરુ કોવ	૧૮૪
કાંદાદ મલ મલ આપડે કાંદાદ અરી તોવ,	
મલમલ મલમલ ચાલીયો મલક ધરીને મોવ	૧૮૫
કો મલમલ કેવ દિવ કાંદાદ માલ ખીલ,	
કાંદાદ અન્થ પિર અથ તલ, પરે તોલ	૧૮૬
કાંદાદ અન્થ પિર કેવ મીજાવ તલક કલ	
કાંદાદ કાંદાદ તલ અન્થ કેવ રથ અન્થ	૧૮૭
કાંદાદ અન્થ તલ તલ કાંદાદ કેવ મરુ તોલ,	
કાંદાદ અન્થ તલ તલ કેવ અન્થ અન્થ	૧૮૮

- ધર્મ ઉપદેશ એણી પરે, તેણે કિતકે કાજઃ ૩૧૮
- મે કહ્યો કરૂણા લાયકે, તેણે સાધો ચિવરાજ. ૩૧૯
- ફાકટ ખેદ ન કીજીયે, કર્મ બંધ બહુ થાય. ૩૧૭
- ભાણી એમ મમતા તજી, ધર્મ કરી સુખદાય. ૩૧૮
- હવે નિજ કુટુંબ ભાણી કરે કિતચિન્તા સુવિચાર. ૩૧૭
- મમતા મોહ છોડાવવા, એણી વિધ કરે ઉપગાર. ૩૧૭
- સુભો કુટુંબ પરિવાર સદુ, કહું તુમકું કિત લાય; ૩૧૮
- આધુ યિતિ પૂરણ ભડ. એહ શરીરકી ભાય. ૩૧૮
- તેણે કારખ મુજ ઉપરે, રાગ ન ધરના કોય; ૩૧૮
- રામ ક્યા દુઃખ ઉપરે, ગરજ ન સંભળી જોય. ૩૧૮
- એહ યિતિ સંસારકી, પંખીકા મેલાપ. ૩૨૦
- ખિલુ ખિલુ મે ઉડી ચલે, કહા કર્યા સતાપ. ૩૨૦
- કોણ રહ્યા ઈલાં ચિર યહ, દેવભૂદાર નહીં કોય. ૩૨૧
- મન્યસ દીસે એણી પરે, તુમે પલુ જાણો સોય. ૩૨૧
- મેરે તુમ સદુ સાયગુ, લમા ભાવ ઉ સાર. ૩૨૨
- આજુદમા તુમ સદુ રહા. ધર્મ ઉપરે ધરો પ્યાર. ૩૨૨
- ભવત.નન્મ જુડગ ન કોઇ સાખલુકાર. ૩૨૩
- ધમ એક પ્રવદખ તમો. કેવડી ભાખીત તાર. ૩૨૩
- એ નેવો તુમ ચિત્ત પરે જન્મ પામો મુખ તાર. ૩૨૪
- કુમનિ ત.વિ કરે રહે. જનુકમે ભવ નિન્માર. ૩૨૪
- એમ કુટુંબ પરિવારકું. લમભાવી અવદાર. ૩૨૪
- સો પુત્ર પેલાયકો ભાખે એણીપરે વાર. ૩૨૪
- તણે ૩૨ શાખુ તુમે. કેહવેકે. એહ લ. ૩૨૪
- મ ન ન કરે માદરે. એહ ન થે. ન ના. ૩૨૪
- પરિજન ધમ અર્થકરે. નેવે નહુ ધરો જાન. ૩૨૪
- તમકું સુખદાયકે પવેલા લોરે ને મા.દા મે.ન ન. ૩૨૪

- વ્યવહારિક સંબંધથી, આણા માનો સાર;
તેણે કારણ તુમને કહું, તે ધારે ચિત્ત મોજાર. ૩૨૮
- પ્રથમ દેવ ગુરૂ ધર્મકી, કરો અતિ ગાઢ પ્રતીત;
મિત્રાઈ કરો સુગનકી, ધરમીશું કરો પ્રીત. ૩૨૯
- દાન શીયલ તપ ભાવના, ધરમ એ ચાર પ્રકાર;
રાગ ધરો નિત એહમું, કરો શક્તિ અનુસાર. ૩૩૦
- સ્વજનતા પરજન વિષે, ભેદ વિજ્ઞાન જેહ હોય;
એહ ઉપાય કરો સદા, શિવ સુખદાયક સોય. ૩૩૧
- જે સંસારી પ્રાણીયા મગન રહે સંસાર;
પ્રીત ન કીજે તેહની, મમતા દૂર નિવાર. ૩૩૨
- રાગી જીવકી સગતે, એહ સંસાર મજાર;
કાલ અનાદિ ભટકતા, કિમહિ ન લહીયે પાર. ૩૩૩
- રાગે રાગ દશા વધે, તેમ વહી વિષય વિકાર;
મમતા મૂર્છા બહુ વધે, એ દુર્ગતિ દાતાર. ૩૩૪
- તેણે સસારી જીવકી, તજી સંગત દીક્ષ ધાર;
જ્ઞાનવંત પુરૂષાં તળી, કરો મગતિ મુવિચાર. ૩૩૫
- ધર્માત્મા પુરૂષ તણી, સગતે બહુ ગુણ થાય;
જશ કીર્તિ વાધે ધન્ય, પરિણતિ મુધરે ભાય. ૩૩૬
- એમ અનેક ગુણ સપન્ન, એહ લોકમેં મુખકાર;
વહી પરલોકમે પામીયે, સ્વર્ગાદિક શ્રીકાર. ૩૩૭
- વહી ઉત્તમ પુરૂષ તળી, સગતે લહીએ ધર્મ;
ધર્મ આરાધી અનુકમે, પામીએ શિવપુર શર્મ. ૩૩૮
- ધર્મો ઉત્તમ પુરૂષકી, સંગતિ મુખની ખાણ;
દોષ સકલ દૂરે ટલે, અનુકમે પદ નિર્વાણ. ૩૩૯
- એળી વિધ તુમકુ દિત ભળી, વચન કથા મુશ્સાલ;
જે તુમકું સચ્ચા લગે, તે દીએ ચિત્ત વિગ્ધાલ. ૩૪૦

- અવશ્ય મરણ નિજ મન વિને, ભાસન હુએ જામ;
સર્વ પ્રરિગ્રહ ત્યાગકે, આહાર ચાર તજે મામ. ૩૫૪
- જો કદી નિર્ણય નવિ હુવે, મરણ તણે મનમાંડી;
તો મરજાના કીજીયે, ઈતર કાલકી તાંહી; ૩૫૫
- સર્વ આરંભ પરિગ્રહ સહુ, તીનકો કીજે ત્યાગ.
ચાર આહાર વધી પચ્ચખીયે, એળી વિધ કરી મહાભાગ. ૩૫૬
- હવે તે સમકિત દ્રષ્ટિવંત, ચિર કરી મનવચકાય;
ખાટથી નિચે ઉતરી, સાવધાન આત યાય. ૩૫૭
- સિંહ પરે નિર્ણય થઇ, કરે નિજ આતમ કાજ;
મોક્ષ લક્ષ્મી વરવા ભણી, સેવા શિવપુર રાજ. ૩૫૮
- જેમ મહા સુભટ સંગ્રામમાં, વયરી જીતણ કાજ;
રણભૂમીમે સચરે, કરતા અતિહી ગાજ. ૩૫૯
- ઈણી વિધ સમકિતવંત જે, કરી ચિરતા પરિણામ;
આકુલતા અસે નહીં, ધીરજ તણું તે ધામ, ૩૬૦
- શુદ્ધ ઉપયોગમે વરતતો, આતમ શુણ અનુરાગ;
પરમાતમકે ધ્યાનમે, દીન જોર સખ ત્યાગ. ૩૬૧
- ધ્યાના ધ્યેયની એકતા, ધ્યાન કરતાં હોય;
આતમ હોય પરમાતમા, એમ જાણે તે સોય. ૩૬૨
- સમ્યગ દ્રષ્ટિ શુભ મતિ, શિવ સુખ ચાહે તેહ,
રાગાદિ પરિણામમે જિજ્ઞ નવિ વરતે તેહ. ૩૬૩
- કિનહિ પદાર્થકી નહી, વંછા તસ ચિત માંહ;
માક્ષ લક્ષ્મી વરવા ભણી, ધરતો અતિ ઉચ્છાદ. ૩૬૪
- એળી વિધ ભાવ વિચારતા, કાલ પૂરણ કરે સોય;
આકુલતા કીજી વિધ નહીં, નિરાકુલ ચિર હોય. ૩૬૫
- આતમ મુખ આજીવમય, શાંત મુધારસ કુંડ;
તામે તે જીતી રહ્યા, આતમ વીરજ ઉડંડ. ૩૬૬

- આતમ મુખ ગ્વાધીન છે, એર ન એદ સમાન;
એમ જાણી નિજ રૂપમે, વસ્તે ધરી જાદુ માન. ૩૬૭
- એમ આજુઠમે વસ્તનાં, શાન્ત પરિણામ સજીવ;
આયુ નિજ પૂરણ કરી, મરણ લહે માતવંત. ૩૬૮
- એહ સુમાધિ પરભાવથી પદાદિકેરી સિદ્ધિ;
ઉત્તમ પદવી તે લહે સર્વ કામકી સિદ્ધિ. ૩૬૯
- માદા વિભૂતિ પાયકે, વિચરતા ભગવાન;
વડી કેવડી માનસાગરે, વંદે સ્તવે જાદુ માન. ૩૭૦
- મુરલોક શાશ્વત પ્રભુ, નિત્ય ભક્તિ કરે તામ;
કર્યાણકે જિનસાગરનાં, એછવ કરત હિંસામ. ૩૭૧
- નદિશ્વર આદે ધણા, તીરથ વદે સાર;
સમકિત નિર્મલ તે કરે, મુક્ત કરે અવતાર. ૩૭૨
- મુઁ આયુ પૂરણ કરી તોહાથી ચવીને તેહ;
મનુષ્યના ઉત્તમ કુલે જનમ લહે ભવી તેહ; ૩૭૩
- નાચ ન.હ મુખ ભોગવી, મફગુર પાસે તેહ.
ન જમ વર્મ જાણીતરી, ગુરુ મેવે ધરી તેહ. ૩૭૪
- ગુરુધ ગુણ પંજીભર્યા, અર્થ વિમુખ્યના શાય.
સાવર્યાણ આનેદિને ધાતી કમ અપાય ૩૭૫
- કેવલજાન પ્રકટ ભયે કેવલ દનનણ ભાસ.
એમ નમય તણ કાકરી નવિ વ તુ તકારા ૩૭૬
- નાર્મિ જનન નિધન કરી અવચલ મુખ નિરધાન,
વચન જોનાર એહ જ કેણ વધે સદાએ પાન ૩૭૭
- મહિમ મળ્યુ નમાધિના જાહે અર્ધ ગુણે મેહ,
તેણ કાણુ ભરી તણુયા ઉદમ કરીએ તેહ ૩૭૮
- એ હી વિવ મળ્યુ નમાધિકો સમેપે મુવિચાન,
દુહા ભાન ગુણ કરી નિજ પાને ઉપગાર ૩૭૯

મરણ સમાધિ વિચારની, પ્રત મહી મુજ એક;	
તેણે મે સમાધિ મરણકે, વરણવ ક્રિયો અતિ છેક.	૩૮૦
પણ ભાષા મરદેશકી, નીમુંમેં લાખીયો તેડ;	
નેણ કારણ મુગમ કરી, હુલામલે કીયો એડ.	૩૮૧
ભાવનગરવાસી ભણા, સેવક શ્રી ભગવંત;	
ભગવાન મુન ભગવાનકુ, બેચરહાસ પ્રભુમંત.	૩૮૨
અડખમતિ અનુસારથી, બીજા ઉપયોગે જોડ;	
વિરૂધ્ધ ભાવ લાખીયો જીકે, મિથ્યા હુકુમ તેડ.	૩૮૩

૧૫ મહામદોપાધ્યાય ન્યાયવિશારદ મીશ્રદ્વ યશોવિજયજી કૃત સમાધિશતક.

(શલોક ૬)

સમરી ભગવની ભારની, પ્રભુમી જિન જગ અધુ;	
કેવળ આતમ બોધકો, કરજુ સરસ પ્રબંધ.	૧
કેવળ આતમ બોધ દે, પરમાત્મ શિવ પંથ;	
ત્યામે જીનકી મગનતા મોહાં ભાવ નિગરથ.	૨
જોત જાન જ્યુ ખાલકો, આજ્ઞાજાનકી દોર;	
નરણ જોત અનુભવ જીન્યો, મનન ભાવ કરું જોર.	૩
આતમ જાને મનન એ, ને નગ પુરમત એણ,	
કદાચક કરી લેખલે મલે ન તદ્દા મન મેણ.	૪
જાન જિન્યા વ્યવહારકો, કદા મનાવન નાય.	
જન કોઈ કો કવ્યકુ, અત કવ્યનો કાવ્ય.	૫
નવે નાવે જ્ઞાનમે, કાવે વિજ્ઞ ન કોઈ;	
નાવે માવે મુર્ખાનન આતમ જાની મોઈ.	૬

બહિર અંતર પરમ એ, આતમ પરિણતિ તીન, દેહાદિક આતમ ભરમ, બહિરાતમ બહુ દીન.	૭
ચિત્તદોષ આતમ ભરમ, અંતર આતમ ખેલ: અતિ નિર્મળ પરમાતમા, નાહિ કમંકો ભેલ.	૮
નરદેવહાદિક દેખકે, આતમ જાને દીન: દાદિય બલ બહિરાતમા, અહંકાર મન લીન.	૯
અવધ નિરંજન અકલમતિ, વ્યાપી રહ્યો શરીર લખે મુજાને આતમા. ખીર લીન જમું નીર.	૧૦
આંર મિત્રાદિક કહપના, દેહાતમ અભિમાન. નિજ પરંતુ સંબધ મતિ તાકે હોત નિદાન.	૧૧
દેહાદિક આતમ જમી, કહપે નિજ પરભાવ: આતમ જાની જગ લહે કેવળ ગુપ્ત સ્વભાવ.	૧૨
સ્વપર વિકરપે વાસના, દોષ અવિચારૂપ: જાતે બહુરી વિકલ્પમય, જમજાગ અધકૂપ.	૧૩
પુત્રાદિકકી કહપના, દેહાતમ જમ બૂલ: તાકે જડ સંપત્તિ કહે હાડા મોલ પ્રતિકુલ.	૧૪
યા જમ મતિ અજ છાંટી રા, દેખો અતર દાપિ. મોહદાપિ ભો છાંટીએ પ્રગટે નિજ ગુણ સુપિ.	૧૫
રૂપાદિક દો દેખવેલ કલન કહાવન રૂ. ૧.૬૫ યેગાદિક બલે, જે નમ રૂપા રૂ.	૧૬
૫૦૫૮ આતમ હાથકુ. કલન મુનન કાકુ નહિ ચિદાનંદ પન પેલડી. નિજપર ન નિજ મહિ.	૧૭
નહણ અંધ નહ મો નહિ. મહં ન છાંટ રેદ અંધે તર્ક સ્વભાવને. ૧૫૦ ૧૦ ૨૩ નેદ.	૧૮
૨૫ કે જમ નુપને ૧૫ ૨૨ ૩૨ ૨૫ ૨ દેહાતમ જમને બધ. ૧૫ ૨૫ ૨૨ ૨૫ ૨૫	૧૯

- ધર્મ ક્ષમાદિક ભી મિટે, પ્રકટ ધર્મ મન્યાસ; ૩૩
 તે કટિપત ભવ ભાવમે. કયું નહિ હોત ઉદાસ.
 રત્નગુ અવિદ્યા જનિત અદિ મિટે રત્નગુકે જ્ઞાન; ૩૪
 આતમજ્ઞાને ત્યું મિટે, ભાવ અત્રોધ નિદાન.
 ધર્મ અરૂપી દ્રવ્યકે. નહિ રૂપી પર હેત; ૩૫
 અપરમ ગુન રાચે નહીં, યુ જ્ઞાનિ મનિ દેત.
 નૈગમ નયકી કટપના, અપરમ ભાવ વિશેષ. ૩૬
 પરમભાવમે મગનતા અતિ વિશુદ્ધ નયરેખ.
 રાગાદિક જળ પરિહરી. કરે સહજ ગુણ જોગ. ૩૭
 ધામેલી પ્રગટે તદા, ચિદાનંદકી મોગ.
 રાગાદિક પરિણામ યુત, મનહિ અનંત સંસાર; ૩૮
 તેહિજ રાગાદિક રહિત. જાને પરમ પદ સાર.
 ભવ પ્રપચ મન જાગરી. બાજી જુડી મૂળ; ૩૯
 ચાર પચ દિન ખુશ લગે, અંત ખુજાડી ખુજા.
 મોહ બાશુરી ભણ મન, તામે મૂગ મત હોડ. ૪૦
 યામે જે મુનિ નહિ પરે તાકું અમુખ ન કોડ.
 જળ નિજ મન સનમુખ હુએ, ચિતવત પર ગુણ દોષ; ૪૧
 તજ બહુ રાઈ લગાઈએ જ્ઞાન ધ્યાન રસ પોષ.
 અહંકાર પરમે ચેત ન લહે નિજ ગુણ ગંધ, ૪૨
 અહંજ્ઞાન નિજ ગુણ લગે છુટે પરહિ સંબંધ.
 અર્થ ત્રિવિગીપદ લહે. સો નહિ આતમકંપ, ૪૩
 નો પર કરી કયુ પાર્થિવ. અનુભવ નમ્ય નવકંપ.
 આતમ ગુણ અનુભવજી. દેહાદિક તે ભિન્ન. ૪૪
 જલે વિજ્રમ વાતના. જોડે શીડે શીડે ખજ.
 દેમે મો ચેતન નહિ ચેતન તદ્દા દિખાય. ૪૫
 રોષ તોષ કિનમુ કરે. આપણે જ્ઞાન ખુજાય.

- ત્રાકે નિમદ કનકુ. ફરો જ્યુ ગિત વિચાર. ૩૩
- સમરો દેવગુજા જાગુડી. પાઠ મિદ નિરધાર ૩૪
- લોભ મદા તર શિ. ચડી જડી જ્યુ તૃપ્તુ: બેલી. ૩૫
- પેદ કુમુભ વિદ્યારિત ભા. ફરો દુ:ખરુ મેલી ૩૬
- આગ સજડો. દોષકો ગુનધનકો જડ પાર ૩૭
- વ્યસન પેલિકો કદ દે. લોભપાત તથા દોષ ૩૮
- લોભ મેધ દોષા ભયે. પાપપક જડુ દોષ. ૩૯
- ધર્મ દસ રતિ નડુ લયે ચાલે ન જાન દોષા ૪૦
- કોઈ નયજુમનકો જ નર પાવે પાર. ૪૧
- સોબી લોભ સમુદયે. લઈ ન મધ્ય પ્રચાર ૪૨
- મન સંગોય અનભિકુ' ત્રાકે દોષ નિમલ ૪૩
- નિતુ મેંપા જાન સોડીયો. નિજ જગ અજલિ મિત ૪૪
- વા લાલચમે તુ યીકે ચિતે તુ કમ દોષ: ૪૫
- વા લાલચ. મરિ જાન ધર. પ્રકરે સુખ રનરોડ ૪૬
- ધન માન. નાનિ મૂલકા. કિન્ન મૂલ કુધ્યાન. ૪૭
- જનપ જાનના જાનકા. લખે ન સુખ નિદાન ૪૮
- જાન ન રજવ આયકો. જિન દ્રવિય રન કીન. ૪૯
- તોને પેલિય રજા રકે જાધુ તલજ જી લીન. ૫૦
- જાપ નાક પા નામ રકે. ધન ન કામ્ય પ્રાપ્તિ. ૫૧
- નકર દુ:ખ પા નામ રકે ન પમ ન ની. ૫૨
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૫૩
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૫૪
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૫૫
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૫૬
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૫૭
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૫૮
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૫૯
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૬૦
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૬૧
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૬૨
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૬૩
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૬૪
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૬૫
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૬૬
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૬૭
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૬૮
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૬૯
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૭૦
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૭૧
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૭૨
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૭૩
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૭૪
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૭૫
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૭૬
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૭૭
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૭૮
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૭૯
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૮૦
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૮૧
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૮૨
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૮૩
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૮૪
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૮૫
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૮૬
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૮૭
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૮૮
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૮૯
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૯૦
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૯૧
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૯૨
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૯૩
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૯૪
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૯૫
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૯૬
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૯૭
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૯૮
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૯૯
- નકર દુ:ખ નકે નકે નકે જામિન કું તાડ. ૧૦૦

- ચર્મ મહિત હે કામિની, ભાજન મુત પુરીખ; ૫૬
 કામ કીટ આકુલ સદા. પરિહર મુની શુદ્ધ શીખ
 વિષય તરે સો સગ તરે, પાતિક દોષ વિતાન; ૬૦
 જલધિ તરત નૃવ કથું તરે, તરિની ગગ સમાન.
 ચાટે નિજ લાલા મિલિન, શુષ્ક હાડ જ્યુ આન; ૬૧
 તેસે રાચે વિષયમે, જડ નિજ ઉચિ અનુમાન.
 બુખન બહુ બનાવને, ચદન ચરચન દેડ ૬૨
 વંચત આપણી આપણું જડ ધરી પુગલ નેડ
 દુર્દમનકે જય કિયે, દુઃખિય જગ મુખ દેશ; ૬૨
 તાતે મન જય કેવલકુ. કરો સિચાર ડિગાન. ૬૩
 વિષય આમણી ત્રીમમે, ઈચ્છાચારી ચરત; ૬૪
 નિજ આત્મા અંકુશ ધરી મન ગજ વશ કરો ભંત
 એક ભાવ મન પાનકો, જુદ કહે અંધકાર, ૬૫
 ચાને પવનહિતે અધિક હેાન વિતકો ચાર.
 જામે મરે તારીમે, વિરમે કરી ચિત્ત ચાર; ૬૬
 ઇષ અનપ ન વિષયકો, પુ નિરૂપ નિરૂપાર.
 કેવલગામે કરકો રાગાંધ તે જાય; ૬૭
 પંચમે નિજ અભમાન ધરી કયા કિત્તણે અપે.
 રંમે લલના લલિતમે ભાવ ધરતુ હે સાર. ૬૮
 તેમે મેત્રી પ્રમુખમે, ચિત્ત ધરી કર મુઃવચાર.
 બાહિ-તદુરી કરી કિરે આપહિને દિન દેખ, ૬૯
 મન તપ્પડા સમ વચકો મુખ નજ જાની ઉપેખ.
 પ્રથ અપ્રિય વ્યવહાર નજ ઉચે રંતે ભાવે નયહિ; ૭૦
 અનજ વઃલભ નજ ભયે શુકલકે જલે કલિ
 રંગવત મુખ નૃપ ૬૩૩ નાજન મુનન સમાન. ૭૧
 ઇક ભોમે ઈક નાદે ના. જડયો ચિત્ત અભિમાન

- મન હો સંગ નિવૃત્તકું, પ્રેમ પરમ ગતિ પાઠ; તાકો સમતા સંગ પુનિ, ક્ષિપ્તી કળો ન જાય ૮૫
- તિસના વિદુમ વદિવ ધન, વિષય પુમર બહુ જોર લીમ ભયકર ખેડ જલ, ભવસાગર ચિહ્નુ આર ૮૬
- ચાહે તાકો પાર તો, સજ કર સમતા નાડ; શીલ અંગ દૃઢ પાટીએ, સહસ અદાર બનાડ ૮૭
- કુવા થંભ શુભ યોગ પરી, જેડે માલીમ જ્ઞાન; અધ્યાતમ સદ બલે ચલે, સંયમ પાન પ્રમાણ ૮૮
- ધોગી જે બહુ તપ કરે, ખાઈ જુદે તરૂપાન; ઉદાસીનતા બિનુ ભસમ, હૃદયમે સોભિ જાન ૮૯
- મુટે ભવકે જાલયે, જનહિ તપ કરી લોક. સોખી મોહે કાહુકું, દેત જનમકો ગોક ૯૦
- વિષય ઉપદ્રવ સજ મિટયે, હોવત મુખ સતોષ. તાતે વિચારીત હે, દેત ગ્રાંત રસ પોષ ૯૧
- જિન લાલચ બચ હોત હે, બચા બાત યહ સાચ; યાતે કરે નિરીહકે, આગે સમ રતિ નાચ ૯૨
- દે પરીમલ સમતા લતા, વચન અગોચર ગાર; નિત્ય બીહીરીલી જ્યા વસે, લહણ પ્રેમ મહકાર ૯૩
- સેના રાખસ મોહકી, છપે મુખે પ્રભુધ્વ. ધ્રુવજાનીક લેઈકે, સમતા અંતર ગુધ ૯૪
- કવિ મુખ કહિણત અમૃતકે, રસમે મુગ્ધા કાંહી; બજો એક સમતા મુધા, રતિ પરી શિવપદ માંહી ૯૫
- યોગ અથ જલનિધિ મથો, કરી મેરૂ મધાન. સમતા અમૃત પાહકે, હેા અનુભવ રસ જાન ૯૬
- ઉદાસીન મતિ પુરૂષ જો, સમતા નિધિ શુભ વેશ. હોરત તાકુ કોઈકી પુ આપ કર્મ અરોપ ૯૭

- શુદ્ધ યોગ શ્રદ્ધાન ધરી, નિત્ય કરમકો ત્યાગ;
પ્રથમ કરે જે મૂઠ સો, ઉભય બ્રહ્મ નિર્ભાગ. ૬૮
- ક્રિયા મૂઠ જુડી ક્રિયા, કરે ન થાયે જ્ઞાન,
ક્રિયા બ્રહ્મ એક જ્ઞાન મતિ, છેટે ક્રિયા અપ્પાન. ૬૯
- તે દોનુથેં દ્વરિ શિવ, જે નિજ બલ અનુસાર;
માર્ગ રૂચિ આરગ ગહે, સો શિવ સાધનદાર. ૧૦૦
- નિવૃત્તિ લલનાકું સદજ, અચરિતકારી કોડ;
જો નર થાકું રૂચન હે, થાકું દેખે સોડ. ૧૦૧
- મન પારદ મૂર્છિત ભયો, સમતા ઔઘધિ આર્મ;
સદજ વેવ રસ પરમ શુન, સોવન સિદ્ધિ કર્માર્મ. ૧૦૨
- બાહુત મંથ નય દેખિકે, મદા પુરૂષ કૃત સાર;
વિજયસિંહ સૂરિ કીચો, સમતા રાજકો હાર. ૧૦૩
- ભાવન જાકું તત્ત્વ મન, હો સમતારસલીન;
જ્યુ પ્રગટે નુજ સદજ મુખ, અનુભવ ગમ્ય અરીન. ૧૦૪
- કવિ યશ્વજ્યયગુ ગ્રાણ એ આપ આપકું દેવ;
શામ્યગનક ઉચ્ચાર કરી, હેમવિજયમુનિ હેન. ૧૦૫

— ૩ —

૧૭ શ્રી અભયદેવમૂર્તિ કૃત જ્યોતિષુઆમ્ સ્તોત્ર.

અર્થ સહિત.

— - —

ના વચના પાત્રબદ્ધ વંચકર્તા શ્રી અભયદેવ મૂર્તિ મદાગણ
છ મ ગ્રાધને કરી પાત્રનાથ પ્રભુની વિનનિ પૂર્વક કનુનિ કરે છે.

જય તિદ્ધુઅભયચંડપદગમ, જય તિદ્ધુ જ્ઞાનમરિ,

જય તિદ્ધુઆત્મકલસાનુકામ, દુરિઅપ્રતિદેસરિ,

તિદુઃખજ જન્ય અવિદ્યાદિઆણ, ભુવણતય સામિત્ય,
રૂપમુ શુદ્ધાં જિજ્ઞેસ, પાસ થંભણપ પુરંદ્રિઅ. ૧

હોવાર્થ—હે પરમાત્મા ત્રણ ભુવનને વિષે પ્રધાન કારણવૃક્ષ
સમાન, અર્થાત્, સ્વર્ગ, મૃત્યુ અને પાતાલ, તે રૂપ ત્રણ લોકને
વિષે રહેલા સર્વ પ્રાણીમાત્રને મનોવાંછિત વરદાન દેનાર. વડી હે
ધનવંતરિ જિનેશ્વર ભગવંત. અર્થાત્, સમસ્ત સંસારી પ્રાણી-
ઓના આપિ, વ્યાપિ અને ઉપાધિરૂપ જે દ્રવ્ય રોગ તથા રાગ,
દેવ, વિષય, ક્રોધ, જ્ઞાન, જરા, મૃત્યુ રોગ, શોગ, વિયોગ
આદિ જે, ભાવ રોગ તેવા બાહ્ય અને અભ્યંતર સર્વ પ્રકારના
દોષોનો જેમના નામ અમલુ માત્રથી નાશ થાય છે, તે માટે હે
સર્વોપરિ અપૂર્વ ધનવંતરિ વૈધ, વડી હે સ્વામિ. ત્રણ ભુવનને
વિષે રહેલા સર્વ મેષના ભંડાર, અર્થાત્, દ્રવ્ય કાર્યાલુ જે સુવર્ણ,
રૂપ, હીંગ, માણેક, મેની, વસંતપુષ્પ, રાત્ર્યાધિકાર, મહાન પદ-
વીર્યો, યશ, કીર્તિ તેને તથા ભાવ કાર્યાલુ જે સમગ્ર જ્ઞાનાદિ
અનંત શુભ લક્ષ્મીનું શાંત મુખ એવા દ્રવ્ય અને ભાવ બને
પ્રકારના કાર્યાલુના નિધાનરૂપ, વડી હે નાય, સર્વ પ્રકારના દુરિત
જે પાપ, અર્થાત્, અજ્ઞાન, મોહ, મિથ્યાત્વાદિ મહા ઉપદ્રવરૂપી
જે હાણીઓ તેને પડાયન કરાવવામાં કેસરીસિંહ સમાન, હે પ્રભુ
સમસ્ત જગત્ત્રયને વિષે કોઈ પણ દેવ મનુષ્યાદિ પ્રાણીથી જેની
જાણ અખંડિત છે, અખંડિત છે, અર્થાત્, સર્વે પ્રાણીઓ જેની
જાણ જ્ઞાનદ પૂર્વકે મગ્તકે ચઢાય છે. એવા, વડી હે સ્વામિ,
ક્રમગ્ર ચોત્રીશ અતિશય અને અટ મહા પ્રતિહાર્યાદિ બાહ્ય લક્ષ્મી
બને કેવળજ્ઞાનાદિ અનુકરૂપ અનંત અંતરંગ લક્ષ્મીવંત સમસ્ત
ત્રૈલોક્ય સપત્ત, સર્વ શક્તિમાન હોવાથી ત્રણ ભુવનના યથાર્થ
વામિ એવા ચલનક્રમ જે ત્રંબાવડીનગરી, અર્થાત્, ખંભાત-
ગરને વિષે જિજ્ઞાસમાન શ્રી પાર્શ્વનાથ જિનેશ્વર ભગવંત.
મોને સર્વ પ્રકારના દ્રવ્ય અને ભાવ મુખેનુ વરદાન આપીને
બી રહે. ૧

દરે લીલા ૭ (પ્રકાશનરે જ્ઞાન) સંબોધનવટે પરમાન્માની (૧૩)
પ્રકારે સ્તવના કરે છે.

જ્ય લોકધ મલુ કમલ ભસલ ભય પજરે કુજરે.
નિદુઅન જમ્મ આલુદયંદ ભુવલુતય તિલુપરે.
જ્ય મલુ મેલિ વાલિવાદ. જ્ય જમ્મ પિવામદ.
થંભલુયલિય પાસનાદ. નાહનલુ કુમમદ

૮

ભાવાર્થ—હે સ્વામિ. આપ કેવા છે. તો કે, મનુ વચન
કાયાના લોક, સ્વરૂપ ધ્યાનને વિષે નિશ્ચય કરવા છે લંભલે, એવા
જે લોગી મહાન્માએ. તેઓના મનરૂપી જમરને રહેવાને કમગ
સમાન છે. વળી આ સંસારના દહલોક પરલોકાદિ જે જ્ઞાન
પ્રકારના સ્વરૂપી પજરે તેને તોડવામા હનિ સમાન છે. વળી
હે પ્રમુ. આપ તમુ ભુવનને વિષે રહેલા પ્રાણી માવને પોતાના
અર્થકિંક શુભે વટે કરીને જ્ઞાનદ પમાડવામા રીતગ જ્ઞાનદકારી.
જ્ઞાન ચદમા નમાન છે. વળી હે પ્રમુ આપ તમુ લોકને વિષે
રહેલા પ્રાણીઓના અજાનરૂપી અધકારને. કેવળજાનરૂપી મૂર્ધ
વટે પ્રકાશ કરીને નાશ કરના હેવાં. મૂર્ધ સમાન છે. વળી હે
સ્વામિ જ્ઞાન નકાન્ની અ.પરિધા વનવર્ધ પ્રમુખ જે શુદ્ધિઓ
ને કેપ પૂરવને અ.પની વા.પરે મેધજાની જદા કરીને પ્રકુટલીંગ
કળા હેવાવ અ.પ મનન પ્રાણીઓને મેધ નમાન છે. વળી
હે પ્રમુ જેનુ વચન તમન્ન દગવય દેવાને મદુમાન પૂવક
જ્ઞાન નહિત. માત્ર મનવ. જે ન હેવ છે. એવા પિત્રામદ.
અધાન પિત્રાના વિગા એ.કે. દહેષ છે એવા હે વલનકપુ
નજા. ને વધ ન.જ.માન પદ્ધતિય જનેશન જનવન
મેને અ.પને તથા નેવક જ્ઞાન ના નધ દેવે જાને મને
૧ થા. મુકે કહે

તપિ છે: કદાદિક મોટા મોટા દેવતાઓ મુગોપા નામે દેવતાના
 સંકેતને જણાવનારી ઘડના શબ્દને સાંભળી. મોટા મોટા વિષય
 મુખને તત્કાળ મૂકી, મહા મોટી ભક્તિથી જેના કથાબુદ્ધિક
 મહોત્સવને કરવા સાવધાન થાય છે. એવા તમો છો એ હેતુ
 માટે, હે ત્રણ જગતને આનંદ કરવાને ચદ્ર સમાન એવા, તથા હે
 મુખની ખાણ એવા એટલે જેમ રત્નની ખાણમાંથી રત્ન નિકળે
 છે: તેમ તમો ત્રણ પ્રકારના મુખના દાયક હોવાથી. મુખની ખાણ
 છે. માટે મુખની હ'રગાવાણને તો તમોજ પ્રાર્થના કરવા યોગ્ય
 છે. એવા હે શિનેશ્વર ભગવત, અપનો જ્ય થાઓ. ૧૨

હવે પદમાન્મા જગત્રય જીવોના અજ્ઞાનરૂપ અધકારનો નાશ
 કરવામાં મુર્ધ સમાન કેમ છે. તે દેખાડે છે

નિગમત કેવળ દિવ્ય નિયત. વિદુરિયતમ પદ્યર.
 દસિય સયત પદ્ય સમ્ય. વિશ્વરિય પદ્યર:
 કસિ કલુસિય દલ્લપુય લાય. સંયત્તદ અધાયર.
 તિમિરઃ નિરં દ- પામનાદ બુતાવનય દિવ્યર. ૧૩

ભવાઈ કમરૂપ મળા દત્ત, કેવળજ્ઞાનની શાળા. નમુદવટે
 ના. એ છે અજ્ઞાનરૂપ અધકારનો નાશ. તે જેણે અજા હે
 ના. એ છે અધકાર નાશ. વર્તી દેનાર છે. નમન પદાય
 ના. એ છે અધકાર નાશ. વિશ્વ વિજ્ઞાન પદ્યર. એટલે
 ના. એ છે અધકાર નાશ. કસિ નક્ષત્ર નાશ મલીન થાય. એટલે
 ના. એ છે અધકાર નાશ. તિમિરઃ નિરં દ- પામનાદ બુતાવનય દિવ્યર
 ના. એ છે અધકાર નાશ. ના. એ છે અધકાર નાશ. ના. એ છે અધકાર નાશ.

જગી પ્રમ. જગત્રય જીવન. ના. એ છે અજ્ઞાનરૂપ અધકારનો નાશ.
 કલુસિય કલ્પામાં નેત્રાધાર ના. એ છે અધકાર નાશ.

પિતા પુત્રનું કથાજ કરે. તથા દુઃખનો નાશ કરે. તથા સન્માનને
 દેખાડે. તથા અસત્ માગને વિષે જે પ્રવૃત્તિ તેનો નિષેધ કરે છે.
 નેમ તમે કરો છો. માટે પિતા સમાન, તથા મદા હિતકારી. સ્મ-
 વિષ, મનોહર એવો જે ધર્મ. તેને ઉપજ કર્યો છે જેમણે એવા.
 તથા સર્વ જગત જીવના પિતામહ એટલે પિતાના પણ પિતા
 એવા, હે પાર્થનાથ પ્રભો, તમે જયવળ વર્નો. હં દાદા આપનો
 જય થાઓ. ૧૫

વળી પાર્થનાથ ક્રમુ ત્રણ જીવનને વિષે સહેલા દુષ્ટ વ્યતસાદિક,
 પ્રાણીઓનું પશુરૂપ જે વળ. તેને વિષે સિંહ સમાન કેમ છે, તે
 દેખાડે છે

જીવજીવના સ્વરૂપ નિવાસ દરિય પર દરિસમુ દેવય,
 એકાદિ પૂયજ ખિતવાસ ખુદામુર વમુવય:

તુદ ઉત્તમ મુનમ મુનુ આવેસંદુતુ ચિદ્રુદિ:
 હય નિદુઆજયજ સિંહ પાસ પાવાઇ પલુસદિ. ૧૬

ભાવાર્થ--જગતરૂપ અરણ્યને વિષે નિવાસ છે, જેમનો એવા
 સહિત એટલે અકુકારયુક્ત એવા. અન્યદર્શનના દેવતા
 એ બુદ્ધ્યાદિ દેવ દેવીઓ તથા સિંધ છે દુષ્ટ મત્રો તે જેને
 મનુષ્ય જાતિની સ્ત્રીઓ, તથા દુષ્ટ વ્યતરીઓ, તથા ક્ષેત્રના
 એવા વ્યતર દેવ તથા દુષ્ટ એવા જીવનપતિ પ્રમુખ અમુર-
 તેજ જાણે પશુના સમુહ, તે તમારા થકી અતિથે તાત પામીને
 એવે અતિગય સાવધાન પણે. જય સહિત રહે છે: એ હેતુ
 હે ત્રણ જગતરૂપ વળને વિષે સિંહ સમાન એટલે જેમ
 વળન પશુ માર તાત પામી દેવ થાય છે. નેમ પ્રથમ
 તર્વ જીવ દેવાદિ પશુઓ તમને ઉપદ્રવ કરી શકતા નથી
 નાહે પશુ તમારી મનુનિ કળનારને પણ ઉપદ્રવ કરી
 થી એવા હે પાર્થનાથ સ્વામિન, મારા તર્વ પાપમાનને
 ને. અથાત, મને વપય કથાય રોગાદિ શત્રુઓથી
 ૧૮

નથી, કેમકે તે અવ્યવસ્થિત છે, એટલે ચળવિચળ છે, તથા
 શરીર છે તે પણ અવિનીત છે, એટલે વિનય રહિત છે, સ્વભાવ
 તે બેનો, એવું છે, કેમકે આવસે કરીને વચવર્તિ નથી રહ્યાં, પર-
 વચ થયું છે; માટે તમારું મહાત્મ્ય એક પ્રમાણુભૂત છે, તેજ
 પરમ શુદ્ધ છે; પણ મારા મન વચન, કાયાના યોગ શુદ્ધ નથી,
 તો પણ તમારું મહાત્મ્ય ઘણું મોટું છે, માટે મારા ઉપર કૃપા
 કરો, કેમકે હું દેવ, તમારી ધાણી કરેલાંઓ કરીનેજ પવિત્ર છું,
 માટે મારી અવગણના કરો નહિ, પણ હું પાર્શ્વનાથ પ્રભો, કુખ-
 વટે વિલાપ કરતો એટલે શોક કરતો એવો મુચ્ચને પાત્રન કરો,
 રામાદિ શત્રુઘ્ની રક્ષણ કરો. પણ મને અવિનીત, અયોગ્ય ભાણીને
 ઉવેખી મૂકો નહિ. પણ સેવક બાણીને બાહે ધરો. ૧૮

જગી હે સ્વમિન. આપ કહેશો કે અન્ય હરિહરોદિ દેવેલી
 પણ તમે પ્રાર્થના કરો કેવળ મારીજ પ્રાર્થના કરવાનું મું પ્રયો-
 જન છે. એમ પણ આપે ન વિચારવું એમ કતા વિનિતિ પૂર્વક
 કહે છે

કિં કિં કૃપિતં નેષ કલુષ કિં કિં વ ન જપિતં,
 કિં વ ન ચિહ્નિતં કિં દેવ દીવ્યમવતઃ

કાનુ ન કિય નિરુત્તર સ્થિતિ અમરદિ દુદનિહિ,
 નદિવ ન પતતિ નાગ કિંપિ પર્થ પદ પચિચિત્તિ. ૧૯

ભ.વા. - જગી હે પાર્શ્વ પ્રભુ, આપે નવું દીપેલો એવો જે
 તેને બીજું કો- પણ સ્થળે કોઈની પામે પણ મને તેટલી દીન
 થા દેખડવા છતાં પણ કદાચ વચ નહિ હે ભગવન કુ.એ
 દીક્ષા એવા જે અમે તમે મું મ નથી. ચતવન કયુ અપેનુ
 ખ મનાડવાને મનવો તપનુ. વચારી એવું જગી દીનપદ્મને
 વલબાને મું મું દીન વચન દુ. વાચવો નથી. આ યો. અપેનુ
 ના કુખ મનાડવા માટે અન્ય દેવ મનુષ્યોદિ તર્પ પ.મે અનેક
 નાના ના વચન પણ જે-યે જગી દીન થાને દાયા-પમે

કલેગકારી એવી કાયાવટે કરીને શું શું કષ્ટ નથી કર્યાં? અપિતુ, સઘળું કષ્ટકારી આચરણ કાયાએ કરીને કર્યું; તે દેવ, દીનપણાને એટલે રંકપણાને ધારણ કરીને મેં કયા કયા પુરૂષની આગળ નિષ્ક્રમ એવી ચાટુ ઉઘિત. એટલે નમ્રતાપૂર્વક પ્રિય મધુર વચન બોલવું, તે નથી કર્યું? અપિતુ, સઘળું કરવા ભેગ પણ કર્યું, તો પણ હે પ્રભો, તમોએ મારો પરિત્યાગ કરેલો હોવાથી કોઈથી પણ કોઈ પણ સ્થળે કાંઈ પણ શબ્દ કે રક્ષણ હું ન પામ્યો. એટલે મન વચન કાયાએ કરી સર્વની આગળ વિનંતિ કરી. પણ તમારી કૃપા મારા ઉપર થયા વિના કોઈ દેવાદિ કાંઈ પણ કરવા સમર્થ નથી થયા, એવા તમો સમર્થ છો, મારે આ કષ્ટનું નિવારણ થવા તમારીજ પ્રાર્થના સફળ થાઓ. ૧૯

વળી હે સ્વામિન, આ સંસારને વિષે આપના વિના મને બીજા કોઈનું પણ શરણ નથી, તેજ વાત વિનંતિપૂર્વક અંધકર્તા કહે છે.

તુલુ સામિદિ તુલુ માય આપુ તુલુ મિત્ત પિયંકર,

તુલુ ગઇ તુલુ મઇ તુલુ જિત્તાણુતુલુ ગુર ખેમંકર;

હઉ દુલભર ભારિઉ વરાઉ રાઉ નિખલભગદ.

લીલુઉ તુલુ કમકમર સરણું જિપ્પુ પાસહિ ચંગદ. ૨૦

ભાવાર્થ--હે ભગવન, મારે તો આ જગતને વિષે એક તમોજ સ્વામિ છે, અર્થાત્, સર્વ અર્થર્થ સંપન્ન પતિ છે, તથા મારે તો તમોજ માતા છે, તમોજ પિતા છે, વળી મ્હારે તો મહાહિતને કરવાવાળા એવા પ્રિયકારી મિત્ર પણ તમેજ છો. વળી હે સ્વામિન, મારી ગતિ પણ તમેજ છે, એટલે પામવા યોગ્ય પણ તમેજ છે. અર્થાત્, જે રક્ષણ તમારા વિના બીજા કોઈથી પણ થઇ શકતું નથી, એવા રક્ષણના ઉપાયરૂપ તમારુંજ અર્થાત્ લેણું કરી મનન કરીએ, બાણીયે, તેને મતિ કહીયે, તે મતિ પણ તમેજ છે, શરણ કરવા યોગ્ય પણ તમેજ છે, કેમકે જે જગ્યાએ

જેટલું યથાર્થે જ્ઞાન જણાય છે, તેટલું તમારાથીજ પ્રવર્ત્યું છે, વળી મારે તો તમોજ રક્ષણરૂપ છે, તથા કટ્યાણકારી એવા ગુરુ પણ મારે તો તમોજ છે. કેમકે ગુ એટલે અજ્ઞાન અને રૂ એટલે રૂઢિનાર, એવો ગુરુ શબ્દનો અર્થ થાય છે, માટે મારા અજ્ઞાનરૂપ અધિકારનો નાશ કરનાર એવા ગુરુ પણ તમોજ છે. હું જે દુઃખ-રૂપ ભારવડે ભારવાતો એટલે દબાયલો એવો, અથવા દુઃખના સમુદ્ર વડે ભરેલો, એટલે ચારિપાસગી ઘેરાયલો, એજ કારણ માટે તક થયેલો એવો. તથા ઉત્કૃષ્ટ એવા ભાગ્ય રહિત પુરૂષોનો ચક્ર-વર્તી નાશ, એટલે નિર્ભાગ્ય પુરૂષોમાં પણ જે ઉત્કૃષ્ટ નિર્ભાગ્ય પુરૂષો તેનો નાશ કહેતાં શિરોમણી નાશ એવો છું; તો પણ તમારા ગુણોમાં લીન થયેલો, અર્થાત્, તમનેજ આશ્રીને રહેલો છું, માટે તમારા ચરણ કમલનુંજ મને શરણ છે, માટે હે જિન પરમા-મન, માઝું પાતન કરો, માઝું રક્ષણ કરો. ૨૦

હે ભગવન, કદાપિ તમે એમ કહેશો કે ભાઈ, હું તો વીતનાશ છું. ને મેં ઉપદ્રવ કોઈના કયો નથી, માટે મારી પ્રાર્થના ગું કરવા કરે છે? એમ પણ તમારે ન કહેવું, એવી રીતે તક કરી તેનો ઉત્તર મનમાં ધારીને શંકર્તા પ્રભુની વિનંતિ પૂર્વક પ્રાર્થના કરે છે.

પર્મ દિવિદય નીરોય સોય દિવિ પાવિય મુદુસય.

દિવિ મમમંત મદંત કેવિ દિવિ સદિય સિવપય;

દિવિ ગજપ રિડેવગ કેવિ જસ પવસિય બૂયસ,

મર્મ અવહીન્દિ કેલુ પાસ સરેભાગય વન્દત. ૨૧

ભાવાર્થ—વળી હે સ્વામિન, આપ કેટલાક ભક્ત લોકોને મેગરહિત કર્યા છે, વળી કેટલાકોને મેકરો ગમે મુખોની શાંતિ કરાવીને મુખી કર્યા છે. વળી કેમકેને મદા મતિવત કર્યા છે, કપકને મદંત, મદા ગુણવાન, ઉત્તમ ચારિત્રવાળા સમજનો કર્યા છે, વળી કપકને આપે શિવપદ જે મોક્ષ અથાત્, ગુદ પરમાનમ સ્વરૂપ,

એવા છો; અર્થાત્, કોઈ વાંસલાએ કરીને છેદે, મારે, કુટે, નિષ્ક્રિય છે, અને કોઈ બાવનાચંદનના વિશેષનપૂર્વક મહા સુગંધી પુષ્પો, તથા મહા મૂલ્યવાન વસ્ત્રાદિસારે કરીને અત્યંત ભક્તિ સહિત પૂજા કરે, તે બંને ઉપર તુલ્ય મનોવૃત્તિ છે જેમની એવા મહા વીતરાગ છો; તો હે પ્રભુ, હું ગમે તેવો ભૂટો કે અજ્ઞેય છું, તોપણ મારી ઉપર કૃપા લાવીને અને સંતોષ દ્રષ્ટિવડે જુઓ, પણ મારી અવગણના કરો નહિ; કેમકે આપ સર્વ પ્રકારના કર્મઅંજને કરીને સહિત નિર્વિકારી, નિર્દોષ છો, મહા સુધ્ધ છો, માટે આપની અમીની દ્રષ્ટિ મારી ઉપર નાખો. જેથી હું પાવન થાઉં, પણ અવગણનાનું પાત્ર ન થાઉં, જેની દ્રષ્ટિમાં રાગ દેષરૂપ અંજન રહ્યું છે, તેવા પુરૂષે મારા ઉપર દ્રષ્ટિ કરી તો પણ શું, અને ન કરી તો પણ શું; માટે હે નિરંજન તમે મારા ઉપર કૃપાદ્રષ્ટિ કરો, જેથી મારું સ્વયં શુદ્ધિ મિથ્ય થાય. ૨૨

આપની પ્રસન્નતાજી મારે સર્વ અર્થની સિદ્ધિરૂપ હોવાથી મારા ઉપર પ્રસાદ કરો, પણ અવગણના કરવી ન થટે તે કહે છે.

હૃદિ બહુવિદ હૃદયતમગતુ તુહ હૃદ નાસત્યપર,
હૃદિ મુયલ્લહ કૃત્વિષ્ણાવ તુહુ નિર કૃષ્ણાપર;
હૃદિ જિત્વ પાસ અસામિસાતુ તુહુ નિદુઅલ્લ સપ્તમિય,
જાં અવહીરદિ મઈ મખત હંપ પાસ ન સોદિય. ૨૩

બાવાર્થ—હે સ્વર્ગમિત્ર પણ પ્રકાશના હુઃખવડે તમ ધણેજી છે શરીર જેનું, એવા તું છે અને આપ હુઃખનો નાશ કરવામાં ત્રણ તરફર એવા છો. તથા હું સત્તમન પુરૂષોને કૃષ્ણા કરવા મૈત્ર્ય અર્થાત્, તેઓની દયાનુ એક અદ્વિતીય એટલે મારા જેવું બીજું કોઈ નહિ એવા સ્થાનરૂપ છું, અને આપ એક દયામયજી મૂર્તિ છો, અથવા દયાની ખાણ છો, કૃષ્ણાન, નિષ્કાળ છો. વળી હું હે પ્રભુ, અભેષજાએ સંહિત દીન, અનાથ સર્વ પ્રકારના દરિદ્રપણાએ શો-
બતો છું, અને આપ ત્રણ બાવનાના સ્વ મ એવા એટલે સ્વ

દીનં પજુ હું દૂપા કરવાને યોગ્ય છું; એવા પ્રકારની સ્તુતિપૂર્વક પ્રાર્થના કરે છે.

નય દીલુદ દીલુયુ મુધવિ અન્નુવિ કિવિ લુગ્ગાય,
જાં એઈવિ ઉવયારે કરીદિ ઉવયારે સમુજ્જય;
દીલુદ દીલુ' નિહિલિ' જેલુ તદનાઈલજ ચાગડે,
તો લુગ્ગાઃ અદમ્બય પાસ પાતલિ મઈચંગડે. ૨૫

બાવાય—હો ભગવન ઉપકાર કરવાને ઉપમવત થયેલા એવા મોટા પુરૂષો જે યોગ્યતાની મર્યાદા એટલે તપાસ કરીને સહુ સહુની યોગ્યતા પ્રમાણે તથાવિધ ઉપકાર કરે છે. તેવી યોગ્યતા તો રંકે પુરૂષોની રંકપણાને સુગ્રીને બીજી કોઈ પણ યોગ્યતા નથી, એટલે રંક પુરૂષોનું રંકપણું સુગ્રીને બીજી યોગ્યતા દયા કરવાને અથે ખોગવી પડતી નથી; કેમકે હું રંકધરી પણ રંક છું. અતિથે નિર્જલ છું, લપુ છું, તુચ્છ લક્ષણ છું, કારણ કે હે સ્વામિન, આપે મને ત્યાગ કરેલો છે તેથી હુંજ દૂપા કરવાને યોગ્ય છું; મારે હે પ્રાર્થનાથ પ્રભો જેમ મારે કંઈપણ થાય તેમ પાત્રન કરો. નર્થાન. રંકણ કરો. ૨૫

જગી ઉત્તી" જાતને વિશેષ પ્રકારે દ્રઢ કરતા થકા પ્રમુખી નાયના રે છે.

અદ અન્નુવ લુગ્ગાય વિમેનુ કિવ મજલિ દીલુદ,
જા પાનાવિ ઉવયારે રંક તુદ નાદ સમન્નાદ;
નુચ્ચિય રંકે કદિજાલ જેલુ જિજુ તુમેદ પમીયદ.
= અજિત નચેવ રંક મા મ. અચદીન્દ. ૨૬

બાવાય—જગી હો ભગવન હવે આપ બીજી કોઈ પણ યોગ્યતા વિશેષ એટલે ઉપકાર કરતા હો તો નમન = સુપુરૂષોની જા જતા વિશેષને બીજી ઉપકાર કરો. તે તો હે રંક પન્મામન

હાલ થશે? અર્થાત્, હું અનન્ય ગતિવાસી છું, મારે આપજી
જરૂર માડું કાર્ય સિદ્ધ કરે. ૨૮

હવે ઘણા પ્રેમથી મૃતિ કરતા થકાં પ્રેમથી અંતરદ્રષ્ટિ થઈ
તેથી જાણે સ્વપ્નાવસ્થામાં શ્રીપાર્શ્વનાથ ભગવાનનું રૂપ જોઈને
નમસ્કાર કરે છે, ને તેને અનુસારે વિજ્ઞાપના કરે છે.

જઈ તુલ્ય રૂપિણ કિણવિષેય પાછળ વેલવિયડે,
તુલિ જાણડે જિણ પાસ તુમિદ્દ હડે અંગીકરિડે;
કય મહ દીક્ષિડે જ ન હોઈ સા તુલ્ય એહાવચ્ચ,
રાખ્ય ૧૬ નિયંત્રિતિ લેય જુજાજઈ અપુહીરણ્ય ૨૯

ભાવાર્થ - હે ! જન પરમાત્મન, હે પાર્શ્વનાથ પ્રભો, આપના
ઉપે કરીને પ્રેતસંસ્થા કોઈ પુરૂષે એટલે પાર્શ્વનાથે યજ્ઞાદિક
અથવા કોઈ અતર દેવથી જો હું ઠગાયો હોઉં, એટલે મેં આજ
સાક્ષાત પાર્શ્વનાથજી દીડા એ પ્રકારે ઠગાયો હોઉં, તો પણ આપજી
જાણે મારો અંગીકાર કયો છે. એવી રીતે હું જાણું છું; એ હેતુ
મારે હવે આ માડું કંઈકેલું કાર્ય સિદ્ધ ન થાય તો તે તમારી
અપમાજના એટલે લઘુતા છે કારણ કે પોતાની કીર્તિની રક્ષા
કરના એવા આપની અપકીર્તિ ન થવી જોઈએ; એટલે યદ્યપિ કોઈ
દેવે આપનું ઉપ ધરણ કરી મને જીવું સ્વપ્ન આપ્યું હોય, ને
તેથી હું આવીને આ વચ્ચેની આપની પ્રાર્થના કરું તો પણ માડું
વાંછિત નિષ્ઠ ન થાય તેમા પણ આપનીજ હેતુના છે, કેમ જ
અદ્યપિ ન થયેલી આપની જે અવગણના તે મુ હવે કરાવવી ઘટે?
અચાત, નજ વડે મારે ગીદ્ધ પ્રમદ થાઓ. ૨૯

હવે વિજ્ઞાપનામાં મેંડું પણ પ્રશ્નની અપૂર્ણતા ન રહે એવી
રીતે મૃતિ કરે છે

એહ મહાનિય જન દેવ હંદુ ન્દવાણ મદુસડે,
જ આપસિય ગુણ મહાન તુમેહ મુલિજણ અભિગિદડે;
એમ પમીય મુપાસનાદ થભણ્ય પુરકિય,
કય મુલિવડે મે.ન અમયરેડે વિલવડે અભિદિય. ૩૦

ભાવાર્થ—હે દેવ, પ્રત્યક્ષ થયેલા એવા જે આપ તેજ દે પ્રમુ. આ મદારી યાત્રા છે, આજ મદારો સ્નાત્રમહોત્સવ માનું છું, કેમ જે આપનું મુનિજનોએ નહિ નિષેધ કરેલું એવું તથા વિદ્ય-માન સાક્ષાત ગુણોનું મદલ કરેલ છે જેમાં એવું આ સ્તોત્ર મેં કર્યું, એ પ્રકારે એટલે આ ઉપર કદા પ્રમાણે માફ વૃત્તાંત છે, મારે મારી ઉપર પ્રસન્ન થાઓ: કારણ કે વાત્સલિકના ગુણ મદલ કરવા તથા જોડવા તે મુનિને નિષેધ છે, કેમ જે તેઓ પાપી હોય, તથા જે ગુણ તેઓમાં ન હોય તેવા ગુણ કરેવા પડે કલ્યાણિક દોષ છે પણ આ સ્તોત્ર તો મુનિજનને પણ લખવા યોગ્ય છે, તેથી ગૃહસ્થે તો અવશ્ય પાક કરવાજ જોઈયે, એમ મુચના કરી: તથા હે પ્રભો, જે તમારી યાત્રા કરે, તથા સ્નાત્રમહોત્સવ કરે, તથા જે તમારા આ સ્તોત્રનો પાક કરે, તેના ઉપર પ્રસન્ન થાઓ, તત્કાલપુરને વિષે રહ્યા એવા દે પાર્થિનાથ પ્રભો, આવી રીતે ત્રણ લોકના લોકોને મનોવાંછિત પૂરક એવા આ સ્તોત્રને દેખીને પ્રશંસા કરાવતા એવા, વળી મુનિમાં એક એવા શ્રીઅભયદેવમૂરિ મહારાજાએ આપની એ પ્રમાણે વિગતિ કરી ૩૦

છા. શ્રીઅભયદેવમૂરિ મહારાજા જે લગભગ સવત ૧૧૦૦ ની શરૂઆતમાં તથા તે પહેલા થયે ગયા. અને જમણે મહા જામુન નવગી રૂ ન કરી છે. તે શ્રીનરસિંહજી મહારાજન ગુરુ અને શ્રીવૃંદાવનજી મહારાજના ગુરુ તથા શ્રીચિત્રસેનના ગુરુભાઈ એવા આ મહારાજે જન્મજન્મદેવતા મહારાજા નિવૃત્ત આ આજીવનદેવતા તે જન્મજન્મદેવતા ૧૦૦૦ જે ૧૦૦૦

આદ્યદુઃખમહુસિંધય, ખીનાસવખીલુકાલુત્તં. ૪

અર્થ—મતિજ્ઞાન તથા યુનજ્ઞાનાદિકની લગ્નિ, સુખાત્મજ્ઞાન, સમાધિમદલ, વિદ્યાચારણ અને જ્ઞાયાચારણની લગ્નિ, મધુસર્પિ લગ્નિ, સિંહાશવલગ્નિ, અસિલમાલુસી લગ્નિ પણ ન પામે. ૪

તિથ્યયર નિથ્યપદિમા, તલુપદિઓગાદં કારલેવિ પુલ્કાઃ
પુલ્કાદંધ ભાર્વાભ મિ, અભવવલ્લેવેદિં નો પત્ત. ૫

અર્થ—તીર્થકર તથા તીર્થકસ્ત્રી પ્રતિમાના શરીરના પદિ-
ઓગાદિ કારણમાં પણ અભવ્ય છુવો પૃથ્વીકાયના ભાવેને ન
પામે. ૫

ચરદસ ચલુત્તપિ, પત્તં ન પુલ્કા વિમાલુસામિત્તં;
સમ્ભતનાલુસંયમ, નવાદં ભારા લુ ભારદુરં. ૬

અર્થ—ચૌદ રત્નપણ અને વડી વિમાનનું સ્વામીપણ ન
પામે. વડી સમ્ભવજ્ઞાન, કર્ચન, ચરિત્ર, અને તપાદિ જ્ઞાન-
ચયનર એ જે ભાવ પણ ન પામે. ૬

અલુભવચુત્તા ભત્તી, તલુલુ સાદુમિથાલુ વન્દત્ત;
નથ સાદેઃ અભવેા સ.ચેનન ન મુપેખમ. ૭

અર્થ—અભવ્ય છુવ અનુભવ યુક્ત ભક્તિ, જિજ્ઞાસુ-
નાન કે માલે તાથ નની નેવ, ભક્તિ, ન ત.ચે. વેદનકર જે
મુનકપણ ન પામે. ૭

જિજ્ઞાસુવચનલિખયા જિજ્ઞાસુ ચ પાયા જિજ્ઞાસુ જિજ્ઞાસુ
આચાર્યવચન નન પનથ નુલુકમેષન. ૮

અર્થ—જિજ્ઞાસુના માન, વિદ્યા જ્ઞાન જે જે જ્ઞાન
યુનપ્રધાન પણ ન થાય. વડી આચાર્યદે જ્ઞાન જે જે જ્ઞાન
પ્રમાર્થજ્ઞાન ન થાય. ૮

અલુભવચુત્તા ભત્તી, તલુલુ સાદુમિથાલુ વન્દત્ત;
નથ સાદેઃ અભવેા સ.ચેનન ન મુપેખમ. ૯

અર્થ—વડી આચાર્યદે જ્ઞાન જે જે જ્ઞાન
યુનપ્રધાન પણ ન થાય. વડી આચાર્યદે જ્ઞાન જે જે જ્ઞાન
પ્રમાર્થજ્ઞાન ન થાય. ૯

૧૫ દાહમીતિતવભાષાગ્રંથો, જે કુળપુ સનિભનિપમેઃ
રવિરવિરમદ્ય, અર્ધમંથો સદૃશ સિદ્ધિમુદ્ધ. ૨૧

અર્થ આ શાન શીવ તપ અને ભાવનાઓને ભખ્યાન્મા
મક્ષિત અને વાકિતના ઉક્તિમાં ચોમે કહે છે તે મહામય મંદોના
મમુલ જે પૂર્વજા એનું અપ્રય મોક્ષ મુખ અપ્રકાશમાં મેળવી
મંકે છે આ કુવકમા ઇન્દ્રે મધકામે પાતાનું દેવેન્દ્રમુનિ એનું
નામ મલિનપાને નમસ્કાર આપ્યું છે. ઉદન મહામયના અભિલેખક
વનનેત્રન અને ભાવના મારવા એ આપ્યું પામ કનચ્ય છે. ૨૧

૧ પામદ્ય અવરેષ.

વામદં મુદમાવ મમુદાદં સ્વદં નમિ મેદેદં;
નિશ્ચદં નમનિશ્ચિત્તદ. વામદંવિદિમ્મમ્મનો મ.

અર્થ આ શાની પાતાના આમાન વામદં અવરે મુખ ભાવે
દેવેને શાન જે અમુલ્ય કોમોને આપ્યું તેમા ન જેદ નથી. વામી જે
અવલનાવાર શાનદ વધિપૂવકુકુ જે નમકે નિર્ધે ગ મલિને જેની નામે.

૧ ૧૧૫ અવરે ન મન દન્યાતી આનમમની પુનિત માય
અવન અવના નમ કુલાન મનાવ મનુ દની નમ સાધ્ય કુલીન.
૨૧૫૫૫ નમ નમન અ અવનાનુ નમ ન અવની, અનુદેશી
૧૧૫૫૫ ૧૧૫૫ ૧૧૫૫ નમ નમ નમ ૧૧૫૫૫ અવના આક
૧૧૫૫૫ ૧૧૫૫. ૧૧૫ ૧, ૧૧૫૫ મુનદ વાન મેદ ૧

૧ અવર નામ શાનદ મુદ્ધ. ૨ નામ.

૨ મુદ્ધ નમદન નામ નમદ્ય નામ.

૩ અવર નામદ્ય અવરે અવરે નામ નામ

૪ અવરે નામદ્ય અવરે. અવર નામ નામ નામ નામ
અવર નામદ્ય અવરે.

સૂચના—દેશથી એટલે થોડે ભાગે ત્યાગ, અને સર્વથી એટલે સર્વથી ત્યાગ નેમકે, આદાર પોસદમાં ચાંચિદાર ઉપવાસ કરવો. સર્વથી બાલુવો; અને નિવિહર ઉપવાસ, આંગિત્ર નિવિ, અને એકાસણ, એ સર્વ તપ. દેશ થકી એટલે થોડે ભાગે બાલુવ કરવે પોસદ કરનારે તે દિવસે એકામાં એકા એકાસણા મુખીને તપ તો અવરથ કરવોજ લેઈએ.

પોસદ કરનારને ખાસ સૂચના.

પોસદ કરવાને દરેકનારે, પ્રભાતમાં વહેલા ઊઠીને. સર્મ પ્રતિ-ક્રમજુ જરૂર કરવું લેઈએ.

૨ પડી પડિવેદજુ કરવું, તે સવારના પડિવેદજુ કરવાની વિધિ આ પ્રમાણે :—

પ્રથમ ઈત્યાયહિ પડિક્કમીને. ખમાસમજુ દેઈ. મચ્છાકારેજુ સંદીસદ ભગવન પડિવેદજુ કરે ? હમ્મ. કહી સવારે પહેલાં મુહ-પતિ. ચરવણો, અને પડી કટાસણ. (બપોરના પડિવેદજુમાં પ્રથમ મુહપતિ. પડી કટાસણ, અને પડી ચરવણો પડિવેદજુવો, એટલે દેર છે.) પડી સપથાં વરો એટલે ધોનીયું, માત્રીયુ, અને ઉત્તરાસંગ વિગેરે વરો પડિવેદજુ. અને તે પડિવેદની વખતે, મુહપતિના અગ સદ્વિત પચાસ જોડ કટાસણના પચ્ચીથ, તથા ચરવણના દશ જોડ અને ધોનીયાના પચ્ચીથ જોડ. અને દેવ વરો ઉત્તરાસંગ વિગેરેના દશ જોડ મનમા ચિતવતા થકાં પડિવેદજુ. તે દશ જોડ આ પ્રમાણે :—

૧ સૂત્ર અર્થ તપ કરી સદ્ગુ ૨ સમકળ મેદહિની ૩ મિથ-મેદહિની ૪ મિથ્યા-વ મેદહિની પન્હરે. ૫ કામરાગ ૬ રનેહરાગ. ૭ ક્રોધરાગ, પન્હરે. ૮ મુદ્દેવ ૯ મુચુર ૧૦ મુધર્મ આદરે. હવે પચ્ચીથ જોડ પડિવેદજુ હોય તો. ૧ કુદેવ. ૧૨ કુચુર, ૧૩ કુધમ પન્હરે. ૧૪ જાન ૧૫ દશન. ૧૬ ચાલેત આદરે. ૧૭ જાન વિરાધના ૧૮ દશન વિરાધના. ૧૯ ચા-ત્ર વિરાધના પન્હરે. ૨૦ મન સુમિ. ૨૧ વચનનુ મ. ૨૨ કાવચુ ૨૩ આદરે. ૨૪ મનડંડ ૨૫ વચ

નડંડ. ૨૫ કાચડંડ, પરિવડં, અને જ્યાં અંગ પડિલેલુ મુખાં પુરૂ-
 વને પચામ ભોલ પડિલેલવાના હોય છે, તે પચાસમાંથી મુદપત્તિના
 પચ્ચીશ કથા, હવે અંગ પડિલેલવાના પચ્ચીશ કહીયે છીયે. ૨૬
 મૂખજોશ્યા, ૨૭ નીલજોશ્યા, ૨૮ કાપોત જોશ્યા, પરિવડં, ૨૯ રિંધ
 ગારવ, ૩૦ રમ ગારવ, ૩૧ સાના ગારવ, પરિવડં, ૩૨ માયા
 શરવ, ૩૩ નિવાળા શરવ, ૩૪ મિથ્યાત્વ શરવ, પરિવડં, ૩૫
 હાસ્ય, ૩૬ રતિ, ૩૭ અરતિ, પરિવડં, ૩૮ ભય, ૩૯ શાગ ૪૦
 દુઃખજો, પન્દિડ, ૪૧ કોધ, ૪૨ માન, પરિવડં, ૪૩ માયા, ૪૪
 લોભ, પન્દિડ ૪૫ પૃથ્વિકાચ, ૪૬ આશ્કાચ, ૪૭ તેડકાચની જયળા
 ૪૮ વાડકાચ ૪૯ વનપતિકાચ. ૫૦ વસકાચની રજા ૪૯,
 પછી હડાનળથી અથવા ચરવજાથી કાગ્ગે સેઈને, વામ પૂજ કરી.
 નેમઃ ભગિન, અચિન, મિથ્ર, દ્રષ્ટિએ પડિલેલી, જીવાદિને જન-
 નાપૂર્વક પન્ડવી કાગ્ગે શુદ્ધ કરી, ત્યાંજ દરિયાવદિ પડિક્રમીને
 વધિપૂર્વક પન્ડવેએ અને ત્યાં પછી ગિન મરિરે જઈને. પૂજા
 કરી, અને પછી ઉપાશ્રયે આવી ઘેરે નો પ્રતિક્રમણ ને પડિલેલુ
 કર્યું હોય તા અર્ધી ઉપાશ્રયે ન કરવા, જોલે પ્રતિક્રમણ ન કર્યું
 હોય તેલું છેવટે દેવ વાળા પંડિતા તો કરી લેવું જોઈએ.

૩ પછી પોતદ લેવા ને આ પ્રમાણે.

પ્રથમ જમાનમણ હેઈ, પ્રવટ લોભરમ કહેવા મુખી મરિવા
 વદિ પડિક્રમીને, પછી હરજા પોતદ મુદપત્તિ પડિલેલું ? મરજાં,
 એમ કહીને મુદપત્તિ પડિલેલવી, પછી જમાનમણ હેઈ હરજા
 પોતદ નદી તાડ ? મરજાં, કહીને, એ હાથ જોડી, મનમાં એક
 નવડ નાની હરજાકારી જનવન પમાયે કરી પોતદ હંડક ઉચ્ચામ-
 રજા. તે વાર નુડે અથવા વટીવ પોતદ હંડક આ પ્રમાણે ઉચ્ચાવે—

પોતદનુ પચ્ચાખખામુ.

કુનેમિજ ને પોતદ આદાન પોતદ. દેમભો મજભો;

મરી. નુડડ પોતદ, નવભો, જાંબવેન પોતદ મજભો;

અવજાન પોતદ નવભો, મરજીરે પોતદ કમિ, અવ રિવમર

પન્નપુવાસામિ દુવિદ્, નિવિદેલ્, મલેલ્.
વાયાયે, દાયેલ્, નકરેમિ, નકારવેમિ. નસ્સલતે,
પરિવ્રમામિ, નિંદામિ, ગરિહામિ, અપાણ્ વોસિરામિ.

(એ દિવસનોજ ચાર પહોરનોજ કરવો હોય તો "દીવસ" કહેવું, અને સાત દીવસ મટી આડ પહોરનો કરવો હોય તો "અહોરત્ત" કહેવું.) અને એકલા લાગ પોસદ માટે "દીવસ" અહોરત્ત" કહેવું.

પણ ખમાસમલ્ દેઈ, હંચાઠા સમાયક મુદપતિ પડિવેલ્? કહીને મુદપતિ પડિવેલ્વી: પણ ખમાસમલ્ દેઈ મંચાઠા સમાયક સદી સાદુ? હંચાઠા, વડી ખમાસમલ્ દેઈ. હંચાઠા સમાયક દાડ? હંચાઠા, કહી બે દાય જોડીને એ નવકાર ગળી. હંચાઠારી ભગવાન પસાય કરી. સામાયક દંડક ઉચ્ચસાવાળ, પણ વડીલ કરેમિબને ઉચ્ચસાવે. અહિયાં જાવ નિયમ ને બદલે, જાવ પોસદ કહેવું. એમ કહી ખમાસમલ્ દેઈ. હંચાઠા જોસલે સદી સાદુ? હંચાઠા, વડી ખમાસમલ્ દેઈ. હંચાઠા જોસલે દાડ? હંચાઠા, વડી ખમાસમલ્ દેઈ. હંચાઠા સજગાય સદી સાદુ? હંચાઠા, વડી ખમાસમલ્ દેઈ. હંચાઠા સજગાય કરે? હંચાઠા કહી તલ નવકાર ગળીને, ખમાસમલ્ દેઈ, હંચાઠા બદલેલ કરચુ? હંચાઠા, કહીને વડી ખમાસમલ્ દેઈ. હંચાઠા પરિવેલ્ કરચુ? હંચાઠા, કહીને પરિવેલ્ ન કરચુ હોય તો હવે ઉપર કરચુ તેરી રીતે. પરિવેલ્ કરચુ તેમજ પ્રતિકમલ્ ન કરચુ હોય તો અહિ આ આદેશથી સાં મનકમલ્ કરીને, પણ પરિવેલ્ પાસ વાનાનુ કરચુ. તેમા મુદપતિ પસાય બોલથી, કટાસલ્ પચ્ચીય બોલથી, ગંવડો દય બોલથી જાનાનુ પચ્ચીય બોલથી, અને કટારો દય બોલથી પરિવેલ્. પણ ખમાસમલ્ દેઈ હંચાઠારી ભગવાન પસાય કરી પરિવેલ્. પરિવેલ્વાળ એમ હી અચાજલ્ બેલેલે થ. પન્નપુવાસા પરિવેલ્ કરી તેમા ને: ૩ બોલવા ને આ પ્રમાણે ૧ મુદપતિ અડપના થાન.

ગુરૂ જ્ઞાન સહિત, ૩ ગુરૂ દર્શન સહિત, ૪ ગુરૂ ચારિત્ર સહિત, ૫ ગુરૂ શુદ્ધ સદ્વર્ણ સહિત, ૬ ગુરૂ શુદ્ધ ફરસના સહિત, ૭ ગુરૂ શુદ્ધ પ્રત્યક્ષા સહિત, ૮ ગુરૂ મન શુભિ સહિત ૯ ગુરૂ વચન શુભિ સહિત, ૧૦ ગુરૂ કાય શુભિ સહિત, ૧૧ ગુરૂ પંચાચાર પાલે, ૧૨ ગુરૂ પંચાચાર પક્ષાલે, ૧૩ ગુરૂ પંચાચાર પાલતાને સદાય કરે અથવા અનુમોદે. એવી રીતે આચાર્યની, નથા તેમના સર્વ મુહપતિ, કામદી, વિગેરે વસ્ત્રોની પડિલેદના કરવી, તથા ધાવકે વરીલનું વિનય અર્થે, એક વસ્ત્ર ઉત્તરાસન પડિલેદનું, પત્રી ખમાસમણ દેઇ, ઇન્છાં ઉપધિ મુહપતિ પડિલેદનું ? ઇન્છાં, કહીને મુહપતિ પડિલેદવી પત્રી ખમાં ઇન્છાં ઉપધિ સદી સાદું ? ઇન્છાં, ખમાસમણ દેઇ ઇન્છાં ઉપધિ પડિલેદનું ? ઇન્છાં, એમ કહી બાકીના વસ્ત્રો પડિલેદવા, પત્રી ચત્તપૂર્વક કાળે લેઇને, થાપનાચાર્યજી મહારાજ સામે ઉભડક બેઠીને, ઇરિયા વહિ પડિક્કમીને કાળને શુદ્ધ દ્રષ્ટિએ જોઇ કરી યથાયોગ્ય સ્થાનકે, અણ્ણણુદ જ-સ્સગ્ગે કહીને પરડવો, અને પરડવા પૂડે, તણવાર વોસિરે વોસિરે કહેવું. પત્રી સવારના દેવ વાદવા, (સૂચના,) જોઇ ઘેરે પડિક્કમણ્ણુ કયું હોય, તેણે ઉપાગ્રયમા, રાઇ મુહપતિ પડિલેદવી, તથા બે વાદણા દેઇને, ઇન્છાં રાઇયં આસોડ ? ઇન્છાં, આસોએમિ જોમે ઇત્યદિક પાડ કહેવો. પત્રી ઇન્છાકાર મુહરાઇનો પાડ કહી અબુ-ઠીઓ ખામવો. એટલે ચરવણા ઉપર હાથ રાખીને, મસ્તક નમાવી, જકિચિઅપત્તીયનો પાડ કહેવો. પત્રી બે વાદણા દેવા, પત્રી દેવ વંદન કયા પત્રી ખમાસમણ દેઇને ઇન્છાં સજ્જાય કરે ? ઇન્છાં, કહીને એક નવકાર ગણી હલડક બેઠી, વરીલ અથવા પોતે મન્હ જિણ્ણણુંની સજ્જાય કહેવી. પત્રી ખમાસમણ દેઇ, ઇન્છાં બાદું પત્રીપુત્તા પોરિમિ તહાંત કહીને, ખમાસમણ દેઇ, ઇન્છાકારેણ. ઇરિયાવદી પડિક્કમ ? ઇન્છાં, કહી ઇરિયાવહિ પડિક્કમીને, ખમાસમણ દેઇ, ઇન્છાં પડિલેદનું કરે ? ઇન્છાં કહી મુહપતિ પડિ-લેદીને, ખમાસમણ દેઇ, ઇન્છાકારી લગવાન પસાય કરી, પચ્ચ-ખાણનો આદેશ દેજોજી, એમ કહી યથાશક્તિ ઉપવાસાદિક પચ્ચ

ખાણુ વડીલ પાસે કરવું, અને તે પચ્ચખાણુ પાસે દોય ત્યારે આ પ્રમાણે કરવું :—

૪ પોસદમાં પચ્ચખાણુ પાસેની વિધિ :—

પ્રથમ ખમાસમણ દેઈ, હંચાં એત્ય વંદન કરૂં ? હંચાં, કદીને જગચિંતામણીથી જયવીયરાય સંપૂર્ણ મુખી એત્ય વંદન કરવું. પછી ખમાસમણ દેઈ. હંચાં સજ્જાય કરૂં ? હંચાં, કદીને, એક નવઝાર ગણી, મન્દજિજ્ઞાણની સજ્જાય કહેવી. પછી ખમાસમણ દેઈ. હંચાં મુદપત્તિ પડિલેલું ? હંચાં, એમ કહી મુદપત્તિ પડિલેલવી. પછી ખમાસમણ દેઈ. હંચાં પચ્ચખાણુ પાડું ? સથાચકિત, પછી હંચાં પચ્ચખાણુ પાસું ? તદત્તી, કદીને જમજો હાથ મૂકી વાગીને ચરવણ ઉપર આપી એક નવ ઠાર ગણી, નં પચ્ચખાણુ કર્યું દોય તે નામ લઈને નિચે પ્રમાણે પાસું :—

ઉગ્ગએમૂરે નમુઝાર સદીય, પેરિસિં, આઠ પેરિસિં, સૂરે-ઉગ્ગએ, પૂરિમટ્ટ મૂકી સદીય, પચ્ચખાણુ કર્યું, ચડવિહાર, આગિલ નિવી, એકાસલું કર્યું, તિવિહાર પચ્ચખાણુ ફાંચીય, પાલીય, સોલીય, તીરીય. કીટીય, આસલીય, જયન આસલીય, તસ્ત્ર મિચ્છમિ દુક્કડં.

૫ જપોરના કાલ વખતના દેવ વાદીને એક પહોર, સજ્જાય આન કર્યા પછી, જિન મદિરે દર્શન કરી આપીને, પડિલેલું કરવું તે આવી રીતે :

૬ સાંજની પડિલેલું વિધિ :—

પ્રથમ ખમાસમણ દેઈને. હંચાં જાદુપટિ પુત્તા પેરિચી, તી કદીને. ખમાસમણ દેઈને. હંચાં હંચિયાલેલિય પડિલેલું ? હંચાં, કદી ખમાસમણ દેઈ હંચાં પડિલેલું કરૂં ? હંચાં, કદી ખમાસમણ દેઈ હંચાં પોસદ આલ પ્રમાણું ? હંચાં, કદીને મુદપત્તિ. પછી કટાસાણુ, અને ઉલ્લે ચરવણ પડિ અને પાણી પીધું કે વાપર્યું દોય તે પાંચીય અને કટારા

હીને પાંચ વાનાં પડિલેહવાં, અને એ વાંદણાં દેવાં. પછી ખમાસ-
 ભૂ દેખને ઇચ્છકારી ભગવાન પસાય કરીને, પડિલેહજા પડિ-
 હાવોછ એમ કહીને, આચાર્યજીની પડિલેહજા કરવી. અને
 પીલનું એક વસ્ત્ર ઉત્તરાસંગ પડિલેહવું. પછી ખમાસમળ દેખને,
 ઇચ્છાં ગમણા ગમણે આલોડ ? ઇચ્છાં, કહીને ઇરિયા સમિતિ,
 આ સમિતિ, એખણાસમિતિ, આદાન ભંડમત્ત નિખેણવા સમિતિ,
 રિષ્ટાપનીકા સમિતિ, મનગુપ્તિ, વચનગુપ્તિ, કાયગુપ્તિ, એ પાંચ
 મિતિ, ત્રણ ગુપ્તિ એ અષ્ટ પ્રવચન માળા. શ્રાવક તણે ધર્મે,
 પી પેરે પાત્રી નહી, ખંડણુ વિરાધના હુમ્મ હોય તે સવે હું મન
 યન કાયાએ કરી મિચ્છમિ હુકડાં, પછી ખમાસમળ દેખ, ઇચ્છાં
 ઉપધિ મુહપત્તિ પડિલેહું ? ઇચ્છાં, કહીને મુહપત્તિ પડિલેહવી.
 પછી ખમાસમળ દેખને, ઇચ્છાં સજ્જાય કર ? ઇચ્છાં. કહીને એક
 વકાર ગળી, ઉભડક બેચીને, મન્દગિણાણુંની સજ્જાય કહેવી. પછી
 ખમાસમળ દેખને, ઇચ્છકારી ભગવાન પસાયે કરી, પચ્ચખખાખનો
 દેશ દેશોછ. એમ કહી પચ્ચખખાણુ કરવું, અને કયું દોય
 કયું છેછ કહેવું. પછી ખમાસમળ દેખ, ઇચ્છાં ઉપધિ સંદી
 હું ? ઇચ્છાં, પછી ખમાસમળ દેખ, ઇચ્છાં ઉપધિ પડિલેહું ?
 ઇચ્છાં, એમ કહી બાકીનાં સર્વ વસ્ત્ર પડિલેહવાં. એવી રીતે પડિ-
 હણ કરીને કાળે લેઈ ગુદ કરી, પૂર્વે કહ્યું તેવી રીતે, વિધિપૂર્વક
 રડવીને, પછી સાજના દેવ વાંદવા પછી, ઇરિયાવદિ પડિક્રમીને,
 પછી પ્રનિક્કમળ કરવું. પછી રાત પોસાત્રીયે એક પદાર મુખી,
 સજ્જાય ધ્યાન કરવું, પછી વિધિપૂર્વક સંધારા પાથરીને, સંધારા
 પર બેચીને, ઇરિયાવદિ પડિક્રમીને ચઉકસાયથી, જયવીયરાય
 થી ચેન્ચ વદન કરીને, ખમાસમળ દેખ, ઇચ્છાં સંધારા પોત્તિ
 જણવા મુહપત્તિ પડિલેહું ? ઇચ્છાં, કહીને મુહપત્તિ પડિલેહવી.
 પછી ખમાસમળ દેખ, સંધારા પોત્તિ ભળવી. અને પછી શરીર
 ધધ થઈ, કાનમાં કુંદન રાખીને માતરીયું પહેરીને, વિધિપૂર્વક
 જાતનાથી શયન કરવું. અને છ ઘડી રાત્રી રહેતાં સાવધાન થઈ,
 પયોગ પૂર્વક ઇરિયાવદિ પડિક્રમી, ચાર લોગસસનો કાઉસગ
 દેવો. પછી સજ્જાય ધ્યાન કરીને, અવસર થયે, રાત્ર પ્રનિક્કમળ

કરવું, અને પછી પડિલેલજ કરી દેવ વાંદીને પોસદ પાસે.

૭ રાત પોસાતી માટે વિશેષ વિધિ તથા મુચના.

માત્ર રાત્રીના ચાર પહોરનો પોસદ કરવો હોય, તેણે પડિ-
લેલજ દેવ વંદન વિગેરે વિધિ, દિવસ છત્તં કરવાની હોવાથી
વહેલાં આવવું જોઈએ અને તે દિવસે ઓછામાં ઓછો એક-
સલાનો તપ કરવો હોવો જોઈએ. તેણે કરવાની વિધિ આ પ્રમાણે:-

પ્રથમ ખમાસમણ દેવ, ઈશ્યાવહિ પડિકમીને પડિલેલજ
કરવું, તે પડિલેલજની વિધિ પ્રમાણે કરે. પછી ખમાસમણ દેઈને,
ઈશ્યાવહિ પડિકમવાથી માંડીને. ચાવન બહુવેલ કરચું પર્વત
સવારના પોસદ લેવાની વિધિ પ્રમાણે વિધિ કરે, અને ત્યાર પછી
સાંજની પડિલેલજમાં ખમાસમણ દેઈ. પડિલેલજ કરે, આદેશ
માગવાનો છે, ત્યાંથી ઉપધિ પડિલેલજનો આદેશ માગવા પર્વત,
તે પ્રમાણે વિધિ કરે. પોસદના પચ્ચખાણમાં ચેપ દિવસ,
આદોરત કરેવું. બીજે કાંઈ ફેરફાર નથી.

૮ પછી દેવ વાંદે, તથા ચાવીશ માંડલા કરે તે આવી રીતે:-

- ૧ આગાટે આસન્ને ઉચારે પાસવણે અણીદાને.
- ૨ આગાટે આસન્ને પાસવણે અણીદાને.
- ૩ આગાટે મજજે ઉચારે પાસવણે અણીદાને.
- ૪ આગાટે મજજે પાસવણે અણીદાને.
- ૫ આગાટે દુરે ઉચારે પાસવણે અણીદાને.
- ૬ આગાટે દુરે પાસવણે અણીદાને.
- ૭ આગાટે આસન્ને ઉચારે પાસવણે અણીદાને.
- ૮ આગાટે આસન્ને પાસવણે અણીદાને.
- ૯ આગાટે મજજે ઉચારે પાસવણે અણીદાને.
- ૧૦ આગાટે મજજે પાસવણે અણીદાને.

૧૪ વાયસની પરે આંખના ટોડા ફેરવે તે.

૧૫ પહેરેલાં વસ્ત્ર તે યુક્ત તથા પ્રત્યેદને કરી મઝીન થવાના બચને લીધે કોડની પરે લુગડું ગોપવી રાખે તે.

૧૬ ચક્ષુચેગિનની પરે માથું ધુલાવે તે.

૧૭ મૂંગાની પેરે હુલું ફેરવે તે.

૧૮ આકાચો મળતો થકો મદિરાની પરે બદમગટ કરે.

૧૯ વાત્સલી પેરે અરહું પરહું જોયે, જોટપુટ હલાવે તે
એ પ્રકારે એ જોગાળીશ દોષ કાઠિસગને વિશે બાજરા ને
દાડવા

૧૪ આમાયકના ઉર દોપના હુલા.

દોષ મહિત અવિચેકથી, કરે ન અર્થ વિચાર;
મન ઉપેગે જશ હમ્મડા, વિનય મહિત બધ ધાર. ૧

ધ્યાપાર ચિંતન ફલ સદેહ, નિયાળા મોહ વશ;
આમાયકમાં મન નળા દાગો દોષ એ દશ. ૨

કુવચન દુકારો કરે દીયે નાવધ આદેશ.
ઉપવચનો વડવાડને. તે આવાન વિરેહ. ૩

માત્ર દીયે વડા મોહ વરે, હુલનંતે કપુ ન. ૪.
કન્યા વિકથા હાન્ય એ વચન દોષ દશ. ૪

અપકાનન ચિદુ દગિ મદુર નાવર ન. ૫ ન. ૬
અર્ધકાળી અવિનીતપણે. તેને ન. ૭ ન. ૮. ૫

આગસ મોરે મેલ ખાજ નવે. ૧. ૨. ૩. ૪. ૫. ૬. ૭. ૮. ૯. ૧૦.
આગ પ્રમાણે તે મોરે નિહા. ૧. ૨. ૩. ૪. ૫. ૬. ૭. ૮. ૯. ૧૦.

૫૭૩

જાનાં નિમજ ભાવ વિના હાર હિપર સિપર, તથા કાંખરાં હિપર ચિત્રા કરતા જરાજર થાય છે: માટે વચન અને કાવાની એટલા કદાચ સંસાર અભમાં પ્રવર્તોવરાં પડે તો પણ મુદ્દ મનને લીધે તે આરંભોત્ત પાપ સામ નથી: માટેજ તા:ની કહે છે કે, મન: એવ મનુષ્યાણાં, કારણ જધમોક્ષરો એટલે મનજ, અર્થાત, જીવતાં શુભાશુભ પરીણામ (ભાવ) જીવને કર્મ જધ: કે એસનું કારણ છે. એમ આભાવિકનો ખરો સામ યવામા પ્રથમ પુષ્ટ અમમતા એટલે સ્વભાવ છે.

૧૬ આભાવિકનું બીજું ગુણ

[illegible]

કેટલાકોમાં એટલા બધા મદાન પ્રમાણમાં રોગો ભરેલા છે, કે જેને આપણે
ખાતરી પાડી મર્મપતિત, નિંદક, વિષામયાનક કહી શકીએ; છતાં દરેકે પોતાના
આત્માની સુધારણા કરવી હોય, સમતાણી અમલનું પાન કરી માંતિ
મેળવવી હોય તો તેણે કોઈના કોઈ પળે જાનના રોગ જોય, તે દુર કરવાના
પ્રયામ કરવાણી કરણા બાવના બાવના છે, અને જે પ્રવૃત્તિ કરતાં છતાં,
પશુ દિવ ધરાનો સંભર ન હોય તો ઉગમીનતા મધ્યસ્થ બાવના બાવનાની
કે; આથી મનને જે વિશ્રાંતિ મળે છે, તે ખરેખર અપૂર્વ છે, અને મનની
શાંતિમાં સમતા રહેલી છે, એ રીતે મર્મ આનના પરમરૂપ ગૈરી પ્રમુખ
પાર બાવનાનું સ્વરૂપ કહ્યું.

૧૯ દવે અનિત્યાત્રિ પાર બાવનાનું દુકં ગ્રાસ પીમાગીએ પીએ —
આ સમારમાં તન મન જોતન કુંજાદિ સ્વજન પરિવાર આનંદપાનાદિ વૈભવ
રેશમ, તથા રાગ પ્રગ શીડ નોકર મિત્ર પુત્રાદિ મર્મ રાજ્યમંડલ અનિત્ય
કે, એક મારો આત્મા અને તેના જાનાદિક અનંતા મુખે તથા પરમા માનું
રામ અને તે સંજોગી સાધન ચોક્ક નિર્મળ પરીણામ રાખત છે, દીનકારી છે,
પોતી સર્વ બચવારે ઉગીત પ્રવૃત્તિ માટે છે, પરંતુ મર્મસાધનમાં જે જે અનંદ
દોષ તે મર્મ દેવદિક જડ જાવ માત્ર મોદમેટીન પીટમળા છે, અસ્થિર
કે, માટે એવા સર્વ સંયોગીક બાવની પ્રભતાનો ત્યાગ કરી 'સામેગરા' તેને
માટે દર્શ શોક ન કરતા આ મંમાગમ: રેવ ગા અને મમ રીરાય જાનો
મીતું કોઈ પણ સંજોગનું નથી પન્નર જાત નુબને દેને થાય એવું તો
જે નિર્મળ આત્માના પરીણામરૂપ ભીન્નપ્રણીત મમજ છે, માટે તેનું
મુદરાગી રાગ્ય કરતુ, અને મમ પરમેશ્વર પીત નિરત મનમાં પ્યાપા કર-
તુ, દવે મંમાગમનાદ, એટલે આ જગ અનાદિ અનન તપથી યોગગી સાખ
જાગેલીમાં ચારે મતીમાં આના અનંત પિતા પુત્રાદિ મગજો કરી આ-
ગ્ય છે અને દમ્બ કરે છે અનન રાગી મદબ્ય કરી કરી નકા, અનંતી
માટે જમજની એ જે પુણ્યનિષ આનંદપાનાદિ જડ રાગના બામ કરતાં છતાં
પશુ સેગ માત્ર પણ મુનિ પાગ્યા નવ... અનના દેવ રૂપ અણકા એકા
પરમીએ પીમેરે અનતીતાર પદસીએ નામ પામ્ય કરી કુદીને અનુમન્યા પણ
કોઈ કોણે મફકુનો અમદ્યમ કરીને મુદ પગમાં મ દરાનરૂપ મમજન પામ્યો
નથી અને તેથી જ દ: અંતરે બચામન, વિરાય કાવળી અગદ પરમનિ

[illegible]

વેચાર કરતા માનવ રડે છે સમ્યગ જ્ઞાન, દર્શન, ચરિત્રાઃ આશયન પૂર્વકે
 હૃદયગુણ સમાગમે શુદ્ધ દેવગુણ અને ધર્મની ભક્તિ સંદિત જ્ઞાન, ધ્યાન, જ્ઞાન,
 સેવકાદિ ઇચ્છા નિર્ગોચર તપ, અને મહાકાળ સર્વ ઇવનું ભવું ચિંતનવા
 પ મમભાવ ગાખવે એ તાદ્રકું ખડું કર્તવ્ય છે, એમ કરતાં તારાં પુરુષન
 મની નિર્જગ થયે. મહાકાળ આ મહાપામ વંતનરૂપ શુદ્ધવામ થઈ ક્યારે
 રૂઢું, અને શુદ્ધ મંત્રમ પ્રતિમા પરમ આનંદક્યારે અનુભવું, જોઈ
 મેરી રાખતાં થકા મદા મવર ભાવની ત્રિધિ થયે, અને અને પંચ
 ગમેદિ મદારાજના દ્વદ આત્મજન થઈ, અને વિનય, વૈષાવચ્ચાદિ ગુણમદક
 ટિવરે આત્માને ગુરુ કળેા થકા ક્ષાપક મંચરવ પામી ક્ષાપક મેળી આરોલી
 મનાદિકાલના જામેલાં થનધાનિ મોહાદિ કમનો ક્ષાપ કરી લોકાલોક પ્રકાશક
 વગ જ્ઞાન પામી ગુરુ પગમાત્મ ચરૂપ પ્રાપ્ત કરીને ચૌદ રાજ લોક જે
 મનતાઅનન પુરુષત્ત અને જીવંતી હામી હાંસીને ભરેલ છે, તે થઈ ન્યાયે
 કળે લોકપ્રદ ભાગે રહેલી એક ગાઉને હોં ભાગે ઉગી નિર્મળ મિદ્ધામીલી
 પર અધર અનન મિદ્ધાત્માઓની માથે એક રૂપ જ્યોતિમાં જ્યોતિ મેળાઈ
 હાદિ અનન કાળ પર્વાં પરમાણુદને અનુભવવો આ મંગાર નાટકને જોના
 કિ. પણ તેમાં નૃત્ય કરવાનું છૂટી જવાયી પરમ શુદ્ધ ચિદાનંદવન
 તરૂપમાં અગ્યાગાદપણે જીનતા પ્રાપ્ત થયે; મટે તે ખગ મોહમુખરૂપ,
 જગરામર રથાનક પ્રત્યે પટોચરાનો મહાકાળ ઉગ્રમ કર, જમ આજ મુ
 વચાર અને મહાચાગમા આત્માને ગાખવે એજ નાડું કર્તવ્ય છે; તેથી તારા
 જન, વચન અને જ્ઞાનના મંગ નુપરજે અને અનાદિકાળનો અનુધ્ય ઉપગમ,
 ગુરુ ઉપગમમા કેવળ જગે અમર્ય પડી નવરાગ તાગ ખગ કાર્વની
 મદિ થયે કિં જદા

૯૬ આ અનુદ્ધ ઉપગમ જીવે અનાદિ કાળથી મિયા ભવરામત
 નેપજ કરીને કંપાનમા નામે છે ન કંપાન જે પ્રકારનું છે—૧ આર્જધ્યાન,
 રોદધ્યાન, આનધ્યાન એટલે અનિદ પદાથેનો મંત્રન, કલેા વિચાર, મ
 હાદિ શરીરની ગ્રાધ, અને પંચુકચલિક મુખ પામવાની નિરંતર વર્તની હં
 નજ, વાજ અને મુદ્ધાદિક માની ચિતાગુર મપીત અવસ્થા તે આર્જધ્યાન છે
 તા ધ્યાનના ચિન્દ ચાંકા મેર, ભવ, પ્રમાદ, કપલ, ચિનમ્રમ, ઉદ્ધનિ,
 નની અસ્થિરતા વિષયની કંચા નિરંતર નિદ આવતી, અંગની જગતા,

धम्मोऽधम्मो पुग्गल, नह कालो पंच हुंति अज्जीवा
लणसहावो धम्मो, थिरसंठाणो अहम्मो य ए.

वगाहो आगासं, पुग्गल जीवाण पुग्गला चउहा ॥
धा देस पणसा, परमाणुं चैव नायद्वा १०.

इंधयार उज्जोय, पत्ता ठाया तवेहिआ ॥

गंध रसा फासा, पुग्गलाणं तु खरुणं ११.

गा कोमी सतसट्ठि, खरुका सत्तहुत्तरी सहस्सा य
य सया सोलहिया, आवलिया इग मुहुत्तम्मि १२.

मयावली मुहुत्तं, दीहा परका य मास वरिस्ता य
णिउं पल्लिया सागर, उस्सप्पिणी सप्पिणी कालो.

रिणामि जीव मुत्तं, सपणसा एग खित्त किरिआय
चं काण कत्ता, सव्वगय जियर अप्पवेसे १४.

॥ इत्यजीवनत्वम् ॥

उच्चगोय माणु दुग, सुर दुग पंचिदिजाइ पणदेहा
इ ति नगू णु वंगा, आइम संघयण संठाणा १५.

मचउक्का गुरु खट्टु, परधा उसास आय बुज्जोयं ॥

नग्वगइ निमिण नम दस, सुर नर तिरियाउ
नयं १६.

॥ अन्नापन्नं समुदा, एपिज्जदोसे रिञ्चावहिञ्चा.

॥ इत्याश्रवतत्वम् ॥

मिद्धं गुत्ति परीसद्द, जह्धम्मो जावणा चरित्ताणि

ए ति पुवीस दस वार, स पंचजेण्हिं सगवन्ना २५.

रिया जासे सणा दाणे, उच्चार समिद्धं सुत्थ ॥

एगुत्ति वयगुत्ति, कायगुत्ति तद्देव य २६.

हा पिवासा सी उण्हं, दंसा चेला रद्धं चित्तं ॥

रिया निसिद्धिया सिज्जा, अक्कोस वह जावणा २७.

खान रोग तण फासा, मद्ध सक्कार परीसद्दा ॥

न्नाथन्नाण सम्मत्तं, इत्थं वावीस परीसद्दा २८.

ती मद्ध अज्ज, मुत्ती तव संजमे थ बोधवे ॥

गं सोत्थं थकिं, चणं च वंनं च जह्धम्मो २९.

दम मणिच्च मसगणं, संसारो ण्णया य अन्नत्तं ॥

मुज्जनं थामव मं—वरो थ तद्द निज्जरा नवमी ३०.

गमद्दावो बोद्धी, दुल्लहा धम्मस्स साद्दगा थग्गिहा ।

थ्याउं नावणाउं, नावेथवा पयत्तेणं ३१.

आमाइ थन्न पद्धमं, वेउंवेद्धावणं जवे वीथं ॥

ग्गिहाविमुद्धीयं, मुद्धमं तद्द संपरायं च ३२.

पन्निवाया जावाउं. सिद्धाणं अंतरं नत्ति ४७.
 सब चियाण मणंते, जागे तेतेसिं दंसणं नाणं ॥
 खण्ण जावे परिणा-मि एच्च पुण होइ जीवत्तं ४८.
 थोवा नपुंस सिद्धा, धी नर सिद्धा कमेण संखगुणा ।
 इच्च मुक्क तत्तमेच्चं. नव तत्ता वेसउं जणिच्चा ५०.
 जीवाइ नव पयठे, जो जाणाइ तस्स होइ सम्मत्तं ॥
 जावेण सदहंतो. अयाणमाणेवि सम्मत्तं ५१.
 नवाइं जिणैसर जा-सिच्चाइं वयणाइं नन्नहा हुंति ॥
 अच्च वुड्डी जस्स मणे. सम्मत्तं निच्चलं तस्स ५२.
 नतोमुहुत्तमित्तं. पि फामिच्चं हुज्जा जेहिं सम्मत्तं ॥
 मि अच्चदुपुग्गल्ल-परिच्छदो चैव संसाग ५३.
 सप्पिण्णं अणंता. पुग्गल्ल परिच्छदुत्तं मुणोच्चवो ॥
 नान्ती अद्धा. अणागयद्धा अणंतगुणा ५४.
 ए अज्जिण निन्न निन्ना. गिद्धि अन्न मज्जिगच्छी
 नपुंसा ॥
 अ मयंवुद्धा. वुड्ढोहि कणिक्काय ५५.
 मिद्धा अरिहंता. अज्जिण मिद्धा य पुंरुग्गिया
 ॥

गणहारि तिष्ठसिद्धा, अतिष्ठसिद्धा य मरुदेवी ५६.
 गिहिलिंग सिद्ध जरहो, बलकलचीरी य अन्न लिंग-
 म्मि । साहुसलिंगसिद्धा, श्री सिद्धा चंदणा पमुहा ५७.
 पुंसिद्धा गोयमाई, गागेयाई नपुंसया सिद्धा ॥
 पत्तेय सयंबुद्धा, जणिया करकंठु कविलाई ५८.
 तह बुद्धवोहियुखो-हिया इग समय एग सिद्धाय ।
 इग सगएवि अणेगा, सिद्धा ते णेगसिद्धाय ५९.
 जइआइ होइ पुहा, जिणाण नग्गंमि उत्तरं तइया ॥
 इक्कस निग्गोयस्स, अणंतजागो य सिद्धिगठं ६०.

॥ इति मोक्षतत्त्वम् ॥

॥ इति श्रीनवतत्त्वप्रकरणं समाप्तम् ॥

॥ અથ શ્રીદંતકપ્રકરણં સિમ્યતે ॥

નમિતં ચતુર્વીસજિણે, તસ્મિન્નવિયારસેસદેસણત્તં ॥
 દંતગપણદિં તેદ્ધિય, થોસામિ મુણેદ્ધ જો જહ્વા ૧.
 નેરહ્યા અનુરાદ્ધે, પુઢવાઢ વેદ્ધિયાદત્તં ચેવ ॥
 ગપ્પય તિરિય માણુસ્સા, વંતર જોદ્ધસિય વેમાણી ૨.
 સંઘિત્તયરી ત્ત ઇમા, સરીરમોગાદ્ધણા ય સંઘયણા ॥
 સન્ના સંગાણ કસાય, સંસ દંદિય દુ સમુઘ્ઘાયા ૩.
 દિઠ્ઠી દંસણ નાણં, જોગુવત્તંગો વવાય ચચણ તિદ્ધં ॥
 પજ્જાતિ કિમાદ્ધારં, મદ્ધિ ગદ્ધં થ્યાગદ્ધં વેણ ૪.
 ચત્ત ગપ્પ તિરિય વાત્તનુ, માણુથ્યાણં પંચ મંસ તિમ્મરીગા ॥
 યાવર ચત્તંગે દ્ધત્તં, અંગુલ્લથ્થમંઘનાગ નાણુ ૫.
 મવંમિપિ જહ્ઘા, માદ્ધાવિય અંગુલ્લમ્મ અમંઘં મો ॥
 ત્તકાંસ પાણમય ધણુ, નેરહ્યા મત્ત દ્ધત્ત મુગ ૬.
 ગપ્પત્તિરિ મત્તમ્મ જોયણ, વાળમ્મદ્ધં અદ્ધિય જોયણ
 મત્તમ્મં ॥ નર નેદ્ધિ તિગાજ્ઞ, વેદ્ધિય જાયણં વાર ૭
 જોયણમેગં ચત્તરિ-દિ દેદ્ધ મુઘ્ઘન્તણ મુણ તણિય ॥
 ત્તપિય દેદ્ધં પુણ, અંગુલ્લમંઘ મમારત્તં ૮.
 વ નર અદ્ધિય સ્સન્ધં, તિરિયાણ નવ ય જોયણ મયાદ્ધં ॥

द्रुणं तु नारयाणं, जणियं वेजविय सरीरं ९.

अंतमुहुत्तं निरये, मुहुत्त चत्तारि तिरिय मणुएसु
देवेसु अद्धमासो, उक्कोस विजवणाकालो १०.

थावर सुर नेरइया, असंघयणा य विगल ठेवछा ॥

संघयणठग्गं गप्पय, नरतिरिणसुवि मुण्येयवं ११.

सवेसिं चउ दह वा, सत्ता सवे सुरा य चउरंसा ॥

नर तिरिय ठ संठाणा, हुंता विगलिंदि नेरइया १२.

नाणाविह धय सूई, वुवुह वण वाउ तेउ अपकाया ॥

पुढवी ममूर चंदा-कारा संठाणउ जणिया १३.

सवेवि चउ कसाया, लेस ठग्गं गप्प तिरिय मणुएसु ॥

नारय तेउ वाउ, विगला वेमाणिय तिलेसा १४.

जोइसिय तेउ लेसा, सेसा सवेवि हुंति चउलेसा ॥

इंदियदारं सुगमं, मणुआणं सत्त समुग्धाया १५.

वेयण कसाय मरणे, वेजविय तेय एय आहारे ॥

केवलियं समुग्धाया, सत्त इमे हुंति सत्तीणं १६.

एगिंदियाण केवलि, तेउहारग विणा उ चत्तारि ॥

ते वेजविय वजा, विगला सत्तीण ते चेव १७.

पण गप्प तिरि सुरेसु, नारय वाउसु चउर तिय सेसे ।

विगल दृदिछी थावर. मिमृत्नी नेम निय दिछी १७.
थावर पि ति नु अचग्गु. चउरिंदिसु मदुगं मुण.
जणियं ॥

माणुआ चउ संमणिणो. सेनेसु तिगं तिगं जणियं १८.
अद्दाण नाण तिय तिय. मुर तिरि निग. थिरे
अनाणदुगं ॥

नाणाद्दाण दृ विगले, माणु पण नाण तिथनाणा २०.
इकारस मुर निग. निगिसु तेर पत्तर माणुसु ॥

विगले चउ पण थाण. जोगतियं थावरे होई २१.
उवउंगा माणुसु. धारम नव निगय तिरिय देवेसु ॥

विगलदुगं पण ठकं. चउरिंदिसु थावरं नियगं २२.
संघ समंघा समण. गजय तिरि विगल नागय मुराय

माणुआ नियमा संघा. थाणणांता थावर अमंघा २३.
अमन्नि नर अमंघा. जद उवयाण नदेव चवणेवि ॥

यावीम मग ति दम वा—म मदम्म उक्किठ पुढवाई.
निदिणग्गि निपत्ताऊ. नर तिरि मुर निगय सागर-

तिनीमा। वंतर पत्ते जोडम. वरिम सारकाहिअं पल्लिअं
प्रमुगाण अहिय अयरं. देमूण दृ पत्तयं नवनिगाण।

गम वामुण पण दिण. ठम्माम उक्किठ विगलाऊ.

तेज वाज गमणं, पुढवी पमुहम्मि होइ पय नवगे ॥
 पुढवाइ ठाणदसगा. विगलाइं तिय तहिं जंति ३६.
 गमणागमणं गप्पय, तिरिआणं सयल जीव ठाणेषु ॥
 सब्ब जंति मणुआ. तेज वाजहिं नो जंति ३७.
 वेय तिय तिरि नरेसु. इढी पुरसो य चउविह सुरेसु ॥
 धिर विगल नारणसु. नपुंसवेठं हवइ एगो ३८.
 पज मणु वायरगी, वेमाणिय जवण निरय वंतरिया ॥
 जोइस चउ पण तिरिया, वेइंदि तेइंदि जूआऊ ३९.
 वाऊ वणस्सई चिय, अहिया अहिया कमेण मेहुंति ।
 सबेवि इमे जावा, जिणा मए एंतसो पत्ता ४०.
 संपइ तुम्ह जत्तस्स, देरुग पय जमण जग्ग हिययस्स ।
 देरु तियविरयसुलहं. खट्टु मम दिनु मुक्कपयं ४१.
 सिरि जिणहंस मुणीसर, रजे सिरि धवलचंदसीसेण ।
 गजसारेण डिहिया. एसा विस्सत्ती अप्पहिया ४२.

॥ इति श्री दंरुकप्रकरणं संपूर्णम् ॥

चउनउयं च सह सहस्ता, सयंदिवद्वंदं च साहियं
 गाउश्च मेगं पनरस, धणुसया तद् धणुणि पनरस्त
 सठिं च अंगुलाइं, जंबुदीवस्त गणियपयं १०.
 जरश्चाइं सत्त वासा, वियद्द चउ चउरतिस वट्टियरे ॥
 सोलस वरकार गिरि, दो चित्तविचित्त दो जमगा ११.
 दोसय कणय गिरीणं, चउ गयदंता य तद् सुमेरू य ॥
 उ वासहरा पिंडे, एगुणसत्तरि सया पुत्री १२.
 सोलस वरकारेसु, चउ चउ कूमा य हुंति पत्तेयं ॥
 सोमणस गंधमायण, सत्त छय रुप्पि महाहिमवे १३.
 चउतीस वियद्वेसु, विज्जुप्पद् निसद्व निखवंतेसु ॥
 तद् मासवंत सुरगिरि, नव नव कूमाइं पत्तेयं १४.
 हिमसिहरिसु इकास, इय इगसट्टीगिरीमु कूमाणं ॥
 एगत्ते सबधणं, सयचउरो सत्तसठ्ठीयं १५.
 चउ सत्त अट्ट नवगे, गासकूडेहिं गुणद्द जद्दसंखं ॥
 सोलस दु दु गुणयालं, पुवेय मगमट्टि सयचउरो १६.
 चउतीसं विजएसु, उसद्दकूमा अट्ट मेरु जंबुंमि ॥
 ट्टय देवकूमाइं, हरिकूम्ह हरिस्सण मट्टी १७.
 गद्द वरदाम पत्ता-संतिव्व विजयेसु एगवय जरद्दे ।

अथुग्गहइहावाय-धारणा करणमाणसेहिं ठहा ।
 इय अट्टवीसजेथं, चउदसहा वीसहा व सुयं ५.
 अरकरसन्नीसम्मं, साइथं खलु सपज्जवसिथं च ।
 गमियं थंगपविट्ठं, सत्तवि ण्ण सपन्निवस्का ६.
 पज्जयअरकरपयसंघाया, पन्निवसि तद्द यअणुउंगा ।
 पाट्ठरुपाट्ठरुपाट्ठरु-वथ्यूपुवा य ससमासा ७.
 अणुगामिवट्ठमाणव-पन्निवाइयरविहा ठहा उही ।
 रिउमइविउल्लमइ मण-नाणं केवल्लमिगविहाणं ८.
 णसिं जं आरवणं, पमुव चण्डुस्स नं नयावरणं ।
 दंसण चउ पण निदा, वित्तिसमं दंसणावरणं ९.
 चण्डुदिठ्ठिअचण्डु-सेसिंदिअउट्ठिकेवसेहिं च ।
 दंसणमिद्द सामन्नं, नस्सावरणं तयं चउहा १०.
 सुहपन्निवोहा निदा, निदानिदाय दुक्कपन्निवोहा ।
 पयसा विउवविठस्स, पयसपयसा उ चंकमउ ११.
 दिणचिंतिअन्नकरणी, श्रीणद्धी अद्धचक्कीअद्धवत्ता ।
 मट्ठुत्तिजग्गधारा-सिद्धणं व दुहा उ वेअणिथं १२.
 उंसन्नं सुरमाणुण, सायमसायं तु सिरिअनिरणसु ।
 मच्चं व मोहणीथं, दुविहं दंसणचरणमोहा १३.

दंतणमोहं तिविहं. सम्मं मीसं तहेव मित्रत्तं ।
 सुद्धं अद्धविसुद्धं, अविस्सुद्धं तं हवइ कमसो १४
 जिअअजिअपुल्लपावा-सवसंवरवंधमुखनिज्जरणा
 जेणं सइहइ तयं. सम्मं खइगाइवहुजेअं १५.
 मीसा न रागदोसो, जिणधम्मो अंतमुहु जहा अत्ते ।
 नादियरदीवमणुणो, मित्रं जिणधम्मविवरीअं १६.
 सोलस कत्ताय नवनो-कत्ताय दुविहं चरित्तमोहणिअं ।
 अणअपचरकाणा, पचरकाणा य संजलणा १७.
 जाजीववरिसचउमास-परकगानिरयतिरिअनरअमरा
 सम्माणुसव्वविरइ-अहरकायचरित्तघायकरा १८.
 जलरणपुढविपवय-राइसरिसो चउव्विहो कोहो ।
 तिणिसल्लयाकट्टिअ-सेल्लवंजोवमो माणो १९.
 मायावलेहिगोमुत्ति-मिंदमिगघणवंसिमूलममा ।
 लोहो हविइगंजण-कइमकिमिगगमानानो २०.
 जम्मुदया होइ जिण. हाम गइ अगइ सोग जय कुत्ता ।
 मनिमित्तमन्नहा वा. तं इह हामाइमोहणियं २१.
 पुरिमिन्नित्तजयं पइ. अत्तिलामो जवमा हवइ सो उ ।
 रीनग्नपुवंउदउ. फुंफुमनल्लनगरदाहममो २२.

मुग्धगतिरिनिग्याऊ, हृदिमरिसं नामकम्भ चित्ति
 ममं । वागस्तनिनयडविहं, निगुत्तरमयं च सन्तटी २३.
 गडजाडनगुगुवंगा, यंधणमंघायणाणि संवयणा ।
 मंगणयणमंभग्ग-फामय्यणुपुधिविहगगड २४.
 धिंमयमिद्वि चगुदम, पग्घाऊमासय्यावगुजायं ।
 अग्गुत्तरट्टित्तिनिमिणो-वघायमिअय्यह पत्तेय्या २५.
 तमवायपज्जनं, पत्तेययिरं मुनं च मुनगं च ।
 मुग्गगडज्जमं तम-दमं यावर दमं तु इमं २६.
 यावरमुट्टमय्यपज्जे, माहाणय्ययिरय्यमुनट्टगणि ।
 इमय्यणाडक्काज्जम-मिअनामं मेय्यरा वीमं २७.
 तमचउ यिरुत्तं अयिर-उत्तं मुट्टमतिगयावगुत्तं ।
 नुत्तगनिय्याडवितामा, तयाडमंम्याद्धि पयमिद्धिं २८.
 वत्तचउ अग्गुत्तरट्ट चउ, तमाडट्टित्तिचउगुत्तमिमाड ।
 उय अग्गावि वितामा, तयाडमं म्याद्धि पयमिद्धिं २९.
 गडय्याडण उ कमसो, अउयणयणनियणयंचउत्तं ।
 पणट्टमयणउचउट्टम, उय उत्तरंतेययणमहं ३०.
 अग्गवीमज्जुय्या निनवड, मंते वा पनयंभणे विमयं ।
 वंरुमंघायमट्टो, नाण्णु मामणयपयउ ३१.

इत्थ सत्तठी धंशोदण य, न य मम्ममीसया वं
 धंधुदण सत्ताण, वीसडुवीमठवलसयं ३२.
 निरयतिरिनरसुरगइ, इगविश्चतिश्चउपणिदिजा
 उंगसविउवाहारग-तेथकम्मण पणसरीरा ३३.
 वाहूरु पिठि सिर उर, उयरंग उवंग अंगुलीपमुद
 सेसा अंगोवंगा पढमतणुतिगस्सुवंगाणि ३४.
 उगसाइपुग्गसाणं, निवइवजंतयाण संवंधं ।
 जं कुणइ जउसमं तं, वंधणमुरसाइतणुनामा ३५.
 जं संघायइ उगसाइ-पुग्गसे तिणगणं व दंताली ।
 तं संघायं धंधण-मिव नणुनामेण पंचविहं ३६.
 उंगसविउवाहारयाण, सगतेश्चकम्मजुत्ताणं ॥
 नवबंधणाणि इत्थर डु-महियाणं तिन्नि तेसिं च ३७.
 संघयणमट्टिनिचउ, तं उळा वज्जरिमहनारायं ।
 नह रिमहं नागयं, नागयं अडनागयं ३८.
 कीलिश्च ठेवटं इह, रिमहो पटो अ कीलिश्चा वज्जं ।
 उतउ मकरुबंधो, नागयं उममुगसंगे ३९.
 ममचउरंसं निग्गोह, माइ खुजाइ वामणंहुं ।
 पंगणा वप्पा किण्ह-नीसलोदिश्चइसिइमिश्चा ४०.

पत्तेयतण पत्ते-उदणं दंतयत्तिमाइ थिरं ।
 नाजुवरि सिराइ सुहं. सुजगाउं सवजणइठो ५०.
 सुसरा महुसुइजुणी, थाइज्जा सवल्लोथगिज्जवउं
 जसउं जत कित्तीउं. थावरदसगं विवज्जव ५१.
 गोथं पुहुचनीथं. कुलाल इव सुधरुजुंजलाइथं ।
 विग्घं दाणे लाने. जोगुवज्जोगेसु वीरिए थ ५२.
 सिरिद्धरिथ्समं एथं, जइ पन्निक्खेण तेण रायाइ ।
 न कृणइ दाणाइथं. एवं विग्घेण जीवो वि ५३.
 पन्निणीयत्तणनिन्दव-उवघायपउंसथंतराणं ।
 अच्चासायणयाए. थावरणउगं जिउं जयइ ५४.
 गुरुजत्तिग्वंतिकरुणा-वयजोगकसायविजयदाणजुउं ।
 दद्धधम्माइ थजइ. सायमसायंविवज्जयउं ५५.
 उमग्गदेसणामग्ग-नामणादेवदव्वहरणेहिं ।
 दंसणमोहं जिणमुणि-चेइथमंघाइपन्निणीउं ५६.
 पुविहंपि चरणमोहं. कसायदामाइविमयविवममणो ।
 वंधइ निग्ग्याउ मटा-गं नपग्गिगहरउं रुठो ५७.
 तिग्गिआउ गृद्धिथ्यउं. मटो ममत्तो नट्टा मणुम्माउ ।
 यइइ नाणुकमाउं. दाणरुइ मज्झिमगुणो थ ५८.

सुरहिदुरही रसा पण, तित्तकरुकसायथं विला महुरा ।
 फासा गुरुलहुंमिउखर—सीउएहसिणिइरुक्कहा ४१
 नीलकसिणं दुगंधं, तित्तं करुथं गुरुं खरं रुक्कं ।
 सीथं च असुहनवगं, इक्कारसगं सुजं सेसं ४२.
 चउहगइवणुपुवी, गइपुविदुगं तिगं नियाउजुथं ।
 पुवीउदउं वक्के, सुहथसुहवसुट्टविहगगइ ४३.
 परघाउदया पाणी, परेसि वल्लिणंपि हाइ दुद्धरिसा ।
 जससणलद्धिजुत्तो, हवेइ जसासनामवसा ४४.
 रविविंवे उ जिथंगं, तावजुथंआयवाउ नउजलणे ।
 जमसिणफासस्स तहिं, सोहिथवणस्स उदउत्ति ४५.
 थणुसिणपयासरुवं, जिथंगमुज्जोथणं इहुजोथा ।
 जइदुवुत्तरविक्किथ—जोइसखजोथमाइव ४६.
 थंगं न गुरु न लहुथं, जायइ जीवस्स अगुरुलहुउदया ।
 तिन्नेण तिहुथणस्सवि, पुजो से उदउं केवल्लिणे ४७.
 थंगोवंगनिथमणं, निम्माणं कुणइ सुत्तहारसमं ।
 उवघाया उवहम्मइ, सतणुवयवलंविगाइहिं ४८.
 वित्तिचउपणिदिथतसा, वायरउंवायराजिथ्यायूला ।
 निथनिथपज्जत्तिजुथा, पज्जता लद्धिकरणेहिं ४९.

पत्तेश्वरणा पत्त-उदगणं दंतश्चिमाइ थिरं ।
 नातुवरि सिराइ सुहं. सुजगाउं सबजणइछो ५०.
 सुतरा महुरसुहजुणी. आइज्जा सबलोअगिज्जवउं
 जसउं जस कित्तीउं. आवरदसगं विवज्जन् ५१.
 गोथं दुहुचनीथं. कृत्ताइ इव सुधरुजुंजलाइथं ।
 विग्घं दाणे खाने. जोगुवजोगेसु वीणि. थ ५२.
 सिरिहरिथिसमं एथं. जह पन्निक्खेण तेण रायाइ ।
 न कृणइ दाणाइथं. एवं विग्घेण जीवो वि ५३.
 पन्निणीथत्तणनिन्दव-उवघायपउंसथंतराणं ।
 अचासायणयाण. आवरणडुगं जिउं जयइ ५४.
 गुरुजत्तिग्वंतिकरुणा-वयजोगकसायविजयदाणजुउं ।
 ददुधम्माइ थज्जइ. सायमसायंविजयउं ५५.
 उमग्गदेसणामग्ग-नासणादेवदवहरणेहिं ।
 देसणमोहं जिणमुणि-चेइअसंधाडपन्निणीउं ५६.
 दुविहंपि चरणमोहं. कसायहासाइविसयविवसमणो ।
 मंधइ निग्याउ मढा-रंजपग्गिगहरउं मढो ५७.
 तेगिथ्याउ गूढटिथ्यउं. मढो समल्लो नढा मणुस्साउ ।
 यडइ नाणुकमाउं. दाणरुड मज्झिमगुणो थ ५८.

સંપ્રદાઈનાં પોતાના ગુરૂની સ્તુતિ કરે છે.

વિમલગિરિ વિમલના નાદગીછ—એ રેગી.

મન માટેન મનના આપનીછ. નિમલ દરેકે દખાવ. મં ૧
એકા દિન ન જાણ્યા ગુમ ગુઝ. અરો મલ્યા કેરી કલ્યા મં ૨
૫૧ નિગળી અજુનના પ્રેમ ન-છ. ગુમ ગુજી જામન યાવ
અરો નિસ્વાયના કુસના આપનીછ. મુખે કરી નવ જાવ. મં ૩
૫૨ ઉપશા ગુજે ભરવા મરાછ. અરો દિન જીવિ અખડ;
દોષ મારા મન આપ્યા નદિ કયા મપારવા પ્રવન પ્રવન મં ૪
અરો ઉપાગન ગુમિના આપનીછ અરો સ્વરૂપ રમનીય નાન.
મમતા નન મન વસુધે માદગાછ અરો ગુમ અજુન તાન મં ૫
અરો દષ્ટિ અન્વરૂના રખાવનાછ, મલ મજાન વિરેખી મન
વિરોધાગિલ મ'પ'તિ સંમરાછ, અરો રાગ ગુઝ ગુઝા ભગુર.

મં ૫

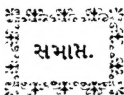
મુજ ભર દારાગય હમારવાછ. પાવના ચલન : ૧
ના નાવજન, મા હો વચન ન-છ. ૧૫. મ અરો એ ના : ૧ મં ૬

—૦૦૦—

• સમાપ્તિના આલ રત કિનારા

અવિરયમાઙ્ સુરાતં, વાલતવોકામનિજરા જયઙ્ ।
 સરલો અગારવિલ્લો, સુહનામં અન્નદ્વા અસુહં ૫૯.
 ગુણપેહી મયરહિતં, અઙ્ગયણઙ્ગાવણારુઙ્ નિઙ્ગં ।
 પકુણઙ્ જિણાઙ્ગત્તો, ઉઙ્ગં નીઙ્ગં ઙ્ગરદ્વા ઉ ૬૦.
 જિણપુઙ્ગાવિઙ્ગકરો, હિંસાઙ્ગપરાયણો જયઙ્ગ વિઙ્ગં ।
 ઙ્ગર કમ્મત્રિવાગોયં, લિહિતં દેવિંદસૂરીહિં ૬૧.
 શ્રી કર્ત્તવિપાકનામા પ્રથમ કર્મગ્રંથઃ સંપૂર્ણઃ

નોટ—આ પુસ્તકમાં પ્રથમ ૭ કર્મગ્રંથ નાખવાના હતા. પરંતુ યજ્ઞભા-
 ઇએનો એવા આગ્રહ થતા કે કર્મગ્રંથની ગાથાઓ ઘણે દેશોએ મળી શકે છે.
 અને તેના કરતા આગળવાને પાંચ રૂપ વધારે ઉપયોગનું છે તે નાખવા
 જોયું છે આ આગ્રહથી અમેએ ચતુર્થ વિભાગમાં તે દાખલ કરી પાંચ કર્મ-
 ગ્રંથ રહેવા દીધા છે. તે મુજબ આજેના શાખા આપશે.

એલ વાળીનુ શરણુ અમ દોળે, માગ તમ કોધાદિ ક્ષેત્રે	ધ૦ ૨
ચક્રપામે ચક્રિમળાન શરે, જિનમજિત હૃદયે ગાળે	ધ૦
શીઘરે ગુરુ ગુરુ દાસા બીગળે, માથે સ્નેહીયો જાળે	ધ૦ ૩
જાનાદિ મન ભાવનાં આજો, વિનય જલ્દુમાન મંભાજો	ધ૦
કૃપા પ્રીતિ વિશ્વાસે નિદાસો, ચિત્ત ભરમ મવિ ટાળે	ધ૦ ૪
કર્મ વિચિત્રે વિચિત્ર દિમ્, પશુ દેવગુરુ ગુણે લીમુ	ધ૦
મમ મને ગુરુ ચરણે રહેશું, શામલ કંદે સ્ત્રી મદેશું	ધ૦ ૫
દેવ નિજ આતમ કાંચક કરીએ, ખટપટ સતી પદ્મિનીએ	ધ૦
શ્રી તદગુરુ આજ્ઞા શિર ધરીએ, શામળી નો ભવ નરીએ	ધ૦ ૬

કથારા.

૭૮ -૬૪ ચિત્ત વિગૃહિ રમણાજી ૬૬ ભક્તિભાવે મંત્રવી,
 જિનવયળ મુદ્ધારમ પાન કરવા અત્તાન દરવા એ વશો;
 મે મોદમળ જાંઘળ દુઃખનો ભાર ભવમવ લલ્લ વલો,
 દેવ પામ પમાય રમાયણુ પામ શામળી ગુરુ મદગજો. ૧

માંગલિક ઉપસંહાર શ્લોક.

મંગલં જગવાન્ વીરો, મંગલં ગૌતમવ્રજુઃ ।

મંગલં સ્થૂલિજ્ઞદ્રાયા, જૈનો ધર્મોઽસ્તુ મંગલં ॥ ૧ ॥

સર્વમંગલમાંગલ્યં, સર્વકલ્યાણકારણં;

પ્રધાનં સર્વ ધર્માણાં, જૈનં જયતિશાસનં ॥ ૨ ॥

